

TREŠDIENA, 2010. GADA 7. JŪLIJS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Pirms sākam, es gribētu nākt klajā ar paziņojumu.

Šodien apriet piektā gadadiena kopš teroristu uzbrukumiem Londonas sabiedriskā transporta sistēmai, kuros gāja bojā 52 cilvēki un teju 800 tika ievainoti. Mēs atceramies, kas notika Londonā 2005. gada 7. jūlijā, un mēs to nekad neaizmirsīsim. Šajā īpašajā dienā domās esam kopā ar bojā gājušo ģimenēm un draugiem.

Sprādzieni Londonā bija viens no drausmīgākajiem terora aktiem Eiropā. Spridzinātājiem un teroristiem gribētos teikt: lai vai ko viņi darīs, viņi neuzvarēs, jo mēs augsti vērtējam katru dzīvību. Neviens terorists vai terora akts nespēs mazināt vai sagraut mūsu ticību tādām galvenajām vērtībām kā pamattiesības un cilvēktiesības.

Terorisms ir drauds mums visiem, drauds ikvienam mūsu demokrātiskās sabiedrības aspektam. To nevar attaisnot. Eiropa vienmēr būs vienota cīņā pret visu veidu terorismu.

3. Kļūdu labojums pieņemtā tekstā (Reglamenta 216. pants) (sk. protokolu)

4. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

5. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

6. Beļģijas prezidentūras darba programma (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojums par Beļģijas prezidentūras darba programmu.

Premjerministr, laipni lūdzam Eiropas Parlamentā! Debašu sākumā dodu vārdu jums.

Yves Leterme, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, valsts sekretāra vietnieka kungs un, protams, Barroso kungs!

(NL) Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet apsveikt mūsu nīderlandiešu draugus, kamēr viņi vēl ir nomodā. Es ceru uz godīgu darbu un uz to, ka beigās panākumus gūs labākā komanda.

(FR) Dāmas un kungi, čempionāta finālā — tikai Eiropa, kurš gan būtu tam spējis noticēt pirms pāris nedēļām! Katrā ziņā pasaules otrai pusei Eiropas futbolisti ir rādījuši piemēru ar savām izcilajām prasmēm, drosmi, pašapziņu un apņēmību uzvarēt.

Dāmas un kungi, no malas šķiet, ka Eiropai ir viss, lai tā būtu laimīga. Eiropas Savienības panākumi ir palīdzējuši vairogt mieru un demokrātiskas pārvaldības sistēmu gandrīz visā kontinentā. Ar savu kopējo tirgu Eiropas Savienība ir nodrošinājusi vēl nepieredzētu labklājību. Tomēr ir tiesa, ka Eiropai neizdodas vai pārāk reti izdodas būt laimīgai.

Dāmas un kungi, nav šaubu, ka arī jūs esat pamanījuši to, cik lielā mērā Āzijā ir iespējams reāli just, piemēram, enerģiskumu, mērķtiecību, pašapziņu un pārliecību par nākotni. Savukārt Amerika par spīti problēmām joprojām tic saviem spēkiem. Un, visbeidzot, pasaules čempionāts Dienvidāfrikā raida nepārprotamu signālu Āfrikai un no tās — tas ir īsts pamudinājums.

Eiropa, no otras puses, diemžēl pārāk bieži šķiet zaudējusi ticību nākotnei. Mums jāatdod Eiropai pārliecība par sevi, jāatjauno Eiropas Savienības mērķtiecība.

Dāmas un kungi, priekšsēdētāja kungs! Mūsu rīcībai ir jābūt saistītai ar šo mērķtiecību, ar mērķtiecību, kas mums nepārprotami ir kopīga.

Ir ļoti nepieciešams atkal iekustināt Eiropu, jo pārējā pasaule mūs negaida. *Panta rei* — viss mainās. Ja pasaulē ir kas pastāvīgs, tad tās ir nemitīgas un straujas pārmaiņas — tehnoloģiskas, ekonomiskas un varas līdzsvara pārmaiņas visā pasaulē.

Šajā mainīgajā pasaulē, kurā rodas jauni ekonomiskās un politiskās varas centri, Eiropa sastopas ar milzīgiem uzdevumiem. Mēs, Beļģijas prezidentūra, esam noteikuši piecus savas prezidentūras darbības virzienus saistībā ar šiem uzdevumiem.

Pirmais neapšaubāmais Eiropas uzdevums ir atjaunot ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi. Šī atjaunošana, protams, ir atkarīga no finanšu stabilitātes nostiprināšanas. Mums ir jāatjauno sava finanšu un ekonomikas stabilitāte, no jauna jāievieš budžeta disciplīna, nekavējot ekonomikas atveseļošanos, un jāatgriežas tajās sliedēs, kas nodrošina izaugsmi vismaz par 2 % gadā. Mums šī izaugsme ir nepieciešama, lai finansētu savu sociālo modeli, šo īpašo Eiropas modeli, kas mums visiem joprojām ir ļoti tuvs. Vēl mums ir vajadzīga izaugsme, lai nodrošinātu sev uzticamību starptautiskā mērogā.

Dāmas un kungi, banku krīze, par ko nebijām atbildīgi, mūs ir ievilkusi dziļā lejupslīdē, no kuras cenšamies izkļūt vairāk, nekā tas tiek darīts citos kontinentos. Eiropas Komisija ir ierosinājusi vairākas iniciatīvas, lai nodrošinātu mūs pret avantūrisku finanšu jomā, pret atkārtotu ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir radījusi tik nopietnas sekas gan dalībvalstīs, gan attiecībā uz iedzīvotājiem.

Mēs atbalstām jūsu mērķi pēc iespējas drīzāk pabeigt jaunās finanšu iestāžu uzraudzības sistēmas un alternatīvo ieguldījumu fondu — piemēram, riska ieguldījumu fondu — struktūras izveidi.

Šonedēļ Parlaments, Padome un Komisija jau atkal to rūpīgi apsprieda. Manuprāt, šodien jūs pieņemsiet grozījumus attiecībā uz uzraudzību, bet es uzskatu, ka ar to jūs arī radīsiet iespēju turpināt dialogu, ko es ļoti novērtēju. Tāpēc centīsimies sākt dialogu kopā, turpināsim to un galu galā pieņemsim tekstu, ko tik ilgi esam gaidījuši.

Es gribētu norādīt, ka Beļģijas prezidentūras pārstāvji vakar nebija šeit, jo darbu sāka jaunais Beļģijas parlaments, un jūs zināt, ka parlamentiem ir sēde pirms sesijas. Tāpēc diemžēl Beļģijas prezidentūras pārstāvji vakar nevarēja būt šeit.

Katrā ziņā Komisija, turklāt nesen, ir nākusi klajā ar vispusīgu 20 citu priekšlikumu kopumu finanšu pakalpojumu jomā. Dāmas un kungi, Beļģijas prezidentūra centīsies ciešā sadarbībā ar jums, ar Parlamentu, izstrādāt ceļvedi, lai nodrošinātu to, ka priekšlikumi tiek īstenoti līdz 2011. gada beigām.

Turklāt, kā mēs zinām, oktobrī darba grupa būs sagatavojusi ieteikumus attiecībā uz budžeta disciplīnas, Stabilitātes un izaugsmes pakta un ekonomikas pārvaldības nostiprināšanu.

Nesenā eiro krīze skaidri parādīja, ka monetārā savienība bez reālas ekonomikas saskaņotības nav stabila. Eiropas Savienībai vairāk nekā jebkad agrāk ir vajadzīga ekonomikas pārvaldība. Tāpēc darba grupa izstrādās ieteikumus stingrākai uzraudzībai, jo īpaši attiecībā uz budžetu. Šī uzraudzība attieksies ne vien uz dalībvalstu budžeta politiku, bet arī uz ekonomikas rādītājiem, kas ļauj novērtēt iesniegto budžetu ticamību.

Tad Komisija ņems talkā visas nepieciešamās iniciatīvas, lai īstenotu šos ieteikumus. Padomei un Parlamentam arī ir nekavējoties jāķeras pie darba. Tā ir Beļģijas prezidentūras prioritāte, un mēs sniegsim atbalstu, kas nepieciešams šo ieteikumu pēc iespējas drīzākai īstenošanai.

Dāmas un kungi, kā jau teicu, mūsu pirmais uzdevums ir atjaunot ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi. Globalizācijas laikmetā mums ir jāpieliek lielākas pūles, lai Eiropā atkal būtu konkurētspējīga un novatoriska ekonomika un lai tā kļūtu par zema oglekļa satura ekonomiku. To var panākt ar nodarbinātības un izaugsmes stratēģiju „Eiropa 2020”.

Beļģijas prezidentūra atbalstīs Komisijas ierosināto pamatiniciatīvu. Tomēr ilgtspējīga attīstība nav atkarīga tikai no ekonomikas rādītājiem. Tā galvenokārt ir atkarīga no cilvēkiem. To nosaka lielākais ieguldījums. Kā redzams vairākās valstīs, ilgtspējīga izaugsme, reāla ilgtspējīga izaugsme, nav iespējama bez sociālās kohēzijas, kas ir Eiropas otrs svarīgākais uzdevums un otrā mūsu prezidentūras prioritāte.

Tāpēc Beļģijas prezidentūra stratēģijas „Eiropa 2020” programmā centās panākt un panāca, ka nabadzības apkarošanas mērķi tiek ietverta plašāka izpratne par sociālo kohēziju. Dāmas un kungi, šī iemesla dēļ vai tāpēc, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, mums ir jāliek Eiropai atkal strādāt un jāpaaugstina nodarbinātības līmenis.

Dāmas un kungi, es īsi gribētu pievērsties sev tuvam tematam par mūsu rūpniecības pamatu, par Eiropas ekonomikas rūpniecības pamatu.

Manuprāt, Eiropā reizēm trūkst kopīgu rūpniecības projektu, simbolisku un iedvesmojošu projektu, tādu, kādi bija un joprojām ir, piemēram, „Ariane”, ātrgaitas vilcieni vai „Airbus”.

Runa ir nevis par prestižu vai simbolismu, bet par reālām mūsu labklājības svirām un jaunu darbavietu radīšanu. Nesen mani pārsteidza ekonomikas analītiski pētījumi, kas apliecināja, ka valstis ar spēcīgu rūpniecības pamatu krīzi ir pārvarējušas veiksmīgāk nekā tās, kurās ekonomika ir vairāk vērsta uz pakalpojumu sniegšanu.

Protams, mūsu rūpniecības sistēmā ir jāveic strukturālas izmaiņas. Tas nebūt nenozīmē, ka tā sauktās tradicionālās ražošanas nozares nāksies vai nu pārvietot uz valstīm ar zema atalgojuma līmeni, vai arī likvidēt. Tomēr tas attieksies uz dažiem ražošanas paņēmieniem.

Ar inovācijām, ar augstākās klases preču ražošanu un lielu pievienoto vērtību Eiropas valstis pat jau tagad var veiksmīgi nodrošināt augsta līmeņa un ienesīgu nozari ar darbiniekiem, kas ir pasaulē labāk atalgoto vidū.

Dāmas un kungi, mēs, eiropieši, esam uzvarējuši telekomunikāciju revolūcijā. No otras puses, mums ir mazāki panākumi informācijas tehnoloģiju jomā. Mēs nekādā ziņā nedrīkstam piedzīvot neveiksmi zaļajā revolūcijā — ne pētniecības jomā, ne arī, un galvenokārt, zaļo tehnoloģiju ražošanas jomā. Eiropā patiesībā ir izcili pētnieki. Tomēr, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna, mūs pārspēj, kad pētījumu rezultāti ir jāpārvērš rūpniecības ražojumos.

Tāpēc ar nepacietību tiek gaidīta Komisijas ierosināta pamatiniciatīva rūpniecības jomā. Tikpat lielu nozīmi mēs piešķiram Padomes decembra sanāksmei, kas būs veltīta inovācijām rūpniecībā.

Saistībā ar izaugsmi un inovācijām ir vēl kāds īpašs temats, ko ceram no jauna ierosināt savas prezidentūras laikā. Tas ir jautājums par Eiropas patentu, kuru gaidām jau 30 gadu. Mums jādomā par saviem uzņēmumiem, un jo īpaši par MVU. Iedomājieties, cik daudz naudas un enerģijas izšķiež mūsu uzņēmumi tikai tāpēc, ka 27 dalībvalstīm nav vienotas procedūras. Mūsu uzņēmēji ir neizdevīgākā stāvoklī salīdzinājumā ar starptautiskajiem konkurentiem. Atkal pievēršoties šim jautājumam, Padomei un Eiropas Parlamentam ir lieliska iespēja iedzīvotājiem apliecināt savu nozīmi praktisku jautājumu risināšanā. Mums no vārdiem ir jāpievēršas darbiem. Manuprāt, tas pats attiecas uz uzticamību Eiropas inovāciju politikai.

(NL) Dāmas un kungi, vides un klimata aizsardzība ir trešais nozīmīgākais Eiropas — Eiropas Savienības — uzdevums un vienlaikus arī mūsu prezidentūras trešais mērķis.

Nav iespējama reāla un ilgtspējīga ekonomikas izaugsme, ja vien neaizsargāsim savu planētu; planētu, kas nepieder mums, bet ko drīzāk esam aizņēmušies no saviem bērniem. Eiropas Savienība ir pasaules līdere vides aizsardzības un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumu jomā. Tā ir pasaules līdere saistībā ar pašas noteiktajiem mērķiem turpmāk samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tomēr ar šo ceļrāža lomu vien nepietiek, kā mums par neapmierinātību to apliecināja ANO Klimata pārmaiņu konference Kopenhāgenā. Ja runājam godīgi, tad ES nebija vienotas nostājas un tāpēc — joprojām runājot futbola metaforās — tā sēdēja uz rezervistu soliņa, kamēr laukumā notika spēle.

Tādēļ dažās turpmākajās nedēļās un mēnešos ES ir jābūt daudz aktīvākai, precīzākai un uzstājīgākai attiecībā uz tai dotajām iespējām pievērst pārējos nozīmīgos dalībniekus — un vienlaikus arī galvenos piesārņotājus — vērienīgam mūsu planētas aizsardzības plānam. Tikai tā Kankunas un Nagojas konferencēs panāksim reālus rezultātus.

Dāmas un kungi, kā jau minēju, ES līdzinās tiem cilvēkiem, kuriem ir viss laimīgai dzīvei. No malas ES tik tiešām šķiet ļoti pievilcīga ar savu labklājību, solidaritātes sistēmu un ļoti cilvēcīgām demokrātiskās pārvaldības formām. Tāpēc — parasti pamatoti — tā piesaista daudzus cilvēkus no visiem kontinentiem; cilvēkus, kas Eiropā vēlas veidot labāku dzīvi.

Patiešām, vairums cilvēku te ierodas ar labiem nodomiem, meklējot „normālas dzīves pieticīgo brīnumu”, kā tas skaisti izskanēja neseno konferencē par Afganistānu. Šāda imigrācija ir bagātinājusi un bagātinās mūsu kontinentu. No otras puses, ir citi, kas pašlaik ļaunprātīgi izmanto mūsu brīvības sistēmas. Organizētās noziedzības tīkli izmanto mūsu atklātību. Teroristu organizācijas to ļaunprātīgi izmanto asiņainiem uzbrukumiem.

(DE) Dāmas un kungi, drošības un brīvības nodrošināšana iedzīvotājiem ir Eiropas ceturtais svarīgākais uzdevums. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk Eiropas Savienībai ir jāklūst par tiesiskuma, drošības un brīvības zonu. Tāpēc mēs vēlamies nodrošināt Zviedrijas prezidentūras izstrādātās Stokholmas programmas īstenošanu.

Beļģija uzskata, ka ir ļoti svarīgi izstrādāt Kopienas politiku migrācijas, patvēruma tiesību un terorisma novēršanas jomā. Attiecībā uz sadarbību krimināltiesību jomā mūsu prioritāte ir dalībvalstu tiesu spriedumu atzīšana. Tas attiecas arī uz īpašas uzmanības pievēršanu tam, lai tiktu izveidota Eiropas sistēma pierādījumu vākšanai.

Starptautiskā terorisma apkarošanas jomā Beļģija gribētu panākt drīzu nolīgumu ar ASV par *SWIFT*. Šim nolīgumam būtu jāapvieno iedzīvotāju datu aizsardzība ar efektīviem pretterorisma pasākumiem. Esmu ļoti gandarīts, ka rīt mums šeit būs iespēja panākt vienošanos. Beļģijas prezidentūra turpinās pilnveidot Spānijas prezidentūras lieliski paveikto darbu šajā jomā.

Esmu nonācis līdz piektajam — pēdējam, bet ne mazāk svarīgam — Eiropas Savienības uzdevumam: tās loma starptautiskā mērogā.

Ar to saistīti vairāki citi grūti uzdevumi: klimata pārmaiņu apkarošana, palīdzība miera saglabāšanā vai atjaunošanā, atklātas pārvaldības veicināšana, starptautiskā terorisma apkarošana, masu iznīcināšanas ieroču izplatības novēršana, rupju cilvēktiesību pārkāpumu pārtraukšana konflikta zonās, īpašu uzmanību pievēršot vardarbībai pret sievietēm, kopējas enerģētikas politikas izstrāde, kā arī mūsu tirgus daļas saglabāšana un uzlabošana.

Kā jau minēju, Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksme sāpīgi apliecināja, ka pasaulē lielākā tirdzniecības bloka statuss un turīgs, vilinošs un pašpasludināts „pievilcīgās varas” tēls mums nedod pietiekamu varu starptautiskās tirdzniecības sarunās. Eiropas Savienībai ir jāizstrādā jauni paņēmieni citu dalībnieku piesaistē un koalīciju veidošanā, lai īstenotu savus mērķus attiecībā uz mieru, ilgtspējīgu attīstību, drošību un brīvo tirdzniecību, kas ir arī godīga.

Tagad jo īpaši ir vajadzīgs, lai Eiropas Savienība paustu vienotu nostāju, un vēlams, lai to paustu viens pārstāvis. Lisabonas līgums Eiropas Savienībai nodrošina jaunus instrumentus, lai šo mērķi sasniegtu.

Turpmākajos sešos mēnešos Eiropas Savienība sāks veidot Eiropas diplomātisko dienestu. Tas arī ir viens no svarīgākajiem mūsu prezidentūras uzdevumiem.

Mums tiešām ir jāvienojas par Ārējās darbības dienesta struktūru un darbības principiem un kopā ar Parlamentu jāpieņem šī dienesta noteikumi attiecībā uz finansējumu un darbiniekiem. Beļģija darīs visu iespējamo, lai Ārējās darbības dienests darbību sāktu bez aizķeršanās un veiksmīgi, jo dienests veicinās Eiropas Savienības redzamību un arī uzticamību visā pasaulē.

Paplašināšanās ir vēl viens nozīmīgs aspekts. Sarunas ar kandidātvalstīm ir jāveic sparīgi, un visas kandidātvalstis ir jāvērtē tikai pēc to nopelniem saskaņā ar 2006. gada decembra Eiropadomes atjaunoto konsensu.

Mūsu prezidentūras pilnvaru laikā varētu sākties pēdējais posms sarunās ar Horvātiju. Ar Turciju, protams, sarunas ritēs savu gaitu. Ar Īslandi sarunas tiks uzsāktas. Prezidentūra centīsies panākt vienošanos par pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku.

Beļģijas prezidentūra patiesībā ir pirmā, kas uzsāk darbu saskaņā ar Lisabonas līgumu. Beļģija jūt morālu pienākumu to īstenot, pilnībā ievērojot līguma burtu un garu, lai radītu pareizus precedentus.

Jūs, protams, zināt, ka manā valstī ir notikušas vēlēšanas, ka sarunas par jaunas koalīcijas izveidi prasīs kādu laiku un ka valdība ir tā sauktā pagaidu valdība. Es gribētu jums galvot, ka tas nekādā ziņā neietekmēs mūsu prezidentūras degsmi un apņēmību. Šīs 12. prezidentūras atbalsts ir liela vienprātība manā valstī un sena Eiropas tradīcija.

Mums Beļģijā, savā politiskajā pasaulē, federālajā un arī reģionālajā līmenī, diplomātiskajos korpusos un civildienestā ir daudz vīriešu un sievieti ar labām zināšanām par Eiropas Savienību. Sagatavošanās ir bijusi rūpīga un notikusi ciešā sadarbībā ar pārējām trijotnes dalībvalstīm un Eiropas iestādēm.

Turklāt valdību atbalsta eiropiski noskaņotie iedzīvotāji. Deviņas politiskās partijas Beļģijas federālajās un reģionālajās valdībās pārstāv 90 % valsts iedzīvotāju. Beļģija ir viena no tām valstīm, kur Eiropas idejai un integrācijas projektam joprojām ir liels iedzīvotāju atbalsts.

Visbeidzot, mēs rūpīgi un tīsuprāt iekļāvām savu prezidentūru Eiropas darba kārtībā, lai noteiktu reālus mērķus un efektīvi veicinātu to īstenošanu. Es nešaubos par mūsu spējām būt prasmīgai prezidentūrai, tāpat kā es nešaubos par to, ka jaunā valdība pēc izveidošanas turpinās darbu bez aizķeršanās un vienmērīgi.

Kā jau es teicu, rotējošā prezidentūra ir daļa no noritošā Eiropas procesa, tas nebūt nav pilnīgi jauns sākums. Tomēr katra prezidentūra nosaka savas prioritātes, un sākumā allaž nākas no jauna koncentrēt iedzīvotāju uzmanību uz Eiropas Savienības nozīmi, uz Eiropas ideālu nozīmi. Svinības par godu mūsu prezidentūras sākumam apliecina manas valsts milzīgo atbalstu šiem ideāliem. Sākot ar karali un karaļnamu un beidzot ar koncertiem un dejām tik daudzās pilsētās un ciematos — visas kopienas un sociālās šķiras aizrautīgi piedalījās svinībās par godu 12. prezidentūras sākumam.

Es gribu arī paust vislielāko gandarījumu par sanāksmēm ar kolēģiem šajās pēdējās dienās, ar jums, ar šī Parlamenta pārstāvjiem. Man šīs sanāksmes šķita ļoti pamācošas un konstruktīvas, un mana valdība vislielāko nozīmi piešķir ciešai sadarbībai ar Eiropas pilsoņu ievēlētajiem pārstāvjiem.

Savas runas nobeigumā es gribētu vērsties pie tiem iedzīvotājiem, kurus pārstāvat. Es tiešām gribētu iedrošināt viņus vairot ticību sev un izvirzīt mērķus sev, savām valstīm un Eiropai.

Eiropas Savienībai ir jāizvairās no divām lamatām: no bezcerības un no pašapmierinātības. Bezcerībai nav iemesla. Mums nav jābaidās no jauniem konkurentiem pasaulē, kas kļūst arvien atšķirīgāka. Gluži pretēji — mums par to vajadzētu priecāties.

Mēs paši esam palīdzējuši veidot šo jauno pasauli, piemēram, ar saviem centieniem veicināt taisnīgāku resursu un varas sadali. Kā jau ir teikts, pašlaik notiekošais nav Rietumu pagrimums, bet gan pārējo augšupeja. Mums jāmetas iekšā šajā konkurencē ar degsmi un pārliecību — pārliecību par saviem spēkiem un iespējām.

Nav pamata arī pašapmierinātībai. Protams, mēs varam lepoties ar līdzšinējiem lielajiem sasniegumiem. Mums ir pārvaldības sistēmas, kas politisko un ekonomisko brīvību apvieno ar sociālo solidaritāti un ekoloģisko atbildību. Mēs daudziem iedzīvotājiem piedāvājam vienu no pasaulē augstākajiem dzīves līmeņiem. Bet mēs nedrīkstam vienkārši iekārtoties ērtāk un priecāties par to, kas mums ir. Pārējā pasaule nav mums parādā. Mums pašiem ir jānopelna iztika un jāstrādā pat vēl vairāk.

Nedomāju, ka šis Parlaments būtu jāpārliecina par to, ka lielāku ātrumu Eiropas Savienība un tās dalībvalstis iegūs ar pieeju „vairāk eiropiskuma”. Mērķis panākt „vairāk eiropiskuma” ir Beļģijas Eiropas un starptautiskās politikas pamatā. Mana valsts vienmēr ir atbalstījusi *méthode communautaire*, Kopienas metodi, un joprojām to atbalsta pilnībā.

Vairāk eiropiskuma mūsu prezidentūras prioritātēs un mērķos nozīmē: nodrošināt jaunu Eiropas Savienības finanšu pārvaldes struktūru, nostiprināt ekonomisko pārvaldību, veicināt

ilgtspējīgas izaugsmes atjaunošanu, sociālā modeļa konsolidēšanu, palielināt inovāciju jaudu un attīstīt tās diplomātisko dienestu.

Es uzrunāju jūs, gandrīz pusmiljarda Eiropas iedzīvotāju pārstāvjus, lai lūgtu sadarboties un atbalstīt šos mūsu prezidentūras mērķus. Man prieks teikt, ka Lisabonas līgums ir nostiprinājis Eiropas Parlamenta pilnvaras, tādējādi padarot to par līdz šim stiprāko Eiropas integrācijas virzītājspēku.

Mēs ar kolēģiem ceram uz veiksmīgu sadarbību starp mūsu prezidentūru un jums, Eiropas Parlamenta deputātiem, īstenojot mūsu kopīgos mērķus Eiropas labā.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Leterme kungs, dāmas un kungi! Beļģija rotācijas kārtībā pārņem Padomes prezidentūru Eiropas Savienībai izšķirošā brīdī, un es gribētu pateikties Leterme kungam par tik skaidras un mērķtiecīgas programmas izklāstīšanu.

Turpmākajos mēnešos veicamie uzdevumi ir ļoti skaidri. Šie uzdevumi jo īpaši ir saistīti ar jaunu koordinācijas mehānismu ieviešanu mūsu ekonomikas politikā, ar ekonomikas atveseļošanas stabilizēšanu, īstenojot nodarbinātības un izaugsmes stratēģiju „Eiropa 2020”, un ar gādāšanu, lai Eiropa tiek galā ar saviem pienākumiem starptautiskā mērogā.

Jūnija Eiropadome atbalstīja priekšlikumus, ko Komisija ierosināja 12. maija paziņojumā par fiskālās disciplīnas un makroekonomiskās uzraudzības pastiprināšanu, un šos jautājumus apsprieda arī Van Rompuy kunga vadītā darba grupa. Darba grupas galīgais ziņojums tiks iesniegts līdz oktobrim.

Tikmēr Komisija ir arvien aktīvāk strādājusi, lai, pamatojoties uz šīm pamatnostādņēm, sagatavotu konkrētus priekšlikumus, jo īpaši savā 30. jūnija paziņojumā. Tas nozīmē nostiprināt makroekonomisko uzraudzību — arī izmantojot sankcijas, brīdināšanas mehānismus un Stabilitātes un izaugsmes paktu —, īpaši koncentrējoties uz jautājumu par parāda līmeni un budžeta deficītu.

Visbeidzot, Eiropas semestris mums ļaus sasniegt efektīvāku *ex ante* politikas koordināciju. Ir svarīgi to pabeigt pēc iespējas drīzāk, un komisārs Rehn netaupa pūles, lai bez kavēšanās iesniegtu vajadzīgos likumdošanas priekšlikumus. Es paļaujos uz Beļģijas prezidentūru, kā arī uz Eiropas Parlamentu, ka darbs raiti virzīsies uz priekšu un ka līdz 2010. gada beigām mēs būsime ieviesuši jaunu sistēmu.

Beļģijas prezidentūrai ir jāpanāk izšķiroša virzība attiecībā uz stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu. Tas nozīmē, ka katrai dalībvalstij ir jāuzņemas atbildība par šo stratēģiju un tā jāiekļauj dažādās politikas jomās: finanšu, budžeta, nodarbinātības, inovāciju, vides, enerģētikas, izglītības un sociālajā politikā. To var panākt, ja turpmākajos mēnešos katra dalībvalsts izstrādā savu valsts reformu programmu. Šī uzdevuma veikšana visās iestādēs ir priekšnoteikums stratēģijas veiksmīgai īstenošanai.

Kopienas dažādās politiskās nostādnes, kas sagatavotas Komisijas kolēģijas darba gaitā, atbalstīs un iedrošinās dalībvalstis veikt sākotnējos pasākumus. Tāpēc pamatiniciatīvām, ko Komisija iesniegs līdz gada beigām, būs izšķirīga nozīme.

Es īpaši gribētu runāt par trim iniciatīvām, proti, par tām, kurās galvenā uzmanība pievērsta nodarbinātībai un izglītībai, inovācijām un rūpniecības politikai.

Nodarbinātības problēma joprojām ir ļoti aktuāla, un es atzinīgi vērtēju to, ka Beļģijas prezidentūra nodarbinātību ir izvirzījusi par prioritāti. Tāpēc iniciatīva ar nosaukumu „Programma jaunām prasmēm un darbavietām”, kuras sagatavošanu koordinējuši komisāri *L. Andor* un *A. Vassiliou*, centīsies radīt labvēlīgus nosacījumus darba tirgus modernizēšanai, lai uzlabotu nodarbinātības rādītājus un nodrošinātu mūsu sociālo modeļu dzīvotspēju.

Darbavietu radīšanai ir nepieciešama izaugsme, un inovācijām būs jānodrošina liela daļa ES turpmākās izaugsmes. Tāpēc pamatiniciatīva ar nosaukumu „Inovāciju Eiropas Savienība”, ko koordinē komisāre *Geoghegan-Quinn*, būs viens no galvenajiem jautājumiem Beļģijas prezidentūras laikā. Galvenais mērķis būs veicināt inovāciju tirgvedību, konstatēt konkrētu Eiropas inovācijas partnerību skaitu, lai risinātu sabiedrības problēmas jomās, kurās Eiropas Savienība var sniegt pievienoto vērtību, kā arī uzlabot Eiropas, valstu un reģionālo inovāciju sistēmu efektivitāti. Vissvarīgāk turpmākajos mēnešos ir sekmēt virzību jautājumā par Kopienas patentu. Komisija nupat ir nākusi klajā ar priekšlikumu attiecībā uz šo jautājumu.

Turklāt pamatiniciatīva „Rūpniecības politika globalizācijas laikmetam”, kuras sagatavošanu koordinē priekšsēdētāja vietnieks *A. Tajani* un kuru mēs iesniegsim oktobrī, centīsies uzlabot apstākļus uzņēmumiem, jo īpaši MVU, un sekmēt spēcīgas, ilgtspējīgas un pasaulē konkurētspējīgas ražošanas bāzes attīstīšanu.

Papildus šīm pamatiniciatīvām es gribētu pieminēt divus citus nozīmīgus projektus. Kad būs publicēts ziņojums, kuru uzdevu *Monti* kungam sagatavot, Komisija iesniegs iniciatīvu attiecībā uz iekšējā tirgus nostiprināšanu, ņemot vērā arī iekšējā tirgus 20. gadadienu 2012. gadā. Mēs ceram to iesniegt Beļģijas prezidentūras laikā. Komisārs *M. Barnier* cītīgi to izstrādā. Arī citi palīdzēs, piemēram, priekšsēdētāja vietniece *V. Reding* un komisārs *A. Šemeta* — vēl divi kolēģi. Darbs saistībā ar iekšējo tirgu transversālās būtības dēļ ir mūsu koleģiālās pieejas pamatā.

Es gribētu uzsvērt arī nozīmi, kas jāpiešķir mūsu turpmākajai tirdzniecības politikai, kuru izstrādā komisārs *K. De Gucht* un par kuru rudenī tiks iesniegts paziņojums. Vienlaikus sadarbībā ar G20 partneriem nāksies turpināt darbu ar finanšu tirgu reformām.

Attiecībā uz finanšu pakalpojumiem mums ir jāturpina iesāktās reformas. Komisijas 2. jūnijā pieņemtajā paziņojumā ir uzsvērts, ka visi nepieciešamie pasākumi tiks ierosināti līdz 2011. gada pavasarim. Tomēr lielākā daļa darba tiks paveikta Beļģijas prezidentūras laikā. Tāpēc turpmākie seši mēneši būs ļoti spraigi, *Leterme* kungs.

Šie pasākumi ir mūsu reakcija uz finanšu krīzi, un mēs tos esam iesnieguši saskaņoti un konsekventi. Es paļaujos, ka prezidentūra panāks pēc iespējas lielāku virzību Padomē un ka Parlaments šo jomu noteiks par svarīgu prioritāti.

Tiešā saistībā ar Eiropas Savienības attīstības stratēģiju 2020. gadam Komisija septembrī iesniegs budžeta pārskata dokumentu. Ir grūti apspriest politiku, kādā brīdī neņemot vērā pasākumus, kas veicami tās piemērošanai. Šis dokuments, kuram komisārs *E. Lewandowski* un es piešķiram īpašu uzmanību, ļaus Eiropas Parlamentam un dalībvalstīm noteikt nākamās finanšu shēmas galvenos principus. Komisija atzinīgi vērtē Beļģijas prezidentūras nodomu to izvērtēt, paralēli izstrādājot 2011. gada budžetu.

Dāmas un kungi, šo ekonomisko, sociālo, finanšu un budžeta jautājumu nozīme, nopietnība un steidzamība nedrīkst mūs novest pie apstāšanās. Mums ir ļoti svarīgi starptautiski pienākumi. G20 augstākā līmeņa sanāksme Seulā ir nozīmīga sanāksme. Tad varēs

pārbaudīt, vai visu pušu saistības ir īstenotas praksē. Šajā jomā es ceru saglabāt Eiropas vadošo lomu. Tādēļ Komisija sāks rūpīgi gatavoties šai augstākā līmeņa sanāksmei un darīs visu iespējamo, lai Eiropas nostāja izskanētu skaidri.

No vairākām svarīgām starptautiskām sanāksmēm, kāda bija arī bioloģiskajai daudzveidībai veltītā sanāksme Nagojā, es gribētu pieminēt Kopenhāģenas papildu konferenci, kas decembrī notiks Kankunā. Mums jāpanāk praktiska virzība Kopenhāģenas nolīguma īstenošanā, vienlaikus sadarbojoties ar rūpnieciski attīstītajām un jaunattīstības valstīm. Tieši to mēs pašlaik darām, izmantojot padziļinātus un ciešākus sakarus, ko Komisija un jo īpaši komisāre C. Hedegaard uzsāk, lai sagatavotu pamatu līdzsvarotam un saistošam starptautiskam nolīgumam, kurš joprojām ir mūsu galvenais mērķis.

Mums ir arī jādivkāršo centieni, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, kā teicām G8 augstākā līmeņa sanāksmē. Septembrī ANO Ģenerālajā asamblejā mums ir jāpauž skaidra un vienota nostāja, savukārt augstākā līmeņa sanāksmes īpašajos notikumos mums ir jāizvērtē, ko mēs, starptautiskā kopiena, esam paveikuši ceļā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Es tur ceru pārstāvēt Eiropas Savienību.

Mūsu ārējo darbību saskaņotība tiks uzlabota, izveidojot Ārējās darbības dienestu. Augstās pārstāves un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces, Ashton kundzes, apņēmība ir ļāvusi trim iestādēm likt pamatus ātrai darbības uzsākšanai uz stabila pamata. Tagad mums atliek vienoties par sīki izstrādātajiem tekstiem, kas jāievieš pēc iespējas drīzāk un ko mēs apspriedīsim ar Parlamentu.

Tāpēc, dāmas un kungi, mūs gaida spraiga darba kārtība, bet esmu pārliecināts, ka ar apņēmību un kopības apziņu, kas virza un vieno Beļģijas prezidentūru, Eiropas Parlamentu un Komisiju, Eiropa spēs paveikt šos uzdevumus.

Eiropas integrācijas vēsture ir pierādījusi, ka krīzes laikos Eiropa parasti apliecina savu spēju risināt problēmas un tikt ar tām galā līdzpilsoņu labā.

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāju kungi! Eiropas iedzīvotāji gribētu labāk izprast to, kā Eiropā pieņem lēmumus, un viņi cer no Eiropas Savienības saņemt konkrētu atbildi uz savām bažām.

Premjerministr *Yves Leterme*, es gribētu teikt arī to, ka ir pienācis laiks pielikt punktu rotējošo prezidentūru garajiem prioritāšu sarakstiem, kas rada tikai vilšanos. Jau gadiem ilgi ik pēc sešiem mēnešiem Padomes priekšsēdētāji nāk un skaidro mums, ka viņi sešos mēnešos pārtaisīs Eiropu. Pēc sešiem mēnešiem viņi atgriežas, lai pastāstītu, ka viņu modinātās cerības nav piepildītas tādu iemeslu dēļ, kurus viņi nav spējuši ietekmēt. Es uzskatu, ka šāds Padomes rīcības modelis nav pareizs un ka tas mazina uzticamību Eiropas projektam.

Dāmas un kungi, man prieks, ka, pirmkārt, savas valsts politiskās dzīves dēļ un, otrkārt, tāpēc, ka Eiropadomes priekšsēdētājs arī ir beļģis, Beļģijas prezidentūra nav iekritusi šajās lamatās un savus centienus koncentrē uz mūsu trim īstajām prioritātēm: izaugsmi un nodarbinātību, zaļo ekonomiku un drošību un brīvību.

Es vēlreiz atkārtosu, un mūsu līdzpilsoņi jau to ļoti labi zina: rīcībai visos galvenajos uzdevumos — ekonomikā, nodarbinātībā, drošības, klimata vai enerģētikas jomā — vispirms jābūt Eiropas un tikai pēc tam pasaules līmenī.

Padomes priekšsēdētāj, jūs nupat teicāt, ka Eiropas galvenā problēma ir tās lēnā izaugsme; citiem vārdiem sakot, tas, ka pēdējā laikā tā nespēj pietiekami nodrošināt labklājību un nodarbinātību. Tieši uz to jūsu prezidentūrai ir jākoncentrējas, un 2020. gada stratēģijas

darba kārtība, ja dalībvalstis to pilnībā pieņems un finansēs — finansējums ir atslēgas vārds —, var būt ļoti efektīvs līdzeklis, ar ko nodrošināt, ka Eiropa kļūst gan konkurētspējīgāka, gan zaļāka.

Tomēr tajā pašā laikā mums ir jāpanāk reāls progress simboliskajā uzdevumā attiecībā uz finanšu nozares regulējumu un budžetu deficīta samazināšanu. Eiropai šajā jomā ir jārada piemērs, un ikvienam ir skaidri jāsaprot, ko Eiropa sekmē un veicina: nevis finanšu spekulācijas, bet nodarbinātību un uzņēmējdarbību.

Mums ir arī jāraida skaidrs signāls eiropiešiem attiecībā uz brīvību, drošību un tiesiskumu, jo mūsu līdzpilsoņi bieži sev jautā, kāpēc Eiropa joprojām neiesaistās tādās jomās kā tiesu lēmumu savstarpēja atzīšana. Mūsu darbs tiks izprasts labāk, ja sniegsim konkrētas atbildes uz šādiem jautājumiem.

Leterme kungs, jūs runājat labi — es biju sagatavojis runas nobeigumu, bet nevaru to nolasīt, jo tas ir saistīts ar Kopienas metodi. Es patiešām lielā mērā paļaujos uz Beļģijas prezidentūru, ka tā, kā jau jūs teicāt, nodrošinās, ka Kopienas metode arvien vairāk tiek iekļauta mūsu dažādo iestāžu darbībā.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, jūs esat mūs iepazīstinājis ar vērienīgu programmu. Es turpināšu *Daul* kunga iesākto. Visi punkti vērienīgajā programmā, ko izklāstījat, izsaka skaidri saprotamu un reālu vēstījumu. Beļģija ir valsts, kas savu prezidentūru apvieno ar apņemšanos izmantot padziļināti eiropiešu pieeju, un tieši tāpēc šī prezidentūra ir nozīmīga iespēja mums visiem.

Tādēļ es vispirms gribētu savas grupas vārdā jums pateikties par to, ka Beļģijas prezidentūra sagatavošanās posmā un savas darbības pirmajās dienās ir apliecinājusi pie varas esošās valdības spēju vadīt Eiropas Savienību, ja tā apņemas ievērot Eiropas pamatvērtības. Tas ir pozitīvs un iedrošinošs prezidentūras darbības sākums.

(Aplausi)

Eiropā ir sociāla nelīdzsvarotība. Mūsu vislielākā problēma ir krasās sociālās atšķirības Eiropas Savienībā. Mēs runājam — un pamatoti — par pēdējo gadu finanšu un ekonomikas krīzi. Mēs apspriežam nepieciešamos pasākumus, kas jāveic, lai labāk pārvaldītu deregulēto banku nozari un jo īpaši — deregulēto spekulāciju nozari. Tāpēc viens no izšķirošajiem pasākumiem, kas jāievieš, ir noteikumu kopums, kuru pieņemsim rīt.

Banku uzraudzības noteikumu kopums ir jāievieš jūsu prezidentūras laikā. Pirmā lasījuma galīgajā balsojumā par šo kopumu to atbalstīs Eiropas Parlamenta pārliecinošs vairākums, kas dos Padomei iespēju līdz septembra sesijai atgriezties Parlamentā ar konstruktīvu priekšlikumu. Tas ir jūsu pienākums, bet tā ir arī jūsu lielā iespēja palīdzēt mazināt sociālo nelīdzsvarotību Eiropā, ieviešot vairāk noteikumu. Krīzes radīto slogu un izmaksas nedrīkst uzkraut tikai nodarbinātajiem. Pie atbildības ir jāsauc arī banku nozare.

(Aplausi)

Tāpēc Eiropā steidzami ir nepieciešama finanšu tirgu un ekonomikas pārvaldība. Tomēr Kopienas metode ir attiecināma arī uz šo gadījumu. Es gribētu skaidri norādīt Padomei un Padomes priekšsēdētājam, ka mums Eiropā iestāžu jau ir gana. Mums jaunu nevajag. Mums vajag, lai esošās iestādes beidzot sāktu darboties Eiropas interesēs. Viens ir skaidrs. Nevar teikt, ka mēs Eiropā nespējam, piemēram, ieviest nodokli par finanšu darījumiem, jo G20 kontekstā ASV un Ķīna šajā jautājumā neiesaistās. Patiesībā ir gluži otrādi. Ja Eiropas kapitāla nozarē ievieš jaunus noteikumus, Amerikas Savienotajām Valstīm nebūs citas

iespējas kā pievienoties, ņemot vērā nesen sāktās spekulācijas ar dolāru. Tāpēc jūsu prezidentūras laikā mums ir iespēja panākt virzību šajā jomā Eiropā un rādīt labu piemēru pārējiem.

Leterme kungs, viens jūsu minētais pasākums ir ļoti svarīgs manai grupai. Beļģijas prezidentūras izklāstītā Āfrikas stratēģija šķiet Eiropas Savienības starptautiskās politikas galvenais jautājums, bet ne tikai no solidaritātes viedokļa. Āfrika ir piemirsts kontinents, un es ļoti atbalstu jūs un Beļģijas prezidentūru, kad jūs sakāt, ka Eiropai uz to ir jākoncentrējas vairāk. Tomēr mums ir arī jāapzinās, ka mēs atpaliekam, jo pārējās valstis, galvenokārt Ķīna, jau darbojas šajā kontinentā. Es uz brīdi atlikšu malā jautājumu par to, vai Ķīnas Tautas Republikas īstenotā Āfrikas stratēģija ir tāda, ko mēs varētu uzskatīt par godīgu partnerību ar šo kontinentu. Mūsu eiropēiskā pieeja ir gluži citāda un ir vairāk pielāgota Āfrikas iedzīvotājiem. Tāpēc mēs pilnībā atbalstām Beļģijas prezidentūras ierosināto Āfrikas stratēģiju.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es gribētu izteikt komentāru par paplašināšanos. Tas tiesa, ka pašlaik esam svarīgā paplašināšanās posmā, bet, *Leterme* kungs, es jums iesaku padomāt. Jūs minējat Turciju, un es esmu viens no tiem, kas atbalsta Turcijas pievienošanos Eiropas Savienībai. Tāpēc es gribētu teikt — ja Padome neprecizēs, vai tā atbalsta Turcijas pievienošanos vai ne, ja mēs joprojām izturēsimies divdomīgi, reizi pa reizei sakot, ka Turcijai ir iespēja pievienoties un tai ir jābūt Eiropas Savienībā, vienlaikus zinot, ka aiz slēgtām durvīm ir vismaz četri vai pieci valdību vadītāji, kas tam iebilst, mēs tikai sabojāsim ES un Turcijas labās attiecības, nevis iekļausim Turciju Eiropas Savienībā. Tāpēc jūsu uzdevums ir viest skaidrību šajā jomā.

Man ļoti patika jūsu runa, un es ceru, ka tāpat domā arī pārējie manas grupas deputāti.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet uzreiz pateikt, ka Beļģijas prezidentūra var rēķināties ar visa Eiropas Parlamenta atbalstu un katrā ziņā ar manas grupas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, atbalstu. Iemesls ir gluži vienkāršs. Beļģijas prezidentūrām allaž ir izdevies veicināt un paātrināt Eiropas integrāciju, un tieši tas Eiropai pašlaik ir vajadzīgs. Rītdienas krasi atšķirīgajā pasaulē, kur galvenā uzmanība ir pievērsta tādām valstīm kā Ķīna, Indija un Amerikas Savienotās Valstis, teikšana var būt tikai vienotai, integrētai Eiropai, un man ir prieks, ka Beļģijas prezidentūra turpinās Eiropas integrācijas turpmākas veicināšanas tradīciju.

Premjerministr, lūk, kas ir galvenais, ko gaidām no Beļģijas prezidentūras. Manuprāt, apmēram to pašu es pirms sešiem mēnešiem teicu Spānijas prezidentūrai. Mums steidzami ir jāpabeidz mājasdarbs saistībā ar ekonomikas un finanšu krīzi. Eiropa savu mājasdarbu vēl nav izpildījusi. Tas būtībā ir jautājums par pieciem dokumentiem, kuri ir veiksmīgi jāpabeidz. Patiešām būtu lieliski, ja Beļģijas prezidentūrai izdotos pabeigt šos piecus dokumentus pēc iespējas drīzāk. Vispirms un galvenokārt ir jāpabeidz banku stresa testi un nepieciešamības gadījumā šīs bankas ir jārekapitalizē. Ekonomikas izaugsme un kredītesānas atsākšana nenotiks, iekams banku nozare nebūs sakārtota.

Otrkārt, Stabilitātes un izaugsmes pakts ir jānostiprina pareizi; runājot konkrētāk, tas nozīmē, ka vadībā ir jābūt Eiropas Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai. Vadībā nevar būt dalībvalstis. Tas nav iespējams; šāds modelis nedarbotos. Dalībvalstis nevar uzraudzīt cita citu vai piespriest sankcijas cita citai. To var darīt tikai Kopienas iestādes.

Treškārt, mums ir vajadzīga īsta ekonomikas pārvaldība. Tas ir trešais uzdevums. Ieviest īstu ekonomikas pārvaldību eiro zonā — arī ar Eiropas Komisiju vadībā vai vismaz, tā teikt, blakussēdētāja krēslā.

Ceturtkārt, ir steidzami jāpieliek punkts noteikumiem attiecībā uz vairākiem finanšu produktiem, arī riska ieguldījumu fondiem. Mēs izstrādājam šo dokumentu, bet mums par to ir jāpieņem lēmums.

Un visbeidzot, kā jau mēs dzirdējām, ir steidzami nepieciešams ieviest Eiropas banku uzraudzību. Premjerministr, šajā sakarā es izteikšos skaidri: vairākām dalībvalstīm, patiesībā vairumam dalībvalstu, vēl ir jāaptver no krīzes izrietošā mācība, proti, valstu uzraudzības iestādes nespēj veikt šo uzdevumu. Neviena valsts uzraudzības iestāde nevienā no 27 dalībvalstīm, krīzei sākoties, neizziņoja trauksmi vai neieslēdza avārijas signālu. Tomēr tagad dalībvalstis nāk un dažos vārdos stāsta, ka tieši valstu iestādēm ir jāturpina veikt šo uzdevumu. Premjerministr, ļaujiet pateikt, ka ar Parlamentu vienošanās nebūs, kamēr vien Eiropas uzraudzības iestādēm nebūs galīgā teikšana. Galu galā pašlaik tas ir svarīgi.

Vai tāpēc drīkstu jums ko ieteikt? Man ir tikai viens padoms. Beļģijā mums nav tāda paraduma. Kādreiz es bieži dzirdēju šo padomu, kad jūs bijāt opozīcijā, un nu, kad jums ir vairākuma atbalsts, es centīšos jums ieteikt to pašu. Lai panāktu vienošanos par Eiropas uzraudzību, premjerministr, varbūt nāksies atteikties no vienprātības Padomē. Manuprāt, jums nevajadzētu censties pārliecināt Parlamentu mainīt nostāju. Gluži otrādi — tieši Padomei ir jāmaina sava nostāja, proti, tai ir jāapsver atteikšanās no alkām pēc vienprātības un jācenšas panākt vienošanos ar Eiropas Parlamentu, pamatojoties uz kvalificētu balsu vairākumu.

Visbeidzot, ja drīkst, priekšsēdētāja kungs, manuprāt, ar Beļģijas prezidentūru ir jāapspriež vēl viens aspekts, proti, tas, ka papildus visai retorikai par reorganizāciju — kas ir nepieciešama, jo reorganizācija nozīmē turpmāku izaugsmi — mums ir vajadzīga ekonomiskās izaugsmes stratēģija. Es jo īpaši ar to domāju Eiropas infrastruktūras plānu. Komisijai ir jāizstrādā šāds plāns, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi, iekļaujot Dienvideiropas un Viduseiropas valstis. Arī tam vajadzētu būt ietvertam jūsu programmā.

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Leterme* kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu paust gandarījumu par jūsu nepārprotamo atbalstu daudzvalodībai. Es to uztveru arī kā aicinājumu Beļģijas iedzīvotājiem piešķirt lielāku vērtību daudzvalodībai, kas veido pamatu, uz kā viņu valsts var iegūt spēku un saskaņu. Es kā vāciete varu teikt tikai to, ka jaunībā apskaudu skolasbiedrus un citus jauniešus, kuri uzauga daudzvalodīgās valstīs un kuriem tāpēc bija labākas iespējas. Paldies par šī atbalsta paušanu!

(Aplausi)

Jums tas būs vajadzīgs, jo kā Beļģijas valdības vadītājs jūs esat radis pie integrāciju samazinošiem spēkiem. Tā ir gan Beļģijas, gan Eiropas problēma. Ja neskaita nopietno problēmu, ko rada finanšu uzraudzības sistēma, es atbalstu visu, ko teica iepriekšējais runātājs. Ir svarīgi, lai jūs spētu veiksmīgi sadarboties ar mums un ar Komisiju, lai atjaunotu Eiropas iedzīvotāju uzticību Eiropas Savienības spējai rīkoties. Lielu daļu šīs uzticības esam zaudējuši. Agrāk Eiropa bija aizsargvalnis pret krīzēm un nedrošību, piedāvājot brīvību un arvien labākus dzīves apstākļus.

Eiropas iedzīvotāji mums vairs neuzticas, un, manuprāt, neskaitot stingrāku finanšu uzraudzību, mums ir jāšāk risināt problēmas, ko rada fakts, ka Eiropas valstis un to iedzīvotāji daudzās jomās redz visu brūkam un atšķirības palielināties.

Daudz ir runāts par ES dalībvalstu atšķirīgajiem konkurētspējas līmeņiem. Mums ir jāskata šis jautājums. Briselei ir tiesības iejaukties lēmumos par stratēģijām attiecībā uz algu un nodokļu politiku. Mēs negribam uzņemties atbildību par visu, bet noteikti nepietiek tikai ar vienpusīgu uzmanības pievēršanu budžeta politikai, kā tas notiek Vācijā, vienlaikus īstermiņā līdz zināmai robežai samazinot atšķirības Eiropas Savienībā.

Es gribētu arī teikt, ka, manuprāt, mums ir jāpievērš lielāka uzmanība sociālajiem apstākļiem. Cilvēki līdzekļu piešķirējās valstīs laikrakstos pastāvīgi lasa, ka vāciešiem ir jāgaida līdz 67 gadu vecumam, līdz viņi drīkst pensionēties, kamēr citās valstīs cilvēki dodas pensijā, vēl nesasnieduši 60 gadu vecumu. Tas nav pamats solidaritātei ilgtermiņā. Mēs saskaramies ar ļoti dažādām atšķirībām un problēmām, un, manuprāt, mēs nedrīkstam sevi maldināt par stāvokļa nopietnību.

Es ceru, ka Beļģijas prezidentūra atrisinās vienu problēmu, proti, nozīmi, kāda ir pastāvīgās Padomes priekšsēdētāja amatam, ko pašlaik ieņem beļģis, *Van Rompuy* kungs, un rotējošajai Padomes prezidentūrai. Līdz šim mums ir radies iespaids, ka pastāvīgās Padomes priekšsēdētājs, viens no mūsu līdzpilsoniem, var kļūt par vienkāršu instrumentu Padomes interešu aizstāvim un par Eiropas Savienības lielo valstu valdību pakalpiņu. Tas nav pareizi, un tā vairs nedrīkst turpināties...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Derk Jan Eppink, *ECR grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, es jūs ļoti cienu un apbrīnoju. Jūs esat rotējošās prezidentūras vadītājs un vienlaikus arī aizejošās valdības premjerministrs. Jums patiesībā nav misijas, tomēr jums ir jāpiedalās Eiropas misijā. Jūs esat Eiropas misionārs, tā teikt. Vai drīkstu jums dot padomu? Es neizmantošu standarta birokrātiskos teicienus, bet norādīšu uz to, ka esat rietumflāms. Jūs esat strādīgs, neatlaidīgs un saimniecisks, un tās man šķiet lieliskas īpašības. Tāpat kā daudziem rietumflāmiem, arī jums piemīt veselais saprāts. Pēdējos gados man ir nācies tuvāk iepazīt rietumflāmu politiku. Tomēr es gribētu jūs pasargāt no Bābeles torņa efekta. Jūs sakāt, ka mums vajag vairāk eiropeskuma un tā tālāk. Mums jācenšas nebūvēt Bābeles torni, vairāk uzmanības pievēršot kolosam, nevis tā kvalitātei. Stabilitātes un izaugsmes pakts ir viens šāds piemērs. Mums ir Stabilitātes un izaugsmes pakts, ko *Prodi* kungs 2002. gadā raksturoja kā stulbu un neelastīgu. Viņš lietoja vārdu „stulbs”; un tad, protams, viss sabrūk.

Patiesībā jūsu programmas vienojošais elements ir nauda. Pirmkārt un galvenokārt mums ir jāpievērš uzmanība eiro. Mūsu raizes vēl nav galā. Vai Grieķijai izdosies izķepuroties? Vai mēs virzāties uz situāciju, ko varētu nodēvēt par *l'euro du beurre et l'euro des olives*? Tas būtu nelāgi. Es atbalstu veselīgu eiro. Ja arī jūs to atbalstāt, jums ir nedalīts Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas atbalsts. Risinājums ir budžeta disciplīna, valsts pārvaldē nodarbināto skaita samazināšana un aktīvāka parādu pārstrukturēšana. ASV piemērs ir apliecinājis, ka liela mēroga glābšanas programmas nelīdz. Šajā valstī nodarbības līmenis nepaaugstinās.

Runa ir arī par budžetu. Es patiešām gribētu jums uzdot jautājumu par to. Jūs runājat par „vairāk eiropeskuma”, uz ko visi beļģi atbild — un Beļģijas ārpolitikā arī ir šāda tradīcija —, ka tas nozīmē „vairāk naudas”. Es to nemaz tik ļoti neatbalstu. Komisijai jau tā bieži nākas cīnīties ar nepietiekamu izlietojumu. Reizēm tai paliek pāri nauda no struktūrfondiem.

Komisijai 2008. gadā nācās dalībvalstīm atmaksāt EUR 4,5 miljardus, tāpēc 1 % no IKP ir pietiekami.

Visbeidzot, ir jābūt piesardzīgiem ar Eiropas nodokļiem. Vācijā gaisotne ir draudīga. Tās iedzīvotāji nevar maksāt par visu. *Deutschland kann nicht immer zahlen*. Vācijas politiķi ne vienmēr uzdrošinās to teikt, tāpēc es to saku viņu vietā. *Schulz* kungs, Vācijā ir teiciens — *Weltmeister ja, Zahlmeister nein*. Pirmā teiciena pareizību redzēsim svētdien, bet es piekrītu otrajam. Tāpēc mums nevajadzētu ierosināt tematu par Eiropas nodokļiem. Jūs to darāt, un *Verhofstadt* kungs to allaž ir darījis, lai gan es nekad neesmu sapratis, vai viņš runā savā vai savas grupas vārdā. Arī *Dehaene* kungs to atkal sāk apspriest. No tā ir jāizvairās, citādi Bābeles tornis sabruks.

Patrick Le Hyaric, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāji! *Leterme* kungs, jūs uzņematies šo atbildību laikā, kad Eiropas iedzīvotājus smagi skar nepieredzētas ekonomiskās un sociālās krīzes sekas. Tāpēc ir pienācis laiks būt drosmīgiem, uzsākt jaunas, progresīvas iniciatīvas, lai atvieglotu iedzīvotāju ciešanas un atgūtos no krīzes.

Jūs uzskaitījāt vairākus mērķus, piemēram, ilgtspējīgu izaugsmi, cīņu pret nabadzību un ar vidi saistītus mērķus, kas mums var būt kopīgi. Tomēr diemžēl mēs paredzam, ka tie paliks neievēroti, un, cik man saprotams, arī *Daul* kungs par to šaubās, jo Eiropā īstenotie galējās taupības pasākumi ir pretrunā izteiktajiem mērķiem. Nebūs nekādas ilgtspējīgas izaugsmes, ekonomikas atveseļošanās vai cīņas pret nabadzību, ja netiks palielināta iedzīvotāju pirktspēja.

Lai uzveiktu krīzi, mums ir jāizdara skaidra izvēle: taisnīgums un nodarbinātība finanšu tirgus vietā, uz iedzīvotājiem vērsta proaktīva politika, ilgtspējīga un uz solidaritāti pamatota attīstība. Patiesībā Stabilitātes un izaugsmes pakta nostiprināšana, par ko jūs nupat vienojāties ar *Barroso* kungu, izdara milzīgu spiedienu uz darba ņēmējiem, jauniešiem un pensionāriem, un tām valstīm, kas to neīsteno, turpmāk draud sankcijas, to skaitā arī atņemtas balsošanas tiesības Padomē, kuru jūs vadāt, un konkrēta atbalsta finansējuma atsaukšana.

Vai zemniekiem, atlaistajiem strādniekiem, pensionāriem un ierēdņiem ir jāmaksā par krīzi, par kuru viņi nebūt nav atbildīgi? Priekšsēdētāja kungs, vai jūs meklēsit jaunus risinājumus, piemēram, nodokļa piemērošanu kapitāla plūsmām, kas tik bieži tiek minēts, vai Eiropas nodokli kapitālam un finanšu ieņēmumiem?

Mēs bijām cerējuši, ka jūsu prezidentūra palīdzēs ieviest jaunu direktīvu par vispārējas nozīmes pakalpojumiem, bet jūs to netikāt minējis. Attiecībā uz *SWIFT* — tas ir solis nevis ceļā uz brīvību, bet gluži pretējā virzienā. Vai nebūtu labāk, ja Parlaments, Padome un Komisija kopīgi nāktu klajā ar citu risinājumu stabilitātes pakta vietā, kas ir pārtapis par taupības paktu: ar jaunu sociālā un ekoloģiskā progresā paktu, ko Eiropas Centrālā banka atbalstītu ar jauniem uzdevumiem, lai atpirktu to dalībvalstu parāda instrumentus, kurām tas ir vajadzīgs, un refinansētu valsts kredītu ar procentu likmi, tādējādi atbalstot nodarbinātību, pētniecību, inovācijas un izglītību, kā arī nozīmīgu Eiropas lietderīgas un ekoloģiskas infrastruktūras programmu.

Starptautiskā Arodbiedrību konfederācija ir ierosinājusi vēl vienu vispusīgu, uz darbu orientētu plānu, kura mērķis ir apkarot spekulācijas un veicināt nodokļu taisnīgu piemērošanu. Eiropas Arodbiedrību konfederācija pieprasa rīkoties 29. septembrī Briselē. Manuprāt, tur meklējams risinājums, priekšsēdētāja kungs, un es novēlu jums veiksmi prezidentūras vadīšanā.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu izteikties par Reglamenta neievērošanu. *Harm* kundzes runa bija minūti un 45 sekundes par garu, un tas kungs arī ievērojami pārsniedza laiku. Ir neiedomājami, ka kādam no EFD grupas ļautu pārsniegt atļauto laiku vairāk nekā par 25 sekundēm — visticamāk, mazāk —, neizslēdzot mikrofonu. Tāpēc es pieprasu, lai priekšsēdētājs Parlamenta Reglamentu piemērotu vienlīdzīgi.

(EFD grupas aplausi)

Joseph Daul (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man patīk mežonīgie saucieni no manis pa kreisi. Tomēr es gribētu, lai tie deputāti aplaudētu arī tad, kad priekšsēdētāji ievēro savu uzstāšanās laiku.

Nigel Farage, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Nebija iespējams iedomāties to, kas te šorīt notiek, vai ne? Beļģijas prezidentūra pārņem sešu mēnešu pilnvaru laiku, un visi izliekas, ka tas nav nekas īpašs!

Mani pirms pāris mēnešiem gandrīz vai nozākāja, kad norādīju, ka Beļģijā nemaz nav īstas nācijas, bet Beļģijas vēlētajiem to ir pierādījuši: separātistu partija tagad ir lielākā Beļģijas partija! Mūsu priekšā stāv pagaidu valdības premjerministrs, bet mēs izliekamies to neredzam un tēlojam, ka tas nav nekas īpašs. Bet tā nebūt nav!

Leterme kungs, jums nav tiesību te būt. Cik neparasta ironija, ka valsts, kura draud sadalīties divās, turpmākos sešus mēnešus stāsta pārējām 26 dalībvalstīm, kas tām darāms! Protams, iespējams, ka vēl ļaunāka ir jūsu divkosība, šorīt stāvēt te un tēlojot „labu beļģi”. Neaizmirsīsim, ka jūs kā Beļģijas premjerministrs nemaz nezinājāt savas valsts himnas vārdus. Slavens ir kļuvis jūsu 2006. gadā teiktais, ka valsti kopā notur tikai alus un futbols. Pieļauju, ka tagad, līdz ar varas grožu iegūšanu, tas viss ir aizmirsies!

Patiešām, neviens šajā sēžu zālē negrib atzīt, ka Beļģija viņiem ir liels apkaunojums. Beļģija ir prototips. Modelis visai Eiropas Savienībai, un tā ir uz izjukšanas robežas, tomēr neviens no jums to nespēj atzīt! Šodien šajā sēžu zālē notiekošais patiesībā ir kaut kas vairāk par satīru. Es nevarēju iedomāties, ka Eiropas Savienībā būs Beļģijas prezidentūra. Tas tik būtu jautri, ja pēc sešu mēnešu ilgās prezidentūras Beļģijā joprojām nebūtu valdības!

Ceru, ka jūs visi jūtaties ļoti lepni!

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, nupat dzirdētais mazliet atgādina „Titānika” orķestri. Eiropas Savienības prezidentūru vada valsts, kas nespēj pārvaldīt pati sevi. Vēl nekad rotējošajai prezidentūrai jau no paša sākuma nav bijis jācīnās ar aizejošu valdību, un patiesi — vēl nebūt nav zināms, vai Beļģija šīs prezidentūras turpmāko sešu mēnešu darbības laikā tiks pie jaunas federālas valdības. Pēc iepriekšējām vēlēšanām 2007. gadā valdības izveidei bija vajadzīgi deviņi mēneši. Tas tāpēc, ka mākslīgais Beļģijas modelis ir nepārvaldāms. Flandrija un Valonija ir kļuvušas par divām atsevišķām valstīm ar divām krasi atšķirīgām politiskajām, sociālajām, ekonomiskajām un kultūras realitātēm. Izveidot valdību Beļģijā ir apmēram tas pats, kas likt Vācijai un Grieķijai izstrādāt kopīgu budžetu. Neviens cits kā komisārs *Karel De Gucht* nesēn Beļģijas valdības darbību nodēvēja par pastāvīgu diplomātisku konferenci.

Turklāt kāda ir Beļģijas valdības demokrātiskā leģitimitāte, ja tā pārstāv mazāk par trešdaļu Flandrijas vēlētajiem? Ja *Leterme* kungam var ticēt, viss izvērtīsies labi. Beļģijas valdība cenšas slēpt savu lēmumu un demokrātiskās leģitimitātes trūkumu aiz galējo federālistu retorikas dūmu aizsega. Tomēr nepatīkamākais ir tas, ka no pārējās Eiropas Beļģija pamatīgi atpaliek

Eiropas tiesību aktu transponēšanas jomā. Tas pats attiecas arī uz vairākām ierosinātajām pienākumu neizpildes procedūrām. Papildus tam vēl jāpiemin vairāk nekā 100 % lielais Beļģijas valsts parāds, kā arī imigrācijas un patvēruma politika, kas ir kļuvusi tik nekontrolējama, ka mums to tiešām vajadzētu dēvēt par atvērtu robežu politiku. Tad vēl jāpiemin ārkārtīgi lielais nodokļu slogs un ļoti zemais nodarbinātības līmenis, nemaz nerunājot par demokrātijas trūkumu, proti, par to, ka flāmi, kas valstī ir skaitliskā vairākumā, tiek uzskatīti par minoritāti.

Turklāt, kā *Leterme* kungs var būt tik drošs, ka viņa Eiropas programmu atbalsta tik daudz iedzīvotāju, ja nav noticis neviens referendum, piemēram, par Turcijas iespējamo pievienošanos Eiropas Savienībai? Par to referenduma nav bijis, *Leterme* kungs, un tāpēc šai Beļģijas prezidentūrai būtu ieteicams kļūt piezemētākai. Dalībvalstīm ir jāpiesargās no neveiksmīgas valsts, kas savas problēmas cenšas pārnest uz Eiropu un grib to padarīt par Beļģijas lielāku versiju. Katrā ziņā Eiropas Savienība rīkotos prātīgi, ja sagatavotos Beļģijas iziršanai un divu jaunu valstu izveidei; tās abas varētu kļūt par Eiropas Savienības dalībvalstīm: Flandrija un Valonija.

Jean-Luc Dehaene (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, sākumā es gribētu pateikt *Claeys* kungam, ka Beļģija vienmēr savas problēmas ir atrisinājusi ar politiskiem nolīgumiem un ir strādājusi, lai nostiprinātu Eiropu un reģionus, kas ir iedzīvotājiem tuvāki.

Kā jūs uzsvērāt, premjerministr, Beļģijas prezidentūra ir pirmā, kas pilnībā īstenos Lisabonas līgumu un noteiks Padomes nākamo prezidentūru darbības gaitu, interpretējot jaunu iestāžu nolīgumu. Prezidentūrai uzmanība ir jāpievērš Padomes darbībai, ņemot vērā, ka Eiropadome ir kļuvusi par atsevišķu iestādi ar pastāvīgu priekšsēdētāju. Jauns apstāklis ir tas, ka līgumā noteiktās Padomes pilnvaras ir tieši tādas pašas kā Eiropas Parlamentam. Abas iestādes kopīgi veic likumdošanas un budžeta funkcijas. Tādējādi līgums skaidri nosaka divpalātu sistēmu ES līmenī. Lai gan ir daži svarīgi izņēmumi, koplēmums — parastā likumdošanas procedūra — nu ir kļuvis par vispārēju noteikumu. Es nevaru atbrīvoties no iespaida, ka Padome joprojām pietiekami neapzinās šo jauno apstākli. Viens piemērs tam ir plānotais dialoga saistībā ar 2011. gada budžetu. Beļģijas prezidentūrai var būt liela nozīme šajā izpratnes veidošanas procesā.

Padomes prezidentūrai turpmāk ir jādarbojas kā parlamentāras asamblejas prezidentūrai. Tai ir jāuzlabo Eiropas Savienības tiesību akti un budžeta darba kārtība, par ko Komisija uzņemas iniciatīvu, veicinot vienprātību Padomē un vienošanos starp Padomi un Parlamentu. Šīs prezidentūras gadījumā tas skaidri attiecas uz finanšu iestāžu galīgo regulējumu, Eiropas Ārējās rīcības dienestu, budžetu un finanšu perspektīvu. Reglamentējot to visu, ir jānostiprina Kopienas metode. Tikai tā var gūt rezultātus.

Beļģijas prezidentūrai ir jāgādā, lai ES paustu vienotu nostāju klimata pārmaiņu konferencē Kankunā. Visefektīvākais ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas modelis, kad Komisija runā un veic pārrunas ES vārdā. Beļģijas prezidentūrai ir jābūt vienisprātis par šī modeļa piemērošanu arī klimata pārmaiņu konferencē. Es ļaļaujos uz spēcīgu un prasmīgu Beļģijas prezidentūru, it sevišķi, ņemot vērā to, ka pagaidu valdība var sevi ar to nodarbināt burtiski visu laiku.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, sākumā ļaujiet novēlēt jums veiksmi saistībā ar Beļģijas prezidentūras darbības sākšanu. Jūs esat uzklaujījis vairākus Parlamenta deputātus, kuriem ir šaubas par šo prezidentūru un kuri apgalvo, ka jūs aizejot valdības dēļ šī būs vāja prezidentūra. Es tā nedomāju. Arī šodien to apliecināja jūs pamatnostādnes, ko izklāstījāt vienā no savām visiedvesmojošākajām runām, kāda

vien no jums ir dzirdēta. Man prieks, ka to teicāt šajā Parlamentā. Tāpēc es uzskatu, ka šai prezidentūrai ir iespējams būt spēcīgai un ka jūs vadīsiet Eiropas Savienību rūpīgi un uzmanīgi, jo īpaši tāpēc — un es ar to ļoti lepojos —, ka mūsu valstī ir krasi proeiropiska mentalitāte, it kā tas būtu mums gēnos.

Tomēr jautājums ir — vai ar to pietiks? Jūs un daudzi citi ir norādījuši, ka mums jo īpaši svarīga ir finanšu pakete, bet es gribētu arī mudināt jūs paust nelokāmu atbalstu vairākām Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas galvenajām prioritātēm, proti, klimata pārmaiņām un sociālajiem aspektiem. Es pievēršos pēdējam, jo tas ir manai sirdij tuvāks. Es gribētu, lai Eiropas gadā, kas veltīts nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai, Beļģijas prezidentūra spētu gūt panākumus nabadzības samazināšanas jomā. Es ceru, ka jūs spēsiet popularizēt ideju arī par Eiropas minimālo ienākumu līmeni un spēsiet uzstāt, lai Komisija ierosina attiecīgas iniciatīvas.

Kā jau dzirdējāt, mūsu lielā grupa jūs atbalstīs ar lielu degsmi, kā arī vērtēs jūs kritiski. *Leterme* kungs, es redzu ļoti dedzīgu prezidentūras komandu, un tas ir vērtējams atzinīgi. Tomēr Eiropai ir vajadzīga arī vadība, kas spēj ar runām ietekmēt, un — ar šiem vārdiem nevēlos nevienu aizvainot — es, tāpat daudzi citi ceram, ka jauna Beļģijas valdība tiks izveidota, pirms atbildības uzņemšanās.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es sev solīju, ka nereaģēšu uz *Farage* kunga provokācijām, bet man tomēr ir jāpiemin Taleirāns, izcilais vīrs, kurš uzskatīja, ka pārmērības ir nicināmas. Tāpēc teikšu: „Sveicināti, premjerministr! Sveicināti, priekšsēdētāja kungs! Laipni lūgti mūsu Parlamentā! Laipni lūgti savā Parlamentā!”

Neatkarīgi no tā, vai Beļģija ir ES prezidējošā valsts, tai allaž ir bijuši vērienīgi Eiropas un Kopienas mērķi. Abi gandrīz vienprātīgi iet roku rokā, kā to šodien norādīja *Schulz* kungs un citi. Tā bija pat 2001. gadā, mūsu iepriekšējā prezidentūrā — tās galvenie darboņi *Guy Verhofstadt* un *Louis Michel*, starp citu, ir šajā sēžu zālē —, kad mēs vadījām Lākenes deklarācijas un konvencijas izstrādes procesu, kas beigu beigās lika pamatus Lisabonas līgumam. Šī partitūra tika sarakstīta 2009. gada decembrī, *Leterme* kungs, un nu ir jūsu ziņā to interpretēt kā diriģentam. Turklāt es teiktu, ka pēdējos sešos mēnešos dažu galveno jomu melodijās ir ieskanējušās nepareizās notis. Attiecībā uz iestādēm ir svarīgi, ka jūs noslīpējat melodiju tā, lai šis triumvirāts varētu iemācīties labāk sastrādāties un efektīvāk sadarboties ar dalībvalstīm.

Saprotams, ka uzticamība Eiropai ir atkarīga no tās spējas darboties efektīvi, un piemērs, es teiktu — negatīvs un vissimboliskākais piemērs — ir kļūdainā nots, uz kuras tika trāpīts Kopenhāgenā. Vairs nav iespējas, ka 10 vai gandrīz 10 no mums varētu doties uz Kankunu. Eiropai ir vajadzīga vienotība, vienota nostāja un šoreiz — kvantitatīvi mērķi. Es zinu, ka šis jau ir citu debašu vērts jautājums, bet tas ir būtisks, turklāt jūs to pieminējat.

Turklāt skaitļus un prioritātes ir noteikusi krīze: finanšu regulējums, ekonomikas pārvaldība, atgriešanās pie izaugsmes, kas mūs noved pie debatēm par finanšu perspektīvu un līdzekļiem mūsu darbībai, ekonomikas atveseļošanai un izaugsmei.

Leterme kungs, es gribētu teikt — un ar to es beigšu —, ka beļģi negaida Komisijas priekšlikumu, lai apliecinātu savu mērķtiecību un nelokāmību attiecībā uz principiem. Izaugsmei nevar nodrošināt tikai ar ietaupījumiem. Būtu traģiski un pat pašnāvnieciski, ja krīzi izmantotu par ieganstu, lai krānu aizgrieztu vēl ciešāk. Mērķtiecīga Eiropa — un tie bija jūsu pirmie vārdi, priekšsēdētāja kungs, — ir Eiropa, kurā arī šajā gadījumā iztēle izrādās pārāka.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) *Leterme* kungs, es ceru, ka jau tagad esat sapratis, ka jums ir iespēja gūt vērtus spēles sākumā. Es, protams, runāju par finanšu uzraudzību.

Jūs būsiat pamanījis, ka šī Parlamenta ievērojams vairākums atbalsta uzraudzības iestādes izveidošanu finanšu tirgiem, kuru dalībnieki būtībā ir arī eiropieši.

Līdz šim Padomes nostāja ir bijusi, tā teikt, uzturēt *status quo*, it kā nekas kopš 2008. gada nebūtu noticis. Valstu intereses šķiet vienīgais, kas prevalē pār modeli, kurš diemžēl mums ir pārāk pazīstams...

(NL) ...*wat wij zelf doen, doen we beter* jeb „ja darām paši, izdarām labāk”.

(FR) Ja gribam darbības nolīgumu 2011. gada 1. janvārī, tad Padomei būs jārikojas apņēmīgi un strauji. Ja tas nozīmē, ka Padomei būs jābalso ar kvalificētu balsu vairākumu, kā ieteica *Verhofstadt* kungs, lai tā būtu. Mēs pieņemām Lisabonas līgumu ne jau tādēļ, lai uzreiz atgrieztos vienprātības diktatūrā. Ņemot vērā apstākļus, mums ir iespēja tikt pie pilna laika rotējošas prezidentūras, kā jau tika minēts. Tāpēc jums ir viss nepieciešamais, lai pierādītu, ka pesimisti kļūdās, un lai šī prezidentūra gūtu panākumus.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu runāt par diviem jautājumiem. Pirmais attiecas uz Beļģijas iestāžu sadarbību ar Augsto pārstāvi ārlietās, veidojot Eiropas Ārējās darbības dienestu. Turpmākajos sešos mēnešos tiks izlemts, kāda būs dienesta struktūra un darbības principi. Tāpēc es gribētu aicināt *Leterme* kungu un Beļģijas iestādes pievērst uzmanību nepieciešamībai darbinieku atlases gaitā nodrošināt taisnīgu un pēc iespējas plašāku ģeogrāfisku pārstāvību saskaņā ar preambulas un 6. panta 6. punkta tekstu dokumentā, ko Parlaments droši vien pieņems rīt. Ir svarīgi, lai Ārējās darbības dienests būtu eiropiešs, nevis tikai dažu izredzēto elitārs klubs.

Otrs jautājums, ko es gribētu ierosināt, ir Eiropas Savienības stratēģiskās intereses ārpolitikas austrumu dimensijā. Ļoti satraucošs ir fakts, ka, neskaitot īsi pieminētu pašreizējo sadarbību ar Austrumu partnerības valstīm tieslietu un ārlietu jomā, šis aspekts nebūt nav iekļauts prezidentūras prioritātēs. Tāpēc es aicinu lietderīgi izmantot turpmākos sešus mēnešus, lai nodrošinātu Eiropas perspektīvu mūsu austrumu kaimiņiem. Es atkārtāju, ka tas ir Eiropas Savienības stratēģiskajās interesēs.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Papildus Eiropadomes priekšsēdētājam, par kuru neviens nebalsoja, nu mums ir arī Padomes priekšsēdētājs, kas ir tādas valdības rīcībā, kura ir zaudējusi savu iedzīvotāju atbalstu. Ar to vajadzētu pietikt, lai mēs saprastu, kāpēc Eiropa piedzīvo tik dziļu krīzi: Eiropa ir kļuvusi par politisku paradoksu, ko kontrolē politiska elite, kurai iedzīvotāji nespēj sevi pielīdzināt.

Beļģijas „bezprezidentūras” programmā ir minētas strukturālas reformas, nodarbinātības, finanšu stabilitātes un konkurētspējas palielināšana, un izvēlētais instruments ir stratēģija „Eiropa 2020”. Tomēr pašreizējai krīzei vajadzētu spiest Eiropu izvēlēties to, kas krasi atšķiras no tā, kas to noveda līdz sabrukumam.

Ir vajadzīgas vispārējas pārdomas, jo krīze nav lejupslīdes atspulgs: tā ir Eiropas sociālā modeļa miršanas apliecība, ko eiro propaganda drīzāk gribētu izrakstīt kā zāles.

Patlaban Eiropa ir milzīga ēka, kas brūk no demokrātijas, centralizācijas un brīvās tirdzniecības šķēršļu svara. Ja Eiropa grib izkļūt no krīzes, tai ir jāmaina savs vārdu krājums: vairāk decentralizācijas, mazāk birokrātijas, vairāk saturīguma un uzmanības iedzīvotāju īstajām problēmām. Viss pārējais tikai nenovēršami paātrinās lejupslīdi.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, es jūs gribētu apsveikt par runu un vērienīgo programmu, kas nav pārsātināta ar detaļām. Attiecībā uz *Farage* kunga izteikumiem — ir skaidrs, ka viņš vēlas novērst jebkādu finanšu tirgu uzraudzību. Viņš jums uzbrūk, jo jūs tikai īslaicīgi esat šajā amatā.

Es gribētu no sirds jūs apsveikt. Jūs esat eiropiski noskaņots, atbalstāt sociālo tirgus ekonomiku un, par spīti grūtībām savā valstī, esat nācis klajā ar vērienīgu programmu. Manuprāt, ja jums izdosies, kā *Verhofstadt* kungs teica, pielikt punktu neveiksmīgajai un diktatoriskajai vienprātībai Padomē jautājumā par finanšu tirgu uzraudzību, mēs nostāsimies jūsu pusē, un jūsu prezidentūra būs viena no veiksmīgākajām pēdējos gados.

Tāpēc es jūs aicinu, jo īpaši tāpēc, ka šajā amatā esat tikai nesen, izmantot šos dažus mēnešus, lai sadarbībā ar Parlamentu atrisinātu šo problēmu, ko Spānijas prezidentūrai neizdevās izdarīt. Jums būs mūsu atbalsts šajā jomā.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, pēdējās dienās līdzjūtības ir dzirdamas vienā laidā. Šeit ir teikts, ka jūs esat nodarījis kaitējumu pats sev, jo esat sācis vadīt prezidentūru, kad jūsu valdībai beidzas pilnvaras, ka Lisabonas līgums tik un tā visu ir mainījis, ka rotējošajām prezidentūrām vairs nav nekādas teikšanas, un pats pēdējais, ko esam dzirdējuši, ir: „Par laimi, jums ir *Van Rompuy* kungs.” Es uz to visu reaģēju šādi: Magrita un Smurfu sirreālisma pasaulē nekas nav neiespējams. *Farage* kungam trūkst iztēles. Lūk, kā!

Ja runājam nopietnāk, tad mēnešiem veiktais darbs, Beļģijas federālā struktūra un tās reģionālās valdības nodrošinās šai prezidentūrai nepieciešamo stabilo pamatu. No šīs puses apdraudējuma nav. Attiecībā uz šīs rotējošās prezidentūras lomu — tā ir tāda kā galēja subsidiaritāte. Ļaujiet paskaidrot: Beļģijai ir jāpievieno vērtība Padomes un Augstā pārstāvja darbam. Te arī sākas visa jautrība, jo ir dzirdēts, ka *Van Rompuy* kungs reizi pa reizei runā par finanšu tirgu nomierināšanu, bet nekad nav dzirdēts, ka viņš runātu par iedzīvotāju nomierināšanu. Iedzīvotāji ir satraukti. Viņi cer, ka Eiropa kopīgi reaģēs uz krīzi ar finanšu uzraudzību, jaunām darbavietām un zaļu izaugsmi, ar projektiem, ieguldījumiem, atbalsta līdzekļiem un, visbeidzot, ar sociālu dimensiju un Eiropas dinamiku.

Es ticu, ka Beļģijas pamatīgās sociālās tradīcijas un cēlais sadarbības un Āfrikas redzējums iedvesmos Eiropas iestādes, būs tām sarivas vietā, kas, priekšsēdētāja kungs, ir Smurfu mīļākais ēdiens.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, *Leterme* kungs, dāmas un kungi! Apstākļi, kas saistīti ar prezidentūras darbības sākumu, nav ideāli, bet tajā pašā laikā tie rada iespēju koncentrēt uzmanību uz prezidentūras reālo uzdevumu saskaņā ar jaunajiem iestāžu noteikumiem. Tomēr es saskatu vēl vienu izdevību — palīdzēt vadīt iestāžu debātes ne vien savā valstī, bet arī citās ES dalībvalstīs. Kā jau jūs zināt, globalizācijas dēļ valstu loma tiek apspriesta arvien biežāk. Eiropai tiek piešķirtas lielākas pilnvaras — un pamatoti —, tādēļ lielākas pilnvaras var piešķirt arī Flandrijai, Valonijai, Skotijai, Katalonijai un citiem reģioniem. Tas ir dabisks process, ko Eiropa ņem vērā. Ir arī gluži loģiski, ka šīs nācijas pieprasa savu vietu pie Eiropas galda, ņemot vērā to lielo nozīmi ekonomikas atveseļošanā. Šīs prezidentūras pilnvaru laikā arī reģionālie ministri vadīs Padomes sastāvus, piemēram, vides, sporta, izglītības un reģionālās politikas jomā, un es ceru, ka tas dos stimulu ieviest nepieciešamo, pastiprināto daudzlīmeņu ES pārvaldību.

Jean-Marie Cavada (PPE). – (FR) Priekšsēdētāji! Mēs ļoti baidāmies par banku nozares nākotni. Ekonomika savus toksiskos parādus ir nodevusi finanšu jomai, finanšu joma tos

ir nodevusi dalībvalstīm, un nu dalībvalstis tos nodod iedzīvotājiem, kuriem būs jāmaksā, ja vien viņi to spēs.

Leterme kungs, jūs daudz labāk par mani zināt, ka Eiropai pašlaik ir jāveic savs vēsturiskais pienākums, citiem vārdiem sakot, jāuzspiež Kopienas metode Eiropas valstu vadītājiem, protams, attiecībā uz kopēju disciplīnu, kā arī ekonomikas atveseļošanu un inovācijām. Šajā drāmā, kas tiek izspēlēta mūsu acu priekšā, vairs nav iespējama nacionāla izeja no globālās krīzes.

Daudzi Eiropas līderi — jūsu kolēģi — vēro popularitātes reitingus. Patlaban Eiropas līderiem ir jāatskatās vēsturē, pirms vēsture mūs iegremdē populisma haosā. Beļģija ir valsts, kurā allaž ir bijis jaušams spēcīgs Eiropas patriotisms, un nav nozīmes, vai tas ir labā vai sliktā stāvoklī. Mūs izglābs tās līderu griba, disciplīna un objektivitāte.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Eiropai ir jāatjauno uzticība un cerība. Krīzē, kas vēl nav pārvarēta, mums ir bijuši ugunsdzēsēji, kā teica *Delors* kungs. Mēs ceram, ka Beļģijas prezidentūra piedāvās arhitektus. Protams, pirmais pārbaudījums būs septembrī, kad Padome izskatīs Parlamenta priekšlikumus par finanšu struktūru.

Tomēr viens no lielākajiem uzdevumiem, ar ko Eiropa patlaban saskaras, ir novērst Eiropas valūtas sabrukumu, kuru varētu izraisīt vai nu uzraudzības instrumentu trūkums, vai izaugsmes trūkums eiro zonā, vai it sevišķi pieaugošās atšķirības un iekšējā spriedze to valstu ekonomikā, kuras veido eiro zonu.

Samazinot līdzekļus struktūrfondos, ko izveidojām, lai pēc Komisijas ierosinājuma veicinātu konvergenci savstarpēji atšķirīgās ekonomikās, mēs it kā sūtām ugunsdzēsējus uzkurināt liesmas tur, kur uguns vēl nav nodzēsta. Mums tiešām ir nepieciešami arhitekti.

Vēl pēdējais jautājums: es gribētu kaut ko uzzināt par ES ārējās darbības jomu un it sevišķi mazliet vairāk par to, ko Beļģijas prezidentūra ierosina saistībā ar Kankunu un Dohu.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, apsveicu par jūsu runu: tā bija lieliska iepazīstināšana ar šo prezidentūru.

Manuprāt, mēs jau varam izdarīt vienu vai varbūt pat vairākus secinājumus no šī rīta debatēm: pirmkārt, ka šis Parlaments — tie deputāti, kas vēlas atjaunot Eiropu un domāt pozitīvi par Eiropu, — atbalsta jūsu prezidentūru un jūsu turpmākos centienus. Turklāt, zinot par grūtībām jūsu valdībā, es gribētu jums pateikties divkārt, jo jums ir bijis vēl grūtāk te šodien ierasties ar šo vērienīgo programmu. Mēs jums no sirds pateicamies.

Otrkārt, koncentrējiet uzmanību uz ekonomikas problēmu atrisināšanu. Manuprāt, patlaban mums ir lieliska iespēja. Es uzskatu, ka mēs drīz noslēgsim vienošanos par jautājumiem, kas saistīti ar finanšu uzraudzību. Koncentrējieties uz to.

Treškārt, padariet trijotnes darbu efektīvu. Manuprāt, triju prezidentvalstu komanda ir lielisks Lisabonas līguma jauninājums. Lai tas nekļūst par āķi, lai tā ir realitāte, un darīsim to, ko teica dibinātāji: „Domājiet un rīkojieties — šajā gadījumā spāņi, beļģi un ungāri — kā eiropieši!”

Liels paldies, *Leterme* kungs, un lai veicas!

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Leterme* kungs! Eiropu ir skārusi vēl nepieredzēta ekonomikas un sociālā krīze. Situācija ir neatliekama: ir 24 miljoni bezdarbnieku, un būs vēl 5 miljoni, ja nekas netiks darīts lietas labā. Diemžēl, *Leterme* kungs,

priekšsēdētāja kungs, es jūsu priekšlikumos nedzirdēju atbildi uz šo gaidāmo ārkārtas situāciju, un es gribētu piedāvāt trīs ierosinājumus, kas, manuprāt, ļaus mums uzlabot pašreizējo ekonomisko un sociālo situāciju.

Pirmkārt, liels Eiropas aizdevums. Šis ir viens veids, kādā ir iespējams īstenot pilnīgas nodarbinātības politiku. Otrkārt, mēs ar *Jacques Delors* un priekšsēdētāju *J. Buzek* pirms pāris nedēļām bijām Briselē, lai izteiktu priekšlikumu saistībā ar ES enerģētikas politiku. Treškārt, nodoklis par finanšu darījumiem. Mēs zinām, ka 0,05 % nodoklis par katru finanšu darījumu Eiropas Savienībai dos EUR 200 miljardus ienākumu un 2 miljonus darbavietu.

Leterme kungs, lūk, ko es gribētu dzirdēt turpmākajos sešos mēnešos Beļģijas prezidentūras pilnvaru laikā.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Es nespēju atturēties neatbildējis *Farage* kungam, ka, manuprāt, ir ārkārtīgi dīvaini un unikāli, ka cilvēks, kurš te cīnās par dalībvalstu autonomiju un neatkarību, kā arī par katras valsts spējām pārvaldīt savas iekšlietas, grib runāt tikai par Beļģijas iekšlietām. Kā var cīnīties par dalībvalstu autonomiju un neatkarību un tad ierasties Eiropas Parlamentā, lai apspriestu vienas dalībvalsts iekšējo politiku? Visu izskaidro tas, ka ir jāciena katras dalībvalsts autonomija un neatkarība!

Godātais premjerministr, es jūs gribētu apsveikt par trim lietām. Pirmkārt, es jau esmu sapratis, ka Beļģijas prezidentūra ir sagatavojusies nevainojami. Otrkārt, manuprāt, ir svarīgi norādīt, ka mums uzmanība ir jākoncentrē uz ekonomikas pārvaldību, atbalstot priekšsēdētāja *Van Rompuy* un Komisijas centienus ieviest ekonomikas pārvaldību. Es gribētu arī jūs paslavēt un pateikt, ka jums būs pilnīgs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas, jo īpaši portugāļu deputātu, atbalsts Āfrikas iekļaušanas iniciatīvai, jo mēs uzskatām, ka Āfrika ir Eiropas Savienības prioritāte.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Es priecājos, ka ilgtspējīgas izaugsmes apstākļu radīšana ir viena no Beļģijas prezidentūras galvenajām prioritātēm, ko mēs atbalstām, un es tiešām vēlu jums veiksmi!

Atšķirības starp Eiropas reģioniem ir jāsamazina, jo īpaši attiecībā uz infrastruktūru, kas ir joma, kurā atpaliek Austrumeiropa. Eiropas Savienībai ir jāpauž vienota nostāja enerģētikas jautājumos. Mūsu valstu elektroenerģijas tīklu savienojamība ir ļoti svarīga mūsu kontinenta neatkarībai un drošībai. Šī problēma ir jārisina steidzami. Tikai tā mēs varam nostiprināt savu nostāju sarunās ar piegādātājiem.

Mēs augsti vērtējam visus projektus, bet visaugstāk mēs vērtējam savu projektu *Nabucco*. Es ceru, ka prezidentūra šim projektam dos spēcīgu stimulu un ka būs pieejami līdzekļi tā finansēšanai.

Attiecībā uz paplašināšanos — es ceru, ka līdz Beļģijas prezidentūras pilnvaru beigām noslēgsies sarunas ar Horvātiju, lai 2011. gada sākumā varētu parakstīt nolīgumu par Horvātijas pievienošanos. Manuprāt, ir jāturpina pārējo Rietumbalkānu dalībvalstu vīzu režīmu liberalizācija. Premjerministr, es izsaku sirsnīgu pateicību un ceru, ka jūsu prezidentūra gūs panākumus.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas nīderlandiešu delegācija vēl jums veiksmi!

Langen kungam ir jāpārlicinās, ka šovakar viņa komanda pārspēj Spāniju, bet viņam tas neizdosies. Priekšsēdētāja kungs, šo nedrīkst atrēķināt no mana runāšanai atvēlētā laika.

Mēs vēlam jums veiksmi! Problēmas ir labi zināmas. Mums abiem aiz muguras ir sarežģītas vēlēšanas. Jūs esat aizejošās valdības premjerministrs, bet jūs neļaujāt, ka jūs izsit no līdzsvara. Jūs esat no Rietumflandrijas, es — no Ziemeļbrabantas. Mums ir smiltis un māls, un tie, kas ir no smilšainā reģionā, ir neatlaidīgāki.

Es gribētu uzdot divus jautājumus. Pirmais attiecas uz tempu. Eiropas Savienība ir pārāk gausa salīdzinājumā ar Brazīliju, Ķīnu un Indiju. Mums ir jāpaātrina temps, bet tas ir jā dara ar Kopienas metodi.

Otrs jautājums attiecas uz 2011. gada budžeta apspriešanu. Visām dalībvalstīm ir jāsavēlciešāk josta. Eiropa nevar tik daudz tērēt, tāpēc mums nauda ir jāizlieto labāk.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā krīze pieliek punktu modelim. Lai gan pēdējos mēnešos politiskās prioritātes ir koncentrētas uz vairākiem pretkrīzes pasākumiem, kuru mērķis ir aizsargāt nodarbinātību, veicināt ekonomikas atveseļošanu, kas nenotiek tik ātri, un stabilizēt eiro zonu, jāteic, ka savā kopējā vēsturē esam sasnieguši brīdi, kas ir neapšaubāmi nestabils, bet, galvenokārt, izšķirošs mūsu nākotnei. Esot apstākļu spiestiem, mums ir neparasta iespēja: uzdrošināties iztēloties risinājumus, kas vēl pirms pāris mēnešiem šķita neiedomājami, piemēram, visiem zināmā Eiropas ekonomikas pārvaldība.

Ir laiks izstrādāt reālu stratēģiju izejai no krīzes un sākt strukturālas reformas, lai veidotu sabiedrības dzīvi pēc krīzes. Mums ir jābūt drosmīgiem un jāizstrādā konkrēti budžeta, algu un fiskālie pasākumi. Mums nav 36 risinājumu: lai nodrošinātu īstu konkurētspēju un nepieciešamo efektivitāti, mums ir vajadzīga lielāka integrācija un beznosacījumu atbalsts Kopienas metodei.

Es gribētu redzēt, ka Beļģija šo mērķi ne vien no jauna apstiprina, bet arī dzan steidzami realizē.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, vispirms es gribētu teikt, ka uzmanīgi klausījies jūsu runu un esmu arī rūpīgi izstudējusi jūsu programmu, un tāpēc es sākumā gribētu teikt to, ko, iepazīstinot ar sevi, teicāt jūs. Jūs teicāt, ka Eiropas Savienība nespēs darboties tikai ar monetāru pārvaldību — bez ekonomikas pārvaldības.

Nevaru jums nepiekrīst, un tāpēc es pieprasu skaidrus, pārredzamus un galvenokārt demokrātiskus pasākumus šāda ekonomikas pārvaldībai, jo tādu līdz šim nav bijis. Tādu nav bijis, un šāda atkārtota apņemšanās un mērķi drīzāk atgādina Stabilitātes un izaugsmes paktu, tikai šoreiz ar lielāku uzsvāru uz budžeta deficītu un valsts parādu. Mēs arī labi apzināties, ka šādi pasākumi jau atkal nostiprinās monetāro, nevis ekonomikas pārvaldību, kas ir steidzami nepieciešama.

Tāpēc tas līdzinās algu samazināšanas pasākumiem, kas jau ir īstenoti saskaņā ar stabilitātes un izaugsmes plāniem; konkurētspēja nav iespējama, un tāpēc uzstāt uz to nozīmē uzstāt uz lejupslīdes pasākumiem, kas izraisīs tikai vēl lielāku lejupslīdi.

Es gribētu arī teikt, ka neesam novērojuši nekādas lielas pārmaiņas par spīti jaunajām izsludinātajām struktūrām un papildu pasākumiem, ar ko turpina svarīgās pēdējos mēnešos izstrādātās iniciatīvas Eiropā. Tāpēc varbūt vajadzētu īstenot jau zināmos pasākumus, nevis ziņot par jauniem. Tos nav izdevies īstenot visā pilnībā; arī to ietekmi neesam jutuši ne mēs, ne grieķi. Turklāt reizi par visām reizēm, manuprāt, ir būtiski virzīties uz priekšu sociālas, ekonomiskas, pienācīgas un pārredzamas integrācijas garā.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr! Esmu pārliecināts, ka Beļģijas prezidentūra patīkami pārsteigs Eiropu ar vairākiem panākumiem īstermiņā, jo apstākļi ir ļoti labvēlīgi — tas jau tika minēts: *SWIFT* dokumentu kopums, banku uzraudzība un arī riska ieguldījumu fondu dokumentu kopums. Premjerministr, ir loģiski, ka daudzi eiroskeptiķi un eiropopulisti — sauksim viņus tā — nav par to sajūsmā, jo viņus šausmina doma par to, ka Beļģijas prezidentūras pilnvaru laikā Eiropa kļūs spēcīgāka. Jūsu prioritātes attiecībā uz spēcīgāku ekonomiku, lielāku ekonomisko sadarbību un jo īpaši rīcības plāns nodarbinātības veicināšanai ir jāvērtē ļoti atzinīgi.

Premjerministr, ļaujiet piebilst tikai vienu, un tas attiecas uz sportu. Kā zināt, Lisabonas līgums mums ļauj rīkot Eiropas sporta kampaņas. Sports spēj lieliski vienot, un to mēs patlaban ik dienu redzam Dienvidāfrikā. Tas spēj vienot reģionus, valstis un it īpaši — iedzīvotāju grupas, un es gribētu teikt: sarīkosim novembrī Padomes sanākumi par sportu, lai ķertos pie darba un arī sportu iekļautu Eiropas darba kārtībā. Es vēlu jums veiksmi, *Leterme* kungs!

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, daudz kas no jūsu teiktā jau ir dzirdēts. Es gribētu uzsvērt vienu tematu, ko minēja arī citi deputāti, un tas ir Eiropas finanšu tirgu uzraudzība.

To atbalstām ne tikai mēs, tie Parlamenta deputāti, kas ir eiropieši noskaņoti. *Nesen Profumo* kungs, „*UniCredit Bank*” vadītājs, kurš veic uzņēmējdarbību visā Eiropā, teica, ka arī bankām ir vajadzīga Eiropas banku uzraudzības iestāde. Eiropas Savienība un Eiropas tiesību akti nedrīkst atpalikt tajā, ko labi informētās Eiropas bankas un baņķieri uzskata par nepieciešamu. Tāpēc, *Leterme* kungs, ir svarīgi, lai jūs nodrošinātu, ka tuvākajā laikā tiek ieviesta kvalitatīva un efektīva Eiropas banku uzraudzības sistēma.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Priekšsēdētāja kungs, es jums piekrītu, ka Eiropas Savienības pienākums ir nodrošināt būtisku teikšanu starptautiskos jautājumos un paust vienotu un skaidru nostāju. Mūsu neapšaubāms pienākums ir strauji un izlēmīgi iejaukties ikreiz, kad netiek ievērotas cilvēktiesības, lai kur pasaulē tas arī notiktu.

Es ceru, ka turpmākie seši Beļģijas prezidentūras pilnvaru mēneši atšķirsies ar nelokāmu apņemšanos risināt šīs problēmas. Lai apliecinātu šo apņemšanos, es pieprasu nekavējoties pievērst uzmanību tam, kas notiek konkrētos Lībijas cietumos Sahāras tuksnesī: 250 Eritrejas pilsoņi, arī sievietes un bērni, dienām ilgi tiek turēti ieslodzījumā necilvēcīgos apstākļos, pārkāpjot visus starptautiskos noteikumus attiecībā uz cilvēktiesībām un patvērumu.

Daudziem šiem pilsoņiem tika liegts politiskā bēgļa statuss, lai gan viņi atbilda visām nepieciešamajām prasībām. Itālijas ārlietu ministrs, *Frattini* kungs, patiesībā vainoja Eiropas Savienību par to, ka tā nav publicējusi paziņojumu preseī. Manuprāt, ir pienācis laiks Eiropai paust vienotu un skaidru nostāju. Patlaban mēs nedrīkstam pagriezt galvu un skatīties uz otru pusi, jo 250 cilvēku mums lūdz glābt viņus no nāves.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Leterme* kungs, jūs teicāt, ka mums no jauna ir jāatklāj Eiropas gars un ka Eiropai ir vajadzīga iedvesma. Jūs minējāt piecus mērķus, kuru galvenais nolūks ir atjaunot Eiropas ekonomiku, kā arī padarīt Eiropas Savienību par galveno dalībnieci starptautiskajā arēnā.

Saskaņā ar stratēģijas *Eiropa 2020* principiem, kas ir jāizmanto valstu programmās, galvenais mērķis ir radīt pastāvīgas darbavietas. Uz to ļoti cer daudzi dalībvalstu iedzīvotāji. Visi ir vienisprātis, ka ir jāpārstrādā rūpniecības politika un, kā teica *Verhofstadt* kungs, jāizveido

jauns Eiropas infrastruktūras tirgus, jo bez tā visa nevar būt runas par ilgstošu un ilgtspējīgu attīstību.

Jūs arī runājat par atšķirīgu pasauli, kas strauji mainās. Es gribētu uzsvērt, ka mums ir jāpārvar krīzes pamatiemesli, kā arī jāsauc pie atbildības tie, kas to ir veicinājuši.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Premjerministr, sākumā es gribētu novēlēt jums un jūsu komandai veiksmi Beļģijas prezidentūras darbībā! Šo debašu gaitā ir izskatītas vairākas svarīgas prioritātes. Es gribētu, lai jūs pievērst uzmanību vienam konkrētam dokumentu kopumam, kas ir būtisks Eiropas transporta nozarei, stabilas Eiropas transporta infrastruktūras turpmākai attīstībai un mūsu klimata mērķu sasniegšanai, proti, Eiropas Komisijas direktīvai. Šo direktīvu pirmajā lasījumā izskatīja 2009. gada martā, un kopš tā laika tā ir iestrēgusi Padomē. Tomēr tā ir svarīga, jo mēs gribam dalībvalstīm sniegt iespēju prasīt samaksu ne tikai par infrastruktūru, bet arī par tādiem ārējiem izmaksu faktoriem kā troksnis, gaisa piesārņojums un izmaksas, ko kravas transportlīdzekļiem rada sastrēgumi uz ceļiem. Tam vajadzētu veicināt lielāku efektivitāti nozarē, palīdzēt samazināt sastrēgumus un dot dalībvalstīm papildu līdzekļus, kas jāiegulda transporta sistēmās, lai tās padarītu ilgtspējīgākas un lai sekmētu ekonomikas izaugsmi. Es jūs lūdzu atbalstīt šo direktīvu.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, vissvarīgākais, ko Beļģijai un Beļģijas prezidentūrai tagad ir jācenšas darīt, ir ievērot Lisabonas līgumu. Lisabonas līguma izveidi ir iedvesmojis Eiropas kultūras, reliģijas un humānisma mantojums, no kā ir radušās vispārējās vērtības un cilvēkam neatņemamās tiesības, brīvība, demokrātija, vienlīdzība un tiesiskums.

Diemžēl šis sešu mēnešu pilnvaru laiks nav sācies veiksmīgi; tas ir sācies ar vardarbīgu darbību izvirdumu, kam nav precedenta Eiropas Savienības vēsturē — ar katoļu bīskapu aizturēšanu Mehelenas arhibīskapijas sanāksmē. Tika konfiscēti dokumenti, ko iedzīvotāji bija iesnieguši saskaņā ar grēksūdzes zvērestu, lūdzot saglabāt viņu anonimitāti, un baznīcā ar pneimomāriem tika apgānītas divu kardinālu kapenes. Ja Beļģijas prezidentūras sākums ir šāds, tad tā mani biedē. Tas man atgādina 1997. gadu, kad Beļģija „Opus Dei” un Sant’Edigio kopienu iekļāva sātānisko kultu sarakstā.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Esmu cieši pārliecināts, ka Beļģijas prezidentūrai, kura uzvaru liek uz rīcību, izdosies pienācīgi tikt galā ar pašreizējo stāvokli Eiropā, ko raksturo ekonomiskas grūtības un iestāžu reformas.

Patlaban mums ir vajadzīgs jauns Eiropas Savienības redzējums. Eiropai ir jāturpina paplašināšanās process, jānostiprina tās iestāžu darbība, ekonomika un valūta, kā arī jāveicina iekšējā kohēzija. Mūsu miers un stabilitāte ir atkarīga no mūsu kaimiņu miera un stabilitātes. Tāpēc ir būtiski, lai Moldovas Republikas pozitīvais progress saistībā ar Eiropas Savienību turpinātos un lai tiktu atbalstīti tie centieni un reformas, kas sakrīt ar šīs valsts mērķiem attiecībā uz Eiropu.

Vēlu jums veiksmi saistībā ar vienotas, dinamiskas Eiropas redzējuma popularizēšanu!

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Beļģija uzņemas Eiropadomes vadību 12. reizi, tāpēc teorētiski tai ir pieredze šī uzdevuma veikšanai, lai gan daudzi šajā sēžu zālē prāto, kā valsts, kas piecus mēnešus nav spējusi izveidot savu valdību un iecelt premjeru, spēs vadīt 26 pārējās dalībvalstis. Turpmākie seši mēneši būs īpaši grūts laiks gan Beļģijai, gan pārējām ES dalībvalstīm. No vienas puses, atbildība par vadību ir sarežģīta

Lisabonas līgumā paredzēto institucionālo izmaiņu dēļ un, no otras puses, dziļās ekonomiskās krīzes mēroga dēļ.

Cīņu pret ekonomikas un finanšu krīzi Eiropā prezidentūra ir noteikusi par prioritāti. Tā svarīgu nozīmi piešķir arī klimata aizsardzībai. Daudz kas būs atkarīgs no pragmatiskas pieejas šo nodomu īstenošanā. Zemu oglekļa emisiju ekonomikas stimulēšanu nedrīkst īstenot uz Viduseiropas un Austrumeiropas apslāpētās rūpniecības rēķina, piespiežot krasi samazināt CO₂. Tas neļautu Eiropai efektīvi izkļūt no krīzes. Mums arī jācer, ka pašreizējais politikas satricinājums Beļģijā nekļūs par šķērslī prezidentūras vērienīgo mērķu sasniegšanai.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Jautājumi bija galvenokārt adresēti *Leterme* kungam, tāpēc es jūs ilgi neaizkavēšu. Es tikai gribu uzsvērt vienu aspektu, kas man šķiet ļoti skaidrs.

Šajās debatēs Eiropas Parlamenta, manuprāt, vairākums ir izteicis ļoti skaidru prioritāti: ekonomiskais un sociālais aspekts. Vairākas grupas ir uzsvērušas šo prioritāti un pat ieteikušas Beļģijas prezidentūrai uz to koncentrēt uzmanību. Es uzskatu, ka faktiski tās ir iedzīvotāju galvenās bažas. Mēs varam Eiropu padarīt iedzīvotājiem saprotamāku, koncentrējoties uz to, kas, viņuprāt, ir lielākā problēma: pašlaik Eiropā tas ir bezdarbs, nodarbinātības jautājums, tie, kuriem nav darba, un tie, kuri baidās to zaudēt.

Tieši tāpēc es vēlreiz vēlos Beļģijas prezidentūrai un Parlamentam teikt, ka mēs esam gatavi sadarboties ar jums ļoti konkrēti un spraiģi, lai izpildītu šīs saistības. Šomēnes būs tūlītēja ekonomikas prioritāte: stresa testu rezultātu publiskošana. Tā ir galvenā prioritāte. Ir būtiski darboties pārredzami, bet to var īstenot tikai tad, ja tam labi sagatavojas valstu regulatori un valdības.

Tas ir pats svarīgākais. Pēc tam var runāt par mūsu ekonomikas darba kārtības izstrādi un pamatiniciatīvām, par ko jau esam runājuši, proti, nodarbinātības iniciatīva, 2020. gada stratēģijas īstenošana. Mums, protams, jāizdara secinājumi par eiro zonas ekonomisko pārvaldību un par Eiropu kopumā, kā arī par finanšu uzraudzību.

Parlamenta vēstījums par to arī ir bijis ļoti skaidrs, un man tas ir jāuzsver. Jūs zināt, ka, pamatojoties uz Komisijas ierosinātajiem priekšlikumiem, tika rīkotas Parlamenta un Padomes debātes. Es Parlamenta pēdējās nostājas uztveru kā norādi tā vēlmei panākt kompromisu. Es aicinu Padomi savukārt spert soli tuvāk Eiropas Parlamentam. Manuprāt, Beļģijas prezidentūra prātīs izmantot visus līgumā paredzētos mehānismus, lai panāktu kompromisu, jo es uzskatu, ka ir svarīgi, lai jaunā uzraudzības struktūra būtu gatava nākamā gada sākumā un lai mēs tādējādi varētu izpildīt saistības ne tikai pret sevi, bet arī pret saviem galvenajiem G20 partneriem. Mēs esam tie, kas iesāka šo procesu, un es negribētu, lai mēs būtu pēdējie, kas to noslēdz.

Patiesībā ir veicams milzu darbs — gan ekonomiskā, gan sociālā ziņā, un es vēlreiz vēlos uzsvērt, ka pilnībā paļaujos uz Beļģijas prezidentūru. Ne tikai tāpēc, ka šī būs jau otrā reize, kad Beļģija vadīs Padomes prezidentūru. Īsāk sakot, ja ir kāda valsts, kas jūt dabisku saikni ar Eiropu, valsts, kurai piemīt Eiropas instinkts un īpašs aicinājums būt Eiropā, tad tā ir Beļģija. Es to nesaku aiz pieklājības, bet gan tāpēc, ka tā ir patiesība, kā arī tāpēc, ka es uzticos šai komandai, pat ja nebūtu šo tradīciju. Mums Komisijā jau ir bijušas tikšanās ar Beļģijas prezidentūru, un mēs esam pamanījuši tās ārkārtīgi augsto politiskās un tehniskās sagatavotības līmeni un galvenokārt — tās aizrautību un degsmi darboties Eiropas, mūsu kopīgā mērķa labā, veidojot spēcīgāku, brīvāku un vienotāku Eiropu.

Yves Leterme, *Padomes priekšsēdētājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, sākumā es, protams, gribētu no sirds pateikties visiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri uzstājās — grupu locekļiem un pārējiem —, par viņu teikto. Man arī jāteic, ka mēs jūtamiem diezgan iedrošināti attiecībā uz mūsu plānu šiem sešiem mēnešiem. Bez lieka pārspīlējuma paudišu savu uzskatu, ka turpmākajās nedēļās un mēnešos mēs varam būt partneri Eiropas virzīšanā uz priekšu, kas, manuprāt, ir būtiskākais. Es noteikti zinu, ka patlaban uz Beļģijas prezidentūru paļaujas, un es zinu arī to, ka mums būs jāattaisno šī paļāvība un jāpierāda, ka esam tās cienīgi. Mēs darbu sākam ar šādām domām.

Esmu pārliecināts, ka piedosiet, ja neatbildēšu uz visiem jūsu konkrētajiem jautājumiem un runām, piemēram, uz *Belet* kunga jautājumiem par sportu un Eiropinjeti. Es no galvas zinu rindkopas, kas šiem tematiem veltītas mūsu galvenajā programmā. Tas pats attiecas arī uz vairākām citu Parlamenta deputātu runām.

Varbūt man pirmkārt un galvenokārt kaut kas jāteic par mūsu pieeju, un neliels atkārtojums varētu noderēt. Kā jau teica *Daul* kungs, mūsu mērķis nebija izstrādāt solījumu katalogu — gan reālu, gan nereālu. Mēs aktīvi esam centušies ievērot to, ko *Daul* kungs sauc par „*moins de promesses, plus de résultats*”, proti, mazāk solījumu, vairāk rezultātu. Tāds ir mūsu mērķis. Mūsu nodoms nebija izveidot triku meistarū prezidentūru, iekļaujot vienas dalībvalsts vēlmes, kura arī būtu pārvērtējusi prezidentūras nozīmi Lisabonas līguma īstenošanas sakarā. Nē, mūsu mērķis ir skaidrs: izveidot darba kārtību, kas būtu noteikta pasaules un Eiropas līmenī, nevis tikai Beļģijas diktēta. Arī prezidentūras darba kārtību nosaka jūsu iestāde un Eiropas iestādes kopumā, kā arī pašreizējie notikumi.

(FR) Otrkārt, es vēlreiz atkārtuju, ka mēs izmantojam Lisabonas līgumā — Lisabonas līgumā kopumā un tikai līgumā — paredzēto pieeju. Kā daži deputāti teica, Beļģijas prezidentūra būtībā ir pirmā, kas varēs radīt precedentus un piemērot Lisabonas līgumu un visus tā noteikumus savā sešus mēnešus ilgajā pilnvaru termiņā.

Tas tiesa, ka, piemēram, divpalātu sistēma, kā minēja *Dehaene* kungs, ir jauninājums, ko kolēģi — arī kolēģi Beļģijas parlamentā — reizēm novērtē par zemu un par to uzzina šodien.

Šķiet, ka viens no pirmajiem pārbaudījumiem šajā līmenī būs 2011. gada budžeta izstrāde. Kā bijušam parlamenta ierēdnim man ir zināms, ka budžeta izstrāde — es atskatos 15 gadu tālā pagātnē — allaž ir visai delikāts uzdevums. Patlaban, ņemot vērā to, ka vairs netiek nošķirti obligātie izdevumi, no vienas puses, un neobligātie izdevumi, no otras puses, kā arī gaidāmo koplēmuma procedūru, šis uzdevums, manuprāt, prasīs mūsu nedalītu uzmanību, un es uzskatu, ka *Wathelet* kungs, valsts sekretārs budžeta lietās, ar nepacietību vēlēšies paveikt labu darbu.

(NL) Priekšsēdētāja kungs! Tāpēc mēs vēlamies virzīt Eiropu uz priekšu. Mēs vēlamies to darīt ar lielu cieņu pret iestādi, kas ir iemantojusi vislielāko iedzīvotāju atbalstu.

Attiecībā uz saturu mani iedrošina daudzu teiktais. Kā savā runā minēja arī Komisijas priekšsēdētājs, ir skaidrs, ka pienācīgas ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes — kas ir taisnīgi jāsadala, *Van Brempt* kungs, — atjaunošanai ir jābūt absolūtai prioritātei; *Verhofstadt* kungs, to tiešām var paveikt, nodrošinot risinājumu attiecībā uz finanšu uzraudzību. Mēs esam ņēmuši vērā jūsu prasību apsvērt iespēju izmantot kvalificēta vairākuma balsojumu. Problēma ir ar riska ieguldījumu fondiem. Turklāt, pamatojoties uz stresa testiem un jo īpaši uz secinājumiem, kas būs jāizdara tieši no šiem testiem, mēs veiksīm nepieciešamos pasākumus, lai stiprinātu mūsu banku bilances un nodrošinātu, ka finanšu pasaule atkal

spēj būt finansiāli stabila. Nākamais posms būs atdzīvināt reālo ekonomiku, un Eiropas Komisija ir iesniegusi atbilstošus tekstus un plānus. *Barroso* kungs, tāpēc es piekrītu tiem, kuri cer, no vienas puses, uz Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanu un, saprotams, stingrāku budžeta uzraudzību, bet, no otras puses, uz stimuliem infrastruktūrām un rūpniecības politikai, kas sociālajiem un ekonomikas dalībniekiem Eiropu padarītu saprotamāku, nekā tā ir patlaban, un kas būtu daļa no kopēja mērķa mūsu kontinenta labā.

(FR) Visbeidzot, attiecībā uz sociālajiem aspektiem es gribētu tomēr uzsvērt, ka, lai arī Eiropai nav piešķirta pārāk plaša kompetence šajā jomā, Beļģijas mērķis ir pilnībā ņemt vērā finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes sekas.

Krīze sākās gandrīz pirms diviem gadiem ar ASV banku sabrukumu, un tā sekas kļuva manāmas Eiropas kontinentā. Tāpēc mums bija strauji jārikojas. Tas ietekmēja iedzīvotāju uzticēšanos — gan patērētāju, gan ieguldītāju. Šim uzticības trūkumam, uzticības zudumam bija negatīva ietekme uz reālo ekonomiku, kas, savukārt, negatīvi ietekmēja darba tirgu, un ar šīs ietekmes sociālajām sekām mums tagad ir jāsamierinās.

(NL) Priekšsēdētāja kungs! Kā vairāki Parlamenta deputāti teica, cilvēki cer, ka ES attiecīgi rīkosies, kā tas ir atkārtoti apliecināts agrāk. ES tika izveidota tieši šī iemesla dēļ: kā šī kontinenta iedzīvotāju turīguma un labklājības zināma veida garantija. Tāpēc ES ir jāsniedz pareizā atbilde uz negatīvajām sociālajām sekām, ko piedzīvojam krīzes dēļ, kura sākās kā finanšu krīze un ir pārtapusi reālās ekonomikas krīzē, kā tas ir redzams darba tirgū.

Es gribētu izteikt vienu īpašu piezīmi, ņemot vērā mūsu kopīgo vēsturi ar kādu nozīmīgu Āfrikas daļu; viena īpaša piezīme par Āfrikas stratēģiju. Šo tematu aizsāka *De Keyser* kundze un *Schulz* kungs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas priekšsēdētājs.

(DE) Attiecībā uz ES Āfrikas stratēģiju, kas iekļauta ārējo sakaru jomā, mēs atbalstām apspriešanos, kuru baronese *Ashton* ir sākusi, lai veicinātu lielāku saskaņotību mūsu reģionālajās attiecībās. Protams, ir tiesa, ka Beļģija savu seno tradīciju dēļ vēlas ar Āfrikas kontinentu saistītos jautājumus noturēt Eiropas darba kārtības saraksta augšgalā, un mēs arī vēlamies sniegt pēc iespējas efektīvāku ieguldījumu šodienas debatēs.

(NL) Priekšsēdētāja kungs! Kā jau teicu, es neiedziļināšos visos punktos. Mēs esam rūpīgi ņēmuši vērā visu vēlmes.

Nobeigumā es gribētu uzsvērt *Jean-Luc Dehaene* teikto par vienu no priekšrocībām, ko rada pašreizējais politiskais stāvoklis manā valstī, proti, ka mēs gandrīz visu savu laiku varam veltīt ES rotējošajai prezidentūrai, arī gaidāmās brīvdienas.

Turklāt es gribētu uzsvērt un atkārtot, ka Beļģijas prezidentūras programmu izstrādāja pēc spraiņa dialoga un debatēm Beļģijā un ka šajās debatēs tika iesaistītas arī visas reģionālās valdības. Manas valsts specifiska īpatnība ir tā, ka mūsu valdībās, gan federālā, gan reģionālā līmenī, tiek pārstāvētas daudzas partijas. Tāpēc es atkārtāju, ka programmu atbalsta gandrīz 90 % pārstāvju, kuri vakar tika ievēlēti Beļģijas parlamentā. Deviņdesmit procenti tā parlamenta deputātu atbalsta šo prezidentūras programmu.

Kā Beļģijas premjerministra un rotējošās prezidentūras priekšsēdētāja vietas izpildītājs es gribētu jums pateikties. Mēs turpmākajos mēnešos daudz strādāsim. *Yves Leterme* ir jums pateicīgs, un es varu galvot, ka Beļģijas premjerministrs — lai kurš arī par to kļūs — te atkal runās decembrī. Ceru, ka tad mēs jau spēsim saskatīt, ka mūsu kopējie mērķi ir sasniegti.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Premjerministr, paldies par runu un piezīmēm. Vēlam visu to labāko Beļģijas prezidentūrai!

Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā pašreizējo ekonomikas krīzi, es atzinīgi vērtēju Beļģijas prezidentūras lēmumu ilgtermiņa ekonomikas atveseļošanas pasākumu īstenošanu noteikt par prioritāti. Es uzskatu, ka ir ļoti būtiski, lai Beļģijas prezidentūra līdz gada beigām sasniegtu savus mērķus attiecībā uz jauno Eiropas finanšu uzraudzības iestāžu izveidi. Tās palīdzēs saskaņot Eiropas noteikumus banku, apdrošināšanas un vērtspapīru nozarē. Ārlietu politikas jomā Beļģijas prezidentūrai ir jāatbalsta ciešāki Eiropas Savienības sakari ar Austrumu partnerības dalībvalstīm. Mums īpaša uzmanība jāpievērš Moldovas Republikai, jo šī valsts, kas gribētu pietuvoties Eiropas Savienībai, novembrī rīkos agrīnas parlamenta vēlēšanas. Manuprāt, Āzijas un Eiropas augstākā līmeņa sanāksmei, ko oktobrī rīkos Beļģija, būs liela nozīme Eiropas Savienības un Āzijas valstu attiecību attīstīšanā. Turklāt ir jāturpina paplašināšanās sarunas līdztekus Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides procesam.

Dominique Baudis (PPE), rakstiski. – (FR) Padomes priekšsēdētāja kungs, jūs vadīsiet Eiropas Savienības rotējošo prezidentūru sešus mēnešus. Jūs gaida vairāki uzdevumi, starp tiem arī Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveide, kas ir viens no Lisabonas līgumā paredzētajiem nozīmīgākajiem jauninājumiem.

Vairāku iestāžu vienošanās paredz, ka dienests tiks izveidots līdz 2011. gada janvārim, lai gan tā organizatoriskās struktūras apspriešanai bija vajadzīgi vairāk nekā septiņi mēneši. EĀDD faktiskā un efektīva izveide nu ir steidzama, jo uz spēles ir likta uzticība Lisabonas līgumam, kā arī Eiropas tēls starptautiskā mērogā. Jūsu pieredze sarunu rīkošanā un kompromisu panākšanā palīdzēs īstenot Lisabonas līgumu. Vēlam jums veiksmi!

George Becali (NI), rakstiski. – (RO) Es vēlos atzinīgi vērtēt Beļģijas prezidentūras ierosinātās prioritātes. Manuprāt, tās ir diezgan atbilstošas pašreizējam laikam. Īpaši manu uzmanību saistīja šīs divas prioritātes: intensīvais dialogs ar dalībvalstīm un vērienīgā politika, kas nodrošina piekļuvi nodarbinātībai jeb, citiem vārdiem sakot, darbavietām. Rumānijas pilsoņu, kurus es pārstāvu, vārdā es gribētu jums lūgt pārstāt pret šiem rumāņiem izturēties kā pret otrās šķiras pilsoņiem, kad runa ir par darba tirgu un diemžēl arī par Beļģijas darba tirgu. Kad šie seši mēneši būs pagājuši, mums vairs nevajadzētu runāt par netaisnīgu un diskriminējošu piekļuvi. Mans mērķis ir pateikties un apsveikt jūs par šķēršļu nojaukšanu, kurus diemžēl lieto ne tikai Beļģija vien. Es uzskatu, ka arī jūsu mērķis ir tāds pats.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Man prieks, ka, pārņēmusi Eiropas prezidentūru, Beļģija ir apņēmusi pilna īstenošanu daudzus savas darba kārtības mērķus, kas ir ļoti nozīmīgi Eiropas Savienībai kopumā. Beļģija cer uz spēcīgāku un apņēmīgāku Eiropu, kas būtu orientēta uz sociālā modeļa īstenošanu. Tāpēc Eiropai ir jācenšas panākt ciešāku dialogu starp Eiropas Savienību un tās iedzīvotājiem. Nodarbinātība būs viens no galvenajiem sociālajiem mērķiem Beļģijas prezidentūras pilnvaru laikā. Es piekřītu, ka ieguldījumi cilvēkkapitālā un darbavietu radīšana ir nedalāmi sociālās un ekonomikas attīstības mērķi. Ir īpaši svarīgi, lai Beļģija savas prezidentūras pilnvaru laikā lielu uzmanību pievērstu jaunu darbavietu izveidei un censtos nodrošināt vairāk iespēju bezdarbniekiem atgriezties darba tirgū. Jauniešu bezdarbam arī ir jāpievērš vairāk uzmanības. Tāpēc es

atzinīgi vērtēju pasākumus, kas veicinās jauniešu apmācību un nodrošinās viņiem iespējas atrast darbu uzreiz pēc augstskolas absolvēšanas. Tā kā šis ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, man ir prieks, ka Beļģija veiks turpmāku rīcību šajā jomā. Es atbalstu Beļģijas apņemšanos arī turpmāk stiprināt vienlīdzīgu iespēju principa īstenošanu un apkarot vardarbību pret sievietēm.

Joāo Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Beļģija pārņem ES prezidentūru laikā, kad daudzas kapitālisma sistēmiskās krīzes sekas ir sasniegušas kritisko punktu. Eiropas Savienībā tā galvenokārt ir integrācijas procesa pamatu krīze, kā ir kļuvis skaidrs. Nabadzībā nonākušo cilvēku skaits ES ir pārsniedzis 85 miljonus. Tas ir skaitlis, kas saskaņā ar pēdējās nedēļas ierosinātajiem novērtēšanas kritērijiem varētu būt pat lielāks, pārsniedzot 100 miljonu atzīmi. Tas saasina strukturālo nelīdzsvarotību ES. Ekonomikas un sociālā kohēzija arvien vairāk līdzinās tikai sauklim vai tukšiem vārdiem līgumos. Situācijas nopietnība kontrastē ar tās risināšanai paredzētu pasākumu vispārējo trūkumu. Saskaņoties ar krīzi, ES rīcība nenovēršami novedīs pie vēl straujākas lejupslīdes ekonomikas jomā un manāmākas regresijas sociālajā jomā. Tas notiks līdz ar Stabilitātes un izaugsmes pakta nostiprināšanu un no tā izrietošajiem uzbrukumiem algām, sociālajām tiesībām un valstu sociālajai darbībai, kā arī līdz ar padziļinātu vienotā tirgus darbību un liberalizāciju. Tāpēc sociālo centienu pastiprināšana vairākās valstīs noteikti kaitēs sešu mēnešu ilgajām Beļģijas prezidentūras pilnvarām. Tas ir iemesls cerībām un pašāvībai uz labāku nākotni!

Kinga Göncz (S&D), rakstiski. – (HU) Beļģija pārņem Eiropas Savienības Padomes prezidentūras vadību no Spānijas grūtos laikos. Eiropas Savienībai patlaban nākas saskarties ar vairākiem sarežģītiem lēmumiem. Turklāt ir gaidāms, ka Beļģijā, pašreizējās prezidentūras valstī, drīz notiks pārmaiņas valdībā. Tomēr starpposma valdība var veidot uzticamu un pārbaudītu sabiedrisko un diplomātisko dienestu, kas nu jau kādu laiku gatavojas prezidentūrai, un var izmantot pieredzi, kura gūta valsts vairākās iepriekšējās prezidentūrās. Manuprāt, ir izcili, ka par prezidentūras programmu valstī ir vienprātība par spīti lielajam skaitam strīdu, kas nošķir dažādas valodas kopienas un politiskos spēkus Beļģijā. Es uzskatu, ka Beļģija kā triju prezidentvalstu komandas locekle rīkosies saskaņā ar Spānijas–Beļģijas–Ungārijas komandas programmu, un es esmu pārliecināta, ka tā apzināsies, ko ir apņēmusies. Es atzinīgi vērtēju to, ka prezidentūra turpmākajos sešos mēnešos plāno īstenot spēcīgu sociālo programmu un ka tās nodoms ir pastāvīgi uzraudzīt krīzes sociālos efektus, kā arī pārliecināties, ka šis temats nepazūd no Padomes darba kārtības. Es atbalstu prezidentūras nodomu rīkot konferenci par cilvēku ar invaliditāti tiesībām un to, ka tā mudina Eiropā pieņemt ANO konvenciju par šīm tiesībām. Beļģijas uzdevums ir arī izvērtēt Eiropas gadu nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai. Es ticu, ka turpmākajos sešos mēnešos paplašināšanās process iegūs jaunu impulsu, ka Horvātija būs soli tuvāk pievienošanās sarunu pabeigšanai un ka Rietumbalkānu valstis saņems pozitīvas ziņas.

Zita Gurmai (S&D), rakstiski. – Mēs joprojām dzīvojam finanšu nestabilitātes laikos, kas prasa jaunus un saskaņotus risinājumus. Turklāt mūs joprojām gaida uzdevums saistībā ar Lisabonas līguma turpmākas īstenošanas sekmēšanu. Es ceru uz sadarbību ar Beļģijas prezidentūru šajos grūtajos apstākļos. Galvenokārt institucionālos jautājumos, piemēram, Eiropas Ārējās darbības dienesta vai Eiropas pilsoņu iniciatīvas izveidi, par kuriem esmu līdzreferente šajā Parlamentā. Es ceru, ka mēs spēsim izstrādāt regulu, kas šo tiešās demokrātijas instrumentu padara pieejamu, viegli lietojamu un drošu pret ļaunprātīgu izmantošanu, dodot iespēju Eiropas iedzīvotājiem, kuri vēlas piedalīties Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā. Turklāt es priecājos, ka Beļģijas prezidentūrai ir idejas arī attiecībā

uz dzimumu vienlīdzību, jo prezidentūras programmā ir minēta lielākā daļa jomu, ko Spānijas prezidentūra centās veicināt. Tomēr es būtu jutusi lielāku gandarījumu, ja Beļģijas prezidentūra savā programmā būtu bijusi mērķtiecīgāka vai ja tā būtu tikai *expressis verbis* minējusi Eiropas aizsardzības rīkojumu. Man šis tiesību akts šķiet ļoti svarīgs, protams, līdztekus jaunajai dzimumu vienlīdzības stratēģijai un Sieviešu tiesību hartai.

Enikő Győri (PPE), rakstiski. – (HU) Otrās sešu mēnešu laikposms no 18 mēnešu darba programmas, kuru sagatavojusi triju prezidentvalstu (Spānijas–Beļģijas–Ungārijas) komanda, būs īpaši svarīgs Ungārijai. Kā triju prezidentvalstu komandas dalībniece un nākamā prezidentvalsts Ungārija ir gatava turpināt līdzšinējo ciešo sadarbību, lai palīdzētu attīstīt Eiropas Savienību, kas ir saprotamāka iedzīvotājiem, uzklauša viņu bažas, kā arī ātri un izlēmīgi reaģē uz problēmām. Ļaujiet nosaukt tikai dažus uzdevumus, kas jāpaveic turpmākajos sešos mēnešos. Pirmkārt, es uzskatu, ka ir svarīgi pabeigt ES budžeta pārskata procedūru līdz gada beigām, lai debātes par nākamā daudzgadu finanšu shēmu varētu sākties Ungārijas prezidentūras pilnvaru laikā. Otrkārt, manuprāt, ir jānoslēdz debātes par finanšu uzraudzības reformu paketi. Mūsu visu reputācijai nenāktu par labu, ja finanšu uzraudzības iestādes nebūtu izveidotas līdz 1. janvārim. Treškārt, esmu pārliecināta, ka pabeigt pievienošanās sarunas ar Horvātiju līdz gada beigām ir ES interesēs. Esmu droša, ka šo mērķi var sasniegt ar politisku gribu. Tas ir nepieciešams arī tāpēc, lai nodrošinātu, ka paplašināšanās process nezaudē ticamību. Visbeidzot, patlaban nobeiguma posmā ir pasākumi, kas attiecas uz Rumānijas un Bulgārijas pievienošanos Šengenas zonai. Pārvietošanās brīvība Eiropā ir viens no reālākajiem ES sasniegumiem iedzīvotāju labā. Tāpēc mums visos iespējamajos veidos ir jāpalīdz īstenot šo brīvību. Esmu pārliecināta, ka Beļģijas prezidentūras pilnvaru laikā mēs panāksim būtisku progresu visās šajās jomās.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Ungārijas prezidentūras pilnvaru laikā 2011. gadā būs neparasta Padomes sanāksme, kuras darba kārtībā būs galvenokārt enerģētikas politikas jautājumi. Tomēr būtu ieteicams, lai pat Beļģijas prezidentūra līdz šai sanāksmei veiktu konkrētus pasākumus kopējās enerģētikas politikas nostiprināšanā. Vissteidzamākie pasākumi ir vajadzīgi ieguldījumu jomā. Eiropas Komisijas iesniegtais stratēģiskais pārskats pareizi noteica galvenās attīstības pamatnostādnes. Turpmākajiem lēmumiem par infrastruktūru tādēļ būtu jākoncentrējas uz finanšu resursu radīšanu. Tas ir jo īpaši svarīgi, ņemot vērā gaidāmās sarunas par ES turpmāko septiņu gadu budžetu. Pamata enerģētikas infrastruktūras ieguldījumiem ir jāpiešķir lielāka nozīme jaunajā ilgtermiņa budžetā, ņemot vērā Eiropas enerģētikas tīklu programmu reformu. Vēl viena darbības joma ir nodrošināt vairāk iespēju jaunām tehnoloģijām, kas ietekmē elektroenerģijas piegādi. Decentralizētai un ilgtspējīgai elektroenerģijas ražošanai pienācīgs impulss var tikt dots, saskaņojot tiesību aktus ES līmenī. Mēs ceram, ka Komisijas priekšlikumam, kas nosaka jaunu tiesisko regulējumu viediem enerģētikas tīkliem, veicinot divpusēju saziņu, būs nozīmīga pozitīva ietekme. Ņemot vērā, ka šī ir jauna reglamentējama joma, politiskā saskaņošana ir jāsāk jau Beļģijas prezidentūras pilnvaru sākumā. Papildus paredzētajiem pasākumiem Beļģijas prezidentūrai ir arī jāuzrauga, kā dalībvalstis ievieš lielo skaitu tiesību aktu, kas jau ir pieņemti Eiropas Savienībā. Trešās enerģētikas paketes vai gāzes piegādes regulas, kuru šonedēļ plānots pabeigt, īstenošana nedrīkst tikt aizkavēta.

Danuta Jazłowiecka (PPE), rakstiski. – (PL) Leterme kungs, es jūs apsveicu saistībā ar runu, kurā jūs apliecinājāt lēnprātību un atbildību, ņemot vērā Eiropas pašreizējās problēmas. Es atzinīgi vērtēju jūsu saprātīgos priekšlikumus Beļģijas prezidentūras mērķiem. Es gribētu atbalstīt jūsu mērķus attiecībā uz ekonomikas koordinācijas stiprināšanu, kas Eiropai ir ļoti vajadzīga, lai tā kļūtu par vienlīdzīgu partneri pasaules mērogā. Es gribētu,

lai jūs izmantotu dalībvalstu pašreizējo gatavību pieņemt drosmīgus lēmumus, piemēram, attiecībā uz strukturālām reformām, kas Eiropā veicinās labu un vienotu ekonomikas pārvaldību. Tomēr es gribētu vērst uzmanību uz nepieciešamību šajos centienos iekļaut visas Eiropas Savienības dalībvalstis, nevis tikai tās, kas ir eiro zonā. Tikai tad, kad spēku gūsim no vienotības, mēs atgūsim finanšu tirgu uzticību, tādējādi veicinot izmaksu samazināšanos valstu parādu apkalpošanā, fiskālo konsolidāciju un ekonomikas izaugsmes nostiprināšanu. Es vēlu jums lielu apņēmību, dinamismu un atbildības sajūtu!

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Tas, ka pašreizējā Beļģijas prezidentūra pievērš īpašu uzmanību situācijai, kādā ir cilvēki ar invaliditāti, un jo īpaši tam, ka tā uzrauga, vai dalībvalstis paraksta un ratificē ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, ir vērtējams atzinīgi. Tomēr, manuprāt, Padomes 2009. gada 26. novembra lēmums jau liek pamatu juridiskajai situācijai, kas ļauj šo ANO konvenciju piemērot Eiropas iestādēs, arī Eiropadomē. Tas nozīmē, ka šie noteikumi kļūs par normu pašreizējās Beļģijas prezidentūras darbā. Tas, ka dalībvalstis ir dažādos konvencijas parafēšanas un ratificēšanas posmos, manuprāt, nevar radīt neskaidrību ES iestādēm saistībā ar *de facto* ietekmi uz konvenciju: ES līmenī nav nepieciešams, lai konvenciju ratificētu visas dalībvalstis, jo Eiropadome — tā kā tajā ir dalībvalstu pārstāvji un to atbalsta Parlamenta lēmums — ir pieņēmusi lēmumu par to. Es lūdzu kompetento komiteju iekļaut šo jautājumu darba kārtībā tāpēc, ka jautājums, ko šajā saistībā uzdevu pirms diviem mēnešiem, palika neatbildēts par spīti lieliskajām darba attiecībām ar mūsu spāņu kolēģiem. Es no sirds ceru, ka atbilde tiks sniegta Beļģijas prezidentūras pilnvaru laikā. Nobeigumā es gribētu novēlēt kolēģiem no Beļģijas veiksmi un izdošanos!

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Beļģijas prezidentūras svarīgākā prioritāte un viena no lielākajām problēmām ir izdomāt, kā garantēt Eiropas Savienības ekonomikas un finanšu stabilitāti. Tāpēc es ceru, ka visas pūles tiks veltītas krīzes pārvarēšanai, cenšoties pēc iespējas drīzāk panākt ekonomikas atveseļošanu, ilgtspējīgu izaugsmi un jaunu darbavietu izveidi. Ir jāpabeidz jaunā finanšu uzraudzības mehānisma ieviešana, ir jānostabilizē eiro zona un jāatjauno budžeta disciplīna. Eiropas fondi var sniegt praktisku ieguldījumu šī laikposma pārvarēšanā. Līdz šim neiztērētie līdzekļi ir jāpārdala jomām, kurās tiek radītas jaunas darbavietas.

Turklāt Beļģijai nāksies pabeigt sarunas ar Horvātiju un turpināt integrācijas procesu, kas attiecas uz pārējām Rietumbalkānu valstīm. Tajā pašā laikā es lūdzu, lai jaunā prezidentūra apsvērtu arī Moldovas iekļaušanu Rietumbalkānu valstu grupā.

Darba programmā ir pieci uzdevumi, kas ir ārkārtīgi svarīgi. To īstenošanai var būt arī pozitīva ietekme uz Beļģijas nākamās federālās valdības saliedētību un uz Beļģijas iedzīvotāju ticību Eiropas nākotnei.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Kā Eiropas iedzīvotājs es vēlos paust nelokāmu atbalstu Eiropas Savienības Beļģijas prezidentūras mērķiem. Patiesībā mums ir jācīnās kopā, lai pārvarētu ekonomikas krīzi, kas graujoši ietekmē plašas ļaužu grupas.

Es uzskatu, ka ekonomikas pārvaldības mehānismu izveide un attīstīšana Eiropā ir absolūti nepieciešama. Tomēr ir svarīgāk, lai mēs tos atbalstītu ar politisku solidaritāti, tādējādi pēc iespējas drīzāk sasniegto konkrētus rezultātus. Patiesībā mums ir iespēja ieviest praksē Lisabonas līgumā noteiktās solidaritātes klauzulas.

Atbilstoši stratēģijai „ES 2020” un paturot prātā mērķi samazināt nabadzību un atšķirības starp reģioniem, mums noteikti ir jāveicina inovācijas, pētniecība, attīstība un konkurētspēja.

Jaunā ES stratēģija Donavas reģionam sniedz izdevību izmantot neskaitāmas iespējas, tajā skaitā savienojumus, ko Eiropā starp Beļģijas un Rumānijas ostām nodrošina Reinas–Mainas–Donavas koridors. Tas var veicināt visa Donavas reģiona ekonomisko un sociālo attīstību, labvēlīgi ietekmējot vietējās un reģionālās kopienas.

Vēl es uzskatu, ka mums ir jāturpina centieni paplašināt Šengenas zonu saskaņā ar noteikto grafiku. Tā kā esmu no valsts, kas ir uz ES robežas, es vēlos arī uzsvērt nepieciešamību pēc redzamas notikumu virzības Austrumu partnerībā un Eiropas Savienības paplašināšanās procesā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Prezidentūras vadības grožus pēc Spānijas uzņemas nākamā valsts, kurai savā valstī darāmā ir gana un kura Eiropas vadības lomu pametīs novārtā. Šis fakts, domājams, priecēs Lisabonas līguma atbalstītājus, jo līgums paredz mazākas pilnvaras rotējošajai Padomes prezidentūrai. Turklāt lielās valstis izmantos jauno vājo vadību, lai virzītu savas intereses mazāko valstu vadītāju lokā. Ja Beļģija vēlas apspriest demogrāfiskos faktoros un ekonomiskos izejmus saistībā ar imigrāciju, mēs tagad varētu vienkārši atvērt slūžas uz Eiropu. Imigrācijas politikas pamatā nedrīkst būt lielu uzņēmumu nepieciešamība pēc lēta darbaspēka armijas vai politiski korekts multikulturāls skatījums. Tai galvenā uzmanība jāvērs uz Eiropas vēsturisko tautu leģitīmajām interesēm. Lai aizsargātu šos ļaudis pret neierobežotu masveida imigrāciju no trešās pasaules valstīm, Eiropai ir vajadzīga ģimenēm labvēlīga politika, kas paaugstinās dzimstības līmeni. Eiropai ir vajadzīga arī konsekventa repatriācijas politika attiecībā uz tūkstošiem nelegālo imigrantu, kas patlaban dzīvo ES. Beļģijas ieinteresētība strauji pabeigt pievienošanās sarunas ar Horvātiju ir vērtējama atzinīgi. Tomēr Beļģija nav apņēmusies apturēt sarunas ar Turciju. Gandrīz ik dienu Turcija apliecina, ka nav gatava pievienoties ES. Tā neiekļaujas Eiropā ne ģeogrāfiski, ne kultūras, ne vēstures ziņā.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es gribētu atzinīgi vērtēt vērienīgos mērķus, ko Padomes Beļģijas prezidentūra arī ir pieņēmusi kā daļu no savas programmas lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē. Ierosinātie priekšlikumi piensaimniecības nozarē un tie, kas attiecas uz lauksaimniecības produktu kvalitāti, kā arī uz lauku attīstības politikas pilnveidošanu un vienkāršošanu, ir svarīgi aspekti, jo īpaši pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos.

Tajā pašā laikā, manuprāt, prezidentūras lielākais uzdevums šajos sešos mēnešos būs izdomāt, kā nodrošināt labu struktūru turpmākās kopējās lauksaimniecības politikas un ES finanšu perspektīvas apspriešanai. Pieņemot vienotu nostāju abās šajās nozīmīgajās jomās, Beļģijas prezidentūra var radikāli ietekmēt turpmāko desmitgadi Eiropā.

Turklāt attiecībā uz zivsaimniecību — es uzskatu, ka prezidentūrai uzmanība ir jāpievērš arī jautājumam par zvejnniecību Melnajā jūrā, kas patiesībā būs Eiropas Parlamenta ziņojuma temats.

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – (ET) Eiropas Savienības Padomes Beļģijas prezidentūras programmā ir ietverts nodoms ieviest Balto grāmatu par ilgtspējīga transporta attīstību 2010.–2020. gadā. Pirms pieciem gadiem Eiropas Komisija ierosināja plānu apvienot Eiropas transporta tīklu prioritātes; viens no trīsdesmit projektiem ir „Rail Baltica”, kas savienotu Helsinkus ar Varšavu un ietu cauri Baltijas jūras valstu galvaspilsētām. 2008. gadā izstrādātajā starpposma ziņojumā tika konstatēts, ka no 1 142 km garā dzelzceļa tīkla pabeigti ir tikai 135 km, lai gan šogad nepabeigta vajadzētu būt tikai trešdaļai līnijās. Ziņojumā bija viens satraucošs aspekts: līnija no Bjalistokas līdz Polijas robežai, kas arī bija problemātiska Baltijas valstīs un Viduseiropā izmantoto sliežu platuma atšķirības dēļ.

Beļģijas prezidentūra plāno izskatīt politiku un metodes, kas tiks izmantotas integrēta Eiropas transporta tīkla izveidē. Mani māj bažas, ka līdz šim brīdim Baltijas valstis nav iekļautas Eiropas dzelzceļa tīklā, un es ceru, ka Beļģijas prezidentūras pilnvaru laikā Igaunijas, Latvijas un Lietuvas saikne ar Eiropu tiks uzsvērtā arī infrastruktūras jomā. Manuprāt, ir svarīgi izdarīt spiedienu uz projektā iesaistītajām dalībvalstīm, lai tās turpinātu darbu un izmantotu nopietnas pieejas radušos tehnisko problēmu risināšanā, pabeidzot „*Rail Baltica*” līdz 2020. gadam, kā bija plānots. „*Rail Baltica*” būtiski ietekmēs visa reģiona ekonomikas attīstību, cilvēku pārvietošanos, satiksmes drošību un vides aizsardzību.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Beļģija pārņem Eiropas Savienības prezidentūru daudzām valstīm gan ekonomiski, gan sociāli sarežģītā laikā. Prezidentūra ir jāizmanto, lai sagatavotu un apspriestu piekto ziņojumu par kohēzijas politiku, ko Komisija plāno pieņemt novembrī. Tai ir arī jāpievērš lielāka uzmanība struktūrfondiem stratēģijā „Eiropa 2020”, kā arī kohēzijas un reģionālās konkurētspējas saiknei, turpinot pārvaldību, kas iekļauj dažādus institucionālos līmeņus — Eiropas, valstu, reģionālo un pašvaldību līmeni. No otras puses, oktobra augstākā līmeņa sanāksme par jauno Eiropas inovāciju stratēģiju būs iespēja valstu līderiem viest lielāku skaidrību par tādiem aspektiem kā inovāciju finansēšana un rādītāji, ko izmantos inovāciju izvērtēšanai. Es varu tikai uzstāt uz lielāku līdzekļu piešķiršanu šai jomai, kuras finansēšanā īpaša uzmanība jāpievērš attālākajiem Eiropas reģioniem, veicinot ciešāku universitāšu, pētniecības centru un valsts uzņēmumu sadarbību. Tikai tā šo apņemšanos var pārvērst reālās uzņēmējdarbības iespējās un lielākā mūsu uzņēmumu konkurētspējā saistībā ar rūpniecības pārstrukturēšanu.

Anna Záborská (PPE), *rakstiski*. – (SK) Ir skaidrs, ka Beļģijas prezidentūra uzmanību galvenokārt koncentrēs uz Eiropas ekonomikas, finanšu tirgu un valsts finanšu atjaunošanu. Tomēr tajā pašā laikā ir steidzami jārisina daudzi citi saistīti jautājumi. Dalībvalstis gaida dažus nepatīkamus lēmumus saistībā ar sociālās un pensiju sistēmas reformu. Tas pats attiecas uz valsts finansētu veselības aprūpes sistēmu. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst vienu: tikai vērā ņemama ģimenes politikas un ģimeņu, kurās ir bērni, atbalsta nostiprināšana var piedāvāt ilgtermiņa risinājumu šīm problēmām. Tāpēc es atbalstu Beļģijas prezidentūras centienus nostiprināt sociālo aizsardzību. Sievietes, kurām ir bērni, nabadzība draud visvairāk. Vairāk nekā jebkad agrāk Eiropai patlaban ir vajadzīgi konkrēti rezultāti. Manuprāt, plāni, kurus Beļģijas prezidentūra šodien iesniedza Eiropas Parlamenta deputātiem, nebūs tikai vēlmju saraksts labākai rītdienai.

SĒDI VADA: D. ROTH-BEHRENDT

Priekšsēdētāja vietniece

7. Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā.

Steven Vanackere, *Padomes priekšsēdētājs*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungļi! Man ir liels prieks par iespēju šodien īsi izteikties Eiropas Parlamenta plenārsēdē Eiropas Savienības prezidentūras vārdā un iepazīstināt jūs ar mūsu plāniem attiecībā uz pievienošanās sarunām ar Īslandi, valsti, ko mēs visi pēdējos mēnešos esam iepazīnuši tuvāk Eijafjadlajegidla vulkāna izvirduma dēļ. Atvainojos tulkiem par to, ka lieku viņiem izrunāt šo mēles mežģi.

Vispirms es vēlētos uzsvērt, kā to savā jaunākajā rezolūcijā par paplašināšanās stratēģiju esat norādījuši arī jūs, ka līdzšinējā paplašināšanās ir bijusi Eiropas Savienības un Eiropas veiksme stāsts un ka tā ir devusi labumu gan vecajām, gan jaunajām dalībvalstīm. Paplašināšanās process turpinās veicināt mieru, demokrātiju un stabilitāti Eiropas kontinentā. Tādējādi ES iegūst lielāku ietekmi pasaulē un sniedz konkrētus labumus arī iedzīvotājiem, piedāvājot lielāku labklājību, labākas ekonomiskās izaugsmes izredzes un jaunas sadarbības iespējas, piemēram, transporta, enerģētikas un daudzās citās jomās.

Pilnveidojot iepriekšējo prezidentūru iesākto un saskaņā ar atjaunoto konsensu par paplašināšanos, kas ietverts 2006. gada decembra Eiropadomes secinājumos, un ar Padomes triju prezidentvalstu komandas programmu Beļģijas prezidentūra turpinās šīs darbības. Varbūt man jānorāda, ka paplašināšanās procesa virzīšana pareizajā virzienā ir viena no Beļģijas prezidentūras piecām prioritātēm.

17. jūnija Eiropadome atzinīgi novērtēja Komisijas atzinumu par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā un ieteikumu sākt pievienošanās sarunas ar Īslandi. Ņemot vērā atjaunoto konsensu par paplašināšanos, Eiropadome ir konstatējusi, ka Īslande atbilst politiskajiem kritērijiem, ko 1993. gadā noteikusi Kopenhāģenas Eiropadome, un ir nolēmusi sākt pievienošanās sarunas.

Eiropadome ir arī pieprasījusi Padomei noteikt vispārēju sarunu struktūru un atgādinājusi par sarunu mērķi, proti, ka Īslandei ir pilnībā jāpieņem *acquis* un jānodrošina tā ieviešana un īstenošana. Tas nozīmē, ka Īslandei ir jāievēro tās pašreizējās saistības, piemēram, tās, kuras nosaka Eiropas Ekonomikas zonas līgums, uz ko ir norādījuši Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas uzraudzības iestāde. Turklāt Īslandei ir jāsāk rīkoties citās vajadzīgajās jomās, uz kurām Komisija ir norādījusi savā atzinumā, tajā skaitā finanšu pakalpojumu jomā.

(FR) Eiropadome ir atzinīgi novērtējusi arī Īslandes nodomu koncentrēt uzmanību uz šiem jautājumiem un ir pārliecināta, ka tā arī turpmāk aktīvi centīsies atrisināt visus neskaidros jautājumus.

Visbeidzot, Eiropadome ir apstiprinājusi, ka sarunas, tāpat kā ar citām pievienošanās kandidātvalstīm, būs pamatotas uz Īslandes konkrētiem nopelniem un ka norises ātrums būs atkarīgs no tā, cik drīz valsts spēs nodrošināt sarunās noteikto kritēriju izpildi.

Kā rīkosimies šajā jautājumā? Mēs izmantosim to pašu procedūru, ko izmantojam iepriekšējos pievienošanās procesos, saskaņā ar atjaunoto konsensu par paplašināšanos.

Padome vispirms pieņems struktūru sarunām ar Īslandi, kurā būs noteikti vispārējie sarunu principi un nosacījumi, kādi būs jāievēro. Šajā sarunu struktūrā būs ņemti vērā arī konkrēti Īslandes nopelni un tās īpašais stāvoklis un īpatnības. Tas, ka šī valsts nesen ir guvusi labumu no Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta, noteikti palīdzēs to sagatavot pievienošanai.

Tikmēr Komisija jau ir nosūtījusi Padomei sarunu struktūras projektu, un es ceru, ka Vispārējo lietu padome, ko es vadīšu 26. jūlijā, spēs to pieņemt, lai tādējādi bruģētu ceļu pirmajai starpvaldību konferencei par pievienošanos, kura ar Īslandes piedalīšanos notiks šomēnes.

Apstiprināšanas gadījumā šis grafiks mums ļaus sākt pievienošanās sarunas pirms vasaras brīvdienām. Tad Komisija veiks Īslandes pārbaudi, kuras mērķis ir noteikt kandidātvalstu gatavību sākt sarunas vairākās konkrētās *acquis* jomās. Šīs jomas, kā jums zināms, ir sadalītas nodaļās. Rudenī Komisija iesniegs savu pirmo regulāro ziņojumu par Īslandes paveikto

ceļā uz pievienošanu. Pamatojoties uz Komisijas veiktās pārbaudes rezultātiem un uz tās iesniegto priekšlikumu, Padome lems par kritērijiem, kas piemērojami ar katru nodaļu saistīto sarunu sākšanai un beigšanai.

Daži jautā, cik ilgas būs šīs pievienošanās sarunas ar Īslandi. Vispirms jāuzsver fakts, ka Īslandei kā Eiropas Ekonomikas zonas un Šengenas zonas dalībvalstij jau ir cieša saikne ar ES un ka tā jau atbilst lielai daļai *acquis*. Tomēr būtu nepareizi, ja Padome izstrādātu sarunu grafiku vai paredzētu, kas tajās tiks pārrunāts.

Citās jomās, piemēram, attiecībā uz zvejniecību, tajā skaitā arī uz vaļu medniecību, par ko Eiropai ir skaidra nostāja un kas ietilpst *acquis*, kurš Īslandei ir jāievēro, kā arī uz lauksaimniecību un lauku attīstību, sarunas droši vien būs sarežģītākas. Par pievienošanu lemj, ņemot vērā nopelnus, nevis mākslīgu grafiku.

Tomēr es gribētu uzsvērt, ka Beļģijas prezidentūra ir cieši apņēmusies sekmēt procesa virzību.

(NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, kā jau jūs zināt, paplašināšanās process līdz šim ir bijis gan Eiropas Savienības, gan Eiropas kā kontinenta veiksmes stāsts. Tāpēc Beļģijas prezidentūra cer uz jūsu pozitīvu un konstruktīvu sadarbību turpmākajos sešos mēnešos ne tikai saistībā ar Īslandes pievienošanu, bet arī attiecībā uz citām kandidātvalstīm.

Es gribētu uzsvērt to, ko manas valsts premjerministrs skaidri izteica savā runā. Beļģijas prezidentūra jo īpaši apzinās Eiropas Parlamenta izšķirošo nozīmi, galvenokārt kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā, tādās jomās kā atbalsts paplašināšanās procesā, nodrošinot arī to, ka Eiropas Savienības pilsoņi turpina atbalstīt šo procesu.

Es gribētu arī paust gandarījumu par Eiropas Parlamenta centieniem un jūsu konstruktīvo ieguldījumu ES paplašināšanās politikā, piemēram, nesējā rezolūcijā, kad runa ir par sabiedrības pārliecināšanu un turpmāka pietiekama atbalsta paplašināšanās politikai nodrošināšanu visu Eiropas iedzīvotāju vidū. Pateicos par jūsu uzmanību!

Štefan Füle, *Komisijas loceklis* . – Priekšsēdētājas kundze, man ir prieks šodien būt te pie jums un apmainīties viedokļiem par Īslandi un par turpmākajiem pasākumiem pievienošanās procesā.

Valstu un valdību vadītāju jūnija Eiropadomē pieņemtais vienprātīgais lēmums sākt pievienošanās sarunas ir nozīmīgs solis uz priekšu attiecībā uz Īslandes pieteikumu pievienoties Eiropas Savienībai. Tas skaidri apliecina, ka Īslandei ir vieta Eiropas Savienībā, un dalībvalstu kopējo gribu uzņemt to pulkā, tiklīdz tā būs izpildījusi visus nosacījumus. Komisija ļoti atzinīgi vērtē Īslandes lēmumu, kas pieņemts pēc mūsu februārī iesniegtā atzinuma ieteikumiem.

Es gribētu izmantot šo iespēju un pateikties Parlamentam par atbalstu šajā procesā, kā arī apsveikt referentu, godāto deputātu *Preda*, par viņa laicīgo un ļoti kvalitatīvo ziņojumu. Pašlaik apspriestā Eiropas Parlamenta rezolūcija ir ļoti noderīgs ieguldījums procesā. Tā Īslandei sniedz īstos vēstījumus īstajā laikā.

Es varu Parlamentam galvot, ka Komisija šo rezolūciju atbalstīs pilnībā.

Ar dalībvalstu politisko atbalstu Komisija patlaban aktīvi gatavojas pievienošanās procesa turpmākajiem posmiem. Komisijas pirmais pasākums bija sagatavot sarunu struktūras projektu, ko pamatoti atzina iepriekšējais runātājs un ko pašlaik apspriest Padomē. Beļģijas prezidentūra paredz, ka to pieņems Vispārējo lietu padomē 26. jūlijā, lai 27. jūlijā sasauktu

pirmo starpvaldību konferenci ar Īslandes piedalīšanos. Mēs paļaujamies uz dalībvalstu atbalstu šajos centienos.

Sarunu struktūra paredz vispārējās pamatnostādnes pievienošanās sarunu gaitai un norāda uz reformām, kas Īslandei jāveic, lai pievienotos Eiropas Savienībai. Sarunas, tāpat kā ar citām kandidātvalstīm, būs pamatotas uz valsts nopelniem, un sarunu gaita būs atkarīga no Īslandes sasniegtā prasību izpildē, kuras noteiktas sarunu struktūrā. Tas attiecas arī uz to, kā Īslande ievēro savas saistības Eiropas Ekonomikas zonā. Komisija sniegs Īslandei nepieciešamo tehnisko atbalstu, lai sekmētu sarunu gaitu.

Turklāt mēs aktīvi gatavojamies novērtēt Īslandes atbilstību *acquis*, pamatojoties uz nodaļu pieeju un tā saukto padziļināto pārbaudi. Šo pārbaudi ir plānots sākt 2010. gada rudenī un veikt līdz 2011. gada vidum. Saskaņā ar atjaunoto konsensu par paplašināšanos to nodaļu pārbaude, kuras ir īpaši delikātas Īslandei, proti, finanšu pakalpojumi, zivsaimniecība, lauksaimniecība un vide, ir jāsāk pašā procesa sākumā.

Procesa gaitā Komisijas mērķis ir atbalstīt Īslandes centienus panākt atbilstību pievienošanās kritērijiem, izmantojot finanšu palīdzību, kas sniegta saskaņā ar Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (*IPA*). Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam to, ka nākamnedēļ stāsies spēkā grozītā *IPA* regula, kas Īslandei ļaus gūt labumu no ES palīdzības.

Es gribētu pateikties Parlamentam par tā konsekvēnto atbalstu procesā, pieņemot šo nozīmīgo regulu. Apliecinot Īslandes pilnīgu piederību paplašināšanās saimei, tā šogad pirmo reizi tiks iekļauta mūsu ikgadējā paplašināšanās paketē; pirmais progressa ziņojums gaidāms novembra vidū, tādēļ tiks izskatīts pērnajā gadā paveiktais.

Kā redzat, ir veikti visi sagatavošanās darbi, lai drīz varētu sākt sarunas. Īslandes dalība EEZ, parakstītais Šengenas līgums un valsts augstie demokrātijas standarti būs lielas vērtības šajā procesā. Tomēr mēs nevaram izlikties neredzam to, ka ceļā uz pievienošanos būs arī vairāki šķēršļi.

Mēs labi apzināties, ka tādi temati kā vaļu medības un zivsaimniecība — ja jāmin zināmākie — ir delikāti gan Īslandei, gan dalībvalstīm. Dzirdēju aicinājumu ievērot konstruktīvu attieksmi sarunās par zivsaimniecības nodaļām, un es varu jums galvot, ka Komisija veiks šīs sarunas pēc vislabākās sirdsapziņas.

Attiecībā uz problēmām ar „*Icesave*” — es saprotu bažas, ko rada apsākums divpusējās sarunās pēc Īslandē martā notikušā referenduma negatīvā iznākuma. Kā minēts jūsu rezolūcijā, mēs ceram, ka juridiskās situācijas skaidrojums, kas sniegts EBTA Uzraudzības iestādes oficiāla paziņojuma vēstulē, sekmēs drīzu pieņemamas vienošanās noslēgšanu starp Īslandi, Apvienoto Karalisti un Nīderlandi.

Nesenā informācijas apmaiņa ministru līmenī dod iemeslu cerībām. Ļaujiet uzsvērt, ka es ļoti atzinīgi vērtēju visu iesaistīto pušu centienus un apņemšanos panākt vienošanos šajā jautājumā. Komisija cieši sekos līdzi pievienošanās procesa notikumu gaitai.

Tikpat svarīgi ir tas, ka es saprotu jūsu bažas par problēmām, kas izriet no nacionālā konsensa trūkuma un tāpēc zemā Īslandes iedzīvotāju atbalsta dalībai ES. Esmu ņēmis vērā aicinājumu Komisijai tās saziņas stratēģijā attiecībā uz pievienošanos ES atbalstīt Īslandes iestādes.

Saziņa būs nepārprotama prioritāte saistībā ar *IPA* atbalstu Īslandei. Mēs strādājam, lai Īslandē izveidotu informācijas centru un izstrādātu faktisku un objektīvu saziņas materiālu. Mūsu delegācija Reikjavīkā, kas rudenī darbosies pilnībā, būs noderīga Īslandes iedzīvotāju

uzrunāšanā. Tā darbosies ciešā sadarbībā ar Īslandes valdību, kam šajā jautājumā ir galvenā atbildība.

Nobeigumā es gribētu atkārtoti uzsvērt Komisijas pilnīgu atbalstu Īslandes centieniem pievienoties Eiropas Savienībai. Esmu pārliecināts, ka Īslande arī turpmāk pieliks nepieciešamās pūles, lai nodrošinātu pievienošanās sarunu veiksmīgu iznākumu.

Kā esmu uzsvēris jau iepriekš, es gādāšu, lai sarunu procesa gaitā Parlaments būtu pilnībā informēts.

Cristian Dan Preda, *PPE grupas vārdā.* – (RO) Sākumā es gribētu atzinīgi vērtēt Komisijas un Padomes klātbūtni sēžu zālē, kā arī līdz šim veiksmīgo sadarbību ar šīm abām iestādēm un ar citu politisko grupu deputātiem. Manis izstrādātais ziņojums attiecas uz četriem pamatfaktoriem saistībā ar Īslandes pieteikumu pievienoties ES.

Pirmkārt, politiskie kritēriji. Īslande šajā sakarā var lepoties ar spēcīgām demokrātijas tradīcijām. No otras puses, par spīti nesenajām pozitīvajām pazīmēm joprojām ir šaubas par tiesu iestāžu neatkarību. Turklāt Īslandes iestādēm ir jāatrisina jautājums par atšķirībām starp Eiropas pilsoņiem saistībā ar tiesībām balsot un piedalīties pašvaldību vēlēšanās.

Otrkārt, ekonomiskie kritēriji. Kā Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts Īslande jau patlaban ievēro lielu daļu dalībvalstīm noteikto saistību. Es atzinīgi vērtēju divpusējo sarunu atsākšanu „Icesave” tiesību aktu jomā, kā arī nesenās pazīmes, kas liecina par ekonomikas konsolidāciju. Es nepārprotami atbalstu Īslandes vēlmi pievienoties eiro zonai pēc pievienošanās ES un nepieciešamo nosacījumu izpildes.

Treškārt, reģionālā sadarbība. Šajā saistībā Īslande un tās pievienošanās sniedz Eiropas Savienībai unikālu iespēju nostiprināt un konsolidēt savu klātbūtni Arktikas reģionā.

Pēdējais svarīgais faktors ir sabiedrības viedoklis. Sabiedrības viedoklim ir būtiska nozīme pievienošanās procesa veiksmīga iznākuma nodrošināšanā. Ņemot to vērā, manuprāt, ir jāatbalsta Īslandes iestāžu iniciatīva sākt publiskas debātes un apspriešanos ar visām šajā projektā iesaistītajām pusēm. Tas ir īpaši svarīgi, jo nesen veiktā pētījumā ir uzsvērts, ka īslandieši gribētu iegūt vairāk informācijas par ES un tās politikas nostādņām.

David-Maria Sassoli, *S&D grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Padomes un Komisijas locekļi, dāmas un kungi! Pievienošanās sarunas ar Īslandi neapšaubāmi ir vēl viens solis uz priekšu Eiropas integrācijas procesā. Runa ir par valsti, kas gadiem ir parakstījusi Eiropas partnerības nolīgumus, kas kopš 1996. gada ir Šengenas līguma parakstītāja valsts un kas ir viena no Pasaules Tirdzniecības organizācijas dibinātājām.

Līdz šim Īslande ir apliecinājusi, ka atbilst daudziem pievienošanās kritērijiem, lai gan ir daži aspekti, kas vēl jāuzlabo. Es runāju par tiesu sistēmu, ko minēja Preda kungs; ir svarīgi, lai Īslande pieņemtu skaidrus mehānismus, tādējādi nodrošinot tiesu iestāžu neatkarību, un atrisinātu problēmu, kas saistīta ar tiesnešu, prokuroru un augstāko tiesu iestāžu amatpersonu iecelšanu.

Īslandes valdībai ir jāstrādā vairāk: tieši Īslandes iedzīvotāji ir jāpārliecina par vēlmi iesaistīties Eiropas projektā. Protams, dažas problēmas vēl ir jādefinē, un viena no tām ir vaļu medības. Agadiras konference 25. jūnijā apstiprināja vaļu medību moratoriju, un Īslandei ir jārikojas saskaņā ar šo lēmumu un jāpārtrauc vaļu medības pat zinātniskā nolūkā, jo tas bieži ir aizsegs komerciālām vaļu medībām.

Visbeidzot, ir jautājums, kurā, manuprāt, ir vajadzīga lielāka Parlamenta pārliecība, un tā ir „Icesave” lieta, kas ir uzsvērusi nepieciešamību Īslandē ieviest pārliecinošus tiesību aktus interešu konflikta jomā. Priekšsēdētājas kundze, sarunu posmu var sākt, lai atkārtoti apliecinātu, ka Eiropa nav ģeogrāfiska zona vai slēgta sistēma un ka Eiropas kaimiņvalstis, ja tās vēlas un atbilst kritērijiem, var iesaistīties Eiropas projekta attīstīšanā un veidošanā.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Īslande ir viena no senākajām demokrātiskajām valstīm Eiropā. Altings, Īslandes parlaments, ir vecākais parlaments mūsu kontinentā. Īslande ir Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts un ir parakstījusi Šengenas līgumu un Dublinas regulu, un tas nozīmē, ka Īslande jau ir transponējusi lielāko daļu *acquis communautaire*. Tāpēc Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ļoti atzinīgi vērtē pievienošanās sarunu ar Īslandi sākšanu. Kā Eiropas Savienības dalībvalsts Īslande varēs sniegt reālu ieguldījumu Eiropā. Tomēr tas, priekšsēdētājas kundze, nozīmē arī to, ka Īslandei ir jāievēro saistības, kas izriet no „Icesave” lietas, proti, saistības pret Apvienoto Karalisti un Nīderlandi. Jūs zināt, ka vienošanās ar šīm valstīm referendumā tika noraidītas, tas nozīmē, ka Īslandes valdībai ir jāpieliek visas pūles, lai no jauna vienotos ar Nīderlandi un Apvienoto Karalisti, kā arī izpildītu to prasības. Galu galā, Eiropas integrācijas pamatā ir teiciens *pacta sunt servanda*, proti,

līgumi ir jāievēro. Ja Īslandes valdība to darītu, tas noliktu vietā pēdējo mozaīkas gabalu Īslandes pievienošanās sarunās un tās pievienošanā Eiropas Savienībai. Šādi ir nosacījumi, ar kādiem mēs atzinīgi vērtējam pievienošanās sarunas.

Indrek Tarand, Verts/ALE grupas vārdā. – (ET) Dāmas un kungi, mēs apspriežam dokumentu, kas nosaka Eiropas Parlamenta pilnvaras attiecībā uz sarunu veicējiem ar Īslandi, un tas ir arī ļoti svarīgs vēstījums sabiedrībai, tajā skaitā Īslandes sabiedrībai, kas, kā mēs zinām, nav optimistiski noskaņota attiecībā uz iekļaušanos Eiropas Savienībā. Saskaņā ar pilnvarām, manuprāt, mums vajadzētu uzsvērt tos aspektus, kas apspriežu gaitā solās būt vissarežģītākie, proti, zvejniecība un jautājums par vaļu medībām. Man žēl, ka Ārlietu komitejā tika noraidīti Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas priekšlikumi, jo tie būtu snieguši taisnīgu un atklātu vēstījumu īslandiešiem.

Tomēr par punktiem, kam nav tieša sakara ar sarunu pilnvarām, netika balsots „pret”, un te es, protams, runāju par „Icesave” lietu. Par laimi, Preda kungs ir panācis apmierinošu kompromisu. Man personīgi šķiet netaisni, ka dažiem gribētos visus īslandiešus padarīt atbildīgus par ekonomikas dalībnieku kļūdainajiem lēmumiem. Turklāt naudu Īslandes bankās ieguldīja Lielbritānijas pašvaldības; naudu, ko Lielbritānijas nodokļu maksātāji bija maksājuši, lai pašvaldības risinātu ar sabiedrisko transportu un izglītību saistītus jautājumus, nevis lai to notriektu kazino.

Kādā no Ārlietu komitejas sēdēm Īslandi nosauca par bankrotējušu salu. Ir tiesa, ka Īslandi piemeklēja finanšu krīze, bet vai varam iedomāties daudz valstu, kuras tā neskāra? Es nevaru. Es atgādināšu, ka 1971. gadā arī Dānija nonāca nopietnās finanšu grūtībās, bet gadu vēlāk tā grūtības uzveica un kļuva par ļoti labu Eiropas Savienības dalībvalsti. Visbeidzot, priekšsēdētājas kundze, es ļoti ceru, ka jau šajā plenārsēdē zālē būs sešas papildu sēdvietas Īslandes deputātiem.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, ECR grupa atbalsta ES paplašināšanos, un, protams, mēs principā atbalstām Īslandes pievienošanos — ja to vēlas Īslandes iedzīvotāji.

Ir vairāki iemesli, kāpēc Īslandes dalība nāktu par labu ES. Pirmkārt, jo lielāka kļūs ES, jo, cerams, tā kļūs brīvāka un elastīgāka.

Otrkārt, Īslandes atkarība no tās zivsaimniecības nozares, visticamāk, novedīs pie labvēlīga darījuma, kas var veicināt jau sen vajadzīgo kopējās zivsaimniecības politikas reformu un bruģēt ceļu uz Norvēģijas iespējamo pievienošanu.

Treškārt, Īslande jau ir pieņēmusi lielu daļu *acquis*, kļūstot par Eiropas Ekonomikas zonas un Šengenas zonas dalībvalsti, tāpēc Īslandes uzņemšana neveicinās tā saukto „paplašināšanās nogurumu”, kas tiek uzskatīts par iemeslu tam, kāpēc sabiedrība ir vilusies Eiropas Savienībā.

Neviens negaida, ka turīgie īslandieši masveidā pametīs savu mazapdzīvoto valsti, lai meklētu darbu citviet Eiropas Savienībā, kā tas varētu būt, piemēram, Turcijas iespējamās pievienošanās gadījumā.

Protams, lēmumu pieņems Īslandes iedzīvotāji referendumā. Pagājušajā referendumā Īslandē vēlētāji neatbalstīja miljardiem mārciņu atmaksāšanu Lielbritānijas noguldītājiem pēc „Icesave” bankas sabrukuma.

Man nav zudusi pārliecība, ka Īslande tomēr atzīs un ievēros savas EEZ juridiskās saistības attiecībā pret tām dalībvalstīm, kas cietušas visvairāk, proti, mana valsts Apvienotā Karaliste un Nīderlande.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Šajās debatēs par Īslandes dalību Eiropas Savienībā es neesmu dzirdējis nevienu paškritisku analīzi. Manuprāt, šīm debatēm nav jābūt tikai par tām jomām, kurās Īslandei ir jāpielāgojas ES. Mēs nedrīkstam pārvērsties par propagandas mašīnu, kas sludina to, ka Īslandes dalība bija, ir un vienmēr būs nepārprotami izdevīga Īslandei.

Mums ir jāspēj objektīvi izvērtēt priekšrocības un trūkumus. Īslandes iedzīvotāji nav muļķi. Viņi ļoti labi saprot, ka tad, ja Īslande būtu ES dalībvalsts, pašreizējā ES zivsaimniecības politika nodarītu kaitējumu zivsaimniecības nozarei, kas ir Īslandes nozīmīgākā nozare. Īslandes iedzīvotāji arī zina, ka ES atkārtoti izteiktā prasība liberalizēt banku sistēmu nepalīdzēja novērst, bet drīzāk radīja Īslandē piedzīvotās banku krīzes pamatu. Visbeidzot, Īslandes iedzīvotāji ļoti labi saprot to, ka viņiem būtu daudz grūtāk izklūt no krīzes, ja Īslandes valūta būtu eiro, bet, par laimi, Īslande pamazām atgūstas ar savas svārstīgās valūtas palīdzību.

Nesenā viedokļu aptauja Īslandē liecina par stabili pieaugošu pretošanos dalībai ES. Ja referendums notiktu šodien, 70 % Īslandes iedzīvotāju balsotu „pret” un tikai 30 % balsotu „par”. Ja mēs uzskatām, ka to var mainīt ar propagandas kampaņu par ES piedāvātajiem labumiem, mēs rūgti kļūdāmies! Īslandes pieteikums nedrīkst būt iemesls tam, lai Īslandei izvīrītu prasības; tam ir jābūt arī iemeslam paškritiski izvērtēt ES politiku.

Timo Soini, *EFD grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Es runāju kā somi un kā Ziemeļvalstu pārstāvis. Īslande ir neatkarīga suverēna valsts, un jūs paši pieņemsiet lēmumu. Mans ieteikums jums ir šāds: nenodariet to sev. Kā Eiropas daļa jūs esat vērtīgāki, ja esat ārpus Eiropas Savienības. Norvēģija, Šveice un Īslande spēj nodrošināt saprātīgu un pārtikušu dzīvi Eiropā ārpus Eiropas Savienības.

Somijai ir 15 gadu pieredze ES, un es nebūtu neesmu apmierināts. Maza valsts neko nespēj ietekmēt: dominē lielās valstis. Jums savā valstī ir daudz kā laba, un jūs noteikti atbilstat kritērijiem. Jūs esat spēcīga demokrātiska valsts ziemeļos, kurā referendumu nav

demokrātijas parodija. Kad Norvēģija 1994. gadā neatbalstīja pievienošanos, tā nebalsoja vēlreiz. Kad Zviedrija neatbalstīja atteikšanos no kronas, tā nebalsoja vēlreiz. Bet citviet Eiropā gadu vēlāk tomēr tiek balsots vēlreiz, ja nav iegūts vēlamais iznākums. Nenodarīet to sev!

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētājas kundze! ES sazvērestības galvenā iezīme, neskaitot endēmisko izšķiešanu un krāpšanos, ir tāda, ka ES nevērīgi izturas pret cilvēku vēlmēm. Piemērs ir centieni ar iebaidīšanu panākt, ka Īslande pakļaujas ES noteikumiem. „Gallup” veiktās aptaujas liecina, ka 60 % īslandiešu vēlas saglabāt savu brīvību, nepievienojoties ES. Tikai 26 % patlaban ir Eiropas Savienību atbalstošo korporatīvo plašsaziņas līdzekļu propagandas apmuļķoti.

Tas nav nekāds pārsteigums. Īslandiešiem ir visvecākās īstas demokrātijas tradīcijas pasaulē. Viņi tās nevēlas mainīt pret neievēlētu komisāru varu. Īslandiešiem ir vieni no pēdējiem varenajiem zivju krājumiem pasaulē. Viņi tos vēlas paglābt, lai tie netiktu iznīcināti tā, kā daļība ES ir iznīcinājusi Lielbritānijas zivju krājumus. Īslandieši lepojas ar saviem vikingu senčiem, spilgtu kultūru un identitāti. ES noteikumi pazudinātu Reikjavīku un padarītu to par „Londonistānas”, Parīzes, Briseles un Kopenhāģenas musulmaņu kvartālu samazinātu modeli! Tāpēc, būdams eiobriesmoņa vēderā, es mudīnu Īslandes iedzīvotājus: neatdodiet savu brīvību! Sakiet „nē” Eiropas Savienībai!

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Füle* kungs, *Vanackere* kungs, dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju Īslandes pievienošanos Eiropas Savienībai, jo kā Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts tā jau ievēro daudzus no nepieciešamajiem nosacījumiem. Tā ir viena no vislabāk funkcionējošajām demokrātijām, kāda man zināma, un es uzskatu, ka Eiropas Savienība priecāsies kļūt par Īslandes patvērumu, kāds arī ir Īslandes pietiekuma patiesais iemesls. Tomēr mums ir arī skaidri jāpavēsta, ka Īslandes pievienošanās ES ir mūsu interesēs.

Turklāt ir vairāki jautājumi, kuru risināšana neattiecas uz Eiropas Ekonomikas zonu. Vaļu medības noteikti ir viens pieminēšanas vērts faktors kopā ar daudziem citiem risinājumiem jautājumiem, kas saistīti arī ar brīvu kapitāla apriti un lauksaimniecību.

Es uzskatu, ka ir īpaši svarīgi nodrošināt, lai Īslandes valdība iegūtu sabiedrības atbalstu pievienošanās jautājumā. Sarunas, apzinoties, ka valdību neatbalsta vairums iedzīvotāju, nepieņemami sasaistīs resursus. Tāpēc, *Füle* kungs, es gribētu, lai jūs to skaidri paziņotu, citādi sarunām nebūs jēgas.

Arlene McCarthy (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu, ka Īslandes mājas ir Eiropas Savienībā, un *Nick Griffin* varētu būt pārsteigts par to, ka Īslande jau patlaban brīvprātīgi piemēro divas trešdaļas ES tiesību aktu, ir brīvprātīga iekšējā tirgus dalībiece un ir brīvprātīgi iekļāvusies Šengenas zonā.

Šodien es gribu uzsvērt to, ka mums ir jāizstrādā reaģēšanas mehānismi finanšu krīzes gadījumā. Tā ir bijusi galvenā iezīme Eiropas politikas veidošanas procesā. Komisār, kā jau jūs zināt, šodien Parlaments balsos par finanšu uzraudzības paketi, kapitāla prasībām iestādēm un noteikumiem attiecībā uz bankas darbinieku samaksu un atalgojumu. Tāpēc pēc Īslandes banku neveiksmīgās darbības ir svarīgi nostiprināt mūsu partnerību finanšu reformas jautājumā. Esmu gandarīta, ka tas veido galveno daļu — un tiešām laicīgu daļu — sarunām ar Īslandi.

Protams, kā jau mani kolēģi teica, ir kāds vērā ņemams neskaidrs jautājums, kas jāatrisina. Sarunās par „*Icesave*” starp Apvienoto Karalisti, Nīderlandi un Īslandi ir jānonāk pie taisnīga

un objektīva risinājuma attiecībā uz kompensācijām noguldītājiem un — manā vēlēšanu apgabalā — vēža slimnieku aprūpes labdarības iestādei, kas zaudēja saziētos līdzekļus, kuru zaudējumu nācās kompensēt mūsu valdībai. Tāpēc esmu gandarīta, ka Komisija un Padome atzīst šāda risinājuma nozīmi.

Es vēlreiz uzsveru, ka finanšu pakalpojumiem un uzlabotai uzraudzībai ir jābūt svarīgiem sarunu tematiem ne tikai Īslandes vai citu dalībvalstu, bet Eiropas ekonomikas interesēs.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Īslande ir unikālā situācijā, kas ļauj drīzumā sākt sarunas, un tā, kā jau citi teica, ir pieņēmusi būtisku Kopienas *acquis* daļu, tāpēc ka ir EEZ dalībvalsts. Ir jāpabeidz sarunas par 35 dažādiem ES politikas aspektiem, tajā skaitā arī tādās jomās kā konkurences politika, finanšu pakalpojumi, lauksaimniecība un zivsaimniecība.

Tā kā es vadu Eiropas Parlamenta Delegāciju attiecībām ar Šveici, Īslandi un Norvēģiju, kā arī EEZ Apvienotajā parlamentārajā komitejā, es uzskatu, ka papildus politiskajām sarunām, kas tiks sāktas, ir vienlīdz svarīgi turpināt uzlabot politisko un pilsoniskās sabiedrības dialogu starp Eiropas Savienību un Īslandi. Parasti pievienošanās sarunas ir atklāts process, kura iznākums ir atkarīgs no abu pušu labās ticības. Tāpēc, piemēram, ir svarīgi, lai „*Icesave*” problēmas joprojām būtu divpusēji risināms jautājums.

Mans ieteikums Īslandes iedzīvotājiem, kuri patlaban varbūt ir nobažījušies, ir nogaidīt galīgo rezultātu pirms savu nostāju paušanas. Nevar būt ne runas par Īslandes iebiedēšanu, kā teica *Arlene McCarthy*. Īslandieši ir gudri ļaudis, un viņi pēc sarunu beigšanas izlems savu nākotni.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Kā Nīderlandes valstspiederīgā es, saprotams, uzskatu, ka ir absolūti būtiski panākt vienošanos ar Īslandi par „*Icesave*” radītajiem parādiem, bet šīs debātes nekādā ziņā nedrīkst būt šķērslis sarunu uzsākšanai tagad. Tāpēc es ļoti augsti vērtēju konstruktīvo nostāju, kādu ir pauduši mani holandiešu kolēģi Eiropas Parlamentā. Galu galā Īslandes pievienošanās Eiropas Savienībai pati par sevi būs garantija, ka tā naudu kaut kad atmaksās.

Es pievērsīšos otram aspektam — vaļu medībām. Eiropa vaļus ir ierindojusi aizsargājamo sugu sarakstā. Eiropas valstīs vaļus nemedī. Ja Īslande vēlas kļūt par ES dalībvalsti — un es ceru, ka tā ir —, tai nāksies pārtraukt vaļu medības, un, manuprāt, šī Parlamenta darbs ir to pavēstīt. Tomēr nesāksim strīdēties par vaļu medībām tagad, kad sarunas vēl ir tikai sākušās.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Īslandes pieteikums attiecībā uz pievienošanos ES ir loģisks un ir pelnījis mūsu atbalstu. Pretēji Turcijai šī valsts ir Eiropā, un tai ir ilgstoša sociāli ekonomiska, kultūras un ideoloģiska līdzība ar Eiropu. Arī ar to tā atšķiras no Turcijas.

Īslandes pievienošanās tiek atļauta, jo valsts atbilst Kopenhāģenas kritērijiem, bet tās domstarpības ar Nīderlandi un Apvienoto Karalisti par „*Icesave*” noguldījumiem ir vēl svarīgāka problēma. Tā ir jāatrisina laikus un pienācīgi. Sarunas par pievienošanās līguma finanšu nodaļām ir jābeidz tikai tad, kad būs notikusi skaidra vienošanās par to, ka Īslande atmaksās naudu, un kad mums būs skaidrība šajā lietā. Manuprāt, tai ir jābūt nelokāmai prasībai. Nav naudas, nav pievienošanās.

Nigel Farage (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Mēs runājam par nelielu Atlantijas reģiona kopieni ar parlamentu, kas darbojas jau vairāk nekā 1000 gadu. Mēs runājam par valsti

ar labu izglītības līmeni. Mēs runājam par vietu, kur cilvēki mēdz apdomāt, pirms rīkojas. domāt. Manuprāt, tieši tāpēc apmēram divas trešdaļas iedzīvotāju viedokļu aptaujās ir pārdomājuši: viņi nevēlas valsts pievienošanās Eiropas Savienībai. Tas nenotiks!

Varu teikt tikai vienu — īslāndiešiem ir veicies! Jo viņi nebija iesaistījušies šajā savienībā, viņi nepakļāvās eiro, viņi piedzīvoja konkurētspējīgu kronas devalvāciju, kas ir nākusi par labu viņu ekonomikai. Tas ir veicinājis tūristu skaita pieaugumu, un, manuprāt, tādas valstis kā Grieķija varētu Īslāndi apskaut.

Īslāndei ir 200 jūras jūdžu ekskluzīva ekonomikas zona zvejniecībai, ko tā ieguva mencu karos ar Lielbritāniju 1970. gados. Neupurējiet to! Neatdodiet to! Neuzticieties saviem karjeru mīlošajiem politiķiem, jo, ja to darīsiet, viņi jums atņems ievērojamāko atjaunojamo resursu! Nedariet to!

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Tā kā esmu juriste cilvēktiesību jomā, es sekoju līdz Īslāndes pievienošanās procesa gaitai no cilvēktiesību viedokļa, un jāteic, ka to daru ar lielām bažām.

Man ir tikai viena minūte, lai runātu par cilvēktiesībām — galvenokārt, protams, par tām, kas rada problēmas, apšaubā vai rada šķēršļus Īslāndes pievienošanai —, un es gribētu atgādināt Īslāndes iedzīvotājiem divus svarīgus aspektus. Pirmais ir tāds, ka saskaņā ar mūsdienu tiesību aktiem cilvēktiesību jomā jums ir cilvēka pamattiesības būt pareizi, precīzi un pienācīgi informētiem par sabiedriskajām lietām — ne tikai par pievienošanās pozitīvajiem, bet arī negatīvajiem aspektiem. Turklāt tiem, kuri vēlas pretoties pievienošanai, ir tikpat lielas tiesības uz runas, vārda un pulcēšanās brīvību kā tiem, kuri atbalsta pievienošanās. Jums ir tikpat lielas tiesības uz valsts finansējumu, netiekot diskriminētiem, un uz piekļuvi sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem, televīzijai un tā tālāk. Izmantojiet savas tiesības, pirms nav par vēlu!

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs pateicamies *Preda* kungam par lielisko un konstruktīvo sadarbību.

Priekšsēdētājas kundze! Pievienošanās sarunās ir svarīgi neviest kandidātvalstī veltas cerības, bet konstatēt sarežģītas problēmas. Sarunu gaitā ir jābūt objektīviem, un mēs zinām, ka ir arī jāievēro kritēriji. Priekšsēdētājas kundze, tieši šī iemesla dēļ ir būtiski, lai Īslānde ievērotu visas saistības, kas izriet no *acquis*. Arī es, tāpat kā Komisija, esmu nonākusi pie secinājuma, ka Īslānde neveic savu finanšu tirgu pietiekamu uzraudzību. Esmu arī secinājusi, ka tās neveiksmīgie centieni ieviest noguldījumu garantiju sistēmu ir radījuši problēmas vismaz divās dalībvalstīs: Nīderlandē un Apvienotajā Karalistē. Vēl viens aspekts, kas attiecas uz ES kandidātvalstīm, ir tas, ka tām jāievēro savas saistības un jāpanāk vienošanās.

Priekšsēdētājas kundze! Īslāndes galvenā problēma ir tāda, ka par spīti sabiedrības un politiķu pārliecībai par pievienošanās valstij joprojām ir daudz darāmā.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt savu kolēģi *Christian Preda* par viņa ieguldītajām pūlēm šī ziņojuma izstrādē. Tā pieņemšana gandrīz gadu pēc Īslāndes pievienošanās pieteikuma saņemšanas liecina par atbalstu šīs valsts centieniem integrācijas jomā.

Es gribētu norādīt, ka Īslānde jau vairākus gadus sadarbojas ar Eiropas Savienību, proti, kopš tā 1994. gadā iekļāvās Eiropas Ekonomikas zonā un 1996. gadā — Šengenas zonā. Tādēļ šī valsts spēs diezgan ātri piemērot Eiropas tiesību aktus.

Manuprāt, Īslandes pievienošanās ir stratēģiski nozīmīga ES lomas nostiprināšanā Arktikas un Ziemeļatlantijas reģionā. Tajā pašā laikā Īslande nodrošinātu sev stabilitāti, bet Eiropas Savienība iegūtu dalībvalsti, kurā — lai gan tā pašlaik ir krīzes varā — ir tirgus ekonomika un demokrātiska sistēma.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Īslande ir maza valsts, viena no vecākajām demokrātiskajām valstīm Eiropā, un tās tautsaimniecība ir viena no spēcīgākajām pasaulē. Tā nesien nonāca starptautiskās finanšu un monetārās krīzes virpuļa varā. Tās lielākās bankas cieta neveiksmi un nacionālās valūtas vērtība kritās, veicinot bezdarba līmeņa pieaugumu, daudzu uzņēmumu bankrotu un augstas procentu likmes.

Tāpēc patlaban ir steidzami jāizstrādā finanšu uzraudzības sistēma un noguldījumu garantijas sistēma. Īslandes mērķis pievienoties Eiropas Savienībai vēsta par uzticību Eiropas projektam.

Tās pievienošanās, neapšaubāmi, notiks vieglāk nekā Turcijas pievienošanās, jo Īslande ir Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts, pilnībā demokrātiska valsts, kas pieņēmusi vairumu Eiropas tiesību aktu. Tās dalība Eiropas Savienībā sekmēs Eiropas Savienības pārstāvību Arktikas reģionā un iesāks jaunu posmu divpusējā saziņas procesā zivsaimniecības un vaļu medību jomā.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, Īslandes dalība stiprinātu Eiropas Savienības vērtības, un es atzinīgi vērtēju Īslandes pieteikumu. Esmu dzirdējis, ka mūsu uzstājība vaļu medību jautājumā izraisīšot skaļus protestus Īslandē, bet īslandiešiem ir jāsaprot, ka pretējā gadījumā tiks izraisīti skaļi protesti citviet Eiropā.

Mums jāatzīst, ka Īslandei ir lieliska pieredze jūras resursu aizsardzībā — daudz labāka nekā daudzām citām dalībvalstīm. Es spētu samierināties ar norunu, kas vaļu medības atļautu tikai pamatiedzīvotāju vajadzībām, lai gan ir pierādījumi, ka pašiem īslandiešiem vaļa gaļa nemaz tik ļoti negaršo. Es nepiekrītu vaļa gaļas komerciālam eksportam. Ceru, ka Īslande kļūs pazīstama kā tāda vieta Eiropā, kurp var doties vērot vaļus, nevis to nogalināšanu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju Īslandes pieteikumu. Neesmu dzirdējis, ka kāds īslandiešiem pie pieres turētu šaujamieroci. Manuprāt, viņi vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, jo, runājot Beļģijas premjera iepriekš teiktajiem vārdiem, viņi Eiropas Savienību uztver kā labklājības garantiju.

Vēstījums ir jāpauž skaļi un skaidri — tādas labklājības garantijas nav. Tas ir divvirzienu ceļš. Pārfrāzējot netaisni ASV prezidenta Džona Kenedija teikto, mums dalībvalstīm un kandidātvalstīm jāsaka: „Neprasiet, ko ES var darīt jūsu labā, bet prasiet, ko jūs varat darīt ES labā.” Te nav zelta bedres, kurā cilvēki var iegābties un kļūt turīgi.

Es Īslandes pieteikumu vērtēju atzinīgi arī tāpēc, ka tas, kā jau teica citi runātāji, sniegs mums iespēju veikt kopējās zivsaimniecības politikas reformu. Es zinu, ka pašreizējais stāvoklis ļoti sarūgtina manas valsts cilvēkus, jo īpaši zivsaimniekus. Īslandes iesaistīšana sarunās par KZP var to mainīt.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, mūsu rezolūcijā ir divi pretrunīgi punkti par zivsaimniecību. Es balsošu pret 26. punktu, kas mudina Īslandi pieņemt tādas zivsaimniecības pasākumus, kuri atļaus pāreju uz KZP ieviešanu. Pieļauju,

ka ne jau uz pašreizējo KZP. Domājams, ka īslādieši no brīva prāta nevēlēšies pieņemt kopējo zivsaimniecības politiku, kas ir pievīlusi mūs un pievīltu arī viņus.

Turpretī 25. punkts atzīst Īslādes „atbildīgo un ilgtspējīgo” attieksmi pret zivsaimniecību un aicina ievērot konstruktīvu pieeju sarunās par zvejniecību, „lai sarunu beigās varētu panākt savstarpēji apmierinošu risinājumu, balstoties uz paraugpraksi un aizsargājot zvejnieku un patērētāju intereses ES un Īslāndē”.

Attiecībā uz šo punktu, ko es atbalstu, manuprāt, ir steidzami jāapspriežas ar Īslāndi par makreļu zvejniecības problēmu, kas, domājams, komisāram ir zināma. Ir jāveic šāda apspriešanās. Vēl es domāju, ka Īslāndei ir nozīme, norādot...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Manuprāt, mēs visi uzskatām, ka Īslāde iekļaujas Eiropā, raugoties no kultūras, vēstures un ģeogrāfiskā aspekta. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam Īslādes valdības pieteikumu par pievienošanu Eiropas Savienībai.

Īslāde ir ļoti demokrātiska valsts, kas ES piedāvā milzīgu pieredzi atjaunojamās un ģeotermālās enerģijas un vides aizsardzības jomā, un ar šo pieredzi Īslāde var sniegt ļoti efektīvu ieguldījumu ES vides un enerģētikas nozaru politikas pilnveidošanā.

Ir skaidrs, ka Īslādes pievienošanās ES dos labumu ES, bet joprojām būtiskākais jautājums ir par to, vai Īslādes iedzīvotāji vēlas atdot daļu savas suverenitātes Briselei un apņemas ievērot ES tiesības attiecībā uz viņu valsti.

Šķiet, joprojām būs problēmas saistībā ar šo jautājumu.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu vēlreiz paust gandarījumu par Eiropas Parlamenta lomu, arī par iesniegto rezolūcijas priekšlikumu par Īslāndi.

Paplašināšanās patiesi ir ļoti nopietns process, un tas netiks izmantots neviena ķircināšanai — ne šeit, ES, ne arī kandidātvalstīs. Ne tikai šī procesa beigās, bet arī procesa gaitā ir jābūt skaidram, ka dalība ir vērtība, kas pievienota gan Īslāndei, gan Eiropas Savienībai.

Šodienas debatēs es dzirdēju vairākus nozīmīgus komentārus par vaļu medībām, zivsaimniecības politiku un sabiedrības atbalstu. Es tos uztveru ļoti nopietni, un tie būs manu prioritāšu saraksta augšgalā pievienošanās sarunu gaitā.

Steven Vanackere, *Padomes priekšsēdētājs.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties referentam, *Preda* kungam, kurš pieminēja veiksmīgo sadarbību starp Eiropas Parlamentu, Komisiju un Padomi, sadarbību, ko rotējošā prezidentūra vērtē augsti.

Kā jau minēja komisārs Füle — un daudzi no jums —, Īslāde tiešām jau ir daudz sasniegusi attiecībā uz *acquis communautaire* ievērošanu, bet mēs esam ņēmuši vērā vairākas pastāvīgas problēmas, proti, problēmas ar „Icesave”, vaļu medībām un tiesu iestāžu neatkarību. Dāmas un kungi, pievienošanās pamatā joprojām ir abpusēja ieguvuma loģika, kas izriet ne tikai no Īslādes, bet arī no ES vēlmes gūt labumu no turpmākas integrācijas. Tāpēc nevar būt ne runas par paplašināšanās procesa apstikumu, un mēs ar komisāru Füle darīsim visu, lai turpinātu virzīt notikumu gaitu pareizajā virzienā.

Priekšsēdētāja. – Debašu noslēgumā esmu saņēmusi rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 7. jūlijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Diane Dodds (NI), rakstiski. – Patlaban ir vērts uzsvērt nepatīkamo situāciju, kādā ir nonākuši tūkstošiem Apvienotās Karalistes iedzīvotāju vairāku Īslandes banku neveiksmīgās darbības dēļ. Šīs problēmas, jo īpaši „Icesave” lieta, ir jāatrisina, pirms tiek nolemts par Īslandes pievienošanu. Protams, ir vēl viens iemesls, kāpēc mums ir jābūt piesardzīgiem ar Īslandes pievienošanu ES. Ir saprotams, kāpēc Īslande aizsargā savu zivsaimniecības nozari. Tā kā zivis ir valsts nozīmīgākais eksporta un galvenais ārvalstu valūtas avots, Īslande uzsver pozitīvo saistībā ar savu zivsaimniecības pārvaldības politiku, salīdzinot ar ES neveiksmīgās zivsaimniecības politikas negatīvajām īpašībām. Tomēr no ziemeļu ES jūru zvejnieku viedokļa — brīva piekļuve mūsu ūdeņiem ir tieši tas, ko Īslande cer iegūt no pašreizējām sarunām saistībā ar zivsaimniecību. Ir ļoti iespējams, ka Īslandes zvejnieki varētu apdraudēt ilgtspējīgus un labi pārvaldītus makreļu krājumus ES un Apvienotās Karalistes ūdeņos. Pašreizējās sarunas ar Īslandi var sniegt lielisku iespēju atrunāt Īslandi no makreļu zvejošanas līdz krājumu kritiskai robežai. Sarežģītajos centienos paplašināt ES kluba biedru skaitu, ir jāņem vērā Eiropas un Apvienotās Karalistes noguldītāju un zvejnieku intereses.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Polija ir ļoti tālu no Īslandes, bet ir vismaz divi iemesli, kāpēc mēs atbalstām Īslandes pievienošanu ES. Pirmkārt, mēs paši nesam pievienojamies ES, un mēs skaidri atceramies, cik mums tas bija svarīgi. ES nedrīkst būt ekskluzīvs klubs, un tai ir jāpiedāvā dalība citām valstīm. Otrs iemesls ir tas, ka Īslandē strādā 30 000 poļu — galvenokārt zivju pārstrādes nozarē. Saistībā ar šo man ir daži komentāri. Es priecājos, ka ES paplašināšanās sarunu procesā attiecībā uz Īslandes pievienošanu ir panākts tik daudz un ka 17. jūnijā Eiropadome nolēma uzsākt sarunas ar Īslandi. Tāpat ir svarīgi, lai Īslande pieņemtu to principu vispārējo būtību, kas nosaka sarunu procesu. Īslandes pievienošanās sarunu gaitas paātrināšana būtu slikts signāls, jo īpaši Rietumbalkānu valstīm. Viens svarīgs aspekts attiecas uz Īslandes iedzīvotāju gatavību atrisināt problēmas, kas saistītas ar kompensāciju izmaksu Apvienotās Karalistes un Nīderlandes valdībai par šīm valstīm radītajiem zaudējumiem „Icesave” bankrota dēļ. Tomēr es uzskatu, ka divpusējiem strīdiem nevajadzētu ietekmēt iespējamās pievienošanās gaitu.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Īslandes pieteikumu par pievienošanu ES. Tas ir gaidīts jau sen, un mums šis jautājums ir nopietni jāapspriež un jāpārrunā, lai nodrošinātu to, ka Īslande tiek uzņemta kā pilntiesīga ES saimes locekle.

(Sēdi īslaicīgi pārtrauca)

(1) Skatīt protokolu.

SĒDI VADA: D. WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece*

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es ar jūsu starpniecību vēlos lūgt priekšsēdētāju steidzami nodrošināt pārstāvību Maldīvijās valdībā, ņemot vērā pagājušajā nedēļā notikušos opozīcijas deputātu arestus un to, ka viņiem nedrīkst zināmas izvirzītās apsūdzības, kā arī to, ka turpinās viņu mājas arests. Tiek apgalvots, ka viņi ir rīkojušies pretēji konstitūcijai, bet tas ir vai nu jāpamato, vai jāatsauc.

Nekomentējot šīs valsts iekšpolitiku, Eiropas Parlamentam ir tiesības paust atbalstu demokrātiskām iestādēm, kā arī parlamentāriešu drošībai un aizsardzībai, kad tās tiek apdraudētas. Šodien ielās ir izvietota armija un galvaspilsētā notiek lieli nemieri, bet šodien arī ierodas Šrilankas prezidents, kura mērķis ir panākt pušu samierināšanu.

Eiropas Parlamentam ir jāatbalsta Eiropas Savienības sauciens pēc miera un strīda atrisināšanas un jānovēl veiksmē Šrilankas prezidentam uzdevuma veikšanu.

Priekšsēdētāja. – Howitt kungs, paldies, ka vērsāt mūsu uzmanību uz to.

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsojumu rezultātus un citu informāciju par balsojumu sk. protokolā)

8.1. Biržas sarakstā iekļauto sabiedrību vadītāju atalgojums un atalgojuma politika finanšu pakalpojumu sektorā (A7-0208/2010, Saïd El Khadraoui) (balsošana)

– Pirms balsošanas

Saïd El Khadraoui, *referents.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos, lai jūs atbalstāt manu lūgumu balsot par manu ziņojumu pēc saraksta. Es par to esmu informējis ēnu referentus, un, manuprāt, viņi to atbalsta. Es uzskatu, ka tas skaidrāk parādīs plašo atbalstu, ko ziņojums saņēma Ekonomikas un monetārajā komitejā. Pateicos jums par izpratni.

(Lūgumu balsot pēc saraksta pieņēma)

8.2. Jauni pārtikas produkti (A7-0152/2010, Kartika Tamara Liotard) (balsošana)

– Par balsojumu par 5. grozījumu

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos lūgt elektronisku 5. grozījuma pārbaudi.

Mário David (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka, ņemot vērā iepriekšējo balsojumu rezultātus un to, ka mums kā demokrātiska prasība ir vajadzīgs kvalificēts vairākums, mums ir jāatkārto balsošana par 5. grozījumu.

(Aplausi)

8.3. Rūpnieciskās emisijas (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (pārstrādāta versija) (A7-0145/2010, Holger Kraemer) (balsošana)

8.4. Pienākumi tirgus dalībniekiem, kuri laiž tirgū koksni un koksnes izstrādājumus (A7-0149/2010, Satu Hassi) (balsošana)

– *Pēc balsošanas*

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Priekšsēdētāja kundze! Ja ļausit, es vēlos sniegt paskaidrojumu par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas balsotāju sarakstu visiem ziņojumiem par uzraudzības dokumentu kopumu — proti, galīgajā balsojumā par normatīvajām rezolūcijām visām Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas balsīm balsojumā pēc saraksta jābūt „par”. Šā skaidrojuma mērķis ir novērst visus pārpratumus.

8.5. Eiropas Banku iestādes, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes pilnvaras (A7-0163/2010, Antolín Sánchez Presedo) (balsošana)

– *Pirms galīgās balsošanas*

Antolín Sánchez Presedo, *referents.* – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Es vēlos norādīt uz Reglamenta 57. panta 2. punktu, skaidri paziņojot, ka grozījumi, kurus esam pieņēmuši, precīzi un skaidri atspoguļo Parlamenta nostāju attiecībā uz Vispārējo direktīvu, kas ir iekļauta uzraudzības dokumentu kopumā, bet šis teksts nav galīgais teksts, pie kura beigās nonāca Parlaments trīspusējās sarunās ar Komisiju un Padomi un kuru mēs būtu gribējuši redzēt.

Mēs pieprasījām, lai Komisija un Padome nopietni apsver šo tekstu, un, ņemot vērā Komisijas un Padomes nostāju un Beļģijas prezidentūras skaidri izteikto lūgumu censties panākt drīzu vienošanos, es lūgšu atlikt balsošanu par normatīvās rezolūcijas projektu un ziņojumu nosūtīt atpakaļ komitejai.

Vēlos skaidri paziņot, ka Parlamentam šī ir pēdējā iespēja panākt vienošanos pirmajā lasījumā, un es vēlos arī informēt priekšsēdētāju, ka lūgšu balsot „pret”, ja būs jābalso par to, vai balsot par normatīvās rezolūcijas projektu vai ne.

Michel Barnier, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Vispirms es vēlos īsi pateikties *Sánchez Presedo* kungam par to, ko viņš tikko teica. Es vēlos pateikties arī citiem referentiem, kas ir paveikuši un turpina veikt lielisku darbu, kā arī tiem, kas viņiem palīdz.

Priekšsēdētāja J. M. Barroso vadītās Komisijas vārdā es vēlos teikt, ka mēs atzinīgi vērtējam Parlamenta politiskos mērķus un labo gribu attiecībā uz būtisku jautājumu, kā uzsvērts dažādos Komisijas ziņojumos un priekšlikumos, kuru mērķis ir izveidot efektīvu un uzticamu uzraudzības struktūru.

Šis ir būtisks jautājums, jo tas nosaka vairāku citu lēmumu veiksmi vai neveiksmi attiecībā uz veselās virknes finanšu pakalpojumu pārredzamību, uzraudzību un — es vienkārši teiktu — morāles standartiem, jo šie aspekti aptuveni 15 gadus nav nemaz ievēroti, kā liecina pēdējā krīze.

Mums ir vajadzīgs nedaudz vairāk laika, *Sánchez Presedo* kungs, ja mēs vēlamies sasniegt mērķi izveidot šo struktūru. Beļģijas prezidentūrai ir vajadzīgs nedaudz vairāk laika, lai saskaņotu Padomes un Komisijas politisko gribu ar Parlamenta politisko gribu. Komisijas vārdā es vēlos teikt, ka Padomei ir pilnā mērā jāatzīst šī politiskā griba un apņēmība un jāizmanto laiks, ko jūs tai esat atvēlējuši, lai sasniegtu tādu pašu apņēmības un gribas līmeni.

Protams, notiek sarunas. Komisija nesniegs un arī nevar sniegt savu spriedumu par visiem grozījumiem, kas līdz šim iesniegti, lai gan daudzi no tiem saskan ar mūsu nostāju.

Izsakot savu piekrišanu procedūrai, ko jūs ierosināt, es vienlaicīgi vēlos apliecināt, ka tuvāko dienu laikā Komisija būs pieejama dienu un nakti, lai mēs varētu sasniegt šo labas gribas līmeni un lai mēs, dāmas un kungi, varētu 2011. gada 1. janvārī izveidot uzraudzības institūcijas, iestādes un Sistēmisko risku kolēģiju, kas būtu ne tikai uzticamas, bet arī efektīvi darbotos.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *PPE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Savas grupas vārdā — un, manuprāt, visu referentu vārdā — es lūgšu, lai, izskatot nākamos ziņojumus, kas veido šo dokumentu kopumu — *Sven Giegold* ziņojumu, *Sylvie Goulard* ziņojumu, manā ziņojumā un *Peter Skinner* ziņojumu — par Komisijas grozīto priekšlikumu balso pēc saraksta. Ir svarīgi zināt, ka Parlamentam ir vajadzīgais pilnvarojums, lai vestu sarunas ar Padomi.

Antolín Sánchez Presedo, *referents*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos jūs lūgt skaidri izklāstīt balsošanas noteikumus. Es lūgšu balsot „pret”, ja būs jābalso par to, vai balsot par normatīvās rezolūcijas projektu vai ne, bet, ja būs jābalso par balsošanas atlikšanu, es ieteikšu balsot „par”.

Tāpēc es vēlos jūs lūgt skaidri izklāstīt, par ko būs jābalso.

(Galīgo balsošanu atlika)

8.6. Eiropas vērtspapīru un tirgu iestāde (A7-0169/2010, Sven Giegold) (balsošana)

– Pirms galīgās balsošanas

Sven Giegold, *referents*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pateicos jums par šo iespaidīgo vairākumu. Es vēlos izteikt tikai vienu piebildi. Šī balsošanas atlikšana ir jāuzskata par Parlamenta spēka, nevis vājuma pazīmi. Mēs zinām, ka varam spriest par dokumentu kopumu par Eiropas finanšu tirgu uzraudzību, pamatojoties vienīgi uz to, vai tas ietver stipras Eiropas līmeņa pilnvaras. Mēs neļausim izdarīt uz mums spiedienu. Mēs dosim Padomei pietiekami daudz laika saprātīgas nostājas pieņemšanai, par kuru mēs varētu balsot.

(Galīgo balsošanu atlika)

8.7. Finanšu sistēmas makrouzraudzība un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošana (A7-0168/2010, Sylvie Goulard) (balsošana)

– Pirms galīgās balsošanas

Sylvie Goulard, *referente*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Savu kolēģu teiktajam nevaru neko piebilst. Prezidentūras pārstāvju nav šeit, bet es vienkārši vēlos norādīt, ka EP deputātu vairākums atbalsta stingru uzraudzības režīmu. Es tāpēc ceru, ka Padome ņems vērā šo faktu, kad tā redzēs, cik daudz valstu mums piekrīt.

(Aplausi)

(Galīgo balsošanu atlika)

8.8. Eiropas Banku iestāde (A7-0166/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil) (balsošana)

– Pirms galīgās balsošanas

José Manuel García-Margallo y Marfil, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es tikai vēlos pateikties citiem referentiem par to, ka spējām lieliski sastrādāties šā grūtā dokumentu kopuma jautājumā, ņemot vērā to, ka mūsu priekšā bija vienprātīgi apstiprināta Padomes vienošanās.

Parlamentam tagad ir pilnvaras, kuras arī ir faktiski vienprātīgi apstiprinātas, un tām ir milzīga priekšrocība, jo ceļavējš pūš Parlamenta burās un nevis Padomes teksta virzienā, kurš tagad šķiet ārkārtīgi arhaisks.

Pateicos savai grupai, pateicos visām grupām un pateicos Parlamentam, kas šodien izcīnīja svarīgu uzvaru.

(Galīgo balsošanu atlika)

8.9. Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestāde (A7-0170/2010, Peter Skinner) (balsošana)

– Pirms galīgās balsošanas

Peter Skinner, referents. – Priekšsēdētājas kundze! To pašu iemeslu dēļ, kuru dēļ citi referenti lūdza atlikt balsošanu, es arī lūdzu atlikt balsošanu par šo ziņojumu, dodot mums laiku, kas mums ir patiešām nepieciešams, lai rūpīgi apspriestu ar Padomi to, ko viņi mums piedāvās.

Es uzskatu, ka mēs varam panākt veiksmīgu vienošanos. Manuprāt, balsojuma atlikšana palīdzēs mums sasniegt to stingro nostāju, kas mums vajadzīga — kaut gan mēs tai tuvojamies no dažādiem skatpunktiem —, lai spētu apspriest šo vienošanos ar Komisiju un Padomi.

(Galīgo balsošanu atlika)

8.10. Kapitāla prasības, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, un atlīdzības politikas uzraudzības pārbaude (A7-0205/2010, Arlene McCarthy) (balsošana)

8.11. Eiropas Centrālās bankas konkrētie uzdevumi saistībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas darbību (A7-0167/2010, Ramon Tremosa i Balcells) (balsošana)

– Pirms galīgās balsošanas

Ramon Tremosa i Balcells, referents. – Priekšsēdētājas kundze! Arī es ierosinu atlikt balsošanu par normatīvās rezolūcijas projektu. Vakar pēcpusdienā Parlamenta debatēs par normatīvo dokumentu kopumu nepiedalījās neviens Padomes loceklis.

(Galīgo balsošanu atlika)

8.12. Pārrobežu krīzes vadība banku nozarē (A7-0213/2010, Elisa Ferreira) (balsošana)

8.13. Eiropas Finanšu stabilitātes fonds un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms, un turpmākās darbības (balsošana)

– Pirms balsošanas

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Procedūras jautājums, kas attiecas uz balsojumu par 2. grozījumu. Ja tiek pieņemts 2. grozījums, sākotnējais 14. punkts zaudē spēku, jo 2. grozījums attiecas uz 14. punktu.

– Pirms balsošanas par 6. grozījumu

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas koordinators es vēlos izteikt komentāru par 6. grozījumu. Es vēlos aicināt savu grupu balsot par 6. grozījumu pretēji tam, kas parādās mūsu balsošanas ieteikumos. Sarakstā ir kļūda. Mums ir jābalso par 6. grozījumu, un tas, iespējams, izskaidros mūsu tagadējo balsojumu šajā izšķirošajā situācijā.

8.14. Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā (B7-0407/2010) (balsošana)

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Said El Khadraoui (A7-0208/2010)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Mēs nobalsojām par *El Khadraoui* kunga ziņojumu par biržas sarakstā iekļautu sabiedrību vadītāju atalgojumu.

Manā valstī, Francijā, vairākumu direktoru iecel kooptācijas ceļā no civildienesta augstāko ierēdņu vidus, un viņi pelna kaudzēm naudas, apmeklējot valdes sēdes, kā arī no izmaksātajām prēmijām. Kad viņi pārtrauc darba attiecības, viņi saņem atlaišanas pabalstu jeb tā saukto zelta izpletni, kā arī piešķir paši sev atlīdzību, kam nav nekāda sakara ar viņu ieguldījumu uzņēmumos, kuru akcionāri un darbinieki turklāt bieži cieš zaudējumus no viņu darbības vai nemākulības.

Šī ciniskā rīcība ir pilnīgi neciešama. Tā nedrīkst turpināties. Tā noteikti ir jāaptur, ja mēs nevēlamies diskreditēt tirgus ekonomiku un kapitālismu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Es redzu, ka mēs domājam, ka drīkstam regulēt privātā sektora darbinieku noteikumus. Daži godājami Parlamenta deputāti atcerēsies, ka viņi nāk no valstīm, kurās to uzskatīja par normālu valsts funkciju. Pat mana valsts 20. gadsimta septiņdesmitajos gados spēra dažus nedrošus soļus pa šo ceļu — ar bēdīgām sekām.

Valdības uzdevums nav noteikt cilvēkiem, cik viņi drīkst pelnīt. Ja es vēlos strādāt jūsu labā, priekšsēdētājas kundze, un jūs labprāt mani nodarbināt, kā arī mūs abus apmierina mūsu līguma noteikumi, nav pareizi, ka valsts iejaucas un paziņo, ka tas nav likumīgi — nemaz jau nerunājot par to, ka to varētu darīt ES.

Es saprotu, ka cilvēki pašlaik dusmojas uz bankām, bet šis priekšlikums nav samērīga atbilde uz konkrēto problēmu. Tas ir tikai veids, kā ļaut vaļu emocijām. Tā ir primitīvu dusmu izpausme. Pirmkārt, daži no mums bija pret banku glābšanu. Mēs nesaskatījām

iemeslus, kādēļ mums jālieto nodokļu maksātāju nauda, lai glābtu dažas ļoti bagātas personas no viņu pašu kļūdu sekām.

Tas patiešām ir asprātīgi no to cilvēku puses, kas pastāvēja uz glābšanu, tagad žēloties un censties regulēt bankas. Pat ja mums tas būs jādara, tas jāveic, izmantojot pienācīgus demokrātiskus dalībvalstu mehānismus, un nevis jāļauj, lai to uzspiež Brisele bez demokrātiskas piekrišanas.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Pateicos jums un priecājos jūs atkal redzēt priekšsēdētājas amatā. Manuprāt, mēs visi piekritām, ka atalgojumam jābūt saistītam ar darba rezultātiem. Mūs visus māc dusmas, kad redzam, ka direktori, baņķieri un citi cilvēki tiek atalgoti par neveiksmi, jo īpaši tad, ja viņu rīcība ir novedusi pie parāda palielinājuma un radījusi kredītu burbuli un problēmas, ko visi pieredzējam. Tomēr mums jāapzinās jebkura regulējuma negribētās sekas, un es baidos, ka bieži mēs tās neapzināmies.

Ja jūs regulēsiet atalgojuma mainīgo daļu, ja jūs regulēsiet prēmijas, nesaistot tās ar darba rezultātiem, kā gan šīs organizācijas reaģēs? Tās vienkārši palielinās fiksēto daļu. Tās palielinās pamatalgu un samazinās atalgojuma mainīgo daļu. Un tas beigsies ar situāciju, kurā darba rezultāti un atalgojums mūs vēl mazāk saistīti nekā iepriekš. Noteikti iedziļināsimies mūsu rīcības negribētajās sekās.

Ieteikums otrajam lasījumam: Kartika Tamara Liotard (A7-0152/2010)

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ziņojuma mērķis ir regulēt jaunu pārtikas produktu un trešo valstu pārtikas produktu laišanu tirgū, izdodot noteikumus jaunu pārtikas produktu apstiprināšanai, uzraudzībai, marķēšanai un lietošanai.

Parlaments pirmajā lasījumā apstiprināja šo nolūku, lai nodrošinātu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību. Tomēr Padome pirmajā lasījumā ņēma vērā tikai daļu no šiem elementiem.

Tā kā Padome neņēma vērā pirmā lasījuma svarīgākos grozījumus, mēs tos atkārtoti iesniedzām Parlamentam. Tie jo īpaši attiecas uz klonētu dzīvnieku izmantošanu cilvēku uzturā un dzīvniekiem paredzētajā barībā, un šodien pieņemtie grozījumi, par kuriem es balsoju, ievieš nepieciešamās garantijas patērētājiem attiecībā uz ražošanas procesos izmantoto sastāvdaļu izcelsmi.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Pirms mēneša mēs balsojām par precīzu un vienotu pārtikas produktu marķēšanu, lai nodrošinātu patērētājiem vajadzīgo piekļuvi informācijai par to, kas izmantots to pārtikas produktu izgatavošanā, kurus viņi ēd. Mums rūp eiropiešu veselība, un mēs nevaram pieļaut, ka pārtikas produkti, kas ražoti no klonētiem dzīvniekiem vai no to pēcnācējiem, atrastos mūsu veikalos plauktos. Eiropas lauksaimniecība uztur augstus standartus un spēj piegādāt veselīgus augstākās kvalitātes produktus, kas ražoti apstākļos, kuri neapdraud vidi. Tāpēc nav nekādas vajadzības atteikties no tādu pārtikas produktu lietošanas, par kuriem mēs esam droši, par labu nepārbaudītiem un apšaubāmiem eksperimentiem.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pat pārtikas ražošanas nozares tehnoloģija prasa, lai dalībvalstis un tāpēc arī Eiropa nepārtraukti pieņem noteikumus un likumdošanas pasākumus, kuru mērķis ir galvenokārt aizsargāt veselību, kā arī pārtikas produktu kvalitāti. Tas noteikti ir jādara saskaņā ar pārtikas produktu brīvas aprites principu, bet ar noteikumu, ka tie ir nekaitīgi un veselīgi. Pienācīgai un efektīvai likumdošanai tā ir būtiska prasība tieši tādēļ, lai aizsargātu cilvēku veselību.

Pasākums, kuru pieņēmām šodien saskaņā ar Padomes nostāju, paredz, ka visi produkti, kurus var uzskatīt par inovatīviem, ir iekļaujami īpašā sarakstā, lai cilvēki varētu pārliecināties, ka viņu pārtika nesatur produktus, kas izgatavoti, izmantojot metodes vai tehnoloģijas, kuras ietver ģenētisku modifikāciju, jo īpaši tos produktus, kas ievesti no trešām valstīm, kuras nepieder pie vienotā tirgus. Tāpēc mēs varam uzskatīt pieņemto regulējumu par apmierinošu tiesisko pamatu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es vēlos teikt, ka nav nekādas ekonomiskas nepieciešamības cilvēku patēriņam piegādāt klonētu dzīvnieku gaļu. Otrkārt, klonēta dzīvnieka gaļas ēšanas riska novērtējums vēl nav pabeigts. Tomēr mans galvenais iebildums ir tas, ka dzīvnieku klonēšana neatbilst Eiropas dzīvnieku labturības tiesību aktiem. Tāpēc klonēt dzīvniekus pārtikas produktu ražošanai nav atļauts. Tas ir jāaizliedz. Es uzskatu, ka Eiropas Savienības iedzīvotāji gaida, lai mēs šajā jautājumā ieņemam skaidru nostāju.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Es atbalstīju šo svarīgo ziņojumu. Zinātnes un tehnoloģijas straujā attīstība ir radījusi priekšnoteikumus īpaši progresīviem un novatoriskiem pārtikas ražošanas procesiem un pasākumiem. Tomēr pastāv bažas par tādu pārtikas produktu ietekmi uz cilvēku veselību, kas ražoti, izmantojot ģenētisko inženieriju, somatisko gēnu šūnu modifikāciju un nanotehnoloģijas. Zinātnes un tehnoloģiju attīstība šodienas pasaulē ir nenovēršama un būtiska, bet tai ir jābūt arī nekaitīgai un jānovērš šaubas par tās negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību. Tāpēc šādā veidā ražotu pārtikas produktu piekļuvei tirgum ir jāpiemēro ārkārtīgi stingri noteikumi un kontrole, un patērētājiem ir jāsaņem vajadzīgā un būtiskā informācija par tiem, kā arī jānodrošina viņu izvēles tiesības.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju, lai lūgtu Komisiju iesniegt priekšlikumu par dzīvnieku klonēšanu, kas aizliegtu Eiropas tirgū pārtiku, kura iegūta no klonētiem dzīvniekiem. Patērētāji Eiropas Savienībā nevēlas šādu pārtiku, un viņiem rūp dzīvnieku labturība.

Komisija ir teikusi, ka nav nekādas vajadzības klonēt dzīvniekus, lai nodrošinātu Eiropu ar pārtiku. Ir zināms, ka tas kaitē dzīvniekiem. Klonēšana ir laikietilpīga un dārga. Tomēr ir arī ļoti svarīgi turpināt pētniecību un mudināt Komisiju un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EFSA) ieviest jauninājumus un izstrādāt visu citu klonēšanas aspektu tehnoloģiju.

Vēl viens svarīgs arguments ir tas, ka tehnoloģiskie testi pašlaik nespēj atklāt starpību starp klonētu un neklonētu gaļu, un mēs tāpēc nevaram informēt patērētājus un nodrošināt viņiem brīvu izvēli, uz ko viņiem ir tiesības.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Es nobalsoju par jauno regulu par jaunu pārtiku, kas ir stingrāka, nekā mana grupa būtu vēlējusies, jo, manuprāt, mums vēl arvien nav pietiekami daudz informācijas, piemēram, par nanotehnoloģiju ietekmi uz pārtikas ražošanu.

Parlamenta nostāja ir aizliegt klonētu dzīvnieku izmantošanu pārtikas produktos, un tas ir ļoti svarīgi, jo klonēti dzīvnieki, kas radīti pētniecības nolūkiem, ir uzrādījuši pilnīgi negaidītu muskuļu deģenerāciju, kroplības un strauju šūnu novecošanu, un šie dzīvnieki ir dzīvojuši tikai ļoti īsu laiku. Mēs nezinām, kādas šūnu pārmaiņas var izraisīt nanotehnoloģija.

Šā iemesla dēļ mums ir jāievieš tādi paši visaptveroši jaunu pārtikas produktu klīniski izmēģinājumi, kādi jau pastāv, piemēram, jaunām zālēm. Ir arī svarīgi, lai pārtikai, kas ir

klasificēta kā būtībā salīdzināma, būtu marķējums, kas sniedz konkrētus datus par attiecīgo nanotehnoloģiju vai ģēnu tehnoloģiju, kura izmantota produkta ražošanā, lai patērētājs varētu izvēlēties, vai riskēt un lietot šo produktu.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēniē (PPE). – (LT) Balsojumā par regulu par jaunu pārtiku es balsoju pret tādu pārtikas produktu laišanu Eiropas Savienības pārtikas produktu tirgū, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Es balsoju pret to, ka regulu varētu neattiecināt uz tādu jēdzienu kā klonētu dzīvnieku gaļu. Es uzskatu, ka mums ir skaidri jānošķir zinātniskā pētniecība no praktiskās lietošanas, konkrēti šajā gadījumā — šādas pārtikas izmantošanas mūsu ikdienas dzīvē. Liela ES pilsoņu daļa ir pret klonētu dzīvnieku gaļas parādīšanos pārtikas tirgū. Tāpēc mums tas ir jāņem vērā. Pirmkārt, rastos šaubas par šādas gaļas kvalitāti, un tās ietekme uz cilvēku veselību nav pietiekami izpētīta. Ētiski apsvērumi un ētiskais aspekts arī ir svarīgi. Šodien mēs sūtām skaidru politisku signālu, ka esam pret klonētu dzīvnieku gaļas parādīšanos ES pārtikas tirgū. Mēs aicinām Eiropas Komisiju iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai mēs varētu sīkāk apspriest šo jautājumu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kundze! Es balsoju par to, lai klonētu dzīvnieku gaļa pazustu no Eiropas ēdienkartēm un tirgiem. Turklāt varu teikt, ka man kā personai, kas aizstāv visu dzīvo, to darīt bija viegli. Tas nozīmē aizstāvēt dzīvību un aizstāvēt veselīgu dzīves veidu. Tas nav tikai jautājums par dzīvnieku tiesībām, bet arī par to labturību un cilvēku labklājību. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai visiem patērētājiem būtu pieejama nepiesārņota pārtika un lai tirgus neietekmētu patērētājus izvēlēties šo piedāvājumu.

Mums jāatceras, ka vēl arvien nav precīzu pētniecisku datu ne par klonētu dzīvnieku gaļu, nedz arī par nanotehnoloģiju. Tieši otrādi, ir dažas pazīmes, kas liecina, ka tās ietekme uz veselību nav gluži pozitīva. Apgalvo, ka ēdienkartes pārmaiņas ir daļēji beigušās arī ar pārtikas izraisītām slimībām. Mums ir jāuzņemas atbildība par sabiedrības veselību un veselības aprūpi un tādējādi jānodrošina Eiropas iedzīvotājiem piekļuve nepiesārņotai un veselīgai pārtikai.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kundze! Vai drīkstu teikt, ka priecājos saukt jūs par savu godājamo draudzeni koalīcijas dēļ, kuru neviens no mums droši vien nebija paredzējis — bet šeit nu mēs esam, pastāv dievišķa vara, kas veido mūsu likteņus, vienalga, kādu plānu mēs paši izvēlamies.

Tādā pašā garā es vēlos pateikties jums un citiem EP Liberāļu un demokrātu apvienības grupas deputātiem, kam bija liela nozīme to tiesību aktu pieņemšanā, kurus apstiprināja šodien — dažu tiesību aktu pieņemšanu atlika —, par jauna Eiropas tīkla izveidi finanšu pakalpojumu regulēšanai. Tam, man šķiet, ir potenciāls kļūt par jaunu kopējo zivsaimniecības politiku. Lielais vairākums finanšu pakalpojumu Eiropas Savienībā ir sakopoti Londonas Sitijā, un, ja mēs padarīsim Londonas Sitiju darba nespējīgu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Hannan kungs! Jums bija jārunā par *Kartika Tamara Liotard* ziņojumu.

Ieteikums otrajam lasījumam: Holger Kraemer (A7-0145/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Mums ir jāizmanto ikviena pieejama tehnoloģija, kas palīdz samazināt rūpnieciskās emisijas un tādējādi aizsargāt vidi. Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvā ir izteikts aicinājums ieviest šādu tehnoloģiju, kā arī ieteikums vienveidot tiesību aktu īstenošanu un saskaņot šajos aktos iemiesoto principu ieviešanu dalībvalstīs.

Papildu jautājums, uz kuru referents vērs mūsu uzmanību, ir vajadzība izvairīties no turpmākajiem administratīvajiem sarežģījumiem, ja neizdosies ieviest tirgus instrumentus, kas var palīdzēt sasniegt direktīvas mērķus. Šo tirgus instrumentu ieviešanas rezultāti būs daudz lielāki nekā vajadzīgās izmaksas. Šo ideju noteikti ir vērts atbalstīt.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pateicoties Eiropas Savienības integrētajai pieejai piesārņojuma problēmai, mēs iestāžu līmenī arvien vairāk un efektīvāk kontrolējam rūpnieciskās emisijas. Tās vides aizsardzība, kurā mēs dzīvojam, ir svarīga, lai nodrošinātu maksimālu dzīves kvalitāti nākamajām paaudzēm. Gaisa, augšnes un ūdens aizsardzība šodien prasa piesārņojumu izraisošu emisiju kontroles un ierobežošanas stratēģiju izstrādi visu iestāžu līmenī, lai samazinātu visa 20. gadsimta gaitā videi nodarīto kaitējumu.

Tomēr mēs nedrīkstam pieņemt pārāk stingru nostāju pret rūpniecības nozarēm, kurām ir bijusi negatīva ietekme uz globālo piesārņojumu un kuras šajos nopietnas ekonomikas un finanšu krīzes laikos droši vien maksās augstu un dažkārt gandrīz neiespējamu pielāgošanās maksu. Es atbalstu ziņojumu, bet es vēlos norādīt, ka bieži ir iespējams salīdzinoši ātri panākt labus rezultātus, izvirzot mērķus, kuru sasniegšanā var iesaistīt visas dalībvalstis.

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Uzdevums novērst piesārņojumu, ko izraisa rūpnieciskās emisijas, ir šodien ļoti aktuāls un attiecas uz vairākām jomām, tostarp uz vides aizsardzību, sabiedrības veselību un uzņēmumu konkurētspēju.

Tieši tādēļ, lai izveidotu integrētu pieeju šīm svarīgajām jomām, minētās direktīvas konkrētais mērķis ir atvieglot labāko pieejamo emisiju kontroles tehnisko paņēmieni ieviešanu, izstrādājot saskaņotus ES mēroga standartus rūpniecisko iekārtu apstiprināšanai, lai aizsargātu vidi, kuru bieži apdraud un bojā rūpnieciskās emisijas. Tomēr tas tiek darīts, ņemot vērā visu rūpniecības nozaru vajadzību saglabāt konkurētspēju, kas ir būtiska, lai risinātu nākotnes problēmas.

Šā jautājuma risināšanā bija nepieciešamas būtiskas politiskas saistības, kā arī intensīvi un pacietīgi starpniecības pasākumi. Pateicoties tiem, mēs beidzot trešajās trīspusējās sarunās spējam panākt vienošanos. Tāpēc es vēlos izteikt savu atbalstu šim ziņojumam.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Mūsdienās vides piesārņojumu vairs nevar novērst, iedarbojoties uz atsevišķiem vides aspektiem. Tagad ir vajadzīga integrēta pieeja. Tāpēc Eiropas Savienība pieņēma PINK direktīvu, kas attiecas uz 52 000 uzņēmumiem. Šie uzņēmumi ir atbildīgi par lielu daļu kopējo piesārņojošo emisiju. Tāpēc varam droši teikt, ka rūpniecība, būdama viena no svarīgākajām ekonomikas nozarēm, ir arī viena no tās visvairāk piesārņojošām nozarēm. IPNK direktīva ir īpaši paredzēta, lai ierobežotu rūpniecības un lauksaimniecības uzņēmumu emisijas. Tomēr es uzskatu, ka efektīvs tiesiskais regulējums prasa atsevišķu tiesisko instrumentu integrāciju. Tas ir vienīgais veids, kā piedāvāt dalībvalstīm vislabāko metodi pienācīgu atsauces dokumentu izstrādei. Es atbalstu arī ideju, ka jānosaka obligātās prasības, lai nodrošinātu pienācīgu emisiju ierobežošanu. Tāpēc es nobalsoju par šo priekšlikumu.

Ieteikums otrajam lasījumam: Satu Hassi un Caroline Lucas (A7-0149/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Bez lielās nozīmes, kāda mežiem ir vidē — jo tie veido visstabilākās ekosistēmas un ir mūsu planētas ainavu

neatņemama sastāvdaļa —, tie ir svarīgi arī kultūras un sociālajā ziņā, jo īpaši lauku apvidos. Eiropas Savienībai ir jārikojas apņēmīgi, lai novēstu nelikumīgu atmežošanu. Tas aizsargās konkurētspēju ES kokmateriālu tirgū un palīdzēs mazināt arvien lielākās klimata pārmaiņas, vienlaikus aizsargājot bioloģisko daudzveidību.

Neaizmirsīsim arī dabas katastrofu draudus atmežotajos apvidos. Dažu pēdējo nedēļu katastrofiskie plūdi atgādina mums, ka ūdens aprites regulēšana, galu galā, ir viens no mežu galvenajiem uzdevumiem. Šajā jautājumā tāpēc nebija iespējams balsot citādi kā „par”.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka Komisija vēlas novērst nelikumīgu mežizstrādi un nelikumīgu kokmateriālu ieviešanu Eiropas Savienībā. Šāds aizliegums ir steidzami vajadzīgs nelikumīgas mežizstrādes dramatisko sekū dēļ. Tomēr ir svarīgi rast saprātīgu kompromisu, lai neapgrūtinātu kokapstrādes uzņēmumus ar nevajadzīgu regulējumu. Es priecājos, ka mums ir izdevies novērst nevajadzīgu noteikumu ieviešanu, vienlaicīgi efektīvi risinot pašreizējo mežu iznīcināšanas problēmu. Turklāt mēs esam novērsuši negodīgas konkurences priekšrocības, ko izraisa lētu, nelikumīgu kokmateriālu imports. Uzņēmumi, kas izmanto kokmateriālus no likumīgiem un ilgtspējīgiem avotiem, no tā gūs labumu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! ES nolūks izskaust nelikumīgus kokmateriālus un koka izstrādājumus un novērst to iekļūšanu mūsu tirgos ir lielisks, un tāpēc es nobalsoju par šo regulu. Tomēr tās īstenošanas mehānismam vajadzētu būt labākam, un es vēlos par to runāt.

Nelikumīga koksnes izciršana ir visu mežsaimniecības nozares likumīgo dalībnieku biedēklis, un tā ir jāizskauž. Tomēr pretpasākumi ir rūpīgi jāpārdomā, lai nekavētu to dalībnieku darbību, kas ievēro noteikumus. Mums jāatceras, ka lielākā daļa kokmateriālu, kurus izmanto ES, nāk likumīgi no pašas ES dalībvalstīm. Problēmas rodas ārpus ES. Tāpēc daudziem tiks vilties šādas stingras, mums pašiem paredzētas uzraudzības sistēmas, kas mazinās šīs nozares konkurētspēju Eiropas Savienībā, bet neveicinās minētās problēmas atrisināšanu.

Aizliegums laist mūsu tirgū nelikumīgi izcirstu koksni šķiet labs, bet praksē tas tikai mulsinās šīs nozares dalībniekus. Prasības attiecībā uz izsekojamību iepriekš atrisināja pārskati, un piegādes ķēdes uzņēmumi zināja, ko tie pērk, no kā tie pērk kokmateriālus un kam tie pārdod savas preces. Tagad, kad šīs prasības attieksies uz visu operāciju ķēdi, šķiet, ka mēs risināsim iekšēju problēmu, lai gan tā rodas kaut kur citur. Kārtējo reizi ES mocīs pati sevi, lai gan tai vajadzētu censties uzlabot pasauli.

Ziņojums: Antolin Sanchez Presedo (A7-0163/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Kādu problēmu atrisina šis ziņojums? Mēs varam vainot ļoti daudz cilvēku šajā kredītresursu trūkumā. Mēs varam vainot centrālās bankas, mēs varam vainot regulatorus, mēs varam vainot valdības par pārāk zemu procentu likmju uzturēšanu pārāk ilgu laiku, bet es baidos, ka neuzskatu šos priekšlikumus par konkrētas problēmas konkrētu atrisināšanas līdzekli. Tie drīzāk liecina par nekonkrētu un nepārdomātu niknumu pret ikvienu, kas valkā svitrainu uzvalku, vai pret ikvienu, kas strādā finanšu pakalpojumu nozarē.

Pret to man nebūtu nekādu iebildumu, ja jūs pārstāvat valsti, kam ir neliels finanšu pakalpojumu centrs, bet jūsu un manus vēlētajus netieši atbalsta britu ekonomikas struktūra, kas rada bagātību, kura apmaksā visus valdības izdevumus. Ja mēs savas sargsuņa pilnvaras pārcelsim no Londonas uz Briseli, es saskatu šajos priekšlikumos kopējās zivsaimniecības

politikas finanšu noteikumu ekvivalentu — sistēmu, kurā Lielbritānija dod nesamērīgi lielu ieguldījumu kopējā fondā, lai citi varētu no tā smelties vienādu labumu.

Es varu saprast, kāpēc daži deputāti, kas noskaņoti pret Londonu vai kapitālismu, balso par to. Es uzskatu par ārkārtēju un apkaunojošu to, ka daži no maniem tautiešiem šajā plenārsēžā zālē dara to pašu.

Ziņojums: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze ir pārlicinoši parādījusi, ka Eiropas Savienībai ir jāizveido efektīva, lietderīga un integrēta finanšu uzraudzības sistēma, lai nākotnē novērstu šādas krīzes.

Es tāpēc uzskatu, ka Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveide ir vislabākais iespējamais risinājums, lai aizsargātu iekšējo tirgu, nodrošinātu lēmumu konsekvenci un reaģētu uz pilsoņu vajadzībām, kuri jau labu laiku ir gaidījuši konkrētus pasākumus.

Ziņojums: Jose Manuel Garcia-Margallo y Marfil (A7-0166/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju par visiem ziņojumiem, kas attiecas uz finanšu iestādēm un finanšu pakalpojumiem, tostarp arī par mūsu kolēģa *José Manuel García-Margallo* ziņojumu.

Šie tiesību akti par finanšu iestādēm, kuru mērķis ir banku darbības regulēšana, atvasināto instrumentu tirgu pārredzamība un ieviešanas pasākumi attiecībā uz valsts kredītsaistību neizpildes mijmaiņu, ir ļoti vajadzīgi, lai nākotnē novērstu ekonomikas un finanšu krīzes. Ir skaidrs, ka nepietiekamā mērā regulēti finanšu tirgi un finanšu iestāžu rīcība bija galvenie pašreizējās krīzes un ekonomikas lejupslīdes iemesli.

Finanšu un ekonomikas krīze ir savukārt radījusi reālu un nopietnu risku finanšu sistēmas stabilitātei un ES iekšējā tirgus darbībai. Lai izvairītos no burvju loka, ko izraisījusi ekonomikas lejupslīde un neuzticība finanšu tirgiem, mums ir vajadzīgs lielāks un saprātīgāks regulējums. Mūsu partneri Amerikas Savienoto Valstu Pārstāvju palātā ir jau spēruši šo soli, pieņemot *Dodd-Frank* likumprojektu. Ir pēdējais laiks Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienībai darīt to pašu.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es atbalstu Eiropas Banku iestādes izveidi, jo tai vajadzētu novērst regulējuma nepilnības, kas tika atklātas pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes laikā, nepilnības, kuras — man ar nožēlu jāsaaka — Parlaments jau bija konstatējis pirms ilgāka laika.

Faktiski, kā var spriest pēc dažiem ziņojumiem par šo jautājumu, koordinācija vienīgi starp dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kuru jurisdikcija aprobežojas ar savu valsti, nav pietiekama, lai kontrolētu finanšu iestādes, kas iekšējo tirgu uzskata par teritoriju bez robežām. Tāpēc šādas iestādes izveide būs pirmais svarīgais solis, lai izvairītos no minētajām problēmām.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es stipri paļaujos uz šo neatkarīgo un spēcīgo iestāžu izveidi, kurām piešķirtas disciplinēšanas pilnvaras un tiesības veikt tiešu intervenci, nevēršoties pie dalībvalstīm, Padomes vai Komisijas. Tomēr man ir arī daži iebildumi, jo mums ir jāizvairās no jebkāda veida nodokļu sloga uzlikšanas banku sistēmai.

Tas ir jādara vienīgi atveseļošanas nolūkā un lai izmaksas netiktu uzveltas MVU vai sabiedrībai, un galvenokārt tāpēc, ka mums nav vienotas banku sistēmas. Piemēram, Itālijas banku sistēma izturēja vētru un izrādījās veselīga un balstīta uz stabilu finanšu bāzi, kas galvenokārt iegūta no valsts pilsoņiem un nevis no spekulācijām kā tas ir citās valstīs.

Man vēl arvien ir nelielas šaubas par tādas finansiālās darbības aizliegumu, kas pamatojas uz ārkārtas apstākļiem. Es uzskatu arī, ka ir skaidri jādefinē Eiropas Uzraudzības iestādes (EUI) tiešie uzraudzības pienākumi attiecībā uz sistēmiskas nozīmes grupām un jānoskaidro Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) loma makrouzraudzībā, kā arī EUI loma mikrouzraudzībā.

Šo iemeslu dēļ es ceru, ka šodienas balsojums ļaus mums panākt ātru, savlaicīgu un līdzsvarotu kompromisu ar Padomi.

Ziņojums: Arlene McCarthy (A7-0205/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Priekšsēdētājas kundze! Beigās savas grupas ietekmē es nobalsoju par šo ziņojumu, lai gan man jāsaprot, ka tajā ir daži populistiski elementi, kurus es neuzskatu par kvalitatīvu tiesību aktu pazīmi. Ir jāsaprot, ka, protams, neviens nevēlas, lai nodokļu maksātāji glābj bankas. Acīmredzot mums ir vajadzīgi vispārīgi noteikumi, bet es neesmu pārliecināts, ka šādam stingram regulējumam, piemēram, attiecībā uz prēmijām, būtu jāklūst par Eiropas mēroga tiesību aktu — to vajadzētu risināt dalībvalstīm, un lēmējtiesības vajadzētu atstāt pašām bankām. Protams, mēs varam iesaistīties vispārējās debatēs par ētiku, lai izņemtu, kas ir samērīgs un kas — nesamērīgs, bet es zinu, ka starp 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm pastāv atšķirīgi viedokļi par to, kas ir samērīgs un kas — nesamērīgs.

Kāpēc tad es nobalsoju par šo ziņojumu? Tam ir arī savi pozitīvie aspekti, piemēram, noteikumi par kapitālu utt. Acīmredzot mums ir jāpanāk, ka banku sistēma darbojas uz drošiem pamatiem un uztver savus pienākumus nopietnāk un atbildīgāk nekā iepriekš. Neviens no mums nevēlas, lai nākotnē banku nozarē atkārtotos līdzīga krīze.

Ziņojums: Elisa Ferreira (A7-0213/2010)

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Nesenā finanšu krīze ir izraisījusi debātes par steidzamu nepieciešamību iejaukties, lai garantētu finanšu sistēmas ilgtspējību un stabilitāti.

Līdz šim pieņemtie pasākumi ir prasījuši nepieredzēti lielus izdevumus, kam ir bijusi negatīva blakusiedarbība, piemēram, finanšu tirgu iesaldēšana, kredītu tirgus sarūkums, uzņēmumu sabrukums, straujš bezdarba pieaugums un nodokļu ieņēmumu samazināšanās. Lai kādi būs galīgie izdevumi, ir skaidrs, ka Eiropas nodokļu maksātājiem, izaugsmei un darbavietām tie būs pārāk lieli. Eiropā un ASV izmantoto pieeju, metožu un līdzekļu dažādība ir izraisījusi nopietnas bažas par šo pasākumu lietderību, tiesisko noteiktību un konkurences kropļošanu.

Tāpēc svarīgāki nekā jebkad ir konsekventi globāli risinājumi, kas jāpieņem, starptautiskā mērogā saskaņojot noteikumus un procedūras, un tieši tagad Eiropas Savienībai ir jāklūst par vadošu spēku un aktīvi jāpiedalās jaunas finanšu sistēmas plānošanā, spēcīga un veselīga Eiropas 27 dalībvalstu vienotā tirgus nostiprināšanā.

Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas Finanšu stabilitātes fonds un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms un turpmākās darbības (B7-0410/2010)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mūsu Parlamenta grupa šodien balsoja pret priekšlikumu izveidot Eiropas Finanšu stabilitātes fondu un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu saskaņā ar 9. maijā pieņemto lēmumu, lai gan mēs uzskatām šos lēmumus par ārkārtīgi pozitīviem un svarīgiem vienotās valūtas aizsardzībai un eirozonas stabilizācijai.

Es vēlos izmantot izdevību atgādināt Eiropas Parlamentam, ka tas jau pirms ilga laika pieprasīja Eiropas Padomei, lai tā šādi rīkojas, tādējādi dodot vienotības un solidaritātes signālu tirgiem. Tomēr mēs uzskatām, ka Eiropas Centrālā banka parādīja tādu pašu gatavību un solidaritāti savā lēmumā par pagaidu intervenci otrreizējā obligāciju tirgū, lēmumā, kura nolūks pilnīgi saskanēja ar Finanšu ministru padomes lēmuma nolūku.

Mēs tāpēc nesaprotam un neatbalstām 14. punktu, kurā Eiropas Centrālā banka kritizēta par šo lēmumu.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Piedāvātie finanšu stabilizācijas mehānismi, kaut novēloti, tomēr būs nopietns atvieglojums tām valstīm, kuras ir nonākušas finanšu grūtībās. Tomēr ir jāapzinās, ka tie ir tikai pagaidu pasākumi. Krīze bija katalizators, kas parādīja, ka daudzu dalībvalstu, īpaši eirozonas dalībvalstu, ekonomiskajā politikā ir būtiskas, dziļas problēmas, un dziļa problēma ir arī šo politikas aspektu koordinācija. Var apspriest Eiropas Valūtas fonda ideju, tomēr, pirms veidojam šādu jaunu institūciju, manuprāt, ir jāpilnveido arī vecās institūcijas, uzlabojot to darbību. Galvenais uzsvārs būtu liekams uz Eiropas Savienības budžeta konsolidāciju, kā arī uz kohēziju. Noteikti ir jāizvairās no situācijas, kad par eirozonas valstu ekonomisko stabilitāti un pozitīviem kredītreitingiem rūpētos virkne atbalsta mehānismu, bet pārējās dalībvalstis, ieskaitot arī manu valsti, paliktu pakļautas tikai starptautisko tirgu nestabilitātei. Paldies.

Rezolūcijas priekšlikums: Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā (B7-0407/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētājas kundze! Es esmu pret rezolūciju par Īslandi, jo tajā ir apgalvots, ka nauda, ko aizņēmušās Īslandes bankas, ir jāatmaksā, neprecizējot, ka šo nastu nedrīkst uzvelt uz Īslandes vienkāršo cilvēku pleciem. Faktiski nolīgums, ko pieprasa Lielbritānija un Nīderlande, uzvels Īslandes darbaļaudīm un nodokļu maksātājiem milzīgu EUR 3,7 miljardu lielu parādu. Vai drīkstu atgādināt Eiropas Parlamentam, ka referendumā 93 % Īslandes iedzīvotāju noraidīja to, ka viņiem uzspiež graužošu parādu, par ko vienojušies nevis viņi, bet finanšu spekulanti. Tāpēc lai spekulanti un avantūristi, kas ieguva netīru peļņu no šīm spekulācijām, par to arī maksā.

ES iestādes un jo īpaši Komisija ir terorizējušas valstis, spiežot tās nežēlīgi samazināt sabiedriskos pakalpojumus un pazemināt dzīves līmeni, nepakustinot ne pirksta, lai ierobežotu finanšu tirgu pārmērīgi lielo varu. Starp citu, tās ir tieši tās haizivis, kuras Hannan kungs un britu toriji aizstāv, bet viņu valdība ierosina uzspiest nežēlīgus samazinājumus Lielbritānijas strādnieku šķīrai.

Mums, kreisajiem, ir pienākums vēstīt patiesību un brīdināt Īslandes iedzīvotājus par to, ka ES iestādes aizstāv neoliberalo politiku, kas izraisīja krīzi, un ka tās nav draudzīgas pret viņiem.

Laima Liucija Andriekienē (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es nobalsoju par šo rezolūciju, un tagad es vēlos izteikt stingru atbalstu uzsāktajām ES pievienošanās sarunām ar Īslandi, lai tā, iespējams, kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti.

Īslande, bez šaubām, ir Eiropas valsts ar spēcīgu demokrātisku kultūru, stabilu cilvēktiesību sistēmu un attīstītu ekonomiku. Patiešām ES ir pienācis laiks paplašināties, pievienojot tās teritorijas, kas atbilst demokrātiskajiem, ģeogrāfiskajiem un citiem kritērijiem uzņemšanai ES. Tagad nedrīkst apturēt ES paplašināšanos, jo ir vēl citas Eiropas valstis, kas gaida uz uzņemšanu — Horvātija un citas Balkānu valstis, un iespējams un cerams, kādu dienu arī Ukraina, Gruzija un Baltkrievija.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka ES paplašināšanās ir bijusi tās veiksmīgākais ārpolitikas instruments, kas ir pilnīgi pārveidojis Eiropas kontinenta politisko un ekonomisko ainavu. Uzsāksim atkal šo procesu, kurā Īslande būs pirmā jaunpienācēja ES pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Ir aizkustinoši redzēt, ka Parlaments cer un iedomājas, ka pašreizējos apstākļos kāds balsos par pievienošanos ES. Ne jau pirmo reizi Eiropas Parlaments izrāda optimismu, kas liktu Voltēra doktoram Panglosam izklausīties pēc Kasandras. Kopš 1992. gada es esmu bieži apmeklējis Īslandi. Es esmu bijis regulārs un novērtēt spējīgs apmeklētājs. Šajos gados es esmu redzējis, kā pārveidojas šī valsts. Protams, nesen tā pieredzēja grūtus laikus, bet neviens nevar noliegt tās lielos sasniegumus, kas divu paaudžu laikā ir noveduši tās iedzīvotājus no naturālās saimniecības un zvejniecības līdz vienam no augstākajiem dzīves līmeņiem pasaulē.

Es esmu demokrāts, un es šā vai tā respektēšu Īslandes iedzīvotāju lēmumu. Ja tie nobalsos par pievienošanos ES, es, protams, atbalstīšu viņu prasību. Tomēr es nevienu mirkli nevaru iedomāties, ka tie varētu balsot par atteikšanos no Altinga priekšrocībām, kurš ir viens no vecākajiem parlamenti pasaulē, vai ka viņi varētu nolemt savus okeānus tādām pašām sterilām liktenim, kādam nolemtas jūras, kas apskalo Lielbritāniju, vai ka viņi varētu upurēt autonomiju un pašpaļāvību, kas Īslandes iedzīvotājiem ir iedzimta.

Viņu visslavenākais mūsdienu romāns ir „Neatkarīgie ļaudis” (*Sjálfstætt fólk*). Tā ir frāze, kas dziļi atbalsojas viņu sirdīs, ko ārvalstniekiem ir grūti saprast. Ja es neesmu nepareizi tos novērtējis, viņi nekad nebalsos, lai atdotu savu neatkarību un atteiktos no demokrātijas.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Es nobalsoju par šo rezolūciju. Manuprāt, tas ir lieliski, ka Komisija ir panākusi tik strauju progresu, tik ātri pēc pietiekuma saņemšanas uzsākot pievienošanās sarunas. Īslandes pievienošanās stiprinās sadarbību Arktikas reģionā un palielinās šā reģiona nozīmi ES politikā. Tomēr Īslande pati izlems, vai kļūt par ES dalībvalsti. Tā ir viena no vecākajām pasaules demokrātijām un vieta, kurā demokrātija ir iedarbīga.

Sarunas tomēr kļūst sarežģītas. Lauksaimniecība, reģionālā politika un jo īpaši vaļu medības — komerciālas vaļu medības un vaļu produktu pārdošana galvenokārt Japānai — ir aspekti, kuri ES jāapsver, lai virzītos uz priekšu šajās sarunās.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Said El Khadraoui (A7-0208/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Pēc pašreiz trakojošās finanšu un ekonomikas krīzes finanšu pakalpojumu sektorā un biržas sarakstā iekļautajās sabiedrībās būs jāmaina

atalgojuma politika. Tomēr, lai izvairītos no nesistemātiskas pieejas un radītu vienādus konkurences nosacījumus dažādām dalībvalstīm, mums ir vajadzīga Eiropas mēroga iniciatīva. Es tāpēc pilnīgi atbalstu šo iniciatīvu. Faktiski ir svarīgi, lai no šā mirkļa mēs izvairītos no pārmērīga riska ikvienā uzņēmumā, un jo īpaši, lai mēs izvairītos no sistēmiska riska palielināšanās. Kā uzsvērts ziņojumā, lēmumu uzņemt šāda veida risku pieņem valdes un uzņēmumu izpildpersonas, kā arī tajos strādājošie darbinieki. Lai kontrolētu tirgus dalībnieku un banku direktoru prēmijas, ziņojumā ir ierosināts turpmāk izmaksāt tirgus dalībniekiem ne vairāk par 60 % no to atalgojuma mainīgās daļas nekavējoties un lielu atalgojuma daļu (vismaz 40 %) — ne ātrāk kā pēc trim gadiem, lai ņemtu vērā ilgtermiņa riskus.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju par šo ziņojumu. Finanšu pakalpojumu sektorā atalgojuma politika darbinieku kategorijām, kuru profesionālā darbība materiāli ietekmē uzņēmuma riska profilu, tika īstenota tā, lai veicinātu darījumus, kuru mērķis ir īstermiņa peļņas gūšana, veidojot arvien riskantākus uzņēmējdarbības modeļus šā mērķa sasniegšanai un tādējādi kaitējot darba ņēmējiem, noguldītājiem un ieguldītājiem, kā arī ilgtspējīgai izaugsmei kopumā. Neatbilstīgas finanšu iestāžu atalgojuma shēmas sekmēja riska palielināšanos, kas izraisīja pašreizējo finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi. Tāpēc es atbalstu Komisijas priekšlikumu izveidot saprātīgu un pārredzamu atalgojuma sistēmu, kas būtu pastāvīgi jāpārbauda un attiecīgā gadījumā jāpielāgo, lai visā Eiropā ieviestu vienādus nosacījumus un nodrošinātu Eiropas finanšu nozares konkurētspēju pasaulē.

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Mēs balsojam par šo ziņojumu tāpēc, ka tajā ir kritizētas prēmijas finanšu iestādēs, bet nav ierosināts ieviest Eiropas mēroga tiesību aktus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo es atbalstu efektīvu atalgojuma pārvaldību, to, ka akcionāriem ir jādod iespēja piedalīties ilgtspējīgas atalgojuma politikas noteikšanā. Tāpēc ir jādod viņiem iespēja paust savu viedokli par atalgojuma politiku, sabiedrības kopsapulcē piedaloties nesaistošā balsošanā par atalgojuma ziņojumu. Darbiniekiem, kas ir iesaistīti risku uzraudzībā, ir jābūt neatkarīgiem no uzņēmuma struktūrvienībām, kuras tie uzrauga, tiem ir jābūt nepieciešamajai autoritātei, un tiem ir jāsaņem atalgojums neatkarīgi no uzņēmuma darbības rādītājiem.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Paturot prātā to, ka efektīvu kontroles instrumentu trūkums ir atvieglojis finanšu iestādēm pārmērīga riska uzņemšanos, kā arī to, ka biržas sarakstos iekļautu sabiedrību vadītājiem ir liela nozīme finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanā, es balsoju par pasākumiem, kas ierosināti šajā ziņojumā. Patiešām, pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes situācijā ir kļuvis skaidrs, ka neatbilstīgi lielais atalgojums dažās finanšu iestādēs ir novedis pie pārmērīga un nepārdomāta riska uzņemšanās, kuras mērķis bija īstermiņa peļņas palielināšana. Šādas prakses atkārtošana noveda pie arvien riskantākiem uzņēmējdarbības modeļiem, kaitējot uzņēmumu ilgtspējīgai izaugsmei. Tāpēc ir jāveic pasākumi risku samazināšanai un stimulēšanas sistēmas pārveidošanai. Tādējādi nav vajadzīga Eiropas mēroga iniciatīva attiecībā uz finanšu sektora un biržas sarakstā iekļauto sabiedrību atbildības politiku, bet gan saskaņota Eiropas valstu rīcība attiecībā uz šo uzņēmumu augstākās vadības atalgojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Biržas sarakstā iekļauto sabiedrību direktoru atalgojums ir bijis to diskusiju degpunktā, kuras saistītas ar ekonomikas krīzi. Ir svarīgi pieņemt tādu atalgojuma politiku, kas pamatojas uz pārredzamības principiem un atbalsta nevis īstermiņa,

bet ilgtermiņa rezultātus, kā arī novērs pārmērīga riska uzņemšanos, kuru mēs dažkārt pieredzējam iepriekš. Mēs nedrīkstam aizmirst arī to, ka efektīvas atalgojuma politikas aspekti ir jāapstiprina akcionāru kopsapulcei, lai piešķirtu taisnīgu atalgojumu vadītājiem par viņu darbu.

Wolf Klinz (ALDE), rakstiski. – (DE) Es atbalstu Eiropas Savienības iniciatīvu pārorientēt pašreizējo atalgojuma politiku uz ilgtermiņa panākumiem un lielāku lēmumu pieņēmēju atbildību. Tomēr tas nedrīkst novest pie tā, ka atalgojuma līmeni noteiks politiķi. Šis uzdevums lai paliek attiecīgo bankas struktūru pārziņā, kā, piemēram, uzraudzības padomes un kopsapulces pārziņā. Tādējādi ierosinātā atalgojuma politika nedrīkst aizstāt pašreizējās struktūras, bet vajadzības gadījumā papildināt tās, nodrošinot lēmumu pieņemšanas kvalitātes uzlabošanu finanšu nozarē.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis teksts skaidri parāda riskus, kurus rada tieksme pēc īstermiņa peļņas un atsevišķu personu finansiālās intereses. Konsekvences dēļ mums būtu jānosoda samaksa, kas saistīta ar darba rezultātiem, kā arī visa neolibērālā sistēma un tās biržu kazino. Tomēr tas netiek darīts. Tiek cildināta godīga konkurence starp finanšu centriem un finanšu iestāžu akcionāru visvarenība. Tas nav pieņemams. Es balsoju pret šo tekstu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nesenā ekonomikas un finanšu krīze ir izraisījusi jautājumu par biržas sarakstos iekļautu sabiedrību augstākās vadības atalgojumu un atalgojuma politiku finanšu pakalpojumu sektorā. Dzīšanās pēc īstermiņa rezultātiem, lai iegūtu tā saukto mainīgo atalgojumu, bieži var novest pie nepiesardzīgas finanšu pārvaldības prakses, kas neņem vērā darbinieku, akcionāru un visas sabiedrības intereses. Sistēmiskais risks, kas rodas no lielu finanšu grupu darbības pasaules mērogā, nozīmē, ka jāveic pasākumi, lai regulētu šo mainīgo atalgojumu un turpmāk novērstu attiecīgo finanšu uzņēmumu nestabilitāti.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) ES noteiktie prēmiju izmaksu ierobežojumi ir prātīgs solis, bet diemžēl ar to vien nepietiek. Mums nav vajadzīgi gari skaidrojumi par to, kādēļ prēmijas nedrīkst pārsniegt noteiktu līmeni, kas pēc vispārējā atzinuma pašlaik ir ļoti augsts un ļoti dāsns, un kādēļ tas jāaprēķina ilgākā laika posmā. To lēmumu rezultāti, kurus vadītāji pieņem šodien, daudzos gadījumos būs redzami vai nosakāmi tikai pēc dažiem gadiem.

Daudzos gadījumos uzņēmumi, kas gūst īstermiņa peļņu, ilgtermiņā cieš zaudējumus vai pat piedzīvo bankrotu. Viss pēdējais kapitāls tiek izņemts no uzņēmuma, un tad tam ļauj izputēt. Šodienas lēmumam ir jāpiespiež vadītāji būt piesardzīgākiem un pieņemt ilgtspējīgāku pieeju.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Vadītāju algu ierobežošana banku nozarē ir svarīgs un pareizs solis. Tieši vadītāju tieksme riskēt ievērojami veicināja pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi. Lēmumam izmaksāt tikai daļu no prēmijas ir jārada stimulējošs ietekmīgs saimnieciskai darbībai un jānovērš bezatbildīgi un riskanti darījumi. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Pamatnostādņu kopuma dēļ, kuru satur šī rezolūcija, es nobalsoju par to. Es uzskatu, ka lietderīgas ir šādas garantijas:

1. atalgojuma efektīva pārvaldība,

- ņemot vērā to, ka uzraudzības iestādēm ir jālemj, vai finanšu uzņēmumam vai biržas sarakstos iekļautai sabiedrībai ir nepieciešama atalgojuma komiteja;

2. efektīva atalgojuma noteikšana atkarībā no piesardzīgu risku uzņemšanās,

- pielāgojot atalgojumu dažādiem risku veidiem, kuri var ietekmēt uzņēmuma darbību un stabilitāti pasaules mērogā;

- pamatojot mainīgā atalgojuma līmeni ar iepriekš noteiktiem un izmērāmiem darbības rezultātu kritērijiem;

- paziņojot, ka atalgojuma plānos nedrīkst iekļaut garantētas prēmijas;

3. līdzsvarota atalgojuma paketes struktūra,

- uzņēmumiem izplatot skaidru, izsmeļošu un pienācīgu informāciju par savu atalgojuma praksi;

- publicējot informāciju par uzņēmuma pensiju un papildpensiju politiku, tostarp arī par tādu sabiedrību pensiju politiku, kurās ir publiskais kapitāls.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) To darbinieku kategoriju atalgojuma politika finanšu nozarē un dažās biržas sarakstā iekļautajās sabiedrībās, kuru profesionālā darbība materiāli ietekmē uzņēmuma vai sabiedrības riska profilu, tika īstenota tā, lai veicinātu darījumus, kuru mērķis ir īstermiņa peļņas gūšana, veidojot arvien riskantākus uzņēmējdarbības modeļus šā mērķa sasniegšanai un tādējādi kaitējot darba ņēmējiem, noguldītājiem un ieguldītājiem.

Turklāt Komisijas Zaļajā grāmatā par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību un atalgojuma politiku ir uzsvērts, ka efektīvu kontroles mehānismu trūkums ir ievērojami veicinājis pārmērīga riska uzņemšanos finanšu iestādēs. Ņemot vērā daudzās iniciatīvas, kas uzsāktas pasaules, Eiropas un atsevišķu valstu līmenī, lai risinātu atalgojuma prakses jautājumus, un, paturot prātā to, ka ir svarīgi starptautiskā līmenī pieņemt saskaņotu stratēģiju, es atbalstu Komisijas uzsāktās iniciatīvas.

Tomēr es uzskatu, ka finanšu uzņēmuma lielums un tāpēc sistēmiskā riska pakāpe, kas prasa turpmāku atalgojuma politikas regulējumu, ir jāizskata saistībā ar atalgojuma politiku visā finanšu pakalpojumu sektorā. Es uzskatu arī, ka uzraudzības iestādēm ir jālemj, vai finanšu iestādēm ir vajadzīgas atalgojuma komitejas, ņemot vērā finanšu uzņēmuma lielumu, iekšējo organizāciju, tā darbības veidu un sarežģītību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Laikā, kad nevienlīdzība dramatiski palielinās un nepiedienīgi atalgojuma līmeņi finanšu pasaulē ir kļuvuši par normu, es priecājos, ka tiek pieņemta šī direktīva, kas ir pirmais solis ceļā uz algu un prēmiju ierobežošanu. Tomēr mēs ik dienu turpināsim nosodīt šo skandalozo un aizvainojošo rīcību, līdz kaut kas tiks darīts, lai samazinātu starpību starp zemām algām un lielu uzņēmumu vadītāju atalgojumu, piemēram, piemērojot Eiropas maksimālo ienākumu sistēmu.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es pilnīgi atbalstu šo ziņojumu.

Michael Theurer (ALDE), rakstiski. – (DE) Es atbalstu Eiropas Savienības pasākumus pašreizējās atalgojumu politikas pārskatīšanai, lai nodrošinātu ilgtermiņa panākumus un lēmumu pieņēmēju lielāku pārskatatbildību. Tomēr tas nedrīkst novest pie situācijas, kurā politiķi nosaka algas. Tās jānosaka pašreizējām iestādēm — banku valdēm un kopsapulcēm.

Ierosinātajai atalgojuma politikai tāpēc nav jāaizstāj pašreizējās struktūras, bet tikai vajadzības gadījumā jāpapildina tās, jo tas uzlabos lēmumu kvalitāti attiecībā uz ekonomiku.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Nodokļu maksātāji maksā par krīzi, lai gan to neizraisīja nodokļu maksātāji. To izraisīja bankas kapitalizācijas trūkuma dēļ un pārmērīgā gatavībā uzņemt riskus, un tagad tās atkal gūst lielu peļņu. Nedrīkst pieļaut, ka tās patur savu peļņu, maksā lielas prēmijas saviem vadītājiem un uzveļ savus zaudējumus sabiedrībai — tas ir, mums visiem. Es atbalstu kristālskaidru kontroles mehānismu. Es atzinīgi vērtēju progresu, kas sasniegts — tas norisinās pareizajā virzienā, bet mēs nedrīkstam pie tā apstāties. Mums ir jāpanāk, ka labumu gūst uzņēmumi, nevis to augstākie vadītāji, kas tiek apbērti ar naudu.

Ieteikums otrajam lasījumam: Kartika Tamara Liotard (A7-0152/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka pārtikas nekaitīgums Eiropā ir atkarīgs no skaidra un izlēmīga regulējuma. Es to jo īpaši attiecinu uz pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Es ceru, ka Parlamenta nostāja šajā jautājumā, lielam vairākumam deputātu izsakoties pret šādu pārtiku, tiks pienācīgi ņemta vērā.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šīs regulas projekta mērķis ir saskaņot jaunu pārtikas produktu pārdošanas noteikumus Eiropas Savienības tirgū. Galvenais uzdevums ir garantēt augstāku cilvēku dzīvības un veselības un dzīvnieku labturības aizsardzības līmeni, vienlaicīgi nodrošinot iekšējā tirgus pārredzamību un efektīvu darbību un stimulējot inovācijas lauksaimniecības pārtikas produktu nozarē. Es atbalstīju ziņojumu, lai gan es biju pret vairākiem grozījumiem, kurus iesniedza plenārsēdē — pret 11. grozījumu, kurā teikts, ka „Savienības jauno produktu sarakstā nevar iekļaut pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem”, kā arī pret 14. grozījumu, kas attiecas uz regulas piemērošanas jomu un mērķi izslēgt no tās dzīvniekus, kas radušies no klonētiem dzīvniekiem, un to pēcnācējus. Patiesībā jautājums skar ne tik daudz atbalstu vai pretošanos tādu pārtikas produktu laišanai tirgū, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, bet gan pieprasījumu, lai Eiropas Komisija bez aizspriedumiem sniedz par šo jautājumu īpašu priekšlikumu, vai arī pasludina aizliegumu.

Elena Băsescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju, lai tiktu pieņemts ziņojuma par jaunu pārtiku 37. grozījums. Es atbalstu priekšlikumu, lai Eiropas Komisija iesniedz tiesību akta priekšlikumu, kas aizliegtu laist Savienības tirgū no klonētiem dzīvniekiem iegūtus pārtikas produktus. Saskaņā ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes viedokli pārtikas produktu ražošanu no klonētiem dzīvniekiem nevar attaisnot ētisku apsvērumu dēļ — klonētiem dzīvniekiem bieži ir nopietnas veselības problēmas, un daudzi no tiem nobeidzas pirmajās savas dzīves dienās vai nedēļās. Veterinārārsti nolēma iemidzināt aitu Dolliju — pirmo dzīvnieku, kas klonēts no pieaugušas aitas šūnas —, jo tai bija nopietnas veselības problēmas. Pēc šā gadījuma no jauna uzliesmoja debātes par dzīvnieku klonēšanas nozīmi. Eiropas Savienības pilsoņi nevēlas klonēt dzīvniekus, lai patērētu tos pārtikā.

Saskaņā ar Eiropas Komisijas pārskatu 84 % pilsoņu uzskata, ka mūsu rīcībā nav pietiekami daudz informācijas par sekām, ko ilgtermiņā izraisa tādas pārtikas patēriņš, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem. Pastāv arī bažas par iespējamiem blakusefektiem, ko izraisa šādas pārtikas lietošana. Vēl viens arguments pret dzīvnieku klonēšanu, lai iegūtu no tiem pārtiku, ir tas, ka Eiropas tirgū ir pietiekami pārtikas krājumi.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) EP deputāti no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas balsoja par grozījumu ziņojumā, kurā ir prasīts, lai tādu produktu marķējumā, kas ražoti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētu barību, būtu patērētāju zināšanai norādīts, ka tajos izmantoti ĢMO. Diemžēl šis grozījums nesaņēma kvalificētu balsu vairākumu, un tāpēc mums būs pie tā jāatgriežas, kad notiks nākamā lielā kopējās lauksaimniecības politikas reforma. Vēl viens svarīgs jautājums debatēs bija klonēti dzīvnieki, to pēcnācēji un no tiem iegūti pārtikas produkti. Padome un Komisija vēlējās iekļaut klonētu dzīvnieku pēcnācējus „jaunās pārtikas” kategorijā, bet šo nostāju EP ALDE grupas deputāti tāpat kā visi citi deputāti nepārprotami noraidīja. Līdz šim nav pieņemti nekādi tiesību akti, kas atļautu vai kā citādi atbalstītu produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem (piemēram, pienu vai gaļu). EP deputāti tāpēc pieprasa tiesību aktus, kas nepārprotami aizliedz pārtikas produktus, kuri iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, kā arī moratoriju to pārdošanai. Pateicoties šim balsojumam, Dollija nenonāks uz jūsu galda.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Regula par jauniem produktiem paredz, ka pārtikas produktus, kas ražoti, izmantojot nanotehnoloģiju, var atļaut tikai pēc to pakļaušanas dažādām novērtēšanas metodēm. Regula paredz arī to, ka pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, Eiropas Savienībā nedrīkst atļaut. Mēs sastopamies ar jaunām parādībām, kurām jāpiemēro piesardzības princips. Mums šajās jomās ir jāiegūst vairāk zinātnisku atzinumu.

Nessa Childers (S&D), *rakstiski*. – Lai gan es daudzos jautājumos labprāt balsoju par šo ziņojumu tā, kā balsoja mana grupa, es nespēju atbalstīt 76. grozījumu par ĢMO marķējumu uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas ražoti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētu barību. Iemesls, kāpēc es nevarēju atbalstīt šo grozījumu, ir tas, ka Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EPNI) ir veikusi plašu pētījumu šajā jautājumā un secinājusi, ka marķējums šajā gadījumā nav pamatots. Šādam marķējumam būtu negatīva ietekme uz Eiropas lauksaimniekiem, kas būtu spiesti ražot un pirkt daudz dārgāku lopbarību, kas nesatur ĢMO. Pirms mēs speram šādu nopietnu soli, mums ir daudz vairāk jākonsultējas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Es balsoju par šo ziņojumu, lai panāktu, ka pārtikas produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, tiktu izslēgti no regulas par jaunu pārtiku un tādas jaunas pārtikas importa embargo, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, piemērošanas jomas. Es balsoju par šo ziņojumu arī tādēļ, lai atbalstītu to, ka pārtikas produktus, kuru ražošanas procesam ir vajadzīgs īpašs riska novērtējums (piemēram, pārtikas produktus, kas ražoti, izmantojot nanotehnoloģijas), ir jāaizliedz laist tirgū, kamēr nav apstiprināta šo specifisko ražošanas metožu izmantošana un pienācīgs šo metožu drošības novērtējums nav pierādījis, ka attiecīgo pārtikas produktu lietošana ir droša.

Šī jaunā pārtika apdraud lauksaimniecisko ražošanu, kas līdz šim ir bijusi galvenā pārtikas piegādātāja. Arī patērētāju aizsardzība ir jāņem vērā. Visi Komisijas regulas noteikumi par jaunu pārtikas produktu marķēšanu ir ar nolūku padarīti prasībām nepiemēroti un patērētājiem nesaprotami. Starptautiskie uzņēmumi izvērš asu konkurenci, izplatot tirgos no zinātniskā viedokļa nedrošas tehnoloģijas. Patērētāju pārtikas standartus nedrīkst noteikt to uzņēmumu finansiālās intereses, no kuriem vairākums sliecas uz pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, kā arī uz nanomateriāliem.

Philippe de Villiers (EFD), *rakstiski*. – (FR) Eiropas Parlaments ir aicināts sniegt atzinumu par normatīvās rezolūcijas projektu par jauniem pārtikas produktiem, ko iesniegusi *Liotard* kundze.

Jauni pārtikas produkti un uztura bagātinātāji var būt augu valsts vai dzīvnieku izcelsmes, vai arī ražoti zinātniskas un tehnoloģiskas pētniecības rezultātā. Tie ietver sastāvdaļas vai pārtikas produktus, kas līdz šim pārtikā nav patērēti vai patērēti niecīgos daudzumos. Eiropas Savienība tomēr par tiem izdod tiesību aktus.

Pārtika veido mūsu dzīves pamatu, un modificēt to, ko cilvēce ir pazinusi tūkstošiem gadu, tikai lielu pārtikas uzņēmumu interesēs ir riskanti.

Dzīvnieku klonēšana pārtikas ražošanai vai ĢMO ir jau dienas kārtībā. Tas ir slazds.

Eiropas Parlamenta varā nav uzspiest dalībvalstīm jaunu pārtiku un ar to saistītus tiesību aktus. Šāds lēmums ir dalībvalstu suverenitātes pārkāpums, un es vēlreiz atkārtāju, ka noraidu šo ziņojumu.

Anne Delvaux (PPE), *rakstiski*. – (FR) Esmu ļoti priecīga par notikušo balsojumu par regulas projektu attiecībā uz jaunu pārtiku. Gan jautājumā par pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, gan jautājumā par pārtikas produktiem, kas ražoti, izmantojot nanotehnoloģijas, Parlaments ir izvēlējies piesardzības principu. Mūsu rīcībā nav pietiekami daudz zinātnisku atzinumu vai risku analīzes, lai izdotu atļauju šīm jaunajām sastāvdaļām mūsu pārtikā. Es uzskatu, ka tehnoloģiju pētniecība un attīstība ir jāturpina. Turklāt es nepiederu pie pārtikas fundamentālistiem, kas liek mums pieprasīt — un daži pat pieprasa —, lai nebūtu nekāda riska, nosakot drošības standartus, kas dažkārt ir pārmērīgi stingri.

Tomēr mūsu gadījumā es uzskatu, ka mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem saskaņā ar to Eiropas pilsoņu vēlēšanos, kurus par šo jautājumu intervēja 2008. gadā (*Eurobarometer*). Vairākums no viņiem (65 %) paziņoja, ka ir pret klonētu dzīvnieku patēriņu pārtikā.

Nobeidzot jāsaka — un tas nav mazāk svarīgi —, ka dzīvnieku klonēšana bieži ir saistīta ar dzīvnieku mocīšanu. Mums ir sev jāatgādina stāsts par aitu Dolliju. Šajā ziņā jājautā, vai mūsu pārtikas klāsts ir tik nabadzīgs, ka mēs varam attaisnot šādu praksi?

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu par jaunu pārtiku tāpēc, ka tas ievieš jaunus noteikumus, kas nodrošinās šādas pārtikas nekaitīgumu Eiropas Savienībā. Es tomēr uzskatu, ka pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, Eiropas Savienībā nedrīkst atļaut.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Regulas nolūks ir garantēt pārtikas nekaitīgumu, veicinot iespējami veselīgāko ceļu no „lauku saimniecības līdz galdam”. Šā iemesla dēļ mums ir radusies interese par ražošanas procesiem, marķēšanu un tirgus uzraudzību. Es atbalstu šo interesi, ja vien patērētājiem ir ļauts izdarīt apzinātu izvēli attiecībā uz pārtikas produktiem, ko tie patērē, un ja viņiem ir pietiekama informācija par to sastāvu un ražošanas veidu. Tomēr, sastopoties ar pieaugošu ES tendenci regulēt šos jautājumus, es atceros, kas notika ar ģenētiski modificētiem (ĢM) graudaugiem, kurus toreiz aizliedza ievest Eiropas Savienībā, bet kurus brīvi ievada no trešām valstīm. Tas nostāda Eiropas ražotājus neizdevīgā stāvoklī, kad to produkti konkurē lielveikalu plauktos ar ģenētiski modificētiem produktiem, kas iegūti, izmantojot ātrākas un lētākas ražošanas metodes, kuras ļauj tiem šķīst pievilcīgākiem patērētāju acīs. Noslēgumā es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka Amerikas Savienoto Valstu Pārtikas un zāļu pārvalde (FDA) jau ir atļāvusi tādu pārtikas produktu

patēriņu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem (2008. gadā). Tas tāpat kā iepriekš ĢM labība rada Eiropai konkrētas šo produktu importa problēmas un prasa steidzamu šā jautājuma regulēšanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā regula ievieš saskaņotus noteikumus jaunu pārtikas produktu laišanai ES tirgū, lai garantētu augstu cilvēku veselības un dzīvības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu aizsardzību, vienlaicīgi nodrošinot pārredzamību un efektīvu iekšējā tirgus darbību, kā arī stimulējot inovācijas lauksaimniecības un pārtikas nozarēs. Minētā regula ir piemērojama pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem, aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām, kas izgatavotas jaunā ražošanas procesā, kuru neizmantoja pirms 1997. gada 15. maija un kurš ievērojami izmaina pārtikas produktu sastāvu vai struktūru, kā, piemēram, lietojot mākslīgus nanomateriālus. Ja jaunajam pārtikas produktam var būt tāda ietekme uz cilvēka organismu, ko var salīdzināt ar zāļu iedarbību, Komisija pieprasīs, lai Eiropas Zāļu aģentūra lemj, vai uz šo pārtikas produktu attiecas Regula (EK) Nr. 726/2004. Es atbalstu tādu pārtikas produktu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, izslēgšanu no regulas piemērošanas jomas. Es patiešām neredzu nekādu attaisnojumu klonētu dzīvnieku patēriņam, jo es neesmu pārliecināts, ka klonēšana nepakļauj dzīvnieku labturību riskam.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Regula par jaunu pārtiku ievieš saskaņotus noteikumus jaunu pārtikas produktu laišanai ES tirgū, lai garantētu augstu cilvēku veselības un dzīvības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu aizsardzību. Mēs nobalsojam par regulu otrajā lasījumā, jo ierosinātie grozījumi atbilst minētajiem mērķiem. Šajā dokumentā ir izteikts arī aicinājums Komisijai iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kas aizliegtu laist ES tirgū pārtiku, kura iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, tāpat kā to aizliedz citi teksti, piemēram, 2008. gada 3. septembra rezolūcija. Tā ir pareiza un pienācīga piesardzības principa piemērošana.

Mēs pozitīvi vērtējam arī norādījumu par vajadzību uzraudzīt jaunus pārtikas produktus, kas tiek laisti tirgū. Diemžēl arī šoreiz Parlamenta vairākums noraidīja prasību marķēt pārtiku, kas satur ģenētiski modificētus organismus (ĢMO) vai kas iegūta no dzīvniekiem, kuri baroti ar ĢMO, tādējādi apšaubot informācijas pārredzamības principu un patērētāju izvēles brīvību.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Grozot regulu par jauniem pārtikas produktiem, mums ir jāgarantē gan piesardzības principa ievērošana, gan pārtikas nekaitīgums, kas ir ļoti svarīgs noteikums. Referentes priekšlikums izslēgt klonētu dzīvnieku gaļu no regulas piemērošanas jomas, kā arī aizliegums lietot klonētu dzīvnieku gaļu pārtikā garantē Eiropas pārtikas modeļa drošību, ko *Lega Nord* — kustība, pie kuras es piederu —, ir vienmēr centusies panākt. Es apsveicu *Liotard* kundzi, un es no visas sirds atbalstīšu darbu, ko viņa ir veikusi.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Mēs zinām, ka klonēšanai jābūt īpaša Eiropas Komisijas tiesību akta priekšlikuma tematam. Tomēr, gaidot uz šo regulu, mēs nevaram riskēt ar to, ka produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai radīti laboratorijās, varētu nokļūt uz mūsu galda.

Mums galvenokārt ir jāgarantē mūsu patērētāju drošība, un to ir grūti izdarīt, neaizliedzot lietot klonētus dzīvniekus un to pēcnācējus pārtikas produktos. Tāpēc es priecājos, ka Eiropas Parlamenta šodienas balsojumā tas ir ņemts vērā, arī tajā daļā, kas attiecas uz tādu pārtikas produktu moratoriju, kuri ražoti, izmantojot nanotehnoloģiju, līdz tam laikam,

kad iespējamie riski veselībai tiks novērsti. Tas nenozīmē zinātnes progresu un tā iespējamās ietekmes uz citām jomām kavēšanu, bet gan šo produktu iedarbības uz cilvēkiem regulēšanu, sekojot vislielākās piesardzības kritērijiem. Pagātnē pārāk bieži produkti ir brīvi laisti tirgū un pēc tam izņemti no apgrozības tikai tāpēc, ka tie kaitē veselībai. Es ceru, ka Padome sekos mūsu paraugam šajā jautājumā.

Robert Goebbels (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju pret regulu par jaunu pārtiku, tāpēc ka tā ir baiļu un māniju juceklis, ko daži deputāti jūt pret zinātnes progresu. Tajā apgalvota visiem zināmā patiesība, ka ir vēlams lietot „nekaitīgu un veselīgu pārtiku”.

Tomēr ir smieklīgi automātiski izturēties aizdomīgi pret jebkuru jaunu tehnoloģiju, vienalga, vai tā būtu biotehnoloģija un ģenētika pārtikas nozarē, vai nanozinātne. Piesardzības princips ir kļuvis par bezdarbības principu. Pārējā pasaule neatlaidīgi dodas uz priekšu visās jomās. Eiropa birokrātiski uzlabo pārtikas marķēšanu.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Kā es biju sašutusi par Eiropas Savienības gada sākumā pieņemto lēmumu atļaut lietot ĢMO Eiropā, tā arī tagad es esmu kategoriski pret Komisijas priekšlikumu attiecībā uz jaunu pārtiku divos jautājumos, proti, klonētu dzīvnieku un nanotehnoloģiju jautājumos. Tāpēc es, protams, balsoju pret atļauju lietot pārtiku, kas izgatavota no klonētiem produktiem, un par moratoriju tādai pārtikas produktu tirgošanai, kas ir modificēti, izmantojot nanotehnoloģijas. Komisija un Padome nevēlējās pieņemt īpašu regulu šiem diviem pārtikas veidiem, bet to darīt ir ļoti svarīgi. Abos gadījumos šos produktus nedrīkst atļaut, jo nav pierādīts, ka tie ir nekaitīgi un nerada risku veselībai. Jautājums, kā tie ietekmē pārtikas nekaitīgumu un Eiropas pilsoņu pārtikas aizsardzību, kā arī ētikas aspektu, ir vēl turpmāk jāpēta.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Lai gan debātes par jaunu pārtiku vēl arvien ir grūtas un pretrunīgas, mani iepriecina tas, ka Eiropas Parlaments otrajā lasījumā ir saglabājis savu pirmajā lasījumā pausto nostāju, neraugoties uz Padomes un Komisijas stipri atturīgo attieksmi. Es balsoju par šo ziņojumu vienkārša iemesla dēļ. Man ir ētiska rakstura iebildumi pret rūpniecisku ražošanas procesu, kurā tiek izmantoti klonēti dzīvnieki, un es nevēlos redzēt šos pārtikas produktus uz Eiropas patērētāju galda, jo pastāvīgi tiek izteiktas šaubas par klonētas gaļas nekaitīgumu. Tāpēc es balsoju par šo īpašo tiesību akta priekšlikumu, kas nepārprotami aizliedz pārtiku, kura iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem.

Turklāt piesardzības dēļ attiecībā arī uz tiem produktiem, kas ražoti, izmantojot nanotehnoloģiju, es atbalstīju moratorija ieviešanu šo produktu tirdzniecībai līdz laikam, kad tiks veikts riska novērtējums, kā arī prasību pēc skaidra marķējuma, kurā būtu norādītas nanomateriālu sastāvdaļas.

No otras puses, es nožēloju, ka tika noraidīts grozījums, kurā pieprasīta tādu pārtikas produktu obligāta marķēšana, kas izgatavoti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ĢMO.

Nadja Hirsch (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Vācijas Brīvā demokrātiskā partija pilnīgi atbalsta ģenētiski modificētu organismu pozitīvu marķēšanu (procesa marķēšanu) Eiropas mērogā, lai patērētājiem nodrošinātu vajadzīgo pārredzamību. Tomēr šajā gadījumā mēs nespējam balsot par šo ziņojumu, jo tajā ierosināta nevienlīdzīga attieksme pret dažādām nozarēm. Tajā ir pieprasīta dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu marķēšana, bet ne augu valsts izcelsmes produktu marķēšana.

Šāda negodīga dzīvnieku izcelsmes produktu marķēšana kropļo tirgu, nostādot vienu pusi neizdevīgā stāvoklī. Tas ir pretrunā ar mūsu centieniem nodrošināt godīgu konkurenci un neatbilst vienlīdzības principam, kas ietverts mūsu tiesiskajā sistēmā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Parlamenta aicinājumu aizliegt pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, un esmu pārliecināts, ka Parlamenta viedoklis atspoguļo Eiropas pilsoņu vairākuma nostāju. Es tomēr esmu vilnis par to, ka grozījums, kurā pieprasīta tādu pārtikas produktu marķēšana, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ĢMO, nesaņēma vajadzīgā vairākuma atbalstu. Es esmu pārliecināts, ka vairākums Eiropas pilsoņu atbalstītu arī to.

Seán Kelly (PPE), rakstiski. – Manuprāt, no regulas par jaunu pārtiku piemērošanas jomas būtu jāizslēdz jautājums par dzīvnieku klonēšanu un produktiem, kas iegūti, izmantojot šo pretrunīgo un apstrīdēto tehnoloģiju. Balsojumā es attiecīgi atbalstīju aicinājumu Komisijai iesniegt atsevišķu priekšlikumu par klonēšanu, lai regulētu šo jautājumu, kas atspoguļots manā atbalstā 37. grozījuma pirmajai daļai. Konsekvences dēļ es atturējos no balsošanas par 37. grozījuma otro daļu, kurā Komisijai tiek sniegts priekšraksts, kā formulēt priekšlikumu par klonēšanu. Mums ir vajadzīgas izvērstas debātes par šo jautājumu, lai atspoguļotu pilsoņu bažas par klonētu dzīvnieku labturību. Es atceros 2008. gada EP balsojumu par klonēšanu, kurā bija izteikta prasība aizliegt lietot klonētu dzīvnieku gaļu. Īrijas Pārtikas nekaitīguma iestādes zinātniskajā atzinumā ir teikts, ka Īrijā pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, nedrīkst ne laist tirgū, nedz arī ražot.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Līdz ar šo regulas par jaunu pārtiku otro projektu beidzot tiks pieņemti vienoti noteikumi par jaunu pārtikas produktu laišanu ES tirgū. Līdz ar to būs nodrošināta augsta līmeņa veselības aizsardzība. Pretestība tādas gaļas atļaušanai, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, tiek izteikta veselības un ētisku apsvērumu dēļ. Nevar izslēgt risku, kas rodas, patērējot klonētu gaļu, un, ņemot vērā augstos dzīvnieku aizsardzības standartus Eiropā, klonēšana ir nepārprotami jānoraida. No dzīvniekiem, kas audzēti laboratorijas apstākļos, izdzīvo tikai 10 %, un tiem ir augsts saslimstības līmenis. Nav nepieciešams ražot klonētu gaļu, lai apgādātu Eiropu ar pārtiku —, Eiropas lauksaimniecība ražo visaugstākās kvalitātes pārtikas produktus, pamatojoties gan uz tradicionālo, gan uz bioloģisko lauksaimniecisko ražošanu. Mums pašlaik ir jāaizsargā lauksaimniecības uzņēmumi un nākotnē jānodrošina Eiropas lauksaimniecībā augsti ražošanas un veselības standarti.

Holger Krahmer (ALDE), rakstiski. – (DE) Brīvā demokrātiskā partija (FDP) būtībā atbalsta pārtikas produktu pozitīvu marķēšanu jeb procesa marķēšanu Eiropas līmenī attiecībā uz ĢMO, lai patērētājiem nodrošinātu pārredzamību. Šajā gadījumā mēs tomēr nevaram piekrist tam, ka tiek prasīta nevienlīdzīga attieksme pret dažādām nozarēm. Tiek pieprasīta dzīvnieku izcelsmes produktu marķēšana, bet augu valsts izcelsmes produktu marķēšana netiek pieprasīta. Šāda negodīga dzīvnieku izcelsmes produktu marķēšana kropļo tirgu, nostādot vienu pusi neizdevīgā stāvoklī. Tas ir pretrunā ar mūsu centieniem nodrošināt godīgu konkurenci un neatbilst vienlīdzības principam, kas ietverts mūsu tiesiskajā sistēmā.

David Martin (S&D), rakstiski. – Šis ir jautājums, kas izraisījis lielas bažas visiem Eiropas vēlētājiem, un es dzirdēju, ka arī daudziem maniem vēlētājiem Skotijā. Es piekřitu, ka pārtika no klonētiem dzīvniekiem nedrīkst nokļūt pārtikas ķēdē un ka pirms apsvēšanas, vai laist tirgū produktus, kuru ražošanā izmantotas nanotehnoloģijas, mums ir vajadzīgi rūpīgi pārtikas nekaitīguma novērtējumi. Attiecībā uz neseno balsojumu par pārtikas

produktu marķēšanu es pilnīgi atbalstu precīzu gaļas marķēšanu un jo īpaši tādas gaļas marķēšanu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuri baroti ar ĢMO barību. Es esmu ļoti vilies par to, ka grozījums par ĢMO marķējumu uz pārtikas produktiem neieguva vajadzīgo balsu skaitu — daļēji tāpēc, ka to neatbalstīja EP britu konservatīvie deputāti.

Mairead McGuinness (PPE), rakstiski. – Manuprāt, no regulas par jaunu pārtiku piemērošanas jomas būtu jāizslēdz jautājums par dzīvnieku klonēšanu un produktiem, kas iegūti, izmantojot šo pretrunīgo un apstrīdēto tehnoloģiju. Balsojumā es attiecīgi atbalstīju aicinājumu Komisijai iesniegt atsevišķu priekšlikumu par klonēšanu, lai regulētu šo jautājumu, kas atspoguļots manā atbalstā 37. grozījuma pirmajai daļai. Konsekvences dēļ es atturējos no balsošanas par 37. grozījuma otro daļu, kurā Komisijai tiek sniegts priekšraksts, kā formulēt priekšlikumu par klonēšanu. Mums ir vajadzīgas izvērstas debātes par šo jautājumu, lai atspoguļotu pilsoņu bažas par klonētu dzīvnieku labturību. Es atceros 2008. gada EP balsojumu par klonēšanu, kurā bija izteikta prasība aizliegt lietot klonētu dzīvnieku gaļu. Lai gan tas varētu būt iespējamais Komisijas, Padomes un Parlamenta lēmums, es nevēlējos dot nekādus priekšrakstus attiecībā uz iznākumu. Īrijas Pārtikas nekaitīguma iestādes zinātniskajā atzinumā ir teikts, ka Īrijā pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, nedrīkst ne laist tirgū, nedz arī ražot. Tomēr Komisija ir paziņojusi, ka tādas nepārtikas produktus kā embrijus un klonētu dzīvnieku spermā var pašreiz laist ES tirgū.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Politiskie līderi nedrīkst pieņemt risku mūsu pilsoņu veselībai un ekosistēmai. Kamēr nebūs pierādīts klonēšanas tehnoloģiju un citu ģenētisko modifikāciju nekaitīgums, mums būs sevi jāaizsargā pret to sekām arī nākamajās paaudzēs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Produktus, kas varētu radīt sabiedrībai problēmas, protams, nevar apstiprināt bez rūpīgas pārbaudes. Šī regula tāpēc Eiropas tirgum ir ārkārtīgi svarīga, jo tas aizsargā pārtikas nekaitīgumu, kā arī cilvēku veselību. Pārtikas produktus, kuru ražošanā izmantotas nanotehnoloģijas, pirms apstiprināšanas, marķēšanas un laišanas Eiropas tirgū ir jāpakļauj īpašam riska novērtējumam. Tādas pārtikas patēriņš, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, ir strīdīgs jautājums, bet es uzskatu, ka šos pārtikas produktus Eiropas Savienībā nedrīkst atļaut. Šaubas par šīs jaunās tehnoloģijas ekonomisko un sociālo ietekmi, kā arī ietekmi uz vidi prasa ļoti stingru pārbaudi. Zinātnieki ir kļuvuši par galvenajiem starpniekiem sabiedrības saskarsmē ar risku, jo viņiem ir iespējas paredzēt draudošās briesmas un nolemt, vai apstiprināt jaunus pārtikas produktus. Tikai tādos produktus, kas reģistrēti Savienības jauno pārtikas produktu sarakstā, var laist tirgū.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju par *Liotard* kundzes ziņojumu par jaunu pārtiku, tāpēc, ka tas izslēdz no noteikumiem par jaunu pārtikas produktu apstiprināšanu tādu produktu pārdošanu, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Es uzskatu, ka Eiropas Komisija nedrīkst turpināt ignorēt sabiedrības vēlēšanos atteikties no pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem. Nav nekādu garantiju, ka šādu produktu lietošana nerada nopietnu risku veselībai. Starp klonētiem dzīvniekiem ir augsts procents kroplību. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka Eiropas Komisija ignorē šo realitāti un pakļauj briesmām sabiedrības veselību un iespēju saglabāt mūsu ekosistēmu. Tāpēc, manuprāt, kamēr nebūs garantiju, ka šie pārtikas produkti nekaitē veselībai, to tirgošanu nedrīkst atļaut.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Cilvēku veselības aizsardzībai ir jābūt mūsu galvenajai prioritātei. Tāpēc pārtikas produkti ir jāmarķē skaidri un vienkārši, kā arī jāsniedz precīza informācija par to saturu. Mums jo īpaši ir jāaizliedz produkti, kas iegūti no

klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Ir būtiski ieviest stingru kontroli un soda sankcijas par noteikumu pārkāpumiem. Man bija īpaši svarīgi balsot par grozījumiem, kuros pieprasīts, lai ģenētiski modificēti produkti tiktu marķēti.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Manu nostāju pret Parlamentā apspriežamo ziņojumu, cita starpā, motivē pārliecība, ka klonētas gaļas brīva aprīte nav pieļaujama. Runājot par jauniem pārtikas produktiem vai pārtikas produktiem, kas tradicionāli Eiropas Savienībā nav sastopami, es uzskatu, ka tiem ir vajadzīgs iepriekšējs ētiskā aspekta novērtējums, kā arī sertifikāts, kas pierāda, ka šie produkti atbilst Eiropas Savienībā spēkā esošajām drošības prasībām, kuras piemēro visiem citiem pārtikas produktiem.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatīju, ka pret jaunu pārtiku nepieciešama piesardzīga attieksme. Šis viedoklis ir saistīts ar nepieciešamību aizsargāt iedzīvotāju veselību, vienlaikus informējot patērētājus par pārtikas sastāvu, kuru viņi pērk. Tomēr es gribu norādīt, ka, manuprāt, nedrīkst nekādā veidā ierobežot zinātniskos pētījumus jaunas pārtikas jomā, kur vienīgajam kritērijam jābūt pārtikas drošības līmenim.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Cilvēku veselības aizsardzība, veicot pārtikas kontroles pasākumus, ir svarīga Eiropas Savienības prioritāte. Galvenais mērķis ir ieviest saskaņotus noteikumus jaunu pārtikas produktu ienākšanai Eiropas tirgū, lai garantētu augstu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, kā arī vides un patērētāju interešu aizsardzības līmeni, tajā pašā laikā nodrošinot iekšējā tirgus pārredzamību un efektīvu darbību un veicinot jauninājumus lauksaimniecības pārtikas nozarē. Daži no pieņemtajiem grozījumiem attiecas uz informācijas vākšanu saistībā ar jaunas pārtikas klasifikāciju, aizliegumu laist tirgū regulas noteikumiem neatbilstošus jaunus pārtikas produktus, nosacījumiem pārtikas iekļaušanai Eiropas jaunās pārtikas sarakstā, kā arī uz informēšanu, pārraudzību, marķēšanu, tradicionālu pārtiku no trešām valstīm, testiem, kuros neizmanto dzīvniekus, inteligentām testu stratēģijām, datu aizsardzību un pārbaudes un kontroles pasākumiem.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Baltajā grāmatā par pārtikas nekaitīgumu Komisija pavēstīja par savu ieceri izskatīt jautājumu par to, kā piemērojami tiesību akti par jaunu pārtiku, un izdarīt vajadzīgos pielāgojumus spēkā esošajos tiesību aktos. Komisijas 2008. gada 14. janvāra priekšlikuma par jauniem pārtikas produktiem mērķis ir regulēt jaunu pārtikas produktu un no trešām valstīm ievestu pārtikas produktu laišanu tirgū. Turklāt tajā ir arī paredzēti noteikumi atļauju piešķiršanai jaunai pārtikai, tās pārraudzībai un marķēšanai.

2009. gada 25. martā Parlaments pirmajā lasījumā pieņēma normatīvo rezolūciju, ar kuru šo priekšlikumu grozīja. Lai nodrošinātu augstu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu aizsardzības pakāpi, Parlaments nobalsoja par tādas pārtikas, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, izslēgšanu no rezolūcijas piemērošanas jomas. Padomes nostāja attiecībā uz jaunu pārtiku pirmajā lasījumā tika pieņemta 2010. gada 15. martā.

Tomēr Padome neņēma vērā dažus Parlamenta pirmajā lasījumā paustos viedokļus; Padome nepievērsa pienācīgu uzmanību būtiski svarīgiem grozījumiem. Es uzskatu, ka otrajā lasījumā vajadzētu pēc iespējas vairāk respektēt Parlamenta pirmā lasījuma nostāju, paturot prātā to, ka šo nostāju pieņēma ar lielu balsu vairākumu.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski.* – (RO) Spēkā esošajā regulā ir izklāstītas saskaņotas normas, lai laistu Eiropas Savienības tirgū jaunu pārtiku ar mērķi nodrošināt augstu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu aizsardzības pakāpi, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus pārredzamību un efektīvu darbību un veicinot jauninājumus lauksaimniecības pārtikas nozarē.

Es balsoju par šo ziņojumu, lai gaļa un piena produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, tiktu aizliegti. Vēl viens iemesls ir tas, ka vēlos, lai pārtika, kas ražota, izmantojot nanotehnoloģijas, tiktu pakļauta riska novērtējumam un atbilstīgi marķēta.

Frédérique Ries (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Šīs regulas mērķis ir definēt noteikumus, lai pārraudzītu „jaunu pārtiku”, kas var nonākt uz Eiropas patērētāju galda. Tomēr Komisijas priekšlikums ne tuvu nav apmierinošs, galvenokārt divās jomās.

Pirmkārt, pārāk maz ir zināms par nanotehnoloģiju ietekmi uz veselību, tāpēc tās pirms laišanas tirgū jāpakļauj specifiskākai pārraudzībai. Kosmētikas gadījumā tas jau tiek darīts, un būtu dīvaini, ja mēs tāpat nerīkotos attiecībā uz mūsu pārtiku.

Otrkārt, pastāv bažas par pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, attiecībā uz kuru Komisija un Padome negrasās ieviest nekādu īpašu sistēmu, aizbildinoties ar to, ka nav nekādu pierādījumu par apdraudējumu patērētāju veselībai. Tas gluži vienkārši ir nepieņemami. Pat ja runa nebūtu par klonētu dzīvnieku tiešu lietošanu uzturā, mēs vēlamies izslēgt šo pārtiku no regulas piemērošanas jomas un, pats galvenais, mēs vēlamies, lai par šo tēmu notiktu publiska un pārredzama diskusija, kurā piedalītos gan ražotāji, gan patērētāji.

Tie ir ētiskas dabas jautājumi, kas jāuzdod tā ražošanas un patēriņa modeļa vārdā, kura saglabāšana ir mūsu pienākums.

Robert Rochefort (ALDE), *rakstiski.* – (FR) *Liotard* kundzes ziņojums par jauniem pārtikas produktiem atspoguļo Parlamenta bažas attiecībā uz pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem, un nanotehnoloģiju izmantošanu. Arī man ir bažas par šo jautājumu, tāpēc es atbalstīju ziņojumu. Patiesībā pašreiz nav neviena Kopienas tiesību akta, saskaņā ar kuru tiek atļauti vai aizliegti piena un gaļas produkti, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem, kaut arī mēs jau gadiem ilgi esam aicinājuši pieņemt atbilstīgu Eiropas tiesību aktu. Pagaidām mēs ierosinām pilnīgi aizliegt pārtiku, kas iegūta no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Attiecībā uz pārtiku, kas modificēta, izmantojot nanotehnoloģijas (jebkura sastāvdaļa, kas ir nanomateriāls un jebkurš pārtikas produkts, kura ražošanā izmanto nanotehnoloģijas), es atbalstu piesardzības principu un tādējādi arī moratoriju, jo nav izslēgts veselības apdraudējums.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju signālu, ko šodien sūtīja mūsu Parlaments un ko es no savas puses atbalstīju, kaut arī es uzskatu, ka noraidīt 76. grozījumu, kas prasīja marķēt pārtikas produktus, kuri iegūti no dzīvniekiem, kas baroti ar ģenētiski modificētiem organismiem, bija kļūda. Manuprāt, saskaņā ar pārredzamības politiku marķēšanas jomā un patērētāju tiesību interesēs šis pasākums Eiropas līmenī būtu vēlams, ņemot vērā šā jautājuma jutīgumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – Balsojums par jaunu pārtiku noritēja ļoti labi. Taču bija arī viens negatīvs moments — no ziņojuma tika izslēgts grozījums par tādu produktu marķēšanu, kas ražoti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētu pārtiku. Pārsteidzoši, ka vairums deputātu to atbalstīja (351+, 296–), taču absolūtais vairākums (369), kas bija vajadzīgs otrajā lasījumā, diemžēl netika sasniegts. Kas attiecas

uz pārējo, Vides komitejas nostāja tika atkārtoti apstiprināta, izslēdzot pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem, no regulas piemērošanas jomas. Sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisijai jāiesniedz tiesību akta priekšlikums, lai aizliegtu laist Kopienas tirgū no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem iegūtus pārtikas produktus. Kamēr regula nav stājusies spēkā, šādu pārtikas produktu laišanai tirgū būtu jānosaka moratorijs.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Mēs atbalstām šo noteikumu, jo pretēji Padomes nostājai tas izslēdz klonētu dzīvnieku gaļas brīvu apriti par spīti Parlamenta balsojumam pret ētisko apsvērumu izvērtēšanu pirms atļaujas piešķiršanas jaunai pārtikai un pret prasību, lai tradicionālie pārtikas produkti no trešām valstīm arī atbilstu ES drošības prasībām.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas no jauna apstiprina Eiropas Parlamenta nostāju tik svarīgā jautājumā kā pārtika no klonētiem dzīvniekiem. Ar šīs tehnoloģijas izmantošanu saistās daudz ētiska rakstura bažu, jo īpaši attiecībā uz dzīvnieku labturību. Turklāt mēs līdz galam neizprotam riskus vai dzīvnieku ģenētiskās daudzveidības samazināšanās iespēju, ko varētu izraisīt masveidīga klonu radīšana. Vienkārši nav nekāda pamata vai vajadzības pārtikas ražošanā izmantot klonētus dzīvniekus. Tas ir neētiski, un tas nav vajadzīgs. Es turpināšu strādāt ar referenti un citiem ēnu referentiem, lai propagandētu Parlamenta kopīgo viedokli, ka ES tirgū nedrīkst ļaut ienākt pārtikai, kas ražota no klonētiem dzīvniekiem. Pēc Parlamenta balsojuma mums tagad ir nepieciešamās plašās pilnvaras sadarbībai ar Padomi.

Renate Sommer (PPE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par klonētu dzīvnieku gaļas aizliegšanu. Mēs iegūstam pietiekami daudz gaļas ar tradicionālās lopkopības metodēm, un būtu bezatbildīgi ražot klonētu gaļu. Klonēšana ir saistīta ar nežēlīgu izturēšanos pret dzīvniekiem. Tikai neliels skaits klonu ir spējīgi izdzīvot, un tiem, kas izdzīvo, ir deformētas ekstremitātes un orgāni. Viņi mirst mokošā nāvē savas dzīves pirmajos mēnešos. Turklāt pieredze rāda, ka dzīvnieku radīšanai izmantotās vairošanās metodes, galu galā, tiks izmēģinātas ar cilvēkiem. Tāpēc ir svarīgi dot skaidri saprotamu signālu, ka mēs Eiropas Savienībā esam pret klonēšanu. Oponēt prasībai marķēt pārtiku, kas ražota no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētiem organismiem, arī ir pareizi. Lielākā daļa mājlopu Eiropā tiek baroti ar importētiem, ģenētiski modificētiem proteīniem. Tomēr lopbarības augu ģenētiskā modifikācija neatstāj iespaidu uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, un tā nav sastopama gaļā, olās vai pienā. Eiropas Parlaments jau ir teicis savu vārdu, atbalstot dzīvnieku izcelsmes produktu atbrīvošanu no marķēšanas prasības regulā, kura stājās spēkā 2004. gadā un attiecas uz ģenētiski modificētas pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību un marķēšanu. Ikvienam, kurš joprojām aicina ieviest šādu marķēšanu, būs jāizskaidro patērētājiem, ka tas izraisīs ievērojamu dzīvnieku izcelsmes pārtikas cenu kāpumu, nedodot nekādu papildu labumu.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Kārtējo reizi Eiropas Parlaments ir pamatoti nostājies opozīcijā Padomei. Patiesībā, ņemot vērā mūsu pašreizējās zināšanas, nav iespējams atļaut klonētu dzīvnieku vai pat to pēcnācēju laišanu tirgū. Padome izlēma ignorēt Eiropas Bioētikas komitejas un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2008. gadā sniegtos ieteikumus. Ir pārāk maz zinātnisko pētījumu par klonētu dzīvnieku ietekmi uz patērētāju, un klonēšanas procedūras vēl aizvien ir attīstības stadijā; daudzi no klonētajiem dzīvniekiem pāragri mirst no defektiem un nepietiekamības (kardiovaskulāras, aknu, elpošanas sistēmas, imūnsistēmas u. c.).

Turklāt klonēšana samazinātu mājlopu ģenētisko daudzveidību; tā nopietni apdraud Eiropas lauksaimniecības modeli, kas ir balstīts uz kvalitatīviem produktiem, cieņu pret vidi un stingriem noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku labturību. Mums jāgarantē patērētājiem augsta gaļas kvalitāte, par ko viņiem nedrīkst būt pilnīgi nekādu šaubu. Tieši tāpēc es un mani kolēģi balsojām pret tirgošanas atļaujas piešķiršanu klonētiem dzīvniekiem un pat to pēcnācējiem.

Thomas Ulmer (PPE), rakstiski. – (DE) Es esmu mainījis savu balsojumu, jo referente *Ayuso* kundze iekļāva balsošanas sarakstā savu personisko viedokli, nevis vairākuma viedokli, kā bija norunāts. Man ļoti žēl, ka notika šī iekšējā procedūra, jo tā ir iedragājusi uzticību grupai.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par manas kolēģes *Liotard* kundzes (GUE/NGL/Nīderlande) ziņojumu par noteikumiem tirgošanas atļauju piešķiršanai jauniem pārtikas produktiem.

Šī regula jo īpaši prasa aizliegt no klonētiem dzīvniekiem iegūtu pārtikas produktu tirdzniecību. Šis pasākums ir neatliekams, jo klonēšanas tehnoloģija vēl nav pilnībā apgūta. Pašlaik vairāk nekā puse klonēto dzīvnieku pāragri mirst, cieš no dažādiem defektiem un citām veselības problēmām. Šā iemesla dēļ pārtika, kas iegūta no šādiem kloniem, nedrīkst nonākt uz pilsoņu galda.

Šī regula rada arī pamatu ar nanomateriāliem saistītām eksperimentēšanas un novērtēšanas metodēm. Pētījumi šajā jomā notiek ļoti neilgu laiku, un ir svarīgi, lai mēs neskrītu laikam pa priekšu, izvērsot apjomīgu šo produktu tirgošanu. Tāpēc prioritātei ir jābūt patērētāju drošībai.

Tomēr es nožēloju, ka Eiropas Parlaments ir noraidījis dažus *Liotard* kundzes priekšlikumus, jo īpaši priekšlikumu pielīdzināt noteiktus produktus (piedevas, aromatizētājus u. c.) pārtikas produktiem, priekšlikumu publicēt Eiropas pētījumus šajā jomā un priekšlikumu par marķēšanu, jo īpaši par tādu produktu marķēšanu, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētiem organismiem.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Attiecībā uz nanomateriāliem pārtikas produktos Eiropas pilsoņu starpā valda liela neziņa. Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde brīdina, ka zinātne pašlaik nevar sniegt apmierinošu informāciju par to, kādas sekas var izraisīt nanomateriālus saturošu pārtikas produktu lietošana uzturā. Šobrīd mums trūkst labi pamatotas zinātniskās bāzes, kas ļautu izslēgt iespēju, ka pārtikas sastāvā esošie nanomateriāli var atstāt postošu iespaidu uz cilvēka organismu. Šā iemesla dēļ nanomateriālu izmantošanu pārtikā nedrīkst atļaut nekādos apstākļos, kamēr nebūs pieejamas apmierinošas riska novērtējuma procedūras. Es balsoju par tādas pārtikas marķēšanu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētu barību.

Ieteikums otrajam lasījumam: Holger Kraemer (A7-0145/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Pašlaik Eiropas Savienībā ir jau pārāk daudz direktīvu (septiņas) par rūpnieciskajām emisijām. Šis ziņojums tāpēc reaģē uz steidzamo vajadzību racionalizēt Eiropas tiesību aktus, apvienojot vienā tekstā visas direktīvas par rūpnieciskajām emisijām. Turklāt jānorāda, ka iekārtas ir galvenais elements rūpniecisko emisiju piesārņojuma novēršanā un mazināšanā. Tieši tāpēc es atbalstīju *Holger Kraemer* ziņojumu. Tajā ir risinātas vides problēmas, palielinot to vides jomas atsauces dokumentu nozīmi, kas attiecas uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem, paredzot šo

iekārtu ekspluatācijas noteikumus, kā arī pastiprinot noteikumus par iekārtu ekspluatācijas vietu slēgšanu un to sanāciju utt. Šis teksts ir apspriests ilgstošās sarunās, un man šķiet, ka ir panākts Eiropas pilsoņiem ļoti apmierinošs kompromiss. Tāpēc es to atbalstīju.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par PINK direktīvu, kuras mērķis ir novērst un kontrolēt rūpnieciskās emisijas. Tajā ir pieprasīta integrēta piesārņojuma kontrole attiecībā uz emisijām gaisā, ūdenī un augsnē. Šim tiesību aktam ir liela ietekme Eiropas mērogā, jo tas ir jāpiemēro tūkstošiem rūpniecisko iekārtu, tādējādi mudinot Eiropas rūpniecībā izmantot no patērēto dabas resursu pārvaldības viedokļa mazāk piesārņojošas un efektīvākas tehnoloģijas un procesus. Šī direktīva dos ieguldījumu gaisa, ūdens un augsnes kvalitātes uzlabošanā ES.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par rūpnieciskajām emisijām, jo es uzskatu, ka ir panākta līdzsvarota vienošanās par integrētas pieejas nodrošināšanu piesārņojošu emisiju samazināšanai un vienlaicīgi Eiropas rūpniecības konkurētspējas veicināšanai, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem tehniskajiem paņēmieniem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Direktīvas projektā, ko iesniegusi Komisija, ir apvienotas septiņas pašreizējās direktīvas, kas regulē rūpniecisko emisiju jautājumus. Tās mērķis ir nodrošināt augstāku vides aizsardzības līmeni, vienlaicīgi standartizējot un vienkāršojot attiecīgās procedūras dažādās dalībvalstīs, kā arī samazinot nevajadzīgu administratīvo slogu.

Ņemot vērā ES vides mērķus un cīņu pret klimata pārmaiņām, es atzīstu vajadzību pēc vērienīgas pieejas rūpniecisko emisiju kontrolei, bet es tomēr uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas rūpniecībai paredzētie noteikumi un mērķi nebūtu pārāk godkāriģi un neapdraudētu to konkurētspēju globalizētajā pasaulē. Es esmu dedzīgs tīras attīstības koncepcijas atbalstītājs, kura ietver izaugsmi un konkurētspēju videi draudzīgākā veidā. Tomēr šis mērķis nedrīkst nozīmēt vairāk grūtību un šķēršļu Eiropas rūpniecībai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) 2005. gadā Komisija ierosināja pārskatīt Piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles (PINK) direktīvu, un tā rezultātā tika izstrādāta direktīva par rūpnieciskajām emisijām. Tajā ir mēģināts pārskatīt un apvienot vienā direktīvā septiņas pašreizējās direktīvas, kas attiecas uz šo jautājumu. PINK direktīva attiecas uz aptuveni 52 000 rūpniecībām, kuru emisijas rada lielu daļu no kopējā gaisa piesārņojuma Eiropas Savienībā. Saskaņā ar šo direktīvu attiecīgajām dalībvalstu iestādēm, izsniedzot ekspluatācijas atļaujas rūpniecības uzņēmumiem un konkrētiem uzņēmumiem nosakot emisiju robežvērtības, jāņem vērā labāko pieejamo tehnisko paņēmieni atsaucēs dokumenti.

Bez gaisa piesārņošanas rūpnieciskai darbībai ir negatīva ietekme arī uz ūdeni un augsni, un tā rada atkritumus. Tas nozīmē, ka, izsniedzot licences, ir svarīgi ieviest integrētu pieeju, kurā ņemta vērā kopējā ietekme uz vidi. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo īpaši atkāpju skaita ierobežojumus rūpniecisko iekārtu operatoriem.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā jau minējām debāšu laikā plenārsēžu zālē, jaunā direktīva radīs stingrāku rūpniecisko emisiju tiesisko regulējumu un līdz ar to labākus apstākļus vides un sabiedrības veselības aizsardzībai, jo īpaši to cilvēku veselības aizsardzībai, kas dzīvo un strādā rūpniecisko teritoriju vai ražotņu tuvumā. Tajā ietverts svarīgs princips, kas nosaka, ka vides un sabiedrības veselības aizsardzības dēļ mums jāievieš vislabākās tehnoloģijas, ko mūsu ražošanas procesiem piedāvā zinātniskais un tehnoloģiskais progress,

jo īpaši tiem procesiem, kam ir liela ietekme uz vidi. Tomēr kompromiss, ko panāca otrajā lasījumā, nodrošina vajadzīgo elastību labāko pieejamo tehnisko paņēmieni ieviešanā, ņemot vērā atšķirības starp dalībvalstīm un to īpašos apstākļus gan attiecīgo ražošanas sistēmu un apstākļu līmenī, gan to iespēju līmenī ieviest vajadzīgos tehnoloģiskos un ražošanas procesu pielāgojumus.

Pienācīgas un pamatotas atkāpes un valsts pārejas plāni ļaus dalībvalstīm un to uzņēmumiem pielāgoties jaunā tiesību akta prasībām, nekaitējot ražošanai un saglabājot sākotnējos mērķus aizsargāt vidi un sabiedrības veselību.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Septiņu Eiropas rūpnieciskās emisijas regulējošo direktīvu pārstrādātais, stipri polemiskais teksts ir beidzot pieņemts, un mums šis balsojums ir jāvērtē atzinīgi. Tā mērķis ir līdz minimumam samazināt rūpniecisko darbību kaitīgo ietekmi, proti, iespējamās piesārņojošās emisijas gaisā, ūdenī un augsnē, kā arī atkritumu radīšanu.

Galīgā vienošanās ir daudz tālejošāka. Tā turpina mūsu nostājas galvenos punktus, kurus mēs Vides komitejā esam aizstāvējuši jau vairākus mēnešus un kuri bija paredzēti, lai padarītu šo tekstu par vērienīgu, bet reāli izpildāmu tiesību aktu, kas atbilst mūsu valstu problēmu risināšanai.

Vienošanās stiprina vides aizsardzības noteikumus, bet piešķir dalībvalstīm pietiekamu elastību attiecībā uz lielām atkritumu sadedzināšanas iekārtām, par ko mēs cīnījāmies. Šajā krīzes laikā mums ir vajadzīga iedarbīga Eiropas vides politika, bet tā nedrīkst nospīest mūsu rūpniecību uz ceļiem. Rūpniecisko stratēģiju un politiku nedrīkst noteikt Briseles aizliegumi. Palūkosimies, ko dara mūsu konkurenti trešās valstīs.

Edvard Kožušník (ECR), *rakstiski*. – (CS) Es apzinos, cik grūti bija panākt šo kompromisu. Es atzinīgi vērtēju to, ka subsidiaritātes princips ir ievērots daudzos direktīvas noteikumos, kas noveda pie vairāku Eiropas Komisijai deleģētu pilnvaru samazinājuma. Es par priekšlikuma sasniegumu uzskatu arī to, ka dažām valstīm neizdevās panākt stingrākus noteikumus, kas būtu vēl kategoriskāki par regulējumu, ko ierosināja Komisija. Es uzskatu šo vienošanos par veselā saprāta uzvaru. Tomēr man ir nopietnas bažas par to, ka valstu pārejas plānos nav paredzēts pietiekami ilgs laiks, lai atsevišķu iekārtu operatori pienācīgi sagatavotos jauno robežvērtību ieviešanai. Mūsu tieksme panākt kaitīgo emisiju samazināšanu ir pareiza, bet mums ir arī jāņem vērā šo pasākumu ekonomiskās sekas un ietekme uz konkurētspēju, kā arī dalībvalstu reālās ekonomikas īpatnības. Dažu iekārtu piespiedu slēgšana, kad tās vēl ir ekspluatējamas, neapšaubāmi ietekmēs enerģijas galalietotāju izmaksas, kā arī metalurģijas nozari, kam dažos reģionos būs katastrofālas ekonomiskās sekas. Personīgi es būtu vēlējis, lai direktīva pieļauj lielāku elastību valstu pārejas plānos, dodot iespēju noteikt par gala termiņu iekārtu slēgšanai nevis 2020. vai 2023. gadu, bet 2025. gadu. Lai gan es apzinos, cik grūti bija panākt šo kompromisu, es Čehijas ekonomikas konkurētspējas vārdā atturos no balsošanas.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī direktīva tiecas apkopot vienā tekstā septiņas atsevišķas iepriekšējās direktīvas par rūpnieciskajām emisijām. Rūpniecības uzņēmumu emisiju gaisā, ūdenī un augsnē novēršana un kontrole ir svarīga, lai sasniegtu videi nekaitīgākas ekonomikas mērķus, kurus paredz stratēģija „Eiropa 2020”. Ir vērts norādīt, ka daudzas no piesārņojošajām vielām, kuru emisijas tagad tiks ierobežotas, apdraud veselību un vidi, palielinot saslimstību ar tādām slimībām kā vēzis un astma. Ir ļoti svarīgi ievērot emisiju samazināšanas termiņus, kas noteikti šajā direktīvā.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir jau labi, ka ES aizstāv vides aizsardzību, bet šis dokuments būtībā ir tikai pašreiz spēkā esošo tekstu jauna versija un nesniedz nekādus jaunus ierosinājumus par rūpnieciskajām emisijām. Priekšlikumi un grozījumi, kurus ierosina komiteja, nav lietderīgi vai vērienīgi, un tāpēc es balsoju pret tiem.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo līdzsvaroto tekstu. Es atzinīgi vērtēju Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekļu darbu, jo viņiem ir izdevies panākt visaptverošu kompromisu.

Direktīva par rūpnieciskajām emisijām apvieno septiņas direktīvas ar mērķi vienkāršot un grozīt pašreizējos tiesību aktus. Tajā ir iekļautas daudzas nozares — no lauksaimniecības līdz lielām sadedzināšanas iekārtām. Es atbalstu obligāto prasību pieeju. Tā kā dažus uzņēmumus faktiski nav iespējams regulēt vienīgi Eiropas līmenī, ir jābūt vismaz vienam obligātam kopsaucējam, lai izvairītos no konkurences kropļošanas un kaitējuma videi.

Es piekrītu, ka Komisijai, kam ir vajadzīgie resursi un iemaņas, ir jābūt iestādei, kas nosaka šīs prasības. Es atzinīgi vērtēju arī uzņēmumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu dalībvalstīm nepieciešamo elastību. Savas runas noslēgumā es vēlos uzsvērt nozīmi, kas piešķirta sabiedrības informēšanai, pārredzamībai un patērētāju interesēm, kura raksturo Parlamenta darbu. Es esmu visumā apmierināts ar ziņojumu, kas pastiprina vides aizsardzību un samazina nevajadzīgu administratīvo slogu.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) 1996. gada Piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles (PINK) direktīvas mērķis ir novērst un kontrolēt rūpniecisko iekārtu radītās emisijas gaisā, ūdenī un augsnē visā Eiropas Savienībā.

PINK direktīvas nolūks ir veicināt labāko iespējamo tehnisko paņēmieni (LPTP) ieviešanu jeb ekonomiski un tehniski dzīvotspējīgas tehnoloģijas, kas visefektīvāk nodrošina augstu vides aizsardzību. Labākie iespējamie tehniskie paņēmieni ir definēti LPTP atsaucēs dokumentos (BREF), kuri tiek izstrādāti, Komisijai, dalībvalstu iestādēm un citām ieinteresētajām pusēm apmainoties ar informāciju (Seviļas process).

Plenārsēdē 2009. gada 10. martā Parlaments pirmajā lasījumā apsprieda Komisijas priekšlikumu noteikt emisiju robežvērtības, pamatojoties uz BREF dokumentiem. Parlaments atbildēja, ierosinot būtiskas pārmaiņas — komitejas izveidi, kuras uzdevums būtu noteikt pasākumus emisiju ierobežošanai obligāto minimālo prasību veidā.

Es atbalstu priekšlikumu noteikt visas Savienības mēroga emisiju robežvērtību obligātās prasības tikai tādiem uzņēmumiem, kas pieprasa ES intervenci saskaņā ar ietekmes uz vidi kritērijiem un LPTP īstenošanas stadiju attiecīgajā nozarē.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, lai tiktu pieņemts pārstrādātais tiesību akts par rūpniecisko gaisa piesārņojumu, kas paredz stingrākas robežvērtības slāpekļa oksīdam, sēra dioksīdam un putekļu daļiņām, kas kaitē gan cilvēku veselībai, gan videi. Es uzskatu, ka vienota, integrēta atļauju sistēma ir jāpiemēro visām ES iekārtām, kuras darbosies saskaņā ar vienādiem emisiju standartiem (labākajiem iespējamiem tehniskajiem paņēmieniem — LPTP) un kuras uzraudzīs un kontrolēs saskaņā ar obligātajām minimālajām prasībām.

Šī integrētā pieeja sekmēs vides un cilvēku veselības aizsardzību, kā arī Eiropas sabiedrības ilgtspējīgu attīstību. Tiks radītas jaunas, videi nekaitīgas darbavietas, un pilsoņi tiks nodrošināti ar pārtiku, elektroenerģiju un siltumu, neradot ES konkurences kropļojumus.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Priekšlikums, par kuru mēs balsojam, apvieno vienā tekstā un atjaunina septiņus tiesību aktus par rūpnieciskajām emisijām. Šo tiesību aktu vidū ir svarīgas direktīvas par lielām atkritumu sadedzināšanas iekārtām un par piesārņojuma integrētu novēršanu un samazināšanu (slavenā PINK, kas aptver aptuveni 52 000 rūpniecības un lauksaimniecības iekārtas — no pārstrādes rūpnīcām līdz cūku fermām — ar augstu piesārņojuma potenciālu). Es priecājos par to, ka pēc divu gadu ilgām grūtām sarunām beidzot jūnija dialogā tika panākts kompromiss. Kā tas notiek ar visiem kompromisiem, tajā bija piekāpšanās un pretimnākšana, bet globālā mērogā Eiropas Parlaments ir cīnījies, lai nodrošinātu lielāku skaidrību un objektivitāti attiecībā uz vides prasībām. Šis teksts norāda uz acīmredzamu progresu vairākos būtiskos jautājumos — jo īpaši attiecībā uz gaisa kvalitāti, vides raksturlielumu uzlabošanu un dalībvalstu pienākumiem iekārtu uzraudzībā.

Noslēgumā vēlos izteikt apmierinājumu par noteikumu, kas paredz, ka līdz 2011. gada beigām Komisija izredīgēs tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza atļautās robežvērtības mājputniem, kas šajā gadījumā ietvers arī paipalas, kuras manā vēlēšanu apgabalā ir jutīgs temats.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šodienas balsojums par tiesību aktiem attiecībā uz rūpnieciskajām emisijām ir solis pareizajā virzienā, lai ierobežotu kaitējumu, ko videi nodara rūpnieciskais piesārņojums, bet man žēl, ka galīgais iznākums attiecībā uz galvenajām jomām neatbilst cerētajam. Lai gan jaunais tiesību akts ievieš dažus uzlabojumus, tas tomēr pieļauj pārāk daudz izņēmumu. Es vēl arvien neesmu apmierināts ar galīgo iznākumu, kas neiegrožo vecākās un netīrākās spēkstacijas, kuras piesārņo gaisu. Šīs spēkstacijas varēs izvairīties no noteikumiem vēl 12 vai vairāk gadu. Mēs neatalgojam labu praksi, bet gan piesārņotājus, par kuru nodarīto kaitējumu maksās Eiropas pilsoņi.

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt labāku Eiropas pilsoņu un vides aizsardzību, piespiežot rūpniecības uzņēmumus ierobežot vides piesārņošanu. Esmu vilnis par to, ka šis vājais kompromiss ir izdevīgs tām dalībvalstīm, kas paļaujas uz visvecākajām lielajām sadedzināšanas iekārtām. Ekonomare jau tagad nodarbina vairāk cilvēku nekā automobiļu ražošanas nozare, un šī direktīva būtu varējusi turpmāk veicināt inovatīvas, videi nekaitīgas nozares, bet bloķējošais mazākums Padomē panāca, ka aizstāvētas tiek visvairāk piesārņojošo, novecojošo rūpniecības nozaru intereses, kurām nav nekādas nākotnes.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Es varu balsot tikai par šo direktīvu, ņemot vērā lielo darbu, ko tā prasīja, lai panāktu vienošanos starp Komisiju, Padomi un Parlamentu. Teksts paredz nodrošināt augstāku vides aizsardzības līmeni, neradot pārmērīgu slogu uzņēmumiem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Šī direktīva par rūpnieciskajām emisijām un piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ir ārkārtīgi svarīga, lai nodrošinātu labu gaisa kvalitāti visiem Eiropas pilsoņiem. Pašlaik dalībvalstīm nav vienādu noteikumu. Dažas no tām dara visu, ko var, bet citas nedara neko. Tāpēc ir apkaunojoši, ka tādas valstis kā Itālija un Apvienotā Karaliste Padomē bloķēja vajadzīgos uzlabojumus. Es balsoju par galīgo tekstu, jo tas nepārprotami paredz stingrākus noteikumus, lai gan pieļauj iespējas tos ieviest 12 gadu ilgā laikposmā. Tomēr galīgais rezultāts būs tāds, ka ogļu spēkstacijām Apvienotajā Karalistē un Itālijā vai jebkurā citā vietā Eiropā būs jāievēro stingri standarti, lai mēs varētu garantēt pilsoņiem visās dalībvalstīs labu veselību. Par to tad, galu galā, ir šī direktīva.

Ieteikums otrajam lasījumam: Satu Hassi un Caroline Lucas (A7-0149/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Atmežošana ir problēma, kurai ir nopietna ietekme gan uz oglekļa dioksīda emisijām, gan uz pastāvīgo bioloģiskās daudzveidības zudumu. Diemžēl šīs parādības galvenais cēlonis ir nelikumīga mežizstrāde. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi, lai ES apņēmīgi cīnītos pret nelikumīgi iegūtu kokmateriālu lietošanu un tirgošanu, kas sastāda 20–40 % no visiem rūpnieciski iegūtajiem kokmateriāliem. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu, cerot, ka tādējādi būs iespējams ierobežot nelikumīgi iegūtu kokmateriālu lietošanu Eiropā.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šā ziņojuma mērķis ir samazināt tādu kokmateriālu vai koka izstrādājumu tirgošanu iekšējā tirgū, kas iegūti nelikumīgā mežizstrādē. Es atbalstīju šo ziņojumu, kad par to bija jābalso, jo tajā bija atrasts apmierinošs Eiropas patērētāju un rūpniecības uzņēmumu aizsardzības princips — „pienācīgas rūpības pienākums”. Šis princips nodrošina pasākumus un procedūras, kas ļauj tirgus dalībniekiem izsekot kokmateriālu un koka izstrādājumu izcelsmei, piekļūt informācijai par spēkā esošo tiesību aktu ievērošanu un novērst risku pārdot iekšējā tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus, kas iegūti nelikumīgā mežizstrādē.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Parlamenta lēmums aizliegt nelikumīgi iegūtus kokmateriālus un kontrolēt to piegādes ceļus samazinās nelikumīgu atmežošanu un dos patērētājiem iespēju izdarīt apzinātu produktu izvēli. ES tiesību akts, kas aizliedz nelikumīgi iegūtus kokmateriālus, ir globāla mēroga likumdošanas akts, kas attiecas gan uz visā pasaulē kailcirtē izpostītiem mežiem, gan uz ES tirgu, kur kokmateriāli un koka izstrādājumi tiek pārdoti. Pamatojoties uz pašlaik pieejamiem skaitļiem, vismaz 20 % no kokmateriāliem un koka izstrādājumiem, kas sasniedz Eiropas tirgu, nāk no nelikumīgiem avotiem.

Ikvienai no 27 dalībvalstīm ir aktīvi jāiesaistās jaunās regulas par kokmateriālu izcelsmes kontroli īstenošanā un jāpiemēro sankcijas tiem, kas pārdod nelikumīgi iegūtus kokmateriālus. Skaidrāk nekā jebkad ir redzams, ka katastrofiskos plūdus, kurus piedzīvo Eiropa un Rumānija un kuros cilvēki zaudē dzīvību un īpašumus, daļēji ir izraisījusi atmežošana. Neviena no dalībvalstīm nedrīkst vilcināties piemērot soda sankcijas tiem, kas pārdod nelikumīgi iegūtus kokmateriālus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par kokmateriālu un tādu koka izstrādājumu pārdošanas aizliegumu Eiropas tirgū, kas iegūti no nelikumīgi izcirstiem kokmateriāliem. Šis lēmums ir svarīgs, lai aizsargātu mežus visā pasaulē, jo tie ir būtisks faktors klimata pārmaiņu apkarošanā. Šis aizliegums dos arī ieguldījumu Eiropas mežu aizsardzībā un saglabāšanā. Nelikumīga kokmateriālu ieviešana Eiropā ir izraisījusi krasu kokmateriālu cenu kritumu, kas neļauj Eiropas mežu īpašniekiem nopelnīt iztikas līdzekļus no kokmateriālu pārdošanas.

Marielle De Sarnez (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Aizliegums ievest nelikumīgi iegūtus kokmateriālus ir jo īpaši vajadzīgs, lai apkarotu globālo sasilšanu. Šis aizliegums, kas ietekmēs aptuveni 20 līdz 40 % kokmateriālu, kurus ievē Eiropā, faktiski ļaus panākt lielu progresu cīņā pret atmežošanu. Tas novedīs pie ievērojama CO₂ emisiju samazinājuma gaisā un palīdzēs aizsargāt dzīvnieku un augu sugas, kas pašlaik ir apdraudētas. Šis pasākums arī uzlabos dzīves apstākļus vietējām kopienām, kuras ir atkarīgas no mežiem, un vispār visiem attiecīgo valstu iedzīvotājiem. Padarot nelikumīgas darbības grūtāk veicamas, jo īpaši izsekojamības dēļ, kas uzlikta par pienākumu importētājiem, un piespiežot tirgus dalībniekus darboties likumīgi un maksāt attiecīgos nodokļus šīs produkcijas ražošanas

valstīs, Eiropas Savienība atbalsta šīs valstis cīņā pret nodokļu nemaksāšanu, tādējādi dodot tām iespēju radīt vairāk resursu, kurus tās varēs izmantot iedzīvotāju labā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par noteikumiem tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus, jo cīņa pret nelikumīgu mežizstrādi ir svarīga, lai novērstu bioloģiskās daudzveidības izzušanu un atmežošanu, un tā ir arī galvenais faktors klimata pārmaiņu apkarošanā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Satraucošais ātrums, ar kādu izzūd meži, liek mums visiem pielikt nopietnas pūles, lai aizsargātu daļu no mūsu dabas mantojuma, kas ir svarīgs visas cilvēces izdzīvošanai. Pērkot kokmateriālus un koka izstrādājumus, Eiropas patērētājiem ir jābūt pārliecinātiem, ka viņi nedod ieguldījumu atmežošanā vai neatbalsta nelikumīgu tirdzniecību, kas gūst ienākumus no noziedzīgas meža resursu izmantošanas un apdraud uzņēmumus, kuri izturas atbildīgi un nekaitē bioloģiskajai daudzveidībai. Parlaments vēlas likt lielāku uzsvāru uz šā ļaunuma apkarošanu un ieviest stingrākus noteikumus importam un tirdzniecībai, un es uzskatu, ka ir vērts par to cīnīties.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Atmežošanas ātrums ir aptuveni 13 miljoni hektāru gadā, kas izraisa gandrīz 20 % oglekļa dioksīda emisiju visā pasaulē, kā arī ir viens no galvenajiem bioloģiskās daudzveidības izzušanas iemesliem. Tā veicina arī nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus, jo daudzās valstīs meži ir liela vietējo iedzīvotāju un to cilvēku kultūras un sociālā vērtība, kas ir no tiem atkarīgi.

Nelikumīga mežizstrāde ir galvenais atmežošanas iemesls, jo ir aprēķināts, ka nelikumīgi iegūtu kokmateriālu apjoms ir aptuveni 350 līdz 650 miljoni m³ gadā, kas ir 20–40 % no kokmateriālu ieguves visā pasaulē. Tas noved pie kokmateriālu cenu krišanās, laupa mums dabas resursus un ienākumus no nodokļiem un palielina to cilvēku nabadzību, kas ir atkarīgi no mežkopības.

Eiropas Savienībai kā lielai kokmateriālu un koka izstrādājumu patērētājai ir pienākums veikt efektīvus pasākumus pret atmežošanu un nelikumīgu mežizstrādi, kam neapšaubāmi jāietver aizliegums dot iespēju tirgot nelikumīgi iegūtus kokmateriālu produktus. Es aizstāvu mazo kokmateriālu ražotāju izslēgšanu no šīs regulas piemērošanas jomas, jo es uzskatu, ka likumības pārbaudes pienākums ir ļoti apgrūtināošs.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs regulas priekšlikuma mērķis ir ieviest saistības tirgus dalībniekiem, kas piegādā tirgum kokmateriālus un koka izstrādājumus. Mēs saprotam vajadzību saglabāt meža resursus, nodrošinot to saprātīgu un ilgtspējīgu izmantošanu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu mūsu mežos. Tomēr ziņojums izraisa bažas par attiecīgo procedūru īstenošanu dalībvalstīs. Ņemot vērā atšķirības, kas pastāv dažādās valstīs, piemēram, attiecībā uz īpašuma lielumu, dažos gadījumos regulas piemērošana izrādīsies neiespējama un prasīs augstas izmaksas. Vēl aizvien pastāv šaubas par ideju iznīcināt nelikumīgi iegūtus kokmateriālus, un nav arī vienprātības, ņemot vērā to, ka dalībvalstīs jau ir pieņemti tiesību akti, kas ievieš pienācīgu regulējumu, kā, piemēram, Portugālē, kur dažas meža dzīvnieku sugas ir aizsargātas ar likumu un medībām ir vajadzīga īpaša atļauja.

Šī problēma, kā arī tas, ka šī regula neievieš neko būtiski jaunu meža resursu aizsardzībā, nozīmē, ka tādās valstīs kā Portugāle tā var mežkopībā radīt ierobežojumus, kas ietekmēs mazos un vidējos uzņēmumus. Vēl aizvien pastāv problēmas ar to kokmateriālu kontroli, kas nāk no trešām valstīm, un tās ir jāatrisina.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) 20 % no kokmateriāliem un koka izstrādājumiem, kurus ieved ES, nāk no nelikumīgiem avotiem, un nelikumīga mežizstrāde ir galvenais atmežošanas iemesls. Katru gadu tās apjoms palielinās par gandrīz 13 miljoniem hektāru, kas izraisa dramatisku dabas resursu un bioloģiskās daudzveidības noplicināšanu. Šā iemesla dēļ Parlaments nesēn nolēma aizliegt ievest Eiropas teritorijā nelikumīgi iegūtus kokmateriālus, un es priecājos par šo lēmumu, jo tas nozīmē lielu starptautiska mēroga progresu. Ar šo lēmumu Eiropas Savienība beidzot izpilda savu pienākumu attiecībā uz starptautisko tirdzniecību un cīņu pret atmežošanu.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju šo ieteikumu otrajam lasījumam, jo mums ir jāizvairās no dārgiem birokrātiskiem procesiem, ja vēlamies saglabāt nākotnei kokmateriālus un efektīvi apkarot nelikumīgu kokmateriālu ievēšanu Eiropā. Mums ir jāpastiprina importa uzraudzība, lai uz visiem laikiem ierobežotu atmežošanu.

Tirgus dalībnieku un valsts iestāžu pūles ir galvenokārt jāvelta kokmateriālu ieguves posmam, citiem vārdiem sakot, procesam, kurā tie pirmo reizi tiek laisti ES tirgū.

Būtu bezatbildīgi no mūsu puses pieprasīt Eiropas grāmatu izdevējiem, lai viņi pierāda papīra izcelsmi, kuru iespiedēji izmanto grāmatu iespiešanā. Faktiski nav iespējams noteikt to kokmateriālu izcelsmi, kurus izmanto papīra izgatavošanā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Pārāk ilgi ES ir piedalījusies nelikumīgi iegūtu kokmateriālu tirdzniecībā pasaulē. Atmežošana ir nopietna mūsu planētas problēma, un tai ir milzīga ietekme uz visas pasaules vidi. Šodienas balsojums izbeigs nelikumīgi iegūtu kokmateriālu lietošanu Eiropas Savienībā, un tas ir pozitīvs solis reālas problēmas risināšanā.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es priecājos par to, ka Parlaments pieņēma šo ziņojumu. Kā lielākajai kokmateriālu patērētājai pasaulē ES ir pienākums izturēties atbildīgi pret šādu produktu importu, un šim pienākumam tagad būs pozitīva ietekme uz vidi, cilvēktiesībām un patērētāju aizsardzību. Es jūtos vilies par to, ka daži noteikumi — piemēram, mūsu sākotnējais priekšlikums par sodu piemērošanu noteikumu pārkāpumu gadījumos — sarunās ar Padomi tika vājināti, bet es priecājos, ka šo ziņojumu pieņēma.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Atmežošana un mežu degradācija ir galvenie faktori, kas izraisa bioloģiskās daudzveidības zudumu. Savukārt nelikumīga kokmateriālu ieguve, kas pašlaik ir sasniegusi 20 līdz 40 % no kokmateriālu ieguves visā pasaulē, ir galvenais atmežošanas cēlonis. Šo regulu pieņēma, lai izbeigtu šādu nelikumīgu praksi un piemērotu lielus sodus tiem, kas kokmateriālus iegūst nelikumīgi. Šīs regulas pieņemšana ir ļoti svarīga arī, lai novērstu kokmateriālu cenu kritumu, lai izbeigtu to, ka sabiedrībai tiek laupīti dabas resursi un ienākumi no nodokļiem, kā arī lai nepieļautu to cilvēku nabadzības palielināšanos, kas ir ekonomiskā ziņā atkarīgi no mežkopības.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Vairs nav pieņemams tas, ka mēs importējam kokmateriālus Eiropas Savienībā, apzinoties, ka tas rada nopietnas vides un sociālās problēmas valstīs, kurās tos iegūst. Kā apzinīgi cilvēki mēs nedrīkstam pievērt acis uz to produktu izcelsmi, kurus patērējam, jo īpaši, ja tas kaitē citas valsts sabiedrībai un ekosistēmai.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Atmežošana rada gandrīz 20 % no CO₂ emisijām pasaulē un ir galvenais iemesls bioloģiskās daudzveidības zudumam. Nelikumīga kokmateriālu ieguve nopietni pārkāpj arī no meža resursiem atkarīgu pamatiedzīvotāju cilvēktiesības.

Kā kokmateriālu un koka izstrādājumu patērētājam ES ir pienākums veikt efektīvus pasākumus, piemēram, neļaut laist tirgū nelikumīgi iegūtus kokmateriālus un koka izstrādājumus, lai apkarotu šo parādību. Nepietiek arī ar brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu (VPA) pieeju, kuru ES īsteno saskaņā ar 2003. gada Ricības plānu meža tiesību aktu ieviešanai, pārvaldībai un tirdzniecībai. Līdz šodienai ir parakstīts tikai viens partnerattiecību nolīgums, un tā brīvprātīgais raksturs nozīmē, ka pastāv liels risks, ka to varētu apiet vai kaut kā izvairīties no tā īstenošanas.

Padomes nostāja ir vājāka nekā Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā, un tajā nav iekļauti svarīgi aspekti, piemēram, nelikumīgi iegūtu kokmateriālu un koka izstrādājumu tirdzniecības aizliegums. Tajā nav iekļautas ne tirgus dalībnieku saistības, nedz arī sodi par nopietniem pārkāpumiem. Es uzskatu, ka ir jāuzlabo apspriežu procedūra, lai aizsargātu vidi.

Marit Paulsen un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Nelikumīga kokmateriālu ieguve ir milzīga problēma, kas jāapkaro. Tāpēc mēs pilnībā atbalstām šā ziņojuma mērķi, lai gan tajā ir skaidri jūtamas protekcionistiskas tendences, kurām mēs nepiekrītam. Plašs regulējums rada šķēršļus tirdzniecībai, kas negatīvi ietekmē jaunattīstības valstis, apgrūtinot to centienus izmantot kokmateriālu nozari, lai izkļūtu no nabadzības. Tomēr nelikumīga kokmateriālu ieguve ir jāuztver ļoti nopietni. Tā kā ziņojums sarunu laikā ar Padomi tika ievērojami uzlabots un tajā tika iekļauti noteikumi, kas paredz šķēršļus tirdzniecībai, mēs nolēmām tomēr atbalstīt referentu priekšlikumu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Nelikumīga kokmateriālu ieguve ir galvenais faktors, kas veicina atmežošanu, un ir aprēķināts, ka no nelikumīgiem avotiem rūpnieciski iegūtu kokmateriālu apjoms ir no 350 līdz 650 miljoniem m³ gadā, kas ir 20 % no rūpnieciski ražotajiem kokmateriāliem visā pasaulē. Atmežošana, kuras rezultātā gadā tiek zaudēti aptuveni 13 miljoni hektāru meža, rada 20 % no oglekļa dioksīda emisijām visā pasaulē un ir galvenais bioloģiskās daudzveidības zuduma iemesls.

Nelikumīga kokmateriālu ieguve rada arī nopietnas cilvēktiesību problēmas, jo mežiem ir milzīga kultūras un sociālā nozīme no meža resursiem atkarīgu tautu un pamatiedzīvotāju dzīvē daudzās valstīs. Es balsoju par šo ziņojumu, jo šis tiesību akta priekšlikums paredz aizliegt nelikumīgi iegūtus kokmateriālus un sodīt negodīgus tirgotājus.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Tropisko mežu izlaupīšana ir mūsu planētas nelaime. ES kā otrā lielākā kokmateriālu importētāja pēc Ķīnas ir lielā mērā atbildīga par 13 miljonu hektāru meža platību izpostīšanu pasaulē. Tā ir ne tikai ekoloģiska katastrofa, bet tā arī tieši apdraud 350 miljonu cilvēku dzīvi un tūkstošiem sugu.

Eiropai ir pienākums pieņemt stingru nostāju. Tieši to Parlaments ir šodien darījis, pieņemot tiesību aktu, kas piespiedīs kokmateriālu importētājus pierādīt viņu preču izcelsmes likumību, tādējādi likvidējot sistēmu, kas līdz šim ļāva tiem izvairīties no soda. Tagad ir plānota izsekojamības sistēma, sākot ar koncesijām vietā, kurā koks tiek nocirsts, līdz produkta piegādes galamērķim.

Eiropa ir uz pareizā ceļa. Es atzinīgi vērtēju, piemēram, neseno partnerattiecību nolīguma parakstīšanu ar Kongo Republiku, kura mērķis ir šīs valsts mežkopības nozares reformēšana. Tā kā šajā valstī atrodas viens no trijiem pasaules galvenajiem tropiskajiem mežiem, šī valsts, ar kuru mums ir labas attiecības, jo īpaši izjūt nelikumīgas tirdzniecības sekas. ES tas ir jāizmanto un jānodrošina šīs nozares uzņēmumi arvien vairāk importēt oficiāli sertificētus kokmateriālus.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Es ļoti priecājos, ka Eiropas Parlaments ir devis zaļo gaismu regulai, kas aizliedz ES tirgū pārdot nelikumīgi iegūtus kokmateriālus un ievieš naudassodus un sankcijas pret šo noteikumu pārkāpējiem. Jaunais tiesību akts, par kuru Parlaments ir vienojies ar Padomi, tiks piemērots no 2012. gada beigām un dos ieguldījumu cīņā pret atmežošanu un mežu degradāciju. Tas dos arī vairāk garantiju patērētājiem attiecībā uz to kokmateriālu izcelsmi, no kuriem izgatavotu produkciju viņi pērk. Jaunā regula, ko pieņēma ar 644 balsīm „par” un 25 balsīm „pret”, 16 deputātiem atturoties, aizliedz ES tirgū pārdot nelikumīgi iegūtus kokmateriālus un no tiem izgatavotus produktus.

Ir aprēķināts, ka pašlaik 20 % no koka izstrādājumiem, kurus pārdod ES tirgū, nāk no nelikumīgiem avotiem. Līdz šim ES nav pastāvējis skaidri izteikts izejmateriālu pārdošanas aizliegums, un tāpēc ir bijis iespējams Eiropas tirgū likumīgi pārdot nelikumīgi iegūtus kokmateriālus.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Es esmu par regulu, jo tās mērķis ir aizliegt nelikumīgi iegūtu kokmateriālu laišanu tirgū. Komitejā mēs balsojām pret, bet pēc Parlamenta dialoga ar Komisiju un Padomi tika panākts pieņemams kompromiss.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski*. – Atmežošana izraisa līdz 20 % oglekļa dioksīda emisiju visā pasaulē. Tā nodara lielu postu ekosistēmām un apdraud vērtīgos ekoloģiskos pakalpojumus, ko tās sniedz. Lielu atmežošanas apjomi rodas nelikumīgas darbības rezultātā, necenšoties veikt jaunu mežu stādīšanu vai citādi ierobežot atmežošanas procesa negatīvo ietekmi. Nelikumīgi iegūti kokmateriāli, kas nāk no trešām valstīm, negodīgi konkurē ar ES mežkopības nozari, kas kokmateriālus iegūst galvenokārt likumīgi un ilgtspējīgā veidā. Es tāpēc atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kā arī Parlamenta sekmīgās sarunas ar Padomi, jo tas ir svarīgs tiesību akts, kas palīdzēs risināt daudzas vides problēmas — no bioloģiskās daudzveidības līdz klimata pārmaiņām.

Alf Svensson (PPE), *rakstiski*. – (SV) Trešdienas balsojumā es balsoju pret Kokmateriālu regulu. Šīs regulas mērķis — mazināt risku, ka nelikumīgi iegūti kokmateriāli tiktu laisti ES tirgū —, sākumā šķita labs. Sarunu laikā šis priekšlikums ieguva citādu virzību, kuras sekas būtu pārāk liela iejaukšanās tirgū, kas nebūtu samērīga ar nelikumīgi iegūtu kokmateriālu ierobežošanas apjomu. Tāpēc es balsoju pret šo priekšlikumu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šīs regulas projektu, kurā noteikti to tirgus dalībnieku pienākumi, kas pārdod kokmateriālus un to izstrādājumus Eiropas tirgū.

Aizliegums pārdot nelikumīgi iegūtus kokmateriālus un to izstrādājumus Eiropas iekšējā tirgū ir vērtējams atzinīgi. Šis lēmums ir būtisks, ja vēlamies apkarot nelikumīgu atmežošanu, kas ir saistīta ar eksotisku kokmateriālu ieviešanu Rietumu patērētāju vajadzībām. Tas ir arī svarīgs solis cīņā pret globālo sasilšanu.

Regula sniedz ievērojamas garantijas dalībvalstīm, lai tās varētu izstrādāt stingrus, atturošus un saskaņotus tiesību aktus.

Tas ir vajadzīgs solis, ja vēlamies efektīvi apkarot nelikumīgu tirdzniecību Eiropas Savienībā. Tas palīdzēs saglabāt kokmateriālus nākamajām paaudzēm.

Es tāpēc atzinīgi vērtēju šīs jaunās regulas nenovēršamo stāšanos spēkā, kas pierāda, ka dažās jomās ES var būt pozitīva nozīme, ja dalībvalstis pareizi piemēros šo tiesību aktu.

Ziņojums: Antolin Sanchez Presedo (A7-0163/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šajā ziņojumā ir ierosināts izveidot uzticamu, neatkarīgu un atbildīgu uzraudzības sistēmu, kurai jākalpo par pamatu Eiropas rīcībai attiecībā uz finanšu tirgiem. Šis ir ne tikai Eiropas, bet arī globāla mēroga nodoms, jo G20 valstis ir paudušas aicinājumu uz „starptautisku rīcību, lai izveidotu spēcīgāku un pasaules līmenī konsekventāku nākotnes finanšu nozares regulējuma un uzraudzības sistēmu, kas spēs atbalstīt ilgtspējīgu globālu izaugsmi un kalpot uzņēmumu un pilsoņu vajadzībām” (G20 augstākā līmeņa sanāksme 2009. gada 2. aprīlī Londonā). Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir atklājusi ilgstošu neatbilstību starp finanšu sektora globalizāciju, ES finanšu integrāciju un dalībvalstu finanšu uzraudzības metožu nelīdzsvarotību, kas mums tagad jānovērš. Balsojot par šo ziņojumu, es esmu uzņēmies saistības atbalstīt virzību uz integrētāku uzraudzības struktūru, lai panāktu integrētu vienoto finanšu tirgu. Tagad ir Padomes kārtā virzīties uz reālu Eiropas finanšu uzraudzību.

Andrew Henry William Brons (NI), *rakstiski*. – Mēs balsojam pret šo direktīvu ne tāpēc, ka mēs iebilstu pret visu tās saturu, bet tāpēc, ka mēs iebilstam pret to, ka Eiropas Savienības tiesību akti kontrolē britu iestādes. Noteikumus Lielbritānijas iestādēm var izdot tikai Lielbritānijas parlaments.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo direktīvas priekšlikumu, jo es uzskatu, ka, nosakot jomas, uz kurām jāattiecinā tehniskie standarti, mums ir jāizstrādā līdzsvarots un vienots saskaņotu noteikumu kopums, izvairoties ieviest regulējumā un tā īstenošanā nevajadzīgus sarežģījumus. Vienīgajām jomām, kas jāizvēlas, ir jābūt tām, kurās konsekventie tehniskie standarti palīdz jūtami un efektīvi sasniegt attiecīgo tiesību aktu mērķus. Tam arī jānodrošina, lai Parlaments, Padome un Komisija pieņemtu politiskus lēmumus saskaņā ar pašreizējām procedūrām.

George Sabin Cutaș (S&D), *rakstiski*. – (RO) Balsojums par *Sánchez Presedo* ziņojuma atlikšanu ir Eiropas Parlamenta trauksmes signāls Ministru padomei, kas norāda uz prasību pieņemt stingrāku regulējumu attiecībā uz Eiropas finanšu sistēmu.

Sākotnējo priekšlikumu, ko iesniedza Padome, Eiropas Parlaments neuzskatīja par apmierinošu, un sarunas nebeidzās ar pieņemamu kompromisu.

Atliekot ziņojumu, mēs vēlamies dot Padomei laiku iesniegt priekšlikumu, kas piedāvātu labāku risinājumu vajadzībai uzraudzīt finanšu sistēmu, risinājumu, kas palīdzētu stabilizēt Eiropas ekonomiku, veicinātu ekonomikas izaugsmi un novērstu nākotnes krīžu iespēju.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kā pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes seku dēļ ir kļuvis skaidrs, Eiropas integrācijas procesa turpmākie panākumi ir absolūti atkarīgi no spējas rast risinājumus, lai stiprinātu integrētās struktūras intervencei uzraudzības jomā Eiropas līmenī. Valstu suverenitāte kļūst arvien vairāk atkarīga no starptautiska līmeņa intervences no Eiropas Savienības struktūru puses, kurām ir resursi un iemaņas, lai rīkotos un izstrādātu stratēģijas, kuras neierobežo atsevišķas šauri nacionālas vēlmes un vajadzības. Es tāpēc vēlreiz izsaku savu atbalstu tādu Eiropas struktūru pilnvaru nostiprināšanai, kurām ir uzticēts uzdevums vadīt un pārraudzīt dažādu Eiropas finanšu sektoru darbību, kā, piemēram, Eiropas Banku iestādei, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādei un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Visiem ziņojumiem, par kuriem mūs lūdza balsot kā par uzraudzības tiesību aktu kopumu, ir viena un tā pati vaina. Tie gan paredz stiprināt

finanšu tirgus dalībnieku — banku, apdrošināšanas sabiedrību, fondu utt. — uzraudzību, ko mēs varam tikai atzīt par labu, bet tie patiesībā neko nemaina attiecībā uz to, kas tiek uzraudzīts. Tie nesniedzās līdz problēmas būtībai — finanšu pārvaldītājam globālajai kapitālistiskajai sistēmai.

Tie paši finanšu tirgus dalībnieki varēs brīvi turpināt radīt sarežģītus produktus, pārvērst riska darījumus vērtspapīros un apmainīties parādžīmēm, vienu vārdu sakot, veikt finanšu darījumus, kas nepavisam nav saistīti ar reālu bagātības radīšanu. Mēs nevis aizliedzam šos aplamos aktīvus, kas nemaz neuzlabo to aktīvu likviditāti, kuri ir pieejami saimnieciskajai darbībai un kalpo, lai radītu mākslīgu un plēsonīgu peļņu, bet mēs tikai „uzraugām” un „regulējam” tos.

Tas nu gan ir darījums! *Lamfalussy* procesam šeit aplaudē, it kā tas būtu pilnīgi tikumīgs. Tomēr ir jāsaprot, ka, ņemot vērā dažu finanšu iestāžu un to vadītāju amoralitāti, lai neteiktu cinismu, dot viņiem tādas intervences pilnvaras noteikumos par viņiem pašiem ir neveselīgi un pat dziļi perversi.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nesenā finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi nebija pielāgoti globalizācijai, kas notika finanšu sistēmā, kurā dažādi finanšu grupējumi veic pārrobežu finanšu operācijas, kas izraisa sistēmiskus riskus. Tāpēc ES tiesību aktu piemērošanā nebija nekādas sadarbības, koordinācijas vai konsekvences. Tādējādi direktīvas mērķis ir veikt vispārējus iekšējā tirgus darbības uzlabojumus, nodrošinot augstu uzraudzības līmeni un piesardzīgu regulējumu un aizsargājot noguldītājus, ieguldītājus un visus finansējuma saņēmējus. Tāpēc ir svarīgi aizsargāt finanšu tirgu integritāti, efektivitāti un netraucētu darbību, uzturēt valsts finanšu stabilitāti un ilgtspējību un stiprināt starptautisko koordināciju un sadarbību finanšu uzraudzības jomā. Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas izveide un tās pilnvaru noteikšana ir būtiska, lai radītu efektīvu uzraudzības modeli visos sektoros, tostarp banku, apdrošināšanas, fondēto pensiju, kā arī vērtspapīru un tirgu sektorā.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Finanšu krīze ir atklājusi trūkumus finanšu globalizācijā, finanšu integrācijā un jo īpaši ES un dalībvalstu finanšu uzraudzībā. Eiropas Savienības reakcijai uz krīzi ir jābūt drosmīgai. Nedrīkst vairs pieļaut finanšu pakalpojumu nepareizu darbību un to ievērojamo, kaitīgo ietekmi uz reālo ekonomiku un valsts finansēm. Eiropas Savienībai ir jāreaģē ar mikroekonomisko un makroekonomisko uzraudzību un jārisina gan atsevišķas problēmas, gan vispārīgi likumdošanas jautājumi. Šajos apstākļos galveno tehnisko standartu mērķi ir pilnīga finanšu regulējuma noteikumu saskaņošana un to konsekventa piemērošana, ņemot vērā uzraudzības pieeju un praksi. Tehniskie uzraudzības noteikumi ir vajadzīgie instrumenti, lai panāktu uzraudzības saskaņojumu visā Eiropā.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Komisija ir ierosinājusi jaunas struktūras izveidi Eiropas Savienības finanšu regulēšanai, lai uzlabotu uzraudzības kvalitāti un konsekvenci, nodrošinātu efektīvu likumdošanu un likumu izpildi un savlaicīgi konstatētu finanšu sistēmai draudošos riskus.

Ir pieņemts lēmums izveidot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kas ietvertu dalībvalstu finanšu uzraudzības tīklu, kuram jāsadarbojas ar trim Eiropas uzraudzības iestādēm — Eiropas Banku iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi.

Reizē ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes izveidi ir jāizstrādā vienots Eiropas kodekss, lai nodrošinātu konsekventu noteikumu saskaņošanu un vienādu piemērošanu un atbalstītu iekšējā tirgus efektīvu darbību bez nevajadzīgiem tiesību aktu un to īstenošanas sarežģījumiem.

Dalībvalstīm ir jāsadarbojas ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi, lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu saskaņošanu un vienādu piemērošanu, izmantojot kopīgus tehniskos atļauju piešķiršanas un paziņošanas standartus, informēšanas un nodošanas atklātībai procedūras, regulāru informācijas un pieredzes apmaiņu, kā arī ciešāku sadarbību, lai tādējādi novērstu konkurences kropļojumus un radītu pienācīgus apstākļus netraucētai pārrobežu sadarbībai.

Ziņojums: Sven Giegold (A7-0169/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šīs regulas projekta nolūks ir izveidot Eiropas finanšu tirgu iestādi. Šī iestāde būs viena no trim jaunajām iestādēm, kas tiks izveidotas, lai ieviestu jaunu uzraudzības struktūru. Tādējādi tā stiprinās uzraudzības un noteikumu efektivitāti un atvieglos finanšu sistēmas risku noteikšanu. Lai gan es vispār atbalstu finanšu uzraudzības dokumentu kopumu, es jo īpaši atbalstu tādas iestādes izveidi kā šī. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu, kurā ir atbalstīta Eiropas Komisijas ierosinātā regula, bet vienlaikus ir skaidri pateikts, ka būs jāuzlabo un precīzāk jānosaka minētās iestādes vidutējās loma, kas ir efektīvas un atbildīgas uzraudzības struktūras neatņemams faktors.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ierosināto regulu, jo uzskatu, ka šai iestādei ir jāņem vērā tās darbības ietekme uz konkurenci un jauninājumiem iekšējā tirgū, Eiropas Savienības konkurētspēju pasaulē, finanšu integrāciju un ES jauno nodarbinātības un izaugsmes stratēģiju. Es piekrītu arī, ka savu mērķa sasniegšanai jaunajai iestādei ir jāpiešķir juridiskas personas statuss, kā arī administratīva un finansiāla neatkarība. Saskaņā ar Bāzeles Banku uzraudzības komitejas viedokli šai iestādei ir jāsaņem pilnvaras, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar finanšu iestāžu darbības atbilstību tiesību aktiem, jo īpaši, ja rodas sistēmisks un pārrobežu risks.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ja mēs vēlamies efektīvi regulēt finanšu un spekulatīvos tirgus, tad, atceroties apstākļus, kas noveda pie pašreizējās krīzes, kam Eiropā un attīstītajās valstīs ir bijušas ļoti nopietnas sekas, ir svarīgi nodrošināt efektīvu un prasmīgu Parlamenta un citu Eiropas iestāžu intervenci darījumos ar vērtspapīriem. Mūsu mērķis ir izveidot strukturālu pamatu finanšu uzraudzībai, novērtēšanai, kontrolei un vadībai, kas, pamatojoties uz efektīvu tiesisko regulējumu, novērsīs tādu situāciju atkārtošanos, kas noveda pie pašreizējās ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes. Šajā kontekstā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei, kurai ir pienācīgas juridiskas pilnvaras, ir jāpiešķir tiesiskā, administratīvā un finansiālā neatkarība, lai tā spētu garantēt tirgu drošību un stabilitāti, un to darbības pārredzamību un izvairīties no sistēmiskiem riskiem.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nesenā finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi nebija pielāgoti globalizācijai, kas notika finanšu sistēmā, kurā dažādi finanšu grupējumi veic pārrobežu finanšu operācijas, kas izraisa sistēmiskus riskus. Tas nozīmē, ka ES tiesību aktu piemērošanā nebija nekādas sadarbības, koordinācijas un konsekvences. Tādējādi šīs direktīvas mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, nodrošinot augsta līmeņa uzraudzību un piesardzīgu regulējumu, kā arī aizsargājot noguldītājus, ieguldītājus un visus finansējuma saņēmējus. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt finanšu tirgu integritāti, efektivitāti un pienācīgu darbību, aizsargājot valsts finanšu stabilitāti un

ilgtspējību un stiprinot starptautisko koordināciju un sadarbību finanšu uzraudzības jomā. Eiropas finanšu tirgu iestādes izveide ir būtiska, lai radītu efektīvu uzraudzības modeli.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) ES ir gaidījusi pārāk ilgi uz stingrāka finanšu pakalpojumu regulējuma ieviešanu. Pēc krīzes sākuma tika nelietderīgi izšķiests pārāk daudz laika. Ikvienam bija labi zināmi Eiropas un dalībvalstu uzraudzības iestāžu trūkumi, un šie trūkumi tika konsekventi izmantoti. Šā iemesla dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par *Giegold* kunga ziņojumu par Eiropas Vērtspapīru tirgu iestādes (EVTI) izveidi. Kā jau esmu apgalvojis un šodien atkārtojis, es piekritu, ka Eiropai ir jākļūst stiprāka un ka visiem ir jāpiedāvā vienādi noteikumi. Mēs dzīvojam globālā tirgū, kam ir vajadzīgi globāli noteikumi.

Eiropas mēroga iestādes izveide ir milzīgs solis pretī vienotā tirgus nostiprināšanai un nešaubīgai to problēmu risināšanai, kuras rada trešo valstu gigantiskie uzņēmumi. Arī attiecībā uz EVTI man ir nopietni iebildumi, piemēram, pret vajadzību atteikties no jebkurām nodokļu saistībām tiešo nodokļu vai maksājumu veidā.

Es atbalstu jaunus EVTI uzdevumus, ņemot vērā ne tikai to, ko paredz uzraudzības dokumentu kopums, bet arī ar tiem saistītie tiesību akti par riska ieguldījumu fondu vadītājiem. Vēl viens svarīgs jauninājums ir jaunās iestādes pilnvaras attiecībā uz starptautiskajām kredītreitinga aģentūrām. Es ceru, ka nākamais Komisijas tiesību akta priekšlikums par šo jautājumu būs līdzsvarots un tiks nekavējoties pieņemts.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pēc divu mēnešu ilgām neatlaidīgām sarunām ar Padomi Eiropas Parlaments šodien balsoja par saviem grozījumiem Komisijas priekšlikumos par finanšu uzraudzību. Plaša koalīcija ir paziņojusi, ka Parlaments piekritīs galīgajam dokumentu kopumam tikai tad, ja tiks paredzēti vērienīgi Eiropas jaunās finanšu uzraudzības noteikumi. Tomēr Parlaments, atliekot balsojumu par pirmā lasījuma galīgo versiju līdz septembrim, ir saglabājis vienošanās iespēju.

Padomei tagad ir jāizmanto šī iespēja, lai pārvarētu letarģiju un pārietu tiltam, ko Parlaments ir uzcēlis. Pēc 20 dialoga sanāksmēm Padome nav iesniegusi kompromisa piedāvājumu, savukārt Parlaments ir sagatavojis visaptverošu priekšlikumu. Tādējādi sarunas izraisa vilšanos. Padomes sarunu vedēji ir cietuši neveiksmi. Kā Eiropas mēroga iestāde Padome nedrīkst nokļūt dalībvalstu interešu gūstā, tai vajadzības gadījumā jābūt gatavai balsot, izmantojot kvalificētu balsu vairākumu, lai panāktu vienošanos ar Parlamentu. Eiropas Parlaments septembrī piekritīs vienoties pirmajā lasījumā tikai tad, ja Eiropas finanšu uzraudzības iestādēm tiks piešķirtas reālas pilnvaras.

Ziņojums: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Savienības mēroga finanšu sistēmas uzraudzība un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošana ir būtiski pasākumi. Ir ļoti svarīgi radīt efektīvu uzraudzības sistēmu, nepārtraucot finansēt ekonomiku. Tas nozīmē radīt apstākļus ekonomikas stabilai finansēšanai, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību, aizsargāt vienoto tirgu, garantējot ES augstas kvalitātes finanšu uzraudzību, lai novērstu vienotā tirgus fragmentāciju, un ļaut ES saglabāt savus likumdošanas aktus, lai aizsargātu eiro un citas Eiropas valūtas. Eiropas Savienībai ir jāsauglabā savas pilnvaras likumdošanas līmenī, vēlreiz apliecinot savas saistības attiecībā uz daudzpusējām procedūrām, jo tādējādi tā būs labāk sagatavota aizstāvēt savas vērtības un aizsargāt savas stratēģiskās intereses. ESRK izveide

ir svarīgs jauninājums attiecībā uz Eiropas līmeņa makroekonomisko analīzi, kuras mērķis ir sistēmisko risku novērtēšana. Ciešas sadarbības nodibināšana starp ESRK un jo īpaši dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kā arī Eiropas iestādēm, kas atbild par konkrētu nozari, ir prioritāte visaptverošas uzraudzības izveidošanai makrouzraudzības un mikrouzraudzības līmenī.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Šī ir ierosinātā regula par finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu. Es stingri atbalstu finanšu uzraudzības dokumentu kopumu, kuru pieņēma Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja. Šim tiesību akta tekstam ir daudz mērķu, bet jo īpaši uzsvērti ir divi mērķi — stabila ekonomikas finansēšana izaugsmei un ilgtermiņa nodarbinātībai, kā arī vēlēšanās aizsargāt Eiropas vienoto tirgu. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu, kas ievieš konsekvenci starp makrouzraudzību un mikrouzraudzību un tāpēc nodrošinās Eiropas Savienībai stabilas, pārredzamas un saskaņotas iestādes un komitejas Eiropas un visas pasaules finanšu sistēmas pārvaldībai.

Jan Březina (PPE), *rakstiski*. – (CS) Šodien mēs balsojam, cita starpā, par priekšlikumu attiecībā uz tiesību aktu paketi par finanšu uzraudzību Eiropas Savienībā. Debātes par finanšu uzraudzības veidu attiecas uz to pilnvaru apjomu, kuras jāpiešķir jaunizveidotajai Eiropas iestādei, kas uzraudzīs banku, apdrošināšanas sabiedrību un finanšu tirgu operācijas. Mums ar vēsu prātu jāturpina censties, lai neatkārtotos finanšu krīze, mēs nedrīkstam padoties histērijai. Eiropas finanšu tirgus iestādēm ir pienācīgi jāpapildina dalībvalstu finanšu iestādes, nevis jācenšas tās izstumt no spēles. Bankas, apdrošināšanas sabiedrības vai ieguldījumu fonda problēmas vienmēr ir jārisina uzraudzības iestādei, kas labi pārzina situāciju un tāpēc spēj to novērtēt vislabāk. Daudzos gadījumos šī iestāde nav un nebūs Eiropas regulators. Manuprāt, ir būtiski saglabāt dalībvalstu valdību veto tiesības pār Eiropas regulatoru lēmumiem, lai novērstu vilinošo, bet bīstamo vienādas procedūras piemērošanu ārkārtas situācijās, kas dalībvalstu finanšu tirgos var izpausties dažādi. Jaunizveidotās Eiropas finanšu uzraudzības iestādes, kurām ir faktiski neierobežotas pilnvaras, līdzināsies Leviantānam, kuram dalībvalstis pašāvēģi uzticēs savu suverēno varu un kurš būs vēl jo vairāk neaizsargāts, ja šī vara tiks nepareizi vai pat ļaunprātīgi izmantota.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ierosināto regulu, jo es uzskatu, ka Eiropas Sistēmisko risku komitejas (ESRK) uzdevumam ir jābūt sistēmisko risku kontrolei un novērtēšanai normālos apstākļos, lai mazinātu finanšu sistēmas pakļaušanu tās sastāvdaļu bankrota riskam un pastiprinātu tās pretošanās spējas satricinājumiem. Šajā ziņā ESRK ir jānodrošina finanšu stabilitāte un jāmazina risku negatīvā ietekme uz iekšējo tirgu un reālo ekonomiku. Lai sasniegtu savus mērķus, ESRK ir jāanalizē visa būtiskā informācija, jo īpaši attiecīgie tiesību akti, kuriem ir potenciāla ietekme uz finanšu stabilitāti, piemēram, grāmatvedības, bankrota un ekonomikas dzīvotspējas noteikumu ietekme. Es piekrītu arī tam, ka vajadzības gadījumā ESRK ir jāpublisko brīdinājumi par riska iespēju un jāsniedz ieteikumi, kas attiecas uz visu ES, ikvienai dalībvalstij vai dalībvalstu grupai kopā ar pienācīgu pasākumu grafiku. Ja šie brīdinājumi par risku vai ieteikumi tiek sniegti atsevišķai dalībvalstij vai dalībvalstu grupai, ESRK var ierosināt atbalsta pasākumus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Balsojumā par *Sylvie Goulard* ziņojumu es atturējos no balsošanas par Komisijas tekstu par finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidošanu. Izveidojamajai iestādei tāpat kā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmai ir ierobežota darbības joma, ko nosaka konkrētas strukturālas

īpašības, kuras pamatojas uz neoliberaļu viedokli par tirgus priekšrocībām vai pat suverenitāti.

Minētās īpašības ir šādas: a) neatkarība no politiskajiem spēkiem — šīs iestādes nesniegs ziņojumus dalībvalstu politiskajām iestādēm, to kompetences joma paliks šauri definēta, un tai nebūs nekāda sakara ar demokrātiskas kontroles jēdzienu; b) pilsoņi nepiedalīsies lēmumu pieņemšanas procesā, tādas sociālās grupas kā darba ņēmēji un patērētāji nebūs pārstāvēti šajās neatkarīgajās iestādēs, pārstāvēts būs tikai privātais sektors; c) šo iestāžu uzbūve un *modus operandi* palielina politisko un uzraudzības pilnvaru fragmentārismu, radot plaisu starp monetāro politiku, ko īsteno ECB, un dalībvalstu finanšu politiku, kas atrodas Stabilitātes pakta ciešajā tvērienā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Tādu struktūru izveidošanai, kuras spēj veikt preventīvu intervenci un kuras atbalsta pastāvīgs un rūpīgi pārdomāts novērtējums, pašreizējā krīzes apkarošanas situācijā ir jābūt lēmumu pieņemšanas procesa un politikas veidošanas prioritātei, kas nodrošina Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzības efektivitāti. Eiropas Sistēmisko risku komiteja, kas spēj kontrolēt un novērtēt finanšu sistēmas riskus periodos, kurus uzskata par normāliem, varētu darboties kā finanšu stabilitātes garants, un tas ir pilnīgi nepieciešams, lai reālā ekonomika attīstītos, nodrošinot izaugsmi, bagātību un darbavietas. Es vēlos uzsvērt referentes centienus sniegt līdzsvarotu un izpildāmu efektīvas uzraudzības priekšlikumu, kas nodrošinās ekonomikas finansēšanu un aizsargās vienoto tirgu, kā arī ES intereses un mērķus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Eiropas Sistēmisko risku komiteja (ESRK) nav nekas vairāk kā valdošo eiroliberaļu domāšanas iemiesojums un veids, kā apiet demokrātiju. Tās valdi veidos ECB, Komisijas un dalībvalstu centrālo banku locekļi, bet tajā nebūs iekļauti Parlamenta deputāti. Šī ESRK nekad nebrīdinās mūs par riskiem, ko rada politika, kuru tā aizstāv. Tāpēc tā ir postoša tāpat kā priekšlikums šajā ziņojumā izveidot ciešu sadarbību starp ESRK, SVF un G20. Es balsošu pret šo tekstu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nesenā finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi nebija pielāgoti globalizācijai, kas notika finanšu sistēmā, kurā dažādi finanšu grupējumi veic pārrobežu finanšu operācijas, kas izraisa sistēmiskus riskus. Tāpēc ES tiesību aktu piemērošanā nebija nekādas sadarbības, koordinācijas un konsekvences. Tādējādi šīs direktīvas mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, nodrošinot augsta līmeņa uzraudzību un piesardzīgu regulējumu, kā arī aizsargājot noguldītājus, ieguldītājus un visus finansējuma saņēmējus. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt finanšu tirgu integritāti, efektivitāti un pienācīgu darbību, aizsargājot valsts finanšu stabilitāti un ilgtspējību un stiprinot starptautisko koordināciju un sadarbību finanšu uzraudzības jomā. Es uzskatu, ka Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveide ir būtiska, lai radītu efektīvu uzraudzības modeli un izvairītos no sistēmiskā riska, ko izraisa lielu starptautisku finanšu grupējumu darbība.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Goulard* kundzes ziņojumu. Pirms kāda laika, kad darbu pie šā ziņojumu veica Ekonomikas un monetārā komiteja, es iesniedzu vairākus grozījumus, kurus iekļāva galīgajā tekstā. Es faktiski uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Sistēmisko risku komiteja (ESRK) spētu savlaicīgi brīdināt par iespējamiem sistēmiskiem riskiem, izmantojot agrīnās brīdināšanas sistēmu, un ieteikt pienācīgus pretpasākumus.

ESRK noteikti būs būtiska nozīme finanšu sistēmas struktūrā. Tā būs vienīga iestāde, kam būs visaptverošs un pilnīgs pārskats par situāciju finanšu sistēmā, un tās loma dažādu Eiropas uzraudzības iestāžu (EUI) kontrolē un koordinācijā iespējamo nākotnes krīžu vai brīdinājumu par to iespējamību gadījumos būs izšķiroša.

Es uzskatu, ka ir skaidri jānosaka uzraudzības iestāžu tiešie pienākumi attiecībā uz finanšu grupām, kuras var skart sistēmiski riski, kā arī jānoskaidro ESRK makrouzraudzības un EUI mikrouzraudzības kompetences jomas. Tomēr es uzskatu, ka to visu noskaidros, kad sarunās ar Padomi tiks pieņemta galīgā teksta versija.

Ziņojums: Jose Manuel Garcia-Margallo y Marfil (A7-0166/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es, bez šaubām, balsoju par ziņojumu, kura mērķis ir izveidot Eiropas Banku iestādi un ieviest mehānismu iespējamu nākotnes krīžu regulēšanai, lai Eiropas pilsoņiem nebūtu jānes finanšu sistēmas sabrukuma seku smagums. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju referenta pieeju, kas orientēta uz visas Eiropas mērogu. Patiešām, viņš nepārprotami atbalsta tā saukto „Eiropas mēroga risinājumu”, kas paredz piešķirt uzraudzības iestāžu kolēģijām pilnvaras izdot noteikumus, kuru ievērošana būtu obligāta, ja valstu uzraudzības iestādes nespētu panākt vienošanos. Turklāt ir paredzēta Eiropas fonda izveide, kura finansējumu veidotu finanšu iestāžu iemaksas un kura mērķis būtu noguldītāju aizsardzība un palīdzība tām iestādēm, kas nonākušas grūtībās, ja to maksātspējas risks varētu apdraudēt visu sistēmu. Noslēgumā gribu teikt, ka pilnīgi piekrītu referenta atbalstam mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas bieži ir nepietiekami pārstāvēti banku nozarē. Ziņojumā ir izvirzīts noteikums, ka mazo un vidējo uzņēmumu organizāciju pārstāvjiem vajadzētu tikt iekļautiem banku nozares ieinteresēto personu grupā un ievēlēt divus Uzraudzības padomes locekļus.

Bastiaan Belder (EFD), rakstiski. – (NL) Krīze ir atklājusi trūkumus finanšu uzraudzībā. Izrādījās, ka uzraudzība nav bijusi pietiekami efektīva. Šā iemesla dēļ es priecājos par rezultātiem, kas līdz šim sasniegti sarunās ar Padomi. Ar to es domāju koordināciju starp dalībvalstu uzraudzības iestādēm. Es piekrītu, ka pirmā apspriežu kārtā vēl nav beigusies un ka vienošanās vēl ir aiz kalniem. Balsošanas pabeigšana šonedēļ prasīs otro kārtu un izraisīs lielu aizkavēšanos. Visas dalībvalstis vēlas, lai jūlijā tiktu panākta vienošanās. Tad uzraudzības sistēma varētu sākt darboties nākamā gada sākumā. Tomēr daudzās prasības, uz kurām Eiropas Parlaments vēl arvien pastāv, īstermiņā ir nesasniedzamas vai arī nevēlamas. Parlamenta priekšlikumi draud uzlikt topošajām uzraudzības iestādēm pārmērīgu darba slodzi. Atceliet prasību, lai tās tieši uzrauga konkrētas finanšu iestādes un ļaujiet tām aprobežoties ar pārrobežu problēmām. Turklāt Eiropas Centrālajai bankai ir jāturpina galveno uzmanību veltīt cenu stabilitātei. Šo mērķi nedrīkst sajaukt ar uzraudzību. Noslēgumā vēlos teikt, ka Eiropas Parlaments darītu gudri, ja ievērotu mērenību, izveidojot šīs iestādes un piešķirot tām izpildvaru. Pārāk cieši neiesaistoties šajos pasākumos, Parlaments saglabās tiesības veikt neatkarīgu parlamentāro pārbaudi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu regulai tāpēc, ka, manuprāt, ir jāizveido jauna struktūra, lai pārvaldītu finanšu krīzes, kas var destabilizēt vai sagraut iestādes, kuras nonākušas grūtībās, kā arī lai mazinātu risku, ka šīs iestādes varētu negatīvi ietekmēt visu Eiropas finanšu sistēmu. Es piekrītu arī tam, ka Eiropas Finanšu stabilitātes fondam ir jāfinansē uzņēmumu piespiedu slēgšana vai jāveic finanšu intervence, kuras mērķis ir palīdzēt finanšu iestādēm, kas nonākušas grūtībās, gadījumos, kad tas var apdraudēt ES vienotā finanšu tirgus stabilitāti. Šim fondam jāiegūst

finansējums no finanšu iestāžu iemaksām. Šā fonda finansējumam jānomaina finansējums, kuru iepriekš saņēma līdzīgi dalībvalstu fondi.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka pēc šīs krīzes, kas radās uzraudzības nepilnību dēļ, Eiropas banku, finanšu tirgu un apdrošināšanas, kā arī fondēto pensiju iestādes spēs panākt, ka problēmas, ar kurām pašlaik sastopamies, vairs neatkārtosies. Šīm iestādēm ir jāpiešķir pilnvaras, kas nodrošinās efektīvāku un prasmīgāku uzraudzību, jo īpaši tādu uzņēmumu un situāciju uzraudzību, kas ietver pārrobežu darbību, kuras sekas var kaitēt visam Eiropas iekšējam tirgum, ieguldītājiem un patērētājiem. Tomēr es uzskatu, ka dalībvalstu uzraudzības iestādēm ir jā saglabā galvenā loma attiecībā uz dalībvalstu finanšu iestādēm un jākoordinē sava darbība ar citu dalībvalstu finanšu iestādēm, jo īpaši apmainoties ar labāko praksi. Pēc Komisijas priekšlikuma par finanšu uzraudzības dokumentu kopumu iesniegšanas ES tiesību aktu konsekvences labad ir jāveic pienācīgi grozījumi pašlaik spēkā esošajās direktīvās, kuras ietekmē šie jaunie pasākumi.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas banku uzraudzības iestāde nostiprinās finanšu tirgu pašreizējās uzraudzības sistēmas visaptverošo reformu efektivitāti, reformu, kuras ir apņēmušās veikt ES iestādes, nodrošinot jaunu struktūru un pienācīgas pilnvaras intervencei, lai izvairītos no nesenās globālās finanšu krīzes atkārtšanās, kas būtu nepanesama sabiedrībai un pasaules ekonomikai. Faktiski tādas uzraudzības sistēmas pieņemšana, kas pamatojas uz dalībvalstu iestāžu darbību, būtu prasībām pilnīgi neatbilstoša, jo to jurisdikcija sniedzas tikai līdz attiecīgās valsts robežai, bet tirgus dalībnieki ir finanšu iestādes, kas darbojas visā Eiropas teritorijā, kurā nepastāv robežas. Tāpēc man ir jāuzslavē referenta īpašā pievēršanās mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un priekšlikuma Eiropas mēroga risinājums.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nesenā finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi nebija pielāgoti globalizācijai, kas notika finanšu sistēmā, kurā dažādi finanšu grupējumi veic pārrobežu finanšu operācijas, kas izraisa sistēmiskus riskus. Tāpēc ES tiesību aktu piemērošanā nebija nekādas sadarbības, koordinācijas vai konsekvences. Tādējādi direktīvas mērķis ir veikt vispārējus iekšējā tirgus darbības uzlabojumus, nodrošinot augstu uzraudzības līmeni un piesardzīgu regulējumu un aizsargājot noguldītājus, ieguldītājus un visus finansējuma saņēmējus. Tāpēc ir svarīgi aizsargāt finanšu tirgu integritāti, efektivitāti un netraucētu darbību, uzturēt valsts finanšu stabilitāti un ilgtspējību un stiprināt starptautisko koordināciju un sadarbību finanšu uzraudzības jomā. Es uzskatu, ka Eiropas Banku iestādes izveidošana ir būtiska, lai radītu efektīvu uzraudzības modeli.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Tiklīdz kļuva skaidrs, ka bankas ir sapinušās nepārredzamu finanšu produktu biezoknī un ka vienkāršo cilvēku sūri pelnītie ietaupījumi tiek izmantoti riskantos finanšu tirgu darījumos, bija jā sāk stingrāk regulēt finanšu tirgus. Finanšu tirgu trūkumiem bija jābūt skaidriem, vēlākais, jau tad, kad bankieri sāka sev izmaksāt bagātīgas prēmijas par spīti tam, ka tika izdots miljardiem naudas, lai glābtu bankas. Šā iemesla dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Būdam daļa no finanšu uzraudzības dokumentu kopuma, šis regulas projekts paredz izveidot Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādi. Šī iestāde kopā ar Eiropas Banku iestādi un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi

veido Eiropas uzraudzības struktūru. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir skaidri jāatbalsta Eiropas mēroga integrēta uzraudzība un ka tagad ir pienākusi Padomes kārtā darīt to pašu.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Lai aizstāvētu Eiropas tirgu un iestāžu pārredzamību un uzticamību sabiedrības acīs, ir svarīgi stiprināt apdrošināšanas un fondēto pensiju tirgu Eiropas mēroga uzraudzības prasmī, resursus un neatkarību. Tas nodrošinās reformu efektivitāti, kuras pašlaik veic ES iestādes un kuras attiecas uz finanšu tirgu uzraudzību, lai izvairītos no jaunas krīzes riska, krīzes, kura pašlaik postoši iespaido pasaules ekonomiku un kurai ir bijusi īpaši negatīva ietekme uz Eiropas sabiedrību.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Nesenā finanšu krīze ir atklājusi būtiskus trūkumus finanšu uzraudzībā gan attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, gan finanšu sistēmu kopumā. Valsts līmeņa uzraudzības modeļi nebija pielāgoti globalizācijai, kas notika finanšu sistēmā, kurā dažādi finanšu grupējumi veic pārrobežu finanšu operācijas, kas izraisa sistēmiskus riskus. Tāpēc ES tiesību aktu piemērošanā nebija nekādas sadarbības, koordinācijas vai konsekvences. Tādējādi direktīvas mērķis ir veikt vispārējus iekšējā tirgus darbības uzlabojumus, nodrošinot augstu uzraudzības līmeni un piesardzīgu regulējumu un aizsargājot noguldītājus, ieguldītājus un visus finansējuma saņēmējus. Tāpēc ir svarīgi aizsargāt finanšu tirgu integritāti, efektivitāti un netraucētu darbību, uzturēt valsts finanšu stabilitāti un ilgtspējību un stiprināt starptautisko koordināciju un sadarbību finanšu uzraudzības jomā. Tāpēc Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes izveidošana ir būtiska, lai radītu efektīvu uzraudzības modeli.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Es balsoju par *Skinner* kunga ziņojumu par Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes izveidi. Es esmu vienmēr uzskatījis, ka Eiropai ir vajadzīgi kopīgi efektīvi noteikumi un instrumenti, lai pārvarētu finanšu krīzi un atjaunotu ekonomiku.

Tāpēc mēs nedrīkstam zaudēt laiku — mums jārikojas nekavējoties un jārada minētā uzraudzības struktūra, un, izveidojot neatkarīgas iestādes, jāpiešķir tai disciplinēšanas pilnvaras un iespēja iejaukties tieši, neiesaistot Padomi vai Komisiju. Tomēr man ir iebildumi attiecībā uz šīs nozares ieguldījumu. Es piekrītu, ka pilsoņiem nedrīkst likt maksāt par finanšu iestāžu neveiksmēm, bet mums tomēr ir jāņem vērā neliela atšķirība.

Šo krīzi dažas sistēmas izturēja un nebija spiestas lūgt valsts atbalstu. Tāpēc jebkuri ierosinājumi par nodokļu slogu nav pieļaujami. Tas jādara, lai atbalstītu ekonomikas atveseļošanu un lai izmaksas netiktu uzveltas MVU. Šodien Parlaments pieņēma atbildīgu nostāju pret Padomi, un es ceru, ka šodienas balsojums ļaus mums panākt ātru un līdzsvarotu kompromisu ar Padomi un Komisiju.

Ziņojumi: Sven Giegold (A7-0169/2010), Jose Manuel Garcia-Margallo y Marfil (A7-0166/2010) un Peter Skinner (A7-0170/2010)

Carl Haglund (ALDE), *rakstiski. – 12. panta 2. punkts:* Es neatbalstu iestādi, kas vada Uzraudzības iestāžu kolēģiju (12. panta 2. punkta pirmais teikums), nedz arī iestādi, kas vada darbojošos uzņēmumus (12. panta 2. punkta c apakšpunkts). Šīm iestādēm nedrīkst būt tiesību brīvi aizstāt dalībvalstu iestāžu tiesības (kuras garantē Kapitāla prasību direktīva). Šī panta formulējums, ko ierosināja *ECON* komiteja, nav precīzs un var novest pie lielas neskaidrības starp dalībvalstu līmeņa un Eiropas līmeņa iestādēm.

12. a panta 4. punkts: Es neatbalstu šo grozījumu.

12. a panta 5. punkts: Es neatbalstu šo grozījumu.

12. b pants: Es neatbalstu šo grozījumu. To pārrobežu iestāžu identifikācijas definīcija, kas var radīt sistēmisku risku, ir neskaidra un nostāda dalībvalstu iestādes neskaidrā situācijā attiecībā uz to uzraudzības tiesībām.

12. c pants: Es neatbalstu banku neregulējuma vienību izveidi, kas pamatojas uz šīm direktīvām. Lai gan es principā atbalstu šāda veida vienību izveides ideju, tomēr neregulējuma vienību izveide prasa daudz rūpīgāku sagatavošanās darbu, nopietnus ietekmes novērtējumus un sīki izstrādātu regulējumu.

(Balsojuma skaidrojums ir saīsināts saskaņā ar Reglamenta 170. pantu)

Ziņojums: Arlene McCarthy (A7-0205/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pirmkārt, jānorāda, ka pašu kapitāla trūkums banku sistēmā bija galvenais faktors, kas izraisīja krīzi, tāpēc ir svarīgi to palielināt. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu. Patiešām, tajā ir stingri nosodīta peļņas privatizēšana un zaudējumu nacionalizēšana vai to uzlikšana visai sabiedrībai kopumā. Pašreizēja sistēma, jo īpaši atalgojuma politika banku sistēmā, dod priekšroku augsta riska pieejai. Patiešām, pārmērīgi lielas prēmijas ir novedušas pie dzīšanās pēc īstermiņa peļņas uz finanšu sistēmas vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitātes rēķina. Šajā ziņojumā ir saprātīgi izskaidrots; ka atlīdzības sistēmai ir jābalstās uz stimulēšanu, nevis uz garantijām darbiniekiem neatkarīgi no peļņas un zaudējumiem. Turklāt tajā ir ierosināts izveidot uzņēmumos atlīdzības komitejas, lai uzlabotu pārredzamību un aizstāvētu ilgtermiņa intereses.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Jaunajiem noteikumiem par banku prēmijām, kurus pieņēma Eiropas Parlaments, ir jāizbeidz pašreizējā stimulēšanas politika šajā sistēmā, kas saistīta ar pārmērīga riska uzņemšanos.

Es atzinīgi vērtēju šos pasākumus, kas tiek veikti divus gadus pēc finanšu krīzes sākuma, kuras laikā prēmiju sistēma ļoti nelabvēlīgi ietekmēja globālo ekonomiku, par ko tagad ir jāmaksā visiem Eiropas nodokļu maksātājiem. Banku sistēma varētu apvainot Eiropas Savienību par iejaukšanos tās politikā. Tomēr ES tikai aizsargā nodokļu maksātāju intereses, jo banku sistēma daudzos gadījumos rūpējas tikai par savām interesēm, ignorējot patērētāju intereses. Mainot domāšanas veidu, kas attaisno prēmiju piešķiršanu, uz tādu domāšanu, kas pamatojas nevis uz īstermiņa, bet ilgtermiņa peļņas novērtējumu, būs daļēji iespējams pasargāt Eiropu no ekonomiskiem satricinājumiem.

Turklāt ikvienai banku iestādei ir jārīkojas atbildīgi un jāatzīst, ka starp fiksēto atalgojumu un prēmiju apmēru ir jābūt pienācīgai savstarpējai saistībai.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta lēmumu, ka jābūt arī taisnīgai savstarpējai saistībai starp prēmijām un pensiju politiku. Nekas nav iebilstams, ja baņķieris saņem pensiju, kas atbilst viņa vadītās finanšu iestādes sasniegtajiem darba rezultātiem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu, jo uzskatu, ka kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām ir jāpieprasa saistības no saviem darbiniekiem neizmantojot personīgo apdrošināšanu un apdrošināšanas stratēģijas, jo tas var kompromitēt viņu darba attiecības, ņemot vērā darbinieku atalgojuma politikas risku. Es balsoju par arī tāpēc, ka piekritu principam, ka paredzētie pasākumi ir posmi reformu procesā, kurus īsteno, reaģējot uz finanšu krīzi. Atbilstīgi G20 valstu, Finanšu stabilitātes padomes un Bāzeles Banku uzraudzības komitejas secinājumiem var būt nepieciešamas turpmākas reformas, tostarp arī, lai izveidotu pretcikliskas pasākumu rezerves, „dinamisku nodrošinājumu”, pamatojumu Direktīvā 2006/48/EK paredzēto kapitāla prasību

aprēķināšanai un pasākumus, kas papildina prasības, kuras kredītiestādēm noteiktas, pamatojoties uz risku, lai palīdzētu ierobežot aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanos banku sistēmā. Lai nodrošinātu šā procesa atbilstīgu demokrātisku pārraudzību, ir savlaicīgi un efektīvi jāiesaista Eiropas Parlaments un Padome.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Finanšu iestāžu kapitāla palielināšana ir svarīga, lai nekaitētu patērētājiem un nezaudētu viņu ieguldījumus, ja šīm iestādēm rastos grūtības. Tomēr ir jāpatur prātā tas, ka kapitāla palielinājums nedrīkst būt nesamērīgs, lai tas neizraisītu likviditātes zudumu finanšu iestādēs. Tas radītu nopietnas sekas vispārējā tirgū, un tāpēc šim jautājumam jāpievērš nopietna uzmanība.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Banku nozares stabilitāte un finanšu ilgtspējība ir ārkārtīgi nepieciešamas reālās ekonomikas attīstībai. Pašreizējā globālā krīze ir atklājusi trūkumus banku sistēmā un likusi sabiedrībai un uzņēmumiem apšaubīt tās uzticamību, un turklāt tai ir bijusi negatīva ietekme uz Eiropas ražošanas un rūpniecisko jaudu un dalībvalstu finanšu stabilitāti. Finanšu krīzes cēlonis bija pārmērīgie riski, kurus radīja banku tieksme pēc tūlītējiem rezultātiem. Šie rezultāti kļuva aizvien mazāk ilgtspējīgi kapitāla trūkuma un neregulētas resursu izmantošanas dēļ. Ņemot to vērā, banku nozarē ir jālieto saprātīgas un ētiski pieņemamas atalgošanas un stimulēšanas metodes, lai novērstu tādas politikas īstenošanu, kas veicina pārmērīgu risku uzņemšanos, kā arī jāpiemēro stingrākas kapitāla prasības tirdzniecības portfelim un vērtspapīros pārvērsto riska darījumu atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Bija nepieciešams ilgs laiks, lai apstiprinātu jaunus noteikumus par prēmiju ierobežojumiem, bet tie stāsies spēkā tikai 2011. gada janvārī un noteikumi par banku pašu kapitālu — šā gada beigās. Tas izraisa vilšanos, ņemot vērā to, ka stingras ekonomikas politikas pasākumi, kas ietekmē darba ņēmējus un visu sabiedrību, jau ir ieviesti, piemēram, Portugālē, Grieķijā un citās valstīs. Tāpēc mēs, protestējot pret šo divkosīgo politiku, balsojam pret šo direktīvu.

Tomēr viss aprobežojas ar stingrāku noteikumu ieviešanu baņķieru prēmijām un banku pašu kapitālam, lai tās būtu labāk sagatavotas nākamajām krīzēm.

Arī uz pensiju politiku attiecas šis jaunais tiesību akts. Ja kāds darbinieks atstās kredītiestādi pirms reformas, tā piecus gadus saglabās viņa patstāvīgās pensijas pabalstu kā iespējamo kapitālu.

Tomēr prēmijas vēl aizvien tiek izmaksātas, pat kredītiestādēs, kurām jāsaņem ārkārtas intervence no attiecīgo valdību puses. Šīs prēmijas tikai stingri ierobežos līdz konkrētam procentu apmēram no tīrajiem ienākumiem, lai gan tas nav savienojams ar stabilas kapitāla bāzes uzturēšanu un mērķi iegūt sabiedrības atbalstu šajā piemērotajā brīdī. Tas nav pieņemams.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Šodien ierosinātais tiesību akts paredz stiprināt pašu kapitāla prasības, regulējot prēmijas un citus „zelta izpletņus” atbilstīgi riskam, ko uzņemas attiecīgā finanšu iestāde. Es izsaku nožēlu, ka tas nav pietiekami tālejošs.

Piemēram, tajā nav noteikts maksimālais prēmiju apmērs vai paredzēts, ka tās nav būtiska atalgojuma daļa, kā arī nav aizliegti tā sauktie „toksiskie” produkti. Šis tiesību akts tāpēc nav pietiekami vērienīgs, bet vismaz ir solis pareizajā virzienā. Žēl, ka daudzās finanšu nozares reformas ES ir novēlotas, dažkārt politisku iemeslu dēļ, lai gan tās tiek iztēlotas kā steidzamas un obligātas.

Tomēr mani māc bažas — paredzēt stingrākus noteikumus nav slikti. Tomēr vai ar to pietiks, lai liktu finansēm atkal kalpot ekonomikai? To nevar zināt. Bankas steidzās atmaksāt valsts aizdoto naudu, nepildot kredītsaistības pret uzņēmumiem un privātpersonām, lai spētu izmaksāt ārkārtīgi lielas prēmijas. Visur zeļ spekulācijas, jo tajās iesaistītie zina, ka nodokļu maksātāji maksās par tām, lai kas arī notiktu. Nepietiek mainīt tikai noteikumus, ir jāmaina pati sistēma.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par *McCarthy* kundzes ziņojumu par bankjeru atalgojumu, jo pārmērīgi lielā finanšu nozares dzīšanās pēc īstermiņa peļņas stipri destabilizēja finanšu nozari un padziļināja krīzi. Šis teksts, ko pieņēma Eiropas Parlamenta lielais vairākums, paredz maksimālo mainīgā atalgojuma lielumu un ļauj pārnest līdz 70 % no tirdzniecības kapitāla prēmijām, lai ņemtu vērā banku ilgtermiņa intereses. Šim tekstam tādēļ ir dubults mērķis — stabilizēt finanšu nozari un atkal likt tai kalpot ilgtermiņa ieguldījumiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Tikai tagad, divus gadus pēc globālās banku krīzes iestāšanās, sākas mūsu īstās problēmas. Tiek īstenots līdzekļu samazinājums sabiedriskajam sektoram, kura sekas ir darba zaudējums, būtisku pakalpojumu sašaurinājums un ar to saistītā nelabvēlīgā ietekme uz valsts ekonomiku. Eiropas pilsoņi izjūt nepatiku pret augsta riska prēmiju sistēmu, kas ir pārņēmusi banku nozari, un šodienas balsojums liecina, ka šai „toksiskajai sistēmai” ir jādara gals.

Wolf Klinz (ALDE), rakstiski. – (DE) Es atbalstu Eiropas Savienības iniciatīvu pārveidot pašreizējo atalgojuma politiku, lai nodrošinātu ilgtermiņa panākumus un lielāku lēmumu pieņēmēju atbildību. Tomēr algu līmeni nedrīkst noteikt politiķi. Šim uzdevumam jāpaliek tādu pašreizējo banku struktūru pārziņā kā uzraudzības padome un kopsapulce. Tāpēc ierosinātā atalgojuma politika nedrīkst aizvietot pašreizējās struktūras, bet tās tai vajadzības gadījumā jāpapildina, nodrošinot kvalitatīvu lēmumu pieņemšanu finanšu jomā.

Marine Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) *McCarthy* kundzes ziņojuma mērķis ir kontrolēt atsevišķu produktu pārdevēju atalgojumu un izstrādāt jaunus banku kapitāla prasību noteikumus. Šis ir jauns mēģinājums regulēt bankas, jo iepriekšējie noteikumi bija pilnīgi neefektīvi. Tomēr šie pasākumi ir tikai dekorācija. Jaunajiem pasākumiem nebūs nekādas koriģējošas ietekmes, jo bankas tos atkal apies.

Vērtspapīru tirgotāju pārmērīgi lielo atalgojumu varēs novērst tikai tad, ja bankām aizliegts tirgoties ar pašu kapitālu. To var izdarīt, ja banku darījumus ar noguldījumiem nošķirs no darījumiem ar ieguldījumiem un aizliegts savstarpējus aizdevumus starp tiem. Lielākās finanšu iestādes ir jāsamazina, lai tās nevarētu ļaunprātīgi izmantot savu dominējošo stāvokli. Bankām jāizvirza 100 % kapitālieguldījumu prasība — tad tās varēs aizdot tikai to, kas tām ir. Naudas līdzekļu apgādei ir jābūt valsts pienākumam, un valstij ir jāaizliedz glābt bankas, kurām draud bankrots. Tikai tad, ja ieviesīs šos nosacījumus, bankjeri sāks izturēties atbildīgāk un rūpīgāk novērtēt riskus, ko tie uzņemas.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ikvienam uzņēmējdarbības sektoram ir jānodrošina labi rezultāti saviem akcionāriem. Taču finanšu krīze, kas sākās 2008. gadā, lika cilvēkiem saprast, ka dažas finanšu iestādes praktizē tādu finanšu resursu pārvaldību, kas ir vērsta uz vieglas īstermiņa naudas ieguvu, nenovērtējot kaitējumu, ko šāda prakse var nodarīt iestādes finanšu stabilitātei. Turklāt vairākām no šīm finanšu iestādēm nebija pietiekama kapitāla, lai uzturētu savu tirdzniecības portfeli un vērtspapīros pārvērstu riska darījumu atkārtotu pārvēršanu vērtspapīros, un tās veica nesaskaņotus darījumus ar aizņemtiem līdzekļiem, tādējādi ievērojami palielinot šo darījumu risku. Es balsoju par šo normatīvo

rezolūciju, lai neatkārtotos situācija, kad finanšu iestādes zaudē kapitālu, un lai atalgojuma politika tiktu pārskatīta un tai tiktu izvirzīti atbildīgāki mērķi.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Manu nostāju attiecībā uz Parlamentā apspriežamo ziņojumu, cita starpā, motivē pārliecība, ka tirgu un noguldījumu aizsardzībai banku nozarē mums jānosaka jauni kapitāla standarti gan vērtspapīros pārvērsto riska darījumu atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros, gan tirdzniecības portfelim, lai palielinātu nodrošinājumu un garantijas pret riskiem, kurus uzņemas banku iestādes.

Atbalstot banku nozari, es uzskatu, ka noteikumu ieviešana attiecībā uz atlīdzināšanas politiku ir vēlama, lai tiktu ierobežots vadītāju atalgojums un prēmijas un lai tās atbilstu kredītiestāžu darbības rezultātiem un ilgtermiņa finanšu stāvoklim. Tam būs labvēlīga ietekme, mudinot vadītājus nesekot pārāk spekulatīvai un riskantai politikai, no kā ieguvēji būs ne tikai atsevišķas iestādes, bet arī visi tirgi.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Ziņojumā ir izvirzītas stingrākas kapitāla prasības, lai iegūtu garantijas attiecībā uz riskantiem finanšu produktiem. Krīze ir iemācījusi mūs būt piesardzīgiem, ja ir darīšana ar riskantiem finanšu produktiem. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par Kapitāla prasību direktīvas trešo pārskatīto versiju (CRD3) par kapitāla prasībām finanšu iestādēm. Priekšlikums satur vairākus jauninājumus, kuru mērķis ir pielāgot un aizsargāt finanšu sistēmu pret turpmākiem riskiem un krīzēm.

Es piekrītu kapitāla palielināšanas prasībai tirdzniecības portfeļiem (finanšu iestāžu īstermiņa tālāk pārdošanas darījumi) un vērtspapīros pārvērsto riska darījumu atkārtotai pārvēršanai vērtspapīros. Es tāpēc atzinīgi vērtēju sodu un ierobežojumu ieviešanu atalgojuma politikā un jo īpaši attiecībā uz prēmijām, lai atturētu finanšu iestādes no nepieņemamu un nekontrolējamu risku uzņemšanās.

Es uzskatu, ka ir pareizi neļaut tādām bankām, kas saņēmušas valsts atbalstu, izmaksāt prēmijas vadītājiem līdz saņemtā atbalsta pilnīgai atmaksāšanai. Turklāt šo vadītāju alga nedrīkstēs pārsniegt EUR 500 000 gadā. Tas, ka vadītāju prēmijas nedrīkstēs pārsniegt 50 % no viņu kopējā atalgojuma, man šķiet pareizi un godīgi pret Eiropas pilsoņiem un nodokļu maksātājiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Eiropas Parlaments ir tikko pieņēmis direktīvu, kas ierobežo prēmijas banku nozarē. No 2011. gada janvāra tikai 30 % no prēmijas drīkstēs izmaksāt skaidrā naudā, un vismaz puse no tās būs jāizmaksā akcijās vai jāsauglabā kā kapitāls, kas grūtību gadījumā būs pieejams bankai. Turklāt mainīgajiem stimuliem arī ir jābūt saskaņotiem ar algām. Šodien pieņemtie noteikumi pastiprina banku nozares kapitāla prasības. Tas nozīmē, ka divus gadus pēc globālās finanšu krīzes šie jaunie noteikumi pārveidos prēmiju sistēmu un atcels stimulēšanu, kas lika banku administratīvajiem darbiniekiem uzņemties pārmērīgus riskus. Augsta riska īstermiņa prēmiju sistēma grauj ekonomiku, un par to, galu galā, ir jāmaksā nodokļu maksātājiem. Tā kā bankām pašām nav izdevies ieviest reformas, mums tas ir jāizdara to vietā.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Šis ziņojums bija ilgi gaidīts. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs papildinātu šo ziņojumu ar ES nolīgumiem ar visām dalībvalstīm.

Ziņojumi: Saïd El Khadraoui (A7-0208/2010) un Arlene McCarthy (A7-0205/2010)

Britta Reimers (ALDE), rakstiski. – (DE) Es atbalstu Eiropas Savienības centienus pārveidot pašreizējo atalgojuma sistēmu, lai nodrošinātu ilgtermiņa panākumus un lielāku atbildību no lēmumu pieņēmēju puses. Tomēr algu līmeni nedrīkst noteikt politiķi. Šim uzdevumam jāpaliek tādu pašreizējo banku struktūru pārziņā kā uzraudzības padome un kopsapulce. Tāpēc ierosinātā atalgojuma politika nedrīkst aizvietot pašreizējās struktūras, bet tās tai vajadzības gadījumā jāpapildina, nodrošinot kvalitatīvu lēmumu pieņemšanu finanšu jomā.

Ziņojums: Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ierosināto Padomes regulu, jo īpaši par grozījumiem, kurus pieņēma Parlaments, jo es uzskatu, ka Eiropas Centrālajai bankai (ECB) ir jānodrošina pietiekami cilvēku un finanšu resursi sekretariāta darbībai. Tas nozīmē piesaistīt augstas kvalifikācijas darbiniekus Eiropas Sistēmisko risku komitejas (ESRK) plašajam darbības spektram, kā arī nodrošināt tās Ģenerālpadomes sastāvu. ECB ir jānodrošina arī, lai sekretariātam būtu pienācīgs finansējums no tās pašu resursiem. Es piekrītu arī tam, ka no visiem sekretariāta darbiniekiem jāpieprasa neizpaust konfidenciālu profesionālo informāciju pat pēc darba attiecību pārtraukšanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2010 [ESRK] 8. pantu, lai saglabātu mērķi, kas izklāstīts pašreiz apspriežamās regulas 6. pantā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Nepieciešamība nodrošināt būtiskus noteikumus finanšu tirgu stingrākai un efektīvākai Eiropas mēroga uzraudzībai ir ieguvusi lielu atbalstu Parlamentā, jo, pašreizējai ekonomikas un finanšu krīzei padziļinoties, tā ir kļuvusi vēl lielāka un acīmredzamāka. Uzraudzības sistēma, kas pamatojas uz ikvienas dalībvalsts individuālo skatījumu, šķiet aizvien vairāk nerealizējama un nedroša, ņemot vērā finanšu tirgu globālo izplatību, kuri attīstoties kļūst aizvien ciešāk savstarpēji integrēti. Tāpēc es atbalstu Parlamenta normatīvās rezolūcijas priekšlikumu. Ar pienācīgu tehnisko aprīkojumu un Eiropas Centrālās bankas rīcībspēju un resursiem Eiropas Sistēmisko risku komitejai (ESRK), bez šaubām, būs izšķiroša loma Eiropas Savienībā — tā spēs savlaicīgi un ātri reaģēt, analizējot informāciju par sistēmu attīstību un nosakot iespējamus riskus. Tas ir svarīgi, lai novērstu jaunas krīzes vai, ja tās nav novēršamas, mīkstinātu to negatīvo ietekmi un nevilcinoties atrastu veidu, kā apkarot šo tendenci.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Runājot par kapitāla kustību, jāsaprot, ka globalizācijai ir bijusi liela ietekme uz finanšu tirgiem. Faktiski papildus uzdevumam kontrolēt inflāciju centrālajām bankām bija jāievieš savā darba kārtībā jauns mērķis — finanšu tirgu stabilizēšana.

Krīze ir atklājusi nopietnus trūkumus finanšu uzraudzībā. Diemžēl šajā sektorā nebija iespējams novērst pārmērīga riska uzkrāšanos. Vienlaikus arī makrouzraudzības līmenī bija daudz nepilnību.

Es balsoju par ziņojumu, jo uzskatu, ka jauns finanšu sektors, kas nodrošinās integrētu mikrouzraudzību, ir pilnīgi nepieciešams. Tas mums palīdzēs veiksmīgi noteikt un novērst nākotnes riskus, kas var apdraudēt finanšu stabilitāti visas Eiropas mērogā.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Protams, ir svarīgi pastiprināt sadarbību nepārtraukti augošā Eiropas finanšu tirgus uzraudzībā. Liels tekošā konta deficīts uz ES rēķina un nekustamā īpašuma burbuļi ir izraisījuši spriedzi Eiropas Savienībā, ko jau tā

smagi ir skārusi finanšu krīze un budžeta deficīts. Būtu prātīgi ierosināt, lai savlaicīgi tiktu sniegts brīdinājums, piemēram, kad nekustamā īpašuma burbuļi sāk parādīties, bet pastāv šaubas, vai tam būs kāda ietekme. Pirms kāda laika ASV tika brīdinātas par gaidāmo nekustamā īpašuma burbuli, bet tas ne mazākā mērā neietekmēja finanšu tirgus. Tātad mums drīz būs jauna finanšu uzraudzības iestāde, kas nebūs tiesīga veikt nekādus pasākumus vai uzlikt sankcijas. Turklāt pastāv šaubas par tās reālajām pilnvarām. Šķiet, ka šis risinājums nav pienācīgi pārdomāts, un tāpēc es atturējos no balsošanas.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Lai aizsargātu Eiropas finanšu stabilitāti, ir svarīgi izveidot starptautisku uzraudzības sistēmu. Tikai Eiropas mēroga makrouzraudzības iestāde varēja atklāt, ka neilgtspējīgais parādu pieaugums, nekustamā īpašuma burbuļi un liels tekošā konta deficīts rada nopietnu risku makroekonomiskajai un finanšu stabilitātei. Izveidojot jaunu mikrouzraudzības iestādi, būs iespējams ierobežot turpmāko finanšu krīžu risku.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Šī ir apšaubāma regula, jo tiek izveidotas divas jaunas uzraudzības iestādes — makrouzraudzības struktūra Eiropas Sistēmisko risku komiteja (ESRK) un mikrouzraudzības struktūra Eiropas Finanšu uzraudzības sistēma (EFUS). ESRK nebūs tiesīga veikt pasākumus vai uzlikt sodus dalībvalstīm vai finanšu iestādēm, un tās brīdinājumi nebūs saistoši. EFUS darbība ir jāgarantē Eiropas Centrālajai bankai (ECB). Tāpēc es balsoju par to, lai ziņojumu nodod atpakaļ komitejai.

Ziņojumi: Antolin Sanchez Presedo (A7-0163/2010), Sylvie Goulard (A7-0168/2010), Jose Manuel Garcia-Margallo y Marfil (A7-0166/2010), Peter Skinner (A7-0170/2010) un Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es atbalstu referentu pieņemto stratēģiju attiecībā uz tā saukto Finanšu uzraudzības tiesību aktu kopumu. EP deputāti tikko plenārsēdē balsoja par grozījumiem tekstā, ar ko izveido jaunu ES uzraudzības struktūru un ko ir iesniegušas četras galvenās politiskās grupas (EPP, S&D, ALDE, Verts). EP ir nolēmis nebalsot par normatīvo rezolūciju, lai būtu iespēja atgriezties pie tās pirmajā lasījumā pēc vasaras atvaļinājuma. Šis ir skaidrs signāls — Parlaments ir gatavs sarunām, bet tam ir vienprātīgs viedoklis, ka Eiropas iestādēm jāpiešķir pienācīgas pilnvaras, lai novērstu turpmākās krīzes un stiprinātu vienoto tirgu.

Tagad ir Padomes kārtā piedāvāt vajadzīgos kompromisus. Šis signāls ir referentu pēdējais mēģinājums palīdzēt Beļģijas prezidentūrai, kuras līdzšinējās pūles mēs vērtējam atzinīgi, virzīt dalībvalstis uz apmierinošāku nostāju.

Ziņojumi: Antolin Sanchez Presedo (A7-0163/2010), Sven Giegold (A7-0169/2010), Sylvie Goulard (A7-0168/2010), Jose Manuel Garcia-Margallo y Marfil (A7-0166/2010), Peter Skinner (A7-0170/2010) un Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010)

Kay Swinburne (ECR), *rakstiski*. – ECR grupa pilnīgi atbalsta Eiropas uzraudzības struktūras izveidi un jo īpaši ESRK izveidi, kā arī vienoto noteikumu kopumu attiecībā uz finanšu pakalpojumiem ES. Lai gan mūsu grupa sniedza atbalstu lielākajai daļai šī kompromisa teksta, tomēr ir arī dažas jomas, kurās dialogs ar Padomi un Komisiju ir pavirzījies tālāk, nekā atspoguļots tekstā. ECR gaida, ka dialoga turpinājumā visas puses panāks tādu vienošanos pirmajā lasījumā, kuru visas dalībvalstis spēs atbalstīt.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es atturējos jautājumā par tā saukto Finanšu uzraudzības tiesību aktu kopumu. Lai gan tā satur vairākus mazāk svarīgus pasākumus, to gaidāmie rezultāti nav pietiekami, lai mazinātu pašreizējo krīzi, un vēl jo mazāk pietiekami, lai novērstu krīzes nākotnē.

Lai regulētu finanšu nozari, nepietiek tikai ar jaunu iestāžu izveidošanu. Tas, ka Eiropas Sistēmisko risku komitejas (ESRK) Ģenerālpadome sastāv vienīgi no ECB, Komisijas un dalībvalstu centrālo banku pārstāvjiem, runā pats par sevi, jo īpaši tāpēc, ka šai jaunajai iestādei būs jāstrādā ciešā sadarbībā ar SVF un G20, bet tai nebūs nekādas saskarsmes ar Reģionu komiteju vai sociālajiem partneriem.

Tā vietā, lai stiprinātu Stabilitātes pakto, kas tagad ir kļuvis par stingras ekonomikas politikas pasākumu pakto, ir pienācis laiks to apšaubīt un reāli uzraudzīt finanšu tirgus un ECB, un īstenot jaunu ekonomikas un sociālo politiku, kas būtu vērsta uz darbavietu radīšanu un cīņu pret nabadzību.

Valstu parādu krīze liecina par pašreizējās politikas neveiksmi. Tagad ir pienācis laiks izdarīt secinājumus par šo politiku.

Ziņojums: Elisa Ferreira (A7-0213/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es pilnīgi atbalstu šā ziņojuma saturu, un tāpēc es balsoju par to. Es atbalstu rindkopu ziņojumā, kurā teikts — lai efektīvi varētu atbalstīt intervences pasākumus, ES krīzes vadības satvaram ir nepieciešams noteikumu kopums, atbilstīgas specializētas zināšanas un finanšu līdzekļi, kam tad arī vajadzētu būt par ierosinātā pārrobežu sistēmiskajām bankām paredzētā prioritārā režīma balstiem.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas apliecina vairākus principus, kurus es atbalstu, jo īpaši to, ka banku grūtības nav jāuzvel nodokļu maksātājiem, bet jārisina pašai banku nozarei. Uzticēšanās arī ir princips, kuru referente tiecas nostiprināt — uzticēšanās dalībvalstu finanšu tirgiem, bet arī 27 dalībvalstu savstarpējā uzticēšanās. Noslēgumā vēlos teikt, ka, atbalstot šo ziņojumu, es atbalstu iniciatīvas, kas pašlaik jau tiek īstenotas, piemēram, obligāto ārkārtas pasākumu plānu sagatavošanu, kas notiek ikvienā uzraudzības iestāžu kolēģijas struktūrvienībā, un stabilitātes fonda izveidi (ko finansē privātais sektors un pārvalda valsts sektors), nevis banku nodevas.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Grūtības, kas nomāc pasaules ekonomikas sistēmas, ir pazeminājušas nodarbinātību Eiropā līdz vēsturiski viszemākajam līmenim un likušas apspriest banku lomu. Laikā, kad šīs krīzes brīdinājuma signāli izpaudās kā finanšu skandāli un tās iemesli tika rasti finanšu inženierijas fantāziju pasaulē uz ieguldītāju un viņu ietaupījumu rēķina, es nevaru rīkoties citādi, kā atbalstīt *Ferreira* kundzes ziņojumu. Šis ziņojums ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē reaģē ne tikai uz vajadzību aizsargāt patērētājus un to ietaupījumus, bet arī uz vajadzību garantēt vienotu saskaņotu noteikumu sistēmu, vienādu Eiropas tiesību aktu piemērošanu, kopēju uzraudzības struktūru un koordinētu reakciju uz krīzes situācijām.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo es piekrītu ieteikumam, ko Parlaments sniedza Komisijai — iesniegt Parlamentam vienu vai vairākus tiesību aktu priekšlikumus attiecībā uz ES krīzes vadības sistēmu, ES Finanšu stabilitātes fondu un rezolūciju paketi līdz 2010. gada 31. decembrim saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 50. un 114. pantu. Rezolūcijai jābūt izstrādātai saskaņā ar ieteikumiem,

kas izklāstīti pielikumā, ņemot vērā tādu starptautisku institūciju iniciatīvas kā G20 un Starptautiskais Valūtas fonds, lai nodrošinātu vienādus darbības noteikumus visā pasaulē, kuri pamatotos uz visu iespējamo izvēlu rūpīgu analīzi, tostarp arī ietekmes novērtējumu. Es uzskatu, ka pašreizējie ES un starptautiskie finanšu nozares uzraudzības mehānismi nav bijuši pietiekami efektīvi domino efekta novēršanai vai tā pietiekamai ierobežošanai. Akcionāru un kreditoru iesaistīšanās ir būtiska, lai atgūtu izmaksas un mazinātu nodokļu maksātāju zaudējumus, kurus radīja krīze finanšu iestādēs un tirgos. Turklāt stabils iekšējo finanšu pakalpojumu tirgus ir svarīgs, lai nodrošinātu ES konkurētspēju pasaules mērogā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka šajā krīzes situācijā ir svarīgi izveidot jaunus mehānismus, kas spētu nodrošināt, ka patērētājiem nerodas ievērojami zaudējumi, kā arī palielināt pārredzamību un finanšu tirgu drošību. Es tāpēc atbalstu Eiropas krīzes vadības sistēmas izveidi, kā arī vienotu noteikumu kopumu, kas dalībvalstu uzraudzības iestādēm jāņem vērā. Riska novērtēšanas padomes izveide un šādas novērtēšanas kritēriji ir jau iepriekš un ar pienācīgu piesardzību detalizēti jādefinē. Tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, lai nevienai iestādei, kas cīnās ar grūtiem laikiem, nerastos papildu riski, lai negaidīta tirgus informācija nepasliktinātu to stāvokli. Ja tas notiktu, tas nozīmētu risku ciest neveiksmi, kas nemaz nav vēlama.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums aprobežojas ar prasību, lai Komisija līdz gada beigām iesniedz vienu vai vairākus tiesību aktu priekšlikumus par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē, par ES Finanšu stabilitātes fondu un Krīzes neregulējuma vienību. Lai gan šajā ziņojumā ir vairāki ieteikumi, tajā ir nemitīgas atsauces uz iniciatīvām, kuras pieņēmušas tādas starptautiskas institūcijas kā G20 un Starptautiskais Valūtas fonds. Tas nozīmē, ka tajā ir godā celti starptautiskā kapitālisma principi.

Protams, tajā ir atzīts, ka ES mēroga regulējums un krīzes vadība banku nozarē ir nepietiekama un ka pašreizējie finanšu nozares uzraudzības mehānismi ES un starptautiskajā līmenī ir izrādījušies neefektīvi, lai novērstu vai pietiekamā mērā ierobežotu domino efektu. Tas vēl ir saudzīgi teikts, ņemot vērā acīmredzamos faktus, ar kuriem mēs sastopamies.

Tāpēc Eiropas Parlaments uzsver, ka ES būs jāpanāk vienprātība par to, kas uzņemsies atbildību, ko, kad un kā atbildīgās iestādes darīs, ja sāksies krīze finanšu iestādēs.

Ziņojumā ir arī teikts, ka krīzes gadījumā ES tiesiskajam regulējumam ir jāpalīdz nodrošināt finanšu stabilitāti, mazināt nodokļu maksātāju slogu, saglabāt banku pamatpakalpojumus un aizsargāt noguldītājus. Tomēr mēs nevaram vien sagaidīt konkrētus un efektīvus pasākumus, kas pārvērs vārdus darbos.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Ferreira* kundzes ziņojuma galvenais mērķis nav efektīva krīžu pārvaldība, bet gan apgalvojums, ka tās nav jārisina valdībām. Tomēr bija labi, ka valdības nekavējoties ķērās pie lietas, negaidot, kad Komisija — sapinusies savās birokrātiskajās dogmās, norūpējusies par konkurenci un ienīstot subsīdijas, apstulbusi no savas nespējas saskatīt krīzes tuvošanos, lai gan to varēja paredzēt jau gadu iepriekš —, pamodīsies no miega.

Eiropas iestādes ārkārtas situācijā bija galīgi bezspēcīgas. Valstu un valdību vadītāji pieklājības pēc aicināja *Barroso* kungu uz svarīgām sanāksmēm. Tomēr — vai nu jums tas patīk vai ne — lēmumi tika pieņemti starpvaldību līmenī. Es nesaku, ka valdību lēmumi bija nevainojami, bet to labā īpašība bija tā, ka tie tika pieņemti un pieņemti ātri. Un es esmu pārliecināts, ka ziņojumā minētie noteikumi nespēj ne izdzēst pagātnes neveiksmes, nedz arī garantēt efektīvus risinājumus nākotnē.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Šis krīzes laiks ir atklājis, ka Eiropas Savienība nespēj prasmīgi un efektīvi risināt krīzes problēmas, kuras radušās pārrobežu finanšu iestāžu līmenī. Visspilgtākais piemērs tam ir banku rekapitalizācija un garantiju pasākumi, kurus īpaši šim gadījumam pieņēma Eiropas Savienībā. Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir jāizveido Eiropas mēroga krīžu vadības sistēma, kurā būtu kopēji normatīvie noteikumi, kas būtu piemērojami visām banku iestādēm, kuras veic darījumus Eiropas Savienībā. Turklāt es uzskatu, ka šiem noteikumiem ir jānodrošina finanšu sistēmas stabilitāte un jāstiprina iekšējais finanšu pakalpojumu tirgus, kā arī jāveicina tā konkurētspēja.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Arvien straujākā ekonomikas globalizācija un lielu finanšu grupu pārrobežu ietekme ir novedušas pie sistēmiskiem riskiem un domino efekta, pret ko netika veikti nekādi aizsardzības pasākumi, līdz visā pasaulē iestājās smaga krīze. Tiesiskajam regulējumam, kas tagad ir pieņemts, krīzes gadījumos ir jānodrošina finanšu stabilitāte, jāmazina nodokļu maksātāju slogs, jāsauglabā finanšu pamatpakalpojumi un jāaizsargā noguldītāji.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ilgu laiku pirms finanšu krīzes sākuma parādījās brīdinājumi, ka neierobežots liberālisms finanšu nozarē ir ļoti riskants. Kopš tā laika, kad banku krīzē bija vērojams domino efekts, ir kļuvis skaidrs, ka steidzami jārikojas šajā jomā. Piekrītu, ka ir svarīgi uzlabot un koordinēt finanšu tirgu uzraudzību. Tomēr banku nozares struktūra dažādās valstīs ir atšķirīga. Krīzes vadības veids, kas ir efektīvs vienā valstī, ir, iespējams, pilnīgi nepiemērots citai valstij. Es esmu pret vienlaidu vienveidību un birokrātisku centrālismu. Ierosinātie pasākumi šajā ziņā iet pārāk tālu, un tiem var būt nelabvēlīga ietekme. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Eiropas līderi ir vienisprātis, ka ir svarīgi veikt radikālus pasākumus, lai garantētu finanšu sistēmas stabilitāti. Šī vienprātība ir Eiropas pilsoņu stiprā spiediena sekas, pilsoņu, kuri ir šokēti par to, kas notiek banku nozarē. Parasto pilsoņu vienprātība ir izraisījusi valdošo aprindu vienprātību. Priekšlikums Eiropas Parlamenta rezolūcijai ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē ir obligātu prasību kopums. Turklāt tā ir saprāta balss. Eiropas Komisijai ir tajā uzmanīgi jāieklaušās. Valsts iestādes nedrīkst mazgāt rokas nevainībā attiecībā uz stāvokli banku nozarē. Tām jā rūpējas par to ES pilsoņu interesēm, kas izmanto banku pakalpojumus. Rīcības plānā krīzes gadījumiem ir iekļauti četri galvenie ieteikumi — rīcības plāna izveide krīzes situācijām, pārrobežu sistēmisko banku regulējums, ES Finanšu stabilitātes fonda izveide un Krīzes neregulējuma vienības dibināšana —, kas neapšaubāmi ir soļi pareizajā virzienā, un tāpēc es nolēmu atbalstīt šo ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es atbalstīju *Elisa Ferreira* ziņojumu, uz kuru pamatojoties, mēs, Eiropas Parlaments, pieprasām, lai Komisija saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 50. un 114. pantu līdz 2010. gada 31. decembrim iesniedz vienu vai vairākus tiesību aktu priekšlikumus attiecībā uz ES krīzes vadības sistēmu, ES Finanšu stabilitātes fondu un Krīzes neregulējuma vienību, sekojot ziņojuma pielikumā sīki izklāstītiem ieteikumiem un ņemot vērā tādu starptautisku institūciju iniciatīvas kā G20 un Starptautiskais Valūtas fonds, lai nodrošinātu visā pasaulē vienādus noteikumus, pamatojoties uz dziļu iespējamo alternatīvu analīzi, tostarp ietekmes novērtējumu.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Šis ziņojums ir ļoti svarīgs, lai garantētu tirgum vajadzīgo drošību.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Pagājušajā gadā Lietuva un dažas citas ES dalībvalstis, kurām bija tāds pats liktenis, piedzīvoja lejupslīdi, kuras dziļāko punktu tās vēl nav sasniegušas. Mēs vēl arvien nezinām visas sekas, kas, iespējams, būs ļoti smagas. Tika zaudētas darbavietas, uzņēmumi bankrotēja, un daudziem pilsoņiem vēl aizvien ir jāpiedzīvo sāpīgas reformas. Pārāk liels krīzes izraisītais slogs tika uzvelts uz nodokļu maksātāju pleciem. No visa tā varēja izvairīties, ja banku nozarē būtu bijuši izstrādāti visi vajadzīgie starptautiskie krīzes vadības noteikumi. Pašreizējie ES un starptautiskie finanšu nozares uzraudzības mehānismi krīzes apturēšanai vai pietiekamai ierobežošanai izrādījās neefektīvi. Mēs visi esam vienā laivā — mums ir jāpieņem stingri pasākumi, lai veiktu preventīvas procedūras un izveidotu drošības tīklus, kas varētu garantēt finanšu sistēmas ilgtspējību un stabilitāti. Tiem jāattiecas vismaz uz trīs aspektiem — pirmkārt, uz efektīvu ES uzraudzības struktūru, kas saistīta ar Eiropas Sistēmisko risku komiteju, otrkārt, uz stingra ES rīcības kodeksa izstrādi vadības, pienācīgas kompetences un finanšu resursu jomās, lai ES krīzes vadības procedūras, kas atbalsta intervenci, būtu efektīvas, un, treškārt, uz būtiskiem pasākumiem, lai standartizētu uzņēmējdarbības noteikumus visā ES. Tikai tad būs iespējams objektīvi veikt uzņēmējdarbības uzraudzību visā ES. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai Lietuva un citas ES dalībvalstis pārvaldītu valsts naudu efektīvi, pārredzami un atbildīgi. Mums ir jāatgūst sabiedrības uzticība un jāatjauno mūsu valstu ekonomiskā pašcieņa.

Rezolūcijas priekšlikums: Eiropas Finanšu stabilitātes iestāde un Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānisms, un turpmākās darbības (B7-0410/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo esmu pārliecināts, ka Eiropas iestādēm ir jāveic labāk saskaņoti un strukturēti pasākumi, lai garantētu noturīgu finanšu stabilitāti. Es jo īpaši piekrītu tām rindkopām tekstā, kurās teikts, ka būs vajadzīgs reāls progress attiecībā uz fiskālo un strukturālo politiku atsevišķās dalībvalstīs un ka būs jāizveido jauns, stingrāks ekonomikas pārvaldības regulējums nolūkā novērst līdzīgu krīžu atkārtošanos nākotnē, palielināt izaugsmes potenciālu un panākt ilgtspējīgu makroekonomisko līdzsvaru ES.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Lai nākotnē izvairītos no ekonomikas krīzēm un palielinātu izaugsmes potenciālu un makroekonomisko līdzsvaru ES, ir svarīgi panākt fiskālās un strukturālas politikas progresu dalībvalstīs. Es tāpēc balsoju par ierosināto rezolūciju, jo tajā ir pareizi definēts, kas ir likts uz spēles, kā arī noteikti pasākumi, kas jāveic, lai uzlabotu uzraudzības sistēmu. Jaunajai uzraudzības sistēmai tādēļ ir jāattiecas nodrošināt ilgtspējīgas valsts finanses un ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju un sociālo kohēziju, kā arī novērst tirdzniecības bilances nelīdzsvarotību. Lai tas notiktu, mums ir jāatrisina strukturālās problēmas, ar kurām sastopas ES. Šis rezolūcijas priekšlikums ir virzīts uz to, lai novērstu iekšējo nelīdzsvarotību un neilgtspējīgus parādus, kā arī izlīdzinātu konkurētspējas lielās atšķirības starp dalībvalstīm.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka ir svarīgi pieprasīt, lai Komisija iegūtu ietekmes novērtējumu no Eiropas Finanšu stabilitātes fonda, jo īpaši par eiroobligāciju tirgus darbību un tā svārstībām. Šajā rezolūcijā Komisija tiek aicināta novērtēt lēmumu pieņemšanas procesa iespējas un pārskatatbildību attiecībā uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām (SPV), ņemot vērā ilgtermiņa risinājumu. Es uzskatu arī, ka, izstrādājot ekonomikas politiku, visām dalībvalstīm, jo īpaši tām, kas pieder pie Ekonomikas un monetārās savienības (EMS), ir jāpatur prātā šīs politikas sekas gan nacionālā, gan ES līmenī, un jo īpaši EMS valstīs.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret priekšlikumu izveidot Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānismu, jo tā izveide ar SVF palīdzību, kuram būs tajā izšķiroša loma, neatbilst nevienam iestāžu izveides noteikumam. Tā rada lielas problēmas Eiropas Savienības finanšu politikas veidošanā un kalpo par aizbildinājumu jauniem uzbrukumiem darba ņēmējiem. ES dalībvalstu tveršanās pie šā mehānisma nozīmē stingras ekonomikas politikas programmas piemērošanu, kas darba ņēmējiem laupa ienākumus, kā arī nodarbinātības un apdrošināšanas tiesības.

Ja turpretī mēs vēlamies redzēt sociālās kohēzijas un solidaritātes Eiropu, Stabilitātes pakts ir steidzami jāatceļ, ESF ir jāpakļauj politiskai Parlamenta kontrolei un Kopienas budžets ir jāpalielina, lai atbalstītu darba ņēmējus, pensionārus un bezdarbniekus un veicinātu reālu, ilgtspējīgu izaugsmi.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es nebalsoju par rezolūciju par Eiropas Finansiālās stabilizācijas mehānismu. Šis mehānisms, ko lielā steigā izveidoja no nekā pagājušā gada maijā Grieķijas obligāciju krīzes karstumā, bija liels solis uz priekšu eirozonas ekonomiskajā pārvaldībā. Tomēr šajā jautājumā Parlaments ir izrādījis nopietnu tālredzības trūkumu. Vairāki svarīgi grozījumi tika noraidīti, tostarp, manuprāt, vissvarīgākais grozījums, proti, grozījums, kura mērķis bija nostādīt šo sistēmu uz droša un ilgtspējīga pamata, izveidojot Eiropas Monetāro fondu, kas būtu pirmais solis ceļā uz Eiropas obligāciju tirgus izveidi, uz ko es esmu aicinājis vairākos iepriekšējos gadījumos. Mani pārsteidz arī tas, ka Parlaments atsakās atzīt ECB pozitīvo lomu visā šajā periodā, jo īpaši lemjot atpirt valstu parādus otrreizējā tirgū, kas palīdzēja samazināt spriedzi obligāciju tirgū. Noslēgumā vēlos teikt, ka šī „bezzobainā” rezolūcija rada bikla Parlamenta iespaidu, bet Komisija kopā ar Padomi atšķirībā no Parlamenta strādā, lai saglabātu šo mehānismu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu eiro ilgtermiņa stabilitāti.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Eiropas Finanšu stabilitātes iestādi un Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānismu, un turpmākajām darbībām, jo es uzskatu, ka ir svarīgi izveidot jaunu ekonomikas pārvaldības sistēmu. Tai jābūt stabilai un jānovērš turpmākās krīzes, kā arī jāveicina ilgtspējīga ES ekonomikas attīstība.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo rezolūciju, jo tajā ne tikai nav atzīta Eiropas iestāžu atbildība par pašreizējo krīzi, bet neatlaidīgi tiek piedāvāti pasākumi, kas nerisina galvenās problēmas, ar kurām sastopas cilvēki, jo īpaši darba ņēmēji, bezdarbnieki un vairāk nekā 85 miljoni cilvēku, kas dzīvo nabadzībā.

Rezolūcijā ir aizstāvēta politika, kas radīja pašreizējo situāciju, uzsverot stingru Stabilitātes pakta ievērošanu, atbalstu Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un tās šķietamajai neatkarībai, kā arī uzstājot uz ekonomikas pārvaldību, kuras mērķis ir vienīgi lielvalstu finanšu un ekonomisko grupējumu — Eiropas Savienības *de facto* valdnieku — stiprināšana.

Tomēr mēs uzsveram dažos pētījumos un Eiropas Komisijai un ECB sniegtajā informācijā ietvertu jautājumu un prasību lielo nozīmi. Taču tie neatrisina problēmu, nedz arī maina politiku. Diemžēl daži priekšlikumi, kuros bija asāka un kritiskāka attieksme pret Eiropas Komisijas lomu, tika noraidīti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums liecina vismaz par viena jautājuma izpratni — ka parādu krīzi nevar atrisināt, uzkrājot vēl vairāk parādu. Taču Finanšu stabilizācijas mehānisms, ko izsapņojusi Padome un atbalstījusi referente, padara jaunu aizdevumu piešķiršanu atkarīgu no tādu ekonomikas un finanšu reformu īstenošanas,

kas pamatojas uz politiku, kura izraisīja krīzi. Šis ziņojums tāpēc ir absurds. Turklāt tajā ir atzinīgi novērtēti stingras ekonomikas politikas pasākumu plāni un Komisijas priekšlikumi par stingrāku valstu budžetu uzraudzību un lielākiem sodiem par Stabilitātes un izaugsmes pakta neievērošanu.

Šajā ziņojumā ir priekšlikums pārkāpt tautu un valstu suverenitāti. Parlamenta deputātu uzdevums ir aizstāvēt parastu cilvēku, nevis bankrotējušas elites intereses. Es balsoju pret šo tekstu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Smagā finanšu krīze atklāja trūkumus eiro stabilitātes aizsardzībā. Daudzie spekulantu uzbrukumi tām eirozonas valstīm, kas bija visvairāk neaizsargātas pret krīzi, parādīja, ka ES nebija gatava savlaicīgi reaģēt uz šādiem uzbrukumiem. Šis Stabilitātes fonda pasākums ir būtisks, lai atjaunotu uzticību tirgiem un lai dalībvalstis, kas ietilpst eirozonā, varētu noteikt konkurētspējīgas cenas un panākt vēlamos rezultātus pēckrīzes periodā.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Šī rezolūcija par Eiropas Finanšu stabilitātes iestādi un Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānismu, un turpmākām darbībām izklausās pēc šausmu stāsta. Tā parāda, ka valdošā politiskā elite, ko veido sociāldemokrāti, konservatīvie, liberāļi un apvienotie kreisie spēki, neko nav mācījusies no finanšu un ekonomikas krīzes. Tā arī ļoti skaidri parāda, ka valdošā elite ir gatava atkārtot kļūdas, kas noveda pie krīzes. Piemēram, ja eiro uzskata par glābšanas riņķi, tad realitāte tiek uztverta ačgārnī. Tieši dažādu valstu ekonomikas savstarpējās saiknes ir destabilizējušas finanšu politiku. Procentu likmju starpība, par kuru mēs dzirdam tik daudz sūdzību, ir pilnīgi dabiska. Tā parāda valsts ekonomikas stabilitāti vai — no cita viedokļa — risku ieguldītājiem.

Ārkārtīgi stingras ekonomikas politikas pasākumu programmas ir absolūti nepieciešamas, lai atrisinātu budžeta deficīta jautājumu un atkal līdzsvarotu valstu budžetus. Eiroobligācijas vēl vairāk destabilizēs eirozonu un pārvērtīs ES par līdzekļu pārvietošanas savienību. Es esmu pret to, un tāpēc es balsoju pret šo rezolūciju.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Es noraidu kopīgu eiroobligāciju izdošanu. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Beigās mēs balsojām par, lai gan esmu norūpējies par to, ka divus no mūsu grozījumiem (4. un 5. grozījumu) noraidīja. Konkrēti mēs vēlējamies, lai rezolūcijā būtu teikts: „Uzskata, ka pastāv parādu deflācijas draudi, ja visā ES tiks īstenoti nesaskaņoti un agresīvi fiskālās konsolidācijas pasākumi, pienācīgi neņemot vērā seku izplatīšanas risku” un „Šajā sakarībā pauž lielas bažas par negaidīti ātras fiskālās konsolidācijas sociālo ietekmi visā ES un jo īpaši eirozonas neaizsargātajās dalībvalstīs”.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Tiesību aktu kopums, ko uzdod par tā saukto finanšu sistēmas regulējumu ES, nevar regulēt un kontrolēt finanšu tirgus un nav arī tam paredzēts. Kapitāla politisko pārstāvju apgalvojumi par tā saukto tirgus regulējumu ar nolūku novērst vēl vienu krīzi ir jauni meli. Krīze iet roku rokā ar kapitālistisko sistēmu. Šodienas krīze jau perina nākamo kapitālistisko krīzi, un tā būs vēl smagāka. ES likumdošanas pasākumi tāpēc nav paredzēti regulēšanai. Tie ir mēģinājums izveidot jaunas ES iestādes un struktūrvienības efektīvākai kapitāla mehānismu intervencei dalībvalstu kapitālistiskajā ekonomikā. Tie veido daļu no ES un buržuāzisko valdību pasākumu kopuma stingrākai Stabilitātes pakta reformai, lai atbalstītu pret masām vērsto kapitālistu pārstrukturēšanas vētru, dalībvalstu kapitāla politiskajiem spēkiem vienveidīgi, stabili un

nelokāmi īstenojot šīs reformas. Kapitālisma krīze un kapitālistu uzsāktais uzbrukums darbaļaužu masām visā ES vēl jo skaidrāk parāda ES patieso seju. Tie pierāda, ka sapuvušo kapitālistu ekspluatatoru sistēmu nav iespējams regulēt, to var tikai gāzt plaša sociāla darbaļaužu un masu apvienība.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (SK) Kopš krīzes sākuma mēs esam centušies atrast efektīvu risinājumu pašreizējai ekonomiskajai situācijai ES. Mēs debatējam par jauniem instrumentiem efektīvākai finanšu tirgu uzraudzībai un mēs izveidojam Eiropas finansiālās stabilitātes instrumentu. Vai mēs apzināmies risku, ka šie centralizētie instrumenti varētu vēl vairāk ierobežot subsidiaritātes principu? Šeit vienmēr ir valdījusi tendence dot dalībvalstīm priekšrakstus par to, kas tām jādara. Vienīgā atšķirība ir tā, ka šoreiz, aizbildinoties ar to, ka jānovērš krīzes negatīvās sekas, tiek izdarīts spiediens uz dalībvalstīm piekrist visaptverošiem risinājumiem. Tos, kas pret to iebilst, dažkārt uzskata par sabotieriem, un viņu argumenti netiek ņemti vērā. Tomēr to, ko pazīstamais uzņēmējs *Tomáš Baťa* teica par divdesmitā gadsimta trīsdesmito gadu ekonomikas krīzi, var attiecināt arī uz šodien: „Tas, ko esam raduši saukt par ekonomikas krīzi, ir sinonīms morālai nabadzībai. Morāla nabadzība ir cēlonis, un ekonomikas sabrukums ir sekas. Mūsu valstī ir daudz cilvēku, kas uzskata, ka ekonomikas sabrukumu var novērst ar naudu. Es baidos pār šādu maldu sekām.”

Rezolūcijas priekšlikums: Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā (B7-0407/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūcijas projektu, jo es no sirds priecājos par pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Īslandi. Šajā valstī tik tiešām ir noturīga demokrātiskā kultūra, un Eiropas Savienība jau ir slavējusi to par cilvēktiesību aizsardzību un personas brīvībām. Īslandes dalība ir tikpat lielā mērā Īslandes interesēs, cik mūsu interesēs. Piemēram, Īslande Eiropas Savienībai var kalpot par labu paraugu vides politikas jomā. Es, protams, atzīstu, ka dažos jautājumos vēl ir vajadzīga lielāka skaidrība. Jo īpaši, būs nepieciešama lielāka tiesu sistēmas neatkarība, kā arī jāsamazina bezdarbs un inflācija, kas vēl aizvien ir pārāk augsta. Tomēr Īslande ir izrādījusi nepārprotamu gatavību risināt problēmas, uz kurām norādīja iestādes, un tāpēc es atzinīgi vērtēju Padomes iniciatīvu uzsākt pievienošanās sarunas.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Mums ir visi iemesli, lai atzinīgi vērtētu sarunu uzsākšanu par Īslandes pievienošanu ES. Tā kā Īslande ir valsts, kurai ir sena demokrātiska vēsture un kuru ar ES jau saista daudzi nolīgumi, tās pievienošanu varētu uzlūkot kā ļoti skaidru un pašsaprotamu. Balsojot par rezolūciju par šīs valsts pievienošanu, Parlaments sūta Īslandei ziņu, ka tā ir laipni gaidīta, vienlaikus ar grozījuma palīdzību atgādinot tai, ka tā var kļūt par pilntiesīgu Savienības locekli tikai tad, ja tai būs konstruktīva loma vaļu rūpniecisko medību pārtraukšanā. (Īslande tāpat kā Norvēģija un Japāna turpina medīt šo jūras zīdītāju par spīti moratorijam, ko pirms 24 gadiem pieņēma Starptautiskā Vaļu medību komisija). Mums tikai atliek pārliecināt 300 000 krīzes nomākto īslandiešu, ka, pievienojoties Eiropas projektam, viņi būs ieguvēji.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Manā skatījumā paplašināšanās process pēdējo desmit gadu laikā ir noritējis pārāk strauji. Jo īpaši šādos grūtos laikos, kad Eiropai jācenšas kaut kā no jauna līdzsvarot ekonomiku un finanšu sistēmu, kā arī rast iekšēju politisko līdzsvaru pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, jaunu valstu pievienošanās nebūt nešķiet tas labākais veids, kā palīdzēt Savienībai tik skaidrībā par savu politisko tagadni un nākotni.

Balsošanā par Īslandes pieteikumu dalībai Savienībā es nolēmu atturēties, jo ziņojumā ir runa vismaz par referendumu, kam jānotiek Īslandē, pirms iespējamās pievienošanās procedūras uzsākšanas.

Demokrātisku metožu izmantošana vienmēr ir labākais veids jebkādu politisko aktivitāšu un iniciatīvu īstenošanai, jo īpaši Eiropā, kur daudzi lēmumi tiek pieņemti, neņemot vērā tās pilsoņu viedokli. Lai gan es esmu pret Īslandes pievienošanu Savienībai — par spīti tās nopelniem —, es tomēr atzinīgi vērtēju lēmumu dot suverēnai tautai iespēju izvēlēties, vai pieņemt vai noraidīt priekšlikumu, kas, iespējams, var radikāli mainīt veselas nācijas likteni.

George Sabin Cutaş (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka Īslandes pievienošanās Eiropas Savienībai ir izdevīga abām pusēm. Īslande iegūs lielāku ekonomisko stabilitāti, savukārt Eiropas Savienībai būs aktīvāka loma Arktikas reģionā.

Tācu ir vairākas nepilnības, kas Īslandei jānovērš līdz pievienošanās brīdim. Viena no tām ir finanšu uzraudzības reforma. Īslande ir daļa no Eiropas Ekonomikas zonas, un tā piemēro *acquis communautaire* vienotajā tirgū. Tomēr *acquis communautaire* ir pilnā mērā jāievēro arī tirgus atbilstības novērtēšanas, akreditācijas un uzraudzības jomā. Vēl viena problēma, kas jārisina, ir tiesu iestāžu neatkarība.

Es balsoju par šo rezolūciju cerībā, ka Īslande veiksmīgi izpildīs šos nosacījumus, kurus es uzskatu par būtiski svarīgiem pareizai ES darbībai kopumā.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu un pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Īslandi. Tā ir valsts ar noturīgām demokrātiskām tradīcijām un augstu atbildmes līmeni *acquis communautaire*. Kā noteikts Līgumā par Eiropas Savienību, jebkura Eiropas valsts, ja tā vēlas, var pieteikties dalībai Eiropas Savienībā. Tās integrācija ES ir atkarīga no tā, kā tā pilda un apstiprina dalības kritērijus. Šai ziņā Īslande kā Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalsts un valsts, kas parakstījusi Šengenas līgumu, jau ir ievērojami pārvērtējusies uz priekšu *acquis communautaire* īstenošanā. Tomēr, lai Īslande varētu pilnā mērā izpildīt pievienošanās kritērijus, nepieciešams nopietni pārrunāt tādus būtiski svarīgus jautājumus, kurus neaptver EEZ mērķi, kā, piemēram, lauksaimniecība, zivsaimniecība vai ekonomikas un finanšu politika. Šis apstāklis arī prasa, lai Īslandes iestādes veiktu pamatīgas reformas finanšu uzraudzības sistēmā.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Mums ir visi iemesli, lai atzinīgi vērtētu sarunu uzsākšanu par Īslandes pievienošanu ES. Īslandes kā valsts, kurai ir sena demokrātiska vēsture un kuru ar ES jau saista daudzi nolīgumi, gadījumu varētu uzlūkot kā ļoti skaidru un pašsaprotamu. Tomēr ES paplašināšanās procesu pārāk ilgi ir vajājuši viltus kandidāti. Mēs esam izniekojuši milzīgi daudz laika, neauglīgi spriedelējot par neskaidriem teritoriāliem konfliktiem (Horvātija/Slovēnija) un sekojot līdzī mūžīgajai cīņai par Maķedonijas nosaukumu; mēs sagandējām sarunas par vienas Kipras daļas pievienošanu un esam pārāk aizrautīgi aicinājuši valstis, kurās joprojām valda korupcija. Tāpēc mums jāsaliek visi punkti uz „i” jau pašā sarunu sākumā ar mūsu Īslandes draugiem. Tieši to izdara Parlaments, sūtot Īslandei ziņu, ka tā ir laipni gaidīta, vienlaikus atgādinot tai, ka tā var kļūt par pilntiesīgu Savienības locekli tikai tad, ja tai būs konstruktīva loma vaļu rūpniecisko medību pārtraukšanā. (Īslande tāpat kā Norvēģija un Japāna turpina medīt šo jūras zīdītāju par spīti moratorijam, ko pirms 24 gadiem pieņēma Starptautiskā Vaļu medību komisija). Mums tikai atliek pārliecināt 300 000 krīzes nomākto īslandiešu, ka, pievienojoties Eiropas projektam, viņi būs ieguvēji.

Philippe de Villiers (EFD), *rakstiski.* – (FR) Parlaments pasludina savu spriedumu uzsākt sarunas ar Īslandi par pievienošanu ES rezolūcijā, kas izceļ šā pieteikuma pozitīvos aspektus.

Īslande ar tās stiprajām demokrātiskajām un parlamentārajām tradīcijām neko neiegūst no pievienošanās ES.

Kā Delegācijas attiecībām ar Īslandi loceklis es balsoju šīs valsts interesēs, citiem vārdiem sakot, es balsoju pret šo rezolūciju un pret Īslandes pievienošanu.

Patiešām, visām šīs valsts zvejniecības un lauksaimniecības tradīcijām, kas ir tik būtiski svarīgas tās ekonomikai un kas ir tās identitātes simbols, draud upurēšana uz KLP un kopējās zivsaimniecības politikas altāra. Kā tauta, kas vienmēr ir dedzīgi centusies saglabāt savu neatkarību un suverenitāti, īslandieši, no vilka bēgot, riskē ieskriet nagos lācim, kad ES uzspiedīs šai tā jau finanšu krīzes smagi satricinātajai salai savu *acquis communautaire* un savus pievienošanās nosacījumus.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Īslandes pieteikumu uzņemšanai Eiropas Savienībā, jo, ņemot vērā Īslandes demokrātisko kultūru, tās iespējamā pievienošanās ES varētu sniegt priekšrocības abām pusēm.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski.* – (PT) Īslande ir valsts ar senām un spēcīgām demokrātiskām tradīcijām. Es uzskatu, ka Eiropas Savienība var uzņemt šo valsti, jo tai ir priekšzīmīgi rezultāti tiesiskuma ievērošanā un tā ir dziļi piesātināta ar Eiropas kultūru un tradīcijām, kurās tā ir devusi arī savu ieguldījumu, un ieguvējas no tā būs visas dalībvalstis. Es uzskatu, ka, uzņemot Īslandi, Eiropas Savienība kļūs bagātāka, un no stratēģiskā viedokļa tas ievērojami veicinās ES klātbūtni Ziemeļatlantijā un Arktikas reģionā.

Elisabetta Gardini (PPE), *rakstiski.* – (IT) Ar šodienas balsojumu Parlaments ir paziņojis, ka atbalsta Īslandes pievienošanu ES. Pievienošanās process tāpēc strauji turpinās. Šis balsojums uzsver vēlēšanos, lai lēmums sarunās par visiem aspektiem, kas vēl ir atvērti, būtu pozitīvs. Vaļu medības ir viens no jutīgākajiem jautājumiem, kas jāatrisina. Mēs saprotam, ka mazai valstij var būt savas īpatnības un ka izjaukt līdzsvaru var būt īpaši grūti. Taču es gaidīju plašāku atbalstu 22. grozījumam. Attiecībā uz zilajām tunzivīm Eiropas Parlaments nobalsoja par moratoriju, daudz neraizējoties par kaitējumu, ko tas nodarīs Adrijas jūras zvejas flotei. Ieņemtā nostāja pārkāpa robežu, un to Dohā noraidīja ar 73 balsīm pret 43 balsīm, 24 personām atturoties. Tagad, kad esam aicināti aizsargāt vaļus, ir jābrīnās, ka vairākums bija tik niecīgs. Man žēl, ka pat mana politiskā grupa lika mīnus zīmi pretī 22. grozījumam balsošanas sarakstā. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka Itālijas delegācija balsoja par aicinājumu pārtraukt vaļu medības un neņemt vērā visus iebildumus, kas izteikti Starptautiskajā Vaļu medību komisijā.

Charles Goerens (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Es tomēr uzskatu, ka jebkuras valsts pievienošanās ES prasa patiesu solidaritāti, ne to vienpusējo solidaritāti, ko ES piedāvā kandidātvalstij. Pievienošanās procesam jāsniedz pievienotā vērtība visām pusēm. Mans komentārs ir vispārējs un nav īpaši attiecināts uz Īslandi. Es vairāk vēlējos izteikt komentāru par grūtībām, ar kurām pašlaik cīnās ES. Dažas ES dalībvalstis uzvedas, saudzīgi izsakoties, dīvaini, izturoties pret ES kā pret savu problēmu izgāztuvi un daudz neraizējoties par kopējām interesēm. Nākotnē, pievienojoties vēl citām valstīm, šāda problēma ir jānovērš, ja mēs vēlamies stiprināt to, kas palicis pāri no kohēzijas un mūsu spējas turpināt Eiropas integrāciju.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Ar lielu entuziasmu es sveicu pievienošanās sarunu atklāšanu starp Īslandi un ES. Lai gan mūsu nolūks bija sūtīt sirsniņu uzņemšanas apsveikumu Īslandei, kuru ar ES jau saista neskaitāmi nolīgumi un partnerattiecības, tomēr ar vairāku grozījumu palīdzību mēs esam likuši tai saprast, ka tai būs jāuzlabo valsts tiesnešu un augstāko tiesas iestāžu darbinieku iecelšanas sistēma, lai ievērotu varas dalīšanas kritēriju un pamatprincipu, un ka galvenokārt tai pirms iestāšanās būs jāpārtrauc vaļu medības. Turklāt es atzinīgi vērtēju, to, ka, uzņemot Īslandi, ES būs iespēja iegūt lielāku ietekmi starptautiskās Arktikas stratēģijas veidošanā, jo Īslande ir Arktikas padomes locekle.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Lai gan es priecājos, ka Īslande, iestājoties ES, pievienosies neatkarīgajām valstīm, šodienas rezolūcijā ir uzkrītoša pretruna. 25. punktā ir pamatoti atzīti Īslandes panākumi atbildīgas un ilgtspējīgas zivsaimniecības nozares pārvaldīšanā, kas ir pilnīgi pretēja ES praksei. Tālāk tekstā ir aicinājums uz konstruktīvām sarunām par zivsaimniecību, lai panāktu apmierinošu risinājumu, kas, iespējams, varētu būt atteikšanās no līdzdalības kopējā zivsaimniecības politikā (CFP). 26. punktā Īslande tiek mudināta pieņemt ES praktizētos mehānismus, lai atvieglotu iestāšanos CFP. Ir smieklīgi ierosināt, lai Īslande atsakās no savas atbildīgās, ilgtspējīgās prakses un pieņem ES nekam nederīgo sistēmu. ES būtu jāmācās no Īslandes veiksmīgās valsts kontroles un nevis jāuzspiež neveiksmīga sistēma lepnai zivsaimniecības valstij.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, jo Īslandes pievienošanās dos Eiropas Savienībai iespēju aktīvāk iesaistīties Arktikas reģiona dzīvē, kā arī dot ieguldījumu šā reģiona daudzpusējā pārvaldībā. Es ceru, ka sarunas tiks vestas konstruktīvā veidā un palīdzēs Īslandei tuvināties Eiropas modelim. Ņemot vērā to, ka sabiedriskā doma par ES šai valstī ir ievērojami mainījusies kopš 2009. gadā piedāvātās iespējas un ka pretestība pret iestāšanos ES nekad vēl nav bijusi tik liela, es uzskatu, ka iestādēm tuvākajā nākotnē ir jāorganizē plaša informācijas kampaņa par šā procesa būtību, jo tas ļaus Īslandes iedzīvotājiem izteikt savas domas paredzētajā referendumā par pievienošanos, balstoties uz uzzinātajiem faktiem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Es pārāk cienu Īslandes iedzīvotājus, lai cerētu, ka viņi pievienosies Eiropai, kas neņems vērā viņu, bet gan elites intereses. Īslandes iedzīvotāji jau cieš no savas valdības nodevības, valdības, kas ignorē īslandiešu suverēno lēmumu, ar kuru 95 % īslandiešu noraidīja likumu, kas spieda viņus maksāt par zaudējumiem, kurus cieta „Icesave” britu un holandiešu klienti. Kādēļ gan lai viņi piekristu pievienoties ES, kas mudina viņus samierināties ar tautas gribas neievērošanu? Saskaņā ar pēdējiem aptaujas datiem 57,6 % īslandiešu ir pret pievienošanos ES. Es viņus saprotu. Šī nav tā Eiropa, kurai viņiem būtu jāpievienojas.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sarunu sākšanās par Īslandes pievienošanos ES ir labas ziņas visiem tiem, kas uzskata, ka ES paplašināšanās ir dabīgs process. Ir zināms, ka iepriekš paplašināšanās bija veiksmes stāsts ne tikai Eiropas Savienībai, bet arī tās dalībvalstīm. Savukārt Īslande ir valsts, ar kuru mēs esam uzturējuši labas attiecības daudzus gadus kopš 1973. gada. Un tā ir parakstījusi arī Šengenas nolīgumu un Dublinas nolīgumu, kas nozīmē, ka tā jau ir pieņēmusi lielu daļu *acquis communautaire*. Tomēr daži darbi vēl ir jāpaveic, jo īpaši ekonomikas un finanšu jomā un attiecībā uz tiesu sistēmu.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Eiropas Savienībai nekādā ziņā nedrīkst uzkraut Īslandes parādus. Īslandiešiem pašiem būs jāveic savs mājas darbs un jālikvidē savs parādu kalns. Tomēr Īslande atšķirībā no Turcijas ir Eiropas valsts un jau 15 gadus pieder pie

Eiropas Ekonomikas zonas. Pat pretrunīgajā jautājumā par zivsaimniecības politiku ir bijis iespējams panākt progresu. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es biju un arī esmu Eiropas Savienības paplašināšanās atbalstītājs, lai tajā tiktu uzņemtas jaunas valstis. Eiropas Savienība nedrīkst būt ekskluzīvs klubs. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Īslandes valdības darbu ceļā uz pievienošanos Eiropas Savienībai. Patiešām, ir grūti iedomāties mazāk pretrunīgu kandidātvalsti par Īslandi. Tas, ka Īslande pieder pie Eiropas Brīvās tirdzniecības zonas, ir arī ļoti svarīgi. Šā iemesla dēļ Īslandes ceļam uz ES jābūt visīsākajam. Nedrīkst aizmirst ieguldījumu, ko Īslande devusi Eiropas kohēzijā. Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) subsīdijas var atrast gandrīz uz katra soļa Polijā un citās ES valstīs. Ņemot vērā šos faktus, es nolēmu atbalstīt rezolūcijas priekšlikumu, lai noslēgtu debātes par Padomes un Komisijas paziņojumiem saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu par Īslandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā. Es vēlos izteikt arī cerību, ka drīz Parlamentā notiks balsošana, kurā būs klāt arī Īslandes pārstāvji.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo rezolūciju, lai tiktu uzsāktas sarunas ar Īslandi par pievienošanos Eiropas Savienībai. Ģeogrāfiski Īslande jau ir Eiropā, un dalība ES nav nekas cits kā normāls dabīgs procesa noslēgums. Nesenā ekonomikas krīze sagādāja Īslandei nopietnas grūtības, kā arī radīja spriedzi dažās ES dalībvalstīs vairāku banku sabrukuma dēļ, kurās Eiropas pilsoņi bija ieguldījuši naudu. Tagad Eiropas Savienība varēs iejaukties, lai rastu risinājumu. Dalība Eiropas Savienībā nodrošinās Īslandes pakļaušanu kontrolei, kopējam tirgum un noteikumiem. Ir skaidrs, ka sarunu laikā ir jāpatur prātā vairāki jautājumi, tostarp nozvejas kvotu problēmas, vaļu medības un energoresursu apgāde un pārvaldība.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Es esmu ļoti apmierināts ar to, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis mūsu priekšlikumu, lai, Īslandei pievienojoties ES, tiktu izbeigtas vaļu medības. Jo sevišķi Eiropas Parlaments uzsver, ka vaļu medības neatbilst Eiropas Savienības noteikumiem, un pieprasa, lai valsts pārtrauc šo praksi. Tas arī pieprasa, lai Īslande anulē valsts rezervju dāvinājumu Starptautiskajai Vaļu medību komisijai. Citādi es atzinīgi vērtēju neseno ES līderu lēmumu sākt uzņemšanas sarunas ar Īslandi, lai tā kļūtu par 28. dalībvalsti. Ar šodienas balsojumu mēs uzsveram, ka kompensāciju jautājums britiem un holandiešiem pēc bankas „Icesave” sabrukuma ir jārisina divpusējās sarunās.

Deputāti ir atzinīgi novērtējuši Eiropas Padomes šā gada 17. jūnija lēmumu sākt sarunas par Īslandes dalību ES. Parlaments arī uzsver, ka Īslandes dalība ES ļaus tai uzņemties aktīvāku lomu Arktikas reģionā, tajā pašā laikā norādot uz šīs valsts spēcīgo demokrātisko kultūru. Īslande piedalās Šengenas nolīgumā, pieder pie Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijas, un tai kopš 1973. gada ir Brīvās tirdzniecības nolīgums ar ES.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Dāmas un kungi! Es esmu pārliecināts, ka daudzi no jums zina Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu, kurā teikts, ka ikviena Eiropas valsts var pieteikties, lai kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti. Lietuva ir samērā jauna ES dalībvalsts, un es uzskatu, ka būtu egoistiski un liekulīgi aizcirst aiz sevis durvis. Tomēr pirms Lietuva 2004. gadā varēja pievienoties ES, tai bija jāveic ievērojamas reformas un jāpiekrīt sāpīgiem kompromisiem, lai izpildītu Savienības pievienošanās kritērijus. Tas pats gaida Īslandi. Politiskā un ekonomiskā zemestrīce, kas 2008. gadā noveda pie Īslandes banku sistēmas sabrukuma, bija skaidrs brīdinājums visai Eiropai. Īslande tagad cenšas atgūties, bet tai vēl ir tāls ceļš ejams, līdz tā atjaunos ekonomikas stabilitāti. Kompensācijas „Icesave” kontu turētājiem un parādu atmaksāšana dažām ES dalībvalstīm ir labs sākums.

Tas ir arī svarīgs noteikums, lai atgūtu sabiedrības uzticību gan pašu valstī, gan ārvalstīs. Īslande ir ko piedāvāt, tostarp spēcīgas demokrātijas tradīcijas, kas, bez šaubām, bagātinās mūsu Savienību.

Īslande dod ievērojamu ieguldījumu ES vides un enerģētikas politikā — atjaunojamu energoresursu avotu izstrādē un globālās sasilšanas apkarošanā. No Īslandes pašas ir atkarīgs, vai tā izpildīs pievienošanās kritērijus un faktiski nolems pievienoties Eiropas Savienībai. Līdz tam laikam mums ir jāturpina stiprināt attiecības ar šo valsti, kā arī sadarbību starp Eiropas Parlamentu un Altingu, Īslandes parlamentu.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.35 un atsāka plkst. 15.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Eiropas Ārējās darbības dienests (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīgās debātes par šādiem jautājumiem:

– E. Brok un G. Verhofstadt ziņojums Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizēšanu un darbību [08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE)];

– Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos [2010/2578(RSP)] paziņojums.

Elmar Brok, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese C. Ashton, Šeļčovič kungs, dāmas un kungi, noslēdzot Madrides politisko nolīgumu, esam spēruši pirmo svarīgo soli Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidošanas virzienā. Mēs zinām, ka tas nav galīgais rezultāts, jo Civildienesta noteikumi un Finanšu regula nodrošina nepieciešamo koplēmuma procedūras elastīgumu, kas ir priekšnoteikums dienesta izveides pabeigšanai.

Tomēr šis nolīgums sniedz zināmu drošību plānošanas un sagatavošanās procesā. Mēs Eiropas Parlamentā vēlamies darīt zināmu, ka atbalstām EĀDD dibināšanu. Eiropas Parlaments vēlas, lai Konvencijā par Eiropas Konstitūciju tiktu iekļauts Augstais pārstāvis. Šis Augstais pārstāvis būtu atbildīgs par Eiropas Savienības ārējo attiecību koordinēšanu un par Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas vadību. Augstās pārstāves rīcībā būtu dienests, kas ļautu viņai realizēt stingru nostāju attiecībā pret Komisiju, Padomi un visu pārējo pasauli, skaidrot Eiropas ārpolitikas vienotību un saskaņotību un pārliecināt, ka neesam tikai globālais maksātājs, bet gan arī globālais dalībnieks. Šis nolīgums, kas visticamāk iegūs vairākuma atbalstu rīt Eiropas Parlamentā, ir tik vajadzīgais solis uz priekšu.

Šo sarunu laikā mums bija svarīgi panākt, ka galvenais to mērķis ir nodrošināt dienestam iespēju darboties Eiropas iedzīvotāju kopējās interesēs. Šo smago sarunu laikā esam arī guvuši panākumus, nodrošinot, ka pilnvaras un uzdevumi nemainīsies tādā mērā, lai pārvērstu to, kas ir atspoguļots spēkā esošajos Kopienas tiesību aktos un atrodas Eiropas sabiedrības kontroles lokā un lēmēj institūciju kompetencē, ārvalstu attiecību kārtošanā

starpvaldību līmenī un renacionalizācijā. Šefčovič kungs, varbūt ļausiet man pateikt, ka dažos gadījumos Eiropas Parlaments Komisijas tiesību aizsardzības labā ir darījis daudz vairāk pēdējo mēnešu laikā kā pati Komisija.

Vēlos paskaidrot vēlreiz, ka pēc neilgas sākotnējās vilcināšanās Padome bija gatava atzīt faktu, ka Eiropas Parlamentam arī ir balsstiesības šajā jomā, ka Finanšu regula apvienojumā ar Civildienesta noteikumiem un šo apspriežu procesu faktiski noveda pie tā, ka šajā procesā tiek piemērota koplēmuma procedūra un ka tieši tādēļ apspriežu procesā bija iespējams panākt svarīgu progresu.

Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai vienlaicīgi ar Kopienas metodes īstenošanas garantēšanu un Eiropas Parlamenta tiesību garantēšanu un paplašināšanu līguma robežās, un ne tikai ņemot vērā taisnīgumu un iekšējo politiku, mēs attiecībā uz ārpolitiku un drošības politiku nonāktu situācijā, kurā turpmāk un pirmo reizi vēsturē ar mums apspriestos un mēs tiktu informēti pirms lēmumu pieņemšanas. Turklāt mums būs izdevība iztaujāt vēstniekus, piemēram, viedokļu apmaiņā, ne tādā pašā veidā kā apspriežu procesā, bet gan pēc to iecelšanas amatā un pirms to stāšanās amatā. Šī iemesla dēļ paralēli budžeta tiesībās paredzētajām iespējām, paralēli tam, ka līgumiem ar trešām valstīm turpmāk ir jābūt ratificētiem Eiropas Parlamentā, mums arī vēl starpposmā būs informēšanas un apspriežu process, kas ļaus Parlamentam piedalīties Eiropas ārpolitikas veidošanā.

Tomēr nav taisnība, ka Parlaments vēlas uzņemt atbildību par ikdienas ārpolitikas jautājumiem. Turpmāk tas būs izpildvaras uzdevums. Mēs vēlamies, lai mums būtu kontroles iespējas un iespēja pateikt „nē”. Tādēļ mums ir nepieciešami instrumenti un informācija, kas ļautu mums realizēt Parlamenta tiesības šajās jomās visu Eiropas iedzīvotāju vārdā. Uzskatu, ka šis nolīgums ir svarīgs solis šajā virzienā.

Vēlos pateikties baronesei C. Ashton par to, ka sarunu noslēgumā esam spējuši panākt labus rezultātus.

Priekšsēdētājs. – Pateicos par jūsu runu, Brok kungs. Labāk būtu, ja katrs no jums ievērotu paredzēto laika limitu. Saprotu, ka šī bija svarīga runa, tomēr, lūdzu, nepārsniedziet paredzēto laiku.

Guy Verhofstadt, referents. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet man pateikties Elmar Brok un Roberto Gualtieri, kuri bija šī ziņojuma līdzreferenti un kuri arī vadīja sarunas ar Ashton kundzi, Komisiju un Padomi.

Dienests šobrīd jau ir nodibināts, un domāju, ka varam droši teikt, ka esam sasnieguši labu rezultātu, ko visas institūcijas var atbalstīt un ar ko tās var lepoties. Apgalvoju to, neskatoties uz visām Francijas ministru prezidenta Fillon kunga vakar izteiktajām piezīmēm. Viņš sacīja, ka dienests nedrīkst pārkāpt zināmas „sarkanās līnijas” — Francijas „sarkanās līnijas”. Lūk, kas man ir sakāms Fillon kungam: “Vous êtes trop tard” — jūs nākat par vēlu, jo ar šo dienesta nolīgumu esam jau tālu aiz Francijas „sarkanajām līnijām”. Tas nebija nejauši, bet gan pilnībā izmantojot Lisabonas līguma sniegtās iespējas. Lisabonas līgums, ko Francija ir ratificējusi, paredz ārpolitikas apvienošanu nākotnē Eiropas Savienībā.

Mums nav vajadzīga vēl viena kauja frontes aizmugurē par šo dienestu, jo dienests jau tagad tur atrodas. Šobrīd mums vajag izmantot šo dienestu, lai izstrādātu reālu ES ārpolitiku, jo, būsīm godīgi, līdz šim mums vispār nav bijis reālas ES ārpolitikas. Atceros laiku, kad 2002. gadā biju Padomes loceklis. Pavadījām veselas 50 sekundes, apspriežot karu Irākā, kas tobrīd bija lielākais ārpolitikas jautājums. Tobrīd Eiropa nebija spējīga par to debatēt

vai pieņemt vienotu nostāju šajā jautājumā. To mēs nedrīkstam atkārtot, sevišķi mūsdienu daudzpolārajā pasaulē. Tā turpināt vairs nedrīkst.

Tas būs atkarīgs no *Ashton* kundzes, un tāds ir mūsu pašreizējais vēstījums. Dienestam būs nepieciešams skaidrs darbības virziens, un tam būs vajadzīga vadība. Līgums ir piešķīris *Ashton* kundzei daudz pilnvaru tā realizēšanai. Viņai ir tiesības sasaukt Ārlietu padomi, pat īsā laikā. Viņai ir tiesības uzņemties iniciatīvu, jo viņa ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietniece. Viņai ir arī pienākums izstrādāt vispārējās pamatnostādnes, kas nosaka mūsu Savienības stratēģiskās intereses, un visi šie pienākumi ir viņas un viņas dienesta atbildībā.

Ashton kundze, ļaujiet man sniegt jums vienu padomu visa šī sarunu procesa noslēgumā — izveidojiet dienestu tā, lai tas kļūtu par Kopienas instrumentu. Savienības panākumi ir veidoti, balstoties uz izmēģinātu un pārbaudītu metodi, kas ir Kopienas metode. Tikai tad, kad ir tikusi piemērota Kopienas metode, esam sasnieguši progresu un guvuši panākumus. Paraugieties, piemēram, uz vienoto tirgu. Jomās, kur tas nav ticis piemērots, ir iestājusies stagnācija un pat regress. Apsveriet, piemēram, Savienības reakciju uz finanšu krīzi. Tikai izmantojot šo metodi, varam gūt panākumus.

Tikai formulējot to, ko es saucu par patiesām "Savienības interesēm", bez dalībvalsts iekļaušanās, ir iespējams attīstīt Savienības ārpolitiku. Tikai izmantojot prasmes un zināšanas, kas būs jūsu rīcībā, šīs patiesās Savienības intereses būs iespējams noteikt. Pēc tam *Ashton* kundzes uzdevums, protams, būs aizstāvēt šīs Savienības intereses, jo, manuprāt, un saskaņā ar šī Parlamenta viedokli, kas nāk par labu Savienībai, nāk arī par labu dalībvalstīm un nāk par labu arī tās iedzīvotājiem.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, priecājos būt šeit, lai debatētu par vienu no vissvarīgākajiem jautājumiem Eiropas dienas kārtībā — Ārējās darbības dienesta dibināšanu.

Ļaujiet man sākumā izteikt pateicību par Parlamenta un referentu, sevišķi *Elmar Brok*, *Guy Verhofstadt* un *Roberto Gualtieri* konstruktīvo iesaistīšanos visā šajā procesā, kā arī komitejām — Ārlietu komitejai, Attīstības komitejai, Konstitucionālo lietu komitejai, Budžeta un budžeta kontroles komitejai, Juridiskajai komitejai, kuru ieguldītais darbs ir sniedzis daudzpusīgu ieguldījumu ĀDD dibināšanas lēmuma teksta uzlabošanā. Pateicos arī jums, Parlamenta priekšsēdētāja kungs.

Pēdējo nedēļu laikā kopā esam sasnieguši ļoti daudz visām iesaistītajām pusēm vajadzīgās kopīgās platformas veidošanā. Vēlos pateikties arī pārējiem šī kvadrāloga dalībniekiem — *Maroš Šefčovič* un Komisijai, un Spānijas prezidentūrai *Miguel Moratinos* vadībā, kopā ar kolēģiem no Padomes. Esmu sevišķi pateicīga juridiskajam dienestam, kas sniedza mums teicamas konsultācijas un atbalstu visa procesa garumā.

Ir pienācis laiks izlemt.

Pēdējo mēnešu laikā pelnīti daudz uzmanības ticis pievērsts institucionālām grūtībām un administratīvām neskaidrībām. Pamata ielikšana ir būtiski svarīgs uzdevums, tomēr nevajadzētu pazaudēt no redzesloka tos iemeslus, kādēļ veidojam šo dienestu, iemeslus, kas man kļuvuši arvien acīmredzamāki, ceļojot jūsu uzdevumā, lai apmeklētu valdības, militārās misijas un mūsu delegācijas un programmas visā pasaulē.

Pirms iedziļinos dažās no detaļām, vēlos tikai nedaudz pateikt par dienesta nākotnes vīziju. Nav labākas vietas kā šis Parlaments un nav labāka brīža kā šodien, lai atgādinātu sev,

kādēļ šis dienests ir Eiropas Savienībai tik nozīmīgs un kādēļ tas iezīmē vajadzību pēc pārmaiņām mūsu darbībā tik strauji mainīgajos ģeopolitiskajos apstākļos.

Mēs nevaram atļauties strādāt atšķirīgā veidā pasaulē, kas piedzīvo fundamentālas varas maiņas un kurā problēmas kļūst arvien sarežģītākas un savstarpēji saistītākas. Mums jāaizstāv Eiropas intereses un jāvirza Eiropas vērtības daudz saskaņotākā un efektīvākā veidā, un mums jāizmanto vērienīga pieeja, izvēloties līdzekļus

Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir pieejams iespaidīgs instrumentu, resursu, attiecību un zināšanu klāsts labākas un stabilākas pasaules veidošanai. Šodien mums tas viss ir jāapvieno, lai radītu savstarpēji saskaņotas stratēģijas un apvienotu mūsu ietekmi attiecīgajos reģionos, sevišķi nemiera skartajās pasaules daļās, kur mūsu rīcībai ir vislielākā nozīme. Lai kur es dotos — no Gazas uz Haiti, uz Austrumāfriku un Balkāniem, šis ir mans svarīgākais slēdziens.

ES ārējā darbībā vienmēr būs iesaistīti dažādi dalībnieki. Ir pareizi un atbilstoši, ka attīstības politika darbojas atšķirīgi no diplomātijas, krīžu pārvarēšanas vai humanitārās palīdzības. Andrim Piebalgam, *Stefan Füle* un *Kristalina Georgieva* kopā ar citiem Komisijas kolēģiem ir skaidri noteiktas, atšķirīgas lomas, un es pateicos par darbu, ko tie veic, tomēr Lisabonas līguma ietvaros mums ir iespēja strādāt kopā saskaņā ar kopīgu visaptverošu politisko stratēģiju — mūsu līdzšinējie centieni tagad pārvēršas realitātē.

Mana vīzija attiecībā uz EĀDD ļauj nodrošināt — ja runāsim, mūsu balss tiks sadzirdēta un ja iesaistīsimies, mūsu darbībai būs nozīme. Mūsu iedzīvotāji ļoti labi zina, ka sastopoties ar lielām problēmām — vāji attīstītas valstis, pandēmijas, enerģētiskā drošība, klimata pārmaiņas un nelegālā migrācija, apvienojoties varam strādāt daudz efektīvāk.

Šī efektivitāte pieprasa mobilizēt visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus — diplomātiju, politiskās saistības, attīstības atbalstu, civilo un militāro krīžu pārvarēšanas instrumentus, atbalstot konflikta novēršanu, miera veidošanu, drošību un stabilitāti. Tas ir svarīgi Eiropas nākotnei un svarīgi pasaules nākotnei.

Esmu redzējusi, ko mēs esam spējīgi panākt, strādājot kopā. Ceļojot pa Austrumāfriku, redzēju, ko pie tās krastiem teicami veica mūsu jūras operācija *Atalanta*, bet redzēju arī to nozīmīgo kapacitātes veidošanas un attīstības darbu, kas norisinājās krastā. Kā ātri formulēja mūsu militārajā misijā iesaistītie, risinājums problēmām jūrā ir atrodams krastā. Tieši tādēļ, strādājot kopā ar Andri Piebalgu, pārliecināties, ka, apvienojot spēkus, mūsu programmas darbojas labāk, un tieši tādēļ atgriezīšos, lai vēlreiz tiktos ar Kenijas, Tanzānijas, Maurīcijas, Seišelu salu, Dienvidāfrikas Republikas, Mozambikas, reģionālo organizāciju un Āfrikas Savienības vadītājiem, lai pārrunātu, kā varam atbalstīt Āfrikas vadību, lai atrastu politiskos risinājumus vietējām problēmām, un kā varam palīdzēt Somālijas tautai ceļā uz labāku nākotni.

Zinu, ko mēs spējam paveikt un ko jau veicam, un es arī zinu, ko mēs varam panākt nākotnes labā. Atzīstos, ka esmu mērķtiecīga, jo uzskatu, ka ir laiks virzīties uz priekšu un nekavējoties sagatavot dienestu darbam.

Mūsu dienas kārtībā ir daudz jautājumu: lēmumprojekts un virkne deklarāciju, kas veido saskaņotu paketi. Priekšsēdētāja kungs, iesniedzu tos oficiāli ierakstīšanai šīs dienas sēdēs protokolā.

Nekavēšos pie katra un ikviena aspekta, bet ļaujiet man izcelt tikai dažus konkrētus punktus par to, kādā veidā esam atraduši atbilstošos aizsarglīdzekļus jomās, kuras, kā man zināms, ir svarīgas šim Parlamentam.

Pirmkārt un galvenokārt, tekstā ir skaidri norādīts, ka aizsargājam Kopienas metodi visās jomās, kurās tā šodien pastāv. Ārējās darbības dienests cieši sadarbosies ar Komisijas dienestiem ES sistēmā.

Otrkārt, zinu, cik svarīga ir šī Parlamenta politiskā atbildība. Esmu droša, ka ir atrasts labs ietvars, izmantojot politisko deklarāciju par politisko atbildību. Ceru uz intensīvu dialogu un informācijas apmaiņu ar Eiropas Parlamentu un nodrošināšu, ka mani kolēģi šim sava darba aspektam piešķir augstu prioritāti.

Daudzie pienākumi, kas ietilpst manā amatā, neļauj man būt klāt jūsu debatēs tik bieži, cik es to vēlētos, bet priecājos, ka manam amatam ir ieviesta aizstāšanas sistēma šādos gadījumos, sevišķi iesaistot manus kolēģus no Komisijas un dažkārt arī Ārlietu padomes locekļus no kārtējās prezidentūras vai prezidentūras trijotnes.

Treškārt, tā ir finansiālā atbildība. Esmu gandarīta, ka mums ir skaidri noteikumi un garantijas attiecībā uz pareizu finanšu pārvaldību, tostarp atbilstoši problēmu risinājumi, piemēram, budžeta pilnvaru piešķiršana un nodošana tālāk delegāciju vadītājiem. Kā apliecinājumu tam, cik lielu nozīmi piešķir šim jautājumam, plānoju izveidot augstākās vadības grupu, kurā ne tikai galvenais izpilddirektors būtu izpildu ģenerālsēkretāra amatā, bet arī direktors būtu budžeta un administrācijas augstākā ģenerāldirektora amatā.

Ceturtkārt, esam vienojušies par rūpīgi izsvērtu procedūru saistībā ar attīstības politiku un tās instrumentiem. Zinu, ka ir bijušas zināmas bažas par to, ka jaunajā struktūrā mēs varētu pazaudēt attīstības politiku no redzesloka. Ticiet man, ir noticis tieši pretējais.

Attīstība ir centrālais ES ārējās darbības jautājums. Tā piešķirusi mums lielu nozīmi starptautiskā līmenī kā pasaulē galvenajam atbalsta sniedzējam, tādēļ mūsu sadarbības programmas ir noteicošais līdzeklis divpusējās un reģionālās attiecībās. Tas saglabājas arī jaunajā Lisabonas kontekstā, bet attīstību nav iespējams panākt atdalīti no citiem ārējo attiecību aspektiem. Tieši tādēļ veidojam stingru kopējo platformu, kas ļauj mums strādāt kopīgi — Andrim Piebalgam, Stefan Füle un man, lai nodrošinātu, ka vispārējie attīstības mērķi un jo sevišķi nabadzības samazināšana tiek vadoši virzīti mūsu sadarbības programmās.

Piektkārt, mums ir panākta izsvērtā vienošanās personāla jautājumos, līdzsvarojot dalībvalstu vēlmes, ka vismaz vienai trešdaļai personāla dienestā jābūt no valstu diplomātiskajiem dienestiem, lai varētu izmantot viņu zināšanas, valodu un vēsturiskās saites, tomēr vienlaicīgi nodrošinot, ka vismaz 60 % ir pastāvīgie ierēdņi. Esmu pārliecināta, ka tādā pašā veidā mums jānodrošina pareizais dzimumu un ģeogrāfiskais līdzsvars, kā arī nedrīkstam aizmirst par plašākas dažādības jautājumiem.

Es personīgi esmu apņēmusies to panākt. Dažādība ir spēks. Dienestā, kurš pārstāv ES, jāatspoguļo šī dažādība. Pieredzes, atziņu un valodu bagātība, ko dienestam nodrošinās Eiropas labākie diplomāti, būs viena no mūsu atšķirīgajām īpašībām un konkurences priekšrocībām.

Sestkārt, būsiet jau redzējuši manu deklarāciju par ĀDD centrālo administrāciju. Pamatideja ir panākt kopīgu izpratni par to, kā šis dienests izskatīsies.

Ir svarīgi jau sākumā atrisināt visas problēmas, tomēr paturot iespēju pārbaudīt, kā šis process darbojas jaunu prioritāšu un notikumu kontekstā.

Šī Parlamenta deputāti ir uzdevuši vairākus jautājumus par krīžu pārvarēšanas un miera nodrošināšanas uzdevuma atrisināšanu. Es nodrošināšu, ka atbilstošās Komisijas struktūrvienības nodarbosies ar krīžu pārvarēšanas, konfliktu novēršanas un miera nodrošināšanas plānošanu un programmu izstrādi un ka KDAP struktūrvienības strādās, cieši sadarbojoties un nodrošinot sinerģiju, manā tiešā pakļautībā un atbildībā attiecīgajā struktūrā. Tas, protams, tiks veikts, neierobežojot politikas, sevišķi starpvaldību un Kopienas politikas, specifiskāciju.

Noteicoša būs dažādo ĀDD departamentu darba efektīva koordinācija. Manā tiešā pakļautībā un atbildībā tiks nodrošināta pilnīga koordinācija starp visiem ĀDD pakalpojumiem, sevišķi starp KDAP struktūrvienībām un citiem atbilstošiem ĀDD pakalpojumiem, ņemot vērā to specifiskāciju.

Nodrošināšu arī, ka koordinācijas tiesības tiek izveidotas starp īpašajiem ES pārstāvjiem un atbilstošajiem dienesta departamentiem.

Visbeidzot, šis Parlaments vienmēr ir pievērsis lielu uzmanību cilvēktiesību jautājumiem. Tā ir prioritāte, kurai es pilnībā piekrišu, un apsolu, ka kā Augstā pārstāve piešķiršu augstu prioritāti cilvēktiesību veicināšanai un labai pārvaldībai visā pasaulē un nodrošināšu, ka tās kā sudraba pavediens caurvij visus mūsu īstenotos pasākumus.

Centrālā biroja līmenī tiks izveidota cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanas struktūrvienība, kā arī kontaktpunkti visās galvenajās Savienības delegācijās, kuru uzdevums būs pārraudzīt cilvēktiesību stāvokli un veicināt efektīvu ES cilvēktiesību politikas mērķu sasniegšanu.

Godājamie deputāti, Eiropai nepieciešams, lai Ārējās darbības dienests veidotu stingrāku ārpolitiku. Mums vajadzīga integrēta platforma Eiropas vērtību un interešu virzīšanai visā pasaulē. Pienācis laiks sevi nodrošināt ar līdzekļiem, kas nepieciešami šī mērķa realizēšanai. Pienācis laiks īstajiem cilvēkiem sākt vajadzīgā darba veikšanu.

Piekrišu piedāvātajiem grozījumiem un atbalstīšu tos Padomē. Šobrīd ir svarīgi ātri darboties attiecībā uz grozījumiem Civildienesta noteikumos un Finanšu regulā, un 2010. gada budžetā.

Kā jau minēju sākumā, pateicos par jūsu sadarbību un ceru uz jūsu atbalstu. Rītdienas balsojums, cerams, būs vēsturisks solis Eiropas Savienības izaugsmē, un, lai gan tas nav mūsu galamērķis, tā ir viena no galvenajām pieturām mūsu kopīgās nākotnes vīzijas realizēšanā.

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētāja kungs, es priecātos dzirdēt Parlamenta atzinumu un stingri atbalstu tā pieņemšanu, jo redzu, ka šis pozitīvais balsojums būs svarīgs brīdis ĀDD izveidē, un tas būs skaidrs un svarīgs signāls tam, ka jaunais dienests gūst demokrātisku apstiprinājumu no šīs plenārsēžu zāles.

Šis lēmums būs arī atbilstošs tās svarīgās lomas atspoguļojums, kāda Eiropas Parlamentam ir bijusi debatēs par jauno dienestu. Man jāizsaka augsts tā intensīvā darba novērtējums, ko ir paveikusi Augstā pārstāve C. Ashton pēdējo dažu mēnešu laikā. Jauna dienesta veidošana nenotiek katru dienu. Lai gan tas bija grūti un sarežģīti, esam panākuši politisku vienprātību septiņu mēnešu laikā kopš spēkā stājās jaunais līgums, kas, manuprāt, ir vērtīgs sasniegums.

Uzskatu to par liecību tam, ka *C. Ashton* panāca ļoti stingru līdzsvaru brīdī, kad lēmuma projekts pirmo reizi tika piedāvāts, tomēr lēmumam tā projekta variantā bija nepieciešams piemērot šo demokrātiskās kontroles procesu, un es uzskatu, ka šis process bija ļoti pamatīgs. Ja atskatos uz diskusijām, kādas norisinājās kvadrālogā starp *Miguel Moratinos*, šī Parlamenta deputātiem, referentiem *E. Brok*, *G. Verhofstadt* un *R. Gualtieri* un mums no Komisijas puses, varu teikt, ka mēs apsvērām visus iespējamus pantus un visus iespējamus noteikumus. Vienmēr meklējām vislabāko iespējamo risinājumu, un es tiešām domāju, ka esam to sasnieguši.

Sevišķi debatēs uzmanība tika pievērsta trim jomām. Pirmā bija par to, kā varam nodrošināt, ka EĀDD būs pilntiesīga ES sistēmas sastāvdaļa. Esam to pārrunājuši ļoti pamatīgi, un domāju, ka mēs to panāksim un ka mums būs īsts Eiropas Ārējās darbības dienests. Otrs ļoti svarīgs jautājums bija, kā nodrošināt atbilstošu finansiālo atbildību. Arī šajā jautājumā izskatījām visas pieņemamās iespējas, un es esmu pārliecināts, ka, lai gan veidojam ko pavisam jaunu, kur būs trīs avoti personāla piesaistei, kas strādās Ārējās darbības dienestā, mūsu sistēmā būs iekļauti visi atbilstošie finansiālās atbildības aizsargmehānismi, un esmu pārliecināts, ka sistēma izturēs savas turpmākās darbības pārbaudi.

Pēdējā lielākajā diskusiju daļā uzmanība tika pievērsta attīstības atbalstam — kā to atbilstoši pārvaldīt, kā saglabāt Kopienas garu attīstības atbalstam un kā nodrošināt šī Parlamenta tiesības uz demokrātisku kontroli. Vēlreiz atkārtāju, ka, manuprāt, esam ieguldījuši daudz izdomas un ideju šajā darbā, daudz radošu risinājumu, kā arī domāju, ka esam atraduši risinājumu, kas radīs visas labākās iespējamās sinerģijas. Varam iesaistīt dalībvalstu zināšanas un pieredzi, Komisijas pieredzi, tiešos mūsu delegāciju kontaktus, un esmu pārliecināts, ka, izmantojot šo sinerģiju, mūsu darbs kļūs ievērojami efektīvāks, pārstāvot Eiropas Savienību ārvalstīs.

Ar nepacietību gaidu, kad mēneša beigās varēšu atbalstīt Komisijas piekrišanu šim lēmumam, un varu jums apliecināt, ka Komisija darīs visu, kas ir tās spēkos, lai sadarbotos ar Padomi un ar Parlamentu šī procesa pabeigšanā, precizējot jautājumus saistībā ar Finanšu regulu un Civildienesta noteikumiem, un pabeigt budžeta izstrādes procesu. Jau ar nepacietību gaidu, kad varēšu vērot Ārējās darbības dienesta efektīvo un izcilo darbu, kas tiks uzsākts šī gada rudenī.

Filip Kaczmarek, *Attīstības komitejas atzinuma referents.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze, *Šeļčovič* kungs, sarunās ir panākts labs rezultāts, un galīgais dokuments ir labāks nekā sākotnējais projekts. Īsumā vēlos paskaidrot Attīstības komitejas nodomus. Savā atzinumā komiteja vērsta uzmanību uz vairākiem vissvarīgākajiem jautājumiem.

Pirmkārt, vēlamies, lai attīstības sadarbības mērķi tiktu daudz stingrāk iestrādāti dažādos Eiropas Savienības politikas virzienos, lai aizsargātu attīstības sadarbības autonomiju un neatkarību. Citiem vārdiem sakot, nevēlamies, lai attīstības sadarbība kļūtu par “burkānu” — kā jau tika minēts — diplomātisko instrumentu arsenālā. Vēlos pateikties *Ashton* kundzei lielā mērā par to, ko viņa ir pateikusi šodien, kā arī par viņas paziņojumiem attiecībā uz attīstības sadarbību, jo tas Attīstības komitejai bija ļoti svarīgi.

Otrkārt, vēlējamies, lai attīstības komisāra kontrole pār finanšu instrumentu radītajām darbības izmaksām būtu viennozīmīgāka.

Treškārt, vēlējamies, lai jaunā dienesta personāls netiktu veidots tikai no profesionāliem dalībvalstu diplomātiem, bet lai tajā būtu arī personāls, kas līdz šim ir darbojies virknē

situāciju ārpus Eiropas Savienības un kam ir pieredze attīstības, komerciālajā un drošības jomā.

Ivo Strejček, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas referenta aizstājējs.* – (CS) Elmar Brok un Guy Verhofstadt sniegtie ziņojumi par Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) darbību ir kompromisa rezultāts, un kā jebkuram kompromisam tam ir gan pozitīvie, gan negatīvie aspekti. Uzskatām, ka galvenais pozitīvais aspekts ir tas, ka EĀDD sniegs atskaiti Eiropas Parlamentam jautājumos, kas skar politisko un budžeta kontroli. Tomēr šī parlamentārā uzraudzība ir vēl vairāk jāpalielina, lai pietiekami tiktu ņemta vērā dalībvalstu parlamentu loma, sevišķi attiecībā uz ārpolitikas un drošības prioritātēm, kuras EĀDD apstiprinās visas Eiropas Savienības vārdā.

Attiecībā uz praktisko darbību — žēl, ka ziņojumā nav ietverts Eiropas Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas viedoklis, ko komitejā vienprātīgi atbalstīja kolēģi deputāti no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas. Šī atzinuma pamatā bija pilnvaru noskaidrošana saistībā ar Eiropas Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorātu, kas atbilda Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 218. pantā ietvertajai definīcijai.

Roberto Gualtieri, *Budžeta komitejas atzinuma referents.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Ashton kundze, Šeļčovič kungs, dāmas un kungi, ir skaidrs, ka ziņojums, par kuru gatavojamies balsot, nav vienkāršs atzinums, bet gan intensīvu sarunu pūļu rezultāts, par kuru vēlos pateikties Augstajai pārstāvei un Spānijas prezidentūrai. Tās bija sarunas, kurās Parlamentam bija izcila loma, ievērojami uzlabojot lēmuma tekstu, kas Padomei būs jāpieņem.

Madridē panāktais kompromiss pilnībā atbilst mērķiem, atbilstoši kuriem tika vadīts šis lielā mērā koordinētais darbs, ko veica Brok kungs un Verhofstadt kungs — nodrošināt Eiropu ar dienestu, kam ir pietiekami resursi un pilnvaras, lai uzlabotu ES ārējās darbības konsekvenci un efektivitāti, bet kas tomēr vienlaicīgi ir cieši saistīts ar Kopienas metodi un Komisiju un ir pakļauts pilnai demokrātiskai Eiropas Parlamenta kontrolei.

Arī es vēlētos teikt tiem, kas minēja tā sauktās „sarkanās līnijas”, ko Eiropas Parlaments nedrīkst pārkāpt, ka tieši tādēļ, ka Parlaments ir spējis izmantot savas priekšrocības tik pilnīgi un dinamiski un pat pārkāpt dažas valdību novilktais „sarkanās līnijas”, Eiropai tagad būs efektīvāks, demokrātiskāks un eiropiskāks dienests. Runāju par tādu dienestu, piemēram, kas spēj saskaņot attīstības sadarbības politiku ar pārējo ES ārējo darbību, neapdraudot ne šīs politikas neatkarību, ne Komisijas atbildību.

Parlamentam jāturpina stingri un nelokāmi izmantot tā likumdošanas un budžeta prerogātas, sevišķi nākamo mēnešu laikā, lai definētu Civildienesta noteikumus un Finanšu regulu atbilstoši šī ziņojuma pamatstrukturai. Tas arī uzmanīgi veiks dienesta faktiskās attīstības uzraudzību un nodrošinās, ka tiek pilnībā respektēts Madrides nolīguma burts un gars, sākot ar Eiropas ierēdņu pareizu iesaistīšanu dienesta vadībā un kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) budžeta reformā.

Tas arī izmantos šīs prerogātas, lai nodrošinātu Augstajai pārstāvei un tās dienesta ierēdņiem pilnu atbalstu kā Eiropas Parlaments — institūcija, kura vairāk kā jebkurš cits rūpējas par patiesas Eiropas ārpolitikas attīstību un par pakāpenisku tās valstu kopieniskošanu, kur nozīmīgs posms ir Madrides nolīgums.

Ulrike Lunacek, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma referente.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese C. Ashton, Šeļčovič kungs, dāmas un kungi, arī man šodien

ir divpusējs viedoklis. Runāju gan kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas referente, gan kā Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas „ēnu” referente. Abās šajās lomās aizstāju savu kolēģi *Brantner* kundzi, kurai pirms apmēram sešām nedēļām piedzima meita un kura tādēļ ir uzticējusi savu darbu man. Vēlos viņai lielā mērā pateikties par līdz šim veikto sagatavošanās darbu un atbalstu.

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja galvenokārt uzsvēra dzimumu līdztiesības jautājumu, atlasot personālu Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD). Esam sekmīgi nodrošinājuši vienlīdzīga skaita vīriešu un sieviešu iekļaušanu nolīgumā un, baronese *C. Ashton*, ceru, ka sniegsiet savu atbalstu šajā jomā. Pieņemu, ka piemērosiet arī vienlīdzīgu iespēju principu vīriešiem un sievietēm un vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm darbā, kas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. pantā, kā arī nodrošināsiet atbilstošu pārstāvniecību visos līmeņos, tostarp delegāciju vadītāju līmenī, ieceļot personālu.

Kā Zaļo „ēnu” referente vēlos pateikties *Brok* kungam, *Verhofstadt* kungam un *Gualtieri* kungam par viņu sadarbību. Vēlos arī paskaidrot, ka esam strādājuši kopā, lai ieviestu daudz uzlabojumu sākotnējā projekta variantā, lai izveidotu saskaņotu, vienotu un efektīvāku Eiropas ārpolitiku. Tieši tādēļ mana grupa atbalsta šo ziņojumu un rītdienas balsojumā to atbalstīs. Ziņojumā ir iekļauta stingra cilvēktiesību struktūra, attīstības politikas garantijas, pastiprināta mūsu demokrātiskā kontrole, piemēram, turpmāk ES vēstniekiem pirms apstiprināšanas amatā būs vajadzīga uzklauššana Parlamentā, kā arī ārpolitikas budžeta pārredzamība.

Mūsu entuziasmu nedaudz apslāpēja fakts, ka civilo krīžu pārvarēšanai un novēršanai nav skaidri noteiktas struktūras. Turklāt EĀDD piedāvās dažus konsulāros pakalpojumus Eiropas pilsoņiem. Vēlamies redzēt stingru ietvaru civilo krīžu novēršanai un pārvarēšanai un miera nodrošināšanai, kurā galvenā uzmanība tiktu pievērsta civilajiem jautājumiem.

Kompromiss nav gluži tāds, kā vēlējamies, bet ar labo gribu un mērķtiecīgu pieeju, baronese *C. Ashton*, to vēl ir iespējams īstenot. Tomēr tas būs efektīvi tikai tad, ja jūsu mērķis ir nodrošināt, ka atsevišķo valstu intereses tiek atstātas otrajā vietā, sevišķi attiecībā uz prioritātēm, kas tiek piešķirtas militārajos jautājumos, ko pēdējo nedēļu laikā ir uzsvērusi Francija.

Jums jāizmanto mērķtiecīga pieeja, lai īstenotu mūsu kopējās Eiropas idejas un darbību. Jums jāpārlicinās, ka gūstat Parlamenta atbalstu, un nedrīkstat pievērst galveno uzmanību atsevišķo dalībvalstu interesēm.

Ivaylo Kalfin, *Budžeta kontroles komitejas atzinuma referents.* – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, baronese *C. Ashton*, viena no galvenajām problēmām, ar kuru pēdējo mēnešu laikā esam saskārušies, ir saistīta ar Parlamenta iespējām pieņemt visus instrumentus, kas nepieciešami ciešas kontroles nodrošināšanai pār Eiropas ārējās darbības budžeta izdevumiem.

Eiropas Ārējās darbības dienesta īpašais institucionālais raksturs radīja daudz jautājumu saistībā ar tā pārredzamību, izmaksu ietaupījumu veidu un tā budžeta efektivitāti.

Priecājos, ka, pateicoties vairākkārtējām enerģiskām pūlēm no Budžeta kontroles komitejas, Eiropas Komisijas kolēģu puses un arī personīgi no jūsu, baronese *C. Ashton*, puses, esam varējuši atrast vislabākos risinājumus, kas ļauj Parlamentam pieņemt lēmumu par dienesta izveidošanu.

Skaidrs atbildības sadalījums un visas budžeta procedūras modelis rada mūsos ticību, ka Eiropas Savienības ārpolitika tiks izstrādāta un ieviesta pietiekami efektīvā veidā, ņemot vērā visu institūciju apņemšanos to realizēt, saglabājot skaidru kārtību atbildības nodrošināšanai.

Mēs uzņēmāmies veikt savu darbu, lai pēc iespējas ātrāk ļautu izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu. Ceru, ka pēc iespējas drīzāk uzskatāmi parādīsim, ka pieņemtie mehānismi ir efektīvi. Praktiski runājot, tas nozīmē, ka Eiropas nodokļu maksātāju intereses ir pilnībā aizsargātas.

Mario Mauro, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, notikumi ik dienas visās pasaules daļās arvien pastiprina vajadzību pēc iespējas ātrāk uzsākt Eiropas diplomātiskā dienesta darbu.

Panāktā politiskā vienošanās jāuzskata par neko citu kā vien izcilu sākumpunktu un ārkārtīgi pozitīvu zīmi dienesta faktiskās darbības uzsākšanai. Noteiktie mērķi, tas ir, fakts, ka dienestam jābūt spēcīgam un jāļauj Eiropas Savienībai palielināt tās nozīmi starptautiskā līmenī, Kopienas metodes uzturēšanas un stiprināšanas nozīme pašā dienestā un Parlamenta budžeta un politiskās pārraudzības garantija — esmu pārliecināts — sniegs taustāmu rezultātu.

Tomēr daži no punktiem joprojām ir jānoskaidro, un tie ir saistīti ar, iespējams, visbūtiskāko aspektu, kas skar dienesta izveidi. Vēlos norādīt uz pretrunīgo nostāju no dažu valdību puses. Lai gan *Gualtieri* kunga pieminētās „sarkanās līnijas” tika pārkāptas, noslēdzot neseno Madrides nolīgumu, tām ir nozīme neformālā līmenī, ņemot vērā dažādu valdību pretrunīgo izturēšanos, par kuru tikko kā runāju. Domāju par *Moratinos* kunga no aizejošās prezidentūras vakar sniegtajiem paziņojumiem, kurš to dēļ daudzējādā ziņā pamatoti norūpējies, lai šis rezultāts tiktu sasniegts, ko viņš arī skaidri norādīja, runājot par cilvēktiesībām Kubā: šajā sektorā divpusējām vienošanām piešķirama priekšroka, salīdzinot ar kopējo Eiropas nostāju.

Tādēļ, komisāra kungs, mēs radītu lielu risku, ja vairotu šīs pretrunas, ja mēs veicinātu to, ka aiz apsveicamā politiskā nolīguma faktiski slēptos vēl viena sarunu kārtā par amatiem un pilnvarām tā vietā, lai runātu par attīstību un efektīviem mehānismiem. Esmu pārliecināts, ka spēsi panākt tos rezultātus, kādus mēs visi vēlamies.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka referenti — *Šeļčovīč* kungs un jo sevišķi baronese *C. Ashton* — ir izstrādājuši teicamu ziņojuma projektu. Manis pārstāvētā grupa ir vienprātīgi ņēmusi to vērā un ar pilnu pārliecību rīt balsos par tā pieņemšanu.

Protams, šobrīd rodas jautājums par to, kā nodrošināt, ka atsevišķas valdības sniedz iespēju diplomātiskajam dienestam darboties, un ne tikai par to, ka Francijas valdībai pašlaik ir radušās pavisam citas problēmas, kas nav „sarkano līniju” pārkāpšana. Tām jāatbrīvojas no savām „sarkanajām līnijām”, jo tas nav galvenais. Daudzus Eiropas iedzīvotājus satrauc tas, ka Eiropā būs pārāk daudz diplomātijas. Tomēr mēs šeit nerunājam par diplomātiskā dienesta apmēra dubultošanu, bet par tā stiprināšanu. Tādēļ dažām valdībām būs jāsamazina savs diplomātiskais dienests vienlaicīgi ar Eiropas Savienības diplomātiskā dienesta attīstību. Tāds ir šo pasākumu mērķis, un mēs tos pilnībā atbalstām. To rezultātā atsevišķo valstu valdības piešķirs baronesei *C. Ashton* un viņas diplomātiskajam dienestam nozīmīgu iespēju.

Ceru, ka Beļģijas prezidentūra būs pirmā prezidentūra, kas izmantos šo izdevību un sniegs baronesei C. Ashton pilnu atbalstu, protams, apspriežoties ar ārlietu ministru un ārlietu ministriju. Mums vajag lielākā mērā iekļaut Eiropu savā ārpolitikā.

Alexander Graf Lambsdorff, *ALDE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, balsojums tuvojas, un ir laiks veikt inventarizāciju. Teicami ir tas, ka sarunu rezultāti ietver jūsu izvēli direktoru padomes risinājumam par dienestu, kas būs atbildīga par jūsu konsultēšanu. Tā ir ievērojami labāka par sākotnēji plānoto struktūru, kurā “visuvarens” ģenerālsēkretārs darbojas viens.

Otrais lielā mērā pozitīvais punkts ir politiskās atbildības palielināšana. Tas uzlabos debašu kvalitāti Briselē un Eiropā par ārpolitikas jautājumiem un nedaudz palīdzēs samazināt demokrātijas trūkumu šajā jomā. Grupai, kuru es pārstāvu, ļoti svarīga ir cilvēktiesību struktūra, un mēs esam par to gandarīti.

Tomēr ir arī trūkumi. Neesat guvuši panākumus veidojot vai nebijāt gatavi veidot tādu pastāvīgo politisko pārstāvniecību, kas tiešām būtu šī vārda cienīga. Risinājums attiecībā ar Eiropas Parlamentu tik tiešām ir atrasts, bet, lai gan dažkārt to nesaskatām, Eiropas Parlaments nav visa pasaule. Jums būs jābūt pārstāvētiem citās vietās pasaulē — iedomājos Maljorku un Kijevu, jo jau esat saņēmuši kritiku par nespēju būt pārstāvētiem visur vienlaicīgi. Es būtu tiešām ļoti vēlējis redzēt jūs atrisinām šo jautājumu citādā veidā.

Tikko arī teicāt, “Būsiet jau redzējuši manu paziņojumu par centrālo administrāciju”. Jautājumu man rada tas, ka esam dzirdējuši divus centrālās administrācijas koncepcijas skaidrojumus. Jūs sniedzāt skaidrojumu Pastāvīgo pārstāvju komitejai (COREPER) 48 stundas pēc vienošanās Madridē, kurā atsaucaties ne tikai uz Padomes 2009. gada oktobra lēmumu, bet arī uz Lisabonas līguma 14. protokolu. Manuprāt, šis skaidrojums ir pretrunā ar Madridē panākto vienošanos. Šodien sniedzāt mums skaidrojumu, šeit, Eiropas pilsoņu ievēlētiem pārstāvjiem, ar kuru, cerams, tiks aizstāts 2010. gada 23. jūnijā COREPER sniegtais skaidrojums. Nevarat, no vienas puses, runāt par atbilstošu krīžu pārvarēšanas struktūru un, no otras puses, skaidrot COREPER, ka atbildību par to uzņemas tikai un vienīgi Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāts (CMPD).

Mans konkrētais jautājums jums ir šāds: vai skaidrojums, ko sniedzāt šodien šajā Eiropas Parlamenta plenārsēdē, aizstāj skaidrojumu, kas sniegts COREPER? Lūdzu, neapgalvojiet, ka abi šie skaidrojumi nav pretrunīgi. Pretruna ir acīmredzama, un ikviens, kurš salīdzina šos abus skaidrojumus, uzreiz atradīs tajos pretrunu. Vai nu tiks izveidota atbilstoša struktūra, vai arī izveidosiet kaut ko līdzīgu tam, par ko runāja Lunacek kundze, vai arī mums ir problēma.

Heidi Hautala, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vēlos izteikt savu gandarījumu par šo debašu iznākumu, sevišķi tādēļ, ka, manuprāt, šajā vienošanās dokumentā starp institūcijām ir pilnībā ņemta vērā cilvēktiesību perspektīva. Vēlos arī iedrošināt Augsto pārstāvi rīkoties atbilstoši šīs vienošanās garam.

Ārkārtīgi priecājos par to, ka tajā ir paredzēta skaidri identificējama struktūrvienība, departaments centrālā līmenī, kas būs atbildīgs par cilvēktiesību iekļaušanu visās ārējās darbības jomās. Mums jāpārlicinās, ka šis departaments darbojas visaugstākajā iespējamā līmenī, lai tam tiešām būtu ietekme uz visām ārējām attiecībām. Ir arī panākta vienošanās, ka par cilvēktiesībām atbildīgās puses tiks iekļautas visās ES delegācijās ārvalstīs; tās būs atbildīgas par šiem jautājumiem vietējā līmenī. Tagad mums arī vēl jāpārlicinās, ka tiek radīta jauna pieeja attiecībās starp Parlamentu, Eiropas Ārējās darbības dienestu un Augsto

pārstāvi, kas atspoguļo Lisabonas līguma garu, tas ir, ka labprāt vēlamies iesaistīties daudz konsekvētākas un enerģiskākas ārpolitikas veidošanā pasaulē.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, par Eiropas Ārējās darbības dienestu vai, kā mēs vēlētos, lai tas tiktu atpazīts, ES Diplomātisko dienestu, nesēn ir noritējušas ilgstošas cīņas attiecībā uz tā sastāvu. Laimīgā kārtā tas nu ir beidzies, un Augstajai pārstāvei *Ashton* kundzei pienākas ievērojami nopelni, pateicoties viņas administratīvajām dotībām un saskaņotai pieejai.

Britu Konservatīvā partija pretojās EĀDD izveidei, bet tagad esam samierinājušies ar iesaistīšanos tajā konstruktīvā, bet ne nekritiskā veidā. EĀDD pašlaik piedāvātajā veidā neapšaubāmi atspoguļo zināmu kompromisu, manuprāt, pieņemamu kompromisu, bet, iespējams, to mums arī vajadzēja gaidīt no hibrīda *sui generis* neatkarīgas institūcijas, kādas nekad iepriekš nav bijis.

Es personīgi labāk būtu vēlējis likt lielāku uzsvāru uz Padomes vadītu starpvaldību pieeju un atsevišķu valstu un ES diplomātu atlasī atbilstoši nopelniem pretstatā dalībvalstu kvotu pieejai, kā arī tam, ka tiek ieceltas dažas politiskās figūras, un — kādēļ gan ne viens vai divi bijušie ministru prezidenti? Neskatoties uz to, uzskatu par apsveicamu EĀDD stratēģiskās lomas pārākumu pār attīstības un atbalsta politiku un nelielo pilnvaru paplašinājumu šim Parlamentam, piemēram, augstāko iecelto amatpersonu uzklaušīšanu pirms apstiprināšanas amatā un budžeta un Civildienesta noteikumu pilnvaras, kas līgumos ir skaidri paredzētas. Tas vēl vairāk uzlabos dienesta demokrātisko pārraudzību.

Visbeidzot, ceru, ka EP deputāti no dalībvalstīm jau no paša sākuma arī tiks cieši iesaistīti formālās struktūrvienībās, kas paredzētas EĀDD kontrolēšanai. Tas ir sevišķi svarīgi no militāro KDAP misiju viedokļa, kuras tiek finansētas no dalībvalstu, nevis no ES budžeta. AK ir nozīmīgs šādu misiju finansētājs, un mūsu EP dalībvalstu deputātiem jāsaņem pilns novērtējums un jābūt iesaistītiem, lai šīs misijas saglabātu tautas atbalstu valstī.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, baronese C. *Ashton*, *Šečovič* kungs, diemžēl mana grupa rītdienas balsojumā neatbalstīs ziņojumu par Eiropas Ārējās darbības dienestu. Atvainojos par to.

Mēs to nedarīsim, pirmkārt, tādēļ, ka no dažu dalībvalstu puses šajā sarežģītajā veidošanas procesā tika izdarīts spiediens, un, otrkārt, tādēļ, ka mūsu politiskajai grupai nav izdevies pārliecināties, ka kaut kādā veidā būtu ticis ņemts vērā tas, ko mēs uzskatījām par būtisku attiecībā uz EĀDD strukturēšanu un pārraudzību. Jau pašā sākumā mēs nevēlējāmies, lai šis dienests tiktu pārvērsti *sui generis* struktūrvienībā, kas nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un dalībvalstu parlamenti to kontrolē, ne tikai budžeta ziņā, kas tika panākts Madridē, bet arī parlamentārās un politiskās kontroles ziņā. Jāatceras, ka esam vienīgā demokrātiski ievēlētā institūcija Eiropas Savienībā.

Bijām sevišķi nobažījušies par to, ka Eiropas Savienības militārās struktūras kopā ar civilajām un militārajām struktūrām atradīsies EĀDD sastāvā. Uzskatām, ka ir kļūdaini savienot EĀDD ar institūcijām, kurās ir iesaistīts militārais personāls — Eiropas Aizsardzības aģentūra un Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāts, nemaz neminot izlūkdienestus.

No mūsu viedokļa raugoties, jo sevišķi finanšu instrumentu, kā arī vispārējo instrumentu grafika noteikšana, plānošana un ieviešana nav iekļaujama EĀDD. Uzskatām arī, ka, ņemot vērā nozīmīgo militāro orientāciju, kāda, kā mēs uzskatām, piemīt EĀDD, galveno civilo Eiropas politikas komponenti attiecībā uz ārlietām var atstāt un tā jāatstāj Eiropas drošības

un aizsardzības politikas paspārnē, sevišķi viss, kas ir saistīts ar attīstības sadarbību un konfliktu atrisināšanu.

Šā visa rezultātā diemžēl mana grupa nevarēs balsojumā atbalstīt šo ziņojumu, jo šķiet, ka tajā nav atrisināti būtiski jautājumi. Madridē patiešām tika panākta zināma virzība — tika panākts progress saistībā ar budžeta kontroli. Neskatoties uz to, mēs visi apzināmies, ka Eiropas Parlamentam nepiederēs pēdējais vārds. Tādēļ, šo apsvērumu vadīta, manis pārstāvētā parlamentārā grupa jūt pienākumu balsot pret šo ziņojumu.

David Campbell Bannerman, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ar Ārējās darbības dienestu ir saistīts kaut kas daudz dziļāks un nozīmīgāks, kas ir nostiprināts starptautiskajās tiesībās par to, kas veido nacionālu valsti.

Vadošajā 1933. gada Montevideo Konvencijā, ko ES ir akceptējusi, ir ietverti četri atsevišķi valsti kvalificējoši kritēriji: pastāvīgi iedzīvotāji, noteikta teritorija, valdība un spēja iesaistīties diplomātiskās attiecībās ar citām valstīm. ES jau pieder trīs no šiem četriem kritērijiem — pastāvīgie iedzīvotāji — Lisabonas līgums mūs visus kvalificē kā ES pilsoņus; noteikta teritorija — visām ES tautām ir skaidras, precīzi definētas robežas; valdība — lai gan UKIP jau ilgi strīdas par to, ka šis Parlaments, Ministru padome un reālā vara, Komisija, visi veido ES valdību. Tātad paliek vēl ceturtā un pēdējā komponente: nacionālas valsts spēja izveidot attiecības ar citām nacionālām valstīm.

Uzskatu, ka, pateicoties Lisabonas līgumam, baroneses C. Ashton lomai un Ārējās darbības dienestam, Eiropas Savienības rīcībā tagad ir visi četri kritēriji, kas tai ir vajadzīgi, lai deklarētu sevi par vienotu nacionālu valsti — Eiropas Savienotajām Valstīm, un to izdarīt vienas nakts laikā.

(Aplausi no zāles vidus un kreisās puses)

Redzu, ka šeit ir daudz šī viedokļa atbalstītāju, kas ir apliecinājums manai runai un nacionālo valstu apdraudējumam!

Priekšsēdētājs. – Tā bija spontāna reakcija!

Lucas Hartong (NI). – *(NL)* Priekšsēdētāja kungs, šo pēcpusdien debatējam par Eiropas Ārējās darbības dienestu. Nīderlandes Brīvības partijas (PVV) delegācija nevienā iespējamā līmenī neatbalsta šī Eiropas diplomātiskā dienesta dibināšanu. Šis dienests ir briesmīgā Lisabonas līguma produkts, ko Nīderlandes balsotāji skaļi un, kā izrādās, pavisam pamatoti noraidīja. Tagad tiek kalti plāni par tādu Eiropas superdiplomātiju, kas ir pilnībā nedemokrātiska un mums nekontrolējama. Neviens nezina, kā tā darbosies praksē, un tomēr ES sev piesavinās arvien vairāk un vairāk pilnvaru.

Priekšsēdētāja kungs, ārpolitika nav ES kompetencē. Tas ir dalībvalstu uzdevums, kurām pār to jāsauglabā pilna kontrole. Turklāt baroneses C. Ashton plāni radīs ievērojamas izmaksas nodokļu maksātājiem. Budžets jau tagad ir stipri pārsniegts, bet tik un tā baronese C. Ashton vēlas izveidot Situāciju centru ar lidmašīnu sev, kā arī savam personālam un budžetu ar gada izdevumiem vairāku miljonu apmērā. Kad šis neprāts tiks apturēts? Viss, ko šī neievēlētā eiro-elite vēlas, ir spēja rīkoties, kā tai patīk. Iedzīvotāji var tikai stāvēt blakus un noraudzīties bez iespējām kaut ko iebilst, bet tik un tā viņi ir vienīgie, kuri apmaksā rēķinu, kas ir astronomisks. Tā vienkārši ir ņirgāšanās par demokrātiju!

Noslēgumā gribu jautāt, kā mūsu pilsoņi lai zina, pie kurām diplomātiskajām durvīm tiem klauvēt? Mums ārzemēs tagad būs Nīderlandes vēstniecība un Nīderlandes konsulāts, bet tam visam vēl papildus — Eiropas diplomātiskā pārstāvniecība. Tik tiešām ceru, ka ārkārtas

situācijā kāds holandietis spēs atrast Nīderlandes vēstniecības durvis, jo neapšaubāmi tā būs vienīgā, kura spēs piedāvāt vienīgo īsto pakalpojumu, kas reāli būs noderīgs vai kam būs kāda faktiska nozīme. Priekšsēdētāja kungs, vienkārši atstājiet futbolu un diplomātiju holandiešu ziņā, labi?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, apspriežu procedūra tiek noslēgta ar šodienas paziņojumu, ko sniedza Augstā pārstāve, un ar rītdienas balsojumu. Tādēļ tagad ir īstais brīdis pateikties visiem, kuru darbs palīdzēja tapt Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD), sevišķi Eiropas Parlamenta referentiem, lai to uzticīgi ieviestu un nodrošinātu, ka tas sāk darboties pēc iespējas ātrāk, vienlaikus neaizmirstot to, ka tas nav pašmērķis, bet gan instruments tādas Eiropas Savienības ārpolitikas nodrošināšanai, kas ir saskaņota, pārredzama un efektīva.

Esmu pārliecināts, ka baroneses C. Ashton paziņojumā ietvertās garantijas ir pietiekamas, raugoties no politiskās atbildības viedokļa, kā arī saskan ar Parlamentam līgumā piešķirtajām prerogatīvām kā daļu no informēšanas, apspriežu un partnerības procesa.

Varat būt pārliecināta, baronese C. Ashton, ka šis Parlaments būs lojāls partneris ārpolitikas un kopējās drošības politikas veidošanā, kā esam parādījuši sanāksmēs, kurās esam piedalījušies kopā ar delegāciju vadītājiem no Vašingtonas un Afganistānas. Tomēr, baronese C. Ashton, mums ir tiesības sagaidīt, ka jaunais dienests būs efektīvāks un labāks nekā pašreizējais.

Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā vēlos novēlēt jums veiksmi EĀDD ieviešanā praksē un pateikt atbilstoši evaņģēlijā ietvertajai norādei, ka "jūs pazīs pēc jūsu darbiem".

Adrian Severin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, mums ir vajadzīga proaktīva ārpolitika, kurā vadāmies no mūsu Eiropas kopējiem mērķiem un kura ir balstīta uz mūsu kopējām vērtībām. Šai politikai jāatzīst drošības nedalāmība globalizētā pasaulē, kas ir interešu solidaritātes avots gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās.

Šāda politika, kuras mērķis ir palielināt Eiropas Savienības spēju nodrošināt tās pilsoņu drošību un uzlabot tās spēju attiecībā uz globālās vides veidošanu, nevis tikai reaģēt uz izmaiņām, prasa adekvātu institucionālo instrumentu — efektīvu Eiropas Ārējās darbības dienestu. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šis dienests nav lēmējinstītūcija. Tas ir Kopienas instruments, ar kura palīdzību būs jāievieš ārpolitika un ārējās darbības lēmumi, kā arī pirms tam jāatbalsta un jāveicina lēmumu pieņemšanas process Savienības ārlietu un drošības politikas Augstās pārstāves/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieces pakļautībā un koordinējot savu darbību ar citiem būtiskiem institucionāliem pārstāvjiem.

Parlamenta galvenās bažas tika skaidri paustas, nodrošinot dienesta politisko pārraudzību un atbildību, tostarp attiecībā uz tā budžeta dimensiju. Tas savukārt prasa ievērot pārredzamību dienesta darbībā un skaidrību Eiropas Savienības ārējās darbības konsolidētā budžeta atspoguļošanā. Šādā veidā Parlaments var pārbaudīt, vai līdzekļi ir politikai atbilstoši, un nodrošināt šīs politikas efektivitāti. Šis ziņojums un nolīgums, kuru tas pārstāv, atbilst iepriekš minētajām Eiropas Parlamenta prasībām. Turklāt ir paredzēts tā precizēšanas un pārskatīšanas process, lai īstajā laikā atrisinātu neparedzētās problēmas un trūkumus, kādi var rasties.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, ņķiet, ka tagad esam panākuši plašu vienošanos par instrumentiem, procesiem un personālu. Tagad mums jāapspriež politika. Mums jābūt pietiekami drosmīgiem, lai salīdzinātu, pretstatītu un apstrīdētu viens otra nacionālo ārpolitiku. Ja mums neizdodas šādas debātes veikt, nevar tikt radīta vienota drošības un aizsardzības politika.

Tādēļ uzskatu, ka baronesei *C. Ashton* būtu jāuzdod sev daži nopietni jautājumi. Piemēram, kādēļ piecas valstis joprojām pretojas Kosovai neatkarības atzīšanai? Kādēļ Grieķijai ļauj bloķēt Maķedonijas kā valsts izveidošanu? Kādēļ vēl joprojām pastāv aukstais karš starp Turciju un Kipru? Ceru, ka, uzdodot šāda veida nopietnus jautājumus, parādīsies radoši un drosmīgi risinājumu priekšlikumi. Piemēram, priekšlikums ieviest saskaņotu KDAP misiju starptautiskās organizētās noziedzības apkarošanai ir tieši tāda politika, kādu pašlaik gaidām no baroneses *C. Ashton*, kuras pakļautībā ir šis augstākās klases diplomātiskais dienests, kas mums ir jānodibina.

Labu veiksmi, un pateicos par līdz šim gūtajiem panākumiem.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, deputāti no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, kuri uzstājās pirms manis, minēja jautājumus par sievietēm Eiropas Ārējās darbības dienestā (EĀDD) un ĀDD kopumā. Vēlos uzsvērt attīstības sadarbību kā visas Eiropas projektu. Attīstības komitejas referents *Kaczmarek* kungs jau teica, ka Eiropa nedrīkst izmantot attīstības sadarbību kā esmu savu mērķu sasniegšanai ārvalstīs. Līdz ar to priecājos par izmaiņām, kas ir formulētas galīgajā priekšlikumā EĀDD, kamēr atbildība par attīstības sadarbību joprojām paliek komisāra Piebalga pārziņā. Viņš var būt drošs, ka mūsu politika ir patiesi konsekventa šajā jautājumā un ka mēs, Zaļie, palīdzēsim viņam nodrošināt, ka mūsu ārpolitika ir galvenokārt vērsta uz nabadzības apkarošanu.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, neatklāšu nekādu noslēpumu, sakot, ka es biju pret Ārējās darbības dienesta dibināšanu. Mans viedoklis ir, ka ārpolitikai jāpaliek tikai dalībvalstu kompetencē.

Tomēr kā pragmatīķim man jāstāpjas ar tādu ES, kāda tā ir, un nevis ar tādu, kādu es varētu to vēlēties. Tādēļ es atzinīgi vērtēju mūsu referentu veikto teicamo darbu sarunās ar baronesi *C. Ashton*. Viņu vislielākie panākumi ir vienošanās panākšana par to, ka Parlaments detalizēti kontrolēs dienesta budžetu. Stingras atsacīšanās laikā mums jānodrošina, ka nodokļu maksātāju nauda netiek izšķiesta tādos nevajadzīgos tēriņos kā, piemēram, Eiropas diplomātiskās apmācības koledžai, kuri ES rodas pārāk bieži.

Baronese *C. Ashton* deva svinīgu solījumu, ka dienests būs budžeta ziņā neitrāls. Man ir šaubas par to, vai tas tik tiešām tiks panākts, bet, ja mums ir jākalpo nodokļu maksātājiem, kurus pārstāvam, mums jāraugās, lai viņa tur doto vārdu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ir divi iemesli, kādēļ esmu pret *Brok* kunga un *Verhofstadt* kunga ziņojumu. Pirmkārt, sajūtu neveselīgas slāpes pēc varas no daudzu savu kolēģu deputātu puses. Ja ir iesaistīts tikai Eiropas Parlaments, tas nav nekas slikts, lai arī kur tas būtu iesaistīts. It kā baronesei *C. Ashton* kundzei jau tā nebūtu ļoti daudz darāmā, mēs viņai vēl turklāt uzticam vissmagāko Ārējās darbības dienesta darbu. Man jau gandrīz sāk rasties aizdomas, ka jūs tišām cenšaties paralizēt Augstās pārstāves un viņas dienesta darbu.

Mans otrs iebildums skar šī dienesta institucionālo struktūru. Pēdējos mēnešos gūtā pieredze ir skaidri parādījusi, ka institucionālais eksperiments ar divkāršu struktūrvienību izveidi, kā tas ir noticis, nav izrādījies neapšaubāmi veiksmīgs. Un, it kā ar to vien nepietiktu, mēs

bruģējam ceļu pāris tūkstošiem diplomātu, kuri strādās divās struktūrvienībās. Cik brīnišķīgi! Kad gan šis Parlaments apzināsies, ka pelēkās zonas starp Padomi un Komisiju izmantošana nav efektīva un ka tā nerada neko citu kā vien skaidrības trūkumu un spriedzi starp institūcijām?

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pozitīvi ir tas, ka Eiropas Parlaments ir panācis ievērojamu noteicošu lomu Eiropas Ārējās darbības dienesta uzraudzībā. Pirmais Parlamenta kontroles pasākums būs budžets, un visādā citādā ziņā Savienības ārlietu un drošības politikas Augstā pārstāve būs atbildīga Parlamenta priekšā. Protams, būtu pilnībā normāli, ja tā patiešām notiktu demokrātiskā sistēmā vai kā tam būtu jānotiek patiesi demokrātiskā sistēmā. Tomēr nedrīkstam radīt maldīgu priekšstatu Eiropas Savienības pilsoņiem. Mēs varētu šobrīd izveidot Eiropas diplomātisko dienestu, bet, ja dalībvalstīm nav vienotas vīzijas par ārpolitiku, tad šāds dienests acīmredzami lielākoties paliks tikai kā tukša čaula. Tādēļ vēlos aicināt pievērsties realitātei, bet šaubos, vai visi šeit esam “uz viena viļņa”, sevišķi izlasot rakstu mūsu Parlamenta tīmekļa vietnē ar nosaukumu “Eiropas Parlaments ievieš jaunu diplomātisko dienestu, lai padarītu sevi sasniedzamāku saviem pilsoņiem”. Diemžēl tas nesniedza nekādu paskaidrojumu par to, kā tieši tas notiks, bet gan ir precīzi tā paša veida tukšā propaganda, kas noskaņo aizvien vairāk un vairāk Eiropas Savienības iedzīvotāju pret to.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve un priekšsēdētāja vietniece, ja pareizi sapratu no sava britu drauga *Charles Tannock*, ir amats, ko mēs labprātāk vēlētos saukt par “ārlietu ministru” — viņš minēja, ka labāk vēlētos to saukt par “Diplomātisko dienestu”, nevis par “EĀDD”. Ilgi gaidītais EĀDD beidzot ir radīts. Lai stātos pretī jaunām problēmām, mums nepieciešami jauni instrumenti, un šis ir viens no šādiem instrumentiem. Sevišķi mums ir vajadzīga efektīva ES diplomātija, kas spēj runāt vienā balsī, darboties saskaņoti un apvienot resursus.

Tomēr ir arī būtiski paraudzīties pāri un aiz jaunā diplomātiskā dienesta detaļām un tehniskās kārtības rāmjiem. Pirmkārt, bez stingras demokrātiski politiskās leģitimitātes, EĀDD nevar darboties efektīvi. Šī leģitimitāte izriet no Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentiem un no viņu kontroles, kas jāattiecinā uz ārpolitikas galvenajiem virzieniem un galvenajiem lēmumiem.

Otrkārt, lai EĀDD būtu ietekmīgāks, tam jāpārstāv visa Eiropas Savienība, visu 27 dalībvalstu, veco un jauno, mazo, vidējo un lielo, no ziemeļiem līdz dienvidiem, no austrumiem līdz rietumiem, Savienība ar visām to īpašajām interesēm un problemātiskajiem jautājumiem. Tieši tādēļ ir svarīgi vairo kopīgu interešu, kopīgas identitātes un diplomātiskās kultūras noskaņu, pamatojoties uz ģeogrāfisko līdzsvaru un pārstāvniecības principu.

Ceru, ka mūsu Parlaments gūs panākumus Padomes lēmuma projekta uzlabošanā un līdz ar to jauna, stingrākā kopienas garā veidota, politiskā un budžeta ziņā atbildīgāka un ģeogrāfiski labāk pārstāvēta dienesta izveidē.

Nākamais solis būs Civildienesta noteikumu un Finanšu regulas izstrādāšana, kur Eiropas Parlamentam ir paredzētas koplēmumu pilnvaras, un tā ir svarīga iespēja turpmākai EĀDD darbības uzlabošanai.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, baronese C. Ashton, dāmas un kungi, vēlos izteikt prieku par to, ka Eiropas Ārējās darbības dienestam jau ir reāls ietvars un ka tas drīz būs pilnībā izveidots un darbosies kā organizācija.

Vēl pirms sešiem mēnešiem diezgan daudzi kolēģi deputāti izteica šaubas par to, vai Catherine Ashton, ārlietu un drošības politikas Augstā pārstāve un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece, spēs risināt tās problēmas, ko sniedz viņas jaunais amats, kurā viņa ir uzticētas ievērojamas pilnvaras, kā arī ievērojama atbildība.

Domāju, ka laiks ir klieģis šīs šaubas un baronese C. Ashton ir spējusi ārkārtīgi lietpratīgā veidā likt pamatus jaunajam dienestam, ar ko es vēlos viņu apsveikt. Mums arī pienācīgi jāatzīst Eiropas Parlamenta nopelni. Tas jau no paša sākuma ir izvēlēties izmantot pieeju, kas balstīta uz sadarbību, kādu, cerams, mēs ievērosim, arī pieņemot grozījumus Finanšu regulā un Civildienesta noteikumos.

Viens no visstrīdīgākajiem jautājumiem bija un joprojām ir tas, kas ir saistīts ar tā saukto "ģeogrāfisko līdzsvaru". Citiem vārdiem sakot, ar dalībvalstu taisnīgu pārstāvniecību. Šis jautājums galvenokārt attiecas uz jaunajām dalībvalstīm, kuras joprojām ir lielā mērā par zemu novērtētas gan pārstāvju skaita ziņā, gan amatu ieņemšanas ziņā hierarhiskajā struktūrā. Es pats esmu no šādas valsts un varu jūs pārliecināt, ka izdarīsim kļūdu, ja nesaglabāsim augstu izpratnes līmeni šajā jautājumā. Tas ir vienīgais veids, kā varam garantēt, ka visi Eiropas pilsoņi jūtas pietiekami pārstāvēti jaunajā dienestā.

Tajā pašā laikā aicinu diplomātiskos dienestus jaunajās dalībvalstīs veikt pasākumus, kuru mērķis ir iegūt papildu kvalifikāciju un apmācību, kur tas ir nepieciešams, lai tie justos kā konkurētspējīgi kandidāti. Visbeidzot, vēlos uzreiz saņemt skaidras garantijas par to, ka nebūs pieļaujama dienesta amatu pilnvaru ļaunprātīga izmantošana nekādā veidā, kas ļauj atrisināt tīri nacionālas problēmas par sliktu Eiropas Savienības ilgtermiņa mērķiem un interesēm.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties Brok kungam un Verhofstadt kungam par to, ka viņiem ir izdevies nodrošināt Parlamenta tiesības ārpolitikas jomā, izmantojot viņu unikālo politisko apziņu.

Sevišķi vēlos atzinīgi novērtēt visas tās pūles, kas ir ieguldītas darbības vienotības saglabāšanas ziņā attīstības sadarbības politikas jomā. Paturot komisāru Piebalga kungu un komisāri Georgieva kundzi amatos, kas ir atbildīgi attiecīgi par sadarbību un humanitāro palīdzību, tiek saglabāts *sine qua non* ES institucionālās politikas saskaņotības aizsardzībai attiecīgajās jomās.

Tas nenozīmē, ka Eiropas Ārējās darbības dienestā nebūtu jāmeklē sinerģijas iespējas. Tieši pretēji, ir būtiski radīt šādas sinerģijas iespējas tieši tāpat, kā kļūst būtiski runāt vienā balsī. Ir svarīgi, lai tos, kuri runā ES vārdā, neapstrīdētu dalībvalstu ārlietu ministri, no kuriem, iespējams, ne visi vēl to ir sapratuši. Tomēr tam vajadzīga patiesa ES ārpolitika, un tās veidošana ir liels izaicinājums. Iesākumā mums vajadzīgs vienots viedoklis lielākajos ārpolitikas jautājumos, viens viedoklis, nevis divi, drošības jautājumos viens viedoklis, nevis divi, Turcijas jautājumā.

Esiet droša, baronese C. Ashton, ka jebkuri jūsu gūtie panākumi tiks apsveikti šajā plenārsēžu zālē.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Ārējās darbības dienests ir dibināts, pamatojoties uz Lisabonas līgumu, kas tika pieņemts bez referendumā, citiem

vārdiem sakot, nedodot iespēju Eiropas Savienības pilsoņiem paust savu gribu. Rezolūcijas projektā ir daudz tukšu vietu, ko aizpildīt, un tajā trūkst daudz detaļu.

Ar satraukumu novērojam dažu valstu centienus piesavināties vissvarīgākos amatus un diplomātiskās misijas. Samierinošās pieejas trūkums amatu sadalē, sevišķi attiecībā uz ģeogrāfiskajiem kritērijiem, kā arī EĀDD izolētība no dalībvalstu parlamentiem ir iemesls nopietnām bažām. Ārlietu komiteja noraidīja grozījumu, kas būtu ļāvis dalībvalstu parlamentiem tikt pilnībā iesaistītiem vienotas ārējās un drošības politikas, kā arī drošības un aizsardzības politikas kontrolē un pārraudzībā. Liedzot EĀDD piešķirt leģitīmu lomu dalībvalstu parlamentiem, tiek demonstrēts solis īpaša interešu kluba veidošanas virzienā un tā atsvešināšanā no Eiropas tautām.

Turklāt mums jāapsver, vai finanšu krīzes kontekstā tik tiešām ir nepieciešama daudzu atsevišķās dalībvalstīs izvietoto ES biroju darba dublēšana.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, baronese C. Ashton, vēlos izteikt viennozīmīgu personisko atbalstu Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) Francijas delegācijai un mūsu viennozīmīgu atbalstu šim ļoti prasmīgajam kompromisam, par kuru panākta vienošanās sarunās ar Brok kungu, Verhofstadt kungu un Gualtieri kungu.

Tas tik tiešām ir svarīgs sasniegums vienotas Eiropas politikas izveidē jomās, kas ir tik problemātiskas kā ārpolitika, drošības politika un aizsardzības politika. Ik dienas no Gruzijas līdz Somālijas krastiem, no Balkāniem līdz Gazai varam skaidri redzēt, cik ļoti šī vienotā politika ir nepieciešama, kā arī — gribēju teikt, vēl svarīgāk — cik ļoti mūsu pilsoņi tādu vēlas panākt. Jo augstāk un tālāk pār starpinstitucionālajām pilnvarām, ko šodien šajā kompromisa variantā sagaidām, un sevišķi paplašināto Parlamenta lomu, sniedzas vajadzība skaidri uzsvērt stratēģiskās iespējas, ko pārstāv šis Ārējās darbības dienests, kas ir būtisks instruments ES nodrošināšanā ar vērienīgāku, saskanīgāku, ticamāku un efektīvāku vienotu ārpolitiku un drošības politiku.

Baronese C. Ashton, vai drīkstu kā Parlamenta Drošības un aizsardzības apakškomitejas priekšsēdētājs, un arī zināmā mērā kā francūzis jums pateikt, ka pieprasu uzņemties sevišķu atbildību, ko jums nāksies realizēt, tas ir, par krīzes pārvarēšanu, aizsargājot un stiprinot ES unikālo raksturu un pievienoto vērtību, citiem vārdiem sakot, tās civilās un militārās spējas — šie abi vārdi ir lietojami kopā. Tieši jūs būsi atbildīga par ES spēju saglabāšanas un palielināšanas nodrošināšanu, noraidot slikti pamatotās aizdomas, kas izskan šur un tur — un, tik tiešām, dažkārt arī šajā plenārsēžu zālē — par to, ka šis dienests tiks militarizēts, kā arī pievienojoties Parlamentam cik vien tas ir iespējams, skaidri apstiprinot jebkuru ES krīžu skartajās vietās veikto operāciju leģitimitāti.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, apsveicu C. Ashton un kolēģus no Parlamenta par kompromisa panākšanu, kas ir pasargājis mūsu vīziju par vērienīga un integrējoša Eiropas diplomātiskā dienesta izveidi, kurā ir apvienotas visas ES uz āru vērstās darbības, respektējot tiesiskās prerogātas, bet uzveicot tos no Padomes, Komisijas un pat šeit no Parlamenta, kuri uz tās rēķina centās saglabāt birokrātiskas impērijas.

Visiem šajā plenārsēžu zālē, kuri ir pamatoti noraizējušies par nacionālās pārstāvniecības līdzsvaru, būtu jāatbalsta Augstā pārstāve viņas centienos iecelt personālu, vadoties pēc nopelniem, tieši tādēļ, ka tādā veidā tiks lauza pēckoloniālisma saikne starp dažām pasaules valstīm un reģioniem, kurus tie uztver kā klientus, un tādēļ šāda pieeja pilnībā sakrīt ar patiesi proeiropeiskas darbības interesēm, kas raugās nākotnē, un nevis pagātnē.

Visiem Parlamentā — piemēram, tiem, kas centās šo jautājumu paturēt ārpus dienas kārtības šonedēļ, ir uzticīgi un bez liekas kavēšanās šī vienošanās jāpārvērš finanšu un personāla noteikumos. Mēs joprojām būsim situācijā, kad tuvojas pirmā gadadiena kopš Augstās pārstāves iecelšanas amatā, bet dienesti, kuru vadīšana viņai tika uzticēta, vēl tikko būs izveidoti. Eiropas Parlamentam skaidri jāaizstāv šī vienošanās, vai arī Eiropa zaudēs savu balsi.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, daudzi no mums ir noraidījuši pašu Eiropas Ārējās darbības dienesta ideju. Tā ir viena no postošajām Lisabonas līguma sekām un vēl viens milzīgs solis Eiropas politiskās integrācijas virzienā, kas, godīgi runājot, mūsu iedzīvotāji nav vēlama.

Tomēr es — līdzīgi kā Lielbritānijas ārlietu sekretārs, šobrīd atzīstu ĀDD kā notikušu faktu, un mums tas jāizmanto vislabākajā iespējamā veidā. Tādēļ vēlētos lūgt Augsto pārstāvi sniegt šādas garantijas saistībā ar ĀDD — pirmkārt, ka tas neradīs papildu izmaksas ES vai dalībvalstu budžetos; otrkārt, ka tas nekādā veidā ar savu darbību neiejauksies vai nemazinās dalībvalstu diplomātisko pārstāvniecību nozīmi, jo sevišķi Apvienotās Karalistes diplomātisko pārstāvniecību nozīmi; treškārt, ka tas nekļūs par vēl vienu no neaizredzamajiem birokrātiskajiem aparātiem, un, ceturtkārt, ka tam tiks nodrošināta atbilstoša pārraudzība gan no dalībvalstu parlamentu, gan šī Parlamenta puses.

Šajā ziņā, ja drīkstu jautāt, vai, ņemot vērā Augstās pārstāves pienākumus ES aizsardzības politikā un ņemot vērā to, ka RES asambleja šobrīd tiek likvidēta — vienīgais no forumiem, kurā dalībvalstu parlamentāriešiem bija paredzēta pārraudzība pār Eiropas darbību aizsardzības jomā, kā arī ņemot vērā to, ka militārie spēki ir un joprojām paliek dalībvalstu kontrolē, vai Augstā pārstāve veiks konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu parlamentiem tik tiešām ir kaut kāda loma saistībā ar ĀDD?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas Ārējās darbības dienests ir vēl viens solis vienotas Eiropas ārpolitikas virzienā. Uzskatu, ka šis dienests piedāvā lielisku iespēju, un vēlos novēlēt baronesei C. Ashton veiksmi, izturību un visātrāko tempu dienesta izveidošanā, kā arī viņas darbā turpmākajos gados.

Vēlos arī pateikties *Elmar Brok* un viņa kolēģiem — kampaņas dalībniekiem. Uzskatu, *Brok* kungs, ka tas, ko esat sarunās pēdējo mēnešu laikā paveicis, un rezultāti, ko esat spējis sasniegt ne tikai Parlamenta, bet arī visu Eiropas Savienības iedzīvotāju labā, ir līdz šim nepieredzēti.

Vēlos pievērst uzmanību ārējās tirdzniecības jomai. Pretēji kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomai, mums vienota tirdzniecības politika jau ir pastāvējusi vairākus desmitus gadu. Nav šaubu, ka daudz no ārējās tirdzniecības politikas jomā gūtās pozitīvas pieredzes ir iespējams iekļaut kopējā Ārējās darbības dienestā. Tomēr vēlos uzsvērt, ka mums nevajadzētu kopīgajam Ārējās darbības dienestam piešķirt pārāk lielas pilnvaras, lai ārpolitika nevarētu bloķēt un nostādīt sliktākā situācijā vai pat paralizēt citas politiskās jomas, piemēram, ārējo tirdzniecību, nākotnē. Šajā ziņā vēl darāms daudz detalizēta darba.

Vēlos pievērst sevišķu uzmanību Starptautiskās tirdzniecības komitejas viedoklim, kas ir *Zahradil* kunga pārziņā, kurš sniedza neticami labu manis pārstāvētās grupas atbalstu *Zalewski* kungam. Es būtu ļoti pateicīgs, baronese, ja jūs un jūsu ierēdņi savā darbā turpmākajās nedēļās ņemtu vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas viedokli.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējo dažu mēnešu laikā daudz kas ir mainījies jautājumā par Eiropas Ārējās darbības dienesta organizāciju. Janvārī jaunā

Eiropas Komisijas sastāva uzklaušāšanas laikā manis pārstāvētā grupa un es kritizēju šo plānu, saskaņā ar kuru attīstības komisāram vajadzēja kļūt tikai par vienas šīs politikas daļas tādu kā vadītāju bez jebkādiem pašā vai pašas pienākumiem. Tajā laikā mēs saskārāmies ar atgriešanos pie tādas attīstības politikas, kas bija pakļauta ģeopolitiskiem mērķiem un komerciālām interesēm, kā arī ar atgriešanos pie tāda cinisma, ar kādu — arī Eiropā — diktatori turējās pie varas desmitiem gadu uz savas tautas rēķina.

Attiecīgā struktūra tagad ir ievērojami uzlabota, un par to es vēlos izteikt atzinību referentiem. Acīmredzami attīstības politika ir neatņemama ārpolitikas sastāvdaļa, kuru pārrauga un koordinē *Catherine Ashton*. Tomēr viņai arī ir skaidri noteikta personīgā atbildība par stratēģiju, plānošanu un finansēšanu, kas saistīta ar šo politiku. Tas piešķir ES to nozīmi, kas tai vajadzīga nabadzības apkarošanas un iedzīvotāju tiesību aizsardzības jomā jaunattīstības valstīs. Mūsu grupa ļoti cieši to novēros, lai pārliecinātos, ka ES uzņemas stingrāku lomu šajā ziņā. Nodibinot šo ārējo dienestu, tas tagad kļūs iespējams.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Visupirms, vēlos uzsvērt to, ka Eiropas Parlaments ļoti konstruktīvā un efektīvā veidā piedalījās Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošanā, un Augstās pārstāves sadarbība, manuprāt, ļāva mums nodrošināt zināmu mērķu sasniegšanu, kas ievērojami stiprina jaunā dienesta potenciālu. Tomēr, aizpildot jaunus amatus Eiropas Ārējās darbības dienestā, atcerēsimies, ka pastāv ne tikai svarīgie jaunā personāla profesionālisma, pieredzes un spēju kritēriji, bet atcerēsimies arī ģeogrāfisko kritēriju. Lūdzu, tomēr atcerieties, ka apdāvinātiem ierēdņiem un diplomātiem no jaunajām dalībvalstīm acīmredzami nav desmit gadu vai ilgākas pieredzes darbā Savienības institūcijās, bet tajā pašā laikā viņu zināšanas un spējas nodrošina tiem ideālu kvalifikāciju darbam vadošajos amatos centrālajā birojā vai jaunā dienesta filiālēs.

Tādēļ lūdzu *Ashton* kundzi šodien būt sevišķi drosmīgai, pieņemot darbā poļus, lietuviešus, latviešus, ungārus un slovākus. Esmu drošs, ka viņu spējas un zināšanas ievērojami stiprinās jaunā dienesta potenciālu. Es arī ticu un no visas sirds vēlos, *Ashton* kundze, lai jums pietiktu drosmes, lai jūs būtu neuzpērkama un nelokāma, lai jaunā dienesta panākumi ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese *C. Ashton*, *Šeļčovič* kungs, apsveicu ar 28. diplomātiskā dienesta nodibināšanu, kuru mēs pašlaik ieviešam, nezinot galīgajā variantā, kādas būs šī dienesta pilnvaras, ko tās maksās, kas tajā strādās vai, precīzāk, cik daudz ierēdņu tajā būs — galu galā ir arī pastāvīgie darbinieki un līguma darbinieki. Sastopamies ar struktūru, kurai ir virkne vājo pušu.

Tas ir arī viens no tiem Eiropas dienestiem, ko ir visgrūtāk kontrolēt. Šī iemesla dēļ vēlos uzsvērt, ka priecājos dzirdēt no jums atzinību par mūsu tiesībām piešķirt līdzekļus un par mūs budžeta izstrādāšanas tiesībām, bet es vēlētos lūgt jūs nodrošināt, ka mums ir iespējams šīs tiesības īstenot praksē. Citiem vārdiem sakot, jums jāpārliecina Padome, ka mums nepieciešama ticamības deklarācija no ES vēstnieka, un tā vajadzīga steidzami. To paredz ir arī viens no vissvarīgākajiem Finanšu regulas punktiem.

Es vēlētos jūs aicināt samazināt šīs struktūras administratīvās izmaksas, izmantojot pēc iespējas vairāk Komisijas administratīvo infrastruktūru, ar ko es domāju vairāk nekā tika plānots līdz šim. Uzskatu, ka mūsu pienākums nodokļu maksātāju priekšā ir izvēlēties izmaksu ziņā pieejamākas struktūras un nodrošināt dienesta ieviešanu par vislabāko cenu nekā pašlaik tiek piedāvāts. Lūdzu, publicējiet šīs struktūras izmaksas un novērsiet neefektivitāti sadarbībā starp jūsu vadīto dienestu un Komisiju, kā arī pretrunīgos

norādījumus no sava personāla puses. Tikai tad dienests gūs tos panākumus, kādi tam tik ļoti nepieciešami.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, faktiski šobrīd vairs nekas nekavē kopējo Eiropas ārpolitiku, kas tik steidzami ir vajadzīga. Tik tiešām, mūsu priekšlikumiem saistībā ar personāla atlasu un Finanšu regulu ir vajadzīgs tikai apstiprinājums, bet dažiem valdības vadītājiem un ārlietu ministriem beidzot nepieciešams atteikties no tukšām iedomām un nacionālā jūtīguma par labu kopīgām interesēm. Pretējā gadījumā atradīsimies mainīgā pasaulē ar spēcīgiem dalībniekiem, kurā mums būs pārāk maz ietekmes.

Apsveicams ir fakts, ka, pateicoties mūsu spiedienam, cilvēktiesībām būs izšķiroša loma un ka atbildība par attīstības politiku un politiku ar kaimiņvalstīm paliks Komisijas pārziņā. Man tik tiešām nav svarīgi, no kurām dalībvalstīm tiek komplektēts Eiropas Ārējās darbības dienesta personāls. Izšķirošie kritēriji ir speciālistu piemērotība un kvalitāte, nevis tas, vai kandidāti ir poliski, franciski vai vāciski runājošās personas. Noteicošais ir tas, vai tie ir uzticīgi Eiropas projektam un nevis pašu nacionālajām valdībām.

Baronese C. Ashton, jūs jau esat daudzko sasniegusi. Turpiniet teicami iesākt darbu. Tieši to no jums gaida mūsu līdzpilsoņi. Apsolu, ka varat paļauties uz mūsu konstruktīvu un kritisku sadarbību. Labu veiksmi!

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, baronese C. Ashton, komisāra kungs, jau sākumā visvairāk vēlos apsveikt ar ziņojumu, kas ir novedis pie kompromisa, saskaņā ar kuru mums būs iespējams izveidot efektīvu Ārējās darbības dienestu un kas rīt, cerams, Parlamentā tiks pieņemts.

Mēs ārkārtīgi ceram, ka šis dienests tiks izveidots. Augstā pārstāve, Ashton kundze, uzskaitīja septiņas prioritātes, kas jāievēro dienesta darbības uzsākšanas gaitā. Es vēlētos uzsvērt cilvēktiesību un attīstības politikas veicināšanas nozīmību. Vēlos arī uzsvērt pieņemtā risinājuma nozīmību, kas ļauj praktiski izveidot ģeogrāfiski pārstāvētu dienestu ar mehānismu, kas paredz uzturēt atbilstošus nodarbinātības līmeņus. Tas palīdzēs visām valstīm, sevišķi jaunajām, pieņemt to, ka šis ir dienests, kas izveidots visu mūsu vārdā. Vēlos paust cerību, un tā nav tikai mana cerība, ka Parlamenta pieņemto risinājumu atbalstīs arī Padome.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, esmu apmierināts ar panākto kompromisu. Padomes mēģinājums monopolizēt Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) ir uzveikts un Kopienas metode ir saglabājusies neskartā, kas attiecas arī uz budžeta tiesībām un Eiropas Parlamenta kontroli. Jācer, ka neatrisinātos jautājumus un trūkumus ir iespējams atrisināt ar Finanšu regulas un Civildienesta noteikumu palīdzību.

Vēlos, lai mēs sev izvīrītu šādu uzdevumu — mums ir jāizmanto visas ārpolitikas jomā pieejamās iespējas. Esam izcīnījuši diezgan daudz pēdējo divu parlamentārā sasaukuma termiņu laikā. Mans radies iespaids, ka ne vienmēr esam pilnībā izmantojuši šīs iespējas.

Tomēr, lai to panāktu, mums ciešāk jāuzrauga visi Savienības ārējās darbības aspekti, kas nozīmē, ka mums kā ārpolitikas speciālistiem dažkārt jānokāpj no komandtiltiņa, kas ir komiteja, un jāaiziet līdz dzinēja telpai, kas ir Ārējās darbības dienests, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar tā struktūru, situācijām, ar ko tas sastopas attiecīgajos reģionos, tā programmām, tā budžeta nosacījumiem un personāla noteikumiem. Tikai tad mēs faktiski būsim pareizi izpildījuši savas kontroles un pārraudzības funkcijas.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) būs redzams un nozīmīgs ārpolitikas instruments, kas paredzēts Lisabonas līgumā. Beidzot mums ir vajadzīga kopējā ārpolitika un drošības politika, nevis 27 dažādas politikas. Apsveicams ir fakts, ka *Elmar Brok* un *Guy Verhofstadt* jau sākuma posmā ir sākuši sarunas ar Padomi un ieviesuši vairāk kā 70 rūpīgi izstrādātas izmaiņas Komisijas priekšlikumā. Tās atspoguļo mūsu dziļo pārliecību, ka diplomātiskajam dienestam ir jāpārstāv Savienība un jānodrošina kopējās starpvaldību intereses, nevis tikai vienpusējas nacionālās intereses. Tādēļ ir svarīgi, lai programmu izstrādi un finansēšanu veiktu Komisija un parlamentārā Budžeta komiteja.

Arī visu diplomātu algas jāapmaksā no Savienības fondiem un saskaņā ar vienotām karjeras kāpnēm, tostarp trešais amats, kuru vēlāk izvēlēsies dalībvalstis. Tie noteikti strādās kopā ar dalībvalstu diplomātiskajām institūcijām, bet mēs ceram, ka viņi saglabās savu lojalitāti kopējai institūcijai. Piekrītu Augstajai pārstāvei, ka par diplomātiem jāieceļ visaugstākā līmeņa speciālisti. Tomēr vēlos brīdināt Komisiju, ka mēs aizrautīgi sargāsim diplomātu un darbinieku ģeogrāfiskās pārstāvniecības līdzsvaru visos līmeņos. Tas ir svarīgi galvenokārt tādēļ, ka visas dalībvalstis ir pieņēmušas šo dienestu kā savu dienestu un pielīdzinājušas savus mērķus tā mērķiem. Vēlos aicināt Komisiju aktīvi pasargāt šo dienestu no vēlēšanās sevi apzīmēt kā institūciju, kas kalpo tikai dažu lielāko Eiropas Savienības valstu interesēm.

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) *Ashton* kundze, šodien ir lieliska diena — pēdējā pirms balsojuma rītdien par ļoti svarīgu dokumentu, ar kuru tiks izveidots pamats Eiropas Ārējās darbības dienesta darbībai. Mēs vēlamies, lai tas pārstāvētu visas Eiropas diplomātiju. Šāda izdevība mums ir piešķirta, pateicoties Lisabonas līgumam.

Tomēr man jāsaka, ka šis process, dienesta izveidošanas process, ir radījis zināmas bažas. Pirmkārt, šīs bažas ir saistītas ar kompetences nodošanu jums, *Ashton* kundze, no ievērojamu valstu puses. Ir svarīgi, lai visievērojamākās Eiropas Savienības valstis nepaturētu ārpolitiku tikai un vienīgi savās rokās, kā tas notiek šodien, lai jūs spētu darīt savu darbu, saņemot mandātu no mums visiem. Tas ļaus jums strādāt efektīvāk.

Otrais jautājums ir par pārstāvniecību. Šī prasība, ka dienestam jābūt pārstāvnieciskam un ka tam jābūt pareizi ģeogrāfiski pārstāvētam, ir ārkārtīgi svarīga, un es ļoti vēlētos, lai jūs kā dienesta vadītāja to savā darbā nodrošinātu.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos izteikt pateicību ne tikai manam kolēģim, *Brok* kungam, bet arī *Verhofstadt* kungam. Viņi abi ir cīnījušies, lai Eiropai būtu spēcīga un skaidra balss visā pasaulē.

Priekšsēdētāja kungs, vēlos informēt savu kolēģi deputātu no Nīderlandes Brīvības partijas (PVV) par to, ka Eiropas Konvencijas ietvaros arī Nīderlandes valdība vienmēr ir aizstāvējusi vienotu diplomātisko dienestu.

Priekšsēdētāja kungs, ko mēs esam sasnieguši šodien? Mums ir 75 grozījumi sākotnējam Padomes piedāvātajam priekšlikumam. Tā nav starpvaldību organizācija, bet tā ievēro Kopienas metodi. Parlamentam ir visaptveroša pārraudzība pār budžetu un misijām. Parlamentam ir ietekme politikas stratēģiju veidošanā, un tas apspriežas ar vēstniekiem. ES ierēdņi veido vismaz 60 % no personāla. Dalībvalstu diplomāti var saglabāt savus amatus. Tomēr īstais pārbaudījums vēl tikai tuvojas, priekšsēdētāja kungs, un tur sākas jūsu darbs, *Ashton* kundze. Jums jānodrošina, ka nodarbināt šos cilvēkus, lai nodrošinātu, ka Eiropa runā ar pasauli vienā balsī.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze, Ārējās darbības dienests ir pozitīvs solis Eiropas apvienošanas virzienā. Tas pārstāvēs Eiropu, bet

es uzskatu, ka tam jācenšas arī īstenot tos uzdevumus, kas ir būtiski svarīgi Savienībai un visām dalībvalstīm, tostarp, piemēram, Eiropas Savienības enerģētikas politika.

Tādēļ ir svarīgi, lai turpmākais dienesta personāls būtu eksperti ļoti atšķirīgās Eiropas darbības jomās, ne tikai pašas diplomātijas jomā. Tādēļ dienestā būtu jāiekļauj eksperti ekonomikas, ekonomiskās attīstības un enerģētikas jomā. Tādēļ personāla piesaistes noteikumiem Ārējās darbības dienestā jābūt pietiekami elastīgiem, lai līdz ar atbilstību ģeogrāfiskajiem kritērijiem dienests arī nodarbinātu pasaules līmeņa speciālistus ārpus civildienesta sfēras. To ir ierosinājušas nevalstiskās organizācijas, un es uzskatu, ka tas var mums palīdzēt sasniegt mūsu mērķus. Tādēļ šim dienestam jāpiesaista, piemēram, pārstāvji no Enerģētikas ģenerāldirektorāta.

Ioan Mircea Paşcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide ir liels solis uz priekšu pareizajā virzienā. Turklāt tas radīs ievērojamas modeļa izmaiņas. Ja birokrātija faktiski palēnina drosmīgu iniciatīvu īstenošanu, šoreiz mēs paredzam, ka tā tiks paātrināta, tas ir, ārpolitikas integrācijas iniciatīva Eiropas Savienībā.

Manas piezīmes attiecas uz acīmredzamo atšķirību starp mūsu pašreizējām pūlēm nodrošināt dienestam stingru tiesisko un administratīvo pamatu un tā vadīšanas realitāti, jo, kamēr mēs asi debatējam par tādiem svarīgiem principiem kā, piemēram, ģeogrāfiskais līdzsvars un korektīvie pasākumi, paralēli notiek darba intervijas. Saskaņā ar to personu skaidrotajiem viedokļiem, kas no jaunajām dalībvalstīm tiek intervēti, process viņos vieš mazas cerības, kas, ja tā izrādīsies patiesība, būs gan skumji, gan netaisnīgi. Tādēļ uzskatu, ka atbildīgās personas jāpārliecina, ka galu galā vienā vai otrā veidā būs jāievēro šajā Parlamentā piemērojamie principi un jo ātrāk, jo labāk.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Vakardien šajā Parlamentā mūs apmeklēja kāds cilvēks, kurš nav ne diplomāts, ne ārpolitikas eksperts. Runāju par *John Ging*, UNRWA vadītāju Gazā. Viņš mums pastāstīja daudz vairāk par problēmām Gazā un Tuvajos Austrumos nekā diplomāti un īpašie sūtņi, kurus vada Tonijs Blērs — un mēs jau tā nezinām, ar ko viņš tur nodarbojas, — un ārlietu ministri, kuri nevēlas apmeklēt Gazu un kuriem nav gribas uzņemties risināt nopietnas problēmas.

Gribu pateikt tikai to, ka apsveicu jūs ar Eiropas Ārējās darbības dienesta nodibināšanu un pateicos par pūlēm, ko jūs un Parlamenta deputāti ieguldījāt, lai šis dienests kļūtu pēc iespējas efektīvāks. Tomēr tā vērtība būs atkarīga no tā radošuma un radītā intelektuālā rezultāta. Es arī vēlos pievienoties tiem, kuri jums ir novēlējuši veiksmi spēcīgas personāla komandas piesaistē un vadībā — personāla, ko veidotu radošas, neatkarīgas un inteligentas personības.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka mums visiem, kas ticam Eiropas Savienībai, ir iemesls pašiem sevi apsveikt, sevišķi šajos ekonomiskās un politiskās krīzes laikos. Uzskatu, ka esam pavirzījušies uz priekšu. Izveidojot un ieviešot šo Eiropas Ārējās darbības dienestu, esam spēruši lielu soli.

Vēlos apsveikt ne tikai Augsto pārstāvi, bet arī tos, kas ir iesaistīti, piemēram, Eiropas Parlamentā, mūsu kolēģi *Brok* kungu, kas ir veicinājis tādu vienošanās panākšanu, kas bija tam nepieciešamas. Sevišķi man patika frāze, ko lietojāt, baronese *C. Ashton*, par to, ka visupirms jāaizstāv Eiropas Savienības intereses.

Vēlos arī pateikt, un tas nav padoms, bet tikai komentārs, piekrītot mana kolēģa *Salafranca* kunga nostājai, ka tas, kas mums šeit ir vajadzīgs, ir efektivitāte. Turklāt vēlos

papildināt — “pazemība un efektivitāte”, sekojot Padomes priekšsēdētāja *Van Rompuy* kunga sniegtajam piemēram.

Esmu pārliecināts, ka gūsiet panākumus, un, protams, kā Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) ģenerālsēkretārs vēlos sniegt jums savu atbalstu kopā ar visas mūsu grupas atbalstu šī milzīgā uzdevuma, ko pašlaik risināt, veikšanā.

Laima Liucija Andriekienē (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vēlos apsveikt tos savus kolēģus, kas ir ieguldījuši tik daudz darba Parlamenta nostājas aizstāvēšanā sarunās ar Padomi un Komisiju.

Veidojot šo ārkārtīgi svarīgo pēc Lisabonas institucionālo organizāciju, panāktais rezultāts lielā mērā apmierina Eiropas Parlamenta un visas Eiropas integrācijas intereses kopumā. Ir ļoti svarīgi, lai Parlaments EĀDD darbībā spētu saglabāt Kopienas metodi, kā arī budžeta pārraudzības pilnvaras. Ir arī ļoti svarīgi, ka rezolūcijas projekta virzībā tiek atkārtoti uzsvērts ģeogrāfiskā līdzsvara princips attiecībā uz personāla piesaistes procesu EĀDD. Mums ir neatlaidīgi jāpieprasa, lai šis princips tiktu stingri saglabāts un atbilstoši uzturēts vēlākajos dienesta attīstības posmos.

Visbeidzot, mēs daudz gaidām no Finanšu regulas un Civildienesta noteikumiem, kas jāpieņem, lai vēl vairāk stiprinātu EĀDD struktūru un tā Kopienas raksturu.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Ārējās darbības dienestam jāklūst par noteicošo instrumentu Eiropas Savienības ārpolitikas saskaņotības, efektivitātes, leģitimitātes un demokrātiskuma veicināšanā. Tomēr, ja to ir nepieciešams panākt, mums visiem — Parlamentam, Augstajai pārstāvei, Komisijai un dalībvalstīm jādara viss iespējamais, un pašlaik no tā tik daudz mums pietrūkst. Tas ir saistīts tikai un vienīgi ar praktiskas izpaušmes piešķiršanu Eiropas Savienības vērtību un dibināšanas principu popularizēšanai, pēc kuriem tai būtu jāvadās visā savā darbībā jebkurā vietā pasaulē.

Miers un taisnīgums nevar tikt panākti bez attīstības, bet attīstību nevar nodrošināt bez cilvēktiesībām, demokrātijas, likuma varas vai sieviešu lomas pastiprināšanas. Cilvēku drošība un pienākums aizstāvēt sabiedrību ir centrālās koncepcijas Eiropas ārējās darbības un kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstības līdzekļu izmantošanā.

Ņemot to vērā, Eiropas Savienība nevar turpināt strādāt, neieņemot savu vietu ANO Drošības padomē. Ceru, *Ashton* kundze, ka velti netērēsiet laiku un atbilstoši vadīsiet Eiropas Savienību, lai tā iesaistītos steidzamu ANO Drošības padomes reformu veikšanā.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pricējājos, ka šajā plenārsēžu zālē ir panākta zināma vienprātība, jo jautājumā par ģeogrāfiskā kritērija izmantošanu esam uzklauzījuši pārstāvjus gan no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu), gan sociālistu pārstāvjus, kā arī pārstāvjus no manas grupas, un es ceru, ka *Ashton* kundze apliecinās to kā patiesu vienotu visa Eiropas Parlamenta balsi un pieņems šo uzskatu kā kaut ko acīmredzamu.

Turpinot — Eiropas Ārējās darbības dienests nedrīkst aizstāt dalībvalstu diplomātiju, un es ceru, ka tam nav šādu mērķu. Tas nozīmē, ka tam būtu jākoncentrē uzmanība galvenokārt uz to, par ko runāja *Hautala* kundze un *Grzyb* kungs — cilvēktiesību jautājumiem. Tieši tādēļ Savienība tika dibināta, tās ir Eiropas vērtības, un es lūdzu *Ashton* kundzi piemērot ģeogrāfisko kritēriju, kā arī noteikt, ka otrs ļoti svarīgs jautājums ir cilvēktiesību aizsardzība un popularizēšana.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve gatavojas saņemt mandātu no Padomes, kurā ietilpst dalībvalstu pārstāvji. Tomēr šodien esam dzirdējuši no referentiem, ka “ārpolitiku nedrīkst pakļaut renacionalizācijai” un ka “tā pārkāps dalībvalstu novilktais „sarkanās līnijas””. Visbeidzot, ka “ārpolitikai jābūt brīvai no dalībvalstu iejaukšanās”.

Padomes uzdevums ir nodrošināt Augstajai pārstāvei mandātu, bet tās dalībnieki nedrīkst iejaukties. AFCO komitejā veiktajās apspriedēs ir noskaidrojies, ka institūcija, kurai vistuvāk atradīsies Eiropas Ārējās darbības dienests, ir Komisija, kurā Augstā pārstāve, protams, ir arī priekšsēdētāja vietiece.

Aizstājot Konstitucionālo līgumu ar Lisabonas līgumu, Lielbritānijas valdība uzņēmas iniciatīvu nomaskēt ES ārlietu ministru kā Augsto pārstāvi, kas izklausās nekaitīgi. Kādēļ? Pirmkārt, lai izvairītos no referendumā, un, otrkārt, lai noliegtu faktu, ka tiek veidota kontinenta mēroga supervalsts.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Uzsākam būtiski svarīgu posmu Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidē. Vēlamies pieņemt visus dienesta ieviešanai vajadzīgos likumdošanas elementus pēc iespējas ātrāk. Tas ļaus uzsākt dienesta darbību līdz gada beigām un tā struktūrā iekļaut visus trīs līgumā paredzētos avotus.

Tomēr pašlaik nav skaidrs, kā šis ģeogrāfiskais līdzsvars tiks veiksmīgi garantēts attiecībā uz Eiropas Ārējās darbības dienesta personālu. Jaunajām dalībvalstīm, sevišķi tādām kā Rumānija, kas pievienojās pēdējā piektās paplašināšanās kārtā, pašlaik ir neievērojama klātbūtne organizācijās, kas vada ārējās attiecības.

Vēlos uzzināt, kā Augstā pārstāve plāno labot šo situāciju. Mans personiskais iespaids ir tāds, ka trūkst pietiekami skaidra priekšstata par faktiskajām atšķirībām, kas pastāv ģeogrāfiskā līdzsvara ziņā, tostarp vadības līmenī.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietiece un Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos pateikties visiem godājamajiem deputātiem, kas ir spējuši sniegt vispārēju vai nereti kvalificētu atbalstu. Tiem, kuri nejūtas spējīgi atbalstīt priekšlikumu, ceru, ka pēc laika jūs pārliecināšu, un ceru arī, ka tik tiešām beigās būsiet lepnī par to, ko kopā esam izveidojuši. Starp citu, nekad neesmu minējusi, ka man būtu vajadzīga lidmašīna.

(Pārtraukšana no zāles)

Liels paldies. Ja vēlaties man kādu piedāvāt, tas ir citādi! Tomēr nekad neesmu to ierosinājusi.

Vai varu atbildēt uz dažiem konkrētiem jautājumiem, daudzus no kuriem godājamie kolēģi minēja vairākkārt. Sākšu ar to pašu, ar ko sāka *Lunacek* kundze — vajadzību ļoti rūpīgi apsvērt vienlīdzīgas iespējas. Tas nav tikai vienlīdzīgu iespēju jautājums. Tas ir arī piekļuves vienlīdzības jautājums — nodrošināt procesus un procedūras, kas ļauj īstenot ģeogrāfisko un dzimumu pārstāvniecības līdzsvaru, par ko debatēja godājamie deputāti. Nodrošināt, ka mūsu procesi un procedūras spēj panākt šādu rezultātu, ir viens no jautājumiem, kuros man ir daudz pieredzes, tādēļ to es izpildīšu.

Vairāki no godājamajiem deputātiem — *Kalfn* kungs, un sevišķi *Ingeborg Gräßle* — runāja par resursiem. Pilnībā saprotu un atzīstu, ka resursi mums jāizmanto pienācīgi. Pilnībā apzinos ekonomisko krīzi, kuras apstākļos šis dienests tiek veidots. Tomēr, pat ja ekonomiskā krīze būtu citādāka, es vēlētos redzēt efektīvu dienestu, kurš darbojas teicami un pilnībā atbilstoši izmanto savus resursus.

Runājot konkrēti par personālu, tādēļ, ka daudzi par to ir jautājuši, un tādēļ, ka dzirdu minam dažāda veida skaitļus — pašlaik mums ir aptuveni 800 darbinieku liels diplomātiskais personāls, no kā viena trešdaļa strādā ārpus ES. Sniegšu jums trīs skaitļus salīdzinājumam: Francijai ir 6 300, Nīderlandei — 2000, Spānijai — 1000. Ir dalībvalstis, kam ir daudz mazāks personāls, ir daudz dalībvalstu, kurām ir līdzīgi rādītāji. Tomēr uzskatu, ka tas jums dos ieskatu par pašreizējiem personāla apmēriem.

Apzinos arī to, ka lūdzu personālu strādāt pēc Lisabonas līguma laikā, kad tos darbus, ko agrāk veica rotējošās prezidentūras valsts, tā vairs neveic. Tas nozīmē, ka dažās no delegācijām — sevišķi Ņujorkā un Ženēvā, kur tiktu iesaistīts papildu personāls katras prezidentūras darba veikšanai, — mums lielā mērā trūkst darbinieku. Mana apņemšanās ir nodrošināt efektīvu dienestu, kas spēj paveikt to darbu, ko paredz mūsu visu panāktā vienošanās. Esmu pilnībā pārliecināta, ka tā veikšanā tiks ievērota pilnīga pārredzamība. Esmu arī droša par nozīmi, kāda ir piešķirta Eiropas Parlamentam attiecībā uz Budžeta komiteju un budžeta izpildi. Tā ir mana apņemšanās, un es šo darbu paveikšu.

Graf Lambsdorf, runājot par konkrēto jautājumu, ko man uzdevāt — palieku pie paziņojuma, ko sniedzu šodien. Uzskatu, ka jums priekšā ir vienošanās teksts, kas panākts sarunās ar Parlamentu, ko atradīsiet pārskatītajā projektā par EĀDD pamata organizāciju. Mani pienākumi ir izklāstīti šajā tekstā. Domāju, ka tas sniedz jums skaidrību.

Tannock kungs, jūs un vairāki godājamie deputāti vēlreiz jautājat par dalībvalstu parlamentu iesaistīšanos. Tas tik tiešām, manuprāt, ir interesants jautājums. To struktūrvienību, ko plānoju izveidot EĀDD, uzdevums būs uzturēt attiecības ar Eiropas Parlamentu, bet jānodrošina arī attiecību veidošana ar dalībvalstu parlamentiem. Jāmin tā slavenā diena, kad braukāju starp Maskavu, Kijevu, Spāniju un Briseli — bet vienlaicīgi diemžēl nebiju Palmā, Maljorkā. Viens no iemesliem, kādēļ biju Spānijā, bija, lai satiktos ar visu ārlietu komiteju priekšsēdētājiem no katras dalībvalsts. Tas pats ir gaidāms arī rudenī, pateicoties Beļģijas prezidentūrai, kas tos visus ir uzaicinājusi sanākt kopā. Ar nepacietību gaidu sadarbību ar dalībvalstu parlamentiem. Mums tikai jāpārliecinās, ka īstenojam to atbilstošā veidā.

Atzīstu arī, ka jārada iespējas dažādiem cilvēkiem pievienoties darbam dienestā. Esmu iecēlusi *Vygaudas Ušackas* kā mūsu delegācijas vadītāju Afganistānā, viņš ir bijis arī politiķis, ārlietu ministrs un diplomāts. Jau ir daži piemēri. Redzu, ja kāds ir spējīgs izmantot līguma prasības, bet atzinīgi novērtēju arī tās papildu prasmes, ko varam piedāvāt līgumā atļauto normu robežās.

Heidi Hautala, pateicos par jūsu atbalstu. Strādāšu ļoti ciešā sadarbībā ar Cilvēktiesību apakškomiteju, un, kā jūs jau zināt, pašlaik analizēju, kā vislabāk varam izpildīt ar cilvēktiesībām saistītos uzdevumus. *Saryusz-Wolski* kungs, *Vigenin* kungs, *Piotrowski* kungs, *Poręba* kungs un visi pārējie, kas uzdeva ļoti svarīgo jautājumu par ģeogrāfisko līdzsvaru. Nezinu, ko vēl piebilst, izņemot to, ka stingri apsolu jums to panākt, un pārskatā varēsiet novērtēt, vai esmu to paveikusi.

Man pilnīgi skaidrs ir tas, ka personāla iecelšanā tiks ņemti vērā iepriekšējie nopelni. Esmu lūgusi vairākiem cilvēkiem uzaicināt šeit strādāt visizcilākos un vislabākos kandidātus. Tā kā esmu sākusi veikt intervēšanu, varu jums apgalvot, ka tas tiešām tā notiek. Varu jums teikt, ka kandidāti ir no dažādām Eiropas Savienības daļām. Tādēļ, cerams, ļoti drīz redzēsiet, ka daru visu iespējamo ģeogrāfiskā līdzsvara un dzimumu līdzsvara saglabāšanas ziņā šajā pirmajā diplomātu kandidātu atlases kārtā, otrajā atlases kārtā, kas turpināsies septembrī, kā arī, veidojot centrālās struktūrvienības. Attiecībā uz dzimumu līdztiesību — mums

jādara vairāk, lai iedrošinātu kandidātus pieteikties uz amatiem, lai liktu sievietēm izlemt piedalīties. Tad, kad viņas izlemj, tad ir patiesi izcīlas kandidātes, bet ir nepieciešams, lai viņu būtu vairāk. Tādēļ, ja spējat darīt vairāk, lai iedrošinātu cilvēkus, sevišķi sievietes, lūdzu to darīt. Pārskatā atgriezīsimies pie ģeogrāfiskā līdzsvara jautājuma. Tad jums tiks dota atbilstoša iespēja spriest par šo jautājumu, bet mana apņemšanās šajā jautājumā ir neapšaubāma.

Runājot par spēju palielināt mūsu veiktā darba kapacitāti reģionos, *Danjean* kungs, nesen ir notikuši incidenti, kas to uzskatāmi parāda. Jūs jau zināt, ka nākamajās nedēļās man paredzēta virkne apmeklējumu, tostarp vēlreiz Tuvajos Austrumos. Mēs analizējam, vai ES būtu jādara vairāk robežas šķērsošanas vietu atvēršanas atbalstam Gazā, un es vēlreiz apmeklēšu Gazu. Jūs arī zināt, protams, ka esam iesaistījušies Kirgizstānas konflikta noregulēšanā, un vēlāk šeit par to norisināsies debātes. Ir vairāki gadījumi, kuros ir ļoti svarīgi nodrošināt, ka spējam atbalstīt iedzīvotājus un atbalstīt iespējas manai kolēģei *Kristalina Georgieva* iesūtīt humāno palīdzību šajos reģionos.

Domāju, ka esmu atbildējusi uz visiem galvenajiem jautājumiem, kas radušies šo debāšu laikā. Vai varu noslēgt tādā pašā veidā, kā sāku iepriekš, izsakot pateicību visiem tiem, kas iesaistījās šajās debatēs — sevišķi referentiem, jums, priekšsēdētāja kungs, kā arī atsevišķiem godājamajiem deputātiem, kuri ir veltījuši savu laiku sarunai ar mani. Esmu ārkārtīgi pateicīga un uzskatu, ka ar to, ko pašlaik uzsākam, šis Parlaments tik tiešām varēs lepoties.

(Aplausi)

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs, jūtu ļoti plašu un spēcīgu atbalstu Parlamentam Eiropas Ārējās darbības dienesta veidošanā. Patiešām uzskatu, ka rītdienas balsojums kļūs par vēsturisku atskaites punktu Eiropai, jo tā būs diena, kad ES spers nelokāmu soli par labu spēcīgākai ES klātbūtnei pasaulē.

Pēc šī balsojuma mums pēc iespējas lielāka uzmanība būs jāpievērš tā darba pabeigšanai, kas mums vēl ir priekšā — koplēmumu pieņemšanas darbs par Civildienesta noteikumiem, Finanšu regulu un, protams, budžeta grozījumiem, kurā Komisija vēlas būt pēc iespējas noderīgāka. Mēs būsim gatavi izpētīt visus iespējamus veidus, kādos Komisija var sniegt pakalpojumus Eiropas Ārējās darbības dienestam, izmantojot vienošanās dienesta līmeni, un atrast iespējamus efektivitātes ieguvumus, izmantojot šo metodi.

Esmu pārliecināts, ka ĀDD nodrošinās mums lielākas sinerģijas iespējas, lielāku efektivitāti, precīzāku saskaņotību ārējās attiecībās un labāku pakalpojumu ES pilsoņiem, kas atrodas ārzemēs un kuriem vajadzīga palīdzība.

Guy Verhofstadt, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms izteikšu pateicību visiem deputātiem, kuri ir uzstājušies šajās debatēs, par atbalstu, ko tie ir snieguši *Brok* kungam, *Gualtieri* kungam un man, un kas mums ir ļāvis gūt zināmu rezultātu šajās sarunās.

Vienkārši vēlos pateikt, ka nesaprotu to, kā daži indivīdi var nākt klajā ar argumentu, ka ārpolitikas jautājumi ir tikai un vienīgi nacionālo valstu pārziņā. Apžēlojieties! Kurā gadsimtā viņi dzīvo? It kā terorisms apstātos pie dalībvalstu, nacionālo dalībvalstu, robežām! Tas pats attiecas uz klimata pārmaiņām — kā ir iespējams risināt klimata pārmaiņu jautājumus, ja tikai nacionālās valstis, nevis Eiropa kopumā, drīkst par tām debatēt? Tas pats attiecas uz migrāciju un migrācijas plūsmām.

Dažkārt man rodas iespaids, ka liela daļa deputātu, kas ir nedaudz skeptiski noskaņoti pret šo dienestu, joprojām dzīvo 19. gadsimtā, kad visu izlēma nacionālās valstis — tās noteica

varas līdzsvaru starp Eiropas tautām. Šobrīd dzīvojam citādā pasaulē, priekšsēdētāja kungs, daudzpolārā pasaulē, kurā Eiropai jā saglabā zināma ietekme vai arī šie jautājumi netiks analizēti.

Ir vēl arī otrs aspekts, kas mani nedaudz izbrīna. Dzirdu daudzus sakām, ka nodokļu maksātājiem nāksies par to maksāt. Tieši pretēji, priekšsēdētāja kungs, šis Ārējās darbības dienests ļaus mums ietaupīt līdzekļus, jo tas sniegs vairākām ES dalībvalstīm iespēju samazināt savu konsulāro dienestu skaitu daudzās valstīs visā pasaulē. Tādēļ tas ir veids, kā ietaupīt naudu.

Tad arī, treškārt, domāju, ka šis ir jauns sākums. Ārējās darbības dienests ir tas diplomātiskais dienests, kas mums ir nepieciešams ES ārējās politikas realizēšanai. Vienmēr esmu uzskatījis, ka mums vajadzīgs diplomātiskais dienests pirms var veidoties ES ārpolitika. Runājot 27 dažādās balsīs, mēs bez šāda dienesta nekur tālu netiksim.

Zinām arī to, ka nākamais posms būs vairāk strādāt pie Eiropas aizsardzības jautājumiem. Tik tiešām, kaut kā pietrūktu, ja mums būtu Eiropas diplomātiskais dienests, bet nebūtu Eiropas aizsardzības dienesta. Tādēļ, baronese C. Ashton, mēs jau zinām, kāds ir nākamais ES institūciju uzdevums. Mums jānodrošina īsta Eiropas aizsardzības dienesta ieviešana nākotnē.

Elmar Brok, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, aptaujas liecina, ka vidēji 70 % no Eiropas iedzīvotājiem uzskata, ka mums vajadzīga vienotāka ārpolitika un drošības politika. Nav citas jomas, kurā Eiropa būtu tik vienota, tomēr tieši šī joma līdz šim ir bijusi visvājākā. Iedzīvotāji to vēlas, bet elite galvaspilsētās nē.

Piekrītu *Verhofstadt* kungam, ka jautājums pašlaik nav par suverenitātes likvidēšanu, bet par suverenitātes apvienošanu, pieprasot to atdot mūsu pilsoņiem, lai mēs arī turpmāk varētu pastāvēt šajā pasaulē. Šis un neviens cits ir galvenais jautājums, un EĀDD sniegs lielu ieguldījumu tā risināšanā.

Baronese C. Ashton, pateicos par jūsu sniegtajiem paziņojumiem. Pieņemu, ka tie tiks darīti zināmi arī Parlamentam, atbilstoši piemēroti un ka vienošanās tos publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī tiks izpildīta. Neapšaubāmi mums šīs formalitātes būs vēl jāpārrunā detalizētāk, bet tagad, kad esat sniegusi šo ieguldījumu, varam sākt darbu pie īstenošanas.

Vēlreiz vēlos uzsvērt, ka tas, ko esam ieskicējuši attiecībā uz amatu taisnīgu sadali — tostarp attiecībā uz Komisijas ierēdņu līdzdalību — attiecas arī uz augstākās vadības amatiem un ka ģenerālsēkretāra un ģenerālsēkretāra vietnieka amatus nedrīkst ieņemt tikai un vienīgi Padomes izvirzītie kandidāti. Vēlos, lai tas tiktu ierakstīts protokolā. Turklāt esam arī pauduši dažus principus, kas ir ietverti likumdošanas rezolūcijā, kas atrodas jums priekšā, ko vēlamies turpmāk attīstīt statūtos un tā tālāk, un jautājumus, kuros mums ir daži priekšlikumi, kas pārsniedz pašreizējā nolīguma ietvarus.

Vēlos arī sniegt padomu Ashton kundzei, ka uz *Grāfle* kundzes galda esošā milzīgā dokumentu pakete nav jāuztver kā drauds, bet gan kā pierādījums pieaugošajai interesei no Budžeta kontroles komitejas puses par viņas dienestu, lai varētu veikt attiecīgos sagatavošanas darbus.

Vēlos pateikties *Verhofstadt* kungam un *Gualtieri* kungam par viņu teicamo sadarbību, tostarp arī personiskā līmenī. Vēlos izteikt savu pateicīgu kolēģiem deputātiem, jums, Ashton kundze, un *Christoffersen* kungam, kā arī mūsu kolēģiem Komisijā un Parlamentā

ierēdņiem. Ļaujiet man arī izdarīt izņēmumu šajā sakarā, pateicoties vienam konkrētam ierēdnim šajā Parlamentā, proti, *Palatová* kundzei, kura paveica zelta vērtu darbu.

Priekšsēdētājs. – *Ashton* kundze, ārkārtīgi pateicos par jūsu lielo darbu un sadarbību ar Eiropas Parlamentu pēdējā mēneša laikā. Tā mums bija ļoti svarīga. Kolēģi, kas piedalījās sarunās ar priekšsēdētāja vietnieku *Šefčovič* kungu, un visi referenti, komiteju vadītāji un sarunu dalībnieki — tas bija lielisks darbs, liels jums par to paldies.

Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *Brok* kunga ziņojumu ar grozījumiem. Bija būtiski svarīgi pretoties priekšlikumam pārņemt attīstības politiku kā mūsu ārpolitikas daļu. Mums vajadzīgs autonomas attīstības dienests, kas ir atbildīgs autonoma attīstības un humānās palīdzības komisāra priekšā. Šobrīd, kā izriet no šī ziņojuma, attīstības komisārs ir atbildīgs par visu attīstības sadarbības instrumenta (ASI) un Eiropas Attīstības fonda (EAF) programmu izstrādes, plānošanas un ieviešanas ciklu. Mums jānodrošina, lai ieviešana tiek veikta atbilstoši nolīguma garam un burtam. Joprojām ir tādi priekšlikuma elementi, kas varētu radīt atšķirīgu interpretāciju. Tomēr Eiropas Parlamenta ieteiktie grozījumi stiprina Komisijas pilnvaras saistībā ar darbības budžetu un tādēļ garantē parlamentāro pārraudzību un stingru demokrātiskās atbildības kārtību.

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Vēlos lielā mērā pateikties referentiem par viņu ilgstošo, apņēmīgo un saprātīgo darbu. Komiteja, kuru es vadu, ņemot vērā acīmredzamās un strīdīgās institucionālās sekas, kas izriet no jaunā dienesta dibināšanas, jau no paša sākuma ārkārtīgi uzmanīgi sekoja līdz nolīguma teksta sagatavošanai. Konstitucionālo jautājumu komiteja ne tikai piedalījās Ārlietu komitejas darbā, ievērojot stingru sadarbības definīciju, kas ir ietverta Reglamenta 50. pantā, bet tā arī izvēlējās abus referentus. Esmu drošs, ka Parlaments dokumentu apstiprinās ar lielu balsu vairākumu. Vēl būs veicams zināms darbs, lai Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) varētu faktiski sākt izpildīt lomu, kas tam ir uzticēta saskaņā ar jauno līgumu un referentu entuziasma pakāpi. Dienests nav tikai veids, kā palielināt Eiropas Savienības klātbūtni dažādās valstīs visā pasaulē; tam ir arī ļoti svarīga simboliska vērtība, kuras mērķis ir paust 27 dalībvalstu vienotību. Tas ir dabisks ES tiesiskās personības atzīšanas rezultāts. Tas ir arī neapvēršams svarīgs solis tai sasniedzamā mērķa virzienā. Jo vairāk balsu tiks nodots tam par labu, jo tālāk šis solis mūs aiznesīs. Ceru, ka to vēl vairāk stiprinās Eiropas Diplomātiskās akadēmijas dibināšana, un vēlos uzticēt tās izveidošanu prestižajam Eiropas Universitātes institūtam Florencē.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Šobrīd viens no vissteidzamākajiem uzdevumiem Lisabonas līguma ieviešanas gaitā ir jaunā vienotā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidošana. Efektīvs un spēcīgs Eiropas Ārējās darbības dienests ir jāveido uzmanīgi un plānveidīgi, jāievieš ekonomiskā veidā un jāvada paredzamā un pārredzamā veidā. Šos kritērijus ir iespējams izpildīt tikai tādā gadījumā, ja jaunā organizācija tiek veidota, izmantojot efektīvu Eiropas Komisijas, Padomes, Parlamenta un kompetento parlamentāro komiteju komandas darbu, kā arī, ja visas būtiskās detaļas tiek efektīvi koordinētas. Viens no galvenajiem priekšnoteikumiem EĀDD izveidē un darbībā ir jaunās organizācijas budžeta, finansēšanas avotu un finansējuma iegūšanai nepieciešamo nosacījumu noteikšana. Jaunās organizācijas darbības efektivitāte tiks vērtēta pēc tās strukturālās pārredzamības un vienkāršības, skaidriem darbības noteikumiem un personāla pārvaldības jautājumiem.

EĀDD personāls tiks komplektēts no trim avotiem — ES institūcijas, dalībvalstis un, vajadzības gadījumā, mītnes valsts eksperti.

Visā darbības periodā jānodrošina pilnīga vienlīdzība starp personālu no ES institūcijām un personālu, ko nodarbina dalībvalstis.

Vienlīdz svarīgi ir nodrošināt, ka gan atlases principi, gan procedūras ir balstītas uz pārredzamām un vienādām procedūrām un kritērijiem visās trijās grupās.

Ir arī svarīgi nodrošināt, lai tiktu ievērota tāda disciplinārā procedūra, kas saskan ar citās Eiropas institūcijās praktizēto procedūru. To garantēs fakts, ka svarīgākie jautājumi netiks risināti ar tiem nesaistītā organizācijā.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *rakstiski*. – (FI) Izveidojot Eiropas Ārējās darbības dienestu, ir kļuvis skaidrs, ka tam tiks piemērota arī parlamentārā pārraudzība. Parlamentam ir piešķirta ievērojama loma visā procesā. ES rīcībā tagad ir atbilstošās struktūra, bet nav dzīvotspējīgas ārpolitikas. Senais sakāmvārds ir patiess — ES ir tikai rūķis, kad runa ir par ārpolitiku. Tai nav ietekmes, kas būtu dzīvotspējīga. Tālāk mums vajadzīgi rezultāti.

ES ārējās darbības budžets ir neliels, salīdzinot ar citiem tās izdevumu posteņiem. ES budžetu nedrīkst palielināt uz birokrātijas paplašināšanas rēķina, sevišķi ne krīzes laikā; pat tad, ja zināmās ārējā budžeta daļās tiek iedalītas tikai nelielas summas, tas jau pasaka daudz par to, cik augstu tiek vērtēta ES kopējā ārpolitika. Tagad mēs apsveram, vai baronese C. Ashton spēj izveidot kopēju ES ārpolitiku. Tomēr viss nav atkarīgs tikai no viņas — jautājums skar lielās ES dalībvalstis. Līdz šim Francija, Vācija un Apvienotā Karaliste nekad nav runājušas vienā balsī.

SĒDI VADA: L. TÓKÉS

Priekšsēdētāja vietnieks

13. Kosova un Albānija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīgās debātes par šādiem jautājumiem:

– Komisijas paziņojums par Kosovu un

– Komisijas paziņojums par Albāniju.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es augstu novērtēju izdevību apspriest Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvu.

Eiropas Savienībai ir bijusi ievērojama loma stabilitātes, drošības, demokrātijas un pamatbrīvību garantēšanā Rietumbalkānu valstīs, kas šobrīd nelokāmi iesaistījušās ES paplašināšanās procesā. Ir notikušas pozitīvas izmaiņas, kas kalpo kā ieguldījums turpmākai attīstībai. Pievienošanās sarunas ar Horvātiju ir paātrinājušas gaitu un pašlaik sasniegušas savu izšķirošo posmu. Pašlaik visā reģionā tiek izstrādāti un ieviesti visaptveroši stabilizācijas un asociācijas nolīgumi, un politisko un ekonomisko reformu process turpinās.

Tomēr reformu ieviešanas procesam jānorit konsolidēti. Demokrātijas pamati dažās valstīs joprojām nav nostiprinājušies. Liela atbildība šajā ziņā jāuzņemas politiskajiem līderiem, lai pārvarētu atšķirības un vadītu savas valstis un visu reģionu, virzoties uz labāku pārvaldību un izvairoties no destabilizācijas riska.

Abi šīs dienas darba kārtībā iekļautie teicami pamatotie un vērtīgie rezolūciju projekti šo virzienu apstiprina un parāda, ka Eiropas Parlaments joprojām ir galvenais Rietumbalkānu valstu stabilizācijas un asociācijas procesa atbalstītājs, kura mērķis ir aizvest šo reģionu līdz dalībai ES.

Vēlos pateikties Eiropas Parlamentam un jo sevišķi *Chountis* kungam, par teicamo un līdzsvaroto ziņojumu par Albāniju. Izdevība šodien ar jums apspriest situāciju Albānijā šajā valstij tik nozīmīgajā brīdī ir apsveicama.

Pilnībā piekrītu Parlamenta viedoklim par politisko situāciju Albānijā. Konstruktīva politiskā dialoga trūkums un nesaskaņu nenoregulēšana pēc 2009. gada vēlēšanām starp valdību un opozīciju rada bažas. Abām pusēm jāatgriežas pie konstruktīva politiskā dialoga un jāatrod risinājums, ievērojot cieņu pret konstitūciju un pārredzamības principu. Ņemot vērā 2011. gada pavasarī gaidāmās pašvaldību vēlēšanas, pilnībā jāpievērš uzmanība EDSO-ODIHR ieteikumiem.

Ilgstošais politiskais strupceļš valstī kavē svarīgu reformu ieviešanas pasākumus, kas ir arī nepieciešami progresam ceļā uz integrāciju Eiropas Savienībā.

Es augstu novērtēju abu Parlamenta izvirzīto principu konstruktīvo lomu starpniecības iniciatīvā, kas paredzēta, lai rastu risinājumu šim strupceļam, un apsveicams ir arī Parlamenta aicinājums panākt vienprātību starp partijām jautājumā par galvenajām reformām.

Pozitīvi jāatzīmē dialogs vīzu jautājumā, kurā valsts ir panākusi svarīgu progresu. To pierāda Komisijas 27. maija priekšlikuma ieviešana par īslaicīgās uzturēšanās atļauju bez vīzas.

Pilnībā piekrītu viedoklim, ka jāiegulda vairāk pūļu, lai nodrošinātu, ka Albānijas tieslietu sistēma veiktu savu darbu efektīvi un savlaicīgi. Albānijai stingri jāievieš tiesību akti un rīcības plāni korupcijas apkarošanai un saistībā ar organizētās noziedzības apkarošanu un jānodrošina izmeklēšanas un tiesas iestāžu pietiekama kapacitāte.

Komisija ir pasludinājusi finansiālo atbalstu no PPI (Pirmspievienošanās palīdzības instruments) līdzekļiem tiesu un tiesībaizsardzības iestāžu jomai par vienu no savām galvenajām prioritātēm, iedalot tai aptuveni EUR 55 miljonus 2007.–2010. gada periodā.

Vairāk darba jāiegulda arī plašsaziņas līdzekļu brīvības un neatkarības nodrošināšanas jomā. Jāpabeidz tiesiskā regulējuma izstrāde. Tiks risināts plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību pārredzamības jautājums. Bažas rada žurnālistu iebiedēšanas un ietekmēšanas gadījumi.

Papildu jautājumi ir valsts sektora administrācijas reformas stratēģijas efektīva ieviešana un neatkarīga, profesionāla un meritokrātiska civildienesta nodrošināšana. Turklāt daudz darāmā vēl ir problēmu risināšanā, kas saistītas ar vardarbību ģimenē un sievietes un bērnu tirdzniecību.

Tagad pievēršīšos Kosovai. Kosova joprojām ir prioritāte. Esmu sevišķi pateicīgs *Lunacek* kundzei par viņas izcilo ieguldījumu šīs Kosovas rezolūcijas tapšanā. Jūsu sniegtais atbalsts ir būtisks, jo sevišķi šobrīd, Starptautiskās Tiesas atzinuma sniegšanas priekšvakarā.

Eiropas Savienības dalībvalstīm ir atšķirīgi viedokļi par Kosovas statusu. Tomēr dalībvalstis ir vienotas Kosovas iesaistīšanas jautājumā, un arī Komisija ir vienota. *Lunacek* kundzes rezolūcijas apspriešanās tika apstiprināta, ka Parlamentam ir tikpat liela atbildība atbalstīt Kosovu kā neatkarīgu sava reģiona valsti Eiropas perspektīvā.

Šogad Kosovu apmeklēju divreiz. Savā otrajā vizītē iekļāvu arī valsts ziemeļu daļas apmeklējumu, un man bija lietderīga viedokļu apmaiņa ar vietējo sabiedrību, piedalījos

jauna Eiropas Savienības Informācijas centra atklāšanā un apmeklēju jaundibināto Eiropas Savienības biroju. No jauna apstiprināju savu pārliecību par turpmākā Eiropas Savienības atbalsta nepieciešamību vietējai sabiedrībai un aicināju uz sadarbību un dialogu.

Esam panākuši teicamu progresu attiecībā uz priekšlikumiem, kas tika izteikti saistībā ar mūsu paziņojumu par Kosovu pagājušā gada oktobrī. Padome mūs uzaicināja atbalstīt Kosovas panākto progresu virzībā uz Eiropas Savienību saskaņā ar šī reģiona Eiropas perspektīvu. Kosovas progresu grafiku un apjomu nosaka pati Kosova.

Janvārī uzsākām dialogu ar Kosovu par Stabilizācijas un asociācijas procesu. Ir pabeigts pilns nozaru sanāksmju cikls.

Pašlaik turpinām darbu arī vīzu jautājumā. Padome ir piekritusi, ka Kosovai jāpanāk progress ar perspektīvu vīzu izsniegšanas procesa liberalizāciju pēc tam, kad visi nosacījumi būs izpildīti. Šajā kontekstā Komisija turpina sadarboties ar Kosovas iestādēm, lai nodrošinātu, ka ir izpildītas visas prasības dialoga uzsākšanai vīzu jautājumā. Kosova 25. jūnijā pieņēma likumu par personu atpakaļuzņemšanu.

Pašlaik komisāra *Malmström* kunga dienesti pārbauda tā atbilstību Eiropas Savienības normām. Kosovai joprojām jānodrošina, ka reintegrācijas pasākumi ir pietiekami, lai apmierinoši atrisinātu tos jautājumus, kas skar personas, kuras atgriežas. Mēs ļoti cieši sadarbojamies ar Prištinu, lai sniegtu tai vajadzīgās norādes un atbalstu.

Turpinām darbu arī tirdzniecības jautājumā. Februārī Komisija pieņēma priekšlikumu pagarināt pastāvošos autonomos tirdzniecības atvieglojumus Kosovai līdz 2015. gadam. Tagad bumba ir jūsu laukumā pusē.

Visaptveroša tirdzniecības faktu atklāšanas misija Prištinā šobrīd izvērtē iespēju Eiropas Savienībai un Kosovai sagatavoties sarunām par tirdzniecības līgumu. Šāda līguma noslēgšana, mūsuprāt, ir būtiska Kosovas sociāli ekonomiskās attīstības veicināšanai, kas ir atbilstoši ticis uzsvērts rezolūcijas projekta dokumentā.

Visbeidzot, šogad Kosova pirmo reizi piedalīsies PPI Pārrobežu sadarbības (PRS) programmās kopā ar Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku un Albāniju. Programmas kopā ar Melnkalni sekos nākamajā gadā.

Noslēgumā vēlos minēt, ka nākamais gads būs sevišķi svarīgs posms Albānijai, Kosovai un visam reģionam.

Lai ko arī paziņotu Starptautiskā Tiesa saistībā ar Kosovu, ticu, ka Eiropas Savienība arī turpmāk aktīvi strādās pie Kosovas iesaistīšanas, lai nodrošinātu, ka tā saglabā saikni ar pārējās Rietumbalkānu valstīs notiekošajām izmaiņām.

Runājot par Albāniju, ceru, ka politiskā aina, kā arī praktiskais, uz vietas panāktais progress, par kuru pie varas un opozīcijā esošajiem jāuzņemas kopīga atbildība, pavērs mums brīvu ceļu tālākai virzībai atzinumā, ko Komisija sniegs rudenī.

Abos gadījumos priecājos, ka varu rēķināties ar Eiropas Parlamenta un Komisijas kopīgu atbalstu šo valstu un visa reģiona centienu veicināšanā.

Bernd Posselt, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments ir atbalstījis cīņu par brīvību karu plosītajā Kosovā jau 20 gadus. Vēlos atgādināt par Saharova balvas laureātiem *Rugova* kungu un *Demaçi* kungu. Pēdējos sešus gadus Parlaments ir strādājis pie Kosovas neatkarības veidošanas, pēdējoreiz savā 2007. gada rezolūcijā, kam sekoja Kosovas Republikas neatkarības deklarācija 2008. gadā. Apsverot kopš tā laika

divos gados notikušās izmaiņas, var teikt, ka Kosovas demokrātija ir veiksmes stāsts. Pašlaik notiek demokrātisko principu nostiprināšana, un liela serbu minoritātes daļa — 6 % iedzīvotāju — sāk integrēties jaunās valsts struktūrās, ievērojot tās noteikumus minoritāšu aizsardzībai.

Tieši tādēļ mums jādara viss iespējamais, lai novērstu destabilizāciju šajā valstī no ārējo spēku puses, piemēram, plānus valsts sadalīšanai. Ikviens, kas cenšas sadalīt Kosovu, kaitē arī Serbijas vienotībai — minēšu tikai Preševas ieleju, Novipazaras Sanjaku un Vojvodinu. Tie, kuri apstrīd valsts vienotību, apdraud arī Maķedonijas, Melnkalnes un Bosnijas un Hercegovinas stabilitāti. Katrs, kas mēģina ievest kriminālas politiskās struktūras vai renegātu zonu Ziemeļmitrovicā, cenšas pārcelt Transnistriju līdz Centrāleiropas robežām. Tas būtu ārkārtīgi bīstami. Vēlamies demokrātisku Kosovu, brīvu Kosovu kā demokrātisku valsti, kurā darbojas likuma vara, nevis kā blēžu pārvaldītu reģionu; mūsu mērķis attiecībā uz šo valsti ir tai pēc iespējas ātrāk panākt diplomātisko atzīšanu no visu ES dalībvalstu puses un nekavējoties paplašināt EULEX visā teritorijā saistībā ar efektīvu brīvības un demokrātijas ieviešanu.

Libor Rouček, *S&D grupas vārdā.* – (CS) Vēlos teikt pāris vārdus par Albānijas tēmu. Albānija ir sasniegusi ievērojamu progresu ceļā uz integrāciju Eiropā. Vislabāk tas ir atspoguļots *Nikolaos Chountis* sniegtajā ziņojumā, kuram vēlos pateikties par šo izcilo ziņojumu. Tomēr joprojām ir daudz darāmā. Šobrīd vispirms vēlos minēt jautājumu par demokrātijas stiprināšanu un tiesiskas valsts funkcionēšanu. Albānija izšķiež pārāk daudz enerģijas un dārgā laika tādēļ, ka valdība un opozīcija nav spējīgas panākt kompromisu un sadarboties būtiski prioritāros jautājumos. Viena no šādām prioritātēm ir arī vienprātības panākšana saistībā ar 2009. gada vēlēšanām. Visām politiskajām partijām par to jāuzņemas daļa atbildības, jāuzsāk dialogs un jāisteno lēmums par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu ar mērķi izstrādāt nepieciešamos grozījumus vēlēšanu likumā līdz nākamajām pašvaldību vēlēšanām nākamgad.

Vienprātība starp galvenajām politiskajām partijām ir jāpanāk arī ekonomiskās reformas jautājumos. Līdz šim ir panākts tikai neliels progress, piemēram, īpašumtiesību nostiprināšanas, nekustamā īpašuma reģistrācijas, valsts zemes īpašuma objektu inventarizācijas sagatavošanas, nelegāli uzbūvēto ēku legalizācijas un citos jautājumos. Ēnu ekonomikas daļa Albānijā joprojām ir nesamērīgi augsta, protams, tāpat kā korupcijas līmenis.

Taču ievērojams progress tika sasniegts iepriekšējā gadā, panākot bezvīzu attiecību nosacījumu un kritēriju izpildi. Tādēļ es atzinīgi vērtēju neseno Komisijas likumdošanas iniciatīvu par vīzu režīma atvieglojumiem, un es ceru, ka tuvākajos mēnešos arī citi nosacījumi tiks izpildīti, lai Padome un Parlaments varētu apstiprināt bezvīzu režīma ieviešanu Albānijas pilsoņiem šajā gadā.

Marietje Schaake, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta Liberāļu grupa uzskata, ka Rietumbalkāni ir Eiropas daļa, bet šodien tā ne vienmēr ir patīkama ziņa vēlētājiem. Tomēr uzskatām, ka ES ir ne tikai kopējais tirgus, bet, kas vissvarīgākais, vērtību kopiena. Eiropas Parlaments visdažādākajās jomās ir gatavs sadarboties ar Albāniju šo vērtību virzienā, bet — vai šī izstieptā roka saņem to pašu atbildi? Ceru, ka jā.

Pēdējo mēnešu laikā Eiropas Parlamenta Kristīgo demokrātu un Sociāldemokrātu priekšsēdētāji ir ieguldījuši daudz pūļu Albānijas politiskās krīzes risināšanā, apmeklējot šo valsti un strādājot kopā ar savām radniecīgajām partijām. Taču pat šie augsta līmeņa centieni ir izrādījušies nesekmīgi. Maijā notika pirmā Apvienotās parlamentārās komitejas

sanāksme. Lielākā daļa no mums Eiropas Parlamentā šo sanāksmi sāka ar pietiekami lielu labo gribu, tomēr sanāksmes beigās bijām zaudējuši drosmi tikpat lielā mērā tādēļ, ka mūsu partneri no Albānijas izmantoja savu Briselē pavadīto laiku iekšējos strīdos, bojājot Albānijas tēlu.

Apvienotās parlamentārās komitejas sanāksmē tika uzsvērtas dažas svarīgas lietas. Ārkārtīgi polarizētais politiskais klimats neļauj Albānijas iedzīvotājiem integrēties dziļāk Eiropā. Demokrātija nozīmē vairāk nekā tikai vēlēšanu rezultātus, atsevišķu cilvēku nonākšanu pie varas. Tas nozīmē atbildīgu pilsoņu pārstāvniecību; nevis to, ka uzvarētājs iegūst visu, bet gan konstruktīva kompromisa meklēšanu starp vairākuma un mazākuma pārstāvjiem. Mums būtu bijis jāpārrunā daudz neatliekamākas tēmas, piemēram, preses brīvības un daudzveidīgas, neatkarīgas pilsoņu sabiedrības garantēšana, kā arī minoritāšu, piemēram, LGBT personu, personu ar invaliditāti un etnisko mazākumtautību tiesību aizsardzība. Mums būtu bijusi jāapspriež vajadzība izbeigt korupciju un garantēt pārredzamību, apkarot nabadzību un organizēto noziedzību un to visu veikt pienācīgā un tiesiskā veidā.

Bažas par vēlēšanu rezultātiem arī jārisina pārredzami un vienprātības ceļā jāpanāk tām risinājums līdz nākamajām vēlēšanām, lai albāņi var virzīties uz augšu pa demokrātijas un Eiropas integrācijas kāpnēm.

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, vēlos sākt ar pateicību visiem saviem kolēģiem deputātiem no citām politiskajām grupām, kuri strādāja kopā ar mani, sagatavojot šo ziņojumu par Kosovu, kā arī *Mahr* kundzei, kura sniedza zināmu augsti novērtējamu ieguldījumu darbā šeit, sekretariātā.

Vēlos pateikties arī jums, komisāra kungs, par pozitīvo sadarbību, kā arī par to, ka paveicāt to, kas jums šķita svarīgi, tas ir, devāties uz Ziemeļkosovu, pavadot tur pat vienu nakti, lai pārliecinātu iedzīvotājus, ka stingri tos atbalstāt. Jūs teicāt runu universitātē un atklājāt tur ES birojus. Uzskatu, ka tā bija svarīga zīme, apliecinot to, ko Eiropas Parlaments jau agrāk ir deklarējis un atkārtoti tagad, proti, savu atbalstu neatkarīgai Kosovai tās ceļā uz Eiropas Savienību.

Atkal esam situācijā, kad Kosova atrodas krustcelēs, sevišķi saistībā ar visu Kosovā etnisko grupu locekļiem. Pēc dažām nedēļām Starptautiskā Tiesa lems un sniegs savu atzinumu par stāvokli saistībā ar neatkarības deklarāciju, kas tika pieņemta nedaudz vairāk kā pirms diviem gadiem. Ceru, ka šis lēmums pavērs iespējas nodrošināt jaunu platformu reģionālajai sadarbībai, bet sākot no Kosovā valstiskuma un neatkarības priekšnoteikuma, skaidri apliecinot, ka kopīga nākotne visām reģionā esošajām valstīm — Serbijai, Kosovai un visām pārējām, ir iespējama tikai Eiropas Savienības dalībvalstu statusā un ka problēmas, kas vēl joprojām pastāv, tām būs jāatrisina, turpinot šajā virzienā iesākto ceļu.

Rezolūcijas formulējumā tas ir skaidri pateikts: Kosovā nākotne ir Eiropas Savienībā. Esmu gandarīts, ka vairākums ir atbalstījis aicinājumu tām piecām dalībvalstīm, kuras vēl nav atzinušas Kosovu, to izdarīt un prasību Komisijai pēc iespējas ātrāk sākt vīzu liberalizācijas procesu. Ir svarīgi, lai valsts pilsoņiem, sevišķi jaunākajām paaudzēm, nebūtu jājūtas tā, it kā tie dzīvotu izolētā valstī, kamēr visi pārējie apkārtējos reģionos baudīs nākotnes pārmaiņu nestās priekšrocības. Uzskatu, ka tas ir liels izaicinājums. Ceru, ka saņemšu lielu vairākuma atbalstu rītdienas plenārsēdē.

Esmu iesniedzis arī jaunu grozījumu, kurā ir izteikta dziļa nožēla par vardarbības uzliesmojuma gadījumiem pēdējo dienu laikā, un ceru, ka jautājums tiks īsā laikā un

objektīvi izmeklēts un neradīs pamatu emocionālai konflikta eskalācijai tuvākajās dienās un nedēļās.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, starptautiskās sabiedrības steidzīgā un nekonsekventā pieeja Kosovai jautājumam — un es ar lielu interesi gaidu attiecīgo NKG spriedumu — pēdējo desmit gadu laikā ir radījusi problēmu, kas izmaksās daudz naudas jau tā noslogotajiem Eiropas nodokļu maksātājiem. Kosova nevar pievienoties ES, jo piecas ES dalībvalstis atsakās atzīt tās suverenitāti.

Korupcija joprojām ir liela problēma Kosovā, kas arī ir galvenais nelegālo narkotiku un cilvēku tirdzniecības tranzīta centrs. Ekonomika ir pārāk lielā mērā atkarīga no ES un Rietumu atbalsta, un šķiet, ka šim strupceļam nav vienkārša risinājuma. Pirms desmit gadiem es personīgi aizstāvēju sadalīšanu kā atbildi šai problēmai. Tas ir risinājums, ko atbalsta daudzi Serbijas politiķi, bet tikai daži no Rietumu politiķiem to šobrīd izskatītu.

Grupa, kuru es pārstāvu, ECR, tomēr pilnībā atbalsta Albānijas pievienošanos ES pēc tam, kad tā atbildīs visiem Kopenhāgenas kritērijiem, un, jo sevišķi, uzlabos slikto stāvokli korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanā. Ir arī steidzama vajadzība atrisināt opozīcijā esošo Parlamenta sociālistu boikota jautājumu.

Man personīgi ir grūti saprast, kā Albānija spēj apvienot pilnu dalību Islāma konferences organizācijā ar turpmākajām KĀDP nostājām, ja tā kļūs par Eiropas Savienības dalībvalsti, lai gan daļēji esmu atguvis pārliecību, pateicoties faktam, ka tā jau ir pilntiesīga NATO locekle.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem deputātiem no visām politiskajām grupām, jo uzskatu, ka kopā mēs spējam vienoties par to, ko es sauktu par pareizo virzību rezolūcijai par Albānijas panākto progresu pievienošanās virzienā.

Pateicos, komisāra kungs, par jūsu komentāriem. Jutos apmierināts, ka lielākajā daļā gadījumu Komisijas nostāja sakrīt ar Eiropas Parlamenta nostāju, kas, cerams, rīt balsos par rezolūcijas pieņemšanu. Vēlos papildināt, ka, debatējot par Albānijas un Kosovai jautājumu kopumā, un tādēļ, ka debatējam par paplašināšanās jautājumu, esmu pārliecinājies — un virzības process to apstiprina —, ka Rietumbalkānu nākotnes izredzes ir saistītas ar pievienošanos Eiropas Savienībai, kas zināmos noteikumos un nosacījumos reģionā, kurš ir daudz cietis, spēj nosargāt stabilitāti un labklājību un draudzīgas attiecības starp tautām un valstīm.

Kādi ir šie noteikumi un nosacījumi? Tādi, ka procedūrā kopumā jārespektē starptautiskie tiesību akti, ANO dibināšanas harta un starptautiskie nolīgumi un konvencijas, ņemot vērā, ka virkne jautājumu šajā reģionā skar manis minētos dokumentus. Otrkārt, pievienošanās virzienā panāktais progress no Albānijas un citu valstu (šajā konkrētajā gadījumā — Albānijas) puses zināmos noteikumos un nosacījumos var darboties arī kā stimuls to daudzo problēmu risināšanai, kas ir raksturīgas Albānijai demokrātiskās kohēzijas ziņā.

Šo problēmu uzskaitīšana, iespējams, bija vieglākā šī uzdevuma daļa. Grūtākais, kā norādīja *Füle* kungs un citi deputāti, ir pārliecināt un iedvesmot Albānijas politiskos spēkus un

Albānijas sabiedrību veikt vajadzīgos pasākumus šo problēmu atrisināšanai. Šeit mēs sastopamies ar grūtībām; pasākumi ir veikti, tomēr problēmas joprojām pastāv, likumi ir izdoti, bet ir problēmas ar to piemērošanu (šāds kukuļdošanas un korupcijas līmenis ilgi nevar saglabāties) un, protams, pastāv arī šī ievērojamā politiskā problēma.

Varu to komentēt (mēs visi zinām par strupceļu) šādi: neuzskatu, ka varam to atrisināt, veicot pārmērīgu iejaukšanos no ārpuses, kas, iespējams, bieži tiek panākta ar politisko partiju filiāļu starpniecību, ja politiskie spēki paši negūst pārliecību (un tieši uz to tika vērsta visas mūsu pūles), ka risinājums šīm problēmām tiem nodrošinātu iespēju pievērst uzmanību pašām problēmām, kritērijiem, kas nosaka progresu viņu valsts virzībai uz pievienošanu.

Bastiaan Belder, *EFD grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, esam saņēmuši ziņojumus no Albānijas Nacionālā izlīguma komitejas, kura aktīvi apkaro asinsnaidu, ka ir vairāk kā 750 bērnu, kas faktiski tiek turēti mājas arestā, pamatojoties uz atbēšanas kodeksā “*Kanun*” paredzētajām paražu tiesībām, kas ir kļuvušas pilnīgi nekontrolējamas. Tās pašas nevalstiskās organizācijas (NVO) saskaitījušas vairāk kā 30 “*vendetta*” slepkavības gadījumu pagājušā gadā. Pretēji tam Albānijas valdība ir ziņojusi par daudz mazāku šādu gadījumu skaitu. Lai kā arī būtu, demokrātiskais tiesiskums un Albānijas pievienošanās Eiropas Savienībai ilgtermiņā nekādā veidā nav savietojama ar cietsirdīgo asinsatbēšanas praksi.

Komisāra kungs, tas rada man divus jautājumus, ko vēlos jums uzdot. Vai Albānijas valdība dara pietiekami, lai apkarotu groteskos “*Kanun*” kodeksa izkropļojumus? Runājot par grotesko izkropļojumu tēmu, vēlos papildināt, ka šodien acīmredzama ir vēl kāda prakse, tas ir, algotu slepkavu nolīgšana, kas ļauj asinsnaidam sasniegt neiedomājamus apmērus. Otrais jautājums ir šāds: kādā veidā Komisija sniedz atbalstu Albānijas varas iestādēm efektīvi apturēt šo asinsatbēšanas uzliesmojuma vilni? Man prātā ir, piemēram, izglītojoša programma kā papildu iespēja, kas arī nebūs īstenojama bez grūtībām. Pateicos par atbildi.

Béla Kovács (NI) . – (HU) Dāmas un kungi, šeit apspriežot Kosovas jautājumu, uzskatu, ka mans kā Eiropas Parlamenta deputāta no Ungārijas pienākums ir aizstāvēt Vojvodinā dzīvojošos ungārus. Vēlos pievērst ungāru parlamentāro grupu, kā arī jūsu uzmanību faktam, ka diemžēl Vojvodinā dzīvojošā relatīvā ungāru vairākuma tiesības tiek pārkāptas dienu no dienas. Vardarbības akti pret ungāriem ir gandrīz kļuvuši par ikdienas praksi. Ungāri pat baidās sazināties ar policiju aiz bailēm no Temerinas jauniešu gadījumā redzēto notikumu atkārtošanās. Viņu dzimtās valodas lietošana ir ierobežota, un valsts iestādes nenodrošina pakalpojumus ungāru valodā. Serbu valsts iestādes pašlaik plāno pasākumus pret Apvienoto Ungārijas Jaunatnes nometni (*Egyesült Magyar Ifjúsági Tábor*), kas tiek gadskārtēji organizēta jau vairākus gadus, cenšoties to aizliegt. Situācija rezultātā var novest pie pilnīga ungāru nacionālo jūtu un ungāru tautas iznīcības šajā reģionā. Lai atrisinātu šo nopietno problēmu, *Bačka* reģionam neapstrīdami jāgarantē plaša teritoriālā autonomija.

Priekšsēdētājs. – *Kovács* kungs, varu jums tikai atgādināt, ka šīs ir kopīgās debātes par Kosovu un Albāniju. Tās nav ne debātes par ungāriem, ne par Vojvodinu, tādēļ nākamreiz, lūdzu, nenovirzieties no tēmas, kas ir darba kārtībā.

Doris Pack (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, kā jau minējāt, Albānija ir daudz sasniegusi pēdējo četru gadu laikā un ir panākusi zināmu progresu ceļā uz pievienošanu ES. Kā norādījāt, vīzu liberalizācijas nosacījumi vēl nav izpildīti, un mēs esam cerību pilni, ka tas varētu notikt vēl šogad. Protams, ka liela daļa reformu vēl ir priekšā. *Chountis* kungs ir sagatavojis teicamu ziņojumu, kurā norādīti gan trūkumi, gan jomas, kurās ir panākts progress. Korupcijas un noziedzības apkarošana ir jāturpina, izmantojot

visus pieejamos resursus. Valdošā demokrātu un sociāldemokrātu koalīcija ir skaidri izvirzījusi šādu mērķi. Tieši pēc tā izpildes mēs viņus vērtēsim.

Diemžēl politiskais klimats valstī ir saindēts, ko paveikušas bezatbildīgi groteskas personas, kas pārstāv nelielu sociālistu opozīcijas minoritāti. Nedomāju šobrīd runāt saviem vārdiem, bet vēlos citēt vairākus atzītus Albānijas sociālistus, piemēram, *Agolli* kungu, iepriekšējo Parlamenta priekšsēdētāju, *Belumbi* kungu un valsts prezidentu *Maldani* kungu, kuri noraida atjaunoto sava parlamenta pārstāvju noteikto boikotu. Viņi apgalvo, ka *Rama* kunga pasākumi ir nereāli, ka stratēģija ir neauglīga un ka Sociālistiskā partija nevar cerēt, ka tās 65 parlamenta pārstāvji mūžīgi varēs neko nedarīt. *Agolli* kungs arī apgalvo, ka atkārtota vēlēšanu urnu atvēršana ir pretkonstitucionāla. Vēl kāds sociālists, *Manani* kungs, ir atklāti paziņojis, ka viņa partijas vadītāja *Rama* kunga rīcības mērķis ir gāzt Albānijas konstitūciju.

Albānijai nepieciešams pilnībā strādājošs parlaments, un tā ietvaros funkcionējoša opozicionāru grupa ir nopietni apņēmusies pildīt tautas tai uzticēto uzdevumu, un tas nekropļo demokrātisko sistēmu. Albānijas pilsoņiem jau apnikuši šie strīdi. Viņi vēlas, lai bērniem būtu nākotne, lai valstī tiktu uzturēts likums un kārtība, lai tiktu dibināti uzņēmumi, kas radīs darba vietas. Viņi vēlas, lai politiķi kalpotu tautai, nevis sekotu nepareizi izprastai partijas nostādnei.

Albānija ir skaista zeme, kuras tēlu nedrīkst ļaunprātīgi apdraudēt.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, jau tika minēts, ka rīt mēs balsosim par *Lunacek* kundzes izstrādāto rezolūcijas priekšlikumu par Kosovu. Šīsdienas debātes un balsojums rītdien ir ļoti svarīgs un sniedz vērtīgu ieguldījumu Kosovas un visu Rietumbalkānu stabilizēšanas procesā.

Ja ar to ir paredzēts pagodināt apņemšanos, tad Eiropai jāstrādā, lai nodrošinātu, ka Kosovā pilnībā tiek izpildīti šādi trīs galvenie uzdevumi: stiprāka un pilnīgāka albāņu un serbu kopienu integrācija, pilnīga tiesiskuma ieviešana un Kosovas demokrātisko institūciju stiprināšana. Turklāt tie ir būtiski nosacījumi gadījumā, ja Kosova gatavojas izlēmīgi virzīties uz priekšu Eiropas integrācijas procesā.

Šajā kontekstā Eiropas Savienībai jābūt ļoti prasīgai pret sevi un pret Kosovas atbildīgajām institūcijām, izmantojot savu pārstāvniecību tur, lai demokratizācijas process valstī varētu pavirzīties uz priekšu un tā varētu uzsākt ceļu uz integrāciju Eiropā. Mums jāzina, ka joprojām vēl ir daudz darāmā. Eiropas Savienībai jāspēlē aktīva loma, kas nozīmē arī Eiropas Parlamenta sniegto pamatnostādņu ievērošanu.

Tādēļ uzskatu, ka šim tik cerīgajam procesam — un es ļoti ceru, ka Eiropas Parlaments pieņems šo priekšlikumu un ka visas grupas kaut kādā veidā apvienosies, ir ārkārtīgi liela nozīme, kas, manuprāt, ir sarunu, dialoga un godīgu attiecību uzsākšanas process starp Serbiju un Kosovu, divu iemeslu dēļ: lai stabilizētu attiecības starp abām valstīm un, cik labi vien iespējams, sagatavotu visu reģionu nākotnei Eiropā; un mēs ceram, ka tas notiks ne pārāk tālā nākotnē.

Mums kā Parlamentam un Eiropas Savienībai jāuzņemas šī atbildība ar tam vajadzīgo apņemību.

Jelko Kacin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, pirmdienas rītā notika pret mūsu kolēģi *Petar Miletic*, Kosovas Asamblejas loceklis, vērstas atentātas mēģinājums. Serbu minoritātes Liberālās partijas *Samostalna Liberalna Stranka* vadītājs *Miletic* kungs ir kļuvis par simbolu mūsu sadarbībai un dialogam starp albāņu minoritāti un serbu kopienu Kosovā. Viņš ir

viens no mums — parlamentārietis. Viņš ir arī viens no serbu līderiem Kosovā, kurš aktīvi piedalās politiskajā dzīvē.

Tas, šķiet, ir vienīgais iemesls, kādēļ tie, kas noraida jebkādu attiecību iespējamību ar Kosovas institūcijām, izdarīja uzbrukumu viņa dzīvībai. Uzbrukums Parlamenta loceklim jebkur ir pielīdzināms uzbrukumam demokrātijai, un šis uzbrukums bija mērķēts uz centieniem nodrošināt ilgstošu stabilitāti Rietumbalkānu reģionā.

Neredzu nekādu atšķirību starp pēdējā Serbijas ministru prezidenta *Zoran Đinđić* nogalināšanu un šo mēģinājumu. Pārsteidzošā kārtā politiskā pretošanās modernizācijai un eiropeizācijai atkal ir pāraugusi vardarbībā. Mūsu reakcijai uz šo nelaimīgo notikumu jābūt pilnīgi skaidrai un nelokāmai. Tikai veicinot demokrātisko dialogu un Eiropas integrācijas procesu, albāņu-serbu attiecībās Kosovā tiks panākts progress.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, esmu pozitīvi domājošs cilvēks. Vienmēr raugos uz „glāzi kā līdz pusei pilnu”, bet, runājot par Albāniju, dažkārt rodas nelielas grūtības. Domāju, ka Eiropas Savienība sūta skaidru signālu. Mēs gatavojamies liberalizēt vīzu režīmu Albānijas pilsoņiem, kuri vēlas ceļot uz Eiropu. Man tas tiešām ir svarīgi, bet es ceru, ka Albānijas atbildīgās iestādes, tas ir, opozīcija un valdība, saprot, ka tām jāpārstāj nepārtraukti ķildoties, jo tās daudz iegūs no dalības ES. Šobrīd es atkārtāju *Pack* kundzes vārdus. Albānijas pilsoņi atbalsta ievērojamu priekšrocību gūšanu no preses brīvības, vienlīdzīgas attieksmes pret sievietēm un geju un lesbiešu un personu ar invaliditāti statusa uzlabošanās. Albānijai tagad jāveic arī pasākumi patvēruma meklētāju uzņemšanai. Valsts virzās tuvāk demokrātijai, un es ceru, ka tā pieņems roku, ko šajā ziņā esam izstiepuši tai pretī.

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Serbijas provinces Kosovas neatkarības starptautiska atzīšana — kādu to piedāvā *Lunacek* kundze, ir tiešā pretrunā ar Apvienoto Nāciju Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244, ko ir atbalstījušas gan ES dalībvalstis, gan Belgrada.

Lai gan īpaši apsveicama ir *Lunacek* kundzes apņemšanās aizsargāt Kosovas serbu pareizticīgo reliģisko mantojumu un serbu, romu, gorani, turku un bosniešu kopienu tiesības, kuras joprojām pārkāpj Kosovas albāņu vairākums, Rezolūcijā Nr. 1244 ir skaidri un vienožīmīgi norādīts, ka jebkāda veida debatēs par šīs provinces nākotni ir jāievēro Serbijas suverenitāte un teritoriālā integritāte, veicinot sabiedriskās autonomijas un pilnas pašnoteikšanās piešķiršanu Kosovai.

KAA šķeltnieku grupas turpina darboties pie Kosovas robežas, cenšoties panākt turpmāko iredentisma prasību izpildi Dienvidserbijas Preševas ielejā un destabilizējot pārvaldību Maķedonijas rietumos, kas man ir ļoti labi zināma Eiropas Savienības kandidātvalsts.

Starptautiskajai sabiedrībai ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu tiem, kuri dzīvo serbu vairākuma apdzīvotajā vietā *Peć* un *Mitrovica* reģionā, iespēju izlemt, kur un ar ko kopā tie vēlas dzīvot. Pašlaik nav īstais laiks atzīt Kosovas neatkarību. Aicinu Parlamentu noraidīt šo rezolūciju.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mūsaprāt, lielākās daļas dalībvalstu politika Kosovas jautājumā konfliktē ar pašas Eiropas politisko noskaņojumu, kas, manuprāt, ir sadarbība un politiskā piekrišana. Kosovas gadījumā tas viss tiek aizmirsts, un mēs neesam centušies tik daudz palīdzēt serbiem un kosoviešiem, cik mēs būtu varējuši izdarīt, lai panāktu progresu sadarbības un politiskās piekrišanas virzienā. Galu galā tika noteikta atdalīšana.

Uzskatu, ka ir labi pateikt patiesību. Šī nostāja, ko Eiropas Savienība šodien saglabā, tika balstīta uz vardarbību pagātnē; tomēr situācija, ko šodien atbalstām, ir arī mūsu spēka piemērošanas rezultāts. Lai risinājums būtu dzīvotspējīgs, tam jāpanāk piekrišana no visām ieinteresētajām pusēm, lai tas būtu stabils. Nedrīkstam paļauties uz faktu, ka valstis nespēj aizstāvēt savu suverenitāti, nolūkā izveidot mazas, neatkarīgas vienības. Vienpusējā deklarācija ir arī pretrunā ar ANO Rezolūciju Nr. 1244, kurā ir norādīts, ka Serbija arī turpmāk saglabā suverenitāti attiecībā uz Kosovas teritorijām.

Un, noslēdzot, ziņojumā bieži ir atsauce uz principu, saskaņā ar kuru visas valstis iet vienu un to pašu ceļu. Tomēr tas nevar tikt uzspiests. Ziņojumā arī bieži ir sniegta atsauce uz tādu koncepciju atzīšanu kā "Kosovas principi", "pārrobežu attiecības" utt...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, sākumā vēlos apsveikt savu godājamo draugu Chountis kungu ar viņa visaptverošo un teicami sniegto ziņojumu.

Albānija kopš vēlēšanām 2009. gadā ir piedzīvojusi ilgstošu politisko krīzi. Protams, ka pēdējo gadu laikā panāktais progress Albānijā nav pietiekams, lai atbilstu pievienošanās kritērijiem. Tomēr mēs pret to izturamies ārkārtīgi saudzīgi, jo šī valsts daudzus gadus ir cietusi no šausminošā *Hoxha* režīma.

Lielākie izaicinājumi šai valstij joprojām nav atrisināti; tie ir korupcijas un organizētās noziedzības apkarošana un tiesiskuma stiprināšana, un rudimentāras modernas ekonomikas atjaunošana.

Līdz šodienai Grieķija ir ievērojusi stabilu un nelokāmu politiku, atbalstot un veicinot Rietumbalkānu valstu, tostarp Albānijas, Eiropas perspektīvu. Neskatoties uz to, esam sevišķi nobažījušies par to, vai 2011. gadā plānotā un Eiropas Savienības apmaksātā skaitīšana noritēs mierīgi, jo diemžēl ir vairākas sūdzības par diskrimināciju pret emigrantiem un minoritāšu kopienām, piemēram, grieķu minoritāti.

Tādēļ aicinu skaitīšanā uzdot jautājumus par dzimto valodu, etnisko izcelsmi un reliģisko piederību, kas ir priekšnosacījumi kandidātvalsts statusa iegūšanai.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, debatējot par Kosovu, mums ir arī noteikti jārunā par Serbiju. Ja tas tik tiešām ir fakts, ka Serbijas pieteikums par pievienošanos pagājušā gada decembrī Briselē joprojām nav izskatīts, tad rodas jautājums, vai Eiropas Padomei patiešām nepieciešams tik daudz laika, lai nosūtītu šo dokumentu no viena biroja uz otru, vai arī tajā ir iesaistīta daļa no politiskā aprēķina.

Galū galā, ja ES dalībvalsts teritorijas militārā okupācija neaizkavēja sarunu uzsākšanu ar Turciju, valsti, kas nav Eiropas daļa ne ģeogrāfiskā, ne garīgā, ne arī kultūras ziņā, tad noteikumi ir acīmredzami atšķirīgi valstīm no bijušās Dienvidslāvijas. Tam nepieciešama ne tikai sadarbība ar Starptautisko Tiesu — kas ir pilnībā pamatoti, bet arī tūlītēja reģionālās integrācijas veicināšana un centieni atrisināt divpusējus strīdus starp valstīm ārpus ES teritorijas.

Kopenhāgenas kritēriju paplašināšana sākumā var likties apsveicama, bet tie paši principi būtu jāpiemēro arī Turcijai un noteikti novestu pie tūlītējas sarunu apturēšanas. Tomēr Kosovas atzīšana ir acīmredzami paredzēta kā kaut kas līdzīgs ātrai pārbaudei attiecībā uz Serbiju. Daži vēlētos, lai Eiropas Savienība uzņemas Kosovas albāņu sarga lomu, neņemot vērā Serbijas likumīgās tiesības. Kosovas albāņu neatkarības deklarācija tomēr ir plaši

pazīstama kā skaidrs starptautisko tiesību pārkāpums. Kā *Deva* kungs jau norādīja, ar to tiek pārkāpta ANO Rezolūcija Nr. 1244.

Acīmredzami šī starptautisko tiesību pārkāpuma legalizēšana ir ES politikas sastāvdaļa, neskatoties uz to, ka piecas ES dalībvalstis atsakās atzīt Kosovas neatkarību pamatota iemesla dēļ.

Brisele pastāvīgi uzsver, ka tā neiejaucas valstu iekšējās lietās. Tādā gadījumā mēs nedrīkstam diktēt serbiem, kā rīkoties Kosovas atzīšanas jautājumā.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Mēs visi zinām, ka Rietumbalkāniem ir nepieciešama Eiropas perspektīva. Esmu gandarīts, ka abi ziņojumi, par kuriem šeit debatējam, kā arī rezolūcija apstiprina šo perspektīvu, un arī par to, ka Beļģijas prezidentūra ir ierindojusi šo turpmākās ES paplašināšanās procesu starp savām prioritātēm.

Vissvarīgākais Albānijai būs nodrošināt stabilas demokrātiski politiskās vides saglabāšanu valstī. Rezolūcijā pamatoti ir atzinīgi vērtēti beidzot pagājušajā gadā Albānijā sasniegtais un vairāku gadu garumā panāktais progress daudzās jomās un sevišķi bezvīzu režīma ieviešanas tehnisko kritēriju izpildē. Tomēr bez atbilstoši funkcionējošām demokrātiskām institūcijām un dialoga ar šādām institūcijām būs grūti nodrošināt turpmāko progresu virzienā uz ES.

Visi „ēršķainie” politiskie jautājumi, tostarp — un tik tiešām jo īpaši tie, kas ir pastāvējuši kopš parlamentārajām vēlēšanām pagājušajā gadā — var tikt atrisināti un ir jāatrisina tikai saskaņā ar konstitūcijas noteikumiem un respektējot tiesiskumu valstī. Tas jāatceras visiem Albānijas politiķiem.

Trīs teikumos par Kosovu — attiecībā uz Kosovu Eiropas integrācijas process jau ir sācies, bet ir skaidrs, ka tam būs nepieciešams vēl ļoti ilgs laiks. Neskatoties uz atšķirīgajiem viedokļiem par Kosovas statusu, Eiropas Parlamentam ar šo rezolūciju ir jāapstiprina Kosovas Eiropas perspektīva, taču Kosovas iedzīvotājiem jābūt spējīgiem izpildīt nepieciešamos kritērijus ceļā uz integrāciju Eiropā.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, situācija Kosovā joprojām ir neapmierinoša, ne tikai tādēļ, ka pastāv iekšējās problēmas, par kurām *Lunacek* kundze ir sniegusi izcilu ziņojumu. Ir būtiski, lai mēs visbeidzot uzsāktu dialogu starp Kosovu un Serbiju un lai tajā tiktu iekļauta arī Bosnija un Hercegovina. Tā iesākšanai nepieciešams Starptautiskās Tiesas lēmums vai atzinums. Mēs sevi maldinām, ja domājam, ka ir iespējams spert atpakaļejošu soli un likvidēt neatkarību; mums ir drīzāk jāspers solis uz priekšu, lai abas valstis, Kosova un Serbija, varētu pievienoties Eiropas Savienībai, iespējams, pat to paveicot roku rokā. Tam jābūt mūsu mērķim.

Pievērsoties Albānijai — attiecības starp valdību un opozīciju ir saspringtas un mums jāmeklē risinājums. Diemžēl man jāsaka, ka *Pack* kundze, kura parasti sniedz ļoti izsvērtus argumentus, ir kļuvusi par valdības ruporu. Uzskatu, ka tas ir bēdīgi. Jautājums šeit nav par iesaistīšanos iekšējos politiskos strīdos, ne arī par tādu runu sniegšanu, kas var būt noderīgas Albānijas parlamentam, lai gan tās tur netiks uzklausītas, un es šobrīd nevēlos kritizēt valdību lai līdzsvarotu situāciju. Mēs savā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupā vēlamies redzēt risinājumu. Mēs uzskatām, ka abām pusēm, valdībai un opozīcijai, ir jāturas pie to starpā panāktās vienošanās, tas ir, izmeklēšanas komitejas izveides, un ka tām abām jācenšas rast risinājums nākotnei, sevišķi jautājumā par vēlēšanām un vēlēšanu leģitimitāti.

Es ceru, ka beigās panāksim tādu situāciju Albānijā, kad vēlēšanas netiek apstrīdētas, bet tās akceptē abas puses, kā valdība, tā arī opozīcija. Tieši tas ir vajadzīgs. Tomēr to nevar panākt ar vienpusēju partiju politiku, bet ir nepieciešams kopīgs risinājums no valdības un opozīcijas puses. Tieši tas Eiropas Parlamentam būtu jāatbalsta.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Vēlos apsveikt abu rezolūciju projektu autorus, jo tie sniedz vienotu mērķi un precīzu Kosovā un Albānijas sabiedrības ainu šādos apstākļos. No šīs ainas noprotam, ka joprojām pastāv dažas no vecajām problēmām, bet ir identificētas arī jaunas. Tas ir abu autoru nopelns.

Jāņem vērā, ka gan Kosovā, gan, manuprāt, pat vēl lielākā mērā Albānijā ir sabiedrība, kam raksturīgi lieli kontrasti. Mūsu pūlēm jābūt vērstām uz palīdzību šo kontrastu pārvarēšanā. Izlasot gandrīz visu rezolūcijas priekšlikuma tekstu, šis viedoklis ir viegli saprotams.

Redzam, ka Albānija piedzīvo iespaidīgu ekonomisko izaugsmi, kamēr vienlaicīgi daudzos reģionos ir vērojama šokējoša nabadzība. Tā ir pieņēmusi daudzus likumus, bet to īstenošana ir vāja. Plašsaziņas līdzekļu nozarē pastāv daudzveidība, kamēr plašsaziņas līdzekļi tiek pakļauti politiskam spiedienam. Pareiza reformu ieviešana Albānijas sabiedrībā var neīstenoties, ja turpināsies ļoti zināmais konflikts starp abām galvenajām politiskajām grupām.

Uzskatu, ka komisāram *Füle* kungam ir diezgan kategoriski jāpasaka šai sabiedrībai, ka tai ir jāpārtrauc šī cīņa par varu un jāatgriežas pie parlamentāriem paņēmieniem.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, spriežot no ziņojumiem, man ir radies iespaids, ka sāku saskatīt pierādījumus eiropēizācijai par jebkuru cenu, procesu, ko ES cenšas veikt daudzās valstīs, kuru ģeogrāfiskā atrašanās vieta pašlaik ir vienīgais to eiropēiskais raksturlielums.

Uzskatu, ka tā ir gadījumā ar Albāniju, kura, kā uzsvērts šeit apspriežamajā ziņojumā, neatbilst dalībvalstu standartiem vairākās jomās. Sevišķi vēlos uzsvērt problēmas, kas ir saistītas ar lielu neformālo ekonomiku. Konverģences mērķa jomas saņem lauvu tiesu no Eiropas Savienības piešķirtajiem līdzekļiem, un, ņemot vērā, ka šīs jomas tiek noteiktas, pamatojoties uz IKP, varat tikai iedomāties, kādi ekonomikas kropļojumi ir gaidāmi par sliktu valstīm, kuras, piemēram, aktīvi apkarozvairīšanos no nodokļiem.

Turklāt vīzu liberalizācija nozīmēs jauna darbaspēka ierašanos Eiropā, un, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko situāciju un bezdarba līmeni, ietekme nekādā ziņā nebūs pozitīva.

Noslēgumā ceru, ka rūpīgi tiks apsvērts, kādu ietekmi radīs tādas valsts dalība Eiropas Savienībā, kurā dominējošais vairākums ir musulmaņi un kas ir iestājusies Islāma konferences organizācijā, kuras principi galvenokārt ir pretrunā Eiropas kristietības saknēm.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi vēlamies un cenšamies saglabāt mieru, stiprināt stabilitāti un radīt perspektīvas labklājībai, vienlaikus, protams, aizsargājot minoritāšu tiesības un cienot visu reģiona un Kosovā iedzīvotāju kultūras mantojumu.

Šajos centienos mums jābūt ārkārtīgi uzmanīgiem. Kosova ir ļoti komplicēts jautājums. Te nav vietas ātriem risinājumiem. Realitāte ir tāda, ka Kosovā neatkarību kopš 2008. gada ir atzinušas 69 valstis un Taivāna, kas ir daudz mazāks skaits nekā daudzi cerēja. Piecas dalībvalstis to nav atzinušas. Tajā pašā laikā daudzi uzskata, ka Starptautiskās Tiesas atzinums par neatkarības deklarācijas likumību būs lielā mērā apstrīdams un neskaidrs. Drošības stāvoklis Ziemeļmitrovicā atkal rada nopietnas bažas.

Šādos apstākļos uzskatu, ka Eiropas Savienība riskē nesasniegt tos cēlos mērķus, ko mēs visi apstiprinām, ja tā ievēro monolītu, viendimensionālu politiku. Tādēļ uzskatu, ka būtu lietderīgi, ja mums būtu jāiedrošina Priština un Belgrada vēlreiz mēģināt uzsākt sarunas, pirmkārt un galvenokārt jautājumos, kas rada negatīvu ietekmi uz ikdienas dzīvi un komunikācijām, piemēram, pašvaldībām, muitu, izglītību, enerģētiku, reliģiju un kultūru.

Runājot par Albāniju, tā nokavēja pirmo vīzu liberalizācijas vilni Rietumbalkānos un politiskās krīzes dēļ riskē palaist garām arī otro izdevību. Ticu, ka politiskā vadība Albānijā, sevišķi sociālistu partija un tās priekšsēdētājs, parādīs pēc iespējas ātrākai šo jautājumu atrisināšanai nepieciešamo nopietnību un atbildību.

Visbeidzot, paralēli citiem deputātiem apsveicu savu godājamo draugu *Chountis* kungu saistībā ar viņa izcilo ziņojumu.

Kristian Vigenin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, par spīti tam, ka šodien mums ir kopīgas debātes, Albānija un Kosova ir ļoti atšķirīgas valstis. Tās vieno tikai Eiropas perspektīva, kas vairākkārt ir piedāvāta un atkārtoti apstiprināta. Kosova cīnās par tādu valsts institūciju radīšanu, kas teicami funkcionētu, vienlaicīgi atrodoties situācijā, kad tās neatkarību nav atzinušas piecas ES dalībvalstis. Mēs nevaram izdarīt spiedienu uz šīm valstīm, lai tās pārskatītu savu lēmumu, tomēr mums vajadzētu no tām sagaidīt sadarbību tādas pieejas izstrādāšanā, kas ļautu Kosovai neatgriezeniski virzīties pretī dalībai ES. Dialogam par vīzām jāklūst par pirmo svarīgo un veiksmīgo pasākumu un par sākumpunktu sarunām par stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, lai kā mēs to nodēvētu.

Attiecībā uz Albāniju — pirmais un vissteidzamāk veicamais pasākums ir rast risinājumu ilgstošajai politiskajai krīzei, kas ir pietiekami liela, lai bloķētu valsts integrācijas procesu ES. Šajā ziņā, ja mums ir nopietni nodomi par atbalsta sniegšanu Albānijai, mūsu kopīgais uzdevums ir veicināt vienošanās panākšanu starp valdību un opozīciju. Man jāizsaka zināma vilšanās par kolēģiem deputātiem no Eiropas Tautas partijas, kas vai nu nav pietiekami konsekventi, vai arī to politiskā ietekme pār valdošo partiju Tirānā un tās līderi *Berisha* kungu vienkārši bijusi pārāk ierobežota. Tomēr joprojām ceru, ka abas lielākās Eiropas politiskās ģimenes atsāks to kopīgos pūliņus ar daudz lielākiem panākumiem pēc vasaras pārtraukuma.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, rezolūcijā par Albāniju ir ietverti daži diezgan rūgti momenti, bet tas noteikti ir pavisam pareizi. Ir diezgan skaidrs, ka Albānijai vajadzīga visaptveroša un radikāla morāla sapurināšana. Protams, nedrīkstam aizmirst Albānijas vēsturi. Apmeklēju Albāniju vairāk kā pirms 40 gadiem. Tolaik *Enver Hoxha* bija savas tautas diktators. Tā bija ārkārtīgi cietsirdīga diktatūra: terors, apspiešana un korupcija, nebija ne tiesu sistēmas, ne preses brīvības, ne arī uzskatu brīvības. Pirms četrdesmit gadiem zviedru studenti, un ne tikai zviedru studenti un inteliģence, uzskatīja Albāniju par arhetipisku valsti. Tas bija tanī laikā, kad Albānija iekļāva ateismu savā konstitūcijā.

Nedomāju, ka *Sali Berisha* ir bijis sevišķi viegli ar panākumiem atjaunot šo zemi. Laiku pa laikam arī mums ir nepieciešams pietiekami daudz drosmes to atzīt. Manuprāt, valstī, kas ir tikusi sagrauta un sadalīta, tās vērtību ziņā, vajag izveidot pamatus, vadoties pēc stingrām vērtībām. Iekšēji ceru, ka Komisija galveno uzmanību vērsīs uz to, lai Albānija pārņemtu stingru vērtību kopumu, jo tikai tad, manuprāt, tā gūs panākumus to milzīgo problēmu atrisināšanā, kādas tajā pastāv saistībā ar cilvēku tirdzniecību un verdzību. Valstij nav lielāka kauna par to. Varam runāt par ekonomisko izaugsmi un citiem procesiem, cik daudz vēlamies, bet, kamēr cilvēki tiek pārdoti un uztverti kā prece, tas ir kauna avots, un Komisijai jādara viss iespējamais, lai to izskaustu.

Victor Boștinaru (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamentam ir nepieciešama stingra un vienota nostāja saistībā ar ilgstošo krīzi Albānijā.

Esmu dziļi nobažījies par institucionālo un politisko krīzi, kādu Albānija piedzīvo jau gadu, kā arī par valdošā vairākuma attieksmi, kas kavē jebkāda kompromisa panākšanu ar opozīciju, atstājot valsti pastāvīgi nestabilā situācijā. Aicinu vairākumu aktīvi veikt sarunas ar opozīciju un pieņemt pastāvīgo divu Parlamenta galveno politisko grupu atbalstu ar mērķi panākt politisku risinājumu, kas būtu pozitīvs valstij, lai nodrošinātu Albānijai stabilu izeju no šīs krīzes un garantētu, ka visās turpmākajās vēlēšanās tiktu respektēta demokrātiskā Albānijas pilsoņu griba, vienlaicīgi nodrošinot pilnīgu un nepārtrauktu parlamentāro darbu.

Noslēgumā, ministru prezidents *Berisha* kungs, tā vietā, lai censtos izrunāt manu vārdu pareizi Albānijas parlamentā, jums jāsaprot, ka uz spēles ir likta Eiropas integrācija. Bezvīzu režīms varētu kalpot tikai kā pirmais solis, bet Kopenhāgenas kritēriju izpilde ir priekšnosacījums.

György Schöpflin (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka ziņojums par Kosovu ir ļoti labs, bet es vēlētos runāt par to, ka Eiropas politikas platais solis Rietumbalkānu virzienā jau sen ir saistīts ar demokrātijas veidošanu un stabilitātes veicināšanu. Ir gadījumi, kad abi minētie faktori nesakrīt, kad stabilitāte faktiski ir demokrātijas ienaidniece, jo attiecīgais stāvoklis, lai arī despotisks, īstermiņā garantē stabilitāti.

Ilgu laiku tāda bija situācija visas Dienvidslāvijas un sevišķi Kosovas gadījumā. Valdība vispārējs pieņēmums, ka pat tad, kad Dienvidslāvija bija tālu no demokrātijas, vislabāk bija nesaskatīt nekādus trūkumus, jo alternatīvas bija vēl ļaunākas. Attiecībā uz Kosovu, patiesība izrādījās tieši pretēja. Serbu varas iestāžu izturēšanās pret Albānijas iedzīvotājiem kļuva neciešama un tai sekoja sacelšanās.

Iznākums bija ierobežota Rietumu iejaukšanās, tad atturīga priekšlikuma pieņemšana par to, ka Kosovas iedzīvotāji nekad vēlreiz nepieņemtu Belgradas pārvaldību. Ja Serbijai būtu jāapstiprina vara pār Kosovu, rezultātā būtu sasniegta lielāka stabilitāte un turpmāk panākts neatkarīgs statuss. Tomēr tas var būt tikai pirmais solis. Serbijai jāprojām jāpieņem teritorijas zaudēšana, kas ir sāpīgs process. Kosova pati ir sākusi demokrātijas celtniecības darbu, tomēr būs nepieciešams laiks, lai tā nobriestu, kas nemaz nav pārsteidzoši, ņemot vērā tās iedzīvotāju traumējošo pieredzi, tomēr ne demokrātijai, ne stabilitātei nav līdzēts ar atteikšanos atzīt Kosovas neatkarību. Atzišanai jāklūst par turpmāko ceļu uz priekšu.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, sākumā vēlos apsveikt savu godājamo draugu *Nikolaos Chountis* saistībā ar viņa izcilo un līdzsvaroto ziņojumu par Albāniju, un tad pievērsties ziņojumam par Kosovu.

Eiropas Parlamenta ziņojuma mērķim jābūt pozitīva signāla nosūtīšanai par Kosovas Eiropas perspektīvu un vienlaicīgi skaidri jāatspoguļo situācija Eiropas Savienībā saistībā ar šī režīma pamatjautājumu.

Šodien ir piecas dalībvalstis, kas nav atzinušas Kosovas neatkarību. Protams, mēs visi piekrītam, ka pulksteni nav iespējams pagriezt atpakaļ un ka ātri ir jāatrod kopīgi pieņemams risinājums. Tādēļ mūsu mērķis bija atrast vienprātīgu nostāju, kopēju platformu. Esam

atraduši šo kopējo platformu lēmumā par *EULEX*, kas noteica, ka misijai režīma jautājumā jābūt neitrālai. Tādēļ nevaru piekrist abām *Lunacek* kundzes ziņojumā ietvertajām pamatidejām: pirmkārt, ka dalībvalstīm, kas neatzīst vienaspusējo Kosovai neatkarību, tā ir jāpieņem kā noticis fakts, par kādu to uzskata vairākums, un, otrkārt, ka tikai Serbija drīkst izdarīt atkāpes.

Visām pusēm konstruktīvi jāsadarbojas, lai atrastu vajadzīgos kompromisus, vadoties no to ģeogrāfiskās atrašanās vietas un kopējas Eiropas nākotnes vārdā. Turklāt joprojām esam nelokāmi pārliecināti, ka Eiropas integrācijai Rietumbalkānu valstu gadījumā nepieciešami vienoti, nevis vienaspusēji lēmumi.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Vēlos pateikties abiem referentiem un *Füle* kungam par viņu veikto darbu. Ceru, ka Albānijas politiķi arī turpmāk strādās pie labākas Eiropas nākotnes radīšanas tās pilsoņiem un politiskās nestabilitātes likvidēšanas šajā valstī.

Vīzu režīma liberalizācija jāpabeidz līdz šī gada beigām. Albāņiem ir ļoti svarīgi, bet vissvarīgāk Albānijas jauniešiem, lai tiem būtu iespēja ceļot un sajūst, ka Eiropa ir kļuvusi tiem aizsniedzamāka. Albānijā ir panākts reāls progress cīņā pret korupciju. Tomēr liela daļa darba, protams, joprojām ir veicama. Jāpateidzina pasākumu veikšana pret organizēto noziedzību un jāuzlabo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, cilvēku un narkotiku tirdzniecības apkarošana. Svarīgi, lai tiktu veiktas daudz tālejošākas juridiskās un administratīvās reformas un nostiprināts tiesiskums.

Jautājumā par Kosovu Eiropas Savienībai nepieciešams tai sniegt norādes bezvīzu režīma ieviešanai. Es uzskatu, ka papildus visām priekšrocībām tas arī likvidēs spriedzi starp dažādām etniskām grupām. Tas kalpos kā signāls, ka Eiropas Savienība ir Kosovai sasniedzams mērķis.

Aicinu gan Eiropas Savienību, gan Kosovai atbildīgās institūcijas daudz ātrāk strādāt pie šīs valsts integrācijas Eiropā. Tam, protams, ir nepieciešama arī visu nacionālo minoritāšu aizsardzība, tostarp to kultūras mantojuma aizsardzība. Vardarbība ir nepieņemama. Kosovai jānostiprina tiesiskums visā tās teritorijā. Svarīgi, lai Kosovai atbildīgās iestādes pieņemtu svarīgus pasākumus pret organizēto noziedzību un plaši izplatīto korupciju, kas dominē katrā ekonomiskās un politiskās dzīves sfērā.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šajā starptautiskās iesaistīšanās laikā Balkānu reģionā Eiropas Parlamenta rezolūcija, kas vērsta uz Kosovai iedzīvotāju problēmām būtu ļoti piemērota, bet diemžēl mēs uzņemamies risku pārvērst šo izdevību kļūmē, ja rezolūcijā, ko apstiprināsim parīt, netiek atzīts, ka vienotu nostāju ir iespējams panākt vienīgi ar Apvienoto Nāciju Drošības padomes rezolūcijas palīdzību, vai ja pastāv vienošanās starp pusēm. Tas ir, izdevība tiks pazaudēta, ja neatzīsim, ka starptautiskais tiesiskums ir pārāks un ka starptautiskās tiesības nav statistikas nozare, bet gan tā ir ļoti precīza un nebalstās uz vairākuma viedokli, procentiem vai dalībvalstu skaitu, kas atzīst vai neatzīst kādu valsti, un ka tā nosaka ļoti precīzus kritērijus.

Mēs arī pieļausim kļūdu, ja pieņemsim rezolūciju, kas neatzīst to, ka vienotas nostājas trūkums nedrīkst aizkavēt Eiropas Savienības apņemšanās izpildi saistībā ar Kosovu stabilizācijas un partnerības dialoga risināšanas procesā.

Eiropas Savienībai ir jāstiprina stabilitāte un miers Kosovā, sniedzot atbalstu vairākreligiju, vairākpartiju, vairāketniskām utt. valstīm, kas respektē tiesiskumu.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Komisāra Füle kunga uzdevumi aptver reģionu, kas plešas no Marokas līdz Azerbaidžānai. Varam redzēt, ka faktiski visu uzmanību viņš pievērš Rietumbalkāniem. Ar to arī viņu apsveicu un pateicos viņam par to, jo tas ir ļoti svarīgi.

Rietumbalkāni — no Horvātijas līdz Albānijai, Kosovai un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai — atrodas Eiropas Savienības vidū. Mums, Eiropas Savienībai, jāgūst savā darbā panākumi kaut vai tādēļ, lai palīdzētu tām stabilizācijas procesā un šī reģiona iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanā.

Problēmas Kosovā nesākās vakar. Tās nebija atrisināmas tai atrodoties Dienvidslāvijas Federācijas sastāvā, Serbijas sastāvā, bet tagad tā kā karsts kartupelis tiek nodota Eiropas Savienības rokās. Belgradai un Prištinai jāizmanto šī mēneša beigās gaidāmais Starptautiskās Tiesas atzinums, lai sāktu tiešas sarunas bez jebkādiem priekšnoteikumiem.

Ir reāli cerēt uz Kosovas un Serbijas atkalapvienošanu pēc tam, kad tās abas būs kļuvušas par Eiropas Savienības dalībvalstīm. Šobrīd ir nepieciešams veicināt konstruktīvu Belgradas un Prištinai ieguldījumu, lai nodrošinātu, ka šis process tiek pabeigts īsā piecu vai desmit gadu periodā, nevis velkas vēl kādus divdesmit vai trīsdesmit gadus.

Priekšsēdētāja. – Tagad pārejam pie debašu nepieteiktās uzstāšanās procedūras. Pirms sākam, man jāsaka, ka viena minūte arī nozīmē vienu minūti. Esam jau pārtērējuši savu laiku.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Albānija ir būtisks faktors Rietumbalkānu stabilitātes nodrošināšanā un ES paplašināšanas procesā. Valsts veic nozīmīgus pasākumus demokrātijas attīstībai, infrastruktūras uzlabošanai un pārejai uz atklātu un konkurētspējīgu ekonomiku. Tomēr Albānijas ceļu uz Eiropas Savienību joprojām bloķē problemātiskā partiju sistēmas stabilizācija, kura daļēji notiek opozīcijas traucējošās uzvedības dēļ, kas rada negatīvu ietekmi uz strukturālo reformu attīstību un apstiprināšanu.

Ekonomiku joprojām kavē neskaidrs tiesiskais regulējums, plaši izplatītas nelikumības, liela neformālā ekonomika un nepietiekamas enerģētiskās un transporta sistēmas. Itālijai ir bijusi un joprojām ir svarīga loma Albānijas stabilizēšanā. Itālija ir tās galvenais tirdzniecības partneris, galvenais investors un labvēlis — Itālijā dzīvo 430 000 albāņu. Tomēr šīs sadarbības formas jāatbalsta ar Eiropas pasākumiem, sadarbojoties makroreģionālajā līmenī, piemēram, Adrijas un Jonijas sadarbība, lai palīdzētu bruģēt ceļu Eiropai Vidusjūras reģionā.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Kosova deklarēja neatkarību 2008. gada 17. februārī, un līdz šim 69 valstis, tostarp 22 no Eiropas Savienības, ir atzinušas šo jauno valsti. Tikai piecas to nav izdarījušas: viena no tām ir Spānija, kas palaida garām izdevību to apstiprināt tās Eiropas prezidentūras laikā, iespējams, ietekmējoties no savas pašas valsts struktūras realitātēm.

Mums jāatbalsta Eiropas uzskats par Kosovu kā neatkarīgu valsti, jo tieši tā ir lēmuši tās iedzīvotāji. Mums jāsniedz savs ieguldījums un jāsadarbojas ar Kosovu tā, lai tā sasniegtu politisko un sociālo stabilitāti, un jāstrādā kopā tā, lai tā uzlabotu attiecības ar Serbiju, lai tā nostiprinātu savas institūcijas un demokrātiju, un lai tā sasniegtu iespējamo mērķi integrācijai Eiropas Savienībā.

Sevišķi lūdzu Spāniju atzīt Kosovas neatkarību, jo tā ir lēmusi tās tauta un to ir arī atzinusi Eiropa.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Manuprāt, debātes par Kosovu, kas ir Serbijas valsts dienvidu reģions, ir problemātiskas no starptautisko tiesību viedokļa, jo mēs gaidām Starptautiskās Tiesas atzinumu par Kosovas statusa leģitimitāti starptautiskajā vidē. Ne Serbijas valdība, ne daudzas suverēnas Eiropas valstis vēl nav atzinušas tā procesa likumību, pateicoties kuram Kosova uzsāka savu problemātisko ceļu šī reģiona autonomās administrēšanas virzienā.

Kosova noteikti var kļūt par daļu no Eiropas Savienības kā neatņemama Serbijas sastāvdaļa, kuras kā neatkarīgas, suverēnas Eiropas valsts likumību, manuprāt, neviens neapšaubā.

Šķeltniecisko nacionāli noskaņoto grupējumu — tādu kā albāņi vai citi nacionālisti — mēģinājumi sagraut funkcionējošas demokrātiskas valstis iedzīvotājiem rada tikai ciešanas. Kosoviešiem ir tādas pašas tiesības piedalīties Serbijas valsts vadīšanā kā jebkurai etniskai minoritātei jebkurā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Es stingri uzskatu, ka nevajadzētu sanaidot serbus un kosoviešus, bet palīdzēt tiem atrast kopīgu ceļu uz Eiropu.

László Tócs (PPE). – (HU) Priekšsēdētājs *Herman Van Rompuy* kungs nesen devās ceļojumā pa Rietumbalkānu valstīm. Viņš piekrita, ka Rietumbalkānu valstu integrācija ir kritiski svarīga reģiona nākotnei. Viņa tikšanās reizē ar prezidentu *Boris Tadić* Serbijas prezidents izteica vilšanos ar integrācijas procesa palēnināšanu. Ja jau integrācijas process ir tik svarīgs un ir tik tiešām palēninājies, tad tajā iesaistītajām valstīm, Kosovai un Albānijai, būtu jāpalīdz šo procesu paātrināt. Tām jāsniedz savs ieguldījums, tām jāizlīdzina savas atšķirības ar Serbiju un jāsāk sarunas un dialogs, lai palīdzētu paātrināt integrāciju. Vienlaicīgi Eiropa nedrīkst piemērot dubultstandartus. Vīzas arī jāievieš secīgi pārējās atbilstošajās valstīs.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Uzskatu, ka *Lunacek* kundzes sagatavotais ziņojums neatino visu ES dalībvalstu nostāju. Ļaujiet man atgādināt, ka piecas no tām — Kipra, Grieķija, Rumānija, Slovākija un Spānija — vēl nav atzinušas Kosovas neatkarību.

Mana valsts atbalsta stabilitātes un demokrātijas ieviešanas procesu Kosovā, iesaistot Rumānijas militāro policiju, policiju un karavīrus *EULEX* un *KFOR* misijās. Tomēr Rumānija neatzīst Prištinas izsniegto neatkarības deklarāciju, paturot prātā starptautisko tiesību principus, kas nosaka cieņu pret Serbijas robežām un suverenitāti.

Uzskatu, ka Kosovas neatkarības atzīšana var radīt nopietnu precedentu brīdī, kad no ANO Drošības padomes nav gaidāma nekāda rezolūcija šajā jautājumā. Kosovā pastāv arī nopietnas problēmas saistībā ar korupcijas un organizētās noziedzības augsto līmeni.

Noslēgumā vēlos pateikt, ka šo iemeslu dēļ neatbalstīšu ziņojumu par Kosovas integrācijas procesu Eiropā.

Doris Pack (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man nāksies apstrīdēt jūsu sacīto, *Swoboda* kungs. Neesmu neko teikusi savā vārdā, bet tikai citēju sava kolēģa teikto no Albānijas sociālistu partijas. Vārds vārdā citēju to, kas tika ziņots laikrakstos. Nepateicu neko vairāk, ne arī slavēju valdību, ko veido gan sociāldemokrāti, gan demokrāti, tikai norādīju, ka mēs uzmanīgi uzraudzīsim, kā tā rīkosies un ko tā būs paveikusi.

Vēlos arī pateikt *Rouček* kungam, ka tas, uz ko viņš aicina, jau ir sasniegts. Izmeklēšanas komiteja ir izveidota un tās priekšsēdētājs ir no sociālistu partijas; faktiski, jūsu partija šajā komitejā ir iekļauta vairākumā. Otrkārt, tiesību aktu par vēlēšanām, ko nepieciešams grozīt, kā vienojusies valdība vai valdošā koalīcija, var grozīt tikai tad, ja sociālistu partijas deputāti

piedalās Parlamenta sēdē un sadarbojas. Nav iespējams prasīt no valdības kaut ko tādu, ko tā jau ir izpildījusi un ko opozīcija atsakās pieņemt, jo tā boikotē parlamentāro darbu.

Uzskatu, ka mums visiem šeit jāklūst nedaudz nopietnākiem. Esmu pilnībā objektīva. Esmu pavadījusi visu savu dzīvi, cīnoties par taisnību Albānijā, proti, par tautas interesēm, nevis par kādas politiskās partijas interesēm. Turpināšu darboties šajā virzienā, kamēr esmu šī Parlamenta deputāte, *Swoboda* kungs. Arī jūs agrāk darījāt tieši to pašu, tikai diemžēl tas tā vairs nav, un tā man ir žēl.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Rietumbalkānu valstis atrodas ārkārtīgi smagā situācijā. Etniskajam faktoram un attiecībām starp vairākumu un minoritātēm ir lielā mērā negatīva ietekme uz visa reģiona attīstību. Ir skaidrs, ka Eiropas Savienība nevar ignorēt šo valstu problēmas, jo šim reģionam ir sevišķa nozīme paplašināšanās procesā. Tomēr žēl, ka laikā, kad vienojamies par vienota viedokļa un vienotas dalībvalstu nostājas nepieciešamību ārpolitikā, lai nostiprinātu ES starptautisko lomu, Kosovas — kas ir jaunākā valsts pasaulē — gadījumā redzam, ka to vēl nav atzinušas piecas ES dalībvalstis. Ne tikai Albānijas un Kosovas nākotne, bet arī Bosnijas un Hercegovinas, Melnkalnes un Serbijas nākotne ir atkarīga no to pievienošanās apstākļiem Eiropas Savienībai tuvākā vai tālākā nākotnē. Mēs visi esam kopīgi ieinteresēti nodrošināt, ka šī integrācija norit veiksmīgi. Tieši tādēļ mums ir absolūti nepieciešams panākt vienotu nostāju svarīgākajos jautājumos.

Kristian Vigenin (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlējos atbildēt uz *Pack* kundzes otro runu šajās debatēs. Šāda veida uzvedība neveicina risinājuma atrašanu. Ar savām runām un reakciju jūs iedrošināt *Berisha* kungu un valdošo partiju noraidīt jebkādu izlīgumu ar opozīciju. Nedomāju, ka tā ir atbildīga nostāja. Tādēļ aicinu jūs un jūsu politisko grupu mainīt savu toni un mēģināt ar mums sadarboties, lai atrastu risinājumu, nevis lai iedrošinātu *Berisha* kungu turpināt darboties mums labi zināmajā ierastajā veidā.

Priekšsēdētāja. – Man nav iespēju pieņemt vairāk uzstāšanās pieprasījumu. Normālais pieteikumu skaits ir pārsniegts.

Hannes Swoboda (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, nevēlos komentēt *Doris Pack* paziņojumu.

Mums ir divas rezolūcijas un divi to autori — *Lunacek* kundze un *Chountis* kungs. Tās ir ļoti labas rezolūcijas un smaga darba rezultāts. Nesaprotu, kādēļ šis Parlaments nespēj pieņemt, ka šīs ir divas rezolūcijas, kur katrai ir savs autors, un kāpēc mums vienmēr jāveic garais apkārtceļš un jāpieprasa oficiālais komisāra paziņojums, lai tās izskatītu.

Es priecātos, ja Parlamenta prezidentūra varētu apsvērt, kā rezolūcijas tiks turpmāk izskatītas.

(Aplausi)

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, vēlos dalīties savās pārdomās par pāris punktiem saistībā ar ļoti labām debatēm, kas izriet no ļoti labām rezolūcijām.

Vispirms, atsaucoties uz *Tókés* kunga teikto debašu beigu daļā, mēs runājam par paplašināšanās procesu kopumā, tādēļ domāju, ka ir lietderīgi pateikt, kas šim paplašināšanās procesam mums ir nepieciešams sagatavot kandidātvalstis, kas ir simtprocentīgi gatavas uzņemties visu atbildību, kas saistīta ar dalību Eiropas Savienībā.

Mums ir vajadzīgas divas lietas. Nepieciešama daudz stingrāka attieksme pret nosacījumu izpildes kritēriju un vienlaicīgi politiska šī procesa vadība, jo paplašināšanās nav tikai

tehnisks process. Tas ir arī politisks process, un, jā, *Tóks* kungs, es panāksu, ka ne tikai dalībvalstis ir politiskās vadības sastāvā, bet arī valstis, kas vēlas kļūt par dalībvalstīm, un kandidātvalstis. Tām šajā ziņā ir daudz, ko teikt.

Piekrītu arī *Svensson* kungam, ka vienlaicīgi ar ķeksīša atzīmēšanu pie virknes pieņemto rezolūciju un virknes izveidoto institūciju, nedrīkstam pazaudēt kopējo ainu. Šī kopaina ir tāda, ka darām visu iespējamo, lai izveidotu stingrākus mūsu kopīgo vērtību pamatus. Neviena no tiesību aktiem un neviena no jaunajām institūcijām neatrisinās jautājumus, kuriem pievēršam uzmanību šīs dienas debatēs, bet stingrie, uz kopīgām vērtībām celtie pamati kalpos kā atbilstoša bāze šo jautājumu risināšanai un izskatīšanai.

Tādā veidā nonāku pie sava otrā punkta. Vēlos izmantot šo izdevību, lai vēlreiz apliecinātu, cik augstu novērtēju godājamo deputātu *Daul* kunga un *Schulz* kunga iniciatīvu. Uzskatu, ka tā bija unikāla un bezprecedenta iniciatīva un Eiropadome uzmanīgi to ņēma vērā. Ceru, ka Parlaments, izmantojot šāda veida iniciatīvas, turpinās būt vieta, kur mēs varētu sniegt palīdzību tiem, kuri kaut kāda iemesla dēļ nespēj atrisināt savas iekšējās problēmas. Aicinu jūs saglabāt vienprātību šajos jautājumos, jo tā ir obligāts priekšnosacījums, lai izpildītu šo ļoti svarīgo un ļoti lietderīgo uzdevumu.

Dzirdēju aicinājumus no *Ilcev* kunga puses, ka partijām atkal būtu jāsežas pie sarunu galda. Domāju, ka tām tik tiešām tā vajadzētu darīt. Mēs neesam spējuši atrisināt šos jautājumus. Albānija ir nonākusi politiskā strupceļā. Ļoti vēlos, lai Albānijas politiskās partijas tā vietā, lai raudzītos atpakaļ pagātnē, pievērstos nākotnei un panāktu — kā *Swoboda* kungs pareizi teica — ka nākamajās vēlēšanās mēs atkal nesaskaramies ar to pašu situāciju, kurā vēlēšanās zaudējušie apstrīd rezultātus.

Par jautājumu saistībā ar “*vendetta*” — asinsatriebību; tā ir parādība, ko Komisija ļoti uzmanīgi novēro. Tā ir parādība, kas man rada lielas bažas, sevišķi saistībā ar tās ietekmi uz ģimenēm un jo īpaši attiecībā uz bērniem. Ir taisnība, ka šīs parādības apmēri pēdējo gadu laikā ir samazinājušies, tomēr joprojām ir nepieciešams pieņemt stratēģiju, kas risinātu ar asinsnaidu saistītās problēmas, tostarp noziegumus, kas izdarīti paražu kodeksa ietvaros. Nosūtīšu jums detalizētāku informāciju par to, kādus pasākumus Komisija šajā ziņā veic.

Kacin kungs minēja vardarbīgo *Miletić* kunga apšaudes gadījumu un citi minēja neseno vardarbības incidentu Mitrovicā. Dalībvalstis ir nosodījušas šo vardarbību un skaidri likušas saprast, ka, lai Kosova sasniegtu savus mērķus, vardarbību nedrīkst pieļaut.

Baronese *Ashton* kundze, Augstā pārstāve un Komisijas priekšsēdētāja vietniece pārrunāja šo jautājumu gan ar Belgradas, gan ar Prištinas līderiem, lai nodotu tiem skaidru signālu par nepieciešamību atturēties no vardarbības šajā svarīgajā brīdī, kad gaidām Starptautiskās Tiesas atzinumu par Kosovu.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi divus rezolūciju priekšlikumus ⁽²⁾, kas ir iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (ceturtdien, 2010. gada 8. jūlijā).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

(2) Sk. protokolu

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *rakstiski*. – (CS) Dāmas un kungi, debašu dokumentos bieži pastāv neredzama saikne starp tendenciozu situācijas analīzi, autoru jūtām un vājiem ieteikumiem. Vēlos nosaukt dažus faktus: pirmkārt, Kosovas neatkarība tika gatavota un deklarēta, pārkāpjot starptautiskās tiesības. Pamatojums šajā gadījumā ir ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 1244, saskaņā ar kuru Kosova paliek Serbijas sastāvā. Kosovas atdalīšanās no Serbijas ir tumšu slepenās diplomātijas darījumu rezultāts, kas panākts, ievērojot dubultstandartu politiku. Otrkārt, faktiski divu etniski tīru albāņu valstu izveide blakus viena otrai ir tikai pagaidu prelūdijs lielākas Albānijas izveidošanai. Kosovas un Albānijas savienošana vienmēr ir bijusi Kosovas separatistu mērķis. Treškārt, Kosovas neatkarību ir atzinušas tikai dažas Eiropas Savienības valstis, galvenokārt tās, kurām jāuzņemas lielākā daļa vainas par pretlikumīgo Dienvidslāvijas bombardēšanu 1999. gadā. Ceturtkārt, tā sauktā neatkarīgā Kosova ir pilnībā atkarīga. Ir izveidota mākslīga valsts, bez vēstures, kas nav ne ekonomiski, ne politiski, ne arī militārā ziņā dzīvotspējīga. Tā šodien pastāv tikai pateicoties ārvalstu dotācijām un starptautiskām kriminālām darbībām. ES paplašināšanās ar mērķi iekļaut zināmas Balkānu valstis ir tikai aizsegs Kosovas “krusttēvu” mēģinājumam nodrošināt subsīdijas Prištīnai no ES līdzekļiem. Neskatoties uz to, cik labi mums, Eiropas Parlamentam, Savienībai kopumā un visai Eiropai, izdosies atrisināt Kosovas problēmu, galvenais fakts paliek nemainīgs — Kosovas atdalīšanās bija starptautisko tiesību pārkāpums.

Iuliu Winkler (PPE), *rakstiski*. – (RO) Šīs dienas debātes no jauna apliecina Eiropas Parlamenta nostāju, ka reģionālā stabilitāte Rietumbalkānos un noteiktas integrācijas perspektīvas nodrošināšana visām šajā reģionā esošajām valstīm ir ES prioritātes. Es nelokāmi ticu, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir ES sastāvā. Tomēr integrācijas procesa ilgums ir atkarīgs no tā, kā tās atrisinās no pagātnes mantotās problēmas, vienlaicīgi cerot uz kopīgu nākotni Eiropā.

Attiecībā uz Kosovu, vienlaikus atzīstot tās pozitīvās pārmaiņas, kas notikušas pēdējos divos gados kopš neatkarības deklarācijas pieņemšana, joprojām ir jāatzīst, ka 2010. gads ir izšķirošs demokrātisko reformu paātrināšanas, straujas ekonomiskās aktivitātes uzsākšanas, administrācijas konsolidēšanas un decentralizēšanas ziņā ar mērķi nodrošināt vispusīgu etnisko minoritāšu kopienu tiesību respektēšanu. Apmērs, kādā īstenosies Kosovas nākotnes perspektīvas ES sastāvā, ir lielā mērā atkarīgs no valdības pūlēm un jauna administratīvā veidojuma demokrātijas ieviešanā, kā arī stabilizācijas un asociācijas procesā.

Reģionālās sadarbības uzlabošana ir svarīgs instruments, kas jāizmanto, lai ES paplašināšanās politikas veidošana Rietumbalkānos kļūtu efektīva. Šīs pūles būs sekmīgas tikai tad, ja tās saņems plašu atbalstu no ES, kas nozīmē arī jaunās ģeopolitiskās realitātes atzīšanu visās dalībvalstīs.

14. Pieprasījums aizstāvēt deputāta imunitāti (sk. protokolu)

15. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

16. Naftas izpēte un ieguve — riski, atbildība un regulējums (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par naftas izpēti un ieguvi — riskiem, atbildību un regulējumu.

Paul Mignette, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Paldies, ka uzaicinājat mani uz šīm debatēm, ko uzskatu par sevišķi svarīgām. Laimīgā kārtā mēs tajās varam runāt par naftas ieguves atklātā jūrā riskiem, drošību un regulējumu.

Pēc nesēn piedzīvotās katastrofas Meksikas līcī mēs, protams, nevaram būt vienaldzīgi, domājot par katastrofas upuriem un ļoti nopietno — atsevišķos gadījumos visticamāk neatgriezenisko — šā reģiona videi nodarīto kaitējumu, un tagad mūsu pienākums ir no notikušā gūt visas iespējamās mācības, lai novērstu līdzīgas katastrofas rašanos Eiropā.

Mēs zinām, ka situācija Eiropā ir citādāka. Mēs jau esam ieviesuši stingrākus darbības nosacījumus. Pie mums naftas izpēte un ieguve notiek tuvāk piekrastei un daudz mazākā dziļumā nekā Meksikas līcī notikušā negadījuma vietā. Taču, kā teikts parunā, piesardzības nekad nevar būt par daudz, un mēs rīkojamies pareizi, apsverot iespēju ievērot preventīvāku politiku.

Es arī vēlos paust atzinību par dinamisko un aktīvo pieeju, ko jau no 11. maija ievēroja Komisija. Tā uzņēmās iniciatīvu konsultēt un izjautāt uzņēmējus un atsāks konsultācijas 14. jūlijā — komisārs G. Oettinger jums to paskaidros gan detalizētāk, gan labāk nekā es. Es esmu informēts, ka jūsu sēžu zālē debates par šo jautājumu notika jau 18. maijā.

Šo jautājumu ir izskatījusi arī Padome, un pēdējā Enerģētikas padomes sanāksmē, kas notika 31. maijā, mēs sarīkojām sākotnējās debates ar Komisiju. Sākotnējās un neoficiālajās sarunās ar Komisiju tika ierosināts vēlreiz pievērsties šim jautājumam septembrī paredzētajā Padomes neoficiālajā sanāksmē, lai nodrošinātu turpmāku spiediena izdarīšanu šajā jomā. Šos jautājumus mēs izskatījam arī dažādās divpusējās sanāksmēs, kas 28. jūnijā notika ar OPEC valstīm.

Patlaban ir svarīgi noskaidrot, vai ir vajadzīgi papildu tiesību akti šajā jomā, kurā jau pastāv vairākas nozīmīgas regulas par platformu drošu darbību, darbinieku drošību un tamlīdzīgiem jautājumiem. Protams, ir Eiropas Jūras drošības aģentūra un civilās aizsardzības mehānisms. Vai mums vajag vēl ko? Vai šīs regulas ir jāpadara vēl stingrākas? Šo jautājumu mums būs sev jāuzdod, kad Komisija būs pabeigusi analīzi.

Kā jau sacīju, komisārs — un vēlreiz atkārtāju, ka viņš varēs jums izskaidrot situāciju labāk nekā es — turpina analizēt tiesību aktus un apspriesties ar dalībvalstīm un uzņēmējiem. Padomes vārdā es vienkārši gribu lūgt Komisiju paplašināt saziņas loku un uzrunāt arī cita veida ekspertus, piemēram, no universitātēm, lai diskusijā būtu pēc iespējas lielāks viedokļu skaits. Tiek uzskatīts, ka šī visaptverošā analīze — kas, cerams, drīz tiks pabeigta — palīdzēs mums nostiprināt ES noteikumus un tiesību aktus šajā jomā. Šā procesa pirmais posms būs noteikumu par Eiropas Jūras drošības aģentūru pārskatīšana. Mums arī būs jānoskaidro gan tas, kuras platformas patlaban darbojas, gan tas, kuras vairs netiek izmantotas un ar laiku tiks nojauktas. Arī tas ietver lielu risku, tostarp iespējamu risku dabai, un, protams, vedina uz jautājumu par finansiālo atbildību un tehniskajiem pasākumiem saistībā ar platformu nojaukšanu.

Padome vēlas, lai mēs spējam debatēt par šiem jautājumiem. Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos jums apsolīt, ka Beļģijas prezidentūra ir nolēmusi nodrošināt rūpīgu šā jautājuma risināšanas uzraudzību un tā aktualitātes saglabāšanu.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ministr P. Mignette, Damanaki kundze, dāmas un kungi! Šodien ir otrā reize, kad Parlaments apspriež šo jautājumu un iespējamos riskus saistībā ar naftas izpēti un ieguvi pie Eiropas krastiem.

Pēdējo nedēļu laikā mēs nesēdējām rokas klēpī salikuši. Pamatojoties uz visaptverošo uzklaušīšanu, kurā bija iesaistīti naftas uzņēmumi, kas darbojas Eiropas uzraudzībā, mēs sagatavojām plašu jautājumu katalogu par visām drošības jomām. Pēdējo pāris dienu laikā esam saņēmuši atbildes un arī novērtējuši rezultātus. Nākamnedēļ mēs rīkosim vēl vienu uzklaušīšanu, kurā piedalīsies visi 17 vai 18 uzņēmumi, kas iegūst naftu Eiropas uzraudzībā, un šajā sanāksmē mēs pievērsīsimies trūkumiem. Esmu ierosinājis tuvākajās dienās organizēt neoficiālu Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vai, precīzāk sakot, to koordinatoru sanāksmi, lai informētu par pirmajiem rezultātiem saistībā ar šīm atbildēm.

Pa šo laiku Komisijas dienesti ir sākuši pašreizējo tiesību aktu izskatīšanu. Tie izskata riska pārvaldības, profilakses, kaitējuma ierobežošanas un kontroles pasākumus. Jau tagad ir redzams, ka atbildes nav pilnīgi skaidras, un tādējādi tās ir neapmierinošas. Attiecīgajās jomās es cieši sadarbojos ar saviem kolēģiem — *Damanaki* kundzi, *Georgieva* kundzi un *Potočnik* kungu. Mēs vēlamies panākt visaptverošu Komisijas nostāju attiecībā uz pilnīgi visiem jautājumiem — sākot no profilakses un reakcijas un beidzot ar jautājumiem par atbildību.

Lielākās bažas rada drošība, un tai ir jābūt galvenajai prioritātei. Es uzskatu, ka drošība vienmēr ir svarīgāka par finansiālajiem apsvērumiem. Varētu arī teikt, ka drošības nozīme ir pilnīgi neapšaubāma. Attiecībā uz ekspluatācijas un darba drošību mums jau ir standarti, kas garantē augstu profilakses līmeni. Vides jomā attiecībā uz jautājumu par atbildību tiek ievērots princips „piesārņotājs maksā”. Taču arī šeit jau ir iespējams panākt starpposma rezultātu. Mans mērķis ir precizēt Eiropas tiesisko regulējumu un pārcelt to jaunā līmenī. Tādēļ arī 14. jūlijā es rīkošu sanāksmi, kuru apmeklēs valstu uzraudzības un pārvaldes iestāžu, ministriju un specializēto iestāžu pārstāvji. Esmu paredzējis ar šīm amatpersonām apspriest iespējas un pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai panāktu augstāko iespējamo Eiropas standartu līmeni un to vienādu piemērošanu visā Eiropā.

Šodien es vēlos pievērsties piecām galvenajām jomām, kurās, manuprāt, ir jārīkojas — sākot ar profilaksi un korektīvajiem pasākumiem un beidzot ar atbildību.

Pirmais jautājums ir jauni urbumi. Kā jūs zināt, par jaunu urbšanas iespēju un platformu izmantošanas apstiprinājumu un pārbaudi ir atbildīgas dalībvalstis. Šodien es dalībvalstīm došu šādu nepārprotamu padomu — es neiesaku licencēt nevienu jaunu urbumu, jo īpaši dziļurbumu, es drīzāk iesaku šādas darbības atlikt. To var uzskatīt par *de facto* moratoriju, un to vajadzētu akceptēt. Kamēr notiek detalizēta seku apspriešana, ir saprātīgi pieņemt, ka visas iesaistītās personas, jo īpaši naftas uzņēmumi, sapratīs, ka ir grūti pamatot jaunu licenču izsniegšanu, kamēr vēl norit debātes.

Mūsu valdībām ir jānodrošina, un tās arī nodrošinās, ka nozarē tiek ievēroti augstākie drošības un profilakses standarti. Ņemot vērā ekstremālos klimatiskos un ģeofiziskos apstākļus, šis princips nav apspriežams.

Otrais jautājums ir profilakses līmenis un kontroles nostiprināšana. Mums ir jāizskata visi ārkārtas situāciju plāni, pamatojoties uz labāko praksi, ko varam mācīties no citiem; apstiprinājuma procedūrās ir jāpievēršas arī spējai reaģēt kritiskās situācijās. Mums ir arī jāņem vērā finanses, lai atbildība par kaitējumu, proti, princips „piesārņotājs maksā”, būtu ne tikai teorētisks, bet arī īstenots praksē. Papildus piesārņotāja atbildībai neatkarīgi no tā, vai viņš ir vai nav vainīgs, mums arī jānoskaidro, vai attiecīgos gadījumos ir vērts izmantot papildu apdrošināšanas, obligātās apdrošināšanas vai pat provizoriskus risinājumus.

Manuprāt, ierastais darbaspēka sadalījums valsts iestādēs un līdzīgajās ES iestādēs nav pietiekami apmierinošs. Mums ir vajadzīgs jauns modelis, lielāka sinerģija un efektīvāka sadarbība, iespējams, pat auditoru audita sistēma. Citiem vārdiem sakot, pēc pāris nedēļām es gribētu Parlamentam un dalībvalstīm ierosināt, ka ir jāsauglabā dalībvalstu pilnvaras kontroles un audita jomā, taču auditoru apstiprināšanai un kopēju audita standartu noteikšanai jārisinās arī Eiropas mērogā.

Nākamais jautājums — mums ir jāpievēršas pašreizējo tiesību normu „stresa testam”. Esmu nolēmis panākt, lai Eiropā būtu augstākie drošības standarti un stingrākās tiesību normas pasaulē. Tas ir jāpieņem, jo kaitējums, tostarp kaitējums ekonomikai, ko var radīt nelaimes gadījums, ir daudz lielāks par šādu nelaimes gadījumu novēršanas izmaksām.

Pēc tam mums ir jāpārbauda, vai Eiropas Jūras drošības aģentūrai, kas atbild par kuģniecības jomu, ir arī pilnvaras pārbaudīt urbšanas iekārtas un platformas. Mums ir pilnvaras šajā jomā, taču, manuprāt, jautājums ir par to, kā tās paplašināt.

Pēc tam mums jāpievēršas dalībvalstīm, kā arī Norvēģijai, Vidusjūras piekrastes valstu reģionam, Magribas valstīm un mūsu apkaimē — Nigērijai. Es vēlos rosināt pasaules mēroga debātes, kas nepieļautu līdzīgas šāda veida vides katastrofas nevienā pasaules reģionā — vispirms jau mums pieejamajos jūras reģionos, bet turpmāk arī visā pasaulē.

Par prioritāti mums jānosaka rūpīgums, nevis steiga. Šis jautājums ir sevišķi nozīmīgs, un pie tā tiek strādāts gan juridiskajā, gan ekonomiskajā, gan arī tehniskajā jomā. Lūdzu, dodiet mums vēl dažas nedēļas laika, lai izstrādātu visaptverošu rīcības plānu, ko varam ieteikt izmantot dalībvalstīm, Enerģētikas padomei, kā arī citām Eiropas padomēm un Parlamentam. Es rēķinos ar jūsu kompetenci, interesi un sadarbību.

Maria Damanaki, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētājas kundze, es pilnīgi piekrītu mana kolēģa *Oettinger* kunga teiktajam. Ļaujiet man izteikt tikai dažas piebildes.

Vispirms ļaujiet man jums atgādināt acīmredzamu faktu, kam pēdējo pāris dienu laikā tomēr nav pievērsta pietiekama uzmanība. Šis dramatiskais nelaimes gadījums notika jūrā. Ko tas nozīmē? Tam ir daudzējādas sekas. Papildus zaudētajām dzīvībām mēs piedzīvojām gan nepieredzētu ekoloģisko katastrofu, kas ietekmē jūras un piekrastes ekosistēmas, gan ekonomisko un sociālo katastrofu tūrisma, zivsaimniecības, kā arī daudzās citās ar jūru un piekrasti saistītās nozarēs. Kā tikko sacīja komisārs *G. Oettinger*, šis ir brīdis, kad mums ir jāanalizē pašreizējie tiesību akti, lai noskaidrotu, vai tajos ir paredzēta pilnīga riska pārvaldība un novēršana. Mums ir arī jāpieprasa, lai naftas uzņēmumi sniegtu garantijas par pilnīgu drošību visās to darbībās. Tas ir ļoti svarīgi — pilnīga drošība visās uzņēmumu darbībās un principa „piesārņotājs maksā” pilnīga piemērošana.

Runājot jo īpaši par manu atbildības jomu, ja radīsies situācija, kurā naftas noplūde tieši ietekmēs Eiropas zivsaimniecības, es kā atbildīgā komisāre veikšu vajadzīgos pasākumus, lai maksimāli un pienācīgi mazinātu ietekmi uz zvejniekiem un viņu kopienām.

Taču es uzskatu, ka šobrīd vissvarīgākais ir pārdomāt mūsu atkarību no naftas un mēģināt panākt okeānu un jūru labāku apsaimniekošanu. Šai atkarībai no naftas nenoliedzami ir sava cena, ko liela daļa sabiedrības un jūrniecības jautājumos iesaistīto personu vairs nevēlas maksāt. Es par to esmu labi informēta. Tādēļ mums ir jāsaprot, ka nākotnē mums ir ļoti lielas iespējas izmantot okeānu radīto enerģiju. Mums ir jāliek lielāks uzsvars uz atjaunojamo okeāna enerģiju, nevis tikai piekrastes vēja enerģiju, tas ir pats par sevi saprotams, taču es nerunāju tikai par šo enerģijas veidu. Es runāju arī par jūras enerģiju, piemēram, viļņu un plūdmaiņu radīto enerģiju, alģu izmantošanu vai jūras termālo potenciālu. Šī enerģija ir

nekaitīgāka un palīdzēs mums sasniegt mūsu mērķus klimata jomā, kā arī dažādot enerģijas avotus. Tai ir arī liels potenciāls saistībā ar jaunām darbavietām augsti kvalificētiem speciālistiem jūrniecības nozarēs un piekrastes reģionos.

Eiropa ir *par excellence* jūras kontinents, un mums vajadzētu uzņemties vadību ilgtspējīgas jūras enerģijas avotu attīstīšanā. Kā jau *Oettinger* kungs sacīja, mums ir vajadzīgi profilakses politikas instrumenti, taču tajā pašā laikā mums ir jāatļauj samērīga un ilgtspējīga jūras resursu izmantošana. Kā lai mēs to panākam?

Šādu iespēju mums var sniegt integrēta speciālā jūrniecības nozares plānošana. Tas ir galvenais instruments, ar ko samierināt konfliktējošās intereses par šo teritoriju. Tas var radīt jaunus sarežģījumus, kā arī vajadzību pēc darba prasmēm. Vienlīdz būtiski ir tas, ka mūsu zināšanas par dziļjūru ir ārkārtīgi mazas, un mums tas ir jāapzinās. Piemēram, patlaban neviens nevar skaidri pateikt, vai noplūde sasniegs arī Eiropas krastus, un tas mums rada pamatotas bažas. Mums noteikti ir vajadzīga labāka izpratne par dziļjūru. Tas nozīmē, ka mums ir jāpalielina mūsu pētniecisko darbību skaits un jāizstrādā kuģošanas uzraudzības instrumenti, piemēram, satelīti un vispārīgs aprīkojums datu iegūšanai un modelēšanai.

Mēs arī uzskatām, ka ir vajadzīga starptautiska sadarbība un izpratne. Līdz šim tieši ietekmētas ir tikai ASV, taču, manuprāt, būtu godīgi teikt, ka no šīs katastrofas mums arī jāmacās būt pazemīgiem. Mums ir jādalās pieredzē un jāapmainās ar labāko pārvaldības un katastrofu seku likvidēšanas praksi.

Noslēgumā vēlos teikt, ka integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika atvieglos Komisijas pašreizējo darbu un sagatavos pamatu drošai, samērīgai un ilgtspējīgai okeānu resursu izmantošanai.

Richard Seeber, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Magnette* kungs, Komisijas locekļi! Vispirms es vēlos pateikties un izteikt atzinību komisāram *G. Oettinger* par ātro reakciju un, pats galvenais, sazināšanos ar atbildīgo nozaru un drošības iestāžu pārstāvjiem. Es domāju, ka šis ir vienīgais veids, kā mums izdosies rast risinājumu. Taču es arī uzskatu, ka sevišķi svarīga ir arī komisāres *M. Damanaki* izvēlēta visaptverošā pieeja.

Es neatbalstu *ad hoc* tiesību aktus. Taču tāda mēroga katastrofa kā šī liecina, ka ir jāpievēršas pilnīgi visai enerģētikas jomai. Manuprāt, mēs visi tagad apzināmies, ka atkarība no fosilā kurināmā ir saistīta ar daudziem riskiem un ka tie mums vienmēr ir jāņem vērā, domājot par Eiropas turpmāko energoapgādi. Tādēļ dedzīgā kritika, ko reizēm veltām atjaunojamajiem enerģijas avotiem — gan biodegvielu ilgtspējības kritērijiem, gan vēja turbīnu nelabvēlīgajai vizuālajai ietekmei uz dabas ainavu —, vienmēr ir jāpretstata faktam, ka mums pieejamās alternatīvas patiesībā ir tradicionālie enerģijas avoti, kas ir bīstamāki.

Tādēļ es uzskatu, ka, neraugoties uz ASV un Eiropas atšķirībām, ir būtiski veikt pamatīgu situācijas analīzi un, kā sacīja komisārs *G. Oettinger*, rūpīgi izpētīt tiesiskā regulējuma specifiskos aspektus, jo šī joma Eiropā ir ļoti sadrumstalota. Tas nozīmē, ka privātpersonai var būt ļoti grūti piekļūt tiesību aktiem.

Šādas katastrofas gadījumā sevišķi liela nozīme ir profilaksei un, pats galvenais, Eiropas sadarbībai. Mums ir jāpārdomā ierosinātais risinājums par apdrošināšanas vai fonda izmantošanu un jāizdara loģisks secinājums. Manuprāt, tas ir vienīgais veids, kā naftas uzņēmumiem ilgtermiņā piedāvāt zināmu drošību.

Jo Leinen, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šī katastrofa notika pie ASV, nevis ES krastiem. Tādējādi mums ir reāla iespēja gūt vairākas mācības un izdarīt vairākus secinājumus. *Oettinger* kungs sacīja, ka šī ir otrā reize, kad apspriežam šo jautājumu. Arī manis pārstāvētajā komitejā notika lielas debātes, un es jums pateicos, ka jau nākamnedēļ kopā ar Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas koordinatoriem mēs uzzināsim jūsu veiktās analīzes rezultātus, kas mums ļaus turpināt darbu vasaras brīvdienās.

Es atbalstītu jūsu ierosinājumu par dziļurbumu moratorija noteikšanu Eiropā. Mums ir jānogaida līdz brīdim, kad būsīm noskaidrojuši problēmas. Es arī atbalstītu jūsu aicinājumu attiecībā uz Eiropas mēroga standartizāciju, stingrākiem drošības standartiem un Eiropas uzraudzības iestādi. Kā jau jūs teicāt, mums ir vajadzīga auditoru audita sistēma. Man ļoti patīk šī ideja. Mēs ar prieku strādātu pie tās īstenošanas.

Damanaki kundze, man patika jūsu teiktais — šai katastrofai ir jāliek mums mainīties. Integrētā jūrniecības politika, ko jūs aicināt ieviest, Eiropas Savienībai ir būtisks projekts. Es uzskatu, ka jūras atjaunojamās enerģijas — gan dziļjūras straumju enerģijas, gan vēl izgudrojamu citu enerģijas ieguves veidu — izmantošana patiešām ir svarīgākā joma. Manuprāt, iestādes, tostarp Padome, ir paudušas apņēmību nepieļaut šādu katastrofu Eiropā. Parlamenta nostāja ir tāda pati, un tas ar prieku kopā ar jums strādās pie šāda negadījuma novēršanas.

Corinne Lepage, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu pateikt *Oettinger* kungam, cik ļoti mani pārsteidza viņa teiktā atšķirība no tā, ko esam dzirdējuši iepriekš, kā arī to, ka esmu ļoti gandarīta redzēt viņam blakus *Damanaki* kundzi un *Potočnik* kungu, kurus arī interesē šis temats, jo tas liecina par mums aktuālās problēmas daudzšķautņainību.

Šajā jomā patlaban noteikti nav neviena piemērojama ES dokumenta. Mums ir jānodrošinās ar ES tiesību aktu par šo jautājumu; iespējams, to var izdarīt, vienkārši paplašinot citās jomās pastāvošo tiesību aktu darbības jomu. Ar to es domāju *Seveso II* direktīvu par smagu nelaimes gadījumu briesmām un direktīvu par atbildību vides jomā un nodarītā kaitējumu novēršanu.

Ir vērts izskatīt jautājumu par apdrošināšanu un fondu, ja vien tā nav iespēja samazināt ražotāju un uzņēmēju atbildību. Protams, ir jāpiemēro princips „piesārņotājs maksā”. Moratorijs ir būtisks instruments, taču, iespējams, ne tikai ekstremālos apstākļos; kamēr nebūs droši, ka ir pieejami vajadzīgie tehniskie resursi jebkādu noplūžu bloķēšanai mums būs vajadzīgs moratorijs attiecībā uz jaunajām iekārtām. Kad šie resursi būs pieejami, varēs atsākt normālu darbību.

Pēdējā piebilde par pēcnaftas laikmetu — ir ārkārtīgi būtiski izvēlēties patiešām rentablu pieeju, pamatojoties uz faktiskajām naftas ieguves izmaksām, un patlaban mums ir tāda iespēja. Es uzskatu, ka tad, kad mēs varēsīm novērtēt dažādu enerģijas avotu radītās tiesās un netiesās izmaksas un priekšrocības, mēs būsīm labi sagatavoti ilgtspējīgai attīstībai.

Bas Eickhout, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties Komisijai — komisāriem *G. Oettinger* un *M. Damanaki* — par viņu ieguldījumu šajā jautājumā. Mēs nūdien esam par to runājuši iepriekš, taču esmu ļoti gandarīts, ka šoreiz diskusijas tonis ir citādāks. Šā gada maijā nostāja diskusijā viennozīmīgi bija šāda — jūs varat gulēt mierīgi, zinot, ka viss tiek kontrolēts, situāciju Eiropā nevar salīdzināt ar situāciju Meksikas līcī. Mēs pievērsāmies šim tematam ar šādu nostāju, jo, lai gan mūsu situāciju

nevar pielīdzināt Meksikas līcī notiekošajam, tomēr Ziemeļjūrā ir daudz naftas ieguves platformu un, lai iegūtu naftu, mēs urbjam Ziemeļjūrā arvien dziļāk un dziļāk. Tas ir risks, kam mums nenoliedzami ir jābūt gataviem, un Komisijas nostāja patlaban ir pilnīgi citādāka. Tagad Komisija runā par moratoriju, par uzraudzības iestāžu uzraudzību un par pienākumu nodrošināt labu pārvaldību. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa šādu nostāju atbalsta, taču šoreiz, lūdzu, rīkosimies izlēmīgi. Ja runājam par, piemēram, Eiropas Jūras drošības aģentūru, jūs sacījāt, ka vēlaties paplašināt tās pilnvaras. Jūs nepieminējāt savu kolēģi komisāru S. Kallas, lai gan arī viņš jau strādā pie šā jautājuma. Man tas jums ir jāpasaka — panāksim, lai aģentūra pārbauda ne tikai tankerus, bet arī platformas. Patlaban tas ir iespējams un pie tā jau tiek strādāts. Sakārtosim šo jomu. Mums ir vajadzīgs lielāks atbalsts šai pieejai.

Konrad Szymański, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze, *British Petroleum* atbildība par noplūdi Meksikas līcī ir tikai daļa no patiesības. Divas nedēļas pirms katastrofālās noplūdes Iekšlietu ministrijas departaments veica iekārtas pārbaudi. Amerikas Savienoto Valstu tirgus regulators 10 dienas pirms nelaimes gadījuma atļāva darbināt iekārtu.

Lai gan noteikumi, ar ko reglamentē urbumus atklātā jūrā, kļūst arvien striktāki un sarežģītāki, valdības darbā radās kāds misēklis. Meksikas līcī notikušā negadījuma dēļ nevajadzētu slēgt līdzīgas iekārtas visā pasaulē. Urbumu atklātā jūrā aizliegšanai Eiropā vai ASV būs tikai vienas sekas — ievērojami palielināsies jēlnaftas pārvadāšana tankeros, kas nenoliedzami kaitēs videi.

Visbeidzot, es gribētu izteikt atzinību par Taivānas sniegto palīdzību — tā uz negadījuma vietu nosūtīja vienu no pasaulē lielākajiem naftas savākšanas kuģiem. Patlaban šis kuģis ļoti efektīvi attīra līci no jēlnaftas. Šī bieži vien nenovērtētā valsts ir sniegusi vēl vienu pamācošu piemēru par to, kā uzņemties atbildību par globāliem notikumiem.

Elie Hoarau, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ik dienas mēs saņemam arvien vairāk informācijas par to, kāds ir jūras platformas bojājuma izraisītās vides katastrofas Meksikas līcī, apjoms.

Taču neaizmirsīsim, ka šāda veida katastrofas notiek arī citur. Es īpaši domāju par to, kas jau ilgi un arī tieši patlaban notiek Nigērijā. Tādēļ, manuprāt, papildus turpmāku urbumu moratorijam mums ir jāveicina stingrāki noteikumi par platformu apsaimniekošanu ne tikai Eiropas, bet arī starptautiskā mērogā.

Runājot par ES, manuprāt, tai jānodrošinās ar līdzekļiem šāda veida katastrofas novēršanai, un, manuprāt, skaidrs ir arī tas, ka, lai to panāktu — kā sacīja *Damanaki* kundze —, ir vajadzīgs stingrs un apņēmīgs lēmums par labu nekaitīgiem un atjaunojamiem enerģijas avotiem. ES šajā jomā vajadzētu rādīt piemēru citiem.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, *Magnette* kungs! Nav šaubu, ka katastrofa Meksikas līcī ir palielinājusi izpratni par šāda veida situācijām un vienlaikus norādījusi uz vajadzību tās rūpīgi analizēt un veikt šādu gadījumu profilakses vai neitralizēšanas pasākumus.

Šādi negadījumi notiek arī Eiropā. Tādi ir bijuši. Esmu no valsts — Spānijas —, kas pirms pāris gadiem — valsts ziemeļos — piedzīvoja šāda veida naftas noplūdes, ko izraisīja ar pārvadāšanu saistītas problēmas, precīzāk, ar tankeriem saistītas problēmas.

Kad nonākam šādā situācijā, mēs riskējam rīkoties emocionāli un nepārdomāti un tādējādi pieņemt nesamērīgus lēmumus, kam var būt nevēlamas sekas. Es uzskatu, ka komisāru sacītais un komisāra G. Oettinger izklāstītie desmit punkti ir ļoti svarīgs un interesants skatījums uz problēmu un ka tas tiek virzīts pa pareizajām slīdēm.

Ir stingri jārikojas attiecībā uz civilo atbildību un partnerību, ir jāpanāk kopēja nostāja ar Starptautisko Jūrniecības organizāciju, jāuzlabo dalībvalstu tiesību aktu saskaņošana u. tml., taču tas jādara ar savu rīcību neizraisot nevēlamas sekas. Tādēļ vajadzīgās darbības ir ļoti rūpīgi jāizvērtē, tostarp novērtējot to ekonomiskās sekas un ietekmi.

Edit Herczog (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Katastrofa uz platformas *Deepwater Horizon* pasaules vēstures grāmatās visticamāk būs minēta kā viena no lielākajām katastrofām 21. gadsimtā. Runa ir par nekaitīgumu, drošību un profilaksi, un gan nekaitīgums, gan drošība, gan profilakse ir saistīta ar cilvēkiem — visas jebkurā nozarē izmantotās rūpnieciskās iekārtas izstrādā, ražo un izmanto cilvēki. Tādēļ mums ir jāpanāk, lai visās ar naftu saistītajās un arī nesaistītajās nozarēs tiktu nodrošinātas prasmes un zināšanas, kas ir vajadzīgas, lai turpmāk varētu likvidēt jebkādas mazākas vai lielākas katastrofas sekas.

Manuprāt, šis gadījums liecina par to, ka mums jāturpina risināt pēcnaftas laikmeta sagādātās ilgtermiņa problēmas, dažādojot mūsu resursus un tehnoloģijas. Ir ļoti svarīgi, lai mēs pārdomājam un atbalstām mūsu stratēģisko energotehnoloģiju plānu, tostarp *Damanaki* kundzes pieminētās dziļjūras tehnoloģijas.

Visbeidzot, cienījamie kolēģi, es vēlos teikt, ka, lai gan šī nav dabas katastrofa, pēc tās ir jāizrāda solidaritāte un jāsniedz atbalsts. Pirmkārt, tas ir vajadzīgs, lai atjaunotu dabu, taču solidaritāte un atbalsts ir nepieciešami arī uzņēmuma darbiniekiem, jo uzņēmumu darbinieki, strādājot citur uzņēmumā, ir upuri. Mums ir jāvērsas pie šīs nozares pārstāvjiem un jālūdz viņiem būt iecietīgiem pret saviem kolēģiem, jo mēs redzam, ka nevienam no nozares dalībniekiem nav izdevies šo problēmu atrisināt, un mums ir jācenšas panākt solidaritāti Eiropā, jo *BP* ir Eiropas uzņēmums; šajā situācijā ir iesaistīti darba ņēmēji, Eiropas darba ņēmēji, un viņiem ir vajadzīga mūsu solidaritāte, lai nodrošinātu viņu darba vietu turpmāku saglabāšanu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šis Parlaments turpina kritizēt Komisiju un Padomi, taču, atklāti sakot, gan Padomes, gan Komisijas paziņojumi man radīja ļoti labu iespaidu.

Vispirms pievērsīsimies Komisijai. Tā ir tāda Komisija, kādu es to gribētu redzēt — spēcīga, mērķtiecīga un uzņemas vadību. Jūs pat izmantojat vārdu „moratorijs”, kas mūsu ausīm skan kā mūzika, taču no jūsu puses tas, protams, bija aicinājums dalībvalstīm nedaudz atturēties no jaunu urbumu apstiprināšanas. Mans lūgums Padomei ir šāds — vai jūs, lūdzu, varētu uz to tūlīt pat reaģēt?

Nenoliedzami, būtiska mācība, kas mums jāgūst no naftas katastrofas Meksikas līcī, ir tāda, ka mums ir jāpārtrauc nemitīgi meklēt fosilos kurināmos visnepieejamākajās vietās. Manuprāt, šī mācība ir vissvarīgākā. Mums ir vajadzīga straujāka pāreja uz ilgtspējīgu enerģiju. Tādēļ es gribu lūgt komisārus parādīt tādu pašu apņēmību un mērķtiecību, kādas viņi pauda savos paziņojumos, arī attiecībā uz, piemēram, ogļrūpniecības subsidēšanu Eiropā. Šim jautājumam vajadzētu jūs nodarbināt nākamajās divās nedēļās. Es novēlu jums turpināt labi iesākto darbu un nenovirzīties no pareizā ceļa.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ministr, komisāri, dāmas un kungi! Es gribu pateikties Komisijai par skaidro un saskaņoto piecu punktu plānu, ar ko tā mūs šodien iepazīstināja. Manuprāt, tas ir nevainojams, un es jums ar gandarījumu saku, ka Parlaments labprāt sadarbosies, jo īpaši saistībā ar moratoriju, tiesību aktu atjaunināšanu un pārskatīšanu, uzraudzības iestāžu uzraudzību, ārkārtas situāciju plānu pārskatīšanu un uzlabošanu, kā arī pārredzamības palielināšanu. Viena no lietām, ko Parlaments saistībā ar šo situāciju varētu paveikt, ir lūgt dalībvalstīm publicēt visus pārbaužu rezultātus tīmekļa vietnē, lai tie būtu visiem pieejami.

Tagad pievērsīšos Beļģijas prezidentūrai. Vēlos teikt pāris vārdus *Magnette* kungam. Paldies, ka piekritāt strādāt kopā ar mums. Taču ļaujiet arī man dot jums nelielu padomu. Šā gada septembrī mēs rīkosim OSPAR Konvencijai veltītu sanākumi. Tiks sagatavots ministru paziņojums par jūrniecības drošību, un es domāju, ka jums, ministra kungs, vajadzētu izmantot šīs sanāksmes sniegto iespēju, lai panāktu, ka konvencijā tiek paredzētas pienācīgas garantijas par neatkarīgu patieso notikumu novērtējumu, kā arī neatkarīgu un pārredzamu pašreizējo noteikumu novērtējumu. Es domāju, ka jūs šajā pasākumā varēsiet sniegt lielu ieguldījumu.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Visi klātesošie apzinās Meksikas līcī notikušās vides katastrofas nozīmi un lielo apjomu. Kopš mūsu pēdējām debatēm par jūras urbumu platformu drošību ir pagājuši gandrīz divi mēneši. Pa šo laiku ir notikušas arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas debātes. Trīs mēnešus līcī nepārtraukti ir ieplūduši miljoniem jēlnaftas litru, sagraujot visu reģiona ekosistēmu. Izplūdušī nafta jau ir sasniegusi Floridas piekrasti un apdraud arī Kubu un Meksiku. Arī šīs traģēdijas seku likvidēšana ir prasījusi milzīgus finansiālos ieguldījumus. Naftas uzņēmums BP ir paziņojis, ka katastrofālās jēlnaftas noplūdes līcī likvidēšanas izmaksas jau ir pārsniegušas USD 3 miljardus.

Ņemot to vērā, es gribētu atbalstīt priekšlikumus par īpaša fonda izveidi un vajadzību apdrošināties pret jēlnaftas noplūdēm Eiropas ūdeņos. Es uzskatu, ka naftas uzņēmumiem, lai gan tie samazina risku līdz minimumam, jābūt gataviem arī uzņemties finansiālu atbildību katastrofas gadījumā. Šāda fonda izveide nodrošinātu zināmu aizsardzību un apliecinātu ar privātiem ieguldījumiem saistītu atbildību vides un sociālajā jomā. Manuprāt, ir būtiski arī ieviest vienotu sistēmu Eiropas Savienības teritoriālajos ūdeņos izvietoto platformu tehniskajai pārbaudei, kā arī regulāru un publiski pieejamu to drošības novērtējumu.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties *Damanaki* kundzei un *Oettinger* kungam. Viņu vārdi dod mums cerību. Lai gan Meksikas līcis ir ļoti tālu, katastrofa var ietekmēt arī mūsu dzīvo dabu, jo īpaši zivis. Ja nafta no Meksikas līča ieplūdis Atlantijas okeānā, tā var ietekmēt, piemēram, Eiropas zušu nārsta vietas, un tiem draudēja iznīkšana jau pirms naftas katastrofas.

Šis nav dabas izraisīts notikums, tā drīzāk ir neiedomājama katastrofa, ko radījusi cilvēku kļūda. Tādēļ mums ir jādara viss iespējams, lai panāktu, ka nekas līdzīgs vairs neatkārtosies. Mēs esam atbildīgi par Eiropas naftas ieguves platformu drošību. Mums ir jāpārbauda mūsu tiesību akti, jo Eiropas Savienības noteikumus par atbildību vides jomā nevar piemērot naftas katastrofām tālējūrā.

Ziemeļjūrā vien ir vairāk nekā 400 naftas ieguves platformu. Ņemot vērā to, ka Eiropas Savienībai ir 320 000 km gara jūras piekraste, ir būtiski, lai mēs no naftas nākotnē pievērstos

atjaunojamajai enerģijai. Es aicinu Komisiju ierosināt konkrētus risinājumus un rīkoties ātri.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Magnette* kungs, komisāri, dāmas un kungi! Kad notiek katastrofas, ir steidzami vajadzīgi viedi risinājumi, lai nodrošinātu, ka šādas nelaimes vairs neatkārtosies. Tomēr mums vajadzētu atturēties no situācijas pārmērīgas dramatizēšanas.

Oettinger kungs, mani dziļi iespaidoja veids, kā Komisija līdz šim ir risinājusi šo problēmu. Manuprāt, ir saprātīgi izanalizēt situācijas problēmas un faktus un pēc tam rast risinājumus, nevis piedāvāt risinājumus pirms fakti vēl nav pilnībā noskaidroti. Es to vērtēju ļoti atzinīgi. Es uzskatu, ka šādi pieejai nav alternatīvas. Galu galā Eiropai ir arī 10 166 aktīvas naftas un gāzes ieguves iekārtas, un 80 % no tām atrodas jūrā. Šis jautājums ir jāuztver nopietni.

Taču taisnība arī, ka nupat aprakstītā problēma ir radusies ASV un ka pēdējo desmitgažu laikā mums šādu problēmu nav bijis. Tomēr tam nevajadzētu ļaut mums ieslīgt pašapmierinātībā, bet drīzāk rūpīgi apdomāt, kas mums ir jāmaina un kādās jomās ir vajadzīgas pārmaiņas. Pats galvenais, mums vajadzētu izvairīties no principa „katastrofa notika citur — šeit svarīgākais ir ieviest dažas pārmaiņas un sniegt jaunus ieteikumus”. Situāciju nevajadzētu novērtēt ne par augstu, ne par zemu, tā vietā mums ir vajadzīga nopietna un rūpīga pieeja. Es uzskatu, ka mūsu izvēlēta pieeja ir pilnīgi pareiza un saprātīga.

Esmu arī ļoti pateicīgs par to, ka mēs — gan *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja*, gan *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja* — nākamnedēļ saņemsim detalizētāku informāciju par jaunākajiem notikumiem. Es uzskatu, ka Komisijai jāturpina ievērot šī pārdomātā, racionālā un nopietnā pieeja. Taču to nevajadzētu sasteigt, un tai arī nevajadzētu veicināt šīs problēmas trivializēšanu.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Paldies jums, komisāri! Kā sacīja komisāre *M. Damanaki*, naftas noplūde patiešām apdraud visu Atlantijas okeānu, un tā var sasniegt mūsu krastus. Esmu gandarīts, ka komisārs *G. Oettinger* nu ir sācis apsvērt priekšlikumu, ko es un *Lepage* kundze šajā Parlamentā izteicām mūsu iepriekšējās debatēs par moratoriju. Tomēr, komisāra kungs, šim moratorijam nevajadzētu būt īslaicīgam. Mums ir vajadzīgs pastāvīgs moratorijs, tāds pats, kādu vairumam savu naftas lauku ir noteikušas ASV.

Mani arī priecē tas, ka jūs debatējat par atbildību vides jomā. Mums ir vajadzīga sistēmas maiņa. Mums ir jāzina, kurš ir atbildīgais un kuram ir jāsedz šādu nelaimes gadījumu izmaksas. Tā kā esat uzsākuši šīs debātes, jums vajadzētu arī pievērsties jautājumam par atbildību vides jomā saistībā ar dabas gāzes urbumiem un oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu jūrā.

Kā sacīja komisāre *M. Damanaki*, iespējams, ka vienīgais mums piemērotais risinājums beigu beigās būs pēc iespējas ātrāk kļūt neatkarīgiem no oglēm.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! *Vides katastrofai*, kas pēdējo nedēļu laikā ir plosījusies Meksikas līcī, ir jākalpo mums visiem par brīdinājumu. Ja līdzīgs atgadījums notiktu slēgtā jūrā, piemēram, Vidusjūrā, kurā ir nenovērtējams pasaulē unikālas bioloģiskās daudzveidības līmenis, sekas būtu neiedomājamas.

Saistībā ar to pagājušajā nedēļā es iesniedzu rakstisku jautājumu, kurā uzsvērts fakts, ka uz atklātā jūrā izvietotām naftas ieguves platformām attiecas mazāka civilā atbildība nekā uz lielajām rūpnieciskajām ražotnēm. Tas nozīmē, ka naftas noplūdes gadījumā naftas

uzņēmums būs atbildīgs un spiests samaksāt par videi nodarīto kaitējumu tikai un vienīgi tad, ja noplūdes iemesls būs iekārtu bojājumi vai nevērība.

No 2008. gadā notikušajiem 103 rūpnieciskajiem nelaiemes gadījumiem 17 negadījumi notika naftas ieguves platformās. Lai gan par platformu uzraudzību un kontroli ir atbildīgas dalībvalstu iestādes, Eiropas iniciatīva ar mērķi palielināt naftas ieguves iekārtu drošību noteikti būtu nozīmīgs vēstījums. Eiropas vides mantojuma apdraudēšana var izvērsties par nelabojamu kļūdu, kas ietekmētu mūs visus un, pats galvenais, nākamās paaudzes. Tādēļ sabiedrības interešu dēļ es aicinu panākt lielāku drošību un kontroli.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Naftas ieguves platformas *Deepwater Horizon* sabrukums ir izraisījis lielāko naftas katastrofu cilvēces vēsturē. Līdz šai dienai Meksikas līcī ir ieplūduši vairāki miljoni jēlnaftas litru, radot milzīgus zaudējumus gan jūras iemītniekiem, gan sauszemes dzīvniekiem. Globālā ietekme uz ekosistēmu ir katastrofāla.

ES ir jāsniedz konstruktīvs ieguldījums tiesisko normu par naftas ieguvi saskaņošanā, lai naftas uzņēmumi nevarētu apiet prasības par izmantoto materiālu kvalitāti vai veicamajiem drošības pasākumiem. Rentabilitāti nedrīkst izmantot par argumentu, saskaroties ar iespējamu nevērības izraisītu cilvēku un dzīvās dabas veselības apdraudējumu. Savukārt lielāks uzsvārs uz atjaunojamo enerģiju varētu nodrošināt risinājumu visā pasaulē arvien augošajam energopatēriņam.

Mans vēstījums Komisijai ir šāds — mums šajā jomā ir jāievieš pārmaiņas, no fosilā kurināmā pievēršoties biogēnajām degvielām. Mums ir jāsamazina mūsu atkarība no fosilā kurināmā.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šodien šajā sēžu zālē *Oettinger* kungs un *Damanaki* kundze mums sniedza ļoti interesantu informāciju. Tā apstiprina, ka Komisija pēc katastrofas Meksikas līcī ir ātri spērusi vairākus soļus. Tomēr patiesībā notikušo sarunu un pieņemto lēmumu rezultāti joprojām ir ļoti provizoriski. Atcerēsimies, ka mēs runājam par drošību un atbildību jēlnaftas ieguves nozarē. Šajā jomā pieļautās kļūdas rada gan milzīgus ekoloģiskos, gan finansiālos zaudējumus.

Manuprāt, tam vajadzētu ievērojami motivēt Eiropas Savienību ieviest pagaidu moratoriju attiecībā uz jauniem urbumiem. Kamēr mēs neesam pārliecināti par naftas ieguves drošumu, mums ir jābūt īpaši piesardzīgiem.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es jūs aicinu aizsargāt ikvienas Eiropas valsts jūru un zemi, lai novērstu to piesārņošanu. Tās ir mūsu valstu dārgums un nodrošina ievērojamus ieguvumus tūrisma nozarei, mūsu valstu ekonomikai, kā arī to labklājībai.

Ir jāpēta jauni enerģijas avoti. Tomēr valstu un Eiropas iestādēm ir jāvēršas pret mūsu zemju un jūru ekosistēmu apdraudēšanu, nosakot kontrolējošus ierobežojumus, lai nepieļautu netaisnīgu un agresīvu uzņēmējdarbību saistībā ar naftas atradnēm un naftas ieguvi. Itālija nesēn novērsa regulējuma trūkumus, kuru dēļ atsevišķas platformas agrāk varēja piesārņot mūsu skaistākās piekrastes. Es gribētu par to pateikties Itālijas vienlīdzības ministrei *Stefania Prestigiacomo*, un es ceru, ka visi valstu tiesību akti aizsargās mūsu zemju labklājību, to dzīvotnes, kā arī to pilsoņu dzīves kvalitāti, kas dzīvo teritorijās, ko var ietekmēt šādas darbības.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kopš Meksikas līcī nogrima naftas ieguves platforma *Deepwater Horizon*, jūrā ik dienas ieplūst miljoniem litru naftas. BP veiktajā urbšanas iekārtas riska analizē tāda nelaimes gadījuma, kas radītu ievērojamu apdraudējumu videi, iespējamība tika novērtēta kā maz ticama vai gandrīz neiespējama. Taču mēs atkal redzam, ka dzīvē notika citādāk.

Prezidents B. Obama ir sasaucis izmeklēšanas komiteju, kas sāks darboties jūlija vidū un izskatīs dziļūdens naftas urbšanas regulējumu un jautājumus par riska pārvaldību. Jauniem naftas avotiem var piekļūt, tikai veicot dziļūdens naftas uršanu. Pagājušajā nedēļā vien Norvēģija izsniedza licences gandrīz 100 Ziemeļjūrā izvietotām ieguves platformām.

Komisār G. H. Oettinger, es varu tikai atbalstīt jūsu centienus panākt Eiropā pēc iespējas stingrākus drošības pasākumus, tas ļoti atbilst veselu cilvēku un veselās vides interesēm.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Arī es vēlos pateikties Komisijai par izteiktajiem paziņojumiem.

Nav tādas ražošanas metodes, kas būtu pilnīgi droša. Zināms riska līmenis pastāv vienmēr. Taču jautājums ir par to, cik lielu risku uzņēmumi katrā situācijā uzņemas. Atkarībā no teritorijas ģeoloģiskajām īpatnībām ražošanas izmaksas var būt astronomiskas, tādējādi, lai nodrošinātu peļņu, uzņēmumam var nākties uzņemt lielus riskus. Ražošanas drošības pasākumu palielināšana mums izmaksā daudz lētāk nekā risinājumu meklēšana pēc katastrofas.

Es uzskatu, ka tiesību aktiem ir jābūt pietiekami stingriem, lai šādus nelaimes gadījumus novērstu. Mums ir arī jāpanāk, lai Eiropas ūdeņos strādātu tādi uzņēmumi, kam ir finansiālas iespējas segt izmaksas par videi un sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem, ņemot vērā maksimālo risku.

Es vēlos pievienoties *Sonik* kungam un lūgt Komisiju apsvērt iespēju izveidot ārkārtas fondu, lai mēs varētu nodrošināt, ka vajadzības gadījumā tiks segti zaudējumi, tostarp arī tad, ja izmaksas pārsniegs piesārņotāja finansiālās iespējas.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Tiek prognozēts, ka 2030. gadā kopējais pieprasījums pēc naftas būs par trešdaļu lielāks nekā patlaban. Eiropas Savienībā vien nafta veidos 35 % no pieprasījuma pēc primārās enerģijas.

Naftas nozarē izmantotās naftas ieguves iekārtas un transporta infrastruktūra patlaban strauji nolietojas. Pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes laikā ir salīdzinoši maz iespēju veikt ieguldījumus naftas rūpniecības infrastruktūrā. Es uzskatu, ka gan Komisijai, gan dalībvalstīm ir vairāk jāasakaņo savi centieni veicināt ieguldījumus šajā nozarē, jo īpaši tādēļ, lai izvairītos no iespējamo katastrofu nelabvēlīgas ietekmes uz vidi un garantētu Eiropas Savienības energoapgādes drošību.

Es arī atbalstu centienus veicināt dialogu ar lielākajiem naftas uzņēmumiem un turpināt ievērot Eiropas politiku attiecībā uz šo jomu, lai likvidētu vai vismaz samazinātu nelabvēlīgās sekas, ko rada naftas ieguve un ražošana.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Dāmas un kungi, paldies jums par šīm debatēm. *Damanaki* kundze, es un mani darbinieki esam ņēmuši vērā jūsu ieguldījumu un jūsu konstruktīvos priekšlikumus, un tuvākajās nedēļās es ar prieku tiem pievērsīšos.

Es vēlos izteikt konkrētus komentārus par četriem jautājumiem. Pirmkārt, lai gan es respektēju mūsu dalībvalstu pilnvaras, vēlos tām īpaši ieteikt patlaban neveikt jaunas

apstiprināšanas procedūras. Manuprāt, šobrīd saprātīga reakcija ir moratorijs attiecībā uz jaunu urbumu pieteikumu izskatīšanu un pienācīgu lēmumu pieņemšana, un tādēļ jaunus projektus var atlikt uz vēlāku brīdi.

Mēs strādājam pie enerģētikas stratēģijas 2020.–2050. gadam. Tajā izšķirošais faktors ir naftas loma turpmākajās desmitgadēs. Fakts ir tāds, ka vispasaules tendence ir vērsta uz lielāku pieprasījumu pēc enerģijas, kas iegūta, izmantojot naftu. Es šaubos, vai Eiropai vajag vairāk naftas. Mans mērķis Eiropas stratēģijās 2020.–2050. gadam ir iztikt ar mazāku naftas daudzumu, pamatot šo pieeju un izstrādāt attiecīgus noteikumus. Citiem vārdiem sakot, es meklēju izeju no naftas patērešanas. To var panākt ražošanā, privātajās mājsaimniecībās, apkures un citās jomās, piemēram, ar naftu darbinātā elektrības ražošanā, taču ir viena nozare, kurā šis jautājums nenoliedzami saglabāsies jutīgs — transporta nozare. Neraugoties uz to, ka turpmākajās desmitgadēs tiks paplašināti mūsu dzelzceļa tīkli, nafta joprojām būs galvenais enerģijas avots gaisa transporta nozarē — gan pasažieru un kravas pārvadājumos, gan arī smagu kravu virszemes pārvadājumos. Energoefektivitāti var palielināt, samazinot pieprasījumu, un daļu pieprasījuma var novirzīt citur vai novērst, taču bez naftas tuvākajās desmitgadēs būs neiespējami nodrošināt gaisa transportu un ceļa transportu ar smago kravu transportlīdzekļiem.

Saistībā ar automašīnām mēs arī cenšamies panākt atjaunojamās enerģijas ieviešanu transporta nozarē, nosakot mērķi līdz 2020. gadam sasniegt 10 % lielu atjaunojamo energoresursu īpatsvaru. Patlaban Eiropas Savienības dalībvalstīs ir reģistrēti vairāk nekā 200 miljoni automašīnu. Ja piecus no šiem miljoniem mums līdz 2020. gadam izdosies aizstāt ar elektriskajiem transportlīdzekļiem, tas būs milzīgs panākums.

Tomēr tas nemaina to, ka 200 miljoni automašīnu joprojām tiek darbināti ar naftu, izmantojot dīzeļdzinējus vai benzīna motorus. Citiem vārdiem sakot, elektromobilitātes laikmets tuvojas, taču, lai vai kādu efektivitāti mēs panāktu, nafta nākamajos pāris desmit gados nezaudēs savu nozīmi, ja cilvēki ievēros pašreizējās individuālās mobilitātes tendences un būs ieinteresēti automašīnu ražošanā. Tādēļ mūsu vajadzība pēc naftas nezudīs salīdzinoši ilgi un mums nevajadzētu pieļaut, ka kļūstam pilnīgi atkarīgi no trešām valstīm, jo īpaši tādēļ, ka tās bieži neievēro mūsu kontroles un drošības prasības tik nopietni, kā to dara dalībvalstis un uzņēmumi, kas strādā šeit, Eiropas Savienībā.

Es gribētu pieminēt arī atbildību un kaitējumu. Es atbalstu pilnīgu kompensāciju un principu „piesārņotājs maksā” neatkarīgi no tā, vai piesārņotājs ir vainīgs, un es atbalstu arī uzņēmumu atbildību, tostarp personisko atbildību.

Izstrādājot provizoriskus risinājumus jau pašā sākumā, mēs vispārinātu principu „piesārņotājs maksā” un daļu izmaksu novirzītu uz sabiedrības pleciem, tādējādi mazinot uzņēmumu interesi novērst kaitējumu.

Otrkārt, mums vajadzētu izskatīt jautājumu par to, vai jāierosina kaitējuma cēlonim un apjomam atbilstīga obligātā apdrošināšana. Treškārt, rodas jautājums par to, vai mūsu dalībvalstu tiesību aktos par nodokļiem ir pietiekami stingri noteikumi par iespējamu atbildību un kaitējumu, bet ceturtais jautājums, manuprāt, ir par iemaksām, kas jānosaka saistībā ar fonda izveidi.

Visbeidzot, es vēlos pievērsties nodarbinātībai. *BP, Shell, Total* un pārējie uzņēmumi ir lieli Eiropas darba devēji, kas nodrošina milzīgu skaitu darbavietu, proti, uz spēles ir likti cilvēku iztikas līdzekļi. Es uzskatu, ka ir būtiski saglabāt darbavietas enerģētikas nozarē. Es nevēlos

ar to spekulēt, taču Eiropas preses uzņēmējdarbības sadaļas ir pilnas ar jautājumiem par to, vai BP paliks Eiropā reģistrēts autonomas un globāls uzņēmums.

Šajā gadījumā uz spēles ir likta tirgus vērtība un konkrētas iespējamās pārmaiņas. Ja BP ir reģistrēts Eiropā, mēs to varam saukt pie atbildības, savukārt tā akcionāru struktūras maiņa vājinātu Eiropas pozīcijas visos ar politiku un privāto uzņēmējdarbību saistītajos drošības aspektos, un es nemaz neminēšu pieņēmumus, ko varētu izteikt saistībā ar Ķīnas valsts uzņēmumiem.

Mēs ar gandarījumu jūs tuvākajās dienās informēsim ar Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju koordinātoru palīdzību, un rudenī es atgriezīšos Parlamentā ar visaptverošiem priekšlikumiem.

Maria Damanaki, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos pateikties visiem Eiropas Parlamenta deputātiem par šīm nūdien konstruktīvajām debatēm. Kā jau *Oettinger* kungs teica, esam dzirdējuši daudzus vērā ņemamus priekšlikumus.

Tiem, kuri gaida tūlītēju un efektīvu reakciju, es gribu teikt, ka šis moratorijs dos laiku pārbaudīt mūsu tiesību aktus un noskaidrot, kas mums ir vajadzīgs. Mēs pie tā vēl atgriezīsimies, un tās nav procedūras beigas. Es arī vēlos uzsvērt, ka EJDA pilnvaru paplašināšana, iekļaujot tajās urbšanas darbus, būs mūsu galvenā prioritāte. Mums tas ir jāizdara, un mēs to pilnībā apzināties.

Pievērsoties cilvēkiem un to prasībām panākt praktiskus un redzamus rezultātus atjaunojamās enerģijas jomā, es teikšu tikai to, ka Komisijas izstrādātajā stratēģijā „Eiropa 2020” ir likts uzsvārs uz motivācijas radīšanu un finansējuma piešķiršanu pētniecības jomā, lai panāktu rezultātus. Viens no mūsu mērķiem pētniecības programmas nākamajā finanšu periodā būs — un tā ir prioritāte — okeāna atjaunojamā enerģija. Es domāju, ka tā ir pozitīva reakcija uz jūsu priekšlikumiem.

Paul Mānette, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ļaujiet arī man izteikt gandarījumu par šīm debatēm. Šis ir manas pirmās debātes šajā prezidentūrā, un jāteic, ka, manuprāt, man ir laimējies, ka varēju piedalīties tik plašās un spraigās debatēs, kurās ir redzama gan ļoti liela deputātu vienprātība, gan diezgan plaša piekrišana Komisijas ierosinātajiem priekšlikumiem. Savukārt es nodrošināšu debātes Padomē un panākšu, lai tajā skan tikpat liela vienprātība un atbalsts.

Šo debāšu noslēgumā mēs skaidri redzam, kā ir jāizskatās plaši atzītai Eiropas politikai un ka beigu beigās, kā teikts parunā, „Katram mākonim ir sudraba maliņa”. Ja šī ļoti tālu notikusī katastrofa sniedz mums, eiropiešiem, iespēju apzināt mūsu noteikumu kopumu un panākt tā nostiprināšanu, neraugoties uz to, ka mēs paši katastrofu nepiedzīvojam, kā arī nodrošināt šādu nelaimju neiespējamību, ir jāatzīst, ka tā ir izdarījusi arī ko labu, un mums vismaz būs apziņa, ka esam no tās guvuši visas iespējamās mācības. Kā jau daudzi sacīja, mums ir jāpārskata visi mūsu profilakses noteikumi, jāizskata tie pēc tam, kad būsīm strādājuši, protams, ciešā sadarbībā ar nozares pārstāvjiem, valsts iestādēm un regulatīvajām iestādēm, kā arī — es uzsveru šo aspektu Komisijas dēļ — ar neatkarīgajiem ekspertiem, lai mēs būtu droši, ka esam uzklājis visi iespējamie viedokļi par šiem jautājumiem. Vajadzības gadījumā mums šis process jāturpina, līdz izstrādāsim noteikumu kopumu, kas gandrīz noteikti — jo šajā jomā noteiktība nepastāv — nodrošinās šādu nelāmes gadījumu neatkārtošanos. Komisijas izteiktais priekšlikums apsvērt iespēju noteikt

moratoriju ir ļoti svarīgs priekšlikums, un, vēlreiz atkārtot, es parūpēšos, lai Padome par to sarīko debātes un pēc iespējas ātrāk tiek pieņemts lēmums.

Otrs pamatprincips ir princips „piesārņotājs maksā”, un tādēļ tiek ierosināts priekšlikums par apdrošināšanu, kas sniedz divas priekšrocības — pirmkārt, nodrošina, ka katastrofas gadījumā — ko mēs, protams, nevēlamies piedzīvot — par nelaimi atbildīgie nevarēs izvairīties no savām finansiālajām saistībām. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Otrkārt, ja apdrošināšanas sistēma būs pietiekami labi izstrādāta un stingra, to varēs izmantot kā iebiedēšanas līdzekli, lai ikvienu, kas gribēs uzsākt riskantus urbumus, atturētu piemērotie apdrošināšanas noteikumi. Tā ir šādas sistēmas papildu priekšrocība.

Protams, būs arī jāpārskata un jāpārstrādā visi noteikumi par atbildību un mehānismi par iekļaušanos katastrofas gadījumā. Es jau nupat minēju, ka būtu noderīgi pārskatīt Eiropas Jūras drošības aģentūras (EJDA) noteikumus, lai panāktu, ka tie un mūsu civilās aizsardzības mehānismi nodrošina mums visus resursus, kas vajadzīgi, lai reaģētu katastrofas gadījumā. Pēdējais un pats svarīgākais — šī katastrofa atgādina, ka mēs Eiropā bijām īpaši tālredzīgi, 2008. gada decembrī pieņemot klimata un enerģētikas paketi, proti, slavenos „20—20—20” mērķus. Savā ziņā tā ir laimīga sakritība, ka tieši tad, kad iepriekšējā ASV administrācija pieņēma lēmumu vēlreiz uzsākt riskantus urbumus darbus nekur citur kā Aļaskā, turklāt sevišķi ekstremālos apstākļos, Eiropa rīkojās tieši pretēji un mēģināja iegūt līdzekļus, kas nodrošinātu patiesu energoefektivitāti un godīgu pāreju uz atjaunojamo enerģiju. Mēs par to varam tikai priecāties, un mums jāturpina to atgādināt; mums jāturpina apkārtējos informēt, ka apņemšanās, ko mēs pieņemām pirms teju 18 mēnešiem, ar katru dienu kļūst arvien lielāka.

Visām dalībvalstīm līdz 30. jūnijam bija jāiesniedz savi rīcības plāni atjaunojamās enerģijas jomas attīstībai. Komisār, es nezinu, vai visas dalībvalstis tos ir iesniegušas. Esmu pārliecināts, ka Komisija uz tām izdara likumīgu spiedienu, lai saņemtu šos plānus noteiktajā termiņā. Beļģija savu plānu iesniedza ar 48 stundu novēlošanos, un es lūdzu par to atvainot, tomēr plāns ir iesniegts. Tie ir dokumenti, kas liecina, ka šoreiz būtiskā rūpnieciskā pāreja ir sākusies, ka šoreiz katra dalībvalsts ir izskatījusi visus iekšējos procesus, kas vajadzīgi, lai šo pāreju pabeigtu, un vienlaikus ir novērtējusi tās potenciālu un milzīgo ieguldītā darba apjomu.

Tas pats attiecas uz energoefektivitātes novērtējumu. Kā jūs zināt, komisār, — iespējams, to zināt arī jūs, dāmas un kungi — prezidentūra ļoti vēlas, lai mēs panākam strauju progresu energoefektivitātes jomā. Energoefektivitāte ir vissvarīgākā politikas joma. Politika attiecībā uz atjaunojamo enerģiju ir ļoti vērtīga, taču vēl labāk būtu, ja mēs vispār nepatērētu enerģiju. Mēs zinām, ka Eiropas ēku apkures, ražošanas un pat transporta nozarē — turklāt, neraugoties uz nesen pieņemtajiem noteikumiem par, piemēram, ēku energoefektivitāti — mēs varam panākt vēl daudz lielākus ietaupījumus. To ir apliecinājuši ļoti daudzi pētījumi.

Ja mēs aplūkojam novērtējumus attiecībā uz noteikumiem par privātajiem transportlīdzekļiem — piemēram, automašīnām —, varam redzēt, cik šie noteikumi ir efektīvi. Tie ir ievērojami veicinājuši fosilo kurināmo, jo īpaši naftas patēriņa samazināšanu Eiropas autotransporta jomā, un tas apliecina šīs politikas nozīmīgumu. Kā jūs zināt, komisār, mēs gaidām pirmos Energoefektivitātes rīcības plāna novērtējuma rezultātus, lai pēc iespējas ātrāk varētu sākt darbu pie otrā un ļoti vērienīgā plāna.

Damanaki kundze, mēs arī atkārtoti izskatīsim jautājumu par atjaunojamās enerģijas ražošanu jūrā. Kā jūs zināt, acīmredzamu ģeogrāfisku iemeslu dēļ Beļģijas prezidentūru ļoti interesē Ziemeļjūra. Pavisam nesen kopā ar astoņām citām dalībvalstīm un valsti, kas

nav ES dalībvalsts, kurai arī pieder naftas ieguves platformas un kura iesaistās naftas izpētē un urbšanā — Norvēģiju —, mēs, visas desmit valstis, parakstījām vienošanos par kopēju vēja elektrostacijas būvniecību Ziemeļjūrā. Tas ir viens no lielākajiem atjaunojamās enerģijas attīstības projektiem pasaulē. Mēs arī vienlaikus sākam domāt par vēl vienas atjaunojamās enerģijas tehnoloģijas attīstību šajās Ziemeļjūras vēja elektrostacijās, lai varētu izmantot jūras spēku enerģijas ražošanai. Šis ir vēl viens temats, pie kura mēs atgriezīsimies, lai gan pa to laiku turpināsies lielas debātes, jo šīs prezidentūras laikā mums būs jāpabeidz rīcības plāns 2011.–2020. gadam. Citiem vārdiem sakot, mums būs jāsaprot mūsu redzējums par enerģijas jomu nākamajos desmit gados — tas nozīmē pārvērst slavenos „2020. gada paketē” paredzētos mērķus konkrētos un īpašos priekšlikumos un nodrošināt ar tiem saistītos finanšu risinājumus. Mums arī būs jāsaprot debātes par virzības plānu 2050. gadam, proti, redzējumu par 2050. gadu, kas nenoliedzami ir visu mūsu saistību stūrakmens. Vairāki zinātnieki patlaban apgalvo, ka Eiropai, īstenojot efektīvu energoefektivitātes politiku un attīstot atjaunojamās enerģijas jomu, ir ļoti liela iespēja 2050. gadā sasniegt simtprocentīgu atjaunojamās enerģijas īpatsvaru. Tas nozīmē, ka aptuveni 40 gadu laikā mēs atbrīvosimies no vajadzības izmantot fosilo kurināmo.

Par šo tēmu mums būs jāriko vēl vienas debātes un jāuzsāk tās pietiekami vērienīgi.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE), rakstiski. – (LT) Ir ļoti daudz runāts par to, kas mums jādara, lai turpmāk izvairītos no tādiem notikumiem kā Meksikā. Tas ir īpaši svarīgi mums Lietuvā, jo mūsu piekrastes tuvumā ir izvietota naftas izpētes platforma, kas pieder valstij, kas nav ES dalībvalsts. Ja uz šīs platformas notiks nelaimes gadījums, mēs piedzīvosim ekoloģisku katastrofu ES piekrastē un pasaulē piesārņotākajā jūrā. Turklāt līdz šim vēl nav panākta vienošanās ar valstīm, kas atbildīgas par platformu, par seku likvidēšanu pēc jebkāda veida negadījuma uz šīs platformas. Līdzīga problēma var rasties, ja notiks negadījums Baltijas jūras gultnē izvietotajā cauruļvadā *Nord Stream*. Visiem trim minētajiem gadījumiem ir viena kopēja iezīme — par ietekmes uz vidi novērtējuma procedūrām ir maksājuši klienti, un tādējādi tās nav neatkarīgas un objektīvas. Es aicinu uzsākt diskusijas par tādas sistēmas izveidi, kas nodrošinātu neatkarīgu ietekmes uz vidi novērtējumu. Būtiska šādas sistēmas daļa būtu fonds, ko finansētu ieinteresētie uzņēmumi un administrētu neatkarīgas iestādes, un kas apmaksātu ietekmes uz vidi novērtējumus, tādējādi nodrošinot to objektivitāti. Taču mums ir jāpanāk, lai šos noteikumus par objektivitāti piemērotu ne tikai ES, bet arī trešās valstīs veiktiem ietekmes uz vidi novērtējumiem.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.30 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

17. Stāvoklis Kirgizstānā (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par stāvokli Kirgizstānā.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze, kopš pēdējās reizes, kad

mēs debatējām par Kirgizstānu 20. aprīļa plenārsēdē, notikumi šajā valstī ir kļuvuši vēl dramatiskāki. Jūnija sākumā Kirgizstānas dienvidu provincēs uzvirvoja liels starpetniskās vardarbības vilnis, kā rezultātā simtiem cilvēku traģiski gāja bojā, vēl vairāk cilvēku guva ievainojumus, kā arī simtiem tūkstoši ļaužu tika pārvietoti valsts iekšienē vai devās bēgļu gaitās.

Pagājušo nedēļu laikā pagaidu valdība ir centusies atgūt kontroli pār situāciju, kas draud izvērsties atklātā pilsoņu karā un reģiona destabilizācijā. Kā 28. jūnijā minēju savā paziņojumā, šajā kritiskajā stāvoklī 27. jūnijā mierīgi un bez starpgadījumiem noritēja konstitucionālais referendums, kas vērtējams kā pozitīvs solis ceļā uz konstitucionālās kārtības un demokrātiska procesa atjaunošanu Kirgizstānā. Ļoti augstais balsotāju kopskaits un dominējošais konstitūcijas reformām izteiktais atbalsts apliecina Kirgizstānas pilsoņu izturību un vēlmi panākt mieru.

Bēgļu ātrā atgriešanās no Uzbekistānas un salīdzinoši mierīgā situācija drošības jomā, kas patlaban dominē valstī, ir uzmundrinoši signāli. Tomēr risināmās problēmas ir ievērojamas. Lai gan valsts gatavojas oktobrī gaidāmajām parlamenta vēlēšanām un turpina stabilizēt situāciju, aktualitāti nezaudē būtiskas humānās vajadzības, liela starpetniskā spriedze un iestāžu novājinātība. Turklāt valsts politiskais un ekonomiskais stāvoklis vēl arvien ir ļoti nestabils un pastāv iespēja, ka vardarbība atsāksies.

Esmu gandarīta, ka Eiropas Savienība šīs krīzes laikā ir aktīvi strādājusi. Jau no paša sākuma mēs esam rūpīgi novērojuši situāciju, un 14. jūnijā, tikai dažas dienas pēc pirmā vardarbības uzplūda, Ārlietu padome jau apsprieda situāciju. Padome jūlijā pie šā temata atgriezīsies. Kirgizstānu divas reizes ir apmeklējis ES īpašais pārstāvis — vēstnieks *P. Morel*. Viņš ir iesaistījies plašās apspriedēs ar Kirgizstānas iestādēm un citām starptautiskām ieinteresētajām personām, tostarp ANO un EDSO. Lai šajā kritiskajā brīdī palīdzētu viņam saglabāt aktīvo lomu, tika būtiski pastiprināta viņa komanda.

Reaģējot uz situāciju, ES nav skopojusies ne ar diplomātisko, ne humāno palīdzību. Komisija ātri nodrošināja humāno palīdzību. Komisāre *K. Georgieva* nupat atgriezās no reģiona, kur viņa novērtēja palīdzības piegādi un reģiona turpmākās vajadzības. Komisāre ļoti labi pazīst šo teritoriju. Esmu gandarīta, ka šajās debatēs viņa ir kopā ar mums. Es izsaku atzinību par neticamo darbu, ko viņa paveikusi gan Kirgizstānā, gan citur.

Mēs arī grasāmies palielināt mūsu centienus atbalstīt pagaidu valdības uzsāktos stabilizēšanas un demokrātijas ieviešanas procesus, jo īpaši palīdzot organizēt gaidāmās parlamenta vēlēšanas, nostiprināt galvenās iestādes, atbalstīt starpetnisko samierināšanu un pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas, kā arī sociālās situācijas stabilizēšanu.

Kirgizstānas pārveide par stabilu un demokrātisku valsti līdz šim autoritārajā un nestabilajā pasaules reģionā ir mērķis, kura sasniegšanu mēs esam gatavi atbalstīt. Saistībā ar drošības aspektiem un iespējamu ES iesaistīšanos mēs aktīvi sadarbojamies ar ANO, EDSO un citām iestādēm. Mēs rūpīgi izskatām patlaban iesniegtās iniciatīvas, tostarp EDSO priekšlikumu par policijas darba grupu.

Attiecībā uz drošību, tāpat kā visām pārējām jomām, kurās ES iesaistās, mūsu izvēlētā rīcība ir rūpīga un pastāvīga saskaņošana ar starptautisko sabiedrību. Mēs sazināmies ar Kirgizstānas iestādēm, kā arī ar EDSO un ANO par Biškekas nodomu izveidot valsts komisiju, kas izmeklētu jūnija notikumus valsts dienvidu provincēs. Ir izteikts lūgums nodrošināt starptautisko ekspertu dalību un palīdzību.

Faktu noskaidrošana ir obligāts pirmais solis ceļā uz to, lai apkarotu nesodāmību, veicinātu kopienu samierināšanu un novērstu šādu notikumu atkārtošanos. Tādēļ mēs uzstāsim, ka ikvienai gan valsts, gan starptautiskai komisijai, kas centīsies noskaidrot patiesību, jābūt uzticamai un objektīvai. Mēs atbalstīsim starptautiskos centienus. Šajā jomā galvenais ir rīcības saskaņošana ar EDSO un ANO.

Es ļoti vēlos dzirdēt godājamo deputātu viedokli par šo tematu.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Parlamentam par šo — es grasījos teikt „savlaicīgo” — diskusiju, taču, tā kā tieši šobrīd norit futbola mačs, brīdis varētu nebūt tik piemērots, kā mēs cerējām. Tomēr mani patīkami pārsteidz, ka runātāju saraksts ir ļoti garš, un esmu ļoti pateicīga visiem klātesošajam un visiem, kas mūs vēro ekrānos.

Kā jau Augstā pārstāve minēja, etniskās vardarbības uzplūds Kirgizstānas dienvidos nu ir apstājies un humānās palīdzības sniegšanas posms ir gandrīz beidzies. Kad biju Ošā, redzēju, ka uz ielām atgriežas tirgotāji un cilvēki atkal iziet no mājām, lai gan dažās apkaimēs joprojām notika neregulāras apšaudes.

Es arī gribētu apstiprināt, ka mūsu humānā palīdzība tika sniegta ātri, atbilstoši un pārdomāti. Mēs 16. jūnijā sniedzām ārkārtas palīdzību EUR 5 miljonu vērtībā un to nekavējoties izdalīja ekspertiem Ošā, lai saskaņotu tās piešķiršanu. Mēs to izdalījām ar triju reģionā strādājošu organizāciju — Sarkanā Krusta, *ACTED* un *Médecins Sans Frontières* — palīdzību. Varu teikt, ka mums izdevās palīdzēt glābt dzīvības un nodrošināt ar pārtiku, ūdeni un patvērumu, taču vēl svarīgāk bija tas, ka mēs atradāmies tur. Ošas iedzīvotāju acīs tas bija lielākais ieguldījums drošībā un aizsargātībā.

Cilvēki lūdza man nodot Eiropas Savienībai viņu pateicību. Šodien papildus mieram pastāv arī liela spriedze un bailes, ka vardarbība varētu atkārtoties. Māte, kuras acu priekšā nošāva viņas piecus gadus veco meitiņu, man jautāja: „Kā lai es turpinu dzīvot, ja pasaulē nav tainīguma?” Tādu cilvēku kā viņa ir tūkstošiem, un viņu pacietība kļūst arvien mazāka. Iedzīvotāju vidū ir ļoti maza ticība, ka valdība spēs kontrolēt situāciju dienvidos, ja tā vēlreiz saasināsies, un humānās palīdzības organizācijas veido krājumus, ko izmantot vardarbības atkārtšanās gadījumā.

Šajā situācijā, kā uzsvēra Augstā pārstāve, mūsu atbalstam ir divas prioritārās jomas — atjaunot uzticību dominējošo uzbeku un kirgīzu etnisko kopienu vidū, kā arī atjaunot konflikta ietekmētos uzturlīdzekļus un mājsaimniecības. No šiem daudz sarežģītāks un svarīgāks uzdevums ir samierināšana. Gan valdība, gan Ošas iedzīvotāji ir stingri pārliecināti, ka ar starptautiskās sabiedrības atbalstu iespējas panākt samierināšanu būs daudz lielākas. Kā sacīja Augstā pārstāve, prezidente R. *Otunbayeva* jau ir lūgusi, lai ES palīdz nodrošināt starptautisku konflikta izcelsmes izmeklēšanu un starptautisku policijas komandu, kas apmācītu un nostiprinātu vietējo policiju. Es gribu piebilst, ka to ļoti vēlas arī manis satiktie Ošas iedzīvotāji — viņi ļoti skaidri lūdza palīdzēt izmeklēšanā un policijas darbā.

Noslēgumā ļaujiet man jums apliecināt, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai turpmākajos grūtajos mēnešos palīdzētu Kirgizstānai. Mēs palīdzēsim atjaunot uzturlīdzekļus ar programmām, kas paredz samaksu par darbu skaidrā naudā un skaidru naudu pārtikas iegādei, mēs arī palīdzēsim atjaunot sagrautās mājas un nodrošināt ģimenēm celtniecības materiālus — ziemā Ošā ir ļoti auksti, un tas ir jāizdara ātri —, kā arī sniegsim upuriem juridisku un psiholoģisku atbalstu. Turklāt, izmantojot stabilitātes instrumentu, tiks piešķirti EUR 7 miljoni vēlēšanu rīkošanai, tiesiskajam atbalstam, kā arī sociālajai un fiziskajai

rehabilitācijai. Šā gada 27. jūlijā notiks starptautisko ziedotāju konference, un Komisija tajā aktīvi piedalīsies.

Mani ļoti aizkustināja kirgīzu iestāžu un vienkāršās tautas paustā uzticība Eiropai. Viņi uzskata, ka Eiropa ir neitrāla un gādīga, atbalsta cilvēktiesības un demokrātiju, kā arī spēj mudināt starptautisko sabiedrību palīdzēt šai mazajai Vidusāzijas sirdī izvietotajai demokrātijas saliņai, ko ieskauj autoritāras valstis. Šāvakara diskusija Eiropas Parlamentā šo uzticību un tās vērtību attaisno, un es vēlos par to jums no sirds pateikties.

Paolo Bartolozzi, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos uzsvērt, ka situācija Kirgizstānā ataino realitāti, kas pārāk ilgi nav saņēmusi pelnīto uzmanību. Realitāte, par kuru runāju, ir nestabilitāte Vidusāzijā, kas diemžēl pieaug, un cerības panākt demokrātiju un ekonomikas attīstību — vismaz daudzās no šīm valstīm — ir ļoti vājas. Pēdējo mēnešu laikā Kirgizstāna ir piedzīvojusi asu konfliktu izraisītas ciešanas, kas vismaz tuvākajā nākotnē ietekmēs starpetniskās nesaskaņas, padarot šīs valsts stabilizēšanu par vēl grūtāku uzdevumu nekā agrāk.

Kā jau tika sacīts, starptautiskās sabiedrības un jo īpaši Eiropas Savienības uzdevums ir pēc iespējas vairāk palīdzēt Kirgizstānai trīs veidos — pirmkārt, nekavējoties nodrošinot pirmās nepieciešamības preces un palīdzību sagrauto māju atjaunošanā; otrkārt, sniedzot pēc iespējas ilgāku finansiālo palīdzību — ES tas jādara atbilstīgi Vidusāzijas stratēģijai un šajā kontekstā īstenotajiem instrumentiem; treškārt, nodrošinot politisko atbalstu, lai palīdzētu atjaunot konstitucionālo kārtību un tiesiskuma attīstību.

Referendumu par konstitūcijas grozījumiem, kas Kirgizstānā notika 28. jūnijā, kad apstākļi nenoliedzami bija smagi, var uzskatīt par pirmo soli ceļā uz konstitucionālās kārtības atjaunošanu. Šīs 28. jūnijā notikušās vēlēšanas arī apstiprināja EDSO uzraudzības misija, kas, protams, ņēma vērā īpašos apstākļus, kādos notika referendums.

Jaunā Kirgizstānas konstitucionālā kārtība tiks vairāk virzīta uz parlamentāru nevis prezidentālu sistēmu. Iespējams, tas veicinās dažādo šīs valsts etnisko grupu atzīšanu, kā arī palīdzēs atzīt, ka šajā sašķeltajā un multietniskajā teritorijā ir jāpanāk šo grupu vienprātība. Eiropas Savienību un Kirgizstānu saista partnerības un sadarbības nolīgumi, kuros ir paredzētas regulāras parlamentārās sadarbības komitejas sanāksmes. Mēs ceram, ka mūsu starpparlamentu attiecības pēc iespējas drīzāk tiks atjaunotas un mēs tās veidosim ar demokrātiski ievēlētu Kirgizstānas parlamentu.

Kā jau tika sacīts, Kirgizstānai tuvākajā laikā ir vajadzīga stabilitāte, kā arī mūsu politiskais un finansiālais atbalsts — neliegsim ne vienu, ne otru.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms savas grupas vārdā es vēlos pateikties Augstajai pārstāvei un komisārei par ātro un saskaņoto reakciju. Kā sacīja komisāre, ir vajadzīga „ātra, atbilstoša un pārdomāta” rīcība. Saskaņā ar man pieejamo informāciju tieši tā arī tika darīts.

Etniskā spriedze ir īpaši skumdinoša. Mums jāatceras, ka arī šajā pasaules daļā robežas netika noteiktas, precīzi ievērojot etnisko izcelsmi. Patiesībā tas nemaz nav slikti. Ja mēs vienmēr būtu ievērojuši etniskās izcelsmes principu, mēs nekad nevarētu noteikt robežas. Tomēr šo principu neievērošana kopā ar sociālām un ekonomiskām grūtībām var izraisīt etnisku spriedzi. Mēs ceram, ka visi iesaistītie, tostarp visas kaimiņvalstis, atstās šīs nesaskaņas pagātnē un sāks jaunu posmu.

Baronese C. Ashton pieminēja mūsu īpašo pārstāvi P. Morel kungu, kuru es ļoti cienu. Varbūt ir pienācis īstais laiks, kā jau minēju iepriekš, atdzīvināt Vidusāzijas stratēģiju, ko īpaši ievērojām Vācijas prezidentūras laikā, jo, manuprāt, šis reģions ir ļoti svarīgs — tas atrodas pie Afganistānas un starp Krieviju un Ķīnu, tas ir nestabils, tajā pastāv liela spriedze, un Eiropu šis reģions ļoti interesē. Es uzskatu, ka saistības, ko šajā situācijā uzņemamies, ir sevišķi nozīmīgas.

Cik daudzus no mums satrauca referendums? Man jāatzīst, ka es nebiju drošs par izvēlēto laiku. Tomēr tagad ir skaidrs, ka brīdis bija piemērots un rīcība bija pareiza. Reizēm mēs arī mēdzam domāt kategorijās, uzskatot, ka, lai panāktu valsts attīstību, ir vajadzīgi stipri vīrieši un sievietes, un pēc tam tiks izveidota arī demokrātija. Jaunā pagaidu prezidente — sieviete, kurai ir vīzija, spēks, izlēmīgums, kā arī apņemšanās panākt lielāku demokrātiju — ir parādījusi, ka ir iespējams iegūt abus. Tas varētu būt arī labs piemērs apkārtējam reģionam. Viņiem noteikti nav vajadzīgi prezidenti ar ilgtermiņa pilnvarām, kuri saglabās amatu visu dzīvi. Valstij var palīdzēt, arī apvienojot demokrātiskos principus un cilvēku, kam ir skaidra stratēģija, šajā gadījumā sievieti. Mēs ceram, ka ar Eiropas Savienības atbalstu prezidentei un viņas valstij tas izdosies.

Niccolò Rinaldi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs vairs nevēlamies piedzīvot nevienu grautiņu Vidusāzijā.

Vidusāzija ir reģions, kur pastāv liels starpetnisko konfliktu risks. Cilvēku tautības ir ļoti dažādas, un valstu robežas tika noteiktas Staļina režīma laikā. Tikai iedomājieties, uzbeku teritorijā ir kirgīzu anklāvs, savukārt kirgīzu teritorijā ir četri uzbeku anklāvi, tostarp anklāvs, ko apdzīvo tikai Kirgizstānā dzīvojošie tadžiku izcelsmes Uzbekistānas pilsoņi — tas ilustrē situācijas sarežģītību.

Patlaban ir 300 000 pārvietotu cilvēku. Simts tūkstoši cilvēku ir devušies bēgļu gaitās uz Uzbekistānu, un ļoti daudzi ir miruši — mēs pat nezinām, cik daudz ir mirušo, iespējams pat 2000. Ko darīt? Pirmkārt, kā sacīja komisāre, ir ļoti svarīgi nodrošināt taisnīgumu, jo, kā liecina citu valstu pieredze, samierināšana nav iespējama bez zināma taisnīguma. Tādēļ mums jābūt neatlaidīgiem attiecībā uz izmeklēšanas komitejas izveidi.

Otrkārt, nepārtraucot humānās palīdzības sniegšanu, mums arī jārisina vairāki politiskie jautājumi. *Swoboda* kungs pieminēja vienu no tiem, proti, mums jāapstiprina šai pagaidu valdībai, ka tā patiesi dara labu darbu. Referendums bija veiksmīgs ne tikai tā satura dēļ — tas atjaunoja prezidenta un parlamenta attiecību līdzsvaru —, bet arī tā organizēšanas veida un lielā dalībnieku skaita dēļ.

Es arī gribētu saprast, kā mums, eiropiešiem, reaģēt, ja mēs to darīsim, uz EDSO pieprasījumu nosūtīt uz teritoriju starptautisku policijas vienību — vai mēs pilnībā uzticēsim policijas darbu Krievijai vai tomēr sniegsim arī savu ieguldījumu?

Treškārt, ko dara Amerikas Savienotās Valstis? ASV Manasā pieder ļoti liela militārā bāze, taču man šķiet, ka ASV ietekme Vidusāzijā vispārīgi mazinās. Manuprāt, ir svarīgi, lai mēs atsevišķus jautājumus saskaņojam arī ar ASV administrāciju. Runājot par komisāres minēto 27. jūlijā paredzēto ziedotāju konferenci, es gribētu saprast, kādas ir Eiropas prioritātes šajā jomā. Manuprāt, mums ir jāiegulda visupirms izglītībā un Kirgizstānas pašreizējās pilsoniskās sabiedrības stiprināšanā. Kā liecina lielais referenduma dalībnieku skaits, šī sabiedrība ir aktīva.

Noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka Eiropas stratēģija attiecībā uz Vidusāziju izmantot reģionālu pieeju noteikti ir pareiza. Šis ir reģions, uz ko jāskatās kopumā. Es domāju, ka vidējā laika posmā mums būs pakāpeniski jāpieņem šī stratēģija arī Afganistānai, jo mēs nevaram attiecībā uz Afganistānu ievērot vienu politiku, bet attiecībā uz citām Vidusāzijas valstīm — pārējām Vidusāzijas valstīm — citu politiku. Šis ir konflikta novēršanas parauggadījums, kad tiek saskaņota civilā un ārkārtas aizsardzība, nedaudz līdzīgi kā palīdzības sniegšanas sistēma EU-FAST, kuras pietrūka Haiti. Tagad mums ir juridiskie instrumenti — pilsoņi tos gribēja un mums ir jāpierāda, ka mēs spējam atrisināt radušos situāciju.

Heidi Hautala, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FI) Priekšsēdētājas kundze, ir ļoti svarīgi atklāt šīs vardarbības cēloni. Es zinu, ko domā Starptautiskās krīzes grupas priekšsēdētāja vietnieks *Alain Délotroz*. Viņš stāsta, ka šie notikumi atgādina situāciju Rietumbalkānos deviņdesmitajos gados. Zvēriņie notikumi, par ko rakstīts šeit un par ko esam lasījuši avīzēs, atgādina briesmīgo nežēlību, ko piedzīvoja Rietumbalkānos. Ir pamats aizdomām, ka šīs darbības bija provokatīvas. Mēs neesam pilnīgi pārliecināti, ka šo notikumu cēlonis ir īstas etniskās nesaskaņas — daudz ticamāk, ka iemesls ir etniskā spriedze, kas uzjundīta tādēļ, ka Kirgizstānas dienvidi ir ļoti nabadzīgs un trūcīgs reģions.

Es īpaši vēlos pievērst Augstās pārstāves un komisāres *K. Georgieva* uzmanību faktam, ka patlaban neērtā situācijā ir nonākuši cilvēktiesību aizstāvji. Manuprāt, izskatās, ka šobrīd mēs vainīgos meklējam nepareizajā vietā. Ir pieejamas liecības par to, ka atsevišķi cilvēki, kuri devās meklēt pierādījumus un dokumentēt šīs nežēlības, paši ir kļuvuši par oficiālās reakcijas upuriem.

Es esmu iesniegusi apelāciju cilvēktiesību aizstāvja *Azimzhan Askarov* vārdā. Viņš tika aizturēts un, cik zināms, joprojām atrodas apcietinājumā. Viņš vāca pierādījumus par notikumiem, kas saistīti ar šīm nežēlībām. Tādējādi atsevišķas personas varētu viņu uzskatīt par bīstamu.

Es vēlos lūgt Komisijai un Augstajai pārstāvei pievērst īpašu uzmanību tam, lai cilvēktiesību aizstāvības organizācijām tiktu nodrošināta iespēja efektīvi strādāt, jo visticamāk tām patlaban ir vislielākās izredzes atklāt, kas patiešām notiek, un mēģināt panākt mieru un stabilitāti.

Struan Stevenson, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, pirms divām nedēļām es biju Uzbekistānā. Taškentā es tikos ar vadošajiem ministriem, kuri mani plaši informēja par bēgļu krīzi, ko izraisījuši nesenie vardarbības uzplūdi Kirgizstānas dienvidos. Es par šo jautājumu rakstveidā detalizēti informēju Augsto pārstāvi.

Uzbekistānas valdība nevilcinās vainot bijušo Kirgizstānas prezidentu *Kurmanbek Bakiyev* par viņa centrālo lomu nemieros, kas izcēlās Kirgizstānas dienvidu pilsētās Ošā un Džalalabadā. Tā norāda, ka kirgīzi un uzbeki šajās pilsētās ir miermīlīgi sadzīvojuši tūkstošiem gadu. Manis satiktie ministri ir pārliecināti, ka pret nevainīgajiem civiliedzīvotājiem vērstā vardarbība un nežēlība ir šausminoša un to varēja izdarīt tikai pieredzējuši un algoti slepkavas, iespējams, Afganistānas vai Čečenijas kara veterāni, ministri arī lēš, ka tika nogalināti aptuveni 2000 cilvēku. Acīmredzot daudzus upurus ir nošāvuši apmācīti šāvēji, grūtnieces tika uzšķērstas, jaunas meitenes tika nežēlīgi izvarotas un noslepkavotas, bet maziem bērniem nocirta galvas un to liķus iemeta upē.

Šāds vardarbības līmenis būtu savāds un neticams, ja nemieros būtu iesaistīti tikai vietējie kirgīzu jaunieši, lai arī gan kirgīzu, gan uzbeku pusaudži un jaunie vīrieši iesaistījās, kad ieraudzīja notiekošās vardarbības apmērus. Vispārējais viedoklis Taškentā ir tāds, ka šie

nemieri bija ļoti savlaicīgi iepļānoti un tos finansēja *K. Bakiyev*, ar savas ģimenes un lojālo atbalstītāju palīdzību nododot pavēles Kirgizstānas dienvidos.

Nemieru dēļ ir notikusi masveida izceļošana — pāri robežai uz Uzbekistānu devās vairāk nekā 100 000 bēgļu. Šos bēgļus uzņēma 15 robežas tuvumā izveidotās nometnēs. Uzbekistānas valdība šim lielajam cilvēku pieplūdumam nodrošināja lielu daudzumu telšu apmetņu, sanitāro telpu, pārtikas un medicīnisko palīdzību, taču cilvēku skaits pārsniedz visas iespējamās prognozes un valdībai rodas grūtības ar darba izmaksu segšanu. Valdībai izmisīgi vajag saņemt finansiālo palīdzību, lai varētu iegādāties pārtiku. Tā baidās, ka ar bēgļiem saistītās problēmas varētu būt ilgstošas, jo daudzi no pārvietotajiem uzbekiem pieredzētās milzīgās vardarbības dēļ baidās atgriezties savās mājās Kirgizstānā.

Uzbekistānas 15 bēgļu nometnes patlaban ir pārpildītas ar vecāka gadu gājuma cilvēkiem, sievietēm, bērniem un daudziem ievainotajiem. Viņi visi no uzbeku iestādēm saņem pienācīgu medicīnisko aprūpi. Daži no šiem bēgļiem jau ir atgriezušies Kirgizstānā, taču daudzi ir paņēmuši līdzi teltis un izveidojuši nometnes tieši pie robežas, būdami gatavi bēgt atpakaļ uz Uzbekistānu, tiklīdz būs manāmas nepatikšanas. Viņi ļoti baidās atgriezties Ošā vai Džalalabadā, kur ir iznīcināti vairāk nekā 75 % uzbeku māju un vairums uzbeku uzņēmumu.

Uzbekistānas valdība, protams, ir pateicīga par EUR 5 miljoniem, ko ES piešķir kā palīdzību Kirgizstānas un Uzbekistānas valdībām. Tā mudina ANO nosūtīt personālu, kas uzraudzītu visa atbalsta izdalīšanu, taču valdība arī atkārtoti, ka, lai pienācīgi risinātu bēgļu krīzes radītās vajadzības, Uzbekistānā vien ir vajadzīgi EUR 5 miljoni dienā. Uzbekistānā ir pieejami vajadzīgie graudu un citu svarīgāko pārtikas preču un medikamentu krājumi, taču valdība nevar nodrošināt šo preču izdalīšanu bez finansiālas palīdzības. Uzbekistānas valdība uzsver, ka ir nepieciešams starptautiski izmeklēt ar šiem nemieriem saistītos apstākļus, un esmu gandarīts, ka šajā rezolūcijā mēs to atbalstīsim.

Joe Higgins, *GUE/NGL grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, ir pagājuši tikai divi mēneši, kopš revolucionārie notikumi Kirgizstānā izraisīja *K. Bakiyev* korumpētā režīma gāšanu un pagaidu valdības izveidi. Tomēr nelaimīgā kārtā, kā mēs toreiz un tieši pirms nesenā vardarbības uzplūda norādījām, vienu laupītāju grupu tikai nomainīja cita, jo ātri parādījās ziņas par korupcijas un savstarpēja izdevīguma elementiem jaunajā valdībā.

Nesenā vardarbība, kas tika vērsta pret cilvēkiem to etniskās izcelsmes dēļ, ir vēl viens murgs, ko nākas piedzīvot vienkāršajiem iedzīvotājiem. Tā nebija spontāna, bet gan inscenēta. Ir izteikti ticami apgalvojumi par to, ka atbildīgi ir *K. Bakiyev* sabiedrotie, kas sadarbojas ar krimināliem grupējumiem.

Ļoti svarīgi ir tas, ka uzbeku un kirgīzu kaimiņi no daudziem reģioniem centās viens otram palīdzēt pretoties šiem grautiņiem. Pamats risinājumam ir strādājošo un nabadzīgo ļaužu — gan kirgīzu, gan uzbeku — apvienošanās un to radikālās prasības pārvērst valsts resursus publiskā īpašumā, lai tos pārmaiņas pēc izmantotu vienkāršās tautas vairākuma labā, nevis korumpētās elites labā, kas līdz šim ir dominējusi pār sabiedrību.

Bastiaan Belder, *EFD grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šausminošie notikumi, kas jūnija vidū norisinājās Kirgizstānas dienvidos, ir traumējuši sabiedrību tās atmodas brīdī. Vai starptautiskā sabiedrība vai Eiropas Savienība var piedāvāt kādu perspektīvu saistībā ar šo nesodāmības režīmu, kur gan kirgīzu, gan uzbeku kopienas uzskata sevi par reālu slepkavnieciskas vardarbības orgānu upuriem *par excellence*? Vakar no rīta tālruņa

sarunā ar kādu rietumu palīdzības organizācijas darbinieku, kurš mīt Biškekā, es saņēmu ārkārtīgi pozitīvu atbildi uz šo būtisko jautājumu, kā arī vairākas lieliskas idejas.

Kirgizstānas nākotnei ir sevišķi svarīga rūpīga un neatkarīga pēdējā mēneša šausminošo notikumu izmeklēšana. Mums nūdien ir jāpieliek punkts šajā valstī dominējošajai nesodāmības kultūrai, lai tajā izveidotu uzticamu valdību un panāktu etnisko grupu līdzaspastāvēšanu. Tādēļ es gribētu, lai Eiropas Savienība uzņemas vadību, uzsākot starptautisku izmeklēšanu, un, kā noprotu no Augstās pārstāves un Komisijas, šāda rīcība tiks ļoti atbalstīta. Šī rūpīgā notikumu izmeklēšana būs jauna posma sākums, jo stāsti un liecības par situāciju ir pretrunīgi un neviens netic, ka vietējās iestādes veiks pienācīgu izmeklēšanu. Mana kontaktpersona Biškekā uzsvēra, ka Eiropa varētu praktiski palīdzēt cietušajiem Kirgizstānas civiliedzīvotājiem, sniedzot strukturālu atbalstu saistībā ar valsts izglītības sistēmu un apgādi ar pārtiku. Par to jau iepriekš runāja *Rinaldi* kungs. Izglītībai ir sevišķi liela nozīme.

Noslēgumā es vēlos mudināt Padomi un Komisiju pievērst uzmanību pamattiesību uz reliģijas brīvību ievērošanai Kirgizstānā. Juridiskai pārskatīšanai nekavējoties ir jānosūta vēl viena *K. Bakiyev* režīma palieka — 2009. gada likums par reliģiju. Eiropai ir pienācis laiks rādīt Kirgizstānai ceļu arī šajā jomā, vienlaikus īstenojot šajā valstī ar humāno palīdzību un izglītību saistītus centienus. Man jāizsaka atzinība gan Augstajai pārstāvei, gan komisārei par saistībām, ko ir uzņēmusies Eiropa un ko, man par prieku, ļoti novērtējusi arī Kirgizstānas tauta. Turpiniet labi iesākto darbu!

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, baronese *C. Ashton*, dāmas un kungi! Iepriekšējā gada laikā man šeit, Eiropas Parlamenta ēkā, bieži ir šķitis, ka mums varbūt nav vērts runāt par notikumiem ārpus Eiropas Savienības. Taču notikumi Kirgizstānā ir kas pavisam cits. Neviena civilizēta valsts un jo īpaši Eiropas Savienība nedrīkst ignorēt tādu etnisko genocīdu un tādu tendenci padzīt no mājām simtiem tūkstošus cilvēku, kādu esam redzējuši Kirgizstānā. Tomēr, lai šīs problēmas atrisinātu, mums vispirms ir jāsaprot to cēloņi. Es kā partijas *Jobbik* biedrs saskatu četrus galvenos cēloņus.

Pirmais un svarīgākais šo problēmu iemesls ir J. Staļina netaisnīgais princips „skaldi un valdi”. Saskaņā ar šo politiku robežas tika noteiktas, neņemot vērā etniskos reģionus, pieņemot, ka tas izraisītu etniskus konfliktus. Otrais iemesls — vērtīgie reģioni valstu starpā netika sadalīti godīgi, tādējādi robežas atkal tika noteiktas netaisnīgi, radot pamatu konfliktiem. Trešais iemesls, kas diemžēl vēl nav ticis minēts, ir radikālo islāma ekstrēmistu grupējumi, kas droši vien visvairāk dominē Ferganas ielejā, kas arī ir bijusi dažādu problēmu iemesls. Kirgizstānā ļoti svarīgs ir arī jautājums par ūdeni. Deviņdesmit procentus no Uzbekistānas eksporta apjoma veido kokvilna, un ir ļoti labi zināms, ka, ja Kirgizstāna pārtrauks ūdens padevi, Uzbekistānas ekonomika pāris mēnešu laikā sabruks. Pats svarīgākais ir tas — un mums tas nūdien ir jāpasaka —, ka šīs problēmas ir jāatrisina, jo, dāmas un kungi, ja mēs nerīkosimies, mēs atkal un atkal pieredzēsim genocīdu. Mums ir jārikojas, jo mēs pilnībā apzināties, ka šo Vidusāzijas vai Centrālās Āzijas reģionu, ne tikai Kirgizstānu, bet arī Uzbekistānu un Tadžikistānu, uzskata par nestabilu teritoriju. Lai novērstu konfliktus, mums, pirmkārt un galvenokārt, ir jāgarantē godīga ūdens resursu sadale. Otrkārt, mums tā vai citādi ir jāpalīdz atvieglot šo valstu robežu šķērsošanu, kā arī izskaust etniskās problēmas un spriedzi. Mums ir jāpanāk šo valstu, proti, Uzbekistānas, Tadžikistānas un Kirgizstānas, zināma reģionāla sadarbība. Mums ir jāpanāk, lai tās vēlas mierīgu līdzaspastāvēšanu. Mums ir jāizveido sistēma, kuras pamatā ir abpusēja uzticība. Eiropas Savienībai tajā ir sevišķi svarīga loma, jo esmu pilnīgi pārliecināts, ka starpnieka pienākumus ir jāuzņemas Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienībai.

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mani ļoti iepriecināja 27. jūnijā notikušā valsts referenduma rezultāti. Lieliskie rezultāti apliecina, ka Kirgizstānas tauta vēlas aktīvi piedalīties politisko lēmumu pieņemšanā un atbalsta jaunu konstitūciju.

Mūsu daudzpartiju rezolūciju par pašreizējo situāciju Kirgizstānā vajadzētu uztvert kā noderīgu soli šajā virzienā. Mēs sagaidām, ka pagaidu valdība atjaunos sabiedrisko kārtību ar tiesiskiem un miermīlīgiem līdzekļiem un ka tā darīs visu iespējamo, lai veicinātu savu pilsoņu samierināšanu. Lai gan šķiet, ka ārkārtas stāvoklis ir beidzies, manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība turpina palīdzēt gan kirgīzu tautai, gan pārējām, atbalstot šo pagaidu valdību un palīdzot tai panākt stabilitāti. Es domāju, ka Kirgizstānas attīstības galvenajai prioritātei jābūt dažādo etnisko grupu samierināšanai, lai cilvēki varētu mierīgi dzīvot viens otram līdzās.

Mūsu, Eiropas Parlamenta, uzdevums ir panākt, lai tūlīt pēc plānotajām parlamenta vēlēšanām notiek jauna starpparlamentārā apmaiņa. Tā ir viena no Kirgizstānas un Eiropas Savienības veiksmīgas sadarbības atslēgām. Manuprāt, sevišķi svarīgi ir, lai Eiropas Savienība attiecībā uz Vidusāziju ievēro visaptverošu pieeju un nekoncentrējas tikai uz atsevišķiem reģioniem. Rīcības pamatā vienmēr ir jābūt atklātam dialogam. Tādējādi papildus Eiropas Savienības lomai ekonomikas un attīstības jautājumos to vienmēr uzskatīs par politisko partneri. No mūsu perspektīvas raugoties, demokrātijas ieviešana un cilvēktiesību ievērošana rada pamatu miermīlīgai līdzāspastāvēšanai visās valstīs. Šī rezolūcija pievērš uzmanību pastāvīgajai situācijas nestabilitātei šajā valstī.

Komisāres kundze, baronese C. Ashton, sirsnīgs paldies jums par ātro un lielo ieguldījumu. Mēs jūs atbalstām, un Kirgizstānas iedzīvotāji šo ieguldījumu ir pelnījuši.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Baronese C. Ashton, Georgieva kundze, dāmas un kungi! Jautājums par Kirgizstānu bieži parādās Eiropas Parlamenta un speciālās Ārlietu komitejas darba kārtībā. Tas liecina par to, kādu nozīmi esam piešķīruši gan šai valstij, gan Eiropas Savienības politikai attiecībā uz visu Vidusāziju. Notikumi šajā reģionā ir ļoti strauji un pretrunīgi. Mēģinājumus stabilizēt jauno valdību pavadīja nopietnu etnisko sadursmju uzplūds, kā laikā saskaņā ar dažādām aplēsēm ir gājuši bojā 300–2000 cilvēku, savukārt 100 000 cilvēku ir meklējuši glābiņu kaimiņvalstī Uzbekistānā.

Starp citu, mums ir jāizsaka atzinība uzbeku sabiedrībai par tās nosvērtību, kas novērsa konflikta saasināšanos. Taču, pateicoties Kirgizstānas iestāžu pienācīgai reakcijai, salīdzinoši ātri izdevās panākt kārtības atjaunošanu. Tomēr, lai šajā valstī daļā nodrošinātu pastāvīgu stabilitāti, ir jāatrod un jānodrošina konflikta musinātāji un noziegumu izdarītāji.

Ir jāizsaka arī liela atzinība valsts pagaidu valdībai par to, ka tā apņēmīgi aizstāvēja valstī īstenotās politiskās reformas un neizmantoja Ošā un Džalalabadā notikušās sadursmes kā iemeslu paredzētā referenduma atlikšanai. Par to liecina fakts, ka burtiski pāris dienas pēc Kirgizstānā notikušajām sadursmēm veiksmīgi noritēja referendums un tas mainīja dažādu iestāžu ietekmes sadalījumu, uz prezidenta pilnvaru rēķina palielinot Kirgizstānas parlamenta un valdības pilnvaras.

Papildus tam tika sperts svarīgs solis, lai piešķirtu lielāku leģitimitāti pagaidu prezidentei Roza Otunbayeva, kuru pēc apspriedēm apstiprināja šajā pagaidu amatā līdz 2011. gada beigām. Rudenī arī ir paredzētas parlamenta vēlēšanas. Es uzsveru šos faktus, jo mūsu nostājā ir jāņem vērā pilnīgi visas detaļas. Eiropas Savienība reaģēja ātri un pienācīgi, un es jums par to pateicos.

Tomēr tuvojas brīdis, kad mums būs jāpārskata mūsu pašreizējā politika un jāmeklē iespējas, kā Eiropas Savienībai uzņemt nopietnākas saistības gan pret Kirgizstānu, gan Vidusāzijas reģionu. Mums ir pieejami vajadzīgie finanšu instrumenti. Taču, tāpat kā citos reģionos, mums no šā brīža jāstrādā tā, lai mēs no galvenā atbalstītāja kļūtu par vienu no politiskajiem līdzdalībniekiem kopā ar Krieviju, Ķīnu un Amerikas Savienotajām Valstīm. Man šķiet, ka tieši mēs esam tie, kas var palīdzēt likvidēt šā reģiona lielāko trūkumu, proti, demokrātijas trūkumu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kā daudzi deputāti jau ir teikuši, situācija Kirgizstānā joprojām ir nestabila, un man ir žēl, ka rezolūcijā nav atspoguļotas šeit teiktās runas.

Ja drīkstu būt pārdoša, es gribētu pajautāt, kas iegūs no vardarbības pieauguma šajā valstī? Kas iegūs, ja tajā neizdosies izveidot demokrātiju? Kas iegūs, ja pagaidu valdībai neļaus pabeigt demokrātiskas konstitucionālās kārtības un tiesiskuma atjaunošanu? Kas iegūs no vardarbības, kuras pamatā ir etniskā izcelsme? Ikvienam, kurš kaut ko zina par šo valsti, ir tikai jāuzdod sev šie jautājumi, lai saprastu, kāda ir situācija. Kā gan var neuzskatīt par brīnumu faktu, ka referendums 27. jūnijā notika mierīgos apstākļos, tajā piedalījās liels balsotāju skaits un vairāk nekā 90 % balsotāju atbalstīja jauno konstitūciju?

Jā, baronese C. Ashton, Georgieva kundze, ES ir jāuzņemas palīdzēt Kirgizstānai, taču tā nedrīkst iejaukties un tai jāsniedz visu veidu palīdzība, kas vajadzīga, lai panāktu, ka šis valsts iedzīvotāji neatkarīgi no to izcelsmes nekļūst par tādu politisko un diplomātisko jautājumu upuriem, ar ko tiem nav nekāda sakara. Nepievilsim kirgīzu tautas uzticību Eiropas Savienībai.

David Campbell Bannerman (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, domāju, ka neviens no mums nespēj būt vienaldzīgs pret ciešanām, ko nesēn piedzīvoja Kirgizstānas iedzīvotāji — 2000 nemieros zaudētu dzīvību un 400 000 pārvietotu cilvēku, galvenokārt uzbeku — un kas rada milzīgu spiedienu uz Uzbekistānu.

Runājot Sarkanā Krusta vārdiem, šī ir milzīga krīze. Šī valsts jau ir nabadzīgākā un mazākā no bijušajām Padomju Savienības republikām. Ir traģiski, ka valsts, kas tik dedzīgi cenšas panākt parlamentāru demokrātiju, nonāk šādā stāvoklī. Nudien šķiet, ka katalizators bija konstitucionālās pārmaiņas, ko tauta vēlējas panākt. Tā ir arī viena no pāris musulmaņu nācijām pasaulē, ko vadīs sieviete, cerēsim, ka drīz šim piemēram sekos Irāna. Šī sieviete, *Roza Otunbayeva*, ir pirmā prezidente kādā no bijušajām komunistiskajām Vidusāzijas valstīm, un tas ir labi.

Visām demokrātiskajām valstīm vajadzētu darīt visu iespējamo, lai atbalstītu šo topošo parlamentāro demokrātiju, taču tā ir kā saliņa starp spēcīgām un autokrātiskām kaimiņvalstīm un pie tās robežām ir pastāvīgi radikālā islāma draudi. Šī valsts ir demokrātijas „tilts” un ir pelnījusi mūsu atbalstu.

Baidos, ka tā ir kļuvusi par kauliņu lielāku spēlētāju spēlēs. Tagad tā ietilpst Šanhajas sadarbības organizācijā, ko Ķīna un Krievija izmanto, lai dominētu Vidusāzijas teritorijā, un kuras darba kārtību vajadzētu uztvert ar aizdomām. Ķīnai un Krievijai ir motivācija destabilizēt valsti, lai apdraudētu arī amerikāņu gaisa spēku bāzes pastāvēšanu, slepus atbalstot opozīcijas spēkus.

Noslēgumā vēlos sacīt, ka visām demokrātiskajām valstīm ir jāatbalsta šī drosmīgā, mērķtiecīgā, taču ļoti nemierīgā valsts.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Piecus gadus pēc varas maiņas Kirgizstānā jaunā revolūcija ir izraisījusi vēl smagāku politisko krīzi, kas skar plašāku reģionu. Svarīgi piebilst, ka, neraugoties uz krīzi, referendums par konstitūcijas grozījumiem, pēc kura rudenī ir gaidāmas parlamenta vēlēšanas, noritēja mierīgi un demokrātiski.

Lai reģionā nodrošinātu turpmāku stabilizāciju, papildus demokrātisku vēlēšanu organizēšanai vēl ir objektīvi jāizmeklē valsts dienviddaļā notikušā traģiskā konflikta cēloņi, jācenšas panākt kirgīzu un uzbeku kopienu samierināšanu, kā arī jānovērš iespējamā humānā katastrofa un jānodrošina efektīva starptautiskās palīdzības koordinēšana.

Tajā pašā laikā mums ir jāpalīdz ilgtermiņā ieviest labas pārvaldības principus un jāpievērš tam lielāka uzmanība nekā pirms pieciem gadiem. Ar policijas darbiniekiem un juridisko palīdzību vien nepietiek. Starptautiskās sabiedrības, tostarp Turcijas, rīcībai vajadzētu panākt pēc iespējas ātrāku Kirgizstānas robežu atvēršanu visām tās kaimiņvalstīm.

Esmu gandarīts par Eiropas Savienības ātro iesaistīšanos un pārliecināts, ka mēs spēsim nodrošināt pievienoto vērtību mūsu darbības tempam un efektivitātei, kas arī ir mūsu pienākums. Šoreiz humānie apsvērumi ir ārkārtīgi svarīgi, taču mēs tos nespēsim pastāvīgi risināt, ja mūsu rīcības pamatā nebūs skaidras politiskās koncepcijas.

Ir skaidrs, ka Kirgizstānai ir vajadzīga vērā ņemama starptautiskā palīdzība un ka kopš referenduma panāktās politiskās pārmaiņas valstī pašas no sevis neradīs straujus vai pozitīvus rezultātus, kā arī tas, ka šī krīze nekādā ziņā nav Eiropas Savienības interesēs. Ceru, ka mums šā uzdevuma izpildē veiksies.

Katarína Nevedalová (S&D). – (SK) Sadursmēs Kirgizstānā bojā gāja simtiem cilvēku un vairāki tūkstoši guva ievainojumus. Šajā situācijā Eiropas Savienībai un Eiropas Parlamentam ir jāsaprot, ka, ja mēs vēlamies upurēt cilvēktiesības, lai atsevišķās pasaules daļās panāktu stabilitāti, tad te nav runa par tiesībām balsot vai tiesībām uz pārstāvību, bet gan par cilvēka pamattiesībām, proti, tiesībām uz dzīvību.

ES ir sniegusi finansiālo un humāno palīdzību. Vēlos arī teikt lielu paldies baronesei C. Ashton par to, ka mēs uz šo situāciju nudien reaģējam ļoti ātri. Taču, manuprāt, šis ir tikai pats sākums.

ES ir jāsaprot, ka tās stratēģija attiecībā uz Vidusāziju ir ļoti vāja. Mums šim reģionam, kas patiešām uzlūko Eiropas Savienību kā spīdošu piemēru, kā jau to norādīja vairāki iepriekšējie runātāji, vajadzētu piešķirt vairāk finansiālo līdzekļu un pievērst lielāku politisko uzmanību.

Nesen kopā ar dažiem kolēģiem deputātiem es apmeklēju Kazahstānu un Tadžikistānu, un mēs patiešām redzējam šo cilvēku ticību tam, ka mēs viņiem varam sniegt reālu palīdzību.

Tādēļ, manuprāt, ES vajadzētu pievērsties tieši šim aspektam. Mums vajadzētu palielināt savu ietekmi, jo tur pastāv draudi no Krievijas un Ķīnas, kas, protams, gaida, kad mēs kļūdsimies, lai varētu iesaistīties kā spēcīgi galvotāji, kas nodrošinās reģionā mieru, stabilitāti un sadarbību.

Mums nudien ir jāapzinās fakts, ka šis reģions mums ir ārkārtīgi svarīgs gan kā transporta maršruts starp Ķīnu un ES, gan kā reģions ar milzīgiem dabas resursiem — patiešām plašiem dabas resursiem —, kas ES arī ir vajadzīgi.

Tādēļ stabilitāte šajā reģionā ir svarīga arī mums. Mums jānostiprina miers šajā teritorijā arī tādēļ, ka tajā ietilpst Afganistāna. Mēs nedrīkstam aizmirst arī šo aspektu.

Man ir arī jautājums *Stevenson* kungam, kurš šobrīd mūs neklausās klātienē, taču es ceru, ka šis jautājums līdz viņam nonāks. Viņš izteica komentārus, ka nemierus patiesībā izraisīja konkrēti bijušā prezidenta *K. Bakiyev* atbalstītāji vai ģimenes locekļi.

Mans jautājums ir šāds — vai mēs faktiski varam izslēgt iespēju, ka konfliktā bija iesaistīta bijušā prezidenta *K. Bakiyev* ģimene? Ir pilnīgi nepieciešams uzsākt notikumu rūpīgu izmeklēšanu, lai noskaidrotu patiesos lietas apstākļus.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Man šķiet, ka mēs visi runājam par to, kas ir izraisījis pašreizējo krīzi Kirgizstānā. Prezidenta *K. Bakiyev* pārvalde izpelnījās tādu naudu, ka to gāza, taču *Ferganas* ielejā, jo īpaši *Ošas* un *Džalalabadas* reģionā, ir arī notikušas masveida slepkavības un iestājusies humānā katastrofa. Jau iepriekš šeit tika minēts, ka *Ferganas* ieleja ir svarīga tās apakšreģionam ūdens resursu dēļ, taču jāpiebilst arī tas, ka masveida slepkavības daļēji veicināja radikālie grupējumi — šajā sakarā tiek minēta *Uzbekistānas* musulmaņu kustība un *Musulmaņu džihāda* apvienība. Kā daži apgalvo, šo grupējumu darbību finansēja avoti, kuru vidū tiek minēts arī gāztā prezidenta *K. Bakiyev* dēls.

Par izmaiņām konstitūcijā tika rīkots referendums. Mēs atzinīgi vērtējam to, ka grozījumus atbalstīja veseli 90 % balsotāju. Tagad valsti vada prezidente *R. Otunbayeva* — stipra sieviete, kura vēlas panākt šīs izmaiņas. Viņu atbalsta sabiedrības vairākums, un viņa vēlas stiprināt *Kirgizstānas* parlamentu. Tas ir nozīmīgs pašreizējo *Kirgizstānas* varas iestāžu sasniegums. Mums to vajadzētu atbalstīt.

Referenduma mierīgā norise un par to saņemtais labais novērtējums, tostarp no Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas, rada priekšstatu par stabilitāti, lai gan patiesībā stabilitāte šajā valstī ir ļoti trausla un virspusēja. Kā notiekošā iemeslus min *Kirgizstānas* valsts struktūru novājinātību, 10. oktobrī gaidāmās vēlēšanas, kuru dēļ reformas nevar ieviest ātrāk, ekonomisko un sociālo krīzi, kā arī *Kirgizstānas* to neoficiālo varas struktūru un grupējumu darbību, ko varētu dēvēt par krimināliem. Turklāt tur, bez šaubām, ir arī humānā katastrofa, ko mēs cenšamies novērst, taču tā, protams, vēl nav pilnībā pārvarēta.

Manuprāt, šīs problēmas pasliktina reģiona galveno dalībnieku, *Krievijas* un *Ķīnas*, savā ziņā kļūdainā pieeja, kas, protams, atšķiras no *Amerikas Savienoto Valstu* pieejas. Jau iepriekš mēs šeit paudām viedokli, ka *Krievijai* dažādu iemeslu dēļ, arī tāpēc, ka *Manasā* atrodas *ASV* kara bāze, ir citāda pieeja *Kirgizstānai*, un tam acīmredzot ir milzīga ietekme.

Es ļoti atbalstu komisāru sacīto par vajadzību pastiprināt humānās palīdzības sniegšanu, kā arī to, ka mums jāizveido neatkarīga komisija krīzes iemeslu izmeklēšanai.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Esmu rūpīgi sekojis līdzi pēdējo mēnešu notikumiem *Kirgizstānā*, jo īpaši pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļos sāka pieminēt *Roza Otunbayeva* vārdu. Pirms desmit gadiem viņa strādāja par *Kirgizstānas* vēstnieci *Londonā* un bija mana kolēģe. *Lietuvas* un *Kirgizstānas* vēstniecības atradās blakus viena otrai. Mēs bieži tikāmies un patērzējām. Man radās priekšstats, ka *Roza Otunbayeva* ir ne tikai pieredzējusi diplomāte, bet arī spēcīga politiķe ar demokrātiskiem uzskatiem, kas spēj mierīgi novērtēt situāciju gan viņas pašas valstī, gan pasaulē. Uzskatu, ka viņas ievēlēšana *Kirgizstānas* prezidentes amatā varētu palīdzēt stabilizēt situāciju valstī, ieviest jaunas reformas un uzlabot attiecības ar tuviem un tāliem kaimiņiem.

Kirgizstāna kļūst par pirmo parlamentāro republiku reģionā, un tās vadīšanu turpmāk nevajadzētu uzticēt ģimeņu klaniem. Taču situācija joprojām ir ļoti sarežģīta. Etniskie *uzbeku* bēgļi, kuri vēl nav atgriezušies mājās, referendumu ignorēja. Nemieru rašanās risks joprojām ir aktuāls, jo īpaši laikposmā līdz parlamenta vēlēšanām rudenī.

Eiropas Savienības dalībvalstīm steidzami jāvienojas par īpašiem mehānismiem un pasākumiem ES līdzdalībai, ko varētu īstenot konflikta saasināšanās gadījumā. Šeit būtiska nozīme jāpiešķir ES krīzes apkaršanas misijai. Mums ir jānostiprina ANO, ES un EDSO rīcības saskaņošanas mehānismi.

Es aicinu Kirgizstānas tiesībsargājošās iestādes saukāt asiņaino noziegumu izdarītājus pie atbildības un nodrošināt viņiem taisnīgu tiesu. Vislabākais veids, kā saliedēt sabiedrību, ieviest demokrātiskas vērtības un apkarot korupciju un radikālismu, ir nodrošināt, ka tiek ievērotas cilvēku tiesības uz veselības aprūpi, izglītību un darbu.

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese C. Ashton, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mani ir šokējuši nesenie notikumi Kirgizstānā — vardarbības uzliesmojumi, cilvēku slepkavības, māju dedzināšana un tūkstošiem bēgļu, kas pametuši savas mājas cerībā izbēgt no vardarbības, un es no sirds jūtu līdzīgu upuriem. Tajā pašā laikā šie notikumi Kirgizstānā atspoguļo situāciju Vidusāzijā, kam nevajadzētu mūs šeit, Eiropas Parlamentā, atstāt vienaldzīgus. Gluži pretēji, mums jāpievērš šai reģiona valstīm visa uzmanība. Mums ir jāpievēršas ne tikai tām valstīm, kas ir bagātas ar minerālu resursiem un tādējādi ir ekonomiski īpaši pievilcīgas Eiropai, bet atbilstīgi 2007. gadā pieņemtajai stratēģijai attiecībā uz Vidusāziju vienlīdzīgi jāizturas pret visām valstīm. Es uzskatu, ka tas ir mūsu pienākums.

Vidusāzijas valstīm, kas spēja gāzt carisko un pēc tam padomju režīmu pirms mazāk nekā 20 gadiem, ir smags mantojums. J. Staļina patvaļīgi noteiktās valstu robežas, kurās netika ņemta vērā reģionā dzīvojošo tautu piederība dzimtajai vietai, neapšaubāmi sarežģī šo valstu līdzaspastāvēšanu gan to iekšzemē, gan aiz robežām. Nabadzība, korupcija, cilvēktiesību un minoritāšu tiesību neievērošana, autoritārie režīmi, ekonomiskie apstākļi tādās valstīs kā Tadžikistāna un Kirgizstāna, kas piespiež simtiem tūkstošus cilvēku emigrēt darba meklējumos, un konfliktu risināšana ar vardarbības palīdzību padara šā reģiona valstu turpmākās attīstības virzienu ļoti neskaidru.

Eiropas Savienība nedrīkst vienaldzīgi noskatīties notiekošajā. Ja vēlamies novērst fundamentālistu struktūru pieņemšanu šajās valstīs un to iedzīvotāju kļūšanu par pastāvīgiem diktatorisko režīmu upuriem, ir vajadzīga pilnīga mūsu atdeve. Papildus steidzami vajadzīgās materiālās palīdzības sniegšanai mums ir jāizveido sakari ar šīm valstīm, piedāvājot aktīvu atbalstu demokrātiskajiem spēkiem, kas tur attīstās. Dosim prezidentei R. Otunbayeva iespēju panākt Kirgizstānā mieru un uzsākt stabilu politisko apstākļu izveidi. Pēc šodien apspriestās rezolūcijas, par ko rīt balsosim, ir jāseko rīcībai, lai Kirgizstānas un pārējo Vidusāzijas valstu iedzīvotāji nedomātu, ka mēs pametīsim viņus nedemokrātisku spēku varā un liksim viņiem meklēt savu turpmāko ceļu pašiem. Šīs valstis no mums, eiropiešiem, gaida ļoti daudz, un mums nevajadzētu likt tām vilties.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Aprīlī šajā pašā sēžu zālē mēs paudām bažas par iespējamo vardarbības saasināšanos Kirgizstānā. Diemžēl nedaudz vēlāk vairāki simti cilvēku zaudēja dzīvību starpterniskajos konfliktos.

Situācija Kirgizstānā turpina apdraudēt visa Vidusāzijas reģiona stabilitāti. Uzbeku minoritāte, kas veido vairāk nekā 14 % no visu iedzīvotāju skaita, joprojām piedzīvo sarežģītu situāciju. Vardarbības dēļ vairāk nekā 400 000 iedzīvotāju bija spiesti pamest savas mājas.

Tas, ka referendums 27. jūnijā noritēja bez būtiskiem starpgadījumiem, liecina par iespēju uzlabot situāciju šajā valstī. Uzskatu, ka iedzīvotāju, no kuriem vairāk nekā 90 % balsoja par jaunas konstitūcijas pieņemšanu, vēlmes ir jārespektē.

Visbeidzot, vēlos vēlreiz atkārtot, ka Eiropas Savienībai ir aktīvāk jāpiedalās gan Vidusāzijas politiskajā, gan ekonomiskajā dzīvē.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Es vēlos piebilst, ka J. Staļina noteiktās robežas tik tiešām var palikt nemainīgas, taču šai valstij, kas kā Padomju Savienības pēctece ir pārstāvēta ANO Drošības padomē, ir arī jāiegulda pūles J. Staļina režīma mantojuma likvidēšanā. Tomēr tā nevēlas uzņemties atbildību par šā mantojuma likvidēšanu Vidusāzijā. Valsts, par kuru es runāju, ir Krievija. Es vēlos pateikties Komisijai un arī šim Parlamentam par centieniem palīdzēt bēgļiem un grūtībās nonākušajiem cilvēkiem. Taču mums ir arī jāpaziņo Maskavai, ka šāda atteikšanās no atbildības mums nav pieņemama.

Mēs šeit stundu diskutējam par Kirgizstānu un Turkmenistānu, bet vai jūs zināt, ko patlaban dara Vladimirs Putins? Viņš skatās Spānijas un Vācijas futbola izlašu spēli. Nedrīkst pieļaut, ka tā notiek.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Kirgizstānas situācijas cēlonis ir pirms vairākiem gadu desmitiem pilnīgi patvaļīgi un apzināti nepareizi noteiktās robežas visā Vidusāzijā, kas radīja virkni minoritāšu. Tas apvienojumā ar nabadzību un cīņu par ūdens resursiem un apsaimniekošanai piemērotu zemi ir izveidojis „pulvermucu”, kas diemžēl jau atkal ir uzsprāgusi.

Uzskatu, ka, lai reģionā nodrošinātu ilgstošu mieru, būs jāatrisina šie būtiskie jautājumi un, pats galvenais, jautājums par minoritātēm. Pēc Komisijas apbrīnojami ātrās reakcijas mums šie reģionam aktuālie jautājumi būs jārisina arī nākotnē. Valstīm būs jāaizsargā savas minoritātes un jārada labvēlīgi apstākļi, lai šo minoritāšu grupu locekļi reģionā justos droši. Kad Kirgizstānā pie varas nāks jauna politiskā vadība, mums šis jautājums būs jārisina kopā ar atbildīgajiem politiķiem. Es uzskatu, ka minoritātēm nelabvēlīgā situācijā rodas priekšnosacījumi radikālīzācijai, un, kā jau reģionā redzams, kad reliģiskais radikālisms tiek sajaukts ar pārējām reliģiskajām izpausmēm, rezultātā izveidojas „pulvermuca”, kas diemžēl var ļoti ātri uzsprāgt.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze, mūsu šīsdienas viedokļu apmaiņā tiek uzsvērtas Eiropas Savienības nopietnās bažas par situāciju Kirgizstānā un tas, cik svarīgi mums ir arī turpmāk aktīvi palīdzēt valstij virzībā uz mieru, stabilitāti, starpetnisko samierināšanu un demokrātiju.

Vispārējā nostāja ir tāda, ka mūsu centieni noteikti ir jāīsteno plašākā starptautiskā kontekstā. Manuprāt, tas ir svarīgi, un es paļaujos, ka godājamie deputāti ir vienisprātis par to, ka mums sava rīcība jāturpina ļoti cieši saskaņot ar ANO un EDSO un, kā sacīja *Rinaldi* kungs, jāņem vērā taisnīguma sevišķi svarīgā nozīme nākotnē.

Kā jau godājamie deputāti zina, pašreizējos apstākļos īstie krīzes iemesli ir neskaidri. Godājamie deputāti ierosināja jautājumu par bijušās vadības lomu krīzes izraisīšanā. Godājamie deputāti arī pauda bažas par to, vai spēsīm nodrošināt taisnīgumu un tādu izmeklēšanu, kāda šajā gadījumā varētu būt ļoti nozīmīga. Šajā kontekstā kā būtisku šā jautājuma aspektu es saskatu un virzu tālāk cilvēktiesību organizāciju iesaistīšanos.

Godājamie deputāti arī norādīja, ka drošība valsts dienvidos pēdējā laikā ir uzlabojusies, taču mēs visi apzināmies, ka pastāv vardarbības atsākšanās risks un reģionālā pārapdzīvotība; šāda riska iespējamība joprojām nav zudusi. Es ļoti labi apzinos, ka starpterniskais aizvainojums joprojām ir ļoti liels. Mums jābūt ļoti modriem un jāturpina diskutēt, debatēt, vērot, iesaistīties un sadarboties ar mūsu vietējiem partneriem, lai nodrošinātu, ka varam darīt visu iespējamo, lai palīdzētu šai demokrātijai plaukt un zelt.

Es zinu, ka īpašais pārstāvis *Pierre Morel* darīs visu, kas ir viņa spēkos, lai turpinātu šo darbu reģionā. Ciktāl tas attiecas uz mani, es darīšu visu iespējamo, lai sadarbībā ar komisāri *K. Georgieva* nodrošinātu mūsu reakcijas atbilstību šīs situācijas nopietnībai. Īstenojot šo pieeju, mēs savā turpmākajā darbībā noteikti ņemsim vērā ļoti pārdomātos viedokļus, ko šovakar izteica godājamie deputāti.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties godājamiem deputātiem par ļoti vērtīgajām ievirzēm, ko jūs mums sniedzāt savās šāvakara runās.

Ļaujiet man pievērsties četriem šeit apspriestajiem jautājumiem. Pirmkārt, vairāki deputāti runāja par referenduma nozīmi un to, cik pieņemtais lēmums ir bijis pareizs. Vēlos izteikties par to plašāk, uzslavējot baronesi *C. Ashton* un vēstnieku *P. Morel*, jo, kā uzzināju Biškekā, ES ieguldījumam patiesībā bija nenovērtējama nozīme, lai nodrošinātu starptautisko atbalstu, kas bija vajadzīgs, lai referendums notiktu plānotajā datumā. Tas bija pareizais lēmums, jo tas ievērojami palielināja valdības leģitimitāti un iedarbojās kā magnēts, mudinot bēgļus atgriezties mājās.

Te es varu pievērsties otram jautājumam — situācijai otrpus robežas. Gandrīz vienīgie cilvēki, kas uzturas robežas otrā pusē — Uzbekistānā —, ir tie, kam vajadzīga medicīniskā palīdzība. Vairums no tiem, kuri šķērsoja robežu, ir atgriezušies, lai gan — kā jau tika teikts — joprojām pastāv bažas par notikumu strauju pavērsienu šajā kritiskajā laikā. Lai arī kopš masveida slepkavībām ir pagājušas 40 dienas un sēras ir beigušās, tiek paustas bažas, ka ap 15.–20. jūliju, kā arī pirms 10. oktobra, kad valsts gatavosies vēlēšanām, vardarbība varētu atkārtoties.

Ar to es nonāku pie mana trešā komentāra. Es tikai vēlos ar jums padalīties, ka prezidente *R. Otunbayeva* uzslavēja Uzbekistānas prezidentu *I. Karimov* par viņa pienācīgo reakciju un šīs kaimiņvalsts sniegto atbalstu vardarbības apspiešanā. Taču, neraugoties uz iepriekš teikto, prezidente *R. Otunbayeva* arī turpmāk aicina mūs, Eiropu, sniegt atbalstu, jo viņai ir bažas par to, ka Kirgizstānā demokrātija varētu būt grūti nosargājama.

Noslēgumā vēlos aplūkot jautājumu, kas skar prioritātes un mūsu turpmāko rīcību. Šai valstij būs vajadzīga palīdzība. Tā ir nabadzīga valsts. Deviņdesmitajos gados es tur strādāju, un tagad varu novērtēt, kāds ir demokrātijas progress un cik garš attīstības ceļš šai valstij vēl ejams. Ir satraucoši, ka daži ziedotāji, tostarp daži no Eiropas, faktiski ir samazinājuši savu programmu finansējumu. Es tikai vēlos paust Parlamentam savu viedokli par to, ka šis nav īstais brīdis, kad samazināt atbalstu Kirgizstānas attīstībai. Protams, mēs no Komisijas puses informēsim ziedotāju kopienu, ka, mūsaprāt, patlaban nav piemērots laiks atbalsta samazināšanai.

Kirgizstāna lielā mērā ir klanu sabiedrība, un tur nebūs viegli attīstīt parlamentāro demokrātiju. *Otunbayeva* kundze ir drosmīga sieviete, kura savā inaugurācijas ceremonijā, ko man bija gods apmeklēt, pavērsās uz mums un teica, ka prezidentes amatā būs īsu laiku.

Viņa solīja atkāpties no amata 2011. gada beigās, taču apsolīja nežēlot pūles un lūdza mūsu palīdzību viņas mērķa sasniegšanā.

Domāju, ka viņa šo palīdzību ir pelnījusi un, ja mēs viņu atbalstīsim, pastāv diezgan lielas izredzes, ka šī valsts spers milzīgu soli ceļā uz attīstību savas tautas labā un stabilitātes nodrošināšanu reģionā, kas nāktu par labu mums visiem.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽³⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tika slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 8. jūlijā.

18. AIDS/HIV XVIII starptautiskās AIDS konferences (Vīne, 2010. gada 18.–23. jūlijs) skatījumā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par AIDS/HIV XVIII starptautiskās AIDS konferences (Vīne, 2010. gada 18.–23. jūlijs) skatījumā.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja, godātie deputāti! Es esmu gandarīta par iespēju piedalīties šajā plenārsēdē, kas veltīta cilvēktiesībām un HIV/AIDS. Šīs debates notiek vispiemērotākajā brīdī, jo līdz XVIII Starptautiskās AIDS konferences atklāšanai Vīnē palikušas tikai 11 dienas.

HIV izplatība turpina radīt ļoti daudz ciešanu. HIV ietekme ir vēl postošāka situācijās, kurās netiek ievērotas cilvēktiesības, un mēs zinām, ka konflikta situācijas var izraisīt HIV infekciju izplatīšanos, it īpaši, ja seksuāla vardarbība pret sievietēm un bērniem ir parasta parādība. Trūkstot tiesību aktiem diskriminācijas novēršanas jomā, cilvēki, kas sirgst ar HIV, bieži vien ir pārāk iebiedēti, lai vērstos pēc palīdzības, jo baidās no negatīvas apkārtējo attieksmes.

Valstīs, kurās homoseksuālisms tiek uzskatīts par krimināli sodāmu pārkāpumu, dažus māc arī bailes no apcietinājuma un īpašos gadījumos pat no nāves soda. Cilvēktiesības sniedz iespējas visiem, tostarp tiem, kas sirgst ar HIV. Ikviens tiesības uz augstākajiem pieejamajiem fiziskās un garīgās veselības standartiem nozīmē, ka tiem, kas sirgst ar HIV, jābūt piekļuvei informācijai, kā arī efektīvas profilakses un ārstēšanas iespējām. Šīs slimības dēļ nedrīkst diskriminēt cilvēkus.

Godātie deputāti, mēs zinām, ka dažās valstīs HIV infekcija tiek izmantota kā iegansts, lai liegtu patvēruma meklētājiem viņu tiesības uz aizsardzību. Inficētās personas var zaudēt savas tiesības uz darbu; inficēti bērni dažkārt tiek izslēgti no skolas. Eiropas Savienība ieņem vadošo pozīciju HIV skarto un inficēto cilvēku tiesību aizsardzības jomā. Eiropadome 2009. gada novembrī pieņēma secinājumus un ES rīcības programmu cīņai ar HIV/AIDS, veicot ārējās darbības, ietverot vajadzību veltīt uzmanību cilvēktiesību aspektam.

Eiropas Savienība ir ļoti aktīvi veicinājusi HIV skarto cilvēku brīvību ceļot. Mēs uzskatām, ka ar HIV saistītie ierobežojumi, pamatojoties uz šo statusu, attiecībā uz ieceļošanu,

⁽³⁾ Sk. protokolu.

uzturēšanos un dzīvesvietu ir diskriminējoši un neaizsargā sabiedrības veselību. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam jaunākos grozījumus ASV un Ķīnas noteikumos kā pozitīvu iezīmi. Pēdējo mēnešu laikā ES pārstāvji gan Briselē, gan partnervalstīs ir veikuši vairākus diplomātiskus pasākumus šajā jautājumā, tostarp pauduši ES bažas par to, ka tādās valstīs kā Uganda, Burundi un Malāvija pieaugušo brīvprātīga seksuālā uzvedība tiek uzskatīta par krimināli sodāmu pārkāpumu, vai par AIDS aktīvistu vajāšanu, ko veic policijas un tiesu iestādes Senegālā.

Nesen pieņemtais ES instrumentu kopums nolūkā palīdzēt veicināt un aizsargāt lezbiešu, geju, biseksuāļu un transseksuāļu cilvēktiesību ievērošanu turpinās nostiprināt ES rīcību šajā jomā.

Lena Kolarska-Bobińska, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties Ashton kundzei, jo, lai gan ārpusē visi vēro futbola spēli, mēs diskutējam par to cilvēku tiesībām, kuri cieš no AIDS. Mēs par to diskutējam, jo šis ir ļoti sāpīgs jautājums mums visiem. Lai gan pēdējos gados ir redzami panākumi ārstēšanas un profilakses jomā, mums patlaban ir atlicis mazāk par pieciem gadiem, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, saskaņā ar kuriem ANO dalībvalstis apņēmas ierobežot HIV/AIDS izplatību un samazināt jaunu inficēšanās gadījumu skaitu.

Tomēr ar vīrusu inficēto cilvēku skaits palielinās. Tas it īpaši attiecas uz dažiem reģioniem un noteiktām sabiedrības grupām sievietņu un meiteņu starpā. Tāpēc mēs savā rezolūcijā atzīstam un nelokāmi atbalstām trīs darbības veidus. Pirmkārt, tiesiskie pasākumi, lai mudinātu AIDS īpaši apdraudētās valstis izvirzīt par prioritāti AIDS apkarošanu un sagatavot plānus šīs slimības novēršanai, kā arī sagatavot un ieviest tiesību aktus diskriminācijas novēršanas jomā, kuru nolūks ir aizsargāt apdraudētās sociālās grupas.

Otrkārt, mēs īpaši uzsveram izglītības pasākumus. Ļoti svarīgi ir nodrošināt izglītības pieejamību un informācijas par HIV sniegšanu, lai diskriminējošā attieksme kļūtu par saprotošu un pieņemošu attieksmi. Tas ir svarīgi ne vien jaunattīstības un neattīstītajām valstīm, bet arī Eiropas valstīm šis joprojām ir sāpīgs un būtisks jautājums.

Mēs uzsveram, ka papildus izglītības pasākumiem svarīga ir piekļuve konkrētiem medikamentiem. Piemēram, rudenī tiks parakstīts brīvās tirdzniecības nolīgums ar Indiju. Viena no galvenajām problēmām, ar kurām saskārāmies mūsu vizītes laikā Indijā, bija tā, ka cilvēki īpaši izceļ faktu, ka valsts ražo ļoti lētas zāles, kas var palīdzēt novērst un apkarot AIDS. Līdz ar nolīguma parakstīšanu ar Eiropas Savienību tas tiks ierobežots, un tāpēc jāņem vērā arī šis jautājums.

Michael Cashman, *S&D grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Klausoties baroneses C. Ashton ievada paziņojumā, es varu tikai teikt, ka, manuprāt, es varu doties mājās. Mans darbs ir padarīts. Man nav bieži nācies dzirdēt, ka kāds no šīs palātas, kurš turklāt vēl ir šādā amatā, izprastu ne vien to, ko mēs esam paveikuši vai ko mēs darām, bet arī to, kas mums jādara, lai aizsargātu visapdraudētākos.

Tāpēc es patiesi priecājos, ka Parlaments ir nolēmis izvēlēties uz tiesībām pamatotu pieeju, jo tiklīdz jums ir tiesības, tās varat īstenot gan jūs, gan pilsoniskā sabiedrība, kas darbojas jūsu vārdā, vai tās var īstenot jūsu valdība — un es runāju arī kā Parlamenta referents ziņojumam par Tūkstošgades attīstības mērķu pārskatīšanu.

Diemžēl ar AIDS un HIV sirgstošo skaits pieaug: šobrīd ir vairāk nekā 33 miljoni AIDS un HIV slimnieku. Tikai 2008. gadā vien ir inficējušies 2,7 miljoni cilvēku, vairums Subsahāras Āfrikā un lielākā daļa — 60 % — ir sievietes un bērni. Nav šaubu, ka mums vēl ir daudz

darāmā. Mums ir jāsniedz cilvēkiem iespēja būt noteicējiem attiecībā uz viņu iespējām, ķermeni un tādu tiesību noraidīšanu, ko viņiem vēlas uzspiest citi, it īpaši vīrieši vai tie, piemēram, transseksuāļi, kas bieži vien ir seksuālo pakalpojumu sniedzēji, kuriem nav citas izvēles kā vien pakļauties citu prasībām. Tieši tāpēc es esmu īpaši gandarīts, ka mēs atsaucamies uz tiem, kurus tas ir skāris galvenokārt.

Paaugstināts inficēšanās līmenis pastāv starp seksuālo pakalpojumu sniedzējiem, vīriešiem, kuriem ir dzimumattiecības ar vīriešiem un kas noliedz savu seksualitāti zemā pašcieņas līmeņa dēļ, transseksuāļiem, cietumniekiem, intravenozo narkotiku lietotājiem, migrantiem, bēgļiem un mobilajiem darba ņēmējiem gandrīz visos reģionos. Mūsu tuvējās kaimiņvalstīs, Ukrainā un Krievijā, kā arī citās valstīs, ir sasniegts epidēmijas līmenis.

Tomēr ne visi ir bēdu stāsti: ES šā jautājuma risināšanā ir bijusi vadībā un arī turpmāk saglabās šo pozīciju, un cerams, ka mēs būsīm vadošie arī XVIII ikgadējā konferencē Vīnē.

Es vienkārši gribētu jums ko pateikt. Iedomājieties, ka aiz visiem šiem miljoniem, ko uzrāda statistika, slēpjas reāla dzīve, ciešot no AIDS un HIV. Domājiet par zudušajām paaudzēm, zaudētajām dzīvībām, zaudētajiem mīļotajiem, vecākiem, brāļiem un māsām, par dzīvi, kas bieži tiek zaudēta kāda cita cilvēka dzīvības zaudējuma dēļ. Domājiet par to, kā dzīvi pilnībā izposta HIV vīruss, kura pārņemšana ir novēršama.

Sophia in 't Veld, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos pateikties baronesei *C. Ashton* par viņas ievadvārdiem un abiem mani kolēģiem *Kolarska* kundzei un *Michael Cashman* par viņu runu.

Es pilnībā piekrītu visam teiktajam. Jāatzīst, ka mani ļoti satric tas, ko nobeigumā pateica *Michael Cashman*, proti, ka šī ir novēršama slimība. Mēs varam novērst tik daudz HIV/AIDS inficēšanās gadījumu ar pavisam vienkāršiem līdzekļiem un bez maksas — tas neko nemaksā. Mēs varētu novērst tik daudz ciešanu.

Es pievērsīšos pāris galvenajiem jēdzieniem, sākot ar cieņu aizskarošu attieksmi. *Kolarska* kundze pieminēja diskrimināciju, un arī jūs, baronese *C. Ashton*, to pieminējat. Pat Eiropas Savienībā vēl aizvien pastāv nicinoša attieksme. Piemēram, tas, ka vairākās dalībvalstīs homoseksuāliem cilvēkiem vēl arvien ir aizliegts nodot asinis. Vai tas, ka joprojām ir tādas dalībvalstis, kas, pretēji visiem mūsu likumiem un principiem, lūdz cilvēkiem pirms ieceļošanas valstī, tostarp pat Eiropas Savienībā, norādīt, vai viņi sirgst ar HIV. Tie ir jautājumi, kas mums jārisina, ja mēs pamācām citas pasaules valstis, kā uzvesties labāk. Ja mēs atzinīgi vērtējam ieceļošanas aizlieguma atcelšanu ASV, mums Eiropas Savienībā ir jāpiemēro tie paši principi.

Papildus cieņu aizskarošajai attieksmei pastāv arī problēma, kas saistīta ar aizspriedumiem attiecībā uz seksuālo morāli. Mani vienmēr satric tas, ka Parlamentā joprojām ir cilvēki, kas uzskata, ka viņi nevar atbalstīt šādu rezolūciju, par kuru mēs rīt balsosim, jo tajā ir atsaucies uz seksuālās un reproduktīvās veselības tiesībām un sieviešu seksuālo neatkarību. Ja mēs vienkārši atzītu šos principus un uzskatus un ja mūs būtu atbalstījuši visi Parlamenta deputāti, mēs jau būtu varējuši novērst ļoti daudz ciešanu. Es nesaprotu, kā cilvēki var atteikties atbalstīt šos principus un joprojām skatīties acīs cilvēkiem — jāteic, galvenokārt sievietēm —, kas cieš no šīs mokošās slimības. Es domāju, ka sieviešu neatkarības un tiesību jomā viņiem ir jāpieņem skaidra nostāja. Ir jāatzīst, ka sievietes ir atbildīgas par savu ķermeni un viņas ir tās, kas pieņem lēmumu — ne tikai ārpus Eiropas Savienības, bet arī Eiropas Savienībā.

Medikamentu un atbilstīgu veselības aprūpes pakalpojumu pieejamība nemaksā neko. Tas ir pamats. Mēs Eiropas Savienībā to uzskatām par cilvēka pamattiesībām, par ko arī runājam šīs dienas debatēs. Tad kāpēc mēs liedzam šīs tiesības citiem cilvēkiem vai uzskatām tās par privilēģiju vai labvēlību? Tās ir pamattiesības. Turklāt praktiskā skatījumā mēs atrodamies ekonomikas krīzē, kas īpaši skar valstis ārpus Eiropas Savienības. Mums jāsaprot, ka pirmais priekšnoteikums ekonomikas attīstībai ir veselīgs darbaspēks. Ieguldīsim veselības aizsardzībā!

Tādēļ es gribētu vērsties pie tām valstīm, kas patlaban izskata iespējas samazināt budžetu attīstības atbalstam un it īpaši sabiedrības veselības aizsardzības atbalstam. Tai jābūt vienai no mūsu prioritātēm, un mums nevajadzētu runāt par budžeta samazinājumiem. Mums jārunā par atbalstu šīm valstīm, vienlaikus prasot atbildību no valstu valdībām.

Nobeigumā es vēlos mudināt visas Parlamenta grupas rīt atbalstīt šo rezolūciju.

Heidi Hautala, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Es pilnībā atbalstu to, ko saistībā ar HIV un AIDS teica trīs kolēģi no trim citām politiskajām grupām, un es arī gribētu pateikties Augstajai pārstāvei par viņas pieeju šim jautājumam. Rezolūcija, ko mēs rīt gatavojamies pieņemt, būs ļoti nozīmīgs ieguldījums XVIII Starptautiskajā AIDS konferencē, kas šomēnes notiks Vīnē. Šajā konferencē mēs varam patiesi uzsvērt, ka ļoti svarīgi ir tas, ka Eiropas Savienība gatavojas strādāt ar valstīm, kurās joprojām ir spēkā likumi un politika, kas patiesībā liedz rūpēties par cilvēkiem, kuri sirgst ar HIV/AIDS. Tie ir būtiski šķēršļi šīs slimības novēršanā. Savā rezolūcijā mēs norādām, ka šāda politika vēl aizvien ir 106 valstīs. Mūsu ārpolitikas un attīstības politikas galvenais uzdevums ir uzsvērt, ka mums ir vajadzīga uz pierādījumiem pamatota pieeja attiecībā uz HIV/AIDS.

Mums vajadzētu cīnīties ar aizspriedumainajiem priekšstatiem un joprojām pastāvošo diskrimināciju. Ļoti skumji, ka daudzās valstīs viendzimuma attiecības vēl aizvien tiek uzskatītas par krimināli sodāmu pārkāpumu. Mums ir jāpasaka šīm valstīm, ka šāda rīcība nav pieņemama un saistāma ar tradīcijām un kultūru. Runa ir par pienācīgu attieksmi pret cilvēkiem un par viņu tiesībām, un pareizā pieeja ir tā, kas pamatota uz tiesībām.

Marisa Matias, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Mums jāatgādina statistikas dati ikvienam, jo galu galā to atgādināt nekad nebūs par lieku. Jaunu AIDS inficēšanās gadījumu skaits 2008. gadā sasniedza 2,4 miljonus, bet nāves gadījumu skaits — 2 miljonus, un šo gadījumu skaits ar katru gadu palielinās. Patlaban šī slimība ir skārusi 33,4 miljonus cilvēku, un tās ir tikai aplēses. Divām trešdaļām — es atkārtoju, divām trešdaļām — šo cilvēku pat nav pieejami ārstēšanas pakalpojumi. Mēs runājam par slimību, kuras izplatīšanās biežums ir apgriezti proporcionāls ārstēšanas pieejamībai. Tiek lēsts, ka vairāk nekā 22 miljoni cilvēku no kopējā inficēto cilvēku skaita dzīvo Subsahāras Āfrikā.

Ir vērojamas arī citas neatbilstības, piemēram, ar šo slimību inficēto sieviešu skaits joprojām ievērojami pārsniedz inficēto vīriešu skaitu. Tagad, tāpat kā līdz šim, ir svarīgi veicināt profilaksi, ārstēšanas pieejamību un reaģēt, pamatojoties uz cilvēktiesībām.

Mēs aicinām Komisiju un Padomi pildīt saistības, ko tās uzņēmušas, un uztvert AIDS jautājumu par pasaules mēroga prioritāti sabiedrības veselības aizsardzības jomā. Tāpēc mums ir vajadzīga politika, kas palīdzētu mazināt neaizsargātību un apkarot dažāda veida diskrimināciju, piemēram, ar ko saskaras asins donori, kurus pat Eiropā uzskata par inficētiem tikai tāpēc, ka viņu seksuālā orientācija ir atšķirīga no vispārpieņemtajām normām. Ir skaidri pierādījies, ka pašreizējais atbalsts ir nepietiekams, tāpēc tas ir vajadzīgs,

lai stiprinātu Pasaules fondu cīņai pret AIDS, tuberkulozi un malāriju un lai atzītu, ka vispārējs finansējuma samazinājums, kas skar seksuālās un reproduktīvās veselības programmas jaunattīstības valstīs, šo situāciju tikai pasliktinājis.

Mēs lepojamies, ka Eiropa ir uzvarētāja attīstības atbalsta ziņā, tomēr uzvarētājs nedrīkst būt divkosis, un tas attiecas uz mums visiem.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos apsveikt baronesi C. Ashton par viņas labi sagatavoto ievadrūnu. Šodien, būdama šeit ļoti īsu laika sprīdi, viņa ir labi paveikusi savu uzdevumu.

Savu pirmo pieredzi saistībā ar HIV/AIDS problēmu es gūvu pirms pāris gadiem, kad brīvprātīgi strādāju Malāvijā. Tur es klātienē redzēju postu, ko HIV/AIDS nodarījis gan bērniem, gan pieaugušajiem. Malāvija ir valsts ar 12 miljoniem iedzīvotāju, kuru paredzamais dzīves ilgums ir 42 gadi, un vislielāko HIV/AIDS izplatību pasaulē, un gandrīz trīs ceturtdaļas miljona bērnu šajā valstī cieš no HIV/AIDS. Ir aprēķināts, ka katru gadu no šīs slimības mirst 86 000 cilvēku un ar HIV/AIDS inficējas vēl vismaz 80 000 cilvēku gadā.

Tikai 50 % no tiem, kuriem vajadzīga antiretrovīrusu terapija (ART), šī terapija pieejama, tāpēc šajā jomā vēl ir ārkārtīgi daudz darāmā. Ir jāizpilda trīs uzdevumi. Pirmais ir medicīniskā aprūpe — pirmkārt, lai censtos novērst šo slimību un, otrkārt, lai ārstētu saslimušos. Otrs ir izglītība — tas nozīmē, ka cilvēki zinās, kā šo slimību novērst, un līdzjutīgāk izturēsies pret saslimušajiem. Trešais uzdevums, ko pieminēja arī baronese C. Ashton, ir likvidēt noteiktus paradumus, kas pamatoti uz dažu ciltīs mītošo indivīdu tiesībām brīvi izrīkoties ar jaunām meitenēm un atraitnēm. Tam jādara gals, un tas jāpaveic pašām ciltīm. Es domāju, ka ar ES palīdzību mēs varētu palīdzēt likvidēt šo tradicionālo praksi.

Nobeigumā es vēlos piebilst, ka šajā darbā mums jāsadarbojas ar vietējām varas iestādēm. Malāvijā es ievēroju kādu lietu — es katru dienu pirkto laikrakstus un izlasīju vairākus rakstus, kuros tika kritizētas NVO, jo tās nespēja sadarboties ar vietējām grupām. Tātad, lai izvairītos no tā, kas varētu būt uzskatāms par intelektuālo un kultūras koloniālismu, mums jāstrādā ar cilvēkiem, lai nodrošinātu viņiem labāku dzīvi un arī apturētu HIV/AIDS postošo izplatību.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Esmu gandarīta par to, ka mums būs kopīga rezolūcija, par kuru, cerams, Parlaments nobalsos ar lielu balsu vairākumu. Kā jau tika minēts, rezolūcija ir izstrādāta, gatavojoties XVIII Starptautiskajai AIDS konferencei, kas notiks Vīnē — kas ir mana dzimtā pilsēta —, un kuras tēma ir „tieši šeit, tieši tagad”. Tajā ir runa par tādu pieeju HIV un AIDS, kas pamatota uz tiesībām, un tas ir kaut kas līdz šim nebijis. Kā zināms — un kā jau minēja visi iepriekšējie runātāji —, HIV un AIDS rada situāciju, ka cilvēki, ko skārušas šīs slimības — inficētie cilvēki —, tiek uzskatīti par atstumtajiem. Viņi ir sociāli atstumti. Viņi netiek uzskatīti par tādiem, kas iekļaujas sabiedrībā. Viņi jāizvirza uzmanības centrā gan attiecībā uz profilaksi, gan veselības aprūpi.

Es gribētu visiem atgādināt, ka pat PTO savā Dohas 2001. gada deklarācijā par TRIPS skaidri norādīja, ka ir jānodrošina veselības aizsardzības prioritāte pār komerciālām interesēm, kas ir īpaši svarīgi tādās zemēs kā Āfrika, kur 60 % inficēto ir sievietes un meitenes, proti, cilvēki, kam parasti ir mazāk pieejama veselības aprūpe un ir mazāk naudas. Tādējādi jautājums par zāļu patentēšanu un zāļu pieejamību nabadzīgiem cilvēkiem — nabadzīgākajām iedzīvotāju grupām — ir ļoti būtisks cīņā pret AIDS un HIV infekciju. Kā jau tika minēts iepriekš, patlaban šīs slimība ir skārusi ievērojami vairāk sieviešu un meiteņu

nekā tas bija epidēmijas sākumā, kad ar šo slimību galvenokārt slimoja geji. Tā vairs nav slimība, kas galvenokārt skar gejus. Pasaules mērogā vairumā gadījumu ar šo slimību sirgst sievietes un meitenes, kā arī vīrieši.

Tāpēc es jūs visus lūdzu — un es patiesi lūdzu tos, kuri nav parakstījuši deklarāciju, — rīt balsot par šo deklarāciju, lai skaidri parādītu, ka seksuālā un reprodūktīvā veselība un tiesības attiecas uz visiem, it īpaši tiem, kas sirgst ar HIV un AIDS.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) AIDS joprojām ir nāvējoša slimība un, neņemot vērā medicīnas progresu, joprojām nogalina miljoniem mūsu planētas iedzīvotāju. HIV vīruss sagrauj imūnsistēmu tā, ka slimnieks agrāk vai vēlāk mirst no kādas citas infekcijas, piemēram, tuberkulozes vai citas vienlaikus iegūtas infekcijas.

Saskaņā ar epidemioloģiskiem pētījumiem vairums cilvēku inficējas, neizsargājoties dzimumsakaros ar inficētu personu.

Tomēr būsīm godīgi. Ja mēs jautājam, kas ir šīs inficētās personas, manuprāt, atbilde skan, ka parasti tie ir seksuālo pakalpojumu sniedzēji — sievietes vai vīrieši —, kuriem katru dienu ir daudz dzimumsakaru, bieži vien neizmantojot nekādus aizsargāšanas līdzekļus. Tā viņi kļūst par labvēlīgu augsni slimības izplatīšanai, un naivi neiedomāsimies, ka biežākas medicīniskās pārbaudes, piemēram, reizi nedēļā, kaut ko atrisinās.

Es runāju kā ārsts, un, būdams profesionālis, es zinu, ka, ja jūs kādu pārbaudāt pirmdien, un nākamā pārbaude būs pēc nedēļas, viņš var inficēties šajā starplaikā un pats kļūt par infekcijas avotu.

Kā iepriekš norādīja *Cashman* kungs, vēl viena riska grupa ir tie pilsoņi, kas darbojas seksuālo pakalpojumu sniegšanas jomā un kuriem bieži ir homoseksuāla orientācija. Kā zināms, šajā sabiedrībā — jo tā ir slēgta un neliela kopiena — tiek bieži mainīti partneri, un šādas sabiedrības pārstāvju inficēšanās ir tikai laika jautājums.

Tāpēc mums ir kaut kas jā dara, un es atbalstu pētījumus jaunu ārstniecības līdzekļu jomā. Protams, antiretrovirālā terapija bieži vien nav pilnībā efektīva, un es ceru, ka saistībā ar Septīto pamatprogrammu zinātnes un pētniecības jomā, ko atbalsta arī Eiropas zinātne, mēs atklāsim jaunas molekulas, kas patiešām spēs izārstēt inficētos cilvēkus.

Šajā ziņā man ir daudz, ko piebilst. Es atbalstu to, ka mēs kā Eiropa sniedzam lielāko palīdzību Āfrikai. Runa ir par miljoniem cilvēku, it īpaši Subsahāras reģionā, un mūsu morālais pienākums ir palīdzēt Āfrikai.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kung! Nav šaubu, ka mūsdienās AIDS joprojām vairāk nekā jebkad agrāk apdraud veselību — un ne tikai Eiropas iedzīvotāju veselību. Katru gadu mirst tūkstošiem cilvēku, un šī problēma ir vēl saasinātāka jaunattīstības kopienās.

Tieši tāpēc mēs nedrīkstam mazināt modrību. Tāpēc ir vajadzīgs vairāk profilakses pasākumu, vairāk informācijas un vairāk rehabilitācijas iespēju, bet galvenokārt vairāk resursu, un šie resursi jāizmanto lietderīgi. Jāsniedz atbalsts ģimenēm, jo AIDS upuru problēmas kļūst par ģimenes problēmām, un jāveic pasākumi, lai radītu veselīgākas un piemērotākas uzvedības un dzīvesveida izvēles iespējas. Tas jā dara nolūkā iegūt izmērāmus

rezultātus veselības aizsardzības jomā, un īpašais mērķis ir nodrošināt, lai šīs problēmas ar laiku pakāpeniski mazinātos.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Pēdējos gados vairums jaunu inficēšanās gadījumu bijuši vecuma grupā no 15 līdz 24 gadiem. Tie galvenokārt ir jaunieši, kuri pārāk zemu novērtē iespējamo inficēšanās risku. Tas tāpēc, ka viņiem trūkst zināšanu par šo slimību. Viņi ir pārāk jauni, lai atcerētos 20. gadsimta astoņdesmito gadu informācijas kampaņas, un dzimumaudzināšana nav obligātais priekšmets skolu mācību programmās.

Eiropas aptauja, kas notika 2005. gadā, atklāja, ka vairums Eiropas pilsoņu atbalstītu ES lielāku iesaistīšanos HIV/AIDS novēršanā. Tomēr šis pētījums atklāj arī problēmu, ka iedzīvotājiem joprojām trūkst pilnīgas informācijas. Jārīko jaunas kampaņas, lai nodrošinātu ļoti atšķirīgām mērķgrupām piemērotu informāciju un atkārtoti nepieļautu to cilvēku cieņas aizskaršanu, kas sirgst ar šo slimību.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kundze! Kā iepriekš minēja Werthmann kundze, lai gan mūsdienās šo nāvējošo vīrusu pārnēsā apmēram 33 miljoni cilvēku visā pasaulē, daudzi, it īpaši jaunieši, neapzinās risku, ko rada vieglprātīga attieksme, un mums nopietni jāturpina rīkot informācijas kampaņas, kas patiesībā vairs nav tik iedarbīgas kā agrāk.

Otrs jautājums, kam jāpievērš pienācīga uzmanība, ir cīņa pret sociālo atstumtību, ja cilvēks dara zināmu inficēšanās faktu, tādējādi tiek radīta situācija, ka aptuveni 30 % Eiropas Savienības iedzīvotāju, kas sirgst ar šo vīrusu, nezina, ka viņi ir vīrusa nēsātāji, un tas palielina infekcijas pārnesšanas risku.

Ņemot vērā abus minētos mērķus, cīņa pret šo vīrusu ir jāizvirza par pasaules mēroga prioritāti veselības aizsardzības jomā. Komisijai un Padomei ir jārikojas atbildīgi un jāveicina programmu finansēšana. Tas ir ļoti būtiski. Lai ievērojami samazinātu sociālās atstumtības risku, galvenā uzmanība jāpievērš jauniešu informēšanai un norādījumu sniegšanai, un, visbeidzot, ir jāpalielina sabiedrības informētība un sabiedrībai jāsaņem pienācīga informācija.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kundze! Vispirms es gribētu pateikt, ka esmu pārliecināta, ka Vīnes konference mums ļaus pavirzīties uz priekšu, īstenojot cilvēku tiesības uz aizsardzību pret inficēšanos ar HIV vīrusu, no kura ir iespējams izvairīties, un nodrošinot piekļuvi uz pierādījumiem pamatotai profilaksei un īpaši efektīvai ārstēšanai, ko šovakar pieminēja daudzi godājamie deputāti.

Es arī vēlos jūs pārliecināt, ka mēs turpināsim un palielināsim centienus aizstāvēt šīs tiesības Eiropā un arī kā daļu no mūsu attiecībām ar trešām valstīm gan mūsu kaimiņos, gan citos kontinentos. Diemžēl es nevarēšu piedalīties Vīnes konferencē, jo būšu Tuvajos Austrumos, tāpēc konferences atklāšanas sēdē Eiropas Komisijas vārdā uzstāsies mans kolēģis, komisārs J. Dalli, kura atbildības joma, protams, ir veselības un patērētāju aizsardzības politika.

Konferencē piedalīsies daudzi Komisijas dienesti no dažādām veselības aizsardzības, pētniecības un attīstības jomām, un es vēlētos aicināt visus godājamos deputātus, kas piedalīsies konferencē, tikties ar minētajiem dienestiem ES sektorā, kur notiks iepazīstināšana ar Eiropas Savienības politikajiem virzieniem un darbību, vai piedalīties Komisijas rīkotajās papildsēdēs.

Nobeigumā es gribētu runāt par to, par ko šajās debatēs runāja godājamie deputāti. Šajā saistībā mans stāsts sākas, atceroties, ka Dienvidāfrikā šovakar notiek svarīga futbola spēle. Es atceros, ka pirms dažiem gadiem, kad es biju Dienvidāfrikā, man bija iespēja izbraukt ārpus Johannesburgas apskatīt iekšzemi. Automašīnas vadītājs stāstīja par HIV un AIDS problēmām Dienvidāfrikā — jautājumu, kas nodarbina daudzus cilvēkus, arī dziedātāju *Annie Lennox*, ar kuru man bija tas gods strādāt kopā.

Braucot caur lauku rajoniem, vadītājs teica: „Tuvākās stundas laikā izvēlieties kādu no ciematiem — jebkuru, kas jums iepatīkas.” Braucot garām ciematiem, es teicu, ka esmu redzējis daudz ciematu, bet izvēlēšos šo. Es norādīju uz kādu no ciematiem. Mēs iebraucām ciematā, un automašīnas vadītājs mani aizveda uz kapsētu. Viņš teica, ka Āfrikā pastāv tradīcija nelikt mirušajam kapakmeni gadu pēc šīs personas nāves, tādējādi visi krusti, ko redzu, šie mazie krusti, nozīmē pagājušā gada laikā mirušos cilvēkus. Es iegāju šajā kapsētā, un tur bija simtiem šādu krustu. Viņš man pateica ļoti vienkārši: „Tie ir AIDS upuri”.

Godājamie deputāti, tas, ko es redzēju, bija šīs nevajadzīgi postošās slimības radītā traģēdija, un es izsaku atzīnību godājamiem deputātiem, kas iesniedza šo rezolūciju, un solos darīt visu, kas ir manos spēkos, lai atbalstītu tās īstenošanu.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus ⁽⁴⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 8. jūlijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Pastāvīgi pieaug to cilvēku skaits, kas sirgst ar HIV/AIDS, un aplēses liecina, ka visā pasaulē ar HIV/AIDS inficējušies 33,4 miljoni cilvēku, ieskaitot vismaz 2,7 miljonus cilvēku, kas bija inficējušies 2008. gadā.

Es uzskatu, ka Eiropas Komisijai un Padomei ir jāpastiprina centieni, lai risinātu HIV/AIDS jautājumu kā pasaules mēroga prioritāti sabiedrības veselības aizsardzības jomā, galveno uzmanību pievēršot cilvēktiesību aspektam šīs slimības profilaksē un ārstēšanā, kā arī nodrošinot aprūpi un palīdzību saslimušajiem. Abām minētajām iestādēm ir jānodrošina valstis, kuras visvairāk skāris HIV/AIDS, ieviest tādu saskaņotu valsts politikas regulējumu HIV apkarošanai, kas nodrošina efektīvus pasākumus HIV novēršanai un saslimušo cilvēku aprūpei.

Eiropas Komisijai, dalībvalstīm un starptautiskajai sabiedrībai pēc iespējas ātrāk ir jāpieņem tiesību akti, kas nodrošinās piekļuvi efektīvām un pieejamām zālēm HIV ārstēšanai, diagnostikas pakalpojumiem un tehnoloģijām HIV profilaksei, ārstniecībai un paliatīvai aprūpei.

John Attard-Montalto (S&D), rakstiski. – Svarīgi ir labi sagatavoties šai izšķirošajai konferencei, īpaši apsverot to, kā samazināt ārkārtīgi augstās cenas zālēm, ko izraksta inficētajām personām. Maltā zāļu importētāji un Nacionālistu parlamentārais sekretārs vienojās samazināt cenu 63 zālēm. Tas ir pārsteidzoši, ņemot vērā, ka Maltā izplata vairāk nekā 3000 zāļu. Tātad patiesībā samazinājums ir attiecināms tikai uz 2 % zāļu. Divas no zālēm, kurām ir samazinātas cenas, kā paraugi tika nosūtītas Komisijai, lai salīdzinātu

(4) Sk. protokolu

pārmērīgi augstās cenas Maltā un Beļģijā. Lai gan *Zocor* 20 mg cena ir samazināta, Maltā šīs zāles joprojām ir par 240 % dārgākas nekā Beļģijā. Arī pārējie iesniegtie paraugi Maltā joprojām ir visdārgākie; dārgākais ir *Tegretol* 200 mg, kuram ir 150 % sadārdzinājums, un *Lexotan* 3 mg ar 113 % sadārdzinājumu. Zemākā cena ir *Actonel* 35, kas Maltā ir par 20 % dārgāks. Tas, ka zālēm sāk samazināt cenas, kaut arī nepietiekami, tikai apliecina, ka mēs rīkojamies pareizi, nepieņemot daudzu zāļu piegādātāju aizbildinājumus. Cerēsim, ka šis ir tikai sākums mūsu mērķa sasniegšanā.

19. Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu (CCM) stāšanās spēkā 2010. gada 1. augustā un ES loma (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārpolitikas un drošības politikas jautājumos paziņojums par Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu (CCM) stāšanos spēkā 2010. gada 1. augustā un ES lomu (2010/2772(RSP)).

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze! Es esmu ļoti pateicīga par iespēju apspriest kasešu munīcijas jautājumu. Es uzskatu, ka šobrīd tas ir ļoti svarīgi, jo pēc nepilna mēneša stāties spēkā Konvencija par kasešu munīcijas aizliegumu.

Parlamentam ir zināms, ka ar šo konvenciju, kas sākotnēji bija Norvēģijas iniciatīva, pilnībā tiks izliegta kasešu munīcijas izmantošana, uzkrāšana, ražošana un pārvietošana. Godājamie deputāti zina, ka kasešu munīcija, tāpat kā kājnieku mīnas, nopietni apdraud civiliedzīvotāju dzīvību, izraisot nekontrolētus postījumus, it īpaši skarot bērnus.

Kasešu munīcija pati par sevi ir pretrunā cilvēciskiem principiem. Tas ir ne vien tāpēc, ka mazkalibra bumbas tiek nekontrolēti izkaisītas plašā teritorijā, bet arī tāpēc, ka paliek daudz nesprāgušu šāviņu, kas var eksplodēt jebkurā brīdī, pat vairākus gadus pēc konflikta beigām. Tādēļ Eiropas Savienība ir apņēmusies darīt visu, kas ir tās spēkos, lai panāktu šo nāvējošo ieroču pilnīgu aizliegumu.

Konvencija par kasešu munīcijas aizliegumu tika pieņemta 2008. gada decembrī. Pusotra gada laikā to jau parakstījušas 106 valstis un ratificējušas 36 valstis. Šādā veidā, kas mums atgādina iedvesmojošo enerģiju, ko izraisīja Otavas Konvencijas par kājnieku mīnu aizliegumu spēkā stāšanās, mēs varam gūt ievērojamus panākumus mūsu kopīgajos centienos samazināt — un galu galā izskaust — kasešu munīcijas ražošanu, izmantošanu un pārvietošanu.

Eiropas Savienība kopumā ir pilnībā apņēmusies, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, risināt jautājumu, kas saistīts ar kasešu munīcijas ietekmi uz civiliedzīvotājiem. Kaut gan ne visas ES dalībvalstis ir minētās konvencijas dalībnieces, pastāv vispārēja izpratne, ka ES var aktīvi darboties šajā jomā, un tas ir jādara. Kā Parlamentam zināms, ES arī turpmāk atbalstīs plašāku apspriešanu par papildu protokola attiecībā uz kasešu munīciju pievienošanu ANO Konvencijai par atsevišķu konvencionālo ieroču izmantošanas aizliegumu. Tas tiek darīts nolūkā paplašināt starptautiskās normas, aptverot šīs kategorijas ieročus, un piemērot tās daudzām valstīm. Es domāju, ka šajā jautājumā mēs varam paust ļoti skaidru nostāju. Konvencija par noteiktu konvencionālo ieroču izmantošanas aizliegumu ir ANO Konvencija, un tādējādi tas ir patiesi daudzpusējs instruments, kas tika ļoti plaši apspriests. Tajā ietvertie noteikumi un tās papildu protokoli palīdz mazināt kaujinieku un civiliedzīvotāju ciešanas konfliktu reģionos.

Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai ES atbalstītu šo konvenciju un tās protokolus. Tieši to mēs esam darījuši kopš 2007. gada, ar īpašas ES vienotās rīcības palīdzību atbalstot konvencijas vispārēju piemērošanu un pilnīgu īstenošanu. Sarunās par papildu protokolu attiecībā uz kasešu munīciju ES lūdz aizliegt, nevis tikai ierobežot, tādas kasešu munīcijas izmantošanu, ražošanu, pārvietošanu un uzkrāšanu, kas izraisa īpašas humanitāras problēmas.

Es piekrītu, ka minētā protokola darbības joma nevar būt tikpat plaša kā Konvencijai par kasešu munīcijas aizliegumu, tomēr, ja mums izdotos izstrādāt protokolu ANO kontekstā, piedaloties vairāk valstīm — it īpaši tām, kas ražo un uzkrāj šos ieročus —, tas ļautu mums pietuvoties mūsu mērķim.

Attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem, kas saistīti ar Konvenciju par kasešu munīcijas aizliegumu, esmu gandarīta, ka ir sākusies gatavošanās pirmajai iesaistīto valstu sanāksmei, kas notiks Laosā 2010. gada novembrī. Jūnijā notikušajā Santjago konferencē daudzas valstis augstākajā līmenī jau apliecināja savu apņemšanos, kas bija patiesi svarīgi pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem. Daudzas ES dalībvalstis kā priekšsēdētāja biedru grupa ļoti aktīvi iesaistījās diskusijās.

Es gribētu uzsvērt, ka Eiropas Savienība ir ļoti aktīvi darbojusies saistībā ar konkrētas palīdzības sniegšanu trešām valstīm. Mēs palīdzam trešām valstīm atbrīvoties no kasešu munīcijas krājumiem, palīdzam attīrīt šāviņu skartos reģionus un sniedzam palīdzību cietušajiem tādās valstīs kā Afganistāna, Laosa, Kambodža, Libāna vai Sudāna. Pēdējo desmit gadu laikā Eiropas Savienība ir ieguldījusi vairāk nekā EUR 300 miljonus savā darbībā, kas saistīta ar kājnieku mīnu un sprādzienbīstamo šāviņu jomu, kā arī apdraudējumu, ko diemžēl ik dienas rada kasešu munīcija.

Es ar nepacietību gaidu šīs debātes.

Michael Gahler, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Paldies, baronese C. Ashton, par jūsu iejūtīgajiem vārdiem. Es pilnībā atbalstu jūsu teikto un uzskatu, ka mums būtu jāuzsver Eiropas Savienības sasniegumi šo ieroču likvidēšanas jomā.

Karš un pilsoņu karš vienmēr ir sliktākais, kas var notikt, it īpaši attiecībā uz cilvēkiem, kas ierauti šajos karos. Tomēr karos, par kuriem mēs runājam, tiek izmantots vēl nodevīgāks ieroču tips, kam ir īpaši postoša ilgtermiņa ietekme, proti, kasešu munīcija.

Tādēļ ir svarīgi, lai mēs, no vienas puses, varētu noteikt, ka šī konvencija stāsies spēkā 1. augustā, bet, no otras puses, uztverot to kā labu iespēju Eiropas Parlamentam ieņemt īpašu vietu mūsu pašu neatrisināto jautājumu risināšanā, it īpaši aicinot tās dalībvalstis, kuras vēl nav parakstījušas vai ratificējušas šo konvenciju, to izdarīt pēc iespējas ātrāk, teiksim, līdz gada beigām. Lai gan tas būtu bijis lieliski, es pieņemu, ka mēs to nepagūsim izdarīt līdz 1. augustam, jo dažu valstu parlamenti jau ir devušies brīvdienās.

Mēs runājam par vēl kādu jautājumu, proti, prasību, lai Eiropas Savienība, kurai tagad ir juridiskas personas statuss, parakstītu šo konvenciju. Varbūt tas ir veids, kā mudināt pārējās dalībvalstis darīt to pašu uz divpusējas vienošanās pamata. Es ceru, ka šādi mēs drīz padarīsim Eiropas Savienību un tās dalībvalstis par piemēru trešām valstīm, mudinot tās iznīcināt savus kasešu munīcijas krājumus un pēc iespējas drīzāk likvidēt šos ieročus valstīs, kurās tie joprojām pastāv.

Ana Gomes, *S&D grupas vārdā.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze, baronese C. Ashton! Kasešu munīcija bruņota konflikta reģionos iznīcina dzīvību un vidi nesamērīgos apmēros un amorālā veidā, neatšķirot militāros mērķus no civilajiem. Uzskats, ka šie ieroči nodrošina

to valstu drošību, kuru īpašumā tie atrodas, ir nepatīss, pārkāpj starptautiskās cilvēktiesības un kaitē vispārējai drošībai. Turklāt galvenie šo ieroču upuri ir jaunattīstības valstis un to iedzīvotāji.

Saskaņā ar Konvenciju par kasešu munīcijas aizliegumu dalībvalstīm ir pienākums pakāpeniski iznīcināt uzkrātos ieročus, un tās ir atbildīgas par atbrīvošanos no nesprāgušās munīcijas un par aizsardzības un atbalsta nodrošināšanu cietušajiem. Konvencija stājas spēkā 1. augustā, bet līdz šim to ir ratificējušas tikai 11 ES dalībvalstis. Tas steidzami jā dara visām dalībvalstīm, lai mēs varētu sniegt efektīvu ieguldījumu šo ieroču izmantošanas, pārdošanas un pārvietošanas ierobežošanā visā pasaulē un lai mums izdotos tos aizliegt un likvidēt.

Konvenciju jau ir apstiprinājušas vēl deviņas ES dalībvalstis, bet pagaidām šīs valstis to nav ratificējušas. Mana valsts, Portugāle, bija to valstu skaitā, kas pēc konvencijas parakstīšanas 2008. gada decembrī ļāvās iesaistīties ilgstošā tiesību aktu izstrādes procesā. Nu jau būs pagājuši gandrīz divi gadi, bet Republikas asambleja joprojām netiek aicināta sniegt savu lēmumu. Šī vilcināšanās ir vēl mulsinošāka, ņemot vērā, ka Portugāle līdztekus citām portugāliski runājošām valstīm ir noteikti apņēmusies veicināt konvencijas ieviešanu, un tagad Gvineja-Bisava un Kaboverde ir paziņojušas, ka ratificēs konvenciju augustā, kad tā stāsies spēkā, bet pati Portugāle to vēl nav izdarījusi.

Šāda konvencijas ratificēšanas aizkavēšana nav pieņemama. Tāpēc mēs arī lūdzam Augsto pārstāvi ārlietās C. Ashton kundzi paātrināt šo procesu, lai Eiropas Savienība varētu pievienoties Konvencijai par kasešu munīcijas aizliegumu, kā paredzēts Lisabonas līgumā.

Eiropas Savienībai jābūt šā procesa priekšgalā un jāsauc pie atbildības tās septiņas dalībvalstis, kuras pat nav vēl parakstījušas minēto konvenciju. Šī Eiropas Parlamenta rezolūcija, saistībā ar kuru mēs šīs valstis pieminam, ir solis šajā virzienā.

Elizabeth Lynne, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kundze! Pēdējo 40 gadu laikā kasešu bumbas ir nogalinājušas un ievainājušas tūkstošiem civiliedzīvotāju, un diemžēl tas turpinās vēl šodien. Mums jāatceras, ka trešā daļa no visiem reģistrētajiem kasešu munīcijas upuriem ir bērni. Minēšu piemēru par kādu vjetnamiešu meiteni, kura kādu dienu palīdzēja savam tēvam dārza darbos. Viņa kļuva par kasešu bumbas upuri un zaudēja abas kājas. Traģiskākais ir tas, ka tika uzskatīts, ka viņai ir ļoti paveicies, jo katrs ceturtais no desmit kasešu bumbu eksplodēšanas gadījumiem izraisa nāvi.

Pēc vairāku gadu garumā rīkotām kampaņām mums beidzot ir konvencija, kas var palīdzēt radīt pārmaiņas. Pirmkārt un galvenokārt ir ļoti svarīgi, lai visas ES dalībvalstis nekavējoties parakstītu un ratificētu konvenciju. Diemžēl, kā teica Gomes kundze un kā norādīts šajā rezolūcijā, līdz šim konvenciju ir ratificējušas tikai 11 dalībvalstis.

Tā kā tuvojas 1. augusts, kad minētā konvencija stāsies spēkā, es vēlētos, lai Parlaments un Komisija saskaņotu centienus, pārliecinot visas ES dalībvalstis parakstīt un ratificēt šo konvenciju. Tām ES dalībvalstīm, kuras konvenciju ir parakstījušas, steidzami jāievieš valsts tiesību akti, lai īstenotu konvenciju un iznīcinātu kasešu bumbu uzkrājumus, kā to jau ir izdarījuši Spānija.

Es 2002. gadā biju Parlamenta referente ziņojumam par ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, kas tika pieņemta 2006. gadā. Eiropas Savienība drīz parakstīs izšķirošu konvenciju. Mēs nonāksim pilnīgā pretrunā, ja pēc tam neko nedarīsim kasešu munīcijas aizliegšanas jomā. Lūkojoties nākotnē, ir svarīgi, lai Komisija un Padome iekļautu kasešu

munīcijas aizliegumu kā standarta klauzulu nolīgumos ar trešām valstīm. Es gribētu dzirdēt Augstās pārstāves nodomus attiecībā uz turpmāko rīcību.

Šīs konvencijas 5. pantā tiek noteikti arī jauni humanitārie standarti attiecībā uz palīdzību cietušajām personām, aicinot izstrādāt pamatnostādnes un labu praksi, tostarp medicīniskās aprūpes, rehabilitācijas un psiholoģiskā atbalsta jomās. Kā iepriekš minēja Augstā pārstāve, svarīgi ir arī atbrīvoties no miljoniem nesprāgušās kasešu munīcijas paliekām, ko aiz sevis atstājuši bruņotie konflikti. Konvencijas 6. pantā visas valstis tiek aicinātas sniegt palīdzību, lai savāktu un iznīcinātu kasešu munīcijas paliekas, un sniegt informāciju par dažādiem līdzekļiem un tehnoloģijām, kas saistītas ar atbrīvošanos no šīs munīcijas.

Mums ir jādara viss iespējamais, lai glābtu dzīvību tūkstošiem cilvēku, kurus kādu dienu var nogalināt un ievainot, un palīdzētu tiem, kas jau ir ievainoti. Mēs pietiekami daudz zinām par šo ieroču šausminošo ietekmi, lai pat tās valstis, kas vēl nav parakstījušas konvenciju, tos vairs nekad neizmanto. Es jūs visus aicinu atbalstīt šo rezolūciju.

Ulrike Lunacek, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese C. Ashton, dāmas un kungi! Ar jautājumu par kasešu munīciju es pirmo reizi saskāros pirms vairāk nekā četriem gadiem, kad pilsoniskās sabiedrības organizāciju grupa vērsās Austrijas parlamentā, kurā tolaik es biju deputāte, aicinot mūs sarīkot pasākumu saistībā ar šo jautājumu, lai konvencija varētu sākt darboties.

Minēto grupu veidoja cietušie, cilvēki, kas kasešu munīcijas dēļ bija zaudējuši kāju vai ieguvuši citas nopietnas veselības problēmas. Viņi mums parādīja fotogrāfijas, kurās bija redzams, kas notiek, ja šāda bumba eksplodē. Tiek izkaisīts simtiem sīku, krāsainu fragmentu, kas pēc tam, iespējams, gadiem ilgi paliek guļam zemē — no tā arī radies termins „kasešu munīcija”. Vēlāk bērņus, rotaļājoties šādās vietās, var piesaistīt šāviņu spilgtā krāsa, un, paceļot šos fragmentus rokās, tie uzsprāgst, noraujot roku vai kāju.

Tas uz mani atstāja tādu iespaidu, ka es sāku kampaņu Austrijā, un varu teikt, ka, lai gan sākotnēji tika izrādīta pretestība, mana valsts bija viena no pirmajām, kas parakstīja un ratificēja šo konvenciju. Tas viss ir ļoti labi, bet joprojām daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis nav to parakstījušas. Man ir liels prieks, ka mums ir izdevies pārliecināt lielāko daļu — piecas grupas — atbalstīt šo rezolūciju, it īpaši tāpēc, ka es zinu, *Gahler* kungs, ka daži punkti jūsu grupā radīja bažas. Es arī gribētu jums pateikties, ka piekritāt nosaukt tās dalībvalstis, kuras vēl nav parakstījušas un ratificējušas šo konvenciju un kas vēl nav gatavas iznīcināt savus kasešu munīcijas krājumus un paziņot, ka tās vairs nekad neizmanto šos ieročus.

Baronese C. Ashton, es gribētu jums uzdot divus konkrētus jautājumus: par prasību, ka ES būtu jāparaksta šī konvencija kā juridiskai personai un ka visās sarunās ar trešām valstīm jums vajadzētu iekļaut kasešu bumbu un kasešu munīcijas aizliegumu kā standarta klauzulu, kurā jau ietverta masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana. Es gribētu jūs lūgt atbildēt uz šiem jautājumiem.

Sabine Lösing, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties iepriekšējiem runātājiem par viņu ieguldījumu, ko es noteikti atbalstu.

Kā jau tika paskaidrots, kasešu munīcija patiesi ir viens no visnežēlīgākajiem ieročiem, kādi patlaban pastāv. Tos pavisam noteikti joprojām izmanto dažas ES dalībvalstis un vēl nesen arī ASV. Šajā saistībā es varētu minēt bijušo Dienvidslāviju, Irāku, Afganistānu un Jemenu. Kā jau tika minēts iepriekš, statistikas dati ir šokējoši — 98 % gadījumu kasešu bumbu un kasešu munīcijas upuri ir civiliedzīvotāji, no kuriem 27 % ir bērņi.

Kā mēs novērtēsim izredzes šo ieroču turpmākai izmantošanai? Tas noteikti ir iespējams, ka *Deutsche Bank* ar savu meitasuzņēmumu starpniecību iegulda šo briesmīgo ieroču ražošanā. Ir pierādīts, ka starp *Deutsche Bank* un vadošajiem kasešu munīcijas piegādātājiem un ražotājiem, tostarp *L-3 Communications* un *Lockheed Martin*, pastāv darījumu attiecības. Manuprāt, ir nekaunīgi un necilvēcīgi apzināti censties nopelnīt uz civiliedzīvotāju dzīvības rēķina. Ir jāaizliedz šo ieroču izmantošana, ražošana, uzkrāšana un pārvietošana; tas pats attiecas uz tirdzniecību ar šādiem ieročiem.

Tādēļ visām ES dalībvalstīm un visām pārējām valstīm līdz šā gada augustam ir jāparaksta un jāratificē nolīgums par kasešu munīcijas pilnīgu aizliegumu, vai, ja tas nav iespējams, kā to minēja *Gahler* kungs, šīm valstīm tas jāpaveic pēc iespējas ātrāk. Kamēr šis nolīgums nav ratificēts, būtu jāizsludina arī moratorijs uz kasešu munīcijas izmantošanu, ražošanu un izplatīšanu un pēc iespējas ātrāk jāsāk iznīcināt pastāvošos kasešu munīcijas uzkrājumus.

Es esmu apmierināta ar sadarbību partiju starpā un to atbalstu nolīgumam par kasešu munīcijas aizliegumu, kas izpaužas kā šī kopīgā rezolūcija, un šajā saistībā es izsaku atzinību Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā. Mēs uzskatām, ka šī rezolūcija ir būtisks panākumu cīņā pret šiem nāvējošiem ieročiem.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kundze! Patiesi, kā teica godājamie deputāti, tikai 11 no 27 dalībvalstīm ir ratificējušas šo ļoti nozīmīgo konvenciju, ar kuru tiek aizliegta kasešu munīcijas izmantošana, ražošana, uzkrāšana un pārvietošana. Neviens neiebilst, ka mums par savu mērķi jāizvirza tas, lai visas dalībvalstis ratificētu šo konvenciju.

Protams, rodas jautājums, kāpēc citas dalībvalstis vēl nav ratificējušas minēto konvenciju, ņemot vērā, ka tā stājas spēkā 1. augustā. Galvenie iemesli ir valsts drošības apsvērumi, un dažos gadījumos tie lielākoties ir pamatoti, it īpaši, ja kaimiņvalstis, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības, izrāda aizvien lielāku agresivitāti.

Tāpēc nobeigumā piebūrdīšu, ka tad, ja mēs patiesi vēlamies, lai šī ļoti nozīmīgā Savienības politika būtu pēc iespējas sekmīgāka, mums ir arī jāpārliedzina kaimiņvalstis, ar kurām ir saspīlētas attiecības un kuras izrāda agresiju, it īpaši tās, kas vēlas pievienoties mūsu Eiropas saimei, virzīties šajā pašā virzienā.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kasešu munīcija ir viens no visbīstamākajiem ieročiem attiecībā uz civiliedzīvotājiem, jo šos ieročus izmanto ļoti plašā teritorijā pret izklīdētiem, kustīgiem mērķiem, kas ir grūti saskatāmi.

Kā jau tika teikts, gandrīz 98 % cietušie ir cilvēki, kas nav iesaistīti militārajā konfliktā, citiem vārdiem sakot, civiliedzīvotāji. Lielākā daļa no tiem — 27% — ir bērni.

Turklāt, iespējams, ka 30 % kasešu bumbu neuzsprāgst, bet paliek zemē līdzīgi mīnām, kas apdraud civiliedzīvotājus vēl ilgi pēc konflikta beigām.

Lai gan statistika nav iepriecinoša, daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis nav parakstījušas Konvenciju par kasešu munīcijas aizliegumu, ar kuru aizliedz šo ieroču ražošanu, uzkrāšanu un izmantošanu, jo šīs valstis vadās pēc savām ekonomiskajām interesēm — un tas ir ļoti skumji — saistībā ar šīs munīcijas ražošanu un eksportu.

Priekšsēdētāja kundze, es ļoti strikti iebilstu pret šādu pieeju un uzskatu, ka pirmajā vietā jāizvirza humanitārās intereses un civiliedzīvotāju aizsardzība.

Manuprāt, tādējādi Eiropas Savienības uzdevums ir izdarīt spiedienu uz visām valstīm, it īpaši ES dalībvalstīm, lai tās parakstītu un ratificētu Konvenciju par kasešu munīcijas aizliegumu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šovakar mēs zināmu laiku esam diskutējuši par tā saucamo modernās dzīves ēnas pusi. Pirms īsa mirkļa mēs apspriedām to, kā visā pasaulē dzīvību iznīcina HIV/AIDS; tagad mēs runājam par to, kā nevainīgus civiliedzīvotājus iznīcina kasešu munīcija. Manuprāt, būtu labi, ja baronese C. Ashton kā Augstā pārstāve, izmantojot jaunus instrumentus, ko nodrošina Lisabonas līgums, vismaz mēģinātu atrisināt šīs briesmīgās problēmas.

Tomēr mums vispirms jātiek galā pašiem ar savām problēmām, jo, kā jau tika minēts iepriekš, konvenciju ir parakstījušas tikai 11 no 27 dalībvalstīm, kas nav pietiekami labs rādītājs. Tātad Augstajai pārstāvei nāksies likt lietā savu ietekmi un aicināt pārējās valstis: „Kāpēc ne?” Pēc tam jācenšas novērst šķēršļus, kas kavē konvencijas parakstīšanu.

Tikai tad mēs varam turpināt to, ko šodien apspriedām, Eiropas Savienības vienotās nostājas paušanu visai pasaulei. Ja mēs nevaram vienoti atrisināt paši savas problēmas, kā mēs varam teikt pārējai pasaulei, ka līdz ar jauno Lisabonas līgumu ir radīti jauni instrumenti un ka mēs ieņemsim vadošās pozīcijas, parādot labu piemēru pārējai pasaulei? Tātad vispirms sakārtosim paši savu māju un tikai pēc tam mēs varam runāt ar pārējo pasauli.

Priekšsēdētāja. – Baronese C. Ashton, kā jūs nodrošināsiet, ka 16 valstis ratificē konvenciju līdz 1. augustam?

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece/ Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze! Šīs bija ļoti svarīgas debātes, un es esmu ņēmusi vērā jūsu piezīmes un, protams, jūsu bažas.

Vispirms es gribētu pateikt, ka Eiropas Savienība arī turpmāk iesaistīsies, lai panāktu kasešu munīcijas pilnīgu aizliegumu, rīkojoties politiski aktīvi gan Konvencijas par kasešu munīcijas aizliegumu, gan Konvencijas par atsevišķu konvencionālo ieroču izmantošanas aizliegumu kontekstā. Mēs arī turpmāk nodrošināsim starptautisko sadarbību un palīdzību, iekļaujot pret kasešu munīciju vērstos pasākumus mūsu attīstības un sadarbības politikā.

Es vēlētos pievērsties diviem vai trijiem galvenajiem jautājumiem, kas arī tika izvirzīti šajās debātēs. Pirmkārt, laikā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienības lēmums par pievienošanu konvencijai, protams, ir atkarīgs no dalībvalstīm, jo tas ietilpst viņu kompetencē. Deputāti pilnīgi pamatoti uzsvēra, ka šis ir jautājums, kas mums būs jāapsver ļoti rūpīgi.

Es gribētu teikt, ka attiecībā uz dalībvalstīm situācija, manuprāt, ir tāda, ka mums ir 11 dalībvalstis, kas ir ratificējušas un arī parakstījušas minēto konvenciju, bet mums ir vēl astoņas dalībvalstis, kas ir to parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas — tātad kopā 19 dalībvalstis —, un tādējādi paliek astoņas dalībvalstis, kas neko nav darījušas šajā jomā. Deputāti ir skaidri pauduši savu nostāju attiecībā uz to, ka pēc iespējas vairāk ES dalībvalstīm ir jāturpina gan konvencijas ratifikācija, gan parakstīšana.

Es arī vēlētos īsi pievērsties jautājumam, ko izvirzīja Lynne kundze par palīdzību trešām valstīm, un, kā jau es iepriekš minēju, ir svarīgi, lai tas, ko mēs darām attiecībā uz atbalsta sniegšanu trešām valstīm, būtu daļa no mūsu politikas — iespēja, ko rada Lisabonas līguma stāšanās spēkā —, lai apvienotu dažādus politiskos virzienus. Mēs arī turpmāk, izmantojot mūsu rīcībā esošos ārējās darbības instrumentus, vēlamies aktīvi veicināt atbrīvošanu no

nesprāgušajiem šaviņiem, kājniem mīnām un pamestas munīcijas krājumiem, jo, kā to spilgti aprakstīja *Lunacek* kundze, mēs zinām, kas notiek, ja šie spilgtas krāsas šaviņi atrodas uz zemes. Ļoti bieži galvenokārt bērni ir tie, kas šo šaviņu sprādziena rezultātā ir zaudējuši kādu no ekstremitātēm vai dažkārt pat dzīvību.

Reaģējot uz mūsu partnervalstu vajadzībām, mēs galvenokārt izmantojam mūsu ģeogrāfiskos instrumentus, un mēs izmantojam arī humānās palīdzības instrumentus, piemēram, Libānā vai Šrilankā, kā arī nodrošinām, lai tiktu risināti jautājumi saistībā ar jaunu krīžu parādīšanos.

Es jau minēju, ka mēs tērējam apmēram EUR 330 miljonus mūsu saistību pildīšanai, lai atbalstītu valstis, kas ir tieši cietušas no mīnām un kasešu munīcijas. Es pieminēju Afganistānu, kur mēs esam iztērējuši EUR 22 miljonus, Libānu (EUR 7 miljoni) un nākotnes projektus Bosnijā un Hercegovinā, Laosā un Kambodžā, kas patlaban tiek izstrādāti.

Es arī vēlētos norādīt, ka, lai gan es esmu minējusi šos skaitļus, ir grūti noteikt precīzu summu mūsu programmām, jo, veicot teritorijas attīrīšanas darbus, mēs nešķirojam, kuras munīcijas paliekas ir jāsavāc. Mēs vienkārši attīrām teritoriju, un es ceru, ka deputātiem tas būs ļoti saprotams.

Visbeidzot, es gribēju pieminēt, ka mēs cenšamies nodrošināt palīdzību un atbalstu, lai dalībvalstis savlaicīgi parakstītu un ratificētu šo konvenciju. Mēs rīkojam ES atbrūņošanās ekspertu koordinācijas sanāksmes, kas notiek katru mēnesi, un regulāri tiek apspriests jautājums par konvencijas vispārēju piemērošanu, kā arī gatavību tam, ko es iepriekš aprakstīju kā pirmo iesaistīto valstu sanāksmi. Mēs esam nolēmuši sniegt pēc iespējas lielāku ieguldījumu sagatavošanas komitejas sanāksmē, kas septembrī notiks Ženēvā, lai nodrošinātu labus panākumus pirmajai iesaistīto valstu sanāksmei.

Kaut arī ir ļoti vēls, šīs bija ļoti svarīgas debates, un es esmu ļoti pateicīga par sniegto ieguldījumu.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽⁵⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 8. jūlijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Indrek Tarand (Verts/ALE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu šo iniciatīvu par kasešu munīcijas izmantošanas aizliegumu, bet man kā tādas valsts pārstāvim, kuras kaimiņvalsts nepilda Līguma par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā nosacījumus, jāatzīst, ka šī ideja ir pāragra, un tādēļ man jāatturas no balsošanas. *Ceterum censeo*, Francija ir nolēmusi pārdot Krievijai „Mistral” klases karakuģi; mēs uzskatām, ka šai valstij patiesi nāksies nožēlot savu rīcību.

20. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

⁽⁵⁾ Sk. protokolu

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.10)